ஸ்ரீ

பின்பழகியபெருமாள்ஜீயர்

அருளிச்செய்த

ஆறாயிரப்படி

குருபரம்பராப்ரபாவம்.

குருபரம்பராவிவரண மென்கிற

அருமையான கிரந்தத்துடன்

திருத்தமான புதிய பதிப்பு.

ஸ்ரீ. உ. வே.

திருவல்லிக்கேணி

வைத்தமாநிதி - முடும்பை

ஸ்ரீநிவாஸஅப்பங்கார்ஸ்வாமி முன்னிலையில்

சே. கிருஷ்ணமாசாரியராலும்

வை. மு. கோபாலகிருஷ்ணமாசாரியராலும்

அநேக ஸ்ரீகோஸங்களைக்கொண்டு

பரிசோதிக்கப்பட்டு,

சென்னை

கணேச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது

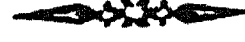
பராபவஸு கார்த்திகைமீ.

விலை ரூபா - உ. -

[ரிஜிஸ்டெர்ட் காபிரைட்.]

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

பதிப்புரை.

ஸம்ப்ரதாயம் அறிந்த ஆரியர்களே!

பிராசீநகிரந்தங்கள்பலவற்றில் ஆங்காங்குப்பொருந்திய வடமொழித் தொடர்களும், ஆழ்வார்க ளருளிச்செயல்களில் அமைந்த தமிழ்மொழித் தொடர்களும் இடையிடையே கலந்துவரும்படி மணிப்ரவாளநடைக்கு ஒருவழிகாட்டி யாகுமாறு பரமகாருணிகரான ஸ்ரீபின்பழகியபெருமாள்சீயர் அருளிச்செய்த குருபரம்பராப்ரபாவ மென்னும் இந்தக்கிரந்தம் இதற்கு முன்னே அச்சிடப்பட்டிருந்தாலும் அநேகஸ்ரீகோஸங்களைக்கொண்டு ஒப்பிட்டுப்பார்க்கும்போது பலபடியாக மாறுபாடுகள் நேர்ந்திருந்தமையால், நாங்கள் எங்களுடைய புத்திஸக்திக்கு அநுகுணமாக ஏட்டுப்புஸ்தகங்களைக்கொண்டு பரிஸீலித்து, முன்பதிப்புக்களில் விடுபட்டுள்ள விஷயங்களைச் சேர்த்தும் மாறியுள்ள விஷயங்களை நேராக்கியும் பரிசோதித்துப் பதிப்பிக்கலானோம்.

குருபரம்பரைக்கு ஸம்பந்தமாயும், அபூர்வமாயுமுள்ள சிறந்தவிஷயங்களைத் தெரிவிப்பதனால், **குருபரம்பராவிவரணம்** என்கிற அருமையான கிரந்தமும் இதனுடன் சேர்த்து அச்சிடப்பட்டது. இந்தக்கிரந்தம் ஸ்ரீமணவாளமாமுனிகளுக்குமுற்பட்ட பெரியோரால் அருளிச்செய்யப்பட்டதென்று ஊஹிக்கப்படுகிறது:

இப்பதிப்பில் ஸ்லோகங்களைத் தமிழிலும்,கீழே(புட்நோட்டுக்களாகத்) தெலுங்கிலும் அச்சிட்டிருக்கிறோம். ஸம்ஸ்கிருதபதங்களில் அழுத்தி உச்சரிக்கவேண்டிய எழுத்துக்கள் தடித்த எழுத்தாக இருக்கும்.

இந்தப்பதிப்பில் நேர்ந்த தவறுகளையாயினும் சீர்திருத்தக்குறைவுகளையாயினும் எவரேனும் எமக்குத் தெரிவிப்பாராயின், அவரைப் பேருதவி செய்தவராகப் பாராட்டச் சித்தராயிருக்கிறோம்.

பராபவஸூ கார்த்திகைமீ }

சே. கி.
வை. மு. கோ.

விஷயஸூசிகை.

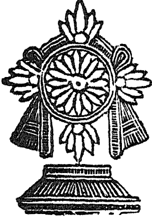
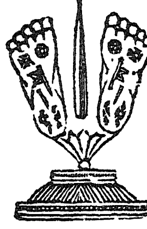
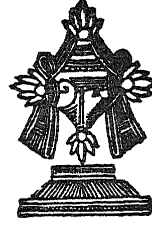

குருபரம்பராப்ரபாவம்.

குருபரம்பராவிவரணம்.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:

குருபரம்பராப்ரபாவத்தனியன்கள்.

ஸ்ரீசைலேசதயாபாத்ரம் தீபக்த்யாதிகுணார்ணவம் -
யதீந்த்ரப்ரவணம்வந்தே ரம்யஜாமாதரம்முநிம்.

శ్రీశైలేశదయాపాత్రం ధీభక్త్యాదిగుణార్ణవం।
యతీన్ద్రప్రవణంవన్దే రమ్యజామాతరంమునిం॥

லக்ஷ்மீநாதஸமாரம்பாம் நாதயாமுநமத்யமாம் -
அஸ்மதாசார்யபர்யந்தாம் வந்தேகுருபரம்பராம்.

లక్ష్మీనాథసమారమ్భాం నాథయామునమధ్యమాం।
అస్మదాచార్యపర్యన్తాం వన్దేగురుపరమ్పరాం॥

யோநித்யமச்யுதபதாம்புஜயுக்மருக்ம
வ்யாமோஹதஸ்ததிதராணித்ருணாயமேநே -
அஸ்மத்குரோர்பகவதோ஽ஸ்யதயைகஸிந்தோ
ராமாநுஜஸ்யசரணௌஶரணம்ப்ரபத்யே.

యోనిత్యమచ్యుతపదామ్బుజయుగ్మరుక్మ వ్యామోహతస్తదితరాణితృణాయమేనే।
అస్మద్గురోర్భగవతోఽస్యదయైకసిన్ధో రామానుజస్యచరణౌశరణంప్రపద్యే॥

மாதாபிதாயுவதயஸ்தநயாவிபூதிஸ்
ஸர்வம்யதேவநியமேநமதந்வயாநாம் -
ஆத்யஸ்யந:குலபதேர்வகுளாபிராமம்
ஸ்ரீமத்ததங்க்ரியுகளம்ப்ரணமாமிமூர்த்நா.

మాతాపితాయువతయస్తనయావిభూతిస్సర్వంయదేవనియమేనమదన్వయానాం।
ఆద్యస్యనఃకులపతేర్వకుళాభిరామం శ్రీమత్తదఙ్ఘ్రియుగళంప్రణమామిమూర్ధ్నా॥

பூதம்ஸரஸ்யமஹதாஹ்வயபட்டநாத
ஸ்ரீபக்திஸாரகுலசேகரயோகிவாஹாந் -
பக்தாங்க்ரிரேணுபரகாலயதீந்த்ரமிஶ்ராந்
ஸ்ரீமத்பராங்குசமுநிம்ப்ரணதோ஽ஸ்மிநித்யம்.

భూతంసరస్యమహదాహ్వయభట్టనాథ శ్రీభక్తిసారకులశేఖరయోగివాహాన్।
భక్తాఙ్ఘ్రిరేణుపరకాలయతీన్ద్రమిశ్రాన్ శ్రీమత్పరాఙ్కుశమునింప్రణతోఽస్మినిత్యం॥

நாதம்பங்கஜநேத்ரராமயமுநாவாஸ்தவ்யமாலாதராந்
யோகீந்த்ரம்குருகேஶசந்த்ரஜலதிம்கோவிந்தகூராதிபௌ -
பட்டார்யம்நிகமாந்தயோகிஜகதாசார்யௌஸக்ருஷ்ணத்வயௌ
வந்தேமாதவபத்மநாபஸுமந:கோலேஶதேவாதிபாந்.

నాథంపఙ్కజనేత్రరామయమునావాస్తవ్యమాలాధరాన్
యోగీన్ద్రంగురుకేశచన్ద్రజలధింగోవిన్దకూరాధిపౌ।
భట్టార్యంనిగమాన్తయోగిజగదాచార్యౌసకృష్ణద్వయౌ
వన్దేమాధవపద్మనాభసుమనఃకోలేశదేవాధిపాన్॥

நமோவேதாந்தவேத்யாய ஜகந்மங்களஹேதவே -
யஸ்யவாகம்ருதாஸாரபூரிதம்புவநத்ரயம்.

నమోవేదాన్తవేద్యాయ జగన్మఙ్గళహేతవే।
యస్యవాగమృతాసారపూరితంభువనత్రయం॥

வேதாந்தவேத்யாம்ருதவாரிராஶே:
வேதார்த்தஸாராம்ருதபூரமக்ர்யம் -
ஆதாயவர்ஷந்தமஹம்ப்ரபத்யே
காருண்யபூர்ணம்கலிவைரிதாஸம்.

వేదాన్తవేద్యామృతవారిరాశే ర్వేదార్థసారామృతపూరమగ్ర్యం।
ఆదాయవర్షన్తమహంప్రపద్యే కారుణ్యపూర్ణంకలివైరిదాసం॥

ஸ்ரீமத்க்ருஷ்ணஸமாஹ்வாய நமோயாமுநஸூநவே -
யத்கடாக்ஷைகலக்ஷ்யாணாம் ஸுலபஶ்ஶ்ரீதரஸ்ஸதா.

శ్రీమత్కృష్ణసమాహ్వాయ నమోయామునసూనవే।
యత్కటాక్షైకలక్ష్యాణాం సులభశ్శ్రీధరస్సదా॥

ஸ்ரீக்ருஷ்ணபாதபாதாப்ஜே நமாமிஶிரஸாஸதா -
யத்ப்ரஸாதப்ரபாவேந ஸர்வஸித்திரபூந்மம.

శ్రీకృష్ణపాదపాదాబ్జే నమామిశిరసాసదా।
యత్ప్రసాదప్రభావేన సర్వసిద్ధిరభూన్మమ॥

லோகாசார்யாயகுரவே க்ருஷ்ணபாதஸ்யஸூநவே -
ஸம்ஸாரபோகிஸந்தஷ்ட ஜீவஜீவாதவேநம:.

లోకాచార్యాయగురవే కృష్ణపాదస్యసూనవే।
సంసారభోగిసన్దష్టజీవజీవాతవేనమః॥

நமஶ்ஶ்ரீஶைலநாதாய குந்தீநகரஜந்மநே -
ப்ரஸாதலப்தபரம ப்ராப்யகைங்கர்யஶாலிநே.

నమశ్శ్రీశైలనాథాయ కున్తీనగరజన్మనే।
ప్రసాదలబ్ధపరమప్రాప్యకైఙ్కర్యశాలినే॥

ஸ்ரீஶைலேஶதயாபாத்ரம் தீபக்த்யாதிகுணார்ணவம் -
யதீந்த்ரப்ரவணம்வந்தே ரம்யஜாமாதரம்முநிம்.

ஸ்வாசார்யபரம்பரைத் தனியன்களை அநுஸந்தித்துப் பின்பு அநுஸந்திக்கவேண்டிய

பின்பழகியபெருமாள்சீயர் தனியன்கள்:—

வாத்ஸல்யஸௌஶீல்யகுணாம்புராஶிம்
வக்தாரமர்த்தந்த்ரவிடஶ்ருதீநாம் -
ஸ்ரீதேவராட்புத்ரபதைகநிஷ்டம்
யஜ்ஞேஶஸூரிம்முநிமாஶ்ரயாமஃ.

వాత్సల్యసౌశీల్యగుణాంబురాశిం వక్తారమర్థద్రవిడశ్రుతీనాం।
శ్రీదేవరాట్పుత్రపదైకనిష్ఠం యజ్ఞేశసూరింమునిమాశ్రయామః॥

கலித்வம்ஸிதயாபாத்ரம் பஶ்சாத்ஸுந்தரஸம்ஜ்ஞகம் -
அஜ்ஞாதஜ்ஞாபகம்பும்ஸாம் அஸ்மத்தேஶிகமாஶ்ரயே.

కలిధ్వంసిదయాపాత్రంపశ్చాత్సున్దరసంజ్ఞకం।
అజ్ఞాతజ్ఞాపకంపుంసాం అస్మద్దేశికమాశ్రయే॥

ஶடாரிமுகநிஸ்ஸ்ருதத்ரவிடவேதநிர்வாஹகம்
ஸ்வபக்தஜநரக்ஷணக்ஷம†க்ருபாத்தஸத்வீக்ஷணம் -
ஸ்வஸூக்திரசநோஜ்ஜ்வலத்குருபரம்பராவைபவம்
யதீந்த்ரபதஶேகரந்தமபராங்கரம்யம்பஜே.

శఠారిముఖనిస్సృతద్రవిడవేదనిర్వాహకం
స్వభక్తజనరక్షణక్షమకృపాత్తసద్వీక్షణం।
స్వసూక్తిరచనోజ్జ్వలద్గురుపరమ్పరావైభవం
యతీన్ద్రపదశేఖరంతమపరాఙ్గరమ్యంభజే॥

---

† 'க்ருபாலஸத்வீக்ஷணம்' என்றும் பாடம்.

பாயிரம்.

" அருள்பிரம்பும் புட்குழிவாழ் பின்பழக ரென்பார்
குருபரம் பராவிபவங் கூறத்—திருவார்
திருச்சங் குடையவன்றாள் சேவிப்போ நெஞ்சே
திருமால் பதஞ்சேர் திறத்து."

ஸ்ரீ

பின்பழகராம்பெருமாள்சீயர் †

அருளிச்செய்த

குருபரம்பரா ப்ரபாவம்.

ப்ரவேசம்.

ஸ்ரிய:பதியாய், ஸ்ரீவைகுண்டநிகேதநனாய், ஸ்ரீமதநந்தமுகநித்யஸூரிபரிஷந்நிஷேவ்யமாணனாய், அவாப்தஸமஸ்தகாமனாய், அகிலமங்களகுணஸ்வரூபனான ஸர்வேஶ்வரன், (௧) "க்ஷயந்தமஸ்ய ரஜஸ: பராகே" என்றும், (௨) "த்ரிபாதஸ்யாம்ருதந்திவி" என்றும், (௩) "ததக்ஷரேபரமேவ்யோமந்" என்றும், (௪) "யோஅஸ்யாத்யக்ஷ:பரமேவ்யோமந்" என்றும், (௫) "தத்விஷ்ணோ:பரமம்பதம் ஸதாபஶ்யந்திஸூரய:" என்றும் ஸகலஜகத்திதாநுஶாஸந ப்ரவ்ருத்தங்களான நிகிலநிகமாந்தஸஹஸ்ரங்களிலும்; (௬) "வைகுண்டேது பரேலோகே ஶ்ரியாஸார்த்தஞ்ஜகத்பதி: - ஆஸ்தேவிஷ்ணுரசிந்த்யாத்மா பக்தைர்ப்பாகவதைஸ்ஸஹ" என்றும், (௭) "வைகுண்டேதுபரேலோகே ஶ்ரீஸஹாயோஜநார்த்தந: - உபாப்யாம்பூமிநீளாப்யாம் ஸேவித:பரமேஶ்வர:" என்றும், (௮) "அத்யர்க்காநலதீப்தந்தத் ஸ்தாநம்விஷ்ணோர்மஹாத்மந: - ஸ்வயைவப்ரபயாராஜந் துஷ்ப்ரேக்ஷந்தேவதாநவை:" என்றும், (௯) "ஆக்ரீடாவிவிதா ராஜந் பத்மிந்யஶ்சாமலோதகா: - ஏதேவைநிரயாஸ்தாத ஸ்தாநஸ்யபரமாத்மந:" என்றும், (௧௦) "காலம்ஸபசதேயத்ர நகாலஸ்தத்ரவைப்ரபு:" என்றும், (௧௧) "கலாமுஹூர்த்தாதிமயஶ்சகாலோ நயத்விபூதே:பரிணாமஹேது:" என்றும், (௧௨) "அண்டகோஶாத்ஸாவரணாத் அமுஷ்மாத்பரத:ப்ரபோ - ஸ்தி

---

(௧) "క్షయన్తమస్య రజసః పరాకే." (௨) "త్రిపాదస్యామృతందివి." (௩) "తదక్షరే పరమేవ్యోమన్." (௪) "యో అస్యాధ్యక్షః పరమేవ్యోమన్." (௫) "తద్విష్ణోః పరమంపదంసదా పశ్యన్తి సూరయః." (௬) "వైకుణ్ఠేతు పరేలోకే శ్రియాసార్ధంజగత్పతిః। ఆస్తేవిష్ణురచిన్త్యాత్మా భక్తైర్భాగవతైస్సహ." (௭) "వైకుణ్ఠేతుపరేలోకే శ్రీసహాయోజనార్దనః। ఉభాభ్యాంభూమినీళాభ్యాం సేవితఃపరమేశ్వరః." (௮) "అత్యర్కానలదీప్తంతత్ స్థానంవిష్ణోర్మహాత్మనః। స్వయైవప్రభయారాజన్ దుష్ప్రేక్షందేవదానవైః." (௯) "ఆక్రీడావివిధారాజన్ పద్మిన్యశ్చామలోదకాః। ఏతేవైనిరయాస్తాత స్థానస్యపరమాత్మనః." (௧௦) "కాలంసపచతేయత్ర నకాలస్తత్రవైప్రభుః." (௧௧) "కలాముహూర్తాదిమయశ్చకాలో నయద్విభూతేఃపరిణామహేతుః." (௧௨) "అణ్డకోశాత్సావరణాత్ అముష్మాత్ పరతఃప్రభో। స్థితోఽహంపరమేవ్యోమన్యప్రాకృతశరీరవాన్."

† 'பின்பழகிய பெருமாள் சீயர்' என்றும் வழங்குவர்.

தோऽஹம்பரமேவ்யோமந்யப்ராக்ருதஶரீரவாந்” என்றும், (க) “யத்தத்புராணமாகாஶம் ஸர்வஸ்மாத்பரமந்த்ருவம் - யத்பதம்ப்ராப்யதத்வஜ்ஞா: முச்யந்தே ஸர்வகில்பிஷை:” என்றும், (உ) “அண்டேப்ய:பரதோநித்யம் த்ரிபாதேந விராஜதே- இதரேணதுபாதேந ப்ராக்ருதேऽண்டேவிராஜதே” என்றும் இத்யாதியான யோகயாஜ்ஞவல்க்ய பஞ்சமவேத புராணரத்ந ஸமுதஞ்சித ப்ராமாண்ய பாஞ்சராத்ராதி வசநஸஞ்சயங்களிலும்; * மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்ற ஆழ்வார்களாலே “நலமந்தமில்லதோர்நாடு” என்றும், “சுடரொளியாய் நின்ற தன்னுடைச்சோதி” என்றும், “தெளிவிசும்புதிருநாடு” என்றும், “மாகவைகுந்தம்” என்றும், “தெளிதாகிய சேண்விசும்பு” என்றும் இத்யாதி வாக்யசதங்களிலும் அறுதியிடப்பட்ட அளவிறந்த ஏற்றத்தையுடைத்தாய், (௩) “குண:ப்ரதாநம்புருஷ:பரம்பதம் பராத்பரம்ப்ரஹ்மசதேவிபூதய:” என்றும், (௪) “பரமயோகிவாங்மநஸாऽபரிச்சேத்யஸ்வரூபஸ்வபாவ” என்றுதொடங்கி (௫) “நிரதிஶயவைகுண்டநாத” என்றும், (௬) “காலாதிகாதவபராமஹதீவிபூதி:” என்றும், (௭) “யத்தூரேமநஸோ யதேவதமஸ:பாரே யதத்யத்புதம்” என்றும் ஸர்வபூர்வதேசிகஸ்தோமப்ரஶஸ்தமாய், இப்படி வேதாந்தங்களாலும் ருஷிகளாலும் ஆழ்வார்களாலும் ஆசார்யர்களாலும் ஏககண்டமாக ப்ரதிபாதிக்கப்பட்ட ப்ரஹாவாதிஶயத்தையுடைய பரமபதத்திலே,—(௮) “ப்ராகாரைஶ்சவிமாநைஶ்ச ஸௌதைரத்நமயைர்வ்ருதா” என்றும், (௯) “மணிதோரணசித்ராட்யா விசித்ரத்வஜ†ஶாலிநீ” என்றும், (க0) “கோடிவைஶ்வாநரப்ரக்யக்ருஹபங்க்திபிராவ்ருதா” என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே *கொடியணிநெடுமதிள்களையும் கோபுரங்களையுமுடைத்தான திருப்படைவீட்டிலே; மணிமாட மாளிகைகளாலே சூழப்பட்ட * செம்பொன்செய்கோயிலிலே; (கக) “ஸஹஸ்ரஸ்தூணேவிசித்ரேத்ருட உக்ரேயத்ரதேவாநாமதிதேவஆஸ்தே” என்றும், (கஉ) “மத்யேதுமண்டபேதிவ்யே ராஜாஸ்தாநம் மஹோச்ச்ரயம்- மாணிக்யஸ்தம்பஸாஹஸ்ரஜுஷ்டம்ரத்நமயம்ஶுபம்-நித்யமுக்தைஸ்ஸமாகீர்ணம் ஸாமகாநோபஶோபிதம் - ‡அதீவதத்ஸதாபூர்ணம்” என்றும், “மாமணிமண்டபத்தந்தமில்பேரின்பத்து” என்றுஞ் சொல்லப்பட்ட ஆநந்தைகார்ணவமான திருமாமணிமண்டபத்திலே; பர்யங்கவித்யாதிப்ரத்யோதித அநவத்ய

(க) “యత్తత్పురాణమాకాశం సర్వస్మాత్పరమంధ్రువం । యత్పదంప్రాప్యతత్వజ్ఞాః ముచ్యన్తేసర్వకిల్బిషైః.” (உ) “అణ్డేభ్యఃపరతోనిత్యం త్రిపాదేనవిరాజతే । ఇతరేణతుపాదేన ప్రాకృతేఽణ్డేవిరాజతే.” (௩) “గుణాఃప్రధానంపురుషఃపరంపదం పరాత్పరంబ్రహ్మచతేవిభూతయః.” (௪) “పరమయోగివాఙ్మనసాఽపరిచ్ఛేద్యస్వరూపస్వభావ.” (௫) “నిరతిశయవైకుణ్ఠనాథ.” (௬) “కాలాతిగాతవపరామహతీవిభూతిః.” (௭) “యద్దూరేమనసోయదేవతమసఃపారేయదత్యద్భుతం.” (௮) “ప్రాకారైశ్చవిమానైశ్చ సౌధైరత్నమయైర్వృతా.” (௯) “మణితోరణచిత్రాఢ్యా విచిత్రధ్వజశాలినీ.” (க0) “కోటివైశ్వానరప్రఖ్యగృహపఙ్క్తిభిరావృతా.” (கக) “సహస్రస్థూణేవిచిత్రేదృఢఉగ్రేయత్రదేవానామధిదేవఆస్తే.” (கஉ) “మధ్యేతుమణ్టపేదివ్యే రాజాస్థానం మహోచ్ఛ్రయం । మాణిక్యస్తమ్భసాహస్రజుష్టంరత్నమయంశుభం । నిత్యముక్తైస్సమాకీర్ణం సామగానోపశోభితం । అతీవతత్సదాపూర్ణం.”

† ‘மாலிநீ’ என்றும் பாடம். ‡ ‘அதீவதத்பதம்புண்யம்’ என்றும் பாடம்.

மாஹாத்ம்யத்தையுடைய திவ்யாஸ்தாநமண்டபத்திலே; உபயவிபூதியுந் தொழிலாக வகுப்புண்டு * கோப்புடைய சீரிய சிங்காசநத்திலே; (௧) "ஹிரண்மயே பரே கோஶே விரஜம்ப்ரஹ்ம நிஷ்களம் - தச்சுப்ரம் ஜ்யோதிஷாஞ்ஜ்யோதிஸ் தத்யதாத்மவிதோ விது:" என்றும், (௨) "நதத்ர ஸூர்யோ பாதி நசந்த்ரதாரகம் நேமாவித்யுதோ பாந்தி குதோऽயமக்நி: - தமேவ பாந்தமநுபாதி ஸர்வம் தஸ்ய பாஸா ஸர்வமிதம் விபாதி" என்றும், (௩) "திவி ஸூர்யஸஹஸ்ரஸ்ய பவேத்யுகபதுத்திதா - யதி பாஸ்ஸத்ருஶீ ஸா ஸ்யாத் பாஸஸ்தஸ்ய மஹாத்மந:" என்றும், (௪) "ஸ்ரக்வஸ்த்ராபரணைர்யுக்தம் ஸ்வாநுரூபைரநூபமை: - சிந்மயைஸ்ஸ்வப்ரகாஶைஸ்சாந்யோந்யருசிரஞ்ஜிதை:" என்றும், "சுழிபட்டோடுஞ் சுடர்ச்சோதி வெள்ளம்" என்றும், "சோதிவெள்ளத்தினுள்ளே எழுவதோருரு" என்றும்சொல்லுகிறபடியே நிரவதிகதேஜோரூபமாய் ஸதைகரூபமாய் நித்யஸித்தபரமேஷ்ட்யாதி பஞ்சோபநிஷந்மயமாய் ஸ்வாநுரூபமாய்ச் சிந்மயமாய் விளங்குகிற கிரீடாதி நூபுராந்தமான திவ்யஸ்ரக்வஸ்த்ராபரணபூஷிதனாய், ஆபரணகோடியிலும் ஆயுதகோடியிலும் மெய்க்காட்டுகிற திவ்யாயுதங்களாலே தீப்யமாநனாய், நிரதிஶய ஸௌந்தர்ய ஸௌகந்த்ய ஸௌகுமார்ய லாவண்ய யௌவநாத்யபரிமிதோதாரகுணகணநிதியான திவ்யமங்களவிக்ரஹ விஶிஷ்டனாய், இவ்வடிவழகடங்கக் காட்டிலெரித்த நிலாவாகாமே (௫) "ப்ருஹச்சரீரோபி விமாநதேஹோ யுவாகுமாரத்வமுபேயிவாந்ஹரி: - ரேமே ஶ்ரியா உஸௌ ஜகதாஞ்ஜநந்யா ஸூஜ்யோத்ஸ்நயா சந்த்ர இவாம்ருதாம்ஶு:" என்றும், "உடனமர்காதல்மகளிர் திருமகள் மண்மகளாயர்மடமகள்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே இரண்டட்டத்திலுமிருந்து அநுபவிக்கிற * கூந்தல்மலர்மங்கைக்கும் மண்மடந்தைக்குங் குலவாயர்கொழுந்துக்குங் கேள்வனாய்க்கொண்டு ஸ்ரீபூமிநீளைகளோடே வீற்றிருந்து; இப்படி * கண்ணன்விண்ணூரான * வைகுந்தமாநகரிலே திவ்யபோகம் நடவாநிற்க; அச்சேர்த்தியழகைத் தலைநீர்ப்பாட்டிலே கண்டநுபவித்து நிர்ப்பரஸ்துதிபண்ணி (௬) "நம:" என்பது (௭) "ஜிதம்" என்பது "பல்லாண்டு" என்பதாய் அக்ரமமாகப் * பிணங்கியமரர்பிதற்றுமதுகண்டு, "ஆங்காரவாரமதுகேட்டழலுமிழும் பூங்காரரவணை" என்கிறபடியே அஸ்தாநரக்ஷாவ்யஸநிகளாய், தாஸ்யத்ருஷ்ணைகலிதபரிகரராய், (௮) "ஸூரயோ நித்யஸம்ஸித்தாஸ் ஸர்வதா ஸர்வதர்ஶிந:" என்கிறபடி

---

(௧) "హిరణ్మయే పరే కోశే విరజం బ్రహ్మ నిష్కళం। తచ్ఛుభ్రం జ్యోతిషాం జ్యోతి స్తద్యదాత్మవిదో విదుః." (௨) "నతత్ర సూర్యోభాతి న చన్ద్రతారకం నేమావిద్యుతో భాన్తి కుతోऽయమగ్నిః। తమేవభాన్తమనుభాతి సర్వం తస్యభాసా సర్వమిదం విభాతి". (௩) "దివిసూర్యసహస్రస్య భవేద్యుగపదుత్థితా । యదిభాస్సదృశీ సాస్యాత్ భాసస్తస్య మహాత్మనః." (௪) "స్రగ్వస్త్రాభరణైర్యుక్తం స్వానురూపైరనూపమైః । చిన్మయైస్స్వప్రకాశైశ్చాన్యోన్యరుచిరఞ్జితైః." (௫) "బృహచ్ఛరీరోపి విమానదేహో యువాకుమారత్వముపేయివాన్ హరిః। రేమే శ్రియాऽసౌ జగతాం జనన్యా సుజ్యోత్స్నయా చన్ద్ర ఇవామృతాంశుః." (௬) "నమః." (௭) "జితం." (௮) "సూరయో నిత్యసంసిద్ధా స్సర్వదా సర్వదర్శినః."

யே * முடியுடைவானவரான* அயர்வறுமமரர்களாலும், (க) "ஸூர்யகோடி ப்ரதீகாஶாঃ பூர்ணேந்த்வயுதஸந்நிபாঃ - யஸ்மிந்பதேவிராஜந்தே முக்தாஸ்ஸம்ஸாரபந்தநாத்" என்னும்படி * கரைகண்டோராய் அநந்தவைநதேயாதிவத் அத்யந்தரங்கரான அநந்தமுக்தப்ருந்தங்களாலும் அநவரதபரிசர்யமாண சரண நளிநனாய்க் கொண்டு, (உ) "ராஜாதிராஜஸ்ஸர்வேஷாம் விஷ்ணுர்ப்ரஹ்மமயோமஹாந் - ஈஶ்வரந் தம் விஜாநீமஸ் ஸபிதாஸ் ஸப்ரஜாபதிঃ" என்கிற வேண்டற்பாடு தோன்ற "ஏழுலகுந்தனிக்கோல்செல்ல - வீற்றிருந்து" என்றும், "பொங்கோதஞ் சூழ்ந்த புவனியும் விண்ணுலகும், அங்காதுஞ் சோராமேயாள்கின்ற - செங்கோலுடைய திருவரங்கச் செல்வனார்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே உபயவிபூதிநிர்வாஹகனாய், "கண்டவாற்றாற் றனதேயுலகெனநின்றான்" என்கிறபடியே கண்டகாட்சியிலே தான் உபயவிபூதிநிர்வாஹகனானமை தோற்ற எழுந்தருளியிருந்து; (௩) "ஸ்வேதரஸமஸ்தவஸ்துவிலக்ஷணாநந்தஜ்ஞாநாநந்தைகஸ்வரூப" என்கிறபடியே தானும் நிரதிஶயாநந்தயுக்தனாய், "அயர் வறுமமரர்கள்" என்கிறபடியே நித்யாஸங்குசிதஜ்ஞாநராயிருந்துள்ள அநந்தகருடவிஷ்வக்ஸேநப்ரமுகரான நித்யஸூரிகளையும், "இயக்கெலாமறுத்து" என்கிறபடியே நிவ்ருத்தஸம்ஸாரருமாய் அஸங்குசிதஜ்ஞாநருமாய் அந்த நித்யரோபாதி லப்தகைங்கர்யருமான முக்தரையும் "அந்தமில்பேரின்பத்துஅடியர்" என்னும்படி ஆநந்திப்பித்துக்கொண்டு போராநிற்க; 'இவர்களோபாதி ஸம்ஸாரிகளும் நம்மையநுபவித்து அநுபவஜநித ப்ரீதிகாரிதாஶேஷாவஸ்தோசிதாஶேஷ ஶேஷதைகரதிரூப நித்ய நிரவத்யநிரதிஶயாநந்தரூப மத்கைங்கர்யமாகிற மஹாஸம்பத்தைப் பெற்றுவாழுகைக்கு ப்ராப்தியுண்டாயிருக்க, இவர்கள் இத்தையிழந்திருப்பதே!' என்று மிகவும் வ்யாகுலாந்தঃகரணனாய், அங்குத்தை யநுபவங்களொன்றும் உண்டதுருக்காட்டாதே (௪) "ஸஏகாகீநரமேத" என்கிறபடியே அவன் தனியரைப்போலே போரநொந்து, இவர்கள் கரணகளேபர ஶூந்யராய் (௫) "லூநபக்ஷஇவாண்டஜঃ" என்கிறபடியே இறகொடிந்த பக்ஷிபோலே யிருக்கிறபடியைக் கண்டு, (௬) "கரணகளேபரைர்கடயிதுந்தயமாநமநாঃ" என்றும், "பல்லுயிர்க்கு மாக்கைகொடுத்தளித்த கோனே" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே பரமதயாளுவாய்க்கொண்டு அகிலாத்மாக்களுக்கும் கரணகளேபரப்ரதாநம் பண்ணியருள; இவர்களும் (௭) "விசித்ராதேஹஸம்பத்திரீஶ்வராயநிவேதிதும் - பூர்வமேவக்ருதாப்ரஹ்மந் ஹஸ்தபாதாதிஸம்யுதா" என்றும், "நாடாத மலர்நாடி நாடோறும் நாரணன்றன், வாடாதமலரடிக்கீழ் வைக்கவே வகுக்கின்று" என்றும், "மாயவன்றன்னைவணங்கவைத்த கரணமிவை" என்றும்,

(க) "సూర్యకోటిప్రతీకాశాః పూర్ణేన్ద్వయుతసన్నిభాః । యస్మిన్నదేవిరాజన్తే ముక్తాస్సంసారబన్ధనాత్." (உ) "రాజాధిరాజస్సర్వేషాం విష్ణుర్బ్రహ్మమయోమహాన్ । ఈశ్వరన్తంవిజానీమ స్సపితాస్సప్రజాపతిః." (௩) "స్వేతరసమస్తవస్తువిలక్షణానన్తజ్ఞానానన్దైకస్వరూప." (௪) "సఏకాకీనరమేత." (௫) "లూనపక్షఇవాణ్డజః." (௬) "కరణకళేబరైర్ఘటయితుందయమానమనాః." (௭) "విచిత్రాదేహసమ్పత్తి రీశ్వరాయనివేదితుం । పూర్వమేవ కృతాబ్రహ్మన్ హస్తపాదాదిసంయుతా."

"தேனேய்மலருந்திருப்பாதம்" என்றும், "துயரறுசுடரடி" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸ்வசரணகமலஸமாஶ்ரயணத்துக்கு உறுப்பாகக் கொடுத்த கரசரணாத்யவயவஸங்காதாத்மகமான சரீரத்தைக்கொண்டு அவன்நினைவின்படி செய்யாதே, ஸமிதைதறிக்கக் கொடுத்த கத்தியைக்கொண்டு பசுவின்வாலைத் தறிப்பாரைப்போலேயும் களையெடுக்கக்கொடுத்த கோலைக்கொண்டு கண்ணைக் கலக்கிக்கொள்வாரைப்போலேயும் ஆறுநீந்தக்கொடுத்த தெப்பத்தைக்கொண்டு அக்கரையேறலாயிருக்க அதுசெய்யாதே நீர்வாக்காலேயொழுகிக் கடலிலே புகுவாரைப்போலேயும் * ஆக்கையின்வழியுழன்று ஶப்தாதிவிஷயப்ராவண்யத்துக்கு உறுப்பாக்கிக் கர்மப்ரவாஹத்தாலே * பிறவியென்னும் பெருங்கடலிலே புக்கு அநர்த்தப்படுகிறபடியைக் கண்டு; நல்வழிகண்டுநடக்கைக்கு உடலாக (க) "ஶாஸநாச்சாஸ்த்ரம்" என்றும், (உ) "ஹர்த்துந்தமஸ்ஸதஸதீச விவேக்துமீஶோ மாநம்ப்ரதீபமிவகாருணிகோ ததாதி" என்றும், "கலைகளும் வேதமும்நீதிநூலும்கற்பமுஞ்சொற்பொருள்தானும் மற்றைநிலைகளும்வானவர்க்கும்பிறர்க்குநீர்மையினாலருள்செய்து" என்றும், "தொண்டேசெய்தென்றுந்தொழுது வழியொழுகப், பண்டேபரமன்பணித்தபணிவகை" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே தன்க்ருபையாலே சாஸ்த்ரப்ரதாநம் பண்ணினவிடத்திலும்; அதன்படி செய்யாதே (ங) "ஈஶ்வரோ஽ஹமஹம்போகீ ஸித்தோ஽ஹம்பலவாந்ஸுகீ - ஆட்யோ஽பிஜநவாநஸ்மி கோ஽ந்யோ஽ஸ்திஸத்ருஶோமயா" என்றும், (ச) "யோ஽ந்யதாஸந்தமாத்மாநமந்யதாப்ரதிபத்யதே - கிந்தேநநக்ருதம்பாபம் சோரேணாத்மாபஹாரிணா" என்றும், "கொல்வன முதலா வல்லன முயலும்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே அகிலபாபஹேதுவாய் ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யரூபமான ஆத்மாபஹாரத்தைப் பண்ணி அநாதிகர்மவாஸநாதோஷதூஷிதாந்தஃகரணராய் அபதேப்ரவ்ருத்தராயிருக்கிறபடியைக் கண்டு; ஓலைப்புறத்துச்செல்லாதநாட்டை எடுத்துவிட்டுக் குறும்பறுக்கும் ராஜாக்களைப்போலே ஸர்வேஶ்வரனும் 'நாமேபோய் இவர்களை வாரிப்பிடியாகப்பிடித்துக்கொண்டு வரவேணும்' என்று ராமக்ருஷ்ணாத்யவதாரமாக அவதரித்துப் *படாதனபட்டுத் திருத்தப்பார்த்தவிடத்திலும்; (ரு) "ஆஸுரீம்யோநிமாபந்நா மூடாஜந்மநி ஜந்மநி - மாமப்ராப்யதகௌந்தேய ததோயாந்த்யதமாங்கதிம்" என்றும், (சா) "அவஜாநந்திமாம்மூடாமாநுஷீந்தநுமாஶ்ரிதம் - பரம்பாவமஜாநந்தோ மமபூதமஹேஶ்வரம்" என்றும்சொல்லுகிறபடியே ஸஜாதீயப்ரதிபத்தியாலே அவஜ்ஞைபண்ணி எதிரம்புகோப்பாராய்ப் * பலபலநாழஞ்சொல்லிக் * கேட்பார்செவிசுடுகீழ்மை வசவுகளேவைது *வல்லவாபழித்து வாக்துருக்தங்கள் பண்ணுவாராய் ஆஸுரப்ரக்ருதிகளாய்த் தன்னை வந்து கிட்டாமையன்றிக்கே

(க) "శాసనాచ్ఛాస్త్రిమ్." (உ) "హర్తుం తమస్సదసతీ చ వివేక్తుమీశో మానం ప్రదీపమివ కారుణికో దదాతి." (ங) "ఈశ్వరోఽహమహం భోగీ సిద్ధోఽహం బలవాన్సుఖీ। ఆఢ్యోఽభిజనవానస్మి కోఽన్యోఽస్తి సదృశో మయా." (ச) "యోఽన్యథా సన్తమాత్మానమన్యథా ప్రతిపద్యతే। కిం తేన న కృతం పాపం చోరేణాత్మాపహారిణా." (ரு) "ఆసురీం యోనిమాపన్నా మూఢా జన్మని జన్మని। మామప్రాప్యైవ కౌన్తేయ తతో యాన్త్యధమాఙ్గతిం." (சா) "అవజానన్తి మాం మూఢా మానుషీం తనుమాశ్రితం। పరం భావమజానన్తో మమ భూతమహేశ్వరం."

(க)"அஹம்மே" என்று எதிரிட்டுக்கொண்டு அதமமான கதிகளிலே விழுகிறபடியைக் கண்டு, * மனிசரும் மற்றும் முற்றுமாய் மாயப்பிறவிபிறந்த தனியனாகையாலே விஸஜாதீயரான நமக்கு இது ஸாத்யமன்றென்று பார்த்து, பார்வை வைத்து ம்ருகம்பிடிப்பாரைப்போலே மநுஷ்ய ஸஜாதீயரான ஆழ்வார்களை யிடுவித்து ஜகத்தைத்திருத்தியருளவேணுமென்று பார்த்தருளி, ஸ்ரீவத்ஸகௌஸ்துபவைஜயந்தீவநமாலைகளையும், ஸ்ரீபூமிநீளைகளையும், ஸ்ரீபஞ்சாயுதாழ்வார்களையும், அநந்தகருடவிஷ்வக்ஸேநப்ரப்ருதிகளையும் பார்த்து, 'நீங்கள் போய் லீலாவிபூதியிலே நாநாவர்ணங்களிலும் அவதரித்து, அகிலாத்மோத்தாரணம்பண்ணுங்கோள்' என்று நியமித்தருள, அவர்களும் (உ)"கலௌகலு பவிஷ்யந்தி நாராயணபராயணா: - க்வசித்க்வசிந்மஹாபாகா த்ரமிடேஷுச பூரிஶ:" என்றும், (ங)"தாம்ரபர்ணீநதீயத்ர க்ருதமாலாபயஸ்விநீ - காவேரீச மஹாபாகா ப்ரதீசீசஸரஸ்வதீ" என்றும் சொல்லுகிறபடியே இந்நதிகளின் ஸமீபங்களான த்ரமிடபூபாகத்திலே நிமக்நரை உயர்த்த நாநாவர்ணங்களிலே வந்தவதரிக்க, ஸர்வேஶ்வரனும் அவர்களுக்கு * மயர்வறமதிநலமருளி, அவர்கள் முகேந ஸர்வாதிகாரமான த்ரவிடவேதரூபதிவ்யப்ரபந்தங்களை ப்ரகாசிப்பித்தருளினான்.

எங்ஙனேயென்னில்:—

ப்ரவேசம் முற்றிற்று.

(க) "అహంమే." (உ) "కలౌఖలు భవిష్యన్తి నారాయణపరాయణాః। క్వచిత్ క్వచిన్మహాభాగాః ద్రమిడేషుచ భూరిశః." (ங) "తామ్రపర్ణీనదీయత్ర కృతమాలాపయస్వినీ। కావేరీచమహాభాగా ప్రతీచీచసరస్వతీ."

போய்கையாழ்வார் வைபவம்.

(க) "காஞ்ச்யாம்ஸரஸிஹேமாப்ஜே ஜாதங்காஸாரயோகிநம் -
கலயேயஶ்ஶ்ரியஃபத்யே ரவிந்தீபமகல்பயத்."

(உ) "முகுந்தஸ்யமுகோல்லாஸமூலவாக்ஜாலமூர்ச்சிதம் -
முநிமுக்யம்ஸரோஜாதம் முக்திமூலமுபாஸ்மஹே."

(ங) † "ஆஜ்ஞாதிஶ்ரீசந்தநேத்வாபராக்யே ஸித்தார்த்யாக்யேவத்ஸரே மாஸிசேஷே - ஶுக்லாஷ்டம்யாம்பௌமவாரேஶுபர்க்ஷே விஷ்ணோர்ஜந்ம ப்ராபகாஸாரயோகீ."

முதலாழ்வார்கள்மூவரிலும்வைத்துக்கொண்டு ப்ரதமம் பொய்கையாழ்வார், (ச) "கஇதிப்ரஹ்மணோநாமதேநதத்ராஞ்சிதோஹரிஃ - ததஃகாஞ்சீதிவிக்யாதாபுரீபுண்யவிவர்த்தநீ" என்கிறபடியே ககாரவாச்யனான ப்ரஹ்மாவினாலே ஸர்வேஶ்வரன் அஶ்வமேதத்தாலே ஆராதிதனான ஸ்தலமாகையாலே காஞ்சீபுரமென்று ப்ரக்யாதமாய்ப் புண்யவிவர்த்தகமுமான *கல்லுயர்ந்தநெடுமதிள்சூழ் கச்சியிலே *கால்நிலந்தோய்ந்துவிண்ணோர்தொழுங் கண்ணன்வெஃகாவில் பொற்றாமரைப்பொய்கையிலே காஞ்சநபத்மகர்ப்பத்திலே ஐப்பசிமாஸத்திலே விஷ்ணுநக்ஷத்ரமான ஶ்ரவணநக்ஷத்ரத்திலே ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யாம்ஶராய் அவதரித்தருளினார். (ரு) "ஹேமாப்ஜிநீஹேமஸரோஜகர்பாத் ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யோ஽ஜநி‡தத்ரயோகீ - தாரேஹரேராஶ்வயுஜாக்யமாஸே ஸமஸ்தஜீவாவநகர்மஹேதோஃ" என்று திவ்யஸூரிசரிதத்திலே சொல்லிற்றிறே.

பூதத்தாழ்வார் வைபவம்.

(சா) "மல்லாபுரவராதீஶம் மாதவீகுஸுமோத்பவம் -
பூதந்நமாமியோவிஷ்ணோஃ ஜ்ஞாநதீபமகல்பயத்."

(எ) "வந்தேபூதாக்யயோகீந்த்ரம் வரேண்யகுணஸம்பதம் -
லக்ஷ்மீஸஹாயகருணாப்ராப்தப்ரமிதிவைபவம்."

அநந்தரம் "மாதவன்பூதங்கள்" என்று சொல்லலாம்படியான பூதத்தாழ்வார், "கச்சிக்கிடந்தவனூர் கடல்மல்லைத்தலசயநம்" என்று அநுஸந்தேயமான திருக்கடல்மல்லையிலே பரிமளப்ரசுரமாய் திவ்யமாயிருப்ப

(க) "కాఞ్చ్యాంసరసిహేమాబ్జే జాతంకాసారయోగినం। కలయేయశ్శ్రియఃపత్యే రవిందీపమకల్పయత్." (உ) "ముకున్దస్యముఖోల్లాస మూలవాగ్జాలమూర్ఛితం। మునిముఖ్యం సరోజాతంముక్తిమూలముపాస్మహే." (ங) "ఆజ్ఞాధిశ్రీచన్దనేద్వాపరాఖ్యేసిద్ధార్థాఖ్యేవత్సరే మాసిచేషే। శుక్లాష్టమ్యాంభౌమవారేశుభర్క్షే విష్ణోర్జన్మప్రాపకాసారయోగీ." (ச) "కఇతిబ్రహ్మణోనామ తేనతత్రాఞ్చితోహరిః। తతఃకాఞ్చీతివిఖ్యాతా పురీపుణ్యవివర్ధనీ." (ரு) "హేమాబ్జినీహేమసరోజగర్భాత్ శ్రీపాఞ్చజన్యోఽజనితత్రయోగీ। తారేహరేరాశ్వయుజాఖ్యమాసే సమస్తజీవావనకర్మహేతోః." (சா) "మల్లాపురవరాధీశం మాధవీకుసుమోద్భవం। భూతంనమామియోవిష్ణోః జ్ఞానదీపమకల్పయత్." (எ) "వన్దేభూతాఖ్యయోగీన్ద్రం వరేణ్యగుణసమ్పదం। లక్ష్మీసహాయకరుణా ప్రాప్తప్రమితివైభవం."

† இந்தச்சுலோகம் சில ஸ்ரீகோசங்களில் இல்லை. ‡ 'திவ்யயோகீ' என்றும் பாடம்.

தொரு மாதவிப்பூவிலே அந்த ஐப்பசிமாஸத்திலே அவிட்டநக்ஷத்ரத்திலே ஸ்ரீகௌமோதகீகதாம்ஸராய் அவதரித்தருளினார். (க) "மாஸேஉதஸ்மிந் வஸுபேஉஜநிஷ்ட பாரேஸமுத்ரம்புரிமல்லநாம்ந்யாம்- லதாக்ருஹாந்தாத்புவி பூதநாமா கௌமோதகீஸக்திமயோமுநீந்த்ர:" என்று திவ்யஸூரிசரிதத்திலே சொல்லப்பட்டதிறே.

பேயாழ்வார் வைபவம்.

(உ) "தந்மாஸிஜாதம்ஸததாரகாயாம் மயூரபுர்யாம்மணிகைரவாந்தாத் -
பக்த்யாமஹாந்தம்மஹதாஹ்வயந்தம்ஸ்ரீநந்தகாம்ஸம்ஸ்ரிதபக்திரூபம்."
(ங) † "த்ருஷ்ட்வாஹ்ருஷ்டம்ததாவிஷ்ணும் ரமயாமயிலாதிபம்
கூபேரக்தோத்பலேஜாதம் மஹதாஹ்வயமாஸ்ரயே."
(ச) "பத்மாரமணபாதாப்ஜ ப்ரேமப்ராந்த்யாமநோஜ்ஞயா -
ப்ராந்தயோகீதிவிக்யாதம் முநிம்வந்தேகுணாம்புதிம்."

அநந்தரம் பேயாழ்வார், * தேனமர்சோலைமாடமாமயிலையிலே ஆதிகேசவப்பெருமாள்கோயில்திருக்கிணற்றிலே யுண்டானதொரு செவ்வல்லிப்பூவிலே அந்த ஐப்பசிமாஸத்தில் சதயநக்ஷத்ரத்திலே ஸ்ரீநந்தகாம்ஸராய் அவதரித்தருளி, (ரு) "நியதபுலகிதாங்காநிர்ப்பராநந்தபாஷ்பா களிதநிகில ஸங்கா கத்கதஸ்தோத்ரகீதி: - அம்ருதலஹரிவர்ணா ஹர்ஷந்ருத்தோபபந்நா விகதநரகபீதிர்விஷ்ணுபக்திர்விபாதி" என்கிறபடியே விஷ்ணுபக்தியையுடையராய், "பேயனாயொழிந்தே னெம்பிரானுக்கே" என்கிறபடியே பகவதநுபவாதிஸயத்தாலே "அழுவன் தொழுவன் ஆடிக்காண்பன் பாடியலற்றுவன்" என்றும், "காலாழும் நெஞ்சழியும் கண்சுழலும்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே பகவதநுபவபாரவஸ்யம் அல்லாத ஆழ்வார்களைக்காட்டில் இவர்க்கு மிக்கிருக்கையாலே பேயாழ்வாரென்றத்தையே நிரூபகமாகவுடையராயிருப்பர். (சா) "தந்மாஸஏவாவிரபூத் விபஸ்சித் ப்ராசேதஸர்க்ஷே உத மயூரபுர்யாம் - மஹாபிதாநோமணிகைரவாந்தாத் ஸ்ரீநந்தகாத்மாஸ்ரிதபக்திரூப:" என்று திவ்யஸூரிசரிதத்திலே சொல்லிற்றிறே.

(க) "మాసే౽థతస్మిన్వసుభే౽జనిష్ట పారేసముద్రంపురిమల్లనామ్న్యాం। లతాగృహాన్తాద్భువిభూతనామా కౌమోదకీశక్తిమయోమునీన్ద్రః." (உ) "తన్మాసిజాతంశతతారకాయాం మయూరపుర్యాంమణికైరవాన్తాత్। భక్త్యామహాన్తంమహదాహ్వయన్తం శ్రీనన్దకాంశంశ్రితభక్తిరూపమ్." (ங) "దృష్ట్వాహృష్టంతదావిష్ణుంరమయామయిలాధిపం। కూపేరక్తోత్పలేజాతం మహదాహ్వయమాశ్రయే." (ச) "పద్మారమణపాదాబ్జప్రేమభ్రాన్త్యామనోజ్ఞయా। భ్రాన్తయోగీతివిఖ్యాతంమునింవన్దేగుణామ్బుధిం." (ரு) "నియతపులకితాఙ్గానిర్భరానన్దబాష్పా గళితనిఖిలసఙ్గా గద్గదస్తోత్రగీతిః। అమృతలహరివర్ణాహర్షనృత్తోపపన్నా విగతనరకభీతిర్విష్ణుభక్తిర్విభాతి." (சா) "తన్మాసఏవావిరభూద్విపశ్చిత్ ప్రాచేతసర్క్షే౽థమయూరపుర్యామ్। మహాభిధానోమణికైరవాన్తాత్ శ్రీనన్దకాత్మాశ్రితభక్తిరూపః."

† 'த்ருஷ்டவாநிதிஹோவாச' என்றும் பாடம்.

முதலாழ்வார்கள் வைபவம்.

இப்படி இம்மூவரும் யோநிஜாதரன்றிக்கே புஷ்பஜாதராய் வந்தவதரித்து, எம்பெருமானுடைய நிர்ஹேதுககடாக்ஷத்தாலே "முக்குணத்திரண்டவையகற்றி" என்கிறபடியே ராஜஸ தாமஸ ரஹிதராய், (க) "ப்ரவ்ருத்திஞ்சநிவ்ருத்திஞ்சகார்யாகார்யேபயாபயே - பந்தம்மோக்ஷஞ்சயாவேத்தி புத்திஸ்ஸாபார்த்தஸாத்விகீ" என்று சொல்லுகிற சுத்தஸத்வகுணமான*ஒன்றினில் ஒன்றி நின்று, (உ) "தாஸாவயமிதிப்ரஹ்மந் மாநிநோலோகவர்ஜிதாஃ" என்றும், (ங) "தாஸபூதாஸ்ஸ்வதஸ்ஸர்வேஹ்யாத்மாநஃபரமாத்மநஃ - நாந்யதாலக்ஷணந்தேஷாம்பந்தேமோக்ஷேததைவச" என்றும், (ச) "ஸ்வத்வமாத்மநிஸஞ்ஜாதம் ஸ்வாமித்வம் ப்ரஹ்மணிஸ்திதம்" என்றும், (ரு) "ஆத்மதாஸ்யம் ஹரேஸ்ஸ்வாம்யம் ஸ்வபாவஞ்சஸதாஸ்மர" என்றும், (சா) "ஜ்ஞாநாநந்தமயஸ்த்வாத்மா ஶேஷோஹிபரமாத்மநஃ" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸ்வதஸ்ஸித்தபகவத்தாஸ்யரஸத்தை யுடையராய், அத்தாலேயுண்டான ஸம்யக்ஜ்ஞாநபக்திவைராக்யங்களை யுடையராய், "புலன்களைந்துபொறிகளாலேதமொன்றுமிலாத" என்கிறபடியே அந்யபாநாதி வர்ஜிதராய், "உனது பாலேபோல்சீரில் பழுத்தொழிந்தேன்" என்று பால்யாத்ப்ரப்ருதி பகவத்குணைகதாரகராயிருக்கிற இவர்கள், ஸம்ஸாரிகள் தங்களைப்போலன்றிக்கே*உண்டியேயுடையேயுகந்து ஶப்தாதிவிஷயங்களிலே அதிப்ரவணராய்த் *தீதில் நன்னெறிநிற்கவல்லாத செய்து பகவத்விமுகரா யிருக்கையாலே "நாட்டுமானிடத்தோடெனக்கரிது" என்கிறபடியே அவர்களோட்டைஸஹவாஸம் தங்களுக்குதுஸ்ஸஹமாய் ஒருநாளிருந்தவிடத்திலே யொருநாளிராமே க்ராமைகராத்ரராய், இவர்கள் ஒருவரையொருவர் அறியாதே தனித்தனியே வர்த்திக்கிற காலத்திலே; ஸர்வேஶ்வரனும் (எ) "மமாத்மாஜ்ஞாநிநாம்வரஃ" என்றும், (அ) "ஜ்ஞாநீத்வாத்மைவமேமதம்" என்றுஞ் சொல்லுகிற திருமுகப்படியே தனக்குஆத்மபூதரான இவ்வாழ்வார்களைக்கொண்டு ஜகத்தைத்திருத்தவேணுமென்று நினைத்து, (கூ) "அநாதிமாயயாஸுப்தஃ" என்கிறபடியே அநாத்யவித்யாபிபூதராய்ப் போருகிற ஸம்ஸாரிசேதநருக்கு அஜ்ஞாநாந்தகாரத்தைப் போக்கி ஸ்வவிஷயேஜ்ஞாநபக்திகளை யுண்டாக்குகைக்காக, ஒருநாள் ராத்ரியிலே இம்மூவரையும் * சீரேறுமறையாளர் நிறைந்த செல்வத்திருக்கோவலூரிலே ஒருதிருவிடைகழியிலே யாத்ருச்சிகமாக ஸங்கதராக்க, இவர்களும் (கO) "வைஷ்ணவோவைஷ்ணவந்த்ருஷ்ட்வா தண்டவத்ப்ரணமேத்புவி" என்கிறபடியே அந்யோந்யவந்தநபரராய்க்கொண்டு, 'நீரார்?', 'நீரார்?' என்று ஒரு

(க) "ప్రవృత్తిఞ్చనివృత్తిఞ్చ కార్యాకార్యేభయాభయే । బన్ధంమోక్షఞ్చయావేత్తి బుద్ధిస్సాపార్థసాత్త్వికీ." (உ) "దాసావయమితిబ్రహ్మన్ మానినోలోకవర్జితాః." (ங) "దాసభూతాస్స్వతస్సర్వే హ్యాత్మానఃపరమాత్మనః । నాన్యథాలక్షణన్తేషాం బన్ధేమోక్షేతథైవచ." (ச) "స్వత్వమాత్మనిసఞ్జాతం స్వామిత్వంబ్రహ్మణిస్థితం." (ரு) "ఆత్మదాస్యంహరేస్స్వామ్యం స్వభావఞ్చసదాస్మర." (சா) "జ్ఞానానన్దమయస్త్వాత్మా శేషోహిపరమాత్మనః." (எ) "మమాత్మాజ్ఞానినాంవరః." (அ) "జ్ఞానీత్వాత్మైవమేమతం." (கூ) "అనాదిమాయయాసుప్తః." (கO) "వైష్ణవోవైష్ణవందృష్ట్వా దణ్డవత్ప్రణమేద్భువి."

வரை யொருவர் கேட்க, (௧) "பகவச்சேஷபூதோ௨ஹம் அநந்யார்ஹோ௨சிதஃபரஃ" என்றும், (௨) "தாஸோ௨ஹம்வாஸுதேவஸ்ய" என்றும், (௩) "தாஸோ௨ஹம்கோஸலேந்த்ரஸ்ய" என்றும், (௪) "ஜ்ஞாநாநந்தமயஸ்த்வாத்மாஶேஷோஹிபரமாத்மநஃ" என்றும் இத்யாதிகளாலே தந்தாமுடைய ஸ்வரூபநிர்த்தேஶ ப்ரஸங்க வ்யாஜேந போதயந்தஃபரஸ்பரம் பண்ணிக் கொண்டிராநிற்கச்செய்தே, அவ்வளவிலே எம்பெருமான் (௫) "அநந்யாஹிமயாஸீதா பாஸ்கரேணப்ரபாயதா" என்றிருக்குமவளுகையாலே * இறையும் அகலகில்லாத பிராட்டி ஸஹிதனுய்க்கொண்டு * கூராராழி வெண்சங்கேந்தி (௬) "துளஸீகாநநம்யத்ர யத்ரபத்மவநாநிச - வஸந்திவைஷ்ணவாயத்ர தத்ரஸந்நிஹிதோ ஹரிஃ" என்கிறபடியே * செந்தமிழ்பாடுவாராகிற இவர்களருகே * தழுவி முழுசிப்புகுந்து நெருக்கிநிற்க, இவர்களும் 'நம்மையொழியவும் * காமர்பூங் கோவலிடைகழியைப் பற்றிநிற்கிறுர்களுண்டோ?' என்று பார்க்கைக்காக * வெய்யகதிரோன்விளக்கேற்றியும் * ஞானச்சுடர்விளக்கேற்றியும் * உணர் வென்னு மொளிகொள்விளக்கேற்றியும் பார்த்தருளி, "திருக்கண்டேன் பொன்மேனி கண்டேன்" என்றும், "நீயுந் திருமகளும் நின்றுயால்" என்றும் ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய * மைப்படிமேனியையும் * செந்தாமரைக்கண்ணையும் பரமவைதிகரான இவர்கள் * நெஞ்சென்னும் உட்கண்ணுலே கண்டநுபவித்து, அநுபவஜநித ப்ரீத்யதிஶயம் உள்ளடங்காமல், "பாலேய்தமிழர்" என்றுசொல்லுகிற நற்றமிழராகையாலே "வையந்தகளி," "அன்பேதகளி," "திருக்கண்டேன்" என்கிற திவ்யப்ரபந்தங்களை ஸம்ஸாரிகள் அதிகரித்து அஜ்ஞாநாந்தகாரம் நீங்கி உஜ்ஜீவிக்கும்படி * ஞானத்தமிழாக அருளிச்செய்து ப்ரபந்தீகரித்து உபகரித்தருளி ஜகத்தை வாழ்வித்தருளினுர்கள்.

திருமழிசைப்பிரான் வைபவம்.

(௭) "ஶக்திபஞ்சமயவிக்ரஹாத்மநே †ஶுக்திகாரஜதசித்தஹாரிணே-
முக்திதாயகமுராரிபாதயோர் பக்திஸாரமுநயேநமோநமஃ."

(௮) ‡"ஸித்தார்த்திந்யுஷ்ணரஶ்மௌமகரமதிகதேத்வாபரேஜ்ஞாநதாரா
க்ஷோதேஸம்வத்ஸரௌகேகதவதிசதிநேஸப்தவிம்ஶேமகாக்யே-
நக்ஷத்ரேபாநுவாரேமுனிவரதநயோபக்திஸாரோமுநீந்த்ரஃ
ஸ்ரீமாந்ப்ராபாவதாரம்ஜகதுபக்ருதயேபர்வணோ௨ந்யேத்யுரத்ர."

---

(௧) "భగవచ్ఛేషభూతో௨హ మనన్యార్హో௨చితఃపరః." (௨) "దాసో௨హంవాసుదేవస్య." (௩) "దాసో௨హంకోసలేన్ద్రస్య." (௪) "జ్ఞానానన్దమయస్త్వాత్మాశేషో హిపరమాత్మనః." (௫) "అనన్యాహిమయాసీతా భాస్కరేణ ప్రభాయథా." (௬) "తులసీకాననంయత్ర యత్రపద్మవనానిచ। వసన్తివైష్ణవాయత్ర తత్రసన్నిహితోహరిః." (௭) "శక్తిపఞ్చమయవిగ్రహాత్మనే శుక్తికారజతచిత్తహారిణే । ముక్తిదాయకమురారిపాదయోర్భక్తిసారమునయేన మోనమః." (௮) "సిద్ధార్థిన్యుష్ణరశ్మౌమకరమధిగతే ద్వాపరేజ్ఞానధారాక్షోదేసంవత్సరాఘే గతవతిచదినేసప్తవింశేమఖాఖ్యే। నక్షత్రేభానువారేమునివరతనయోభక్తిసారోమునీంద్రః శ్రీమాన్ప్రాపావతారంజగదుపకృతయే పర్వణో௨న్యేద్యురత్ర."

†'ஶாக்திஹாரஜிதசித்தஹாரிணே' என்றும்பாடம். ‡இதுசிலஸ்ரீகோசங்களில்இல்லை.

ஆழ்வார்திருமழிசைப்பிரானுகிறார், * ஒருத்திமகனாய்ப்பிறந்து ஓரிரவிலொருத்திமகனாயொளித்துவளர்ந்தருளின க்ருஷ்ணனைப்போலே யாய்த்து, அவதரித்தருளினபடியும், வளர்ந்தருளினபடியும். எங்ஙனேயென்னில்:— (க) "ததோऽகிலஜகத்பத்ம போதாயாச்யுதபாநுநா - தேவகீபூர்வஸந்த்யாயா மாவிர்ப்பூதம்மஹாத்மநா" என்கிறபடியே யதுகுலத்திலே பிறந்து (உ) "அநார்த்ரமார்த்ரம் விரஸம்ரஸாட்ய மபல்லவம்பல்லவிதந்ததாऽஸீத் - மாவோப ஹூகூீரதுகாபபூர்வ நாராயணே நந்தகுலம்ப்ரவிஷ்டே" என்கிறபடியே *நந்தன்குலமதலையாய் கோபகுலத்திலே வளர்ந்தருளினாப்போலே இவ்வாழ்வாருடைய திருவவதாரமும் ஒருபிறவியிலே இருபிறவியாயிறே யிருப்பது.

அதுஎங்ஙனேயென்னில்;— அத்ரி ப்ருகு வஸிஷ்ட பார்க்கவ ஆங்கிரஸாதிகளான மஹர்ஷிகளெல்லாரும் ப்ரஹ்மாவின்பக்கலிலே சென்று, 'பூலோகத்திலே உத்க்ருஷ்டதமமான க்ஷேத்ரத்திலே எங்களுக்கு நித்யவாஸம்பண்ணவேணும்: அத்தை நிஶ்சயித்துச் சொல்லவேணும்' என்று கேட்க, ப்ரஹ்மாவும் உலகும் மழிசையும் உள்ளுணர்ந்து விஶ்வகர்மாவைக்கொண்டு பஞ்சாஶத்கோடிவிஸ்தீர்ணையாய் ஸஶைலாம்புதிகாநநையான பூமியெல்லாம் ஒருதட்டும் விதேஹபவநக்ஷேத்ரமான திருமழிசையொன்றும் ஒருதட்டுமாகத் துலையிலே வைத்துநிறுக்க, (ங) "தாத்ரா துலிதாச லகுர் மஹீ" என்கிறபடியே பூமியைவைத்தபக்கம் நொய்தாய், *மாநீர்மழிசையை வைத்தெடுத்த பக்கம் கனத்திருக்கக் கண்டு, அதற்கு 'மஹீஸாரக்ஷேத்ரம்' என்று பேரிட்டு நிரூபிக்கையாலே, அந்தரிஷிகளும் அவ்விடத்தைவிடாதே நித்யவாஸம் பண்ணிக்கொண்டிராநிற்க;

அவர்களிலே பார்க்கவமஹர்ஷியானவர், (ச) "பஶ்சிமேயோஜநார்த்தேச விதேஹாதிஷ்டிதம்வநம் - பார்க்கவோதீர்க்கஸத்ரேண வாஸுதேவம் ஸநாதநம் - அபிபூஜ்யயதாந்யாய மிதிநித்யமகல்பயத்" என்று ப்ரஹ்மாண்டபுராணத்திலே சொல்லுகிறபடியே, தீர்க்கஸத்ரமென்கிற யாகத்தாலே ஸர்வாந்தர்யாமியான ஸ்ரீமந்நாராயணனை ஸக்ரமமாக யஜித்துக்கொண்டுபோருகிறகாலத்திலே, பார்க்கவருடைய பத்நி கர்ப்பிணியாய், "பன்னிருதிங்கள் வயிற்றிற்கொண்ட" என்கிறபடியே பன்னிரண்டுமாஸத்துக்குப் பின்பு தைமாஸத்தில் மகாநக்ஷத்ரத்தில் பிண்டாக்ருதியாக ப்ரஸவிக்க, ஸுதர்ஶநாம்ஶேந திருமழிசைப்பிரான் அவதரித்தார். (ரு) "ஸாகர்ப்பமாதத்தமுநேஶ்சபத்நீ ஸுதர்ஶநாம்ஶேநததாऽநுவிஷ்டம்-பபாதகர்ப்போபுவிதைஷ்யமாஸே மகாபிதாநே மஹநீயதாரே" என்று திவ்யஸூரிசரிதத்திலே சொல்லிற்றிறே.

(క) "తతోऽఖిలజగత్పద్మ బోధాయాచ్యుతభానునా। దేవకీపూర్వసన్ధ్యాయామావిర్భూతంమహాత్మనా." (ఉ) "అనార్ద్రమార్ద్రంవిరసంరసాఢ్య మపల్లవంపల్లవితంతదాऽऽసీత్। గావోబహుక్షీరదుఘాబభూవుర్నారాయణేనన్దకులంప్రవిష్టే." (ఙ) "ధాత్రా తులితాచలఘుర్మహీ." (చ) "పశ్చిమేయోజనార్ధేచ విదేహాధిష్ఠితంవనం। భార్గవోదీర్ఘసత్రేణ వాసుదేవం సనాతనం॥అభిపూజ్యయథాన్యాయ మితినిత్యమకల్పయత్." (రు) "సాగర్భమాధత్తమునేశ్చపత్నీ సుదర్శనాంశేనతదాऽనువిష్టం।సపాతగర్భోభువితైష్యమాసేమఖాభిధానేమహనీయతారే."

அநந்தரம், உல்பஸம்வேஷ்டிதமாய் ஒன்றும்ரூபீகரியாமல் அவதரிக்கையாலே பார்க்கவரும் தத்பத்நியும் அநாதரித்து ஒருபிரப்பந்தூற்றின்கீழே வைத்துப்போக, அந்த உல்பாவ்ருத பிண்டாக்ருதியானது, அகில ஜகந்மாதாவான பெரியபிராட்டியாராநுக்ரஹத்தாலே பூமிப்பிராட்டி ஸ்ம்ரக்ஷிதமாக வைத்துக்கொண்டிருக்கச்செய்தே "சிக்கென்று சென்னிக்கால் சிரிடைப்பின் கண்ணுயிராய், ஒக்கவுருப்பாய்ந் தறிவாலுள்நிறைந்து" என்கிறபடியே ஸர்வாவயவங்களும் பரிபூர்ணமாய் அதிலே ஜீவன் ஸ்புரித்துத்தோற்றி, "பேதைக்குழவி" என்கிறபடியே அத்யந்தம்சிசுவாய்ப் பசுங்குழந்தையான ஆழ்வார், பசிதாஹங்களாலேஈடுபட்டு ஸ்தந்யார்த்தியாய் விஜநமான வநத்திலே ஒருபிரப்பின்தூற்றிலே ரோதநம்பண்ண, அவ்வளவிலே மஹீஸாரக்ஷேத்ராதிபதியான பெருமாள் அங்கே எழுந்தருளிக் கருணம்ருதௌகஙிஷ்யந்தியான கடாக்ஷபாதங்களாலே இவர்பசிதாஹம்தீரும்படி குளிரக்கடாக்ஷித்து ஆராவமுதமான ஸ்வவிக்ரஹத்தைக் காட்டி ஆஶ்வாஸிப்பித்து மறைய, இவரும், தத்விரஹாஸஹிஷ்ணுவாய் மீளவும்அழத்தொடங்கினர்.

அங்கே திருவாளன் என்கிற ஒருத்தன் பிரம்பறுக்கப்போனவிடத்திலே இவருடையஆர்த்தநாதம் கேட்டுக் கூடவந்தவர்களுடன் சோதித்து இவரைக் கண்டு ஹர்ஷப்ரகர்ஷத்துடனே எடுத்துக்கொண்டுவந்து, தன்னுடைய பத்நியான பங்கயச்செல்வியார்கையிலே கொடுக்க, அவளும் வந்த்யையாகையாலே மிகவும் ப்ரீதையாய் "உத்தானஞ்செய்து" என்கிறபடியே எடுத்துக்கொண்டு, புத்ரப்ரதிபத்தியைப்பண்ணி, *தத்துக்கொண்டாள்கொலோ தானேபெற்றாள்கொலோ என்று விகல்பிக்கலாம்படி ஆதரத்துடனே ஸ்நேஹபூர்வகமாக வளர்க்க வளர்ந்தருளுகிற வளவிலே, "வனமுலைகள்சோர்ந்துபாய" என்கிறபடியே முலைப்பால்சுரக்க, இவளும் "நந்தகோபனணிசிறுவா நான்சுரந்தமுலையுணாய்" என்னும்படியே முலைகொடுக்கத்தேட, இவரும் ஸ்தந்யாதிபோஜ்யங்களிலே நிராஶராய்ப் பகவத்குணைகதாரகராய் வாக்வ்யவஹாரரோதநாதிகளொன்றுமின்றியே மலமூத்ரரஹிதராய்ப் பரிபூர்ணமாக ஸர்வாவயவங்களும் வர்த்திக்க எழுந்தருளியிருக்க,

இந்த ஆஶ்சர்யத்தை, அபுத்ரவானுமாய், திருமழிசையிலே வாஸம்பண்ணும் சதுர்த்தவர்ணத்திலே ஜாதனுமாய், மஹாப்ராஜ்ஞனுமான ஒருவ்ருத்தன், கேட்டு, பாங்காகப் பாலமுதுகாய்ச்சிக்கொண்டு ஸ்வபார்யாஸஹிதனாய் இவரிருக்கிறவிடத்திலே விடியற்காலத்தே வந்து, பஞ்சஶக்திமயமான சிசுவினுடைய அப்ராக்ருத திவ்யதேஜஸ்ஸைக் கண்டு அத்யாஶ்சர்யப்பட்டு, தான் கொண்டுவந்த பாலமுதை ஸமர்ப்பித்து ப்ரார்த்தித்து 'அமுதுசெய்யப்பண்ணவேணுமென்று இத்தைக்கொண்டுவந்தேன்: அமுதுசெய்தருளவேணும்' என்று பஹுஶஃவேண்டிக்கொள்ள, ஆழ்வாரும் அவனிடத்தில் க்ருபாதிஶயத்தாலே அவன்கொண்டுவந்த பாலமுதை அமுதுசெய்துபோகவிட, அவர்களும் அப்படியே பலநாளும் பேரப்ரீதியுடனே பாலமுதை அமுதுசெய்வியாநிற்க, ஒருநாள், ஆழ்வார், வ்ருத்ததம்பதிகளுடைய மநோரதமறிந்து, அற்றைக்கு அவர்கள் கொண்டுவந்த பாலமுதை அமுதுசெய்து, சேஷித்த பாலை 'நீங்கள் ஸ்வீகரியுங்கோள்: உங்களுக்கு நல்லபுத்ர னுண்டாவன்'

என்று ப்ரஸ்தாதிக்க, அவர்களும் அப்படியே ஸ்வீகரித்து யௌவநாவஸ்தையையடைந்து, தத்பத்நியும் கர்ப்பவதியாய் ஒன்பதுமாஸம்சென்று பத்தாம்மாஸம் நிறைந்தவாறே, * கேசவன்றமராய் * நாக்கொண்டு மானிடம் பாடாத மஹாப்ராஜ்ஞரான ஒருகுமாரனை ப்ரஸவிக்க, ஸ்ரீவிதுரரைப்போலே விளங்குகிற அந்தப் புத்ரனைக் கண்டு, * பத்துநாளுங்கடந்த இரண்டாநாள் அவருக்கு 'கணிகண்ணன்' என்று திருநாமம்சாத்தி, அகிலவித்யைகளையும் அதிகரிப்பித்தார்கள்.

பின்பு பகவத்தயாஸுநாஸ்வாதநத்ருப்தசேதநராய், விடப்பட்ட அநந பாநபயோபிலாஷையை யுடையராய், பைத்ருகவேஶ்மத்திலே வளர்ந்தருளுகிற ஆழ்வாரும், ருஷிபுத்ரராகையாலே ஏழுதிருநக்ஷத்ரத்துக்குப் பின்பு "இளைப்பினையியக்கம்நீக்கி யிருந்துமுன்னிமையைக் கூட்டி, அளப்பிலைம்புலனடக்கி" என்கிறபடியே யமநியமாதியான அஷ்டாங்க யோகாப்யாஸத்திலே திருவுள்ளமாய், அதுக்கு ஜகத்காரணவஸ்துவை த்யாநத்துக்கு விஷயமாகச் சொல்லுகையாலே அந்தவஸ்துவை அறியவென்றால் * பிணங்குஞ்சமயம் பலபலவாகையாலே அவையவைதோறும் புக்கு ஆராய்வோமென்று கொண்டு, சாக்யோலூக்யாக்ஷபாதக்ஷபணகபிலபதஞ்சலிகளாகிற பாஹ்யஸமயங்களையும், ஶைவ மாயாவாத ந்யாய வைஶேஷிக பாட்ட ப்ராபாகராதிகளாகிற குத்ருஷ்டிஸமயங்களையும் புக்கு *உணர்ந்துணர்ந்துரைத்துரைத்துஆராய்ந்துபார்த்தவிடத்தில், "இறைநிலையுணர்வரிது" என்கிறபடியே அவற்றிலேஒருபசையில்லாமையாலே அங்குநசையற்று "அறியார்சமணர் அயர்த்தார்பவுத்தர், சிறியார் சிவப்பட்டார்" என்றுகொண்டு ஈனமான*இடங்கொள்சமயத்தையெல்லாம் எடுத்துக்களைந்து, "கலையறக்கற்றமாந்தர் காண்பரோ கேட்பரோதான்" என்று இதரஸித்தாந்தங்களை நஶ்வரமென்று கைவிட்டு, இப்படி எழுநூறு திருநக்ஷத்ரம் சென்றவாறே;

ஸ்ரீவைஷ்ணவராய், பரமவைதிகஸித்தாந்த நிஷ்டராய், "இனியறிந்தேன் ஈசற்கும் நான்முகற்குந் தெய்வம்" என்று அறுதியிட்டுக்கொண்டு *வேதாந்தவிழுப்பொருளின் மேலிருந்த விளக்கை அறிந்து தத்ப்ரவணராக, ஸர்வேஶ்வரனும் அதுவே பற்றாசாக இவர்க்கு * மயர்வறமதிநலமருளித் தன்னுடைய திவ்யாத்மஸ்வரூபத்தையும், ததாஶ்ரயமான ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி கல்யாணகுணங்களையும், உபயத்தையும் ப்ரகாசிப்பிக்கிற திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தையும், ததாதாரமான கிரீடாதிநூபுராந்தமான திவ்யபூஷணவர்க்கத்தையும், அவற்றோடே விகல்பிக்கலாம்படியான ஶங்கசக்ராதி திவ்யாயுதங்களையும், இதடங்கக் காட்டிலெரித்தநிலாவாகாமே அநுபவிக்கிற லக்ஷ்மீப்ரப்ருதி மஹிஷீவர்க்கத்தையும், (க) "பவாம்ஸ்துஸஹவைதேஹ்யா" என்றும், "அடிமைசெய்வார் திருமாலுக்கு" என்றும், "சூழ்ந்திருந்தேத்துவர்" என்றும், "ஏவமற்றமரராட்செய்வார்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே அச்சேர்த்தியிலே அடிமைசெய்கையே தங்களுக்கு தாரகாதிகளாகவுடையரான திவ்யபரிஜநவர்க்கத்தையும், அந்தப்போகத்துக்கு வர்த்தகமாய் * நலமந்தமில்லதோர் நாடாய்ப் போகவிபூதியான பரமபதத்தையும் ஸாக்ஷாத்கரிப்பித்து, பின்னை

(க) "భవాంస్తు సహ వైదేహ్యా."

யும் ப்ரக்ருதிபுருஷகாலாத்மகமான லீலாவிபூதியினுடைய ஸ்ருஷ்டிஸ்திதி ஸம்ஹாரங்களை ஸத்வாரகமாகவும் அத்வாரகமாகவும் நின்று "இன்புறுமிவ் விளையாட்டுடையான்" என்கிறபடியே தனக்கு லீலையாக வுடையனாயிருக்கிற படியையும் காட்டிக்கொடுக்க;

இப்படி உபயவிபூதிநாதனை தான், (க) "யந்நாபிபத்மாதபவந்மஹாத்மா ப்ரஜாபதிர்விஶ்வஸ்ருக்" என்கிறபடியே மூழ்த்தநீருலகெல்லாம்படைக்கும்படி முதலிலே தனக்கு ஜ்யேஷ்டபுத்ரனாக ப்ரஹ்மாவைத் தன்திருநாபிகமலத்திலே (உ) "யோப்ரஹ்மாணம் விததாதி பூர்வம்" என்னும்படி முந்துற உத்பந்நனாக்கினபடியையும், (ங) "ப்ரஹ்மணஃபுத்ராய ஜ்யேஷ்டாய ஶ்ரேஷ்டாய" என்கிறபடியே அந்த ப்ரஹ்மாவுக்கு ஜ்யேஷ்டபுத்ரனை ருத்ரன் உத்பந்நனானபடியையும் ப்ரகாசிப்பித்தருள, இவரும் "நான்முகனை நாராயணன் படைத்தான் நான்முகனும், தான்முகமாய்ச் சங்கரனைத் தான் படைத்தான்" என்று தம் வாக்காலே சொல்லும்படி இவற்றையெல்லாம் இவர் ஸம்ஶயவிபர்யயமற அறிந்து, "சாக்கியங் கற்றோஞ் சமண்கற்றோஞ் சங்கரனார், ஆக்கிய ஆகமநூ லாராய்ந்தோம் - பாக்கியத்தாற், செங்கட்கரியானைச் சேர்ந்தோம் யாந் தீதிலமே, எங்கட் கரியதொன் றில்" என்று அநுஸந்தித்தருளி, இதரஸித்தாந்த நிவ்ருத்திபூர்வகமாக, * திருநின்றபக்கம் திறவிதென்றோர்ந்து, (ச) "ஆலோட்யஸர்வஶாஸ்த்ராணி விசார்யசபுநஃபுநஃ - இதமேகம்ஸுநிஷ்பந்நம் த்யேயோநாராயணஸ்ஸதா" என்றும், (ரு) "யோகேஶ்வரம் ஜகந்நாதம் விஷ்ணும் ஜிஷ்ணும் ஶ்ரியஃபதிம் - பத்மநாபம் விஶாலாக்ஷம் சிந்தயாமி ஜகத்பதிம்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஜகத்காரணபூதனாய் ஸர்வாந்தர்யாமியாய்ப் புண்டரீகாக்ஷனாய் ஜகந்நாதனை ஶ்ரியஃபதியை த்யாநம்பண்ணிக்கொண்டு க்ருதார்த்தராய்த் †திருவல்லிக்கேணியிலே கஜேந்த்ரஸரஸ்ஸின் கரையிலே எழுநூறு ஸம்வத்ஸரம் பகவதநுபவம்பண்ணிக்கொண்டு யோகத்திலே எழுந்தருளியிருக்கிறநாளையிலே, ஒருநாள் இவர் நிரந்தரபகவதநுபவத்துடனே கந்தாஸீவநஞ்செய்யாநிற்க, அவ்வளவிலே ருத்ரனும் அத்ரிகந்யாஸஹிதனாய் ருஷபாரூடனாய் த்ரிஶூலபாணியாய் வ்யோமமார்க்கத்திலே செல்லாநிற்க, ஆழ்வாரும் அவர்களைக் கண்டு அவன்நிழல் தன்மேற்படாமல் ஒதுங்க, இதைத் தம்பதிகளிருவரும் கண்டுநிற்க, அவ்வளவிலே ருத்ரனைக்குறித்துப் பார்வதி 'இவராரோவென்று அறிந்துபோவோம்' என்ன, ருத்ரனும் தத்பத்நியுடனே 'இவர் மஹாநுபாவர்; நம்மைக்கணிசியார்' என்ன, 'ஆகிலும், அவரைக்கண்டுபோவோம்' என்ன, அவனும் ஸம்மதித்து இவரண்டையிலே வந்துநிற்க, இவரும் அவனைக் கண்ணெடுத்துப்பாராமல் உதாஸீநித்திருக்க, அவனும் 'நாம்வந்துநிற்க நீர்அலக்ஷ்யம்பண்ணலா

(க) "యన్నాభిపద్మాదభవన్మహాత్మా ప్రజాపతిర్విశ్వసృక్." (உ) "యోబ్రహ్మాణంవిదధాతిపూర్వమ్." (ங) "బ్రహ్మణఃపుత్రాయజ్యేష్ఠాయశ్రేష్ఠాయ." (ச) "ఆలోడ్యసర్వశాస్త్రాణి విచార్యచపునఃపునః। ఇదమేకంసునిష్పన్నం ధ్యేయోనారాయణస్సదా." (ரு) "యోగేశ్వరంజగన్నాథం విష్ణుంజిష్ణుంశ్రియఃపతిం। పద్మనాభంవిశాలాక్షం చిన్తయామిజగత్పతిం."

† 'திருமழிசையிலே' என்று பிரதிபேதம்.

மோ?' என்ன, இவரும் 'உன்னைக்கொண்டுஎன்னப்ரயோஜநமுண்டெனக்கு?' என்ன, அவனும் 'நாம் உமக்கு ஒன்றுதரக்கடவதாக வந்தோம்' என்ன, இவரும் 'நமக்கு ஒன்றும் வேண்டாம்' என்ன, அவனும் 'நம்வரவு வ்யர்த்தமாகாமல் உம்அபீஷ்டத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளீர்' என்ன, ஆழ்வாரும் புன்முறுவல்செய்து 'ஆகில், மோக்ஷந்தரவல்லையாகில் தா' என்ன, 'அது என்னால் தரக்கடவதன்று, ஸ்ரீமந்நாராயணனாலே' என்ன, 'ஆனால், இன்று சாவாரை நாளைச் சாகும்படி பண்ணவல்லையோ?' என்ன, 'அதுவும் கர்மாநுகுணமன்றோ?' என்ன, 'ஆனால், இவ்வூசியின்பின்னே நூல்வரும்படி வரப்ரதாநம் பண்ணாய்' என்று அபஹஸித்துச்சொல்ல, அவனும் இவ்வார்த்தையைக்கேட்டு மிகவும் குபிதனாய், 'இவரை அநங்கனைப்போலே யாக்கக்கடவேன்' என்று, பொறியும் புகையும் கிளம்புகிற தன்நெற்றிக்கண்ணைத் திறந்துவிட, அக்கண்ணில்நின்றும் ஜ்வாலாஜாஜ்வல்யமாநமாய் ஸம்வர்த்தாக்நிபோலே சுட்டுக்கொண்டெரிகிற ஜ்வலநப்ரரோஹத்தைக் கண்டு ஆழ்வாரும் தம்முடைய வலத்திருவடியின் பெருவிரலிலே ஒருகண்ணைத் திறந்துவிட, அக்கண்ணில்நின்றும் அக்நி ப்ரளயஹுதவஹகோடிகல்பமாய் ஜ்வலித்துக்கொண்டு கிளம்ப, கோடிவைஶ்வாநரப்ரக்யமாய் அத்யர்க்ககோடிநிப தீர்க்கஜ்வாலா ஜாஜ்வல்யமாநாக்நியில் ஶம்புவின் லோசநாக்நி கத்யோதப்ராயமாய் அடங்க,†(பின்னும் அந்தமஹாக்நியானது உலகங்களைஆக்ரமித்து ம்ருத்யுஞ்ஜயனைச் சுற்றிக்கொள்ள), ஶம்புவும் அந்த அங்குஷ்டலோசநாக்நிஜ்வாலையைப் பொறுக்கமாட்டாமல் † (கேவலம்பரிதபித்து "அந்யதாஶரணம்நாஸ்தி த்வமேவஶரணம் மம - தஸ்மாத்காருண்யபாவேந ரக்ஷரக்ஷஜநார்த்தந"என்று முறையிட, அப்போது முப்பத்துமுக்கோடிதேவர்களும் நாற்பத்தெண்ணாயிரம்ருஷிகளும் சதுர்முகப்ரஹ்மாவும் ஸ்ரீவைகுண்டத்திலேசென்று ப்ரபத்திபண்ணி முறையிட, எம்பெருமானும்) புஷ்கலாவர்த்தகமென்கிற ப்ரளயகாலமேகங்களை அக்நி ஶமிக்கும்படி ஆஜ்ஞாபிக்க, † (மேகங்கள் தண்டன்ஸமர்ப்பித்து 'ஸ்வாமி!ஸுதர்ஶநாம்ஶஜரான பார்க்கவமஹர்ஷிபாதாங்குஷ்டநேத்ராக்நியை ஸமீபிக்கவும் பார்க்கவும் எங்களுக்கு ஶக்தியும் உண்டோ?' என்ன, ஸ்வாமியும் 'என்னுடைய க்ருபையாலே உங்களுக்குப் பலமுண்டாம்' என்ன,) அம்மேகங்களும் மின்னி முழங்கி வில்லிட்டு அகிலதாபங்களும் அடங்கும்படி ஆகாசாவகாசமடைய நிறைந்து அபிவர்ஷிக்க, அவ்வர்ஷத்தாலே எரிகிற அக்நியும் அணைந்து பெருவெள்ளங்கோக்க, ஆழ்வாரும் (க) "கிரயோவர்ஷதாராபிர்ஹந்யமாநாநவிவ்யது:" என்கிறபடியே அத்ரிராஜனைப்போலே வர்ஷதாரைக்கு இளையாமல் பகவதநுபவ தத்பரராயிருக்கிறபடியைக் கண்டு அவனும் விஸ்மயப்பட்டு இவருக்கு 'பக்திஸாரர்' என்று திருநாமத்தையும் சாத்தி இவர்வைபவத்தைக்கொண்டாடி ஶிரஃகம்பநம்பண்ணி, 'அம்பரீஷனாலே துர்வாஸா அவமாநப்பட்டானிறே: ஆகையாலே, பாகவதர்கள் ஸுதுர்ஜயர்' என்று ஸ்வபக்திக்கு உரைத்துக்கொண்டு யதாஸ்தாநமே போந்தான்.

(க) "గిరయో వర్షధారాభిర్హన్యమానా న వివ్యథుః."

† குண்டலித க்ரந்தங்கள் சிலபிரதிகளிற் காணப்படுகின்றன.

பின்னையும் ஆழ்வார் பூர்வம்போலே யோகத்திலேயெழுந்தருளியிருக்க, யாத்ருச்சிகமாக வ்யாக்ராரூடனாய் சுக்திஹாரனென்பா னொரு கேசரன் ஆகாசமார்க்கத்திலே செல்லாநிற்க, ஆழ்வாருடைய யோகப்ரபாவத்தாலே இவர்மேலேபோக க்ஷமமன்றிக்கே வ்யாக்ரமும் திமிர்த்துநிற்க, அவனும் இதேதோவென்று பார்த்துக்கொண்டுவருமளவில், கீழே மௌநியாய் யோக த்திலேயெழுந்தருளியிருக்கிற ஆழ்வாரைக் கண்டு விஸ்மயப்பட்டுத் தத்க்ஷண த்திலே ஆகாசத்தினின்றும்பூமியில்வந்து வ்யாக்ரவாஹநத்தினின்றும்இறங்கி இவரண்டையிலேவந்து 'பார்க்கவமுநீந்த்ரரே! இக்கந்தாவரணத்தைப் போ கட்டு நான் தருகிற திவ்யபடநிர்மிதமான இந்தக்கவசத்தைத் தரியும்' என்று ஒருகவசத்தைக் கொடுக்க, இவரும் அத்தை நிஷேதித்து ஸ்வஸங்கல்பத்தா லே மணிஸ்வரூபமாய் த்யுமணிப்ரபோபமமான கவசத்தை அவனுக்குக்கா ட்ட, அவனும் லஜ்ஜாவிஷ்டனாய், தன்கழுத்தில் ஹாரத்தை வாங்கி 'இத்தை அக்ஷமாலையாகத் தரியும்'என்று கொடுக்கத் தேட,இவரும் தம்கழுத்தில் துள ஸீபத்மாக்ஷமாலையை வாங்கி 'இத்தைப் பாராய்' என்ன, அது நவரத்நஹார மாய்விளங்கக் கண்டு,அவனும்'இவர் மஹாநுபாவர், மஹாபரிபூர்ணர்'என்று தண்டனிட்டு, இவர்வைபவத்தைக் கொண்டாடி யதாஸ்தாநமே போந்தான்.

பின்னையும் அங்கே இவர் யோகநிஷ்டரா யெழுந்தருளியிருக்கச்செய் தே, 'கொங்கணஸித்தன்' என்கிற பெயரையுடையனாய் ரஸவாதியா யிருப்பா னொருவன் வந்து, இவ்வாழ்வாருடைய வைபவத்தைக் கண்டு இவருக்குக் காணிகோடியைப் பேதிப்பதான ரஸகுளிகையை ஸமர்ப்பிக்க, இவரும் அத் தைஅநாதரித்து 'நமக்குவேண்டாம்' என்று அவனுக்குத் தம்முடையபொன் னொத்தமேனியின் புழுதியோடே தம்காதிற்குறும்பியை யுருட்டி 'இந்தக் காணி குளிகை கோடாகோடியைப் பேதிக்கும்' என்று கொடுத்தருள, அவ னும் அப்படியே பரீக்ஷிக்க, அது சொன்னபடிக்கு ஒத்திருக்கையாலே அதி ப்ரீதியுடனே ஆழ்வாரைத் தண்டனிட்டு, 'தந்யோ஽ஹம்' என்று க்ருதார்த்த னாய்ப் போந்தான்.

அநந்தரம் திருமழிசைப்பிரானும், ஒரு குஹாந்தராவிஷ்டராய், நிப்ரு தாக்ஷவ்ருத்தியையுடையராய் யோகத்திலே யெழுந்தருளியிருக்க, அவ்வள விலே பொய்கை பூதன் பேயாழ்வா ராகிற முதலாழ்வார்கள் மூவரும் * எங் குந்திரிந் தரங்கனெம்மானுக்கே காதல்செய்தொண்டராய் ஸஞ்சரித்து வரு கிறவர்கள், ஸுதூரத்திலே அப்ராக்ருததிவ்யதேஜஸ்ஸைக் கண்டு அத்யாஸ் சர்யப்பட்டு, 'இத்தைஆராயக்கடவோம்' என்று எங்கும் திரிந்து சோதித்து வந்து, குஹாந்தராவிஷ்டரான பக்திஸாரரை 'இம்மஹாநுபாவ ராரோ?' என்று திவ்யமான *நெஞ்சென்னும் உட்கண்ணாலே கண்டு, 'பார்க்கவமுநீந்த்ர ரே! ஸுகமேயிருக்கிறீரோ?' என்று குஶலப்ரஶ்நம்பண்ண, அவரும் 'பத்ம மாதவீகுஸுமகைரவோத்பவ முனிகாள்! நன்றாயிருக்கிறீர்களோ?' என்று வினவியருளி, அந்யோந்ய வந்தந பரராய் ஆஹ்லாதபரீதநேத்ராம்புக்கள் பனிப்பப் புளகீக்ருதகாத்ரராய் ஒருவரையொருவர் ஆலிங்கித்துக்கொண்டு மிகவும் ப்ரீதியுடனே எல்லாரும் ஸதாபரகுணாவிஷ்டராய் யோகத்திலே எழுந்தருளியிருந்தார்கள்.

இவர்கள் ஒருவர்க்கொருவர் பாலும்பாலும் சேர்ந்தாற்போலவும், தேனுந் தேனுங் கூடினாற்போலவும், பகவச்சரணாரவிந்தத்யாநாம்ருதாஸ்வாதநம் *தேனூறியெப்பொழுதும்தித்தித்து ஐகரஸ்யத்தாலே எல்லாருக்கும்ப்ரணய ரஸம் உந்மஸ்தகமாம்படி பகவதநுபவம்பண்ணியிருந்தார்கள். பின்பு எல்லாரும் உகந்ததிருவுள்ளத்தை யுடையராய் மயிலாநகரி யேற வெழுந்தருளி, அங்கே பேயாழ்வார் திருவவதரித்தருளின கைரவதீர்த்தத்தையும் ப்ரீதியுடன் ஆலோகித்துக்கொண்டு தத்தீரத்திலே சிலகாலம் யோகத்திலேயெழுந்தருளியிருந்து பின்பு "ஓடித்திரியும் யோகிகள்" என்னும்படியே பூர்வம் போலே பார்க்கவமுநீந்த்ரரை அநுவர்த்தித்து அநுமதிகொண்டு பூஸஞ்சரணார்த்தமாக முதலாழ்வார்கள்மூவரும் எழுந்தருளினார்கள்.

அநந்தரம், பார்க்கவமுநீந்த்ரரும், தம்முடைய திருவவதாரஸ்தலமான திருமழிசையிலே எழுந்தருளி, சாத்துகைக்குத் திருமண்வேண்டிக் கல்லி ஶோதித்தவிடத்தில் திருமண் அகப்படாமல் முசித்துக்கிடக்க, அப்போது * திருவேங்கடத்தெந்தை இவர்ஸ்வப்நத்திலேயெழுந்தருளித் திருமண் இருக்குமிடம் அடையாளமாகக் காட்டியருள, அங்கே திருமண்கண்டெடுத்து அத்திருமண்கொண்டு பன்னிரண்டுதிருநாமஞ் சாத்தியருளிப் பெரியப்ரீதியுடனே "சிந்தை மற்றொன்றின் திறத்ததல்லாத் தன்மை" என்கிறபடியே க்ஷுத்ர புருஷார்த்தங்களில் நசையற்றுப் பகவதநுபவம் பண்ணிக்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கிற இவரும், பொய்கைப்பிரானவதரித்தருளின பொய்கைப்ரதேசத்திலே சிலகாலம் ஸேவித்திருக்கத் திருவுள்ளமாய், (க)"யத்துஸத்யவ்ரதம்நாம க்ஷேத்ரம்பாபவிநாஶநம் - புண்யக்ஷேத்ரேஷு ஸர்வேஷு தஸ்யைவஶ்ரைஷ்ட்யமீரிதம்" என்று சொல்லுகிறபடியே புண்ய க்ஷேத்ரங்களில்வைத்துக்கொண்டு ஶ்ரேஷ்டமுமாய்ப் பாபஹரமுமாய் ஸத்யவ்ரதக்ஷேத்ரமென்று பேரையுடையதுமான கச்சிவெஃகாவிலே எழுந்தருளி, (உ) "ஶயாநஶ்ஶேஷபர்யங்கே குந்தேந்துதவளப்ரபே - பணாரத்நஸஹஸ்ராம்ஶு நவாஸ்தரணவிஸ்த்ருதே - நீலஜீமூதஸங்காஶ: பத்மபத்ரநிபேக்ஷண: - ஸேவ்யமாநோவிஶாலாக்ஷ்யா ஶ்ரியாகமலஹஸ்தயா - தரண்யாசஸுதந்வங்க்யா தாதாவிஶ்வஸ்யவிஶ்வபுக்" என்றும், "தேவிமாராவார் திருமகள் பூமி" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஶ்ரீபூமிநீளைகளாலே ஸேவ்யமாநனாய்க் கொண்டு "பணங்களாயிரமுடையநல்லரவணைப்பள்ளிகொள்பரமா" என்கிற படியே பெரியதிருவநந்தாழ்வானை திருவணையிலே * வெஃகாவில் துயிலமர்ந்த வேந்தை ஸேவித்து, பொய்கையாழ்வாரவதரித்தருளின அந்தத்திருப் பொய்கைக்கரையிலே அவரை த்யாநம்பண்ணிக்கொண்டு யோகத்திலே எழுநூறுஸம்வத்ஸரம் எழுந்தருளியிருக்கிற காலத்திலே,

இவர் திருவடிகளிலே கணிகண்ணர் வந்து ஆஶ்ரயித்துப் பகவத்ப்ரவணராயிருக்க, அவ்வளவிலே அங்குள்ள ஒருஸ்த்ரீவிரையானவள் வந்து ஆழ்வாரை

(க) "యత్తుసత్యవ్రతంనామ క్షేత్రంపాపవినాశనం। పుణ్యక్షేత్రేషుసర్వేషు తస్యైవ శ్రైష్ఠ్యమీరితం." (உ) "శయానశ్శేషపర్యఙ్కే కున్దేన్దుధవళప్రభే। ఫణారత్నసహస్రాంశునవాస్తరణవిస్తృతే ॥ నీలజీమూతసఙ్కాశః పద్మపత్రనిభేక్షణః । సేవ్యమానోవిశాలాక్ష్య శ్రియాకమలహస్తయా ॥ ధరణ్యాచసుతన్వఙ్గ్యా ధాతావిశ్వస్యవిశ్వభుక్."

ஸேவித்து அவர் திருவடிகளிலே பக்தியுக்தையாய் அவரெழுந்தருளியிருக்கிறவிடத்தை "கடைத்தலைசீக்கப்பெற்றால் கடுவினைகளையலாம்" என்கிறபடியே ஸம்மார்ஜநகோமயாநுலேபநரங்கவல்யாத்யலங்காரங்களாலே அநுதிநம் சுச்ரூஷிக்க, யோகத்திலே யெழுந்தருளியிருக்கிற இவ்வாழ்வார் ஒருநாள் திருக்கண்களைவிழித்துப்பார்த்து, இவள்செய்கிற கிங்கரவ்ருத்திக்கு மிகவும் உகந்த வுள்ளத்தராய், அந்த வ்ருத்தையைப் பார்த்து 'உன் அபீஷ்டத்தைச் சொல்லிக்காணாய், உனக்கு ஒருவரப்ரதாநம் பண்ணுகிறோம்' என்றுஅருளிச்செய்ய,அவளும் அப்படியே ஆழ்வாரைக்குறித்து'அடியேனிடத்தில்க்ருபாதிசயமுண்டாகில் அடியேனுக்கு இந்தவார்த்தகம்போம்படி கடாக்ஷித்தருளவேணும்' என்ன, ஆழ்வாரும் 'அப்படியே ஆகக்கடவது' என்று அவளைக் குளிரக்கடாக்ஷித்தருள, அவளும் இவர்கடாக்ஷத்தாலே ப்ராப்தயௌவனையாய்த் தேவஸ்த்ரீயைப்போலே அதிஸுந்தரியாக, அவ்வளவிலே, தத்ராஜ்யாதிபதியான பல்லவராயனும் இவளைக்கண்டு,மந்மதபாணபாதிதனாய்த் தனக்குப் பத்நியாகவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்க, அவளும் அநுகூலித்து அவனுடனே அதிமாநுஷமான போகங்களை அநுபவியாநிற்க,

ஒருநாள், பல்லவராயன், தனக்கு ஒருநாளைக்கொருநாள் ஶரீரம் ஜரித்துவரக் கண்டு, அவளைக்குறித்து 'உனக்கு அதிமாநுஷமான இந்த யௌவநம் எங்ஙனேயுண்டாயிற்று?' என்று கேட்க, அவளும் அவனைக்குறித்து ஆழ்வார்கடாக்ஷத்தாலே தனக்குஉண்டானபடியைச் சொல்லி; 'நீயும் உன்னகத்திலே அநுதிநம் உபாதாநம்பண்ணவருகிற கணிகண்ணரை அநுவர்த்தித்து அவர்புருஷகாரமாகத் தத்தேசிகரான பக்திஸாரரை அநுவர்த்தித்தாயாகில், உனக்கும் இப்படிப்பட்ட யௌவநம் உண்டாம்'என்றுசொல்ல, அப்போது ராஜாவும் கணிகண்ணரையழைத்து, 'உம்முடைய ஆசார்யரை நாம் ஸேவிக்கவேணும்: அவரை நம்பக்கல் அழைத்துக்கொண்டு வரவேணும்' என்று சொல்ல, கணிகண்ணரும், 'நம்ஆசார்யர் ஒருவரகத்துக்கும் எழுந்தருளார், ஒருராஜாவையும் கணிசித்துப் பாரார்' என்ன, பின்னையும் ராஜாவான பல்லவராயன் தன்னைக்கவிபாடவேணு மென்று கணிகண்ணரை அபேக்ஷிக்க,*வைகுந்தச்செல்வனார்சேவடியைப்பாடுகையொழிய, *"நாக்கொண்டு மானிடம் பாடேன்" என்றும், "வாய்கொண்டு மானிடம்பாடவந்த கவியேனல்லேன்" என்றும் இப்படி தம்முடைய அத்யவஸாயஹேதுவான சிஷ்டாசாரவசநங்களைச்சொல்லி 'பகவத்பாகவதவிஷயமொழிய நான் நரஸ்துதிபண்ணுவதில்லை' என்ன, 'ஆகிலும், நீர் நம்மைப்பாடவேணும்'என்று அவன் இவரை நிர்ப்பந்திக்க,கணிகண்ணரும் †"ஆடவர்க ளெங்ஙனகல்வா ரருள்சுரந்து, பாடகமு மூரகமும் பாம்பணையும் - நீடியமால், நின்று னிருந்தான் கிடந்தானிதுவன்றோ, மன்றூர்‡பொழிற்கச்சி மாண்பு"என்று சொல்ல,அவனும் 'நம்மைப்பாடென்றால் இங்ஙனே சொல்லலாமோ?' என்று மிகவும் குபிதனாய்க்கொண்டு 'ஆகில்,நம்முடைய ராஜ்யத்தினின்றும் போம்' என்ன, (க)"ஆஜகாம

(க) " ఆజగామముహూర్తేన. "

† 'எவ்வா றகன்றெழிவார் வெஃகாவும், பாடகமு மூரகமும் பஞ்சரமா' என்றும் பாடம். ‡ 'மதிற்கச்சி' என்றும் பாடம்.

முஹூர்த்தேந" என்கிறபடியே சடக்கென ஸ்வாசார்யரான பக்திஸாரமுனிகள்திருமுன்பே வந்து தண்டன்ஸமர்ப்பித்து அச்செய்தியை விண்ணப்பஞ்செய்து 'அடியேன் இவ்விடத்தில்நின்றும் விடைகொள்ளுகிறேன்' என்ன, ஆழ்வாரும் 'நீர் போகிறீராகில், நாம் இங்கிருக்கப்போகிறோமோ? நாம் புறப்பட்டால், எம்பெருமான் இங்குக் கண்வளரப்போகிறானோ? அவனெழுந்தருளும்போது, தத்பரிகரபூதரான ப்ரஹ்மாதிகள் இங்கிருக்கப்போகிறார்களோ?' என்று அருளிச்செய்து, '*வெஃகாவிலுன்னிய யோகத்துறக்கமானவனையும் எழுப்பிக்கொண்டு வருகிறோம்' என்று சொல்லி, திருவெஃகாநாயனார்திருமுன்பே எழுந்தருளி அவரைப்பார்த்து "கணிகண்ணன் போகின்றான் காமருபூங் கச்சி, மணிவண்ணா நீகிடக்கவேண்டா - துணிவுடைய, செந்நாப்புலவனும்போகின்றேன் நீயுமுன்றன், பைந்நாகப்பாய் சுருட்டிக்கொள்" என்று ஆழ்வார் விண்ணப்பஞ்செய்ய, அவர் சொன்னவண்ணஞ் செய்து இவருடையபின்னே எழுந்தருள, "சுடர்கொள்சோதியைத் தேவரும் முனிவருந் தொடர" என்கிறபடியே மற்றும் அத்தேசத்தில் ஆலயங்களில் தேவதைகளும் பின்தொடர எழுந்தருளுகையாலே, (க) "அபிவ்ருக்ஷா: பரிம்லாநா: ஸபுஷ்பாங்குரகோரகா:-உபதப்தோதகாநத்ய: பல்வலாநிஸராம்ஸிச" என்று சொல்லுகிறபடியே திருவயோத்யை ராமவிஶ்லேஷத்தாலே பொலிவழிந்தாப்போலே காஞ்சீநகரத்திலே தரு குல்ம லதாதிகளும் நதீதடாகங்களும் மிகவும்வாடி அழகழிந்து தத்ராஜ்யத்தில் கோயில்களில் எம்பெருமான்களுமில்லாதே ஆலயங்களிலே தேவதைகள் ஒருவருமின்றியே அந்தகாரம்கவிந்து உதயாஸ்தமயந் தெரியாதே "நீளிரவாய் நீண்டதால்" என்கிறபடியே கநதிமிரபூயிஷ்டமானபடியை ராஜாவும் மந்த்ரிகளும் கண்டு, போர க்லேசித்து இவர்களைப் பின்தொடர்ந்துசென்று, †'ஓரிரவிருக்கை' என்கிற ஊரிலே இவர்களைக் கண்டு கப்படத்தைக்கட்டிக் காலிலேவிழுந்து கணிகண்ணரைவேண்டிக்கொள்ள, கணிகண்ணரும் மீண்டெழுந்தருளும்படி ஆழ்வாரை வேண்டிக்கொள்ள, ஆழ்வாரும் மீண்டெழுந்தருளத் திருவுள்ளமாய் ஆஶ்ரிதபரதந்த்ரரான சொன்னவண்ணஞ்செய்தபெருமாளைப்பார்த்து, "கணிகண்ணன் போக்கொழிந்தான் காமருபூங் கச்சி, மணிவண்ணா நீகிடக்கவேண்டும் - துணிவுடைய, செந்நாப்புலவனும் போக்கொழிந்தேன் நீயுமுன்றன், பைந்நாகப் பாய் படுத்துக்கொள்" என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, எம்பெருமானும் மீண்டெழுந்தருளி, ஆழ்வார்சொன்னவண்ணஞ்செய்தது எல்லார்க்கும் ப்ரத்யக்ஷமாகவேணுமென்று இடத்திருக்கை கீழ்படக் கண்வளர்ந்தருளினார். இப்படி "விருப்புடையவெஃகாவேசேர்ந்தானை" என்கிறபடியே சேர்ந்து *நாகத்தணையைப் படுக்கையாகப்படுத்துக்கொண்டு கண்வளர்ந்தருளின இந்தஸௌலப்யத்தை அநுஸந்தித்திறே "வெஃகணைக்கிடந்த தென்னநீர்மையே!" என்று ப்ரீதராயருளினார். அந்த நகரிதானும் "நிறைந்தசீர்நீள்கச்சி" என்னும்படி பொலிவையுடைத்

(க) "అపివృక్షాః పరిమ్లానాః సపుష్పాఙ్కురకోరకాః । ఉపతప్తోదకానద్యః పల్వలాని సరాంసిచ."

† 'ஓரிருக்கை' என்றும், 'ஓரிக்கை' என்றும் வழங்குவர்.

தாயிருக்கையாலே, அவ்விடத்திலே * வெள்ளத்தரவில் துயிலமர்ந்தவித்தினை உள்ளத்துக்கொண்டு யோகத்திலே பின்னையும் சிலகாலம் எழுந்தருளியிருந்து,

அநந்தரம், கும்பகோணயாத்ராபேக்ஷையை யுடையராய், (க) "யோ நரꣷகும்பகோணேऽஸ்மிந்க்ஷணார்த்தமபிதிஷ்டதி- கரஸ்த்தந்தஸ்யவைகுண்டங் கிமுதாந்யாவிபூதய꞉" என்கிறபடியே * வைகுந்தமாநகர் மற்றதுகையதுவாகத் தக்க ப்ரபாவாதிஶயத்தையுடைத்தான திருக்குடந்தையிலே நித்யவாஸம் பண்ணி ஆராவமுதாழ்வாருடைய * ஏரார்கோலத்தை யோகத்திலேகொண்டு எழுந்தருளியிருக்கத் திருவுள்ளமாய், "நலத்தால்மிக்கார் குடந்தைக்கிடந்தாயுன்னைக்காண்பான் நானலப்பாய்" என்கிறபடியே அதித்வரையோடே எழுந்தருளாநிற்கச்செய்தே, பெரும்புலியூரென்கிற க்ராமத்திலே சென்று ஒரு திண்ணையிலே அவஸரித்தெழுந்தருளியிருக்க, அத்திண்ணையிலே யிருந்து அத்யயநம்பண்ணுகிற ப்ராஹ்மணர்கள் இவரைக்கண்டு விப்ரதிபத்திபண்ணி வேதாத்யயநத்தைத் தவிர்ந்திருக்க, பின்னை அவர்களுக்கு விட்ட தறுவாய் தோன்றாமல் தடுமாற, ஆழ்வாரும் அத்தைக்கண்டு கறுப்புநெல்லை உகிராலே யிடந்து ஸம்ஜ்ஞையாலே அந்தவாக்யத்தை ஸூசிப்பித்தருள, பின்பு அவர்களுக்கு (உ) "க்ருஷ்ணாநாம்வ்ரீஹீணாம்நகநிர்ப்பிந்நம்" என்கிற வாக்யம் தோற்ற, (ங) "நஶூத்ராபகவத்பக்தா விப்ராபாகவதாஸ்ஸ்ம்ருதா꞉" இத்யாதிப்படியே அவர்கள் தெளிந்துவந்து தண்டன்ஸமர்ப்பித்து க்ருதார்த்தரானார்கள்.

பின்னையும் அந்தக்ராமார்ச்சையான எம்பெருமானும் இவ்வாழ்வார் உபாதாநார்த்தமாக ஸஞ்சரித்தருளுகிற திருவீதிகள்தோறும் அபிமுகமாய்த் திரும்பியருள, இந்த ஆஶ்சர்யத்தை நம்பியார் கண்டு, சில ப்ராஹ்மணர்க்குக் காட்ட, அவர்கள் அந்தக்ராமத்திலே யாகம்பண்ணுகிற பெரும்புலியூரடிகளுடைய யாகசாலையிலே சென்று "கண்டோம் கண்டோம் கண்டோம் கண்ணுக்கினியன கண்டோம்" என்று இவருடைய ப்ரபாவத்தைச் சொல்ல, தீக்ஷிதரும் கேட்டு "மெய்யடியார்கள்தம் ஈட்டங் கண்டிடக்கூடுமேல் அதுகாணுங் கண்பயனாவதே" என்றுகொண்டு (ச) "அக்ஷ்ணோꣷபலந் த்வாத்ருஶதர்ஶநம்" என்று சொல்லுகிறபடியே அதிஹர்ஷத்துடன் யாகசாலையினின்றும் புறப்பட்டு ஆழ்வாரெழுந்தருளியிருக்குமிடத்தேறவந்து இவருடைய சக்திபஞ்சமயமான விக்ரஹத்தைக் கண்டு ஸேவித்து, "போதுமினெமதிடம்புகுதுக" என்கிறபடியே நம்முடைய யாகசாலைக்குளெழுந்தருளவேணுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்து எழுந்தருளுவித்துக்கொண்டுபோய் இவ்வாழ்வாருக்கு அக்ரபூஜைபண்ண, அத்தைக்கண்டு அங்குள்ள அத்வர்யுதொடக்கமான சடங்கிகளுடைய 'இவரைக்கொண்டுபுகுந்து யாகத்தை உபஹதியாக்கிற்றே!' என்று தர்மபுத்ரன் ராஜஸூயயாகத்திலே க்ருஷ்ணனுக்கு அக்ரபூஜைபண்ணினபோது சிசுபாலன் பஹுமுகமாகப் பருஷோக்திகளைப் பண்ணினாப்போலே

(க) "యోనరꣷకుమ్భఘోణేऽస్మిన్ క్షణార్థమపి తిష్ఠతి। కరస్థంతస్యవైకుణ్ఠం కిముతాన్యావిభూతయః." (உ) "కృష్ణానాంవ్రీహీణాంనఖనిర్భిన్నమ్." (ங) "నశూద్రాభగవద్భక్తా విప్రాభాగవతాస్స్మృతాః." (ச) "అక్ష్ణోꣷఫలం త్వాదృశదర్శనం."

இவர்களும் ஆழ்வாரைப் * பொறுப்பரியனகள்பேசி அதிக்ஷேபிக்க, தீக்ஷிதரும் வ்யாகுலாந்த:கரணராய் ஆழ்வாரைப்பார்த்து, 'இவர்கள் * ஏதேனும் பேச நான் கேட்கமாட்டேன்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஆழ்வாரும் இனி நம்மை வெளியிடாதிருக்கவொண்ணாதென்று பார்த்து, (க)"அஷ்டாங்க யோகஸித்தாநாம் ஹ்ருத்யாகநிரதாத்மநாம் - யோகிநாமதிகாரஸ்ஸ்யா தேகஸ்மிந்ஹ்ருதயேஶயே" என்கிறபடியே தமக்குஅந்தர்யாமியாய் *அற்புதனை அநந்தசயநனைக்குறித்து "அக்கரங்களக்கரங்களென்றுமாவதென்கொலோ, இக்குறும்பைநீக்கியென்னையீசனாக்கவல்லையேல்,சக்கரங்கொள்கையனே சடங்கர்வாயடங்கிட, உட்கிடந்தவண்ணமே புறம்பொசிந்து காட்டிடே" என்று விண்ணப்பஞ்செய்தருள, *ஒண்சங்கதைவாளாழியானும் "தம்மையேநாளும் வணங்கித்தொழுவார்க்குத், தம்மையேயொக்க வருள்செய்வர்" என்கிறபடியே * அரவத்தமளியினோடும் அழகியபாற்கடலோடும் அரவிந்தப்பாவையுந் தானுமாய்ப் பெரியதிருவனந்தாழ்வான்மேலே * வடிவிணையில்லாமலர்மகள் மற்றைநிலமகள்மெல்லடிபிடிக்கும்படி கண்வளர்ந்தருளும்படியை அனைவருங் கண்டநுபவிக்கும்படி ஆழ்வாருடைய திருமேனியிலே ப்ரத்யக்ஷமாக்கி இவருக்கு ஸாரூப்யப்ரதாநம்பண்ணியருள, இவரும் ஸாரூப்யத்தைப் பெற்று எல்லாருங்காணலாம்படி எழுந்தருளியிருக்க, முன்பு கர்ஹித்த சடங்கிகளுடைய ஆழ்வாருடைய ஹ்ருதயத்தில் ப்ரகாசிக்கிற எம்பெருமானுடைய திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தை இவர்உரஸ்ஸிலே ப்ரத்யக்ஷமாக ஸேவித்துத் திருவடிகளிலே ஸாதரமாக ஸாஷ்டாங்கப்ராணாமத்தைப்பண்ணி க்ஷமைகொண்டு ஆழ்வாரை ப்ரஹ்மரதம்பண்ணி உபலாளித்து "நக்ஷமாமி"க்கு லக்ஷ்யமாகாமல் *திருமாலடியார்களைப்பூசிக்கநோற்று க்ருதார்த்தரானார்கள். ததநந்தரம் இவரும் அவர்களுக்கு பஹுப்ரகாரமாக ஜ்ஞாநப்ரதாநம்பண்ணி பஹுஶ: க்ருபைசெய்தருளி வாழ்வித்து, * செழுமாமணிகள் சேருந் திருக்குடந்தையை நோக்கி எழுந்தருளினார்.

அநந்தரம் நிஜஸம்புடஶதங்களைத் திருக்காவேரீபய:ப்ரவாஹத்திலே ப்ரக்ஷேபிக்க, நிரவக்ரஹப்ரவாஹத்தாலே நிஜஸம்புடஶதங்கள் நீயமாநங்களாயுள்ளவளவில், நான்முகன்திருவந்தாதியும் திருச்சந்தவிருத்தமும் என்கிற திவ்யப்ரபந்தங்கள் எதிர்த்துவந்து ஆழ்வார்திருவடிகளண்டையிலேயிருக்க, அவற்றையெடுத்துக்கொண்டு ஆராவமுதாழ்வாருடைய * ஏரார் கோலத்தையுங்கண்டு அவ்வநுபவஜநிதப்ரீத்யதிஶயத்தாலே "காவிரிக்கரைக் குடந்தையுள் கிடந்தவா றெழுந்திருந்துபேசு"என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஆராவமுதாழ்வாரும் அப்படியே உத்யோகிக்க, அந்த ஸௌலப்யகுணத்துக்குத் தோற்று"வாழி கேசனே"என்று மங்களாஶாஸநம்பண்ண, எம்பெருமானும்அப்படியே உத்தாநசாயியாயருள,அப்படியானவிக்ரஹத்தை த்யாநம்பண்ணிக்கொண்டு யோகத்திலே இரண்டாயிரத்துமுந்நூறுஸம்வத்ஸரம் எழுந்தருளியிருந்தார்.—இப்படி திருமேனியுடனே அந்நாஹாரவர்ஜிதராய் க்ஷீராஹாரதாரகராய் நாலாயிரத்தெழுநூறுஸம்வத்ஸரம் பகவதநுபவம்பண்ணிக்

(க) " అష్టాఙ్గయోగసిద్ధానాం హృద్యాగనిరతాత్మనాం । యోగినామధికారస్స్యా దేకస్మిన్హృదయేశయే. "

கொண்டு, எழுந்தருளியிருந்து "ஆழ்பொருளைச்சிந்தாமற்கொண்மின் நீர் தேர்ந்து" என்று நான்முகன்திருவந்தாதி, திருச்சந்தவிருத்தம் என்கிற திவ்யப்ரபந்தங்களைப் பரமஸாத்விகராய் நாராயணைகபரரான முமுக்ஷுக்களுக்குத் தம்முடைய பரமக்ருபையாலே உபகரித்தருளி லோகத்தை வாழ்வித்தருளினர்.

குலசேகரப்பெருமாள் வைபவம்.

(க) "குஷ்யதேயஸ்யநகரே ரங்கயாத்ராதிநேதிநே -
தமஹம்ஶிரஸாவந்தே ராஜாநங்குலஶேகரம்."

(உ) † "கல்யப்தேஸுகஸங்க்யயாவ்யபகதேமாஸேசமாகாபிதே
வர்ஷேசாபிபராபவேஸுரகுரோர்வாரேசபக்ஷேஶுசௌ -
த்வாதஶ்யாக்யதிதௌபுநர்வஸுதிநேப்ரீத்யாக்யயோமாங்கிதே
த்ராதுந்நꞏகுலஶேகரꞏக்ஷிதிபதிஶ்ஸ்ரீகௌஸ்துபாத்மாऽஜவத்."

இங்கே அவதாரக்ரமம்பார்க்கில் நம்மாழ்வார் திருவவதாரவைபவம் சொல்லலாயிருக்க, ஸ்ரீகுலசேகராழ்வார்திருவவதாரவைபவம் சொல்லுகிறது, அவயவநிரூபணம்பண்ணியே அவயவியை நிரூபிக்கவேண்டுகையாலே.

ஸ்ரீகுலசேகரப்பெருமாள், கொல்லிநகரென்கிற திருப்படைவீட்டிலே, * சேரன் குலசேகரராய்க்கொண்டு க்ஷத்ரியவர்ணத்திலே மாசிமாஸத்தில் புநர்பூசநக்ஷத்ரத்தில் ஸ்ரீகௌஸ்துபாம்சராய் அவதரித்தருளினர். (ந) "தஸ்யாமபூச்சேரகுலப்ரதீபஶ்ஸ்ரீகௌஸ்துபாத்மா குலஶேகராக்யꞏ - மஹீபதிர்மாகபுநர்வஸுத்யத்திநேஹரேரபூர்ணகடாக்ஷலக்ஷ்யꞏ" என்று திவ்யஸூரிசரிதத்திலே சொல்லிற்றிறே.

"மாற்றலரை, வீரங்கெடுத்த செங்கோற் கொல்லிகாவலன் வில்லவர்கோன், சேரன் குலசேகரன் முடிவேந்தர்சிகாமணி" என்று சொல்லப்படுகிற இவர், ரதகஜதுரகபதாதிஎன்கிற சதுரங்கபலத்தை யுடையராய், ப்ரதிபக்ஷங்களையெல்லாம் காந்திஶீகராம்படி காடேறவோட்டி, "கொல்லிகாவலன் கூடல்நாயகன் கோழிக்கோன் குலசேகரன்" என்றும், "கூரார்ந்த வேல்வலவன் கோழியர்கோன் குடைக் குலசேகரன்" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே தம்முடையசெங்கோலேசெங்கோலாகப் படைவீடுகளிலேயிருந்து சிறியதைப்பெரியது நலியாதபடியும் துர்ப்பலரைப் பலவான்கள் பாதியாதபடியும், (ச) "கோஸஹஸ்ரப்ரதாதாரம்" என்கிற பெருமாளைப்போலே ஸ்ரீகுலசேகரப்பெருமாளும் அத்யுதாரராய் ஸவிநயராய் ராஜ்யம் பண்ணிக்கொண்டுபோராநிற்க,

---

(க) "ఘుష్యతేయస్యనగరేరఙ్గయాత్రాదినేదినే । తమహంశిరసావన్దే రాజానంకులశేఖరమ్." (உ) "కల్యబ్దేసుఖసంఖ్యయావ్యపగతేమాసేచమాఘాభిధే వర్షేచాపిపరాభవేసురగురోర్వారేచపక్షేశుచౌ । ద్వాదశ్యాఖ్యతిథౌపునర్వసుదినేప్రీత్యాఖ్యయోగాన్వితే త్రాతుంనఃకులశేఖరః క్షితిపతిః శ్రీకౌస్తుభాత్మాఽభవత్." (ந) "తస్యామభూచ్చేరకులప్రదీపశ్శ్రీకౌస్తుభాత్మాకులశేఖరాఖ్యః । మహీపతిర్మాఘపునర్వసూద్యద్దినేహరేరపూర్ణకటాక్షలక్ష్యః." (ச) "గోసహస్రప్రదాతారం."

† இந்தச்சுலோகம் சிலஏட்டுப்பிரதிகளில் இல்லை.

தம்மை ஸ்வதந்த்ரராகவும் நியந்தாவாகவும் அபிமானித்துக்கொண்டிருக்கிற இவரை, உபயவிபூதிநிர்வாஹகனாய் ஸர்வநியந்தாவான ஸர்வேஶ்வரன், தன் நிர்ஹேதுகபரமக்ருபையாலே ராஜஸதாமஸரஹிதராய் ஸத்வகுணப்ரசுரராம்படி கடாக்ஷித்து, இவர்க்கு *மயர்வறமதிநலமருளித் தம்முடைய ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதிசேஷ்டிதங்களையெல்லாம் விஶததமமாகக் காட்டிக்கொடுக்க, அவற்றையெல்லாம் பகவத்பக்திரூபாபந்நஜ்ஞானத்தையுடையவராய்க்கொண்டு இவ்வாழ்வார் கண்டவநந்தரம் ஸம்ஸாரிகளான இத்தேசியர் தேஹாத்மாபிமாநத்தைப்பண்ணி, (க) "அக்ருத்யகரணாதாவப்யத்யந்தோத்படவ்ருத்திகஃ - அர்த்தகாமாபிபூதோய முந்மத்தஇவ வர்த்ததே" என்கிறபடியே தேஹவஶ்யராய் தேஹபோகத்தைஅநுபவித்து பகவத்விமுகராய் தேஹாத்மாபிமாநிகளாய் ஶப்தாதிவிஷயப்ரவணரான இஸ்ஸம்ஸாரிகள் நடுவே தாமிருக்கிறஇருப்பு உயிர்க்கழுவிலேயிருந்தாற்போலேயும், "கொள்ளென்றுகிளர்ந்தெழுந்தபெருஞ்செல்வம் நெருப்பு" என்கிறபடியே யானைக்கழுத்திலே தாமிருந்து ராஜ்யம்பண்ணி ஸுகரூபமாக ராஜபோகத்தைப்புஜிக்கிற ராஜத்வமும் "அல்லலெனத் தோற்றி யெரிதீயிற்சுடும்" என்கிறபடியே அக்நிகல்பமாயுமிருக்கையாலே, மிகவும் அஸஹ்யமாய், (உ) "பரித்யக்தாமயாலங்கா மித்ராணிசதநாநிச" என்றும், (ங) "த்யக்த்வாபுத்ராம்ஶ்சதாராம்ஶ்சராகவம்ஶரணங்கதஃ" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வான் ஸகலபோகங்களையும் ஸவாஸநமாக த்யஜித்து ஸர்வலோகஶரண்யரான பெருமாளை ஆஶ்ரயித்தாப்போலே இவரும் "இன்பமருஞ்செல்வமும் இவ்வரசும் யான்வேண்டேன்" என்று ப்ரதிகூலங்களான ப்ராக்ருதபோகங்களில் நசையற்று,

* திருவரங்கத்தரவணையிற்பள்ளிகொள்ளும் கடல்விளங்கு கருமேனியம்மான்றன்னைக் கண்ணாரக்கண்டு உகக்குங் காதலையுடையராய், *அற்றபற்றர்சுற்றிவாழுமந்தணீரரங்கத்திலே தாமும் அற்றபற்றராய் அவ்விடத்திலேநித்யவாஸம்பண்ணி *விண்ணுளாரிலும்சீரியராய் "அணியரங்கன்திருமுற்றத்துஅடியார்" என்கிறவிதுவேநிரூபகமாகவுடையராய் *சாதுகோட்டியரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடைய *இன்பமிகுபெருங்குழுவுகண்டு அநுபவிப்பதெப்போதோ?' என்று (ச) "ஸ்ரீரங்கயாத்ரா ஸ்ரீரங்கயியாஸாசைவநாரத-உத்தாரயதி ஸம்ஸாரம் நித்யவாஸஸ்துகிம்புநஃ" என்கிறபடியே 'ஸ்ரீரங்கயாத்ரையும் ஸ்ரீரங்கயியாஸையும் * விடியாவெந்நரகைப்போக்கி வைகுந்தந்தரவற்றாயிருக்க அங்கே நித்யவாஸம்பண்ணில் சொல்லவேண்டாவிறே' என்கிற அர்த்தத்தை அறிந்தவராகையாலே ஸ்ரீரங்கயாத்ரையிலே நித்யபத்தச்ரத்தராய், (ரு) "த்ரைலோக்யவிஶ்ருதாபுண்யாஸ்வாமிபுஷ்கரிணீஶிவை-கங்காத்யைஸ்

(க) "అకృత్యకరణాదావ ప్యత్యన్తోద్భటవృత్తికః । అర్థకామాభిభూతోఽయ మున్మత్త ఇవవర్తతే." (உ) "పరిత్యక్తామయాలఙ్కా మిత్రాణిచధనానిచ." (ங) "త్యక్త్వాపుత్రాంశ్చ దారాంశ్చ రాఘవంశరణంగతః." (ச) "శ్రీరఙ్గయాత్రా శ్రీరంగయియాసాచైవనారద । ఉత్తారయతిసంసారం నిత్యవాసస్తుకింపునః." (ரு) "త్రైలోక్యవిశ్రుతాపుణ్యాస్వామిపుష్కరిణీశివై । గఙ్గాద్యైస్సకలైస్తీర్థైస్సాసమావిమలోదకా॥ తత్రదేవర్షిగన్ధర్వా స్సిద్ధాశ్చపరమర్షయః । వసన్తి నియతాహారా వేఙ్కటాహ్వయభూధరే."

ஸகலைஸ்தீர்த்தைஸ்ஸாஸமாவிமலோதகா - தத்ரதேவர்ஷிகந்தர்வாஸ் ஸித்தாஸ்சபரமர்ஷயஃ - வஸந்திநியதாஹாரா வேங்கடாஹ்வயபூதரே" என்று கங்காதிஸகலதீர்த்தங்களிலும் உத்க்ருஷ்டதமமாகச்சொல்லப்பட்ட ஸ்வாமிபுஷ்கரிணியையுடைத்தாய் "வேங்கடத்தைப் பதியாக வாழ்வீர்காள்" என்று சொல்லுகிறபடியே பரமரிஷிகள்தொடக்கமான மஹாத்மாக்களாலே நித்யவாஸம் பண்ணப்படுகிற * திருவேங்கடமாமலையிலே இவரும் திர்யக்ஸ்தாவரஜந்மங்களைப்பரிக்ரஹித்து நித்யவாஸம்பண்ண ஆசைப்பட்டும், இப்படி மற்றுமுண்டான திவ்யதேஶங்களெங்குஞ்சென்று அங்குள்ள எம்பெருமான்களையும் ஸேவித்து அங்கே நித்யவாஸம்பண்ணவேணுமென்னும் ஆசையையுடையராயும், அஷ்டாதஶபுராண உபபுராண இதிஹாஸாதிகளை நிரீக்ஷித்துத் தத்ஸாரபூதமான முகுந்தமாலையை அருளிச்செய்து, காலக்ஷேபார்த்தமாக, (க)"வேதவேத்யேபரேபும்ஸிஜாதேதஶரதாத்மஜே- வேதஃப்ராசேதஸாதாஸீத் ஸாக்ஷாத்ராமாயணாத்மநா" என்கிறபடியே வேதவேத்யனான பரமபுருஷன் தஶரதாத்மஜனாய் வந்துஅவதரித்தருளினாப்போலே அந்தவேதங்கள்தாமும் ஸ்ரீவால்மீகிபகவாந்முகேந இதிஹாஸஶ்ரேஷ்டமான ஸ்ரீராமாயணமாய்க்கொண்டு ப்ரகாசித்ததாகையாலே அதுவே தமக்கு * செவிக்கினிய செஞ்சொல்லாக "இன்னமுதம் மதியோம்" என்கிறபடியே ஶ்ரவித்துக்கொண்டு போராநிற்க, (உ) "சதுர்த்தஶஸஹஸ்ராணி ரக்ஷஸாம்பீமகர்மணாம் - ஏகஶ்ச ராமோதர்மாத்மா கதம்யுத்தம்பவிஷ்யதி" என்கிற ச்லோகார்த்தத்தைக் கேட்டருளுகிற தறுவாயிலே, 'பெருமாளும் இளையபெருமாளைப் பிராட்டிக்குத் திருமேனிக்காவலாக வைத்து, கரத்ரிசிரோதூஷணாதிகளாகிற பதினாலாயிரம் துஷ்டராக்ஷஸருடனே தர்மாத்மாவான பெருமாளொருவரே யுத்தோந்முகரானார்: எங்குஇளைக்கிறாரோ என்று ரிஷி வயிறுபிடிக்கிறான்' என்று கேட்கையாலே, இவ்வாழ்வாரும், ப்ரேமபரவசராய்க்கொண்டு, * அவத்தங்கள்விளையுமென்னும் அதிஶங்கையாலே "வாளும்வில்லுங்கொண்டு பின்செல்வார்மற்றில்லை" என்றும் "உருவார்சக்கரம் சங்குசுமந்திங்கும்மோடு, ஒருபாடுழல்வானோரடியானு முளன்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே சதுரங்கபலத்தோடே பெருமாளுக்குப் படைத்துணையாகப் புறப்பட்டு எழுந்தருளாநிற்க, இவருடைய அதிப்ரவ்ருத்தமான இந்தயாத்ரையைக் கண்டு இத்தைத்தவிர்க்கைக்காக மந்த்ரிகள் உபாயேந சிலரை எதிரேவரவிட்டு, அந்தப் பதினாலாயிரம்ராக்ஷஸர்களையும் பெருமாளொருவருமே நிரஸித்து மீண்டெழுந்தருளாநிற்கச்செய்தே (ங) "தம்த்ருஷ்ட்வாஶத்ருஹந்தாரம் மஹர்ஷீணாம்ஸுகாவஹம் - பபூவஹ்ருஷ்டாவைதேஹீ பர்த்தாரம்பரிஷஸ்வஜே" என்கிறபடியே பிராட்டி பெருமாள்திருமேனியில் வ்ரணங்களெல்லாம் ஆறும்படி திருமுலைத்தடங்களாலே வெதுகொண்டணைத்து ஆஶ்வாஸிப்பித்த ஶோக

(க) "వేదవేద్యేపరేపుంసి జాతేదశరథాత్మజే । వేదఃప్రాచేతసాదాసీత్సాక్షాద్రామాయణాత్మనా." (உ) "చతుర్దశసహస్రాణిరక్షసాంభీమకర్మణాం । ఏకశ్చరామోధర్మాత్మాకథంయుద్ధంభవిష్యతి." (ங) "తందృష్ట్వాశత్రుహన్తారంమహర్షీణాంసుఖావహం । బభూవహృష్టావైదేహీభర్తారంపరిషస్వజే."

நிவர்த்தகமான இந்த ஶ்லோகத்தைச் சொல்லுவிக்கையாலே இவரும் அத்தைக்கேட்டு ஸந்துஷ்டராய் மீண்டெழுந்தருளினவளவிலே,

மந்த்ரிகள், 'நம்முடையராஜாவான இவர்க்கு ஸ்ரீவைஷ்ணவஸஹவாஸத்தாலே இத்தனைகலக்கங்களும் தேற்றங்களும் வந்தன'என்று அவர்களுடைய ஸஹவாஸத்தைத் தவிர்ப்பிக்கவேணு மென்று இவருடைய க்ருஹார்ச்சனையெம்பெருமானுடைய திருவாபரணப்பெட்டியிலே நவரத்நஶோபிதமாயிருப்பதொரு ஹாரத்தை யெடுப்பித்து மறையவைத்து, 'இவருக்கு அந்தரங்கராய் உத்தேஶ்யரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் எடுத்தார்கள்' என்று ஆரோபிக்க, அதுக்கு அவரும் "பரனன்பர் கொள்ளார்" என்று அவர்களுக்காகத் தாம் பாம்புக்குடத்திலே கையிட்டருளி ஜயிக்க, இத்தைக்கண்டு மந்த்ரிகள் தாங்கள்செய்த அக்ருத்யத்தை விண்ணப்பஞ்செய்து அந்தஹாரத்தை இவர் திருமுன்பே வைத்துத் தண்டன் ஸமர்ப்பித்தார்கள்.

பின்பு ஆழ்வாருக்கு இவர்கள்நடுவே ராஜ்யம்பண்ணியிருக்குமிருப்பு, (க) "நஶௌரிசிந்தாவிமுகஜநஸம்வாஸவைஶஸம் - வரம்ஹுதவஹஜ்வாலா பஞ்ஜராந்தர்வ்யவஸ்திதிః" என்கிறபடியே பகவத்வைபவஞ்சொல்லப் பொருதார்நடுவில் இருக்குமிருப்பைக்காட்டில் அக்நிஜ்வாலாபஞ்ஜராந்தர்வ்யவஸ்திதி பகவத்பரர்க்கு உத்க்ருஷ்டதமம் ஆகையால் இவர்க்கு அக்நிஜ்வாலையிலே அகப்பட்டாற்போலே அதிதுஸ்ஸஹமாயிருக்கையாலே, தம்குமாரருக்கு யுவராஜ்யாபிஷேகம்பண்ணி ராஜ்யபாரத்தை அவரிடத்திலே வைத்து, "ஆனாத செல்வத் தரம்பையர்க டற்சூழ, வானாளுஞ் செல்வமும் மண்ணரசும் யான்வேண்டேன்" என்றுகொண்டு ஐஹிகஆமுஷ்மிகதிவ்யமாநுஷபோகங்களில் நசையற்று, தமக்குஅந்தரங்கரான ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸஹவாஸத்துடனே * நல்லார்கள்வாழும் நளிரரங்கத்தை நோக்கி எழுந்தருளி, தகட்டிலழுத்தின மாணிக்கம்போலே * உறங்குவான்போல்யோகுசெய்கிற * அணியரங்கத் தம்மானை நித்யதரித்ரன் நிதியைக் கண்டாற்போலே கண்ணாரக் கண்டு வாயாரவாழ்த்தி அநுபவித்து, அவ்வநுபவஜநிதப்ரீத்யதிஶயத்தாலே, பகவத்பாகவதவைபவத்தை எல்லாரும் அறிந்து உஜ்ஜீவிக்கும்படி 'பெருமாள் திருமொழி' என்கிற திவ்யப்ரபந்தத்தை அருளிச்செய்து, ஸஜ்ஜநங்களுக்கு உபகரித்தருளி லோகத்தை வாழ்வித்தருளினார்.

பெரியாழ்வார் வைபவம்.

(உ) "தாதாத்விக † ப்ரதிபலத்பகவத்பரத்வம் விஸ்தீர்யபாண்ட்யகதகேந்த்ர ஜயீகஜேந-கச்சந்ப்ரியாதுபகதேகருடேநநாதே ப்ரேம்ணா஽஽ஶிஷம்ரசயதிஸ்ம நமோ஽ஸ்துதஸ்மை."

(க) "నశౌరిచిన్తావిముఖ జనసంవాసవైశసం । వరంహుతవహజ్వాలా పఞ్జరాన్తర్వ్యవస్థితిః." (உ) "తాదాత్విక ప్రతిఫలద్భగవత్పరత్వం విస్తీర్యపాణ్డ్యకథకేన్ద్రజయీ గజేన। గచ్ఛన్ ప్రియాదుపగతేగరుడేననాథే ప్రేమ్ణాఽఽశిషంరచయతిస్మనమోఽస్తుతస్మై."

† 'ப்ரதிபயாபகவத்பரத்வம்' என்றும் பாடம்.

(க) † "தத்வாப்தாபகமேகலௌயுகவரே ஸம்வத்ஸரேக்ரோதநே
சண்டாம்ஸௌமிதுநங்கதே஽ஹ்நி நவமேபக்ஷேவளக்ஷே஽பிச -
ஸ்வாத்யாம்பாஸ்கரவாஸரே ஶுபதிதாவேகாதஶீநாமநி
ஶ்ரீமாநாவிரபூதசிந்த்யமஹிமா ஶ்ரீவிஷ்ணுசித்தோ஽நக:."

பெரியாழ்வார், "வேதவாய்த்தொழிலார்கள்வாழ் வில்லிபுத்தூர்" என்கிற படியே *செய்தவேள்வியரான *வையத்தேவர் நித்யவாஸம்பண்ணிவாழாநிற்கிற ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரிலே ப்ராஹ்மணோத்தமரான * வேயர் தங்கள்குலத்திலே ஆனிமாஸத்திலே திருச்சோதியிலே கருத்மதம்ஸராயவதரித்து, 'விஷ்ணுசித்தர்' என்கிற திருநாமத்தை யுடையராயிருப்பர். (உ) "ஜ்யேஷ்டே உதமாஸே பவமாநதாரே ஶ்ரேஷ்டோகுணேநாஜநிபட்டநாத: - தத்ரத்ரயீரூபகருத்மதாத்மா கடாக்ஷலக்ஷ்யங்கமலாபதேர்ய:" என்று திவ்யஸூரிசரிதத்திலே சொல்லிற்றிறே.

பின்பு வடபெருங்கோயிலுடையானுடைய நிர்ஹேதுககடாக்ஷத்தாலே (ந) "ப்ரஹ்லாதோ ஜந்மவைஷ்ணவ:" என்னும்படி ஸஹஜதாஸ்யத்தை யுடையரா யிருக்கு மிவர், (ச) "நாகிஞ்சித்குர்வதஶ்ஶேஷத்வம்" என்கிற படியே ஶேஷத்வமுறை யையுணர்ந்து பகவத்விஷயத்திலே கிஞ்சித்கரித்து ஸ்வரூபம் நிறம்பெறவேணுமென்று பார்த்து, அதுசெய்யுமிடத்து "தனக்கேயாக வெனைக் கொள்ளு மீதே" என்கிறபடியே அவனுகந்த அடிமை செய்கையே நமக்குக் கர்த்தவ்யமென்று அநுஸந்தித்து, அதறிகைக்காக அவதாரங்களை ஆராய்ந்துபார்த்தவிடத்தில் ஸர்வேஶ்வரன் "மண்ணின்பாரம் நீக்குதற்கே வடமதுரைப்பிறந்தான்" என்றும் (ரு) "ஏஷநாராயணஶ்ஶ்ரீமாந் க்ஷீரார்ணவநிகேதந: - நாகபர்யங்கமுத்ஸ்ருஜ்ய ஹ்யாகதோமதுராம்புரீம்" என்றும் (சா) "புண்யாத்வாரவதீயத்ர தத்ராஸ்தேமதுஸூதந: - ஸாக்ஷாத்தேவ:புராணோ஽ஸௌ ஸஹிதர்மஸ்ஸநாதந:" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸாதுபரித்ராணாதி த்ரயத்துக்காகத் * திருவின்வடிவொக்கும்தேவகி பெறப் பிறந்து *மைத்தடங்கண்ணி யசோதை வளர்க்க வளர்ந்தருளுகிற *உருவுகரியவொளி மணிவண்ணனான க்ருஷ்ணன், *சூட்டுநன்மாலைகள்தூயனவேந்தி விண்ணோர்கள்நன்னீராட்டி யந்தூபந்தராநிற்கவே அங்கு ஓர்மாயையினா லீட்டியவெண்ணெய் தொடுவுண்ணப்போந்தவனுகையாலே அந்தவாஸனைபின்னாடிக் கம்ஸனுக்குப் பணிசெய்துபோந்த ஸ்ரீமாலாகாரர் திருமாளிகையிலே எழுந்தரு

(க) "తత్వాబ్దాపగమేకలౌయుగవరేసంవత్సరేక్రోధనే చణ్డాంశౌమిథునంగతేఽహ్ని నవమేపక్షేవళక్షేఽపిచ। స్వాత్యాంభాస్కరవాసరేశుభతిథావేకాదశీనామని శ్రీమానావిరభూదచిన్త్యమహిమాశ్రీవిష్ణుచిత్తోఽనఘః." (உ) "జ్యేష్ఠేఽథమాసేపవమానతారే శ్రేష్ఠోగుణేనాజనిభట్టనాథః। తత్రత్రయీరూపగరుత్మదాత్మా కటాక్షలక్ష్యంకమలాపతేర్యః." (ந) "ప్రహ్లాదోజన్మవైష్ణవః." (ச) "నాకిఞ్చిత్కుర్వతశ్శేషత్వం." (ரு) "ఏషనారాయణశ్శ్రీమాన్ క్షీరార్ణవనికేతనః। నాగపర్యఙ్కముత్సృజ్యహ్యాగతోమధురాంపురీం". (சா) "పుణ్యాద్వారవతీయత్ర తత్రాస్తేమధుసూదనః। సాక్షాద్దేవఃపురాణోఽసౌ సహిధర్మస్సనాతనః."

† இந்தச்சுலோகம் சிலபிரதிகளில் இல்லை.

ளிப் பூஇரக்க,அவரும் (க) "ப்ரஸாதபரமௌநாதௌமமகேஹமுபாகதௌ- தந்யோ஽ஹமர்ச்சயிஷ்யாமி" என்றுஉகந்துசூட்டினபடியைக்கண்டு,இவ்விஷய த்துக்குப் பூவிடுகையே உகப்பென்று அறுதியிட்டு, வடதளபுடசாயியாகிற வடபெருங்கோயிலுடையானுக்கு * நாட்கமழ்பூம்பொழிலாகத் திருநந்த வனஞ்செய்து திருமாலைகட்டிச் சாத்திப்போருகிற காலத்திலே;

*பருப்பதத்துக் கயல்பொறித்த பாண்டியர் குலத்திலே ஸ்ரீவல்லபதேவ னென்கிற ராஜா தார்மிகனாகையாலே சிறியதைப் பெரியது நலியாதபடி கூட லென்கிற தென்மதுரையிலே யிருந்து ராஜ்யம்பண்ணிக்கொண்டுபோருகிற காலத்திலே, அந்தராஜா ஒருநாள் ராத்ரியிலே நகரசோதநார்த்தமாக வருகிற வளவிலே, ஒருப்ராஹ்மணன் அங்கேஒருதிண்ணையிலேகிடக்கக் கண்டு ராஜா அவனை எழுப்பி 'நீ யார்?' என்றுகேட்க, அவனும் 'நான் ஒருப்ராஹ்மணன், கங்கையாடிவருகிறேன்' என்ன, 'ஆனால், உனக்குப்போமதுண்டாகில் ஒரு ஶ்லோகம் சொல்லிக்காணாய்'என்ன, அந்தப்ராஹ்மணனும் (உ) "வர்ஷார்த்த மஷ்டௌப்ரயதேதமாஸாந் நிஶார்த்தமர்த்தந்திவஸம் யதேத - வார்த்தக்ய ஹேதோர்வயஸாநவேந பரத்ரஹேதோரிஹஜந்மநாச" என்கிற ஶ்லோகத் தைச் சொல்ல, ராஜாவும் இத்தைக்கேட்டு வ்யுத்பந்நனாகையாலே 'த்ருஷ் டத்தில் நமக்கு ஒருகுறைவு மில்லை: இனி அத்ருஷ்டயத்நம் பண்ணும்படி எங்ஙனே?' என்று வ்யாகுலாந்தஃகரணனாய், தன்னுடைய புரோஹிதரான செல்வநம்பியைப் பார்த்து 'புருஷார்த்தநிர்ணயபூர்வகமாக அத்ருஷ்டஸித்தி க்கு விரகென்?' என்றுகேட்க, அவரும் (ங) "'தர்மஜ்ஞஸமயஃ ப்ரமாணம் வேதாஶ்ச" என்கையாலே, வித்வான்களைத் திரட்டி, வேதாந்தஸித்தாந்தமான பரதத்வநிர்ணயம் பண்ணுவித்து, அவ்வழியாலே பெறவேணும்' என்றுஅரு ளிச்செய்ய, ராஜாவும் 'அப்படியேயாகிறது' என்று பஹுத்ரவ்யத்தைக் கிழிச்சீரையிலே வித்யாஶுல்கமாக ஒருதோரணத்திலே கட்டுவித்து, வித்வா ன்களை ஆஹ்வாநம்பண்ணச் சொல்லுகிறவளவிலே;

வடபெருங்கோயிலுடையான், ஸம்ஸாரிகள் * பூண்டவத்தம் பிறர்க் கடைந்து தொண்டுபட்டுப் பொய்ந்நூலை மெய்ந்நூலென் றென்றும் ஓதி மா ண்டு அவத்தம்போகாமே இவ்வாழ்வாரைக்கொண்டு லோகத்திலே வேதாந்த ஸித்தாந்தமான பரதத்வத்தை ப்ரகாஶிப்பிக்கைக்காக, * மெய்யடியாரான இவ் வாழ்வாருடைய ஸ்வப்நத்திலே எழுந்தருளி 'நீர் போய்க் கிழியை அறுத் துக்கொண்டுவாரும்' என்றுஅருளிச்செய்ய,'அது வித்யாஶுல்கமாக நிர்மித்த தொன்றன்றோ? * நலங்களாய நற்கலைகள் நாவிலும் நவின்றிலாத நான் என் கையில் கொட்டுத்தழும்பைக் காட்டிக் கிழியை யறுக்கலாமோ?'என்ன,'அது உமக்கு பரமோ? நாமன்றோ வேதார்த்தப்ரதிபாதநத்துக்குக் கடவோம்' என்று ஆழ்வாரை நிர்ப்பந்தித்தருள, ஆழ்வாரும் (ச) "ப்ராஹ்மேமுஹூர்த்

(க) " ప్రసాదపరమౌనాథౌ మమగేహముపాగతౌ । ధన్యోఽహమర్చయిష్యామి. "
(உ) " వర్షార్థమష్టౌప్రయతేతమాసాన్ నిశార్థమర్ధందివసంయతేత । వార్ధక్యహేతోర్వయసా నవేన పరత్రహేతోరిహజన్మనాచ. " (ங) "ధర్మజ్ఞసమయఃప్రమాణంవేదాశ్చ."
(ச) " బ్రాహ్మేముహూర్తేచోత్థాయ. "

தேசோத்தாய" என்கிறபடியே *சிற்றஞ்சிறுகாலே எழுந்திருந்து, 'இதொரு ஸ்வப்ந மிருந்தபடியென்!' என்று விஸ்மிதராய் விஶ்வஸித்து, பாண்டியனுடைய வித்வத்கோஷ்டி யேற எழுந்தருளினவளவிலே, செல்வநம்பியும் ராஜாவும் த்விஜகுலதிலகரான இவ்வாழ்வாரைக் கண்டு அவ்வளவிலே அப்யுத்தாநப்ரணாமபூர்வகமாக மிகவும் ஆதரிக்க, இத்தைக் கண்ட வித்வான்கள் இவர்க்கு வித்யாப்யாஸம் சிறிதுமில்லை யென்னும் புத்தியாலே ராஜாவை அதிக்ஷேபிக்க, அவ்வளவிலே *அபிமாநதுங்கனான செல்வநம்பி, ஆழ்வாரைத் தண்டனிட்டு 'வேதாந்தப்ரதிபாத்யமான பரதத்வத்தை நிஶ்சயித்தருளிச்செய்யவேணும்' என்று விஜ்ஞாபித்தவளவிலே, (க) "ஹஸிதம் பாஷிதஞ்சைவ கதிர்யாயச்சசேஷ்டிதம்-தத்ஸர்வந்தர்மவீர்யேண யதாவத்ஸம்ப்ரபஶ்யதி" என்கிறபடியே ஸ்ரீவால்மீகிபகவான் ப்ரஹ்மாவின்ப்ரஸாதத்தாலே ஸகலார்த்தங்களையும் ஸாக்ஷாத்கரித்தாப்போலேயும் (உ) "ஶங்கப்ராந்தேந கோவிந்தஸ் தம்பஸ்பர்ஶக்ருதாஞ்ஜலிம் - உத்தாநபாததநயம் முநிவர்யம் ஜகத்பதிः - ததःப்ரஸந்நவதநஸ் தத்க்ஷணாந்ந்ருபநந்தநः-துஷ்டாவப்ரணதோ பூத்வா பூததாதாரமச்யுதம்" என்கிறபடியே ராஜகுமாரனான த்ருவன் ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யஸ்பர்ஶத்தாலே ஸர்வஜ்ஞனானாப்போலேயும் இவ்வாழ்வார் நிர்ஹேதுக பகவத்ப்ரஸாதத்தாலே ஸகலவேத ஸாரார்த்தங்களையும் ததுபப்ரும்ஹணங்களான இதிஹாஸ புராணங்களையும் ஸாக்ஷாத்கரித்து, (ங) "ஸமஸ்தஶப்தமூலத்வாத் அகாரஸ்யஸ்வபாவதः" என்று ஸர்வஶப்தமூலமாயிருந்துள்ள அகாரத்தை (ச) "அக்ஷராணா மகாரோऽஸ்மி" என்று கீதோபநிஷதாசார்யன் தானே அருளிச்செய்கையாலே (ரு) "அகாரோ விஷ்ணுவாசகः" என்கிறபடியே அகாரவாச்யனான ஸ்ரீமந்நாராயணனே ஸர்வஸ்மாத்பர னென்று கொண்டு, பரத்வசிஹ்நங்களான ஜகஜ்ஜந்ம ஸ்திதி லய வாசகங்களான (சா) "யதோவா இமாநிபூதாநிஜாயந்தே, யேநஜாதாநிஜீவந்தி, யத்ப்ரயந்த்யபிஸம்விஶந்தி, தத்விஜிஜ்ஞாஸஸ்வ, தத்ப்ரஹ்மேதி" இத்யாதி வாக்யங்களை, ஜகத்காரணத்வ முமுக்ஷூபாஸ்யத்வ மோக்ஷப்ரதத்வ ப்ரதிபாதகங்களான நாராயணாநுவாகாதிஶ்ருதிகளாலும் (எ) "விஷ்ணோஸ்ஸகாஶாதுத்பூதம்ஜகத்தத்ரைவசஸ்திதம்-ஸ்திதிஸம்யமகர்த்தாऽஸௌ ஜகதோऽஸ்யஜகச்சஸः" என்றும், (அ) "நாராயணாத்பரோதேவோ நபூதோநபவிஷ்யதி - ஏதத்ரஹஸ்யம்வேதாநாம் புராணாநாஞ்சஸம்மதம்" என்றும், (கூ) "ஸத்யம்ஸத்யம்புநஸ்ஸத்ய முத்

(க) "హసితంభాషితంచైవ గతిర్యాయచ్చచేష్టితం । తత్సర్వంధర్మవీర్యేణ యథావత్సంప్రపశ్యతి." (உ) "శఙ్ఖప్రాన్తేనగోవిన్ద స్తంపస్పర్శకృతాఞ్జలిం । ఉత్తానపాదతనయం మునివర్యంజగత్పతిః॥తతఃప్రసన్నవదన స్తత్క్షణాన్నృపనన్దనః । తుష్టావప్రణతోభూత్వా భూతధాతారమచ్యుతమ్." (ங) "సమస్తశబ్దమూలత్వాత్ అకారస్యస్వభావతః." (ச) "అక్షరాణామకారో ఽస్మి." (ரு) "అకారోవిష్ణువాచకః." (சா) "యతోవాఇమానిభూతాని జాయన్తే, యేనజాతానిజీవన్తి, యత్ప్రయన్త్యభిసంవిశన్తి, తద్విజిజ్ఞాసస్వ, తద్బ్రహ్మేతి." (எ) "విష్ణోస్సకాశాదుద్భూతం జగత్తత్రైవచస్థితం। స్థితిసంయమకర్తాఽసౌ జగతోఽస్యజగచ్చసః." (அ) "నారాయణాత్పరోదేవో నభూతోనభవిష్యతి। ఏతద్రహస్యంవేదానాం పురాణానాఞ్చసమ్మతం." (கூ) "సత్యంసత్యంపునస్సత్యముద్ధృత్యభుజముచ్యతే। వేదశాస్త్రాత్పరన్నాస్తి నదైవంకేశవాత్పరమ్."

த்ருத்யபுஜமுச்யதே - வேதஶாஸ்த்ராத்பரம்நாஸ்தி நதைவம்கேஶவாத்பரம்” என்றும் இத்யாதிகளான ஸ்ம்ருதீதிஹாஸபுராணாதி வசந ஸஹஸ்ரங்களாலும் பஹுமுகமாக ப்ரதிபாதித்தருளிச்செய்கையாலே, வித்யாஶுல்கமாகத் தோரணத்திலே கிழியாகக் கட்டிவைத்த தநம் இவர்முன்னே தானே தாழவளைய, ஆழ்வாரும் அதிப்ரீதியோடே “விரைந்து கிழியறுத்தான்” என்கிறபடியே அக்கிழியை அறுத்தருளினார்.

இத்தைக்கண்டு அதிக்ஷேபித்த வித்வான்களோடு அநுவர்த்தித்த ராஜாவோடுவாசியற ஸர்வரும் விஸ்மிதராய்க்கொண்டு ஆழ்வார்திருவடிகளிலே தண்டன்ஸமர்ப்பித்து, * வேதாந்தவிழுப்பொருளின்மேலிருந்தவிளக்கை விட்டுசித்தன் விரித்தனனென்று மிகவும் ப்ரீதியோடே அவரை யானைக்கழுத்தின்மேலே ஏறியருளப்பண்ணி அந்தவித்வான்கள் சத்ரசாமரதாலவ்ருந்தாதிகள் தரித்து ஸேவிக்க, ‘*வேதப்பயன்கொள்ளவல்லனை மெய்ந்நாவன் வந்தான்’ என்று விருதூதித் திருச்சின்னம்பணிமாற, ஈண்டியசங்கமெடுத்தூத, ராஜா இவர்க்கு ‘பட்டர்பிரான்’ என்று திருநாமஞ்சாத்தித் தானும்ஸபரிகரனாய் ஸேவித்துக்கொண்டு நகரிவலம்வருகிற மஹோத்ஸவத்தைக் காண்கைக்காக, புத்ரர்களை ப்ரஹ்மரதம் பண்ணும் ஸமயத்தில் மாதாபிதாக்கள் காண ஆதரித்துவருமாபோலே ஸர்வேஶ்வரனும் தனக்கு நிரூபகபூதையான பிராட்டிஸஹிதனாய்க்கொண்டு * மஞ்சுயர்பொன்மலைமேலெழுந்தமாமுகில்போன்ற வடிவுடனே பெரியதிருவடிமேற்கொண்டு “திருச்சக்கரஞ் சங்கினொடும்” என்கிறபடியே திவ்யாயுததரனாய் “கிளர்ந்த பிரமன் சிவனிந்திரன் விண்ணவர்சூழ, விளங்க வொருநாள் காணவாராய் விண்மீதே” என்கிறபடியே ஆகாசத்திலே ஸ்வபரிகரபூதரான ப்ரஹ்மருத்ராதிகளாலே ஸேவ்யமானனாய்த் திவ்யமங்களவிக்ரஹவிஸிஷ்டனாய்க்கொண்டு நெருங்கிநிற்கிற இத்திரளோடு ஸந்நிஹிதனாக, இத்தை ஸாக்ஷாத்கரித்தருளின ஆழ்வார், பகவத்ப்ரஸாதத்தாலே நிரவதிகபக்தியைப் பெற்றவராகையாலே, ஸ்வஸம்ருத்தியைக்கண்டு இறுமாவாதே, அவனுடைய ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸர்வஶக்தித்வ ஸர்வரக்ஷகத்வாதிகளை அநுஸந்திப்பதற்குமுன்னே முகப்பிலே * நீலமுண்ட மின்னன்னமேனியிலுண்டான ஸௌந்தர்ய ஸௌகுமார்ய லாவண்ய யௌவநாதிகளைக் கண்டு, (க) “‘அப்ராக்ருதம்ஸுரைர்வந்த்ய மயுதார்க்கஸமப்ரபம்” என்றும், (உ) “ஸ்வயைவப்ரபயாராஜந் துஷ்ப்ரேக்ஷந்தேவதாநவை:” என்றும், “சுழிபட்டோடுஞ்சுடர்ச்சோதி” என்றும்சொல்லப்பட்டிருப்பதாய்க் காலக்ருதபரிணாமமின்றிக்கே ஸதைகரூபமாய் நித்யஸித்தமாய்ப் பஞ்சோபநிஷந்மயமான பரமபதத்திலே (ங) “ஸதா பஶ்யந்தி ஸூரய:” என்கிறபடியே நித்யஸூரிகளாலே ஸதாதர்ஶநம் பண்ணப்படுகிற வஸ்து காலக்ருதபரிணாமமாய் க்ஷணக்ஷரணஸ்வபாவமாய்ப் பரமாத்மஸ்தாநமான பரமபதத்தைப்பற்ற நரகோபமமாய் அரக்கரசுரர்க்குஆவாஸபூமியாய்த் தூர்விதக்தர்தூரபிஸந்திபண்ணும் ஸ்தலமாய்க் கலிஸாம்ராஜ்யம்பண்ணுகிற *இருள்தருமாஞாலமான இத்தேச

(க) “అప్రాకృతం సురైర్వంద్యమయుతార్కసమప్రభం.” (ఉ) “స్వయైవ ప్రభయా రాజన్ దుష్ప్రేక్షం దేవదానవైః.” (ఙ) “సదా పశ్యన్తి సూరయః.”

த்திலே வந்து சக்ஷுர்விஷயமாவதே! இவ்வஸ்துவுக்கு என்னதீங்குவருகிற தோ!' என்னும் அதிஸங்கையாலே, யானைக்கழுத்தில் கிடக்கிற மணிகளைத் தாளமாகக்கொண்டு 'இந்தஸௌந்தர்யாதிகளுக்கு ஒருதீங்கும் வாராதே நித்யமாய்ச் செல்லவேணும்'என்று தம்ஸ்வரூபத்தை மறந்து ப்ரேமபரவஸராய்க் கொண்டு மங்களாஸாஸநம்பண்ணியருளி,இவ்விஷயத்துக்குத் தாமொருவரும் மங்களாஸாஸநம்பண்ணுகை போதாதென்று தமக்குத் தோள்தீண்டிகளான ஐஸ்வர்யகைவல்யபகவச்சரணார்த்திகளையும் மங்களாசாஸநயோக்யராம்படி திருத்திச்சேர்த்துக்கொண்டு,*பல்வகையாலும்திருப்பல்லாண்டுபாடியருளினார்.

அநந்தரம், அந்த ராஜாவையும் விசேஷகடாக்ஷம் செய்தருளி, அவனாலே ஸத்க்ருதராய் * வில்லிபுத்தூருறைவான்றன் பொன்னடி காண்பதோராசையினால் மீண்டு ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரிலே எழுந்தருளி அக்கிழியில்தநத்தை (க) "யஸ்யைதே தஸ்யதத்தநம்" என்கிறபடியே வடபெருங்கோயிலுடையான்திருமுன்பே வைத்து 'தேவரீராலே யுண்டான தநம் தேவரீருக்கே' என்று தண்டன் ஸமர்ப்பித்து, (உ) "ப்ராஸங்கிகம்பரிஸமாப்ய ப்ரக்ருதமநுஸரதி" என்கிற ந்யாயத்தாலே தாம்முதலில்உபக்ரமித்தருளின * கானார் நறுந்துழாய்க்கைசெய்த கண்ணியும் * செண்பக மல்லிகையோடு செங்கழுநீ ரிருவாட்சியு மான திருமாலை கட்டி வடபெருங்கோயி லுடையானுக்கு நித்யமாகச்சாத்தி ஸேவித்துக்கொண்டிருக்கிற இவ்வாழ்வார்தாம், அவதாரங்களை முன்னிட்டுக்கொண்டு க்ருஷ்ணாவதாரத்தில் ஸ்ரீமாலாகாரர் திருமாளிகையிலே எழுந்தருளிப் பூஇரக்க அவர் உகந்து சாத்தினாரென்றிறே முந்துறத் திருநந்தவநஞ்செய்து திருமாலைஸமர்ப்பிக்கத்தொடங்கிற்று;ஸ்ரீமாலாகாரர் திருமாலைசாத்தின அநந்தரம் மல்லரோடுபொருது வெற்றிகொண்ட தோளுக்குப் பல்லாண்டு பாடுகையாலே க்ருஷ்ணவ்ருத்தாந்தத்திலே ப்ரவணராய், "கண்ணன்கேசவநம்பிபிறந்தினில்" என்று க்ருஷ்ணன் அவதரித்தது முதலாக "வென்றிசேர்பிள்ளை நல்விளையாட்டம்" என்கிற அதிமாநுஷசேஷ்டிதமான க்ருஷ்ணவ்ருத்தாந்தத்தை இவரும் மோபஜந்மத்தை ஆஸ்தாநம்பண்ணி அநுகரித்து, அவனுடைய ஸௌஸீல்ய ஸௌலப்யாதி குணங்களிலே ஆழங்கால்பட்டுக் குமிழிநீருண்ணுமல் நன்றாக அநுபவித்து, அவ்வநுபவஜநிதப்ரீத்யதிஸயத்தாலே 'பெரியாழ்வார்திருமொழி' என்கிற திவ்யப்ரபந்தத்தையும் அருளிச்செய்து, * சித்தம்நன்கொருங்கித் திருமால்மேல்சென்ற சிந்தையராய்க்கொண்டு, *சாயைபோலப்பாடவல்ல ஸஜ்ஜநங்களுக்கு உபகரித்தருளி லோகத்தை வாழ்வித்தருளினார்.

ஆண்டாள்வைபவம்.

(௩) "தேவஸ்யமஹிஷீந்திவ்யா மாதெளகோதாமுபாஸ்மஹே -
யந்மௌலிமாலிகாம்ப்ரீத்யா ஸ்வீகரோதிஸ்வயம்ப்ரபு:".

(க) "యస్యైతే తస్య తద్ధనం." (உ) " ప్రాసఙ్గికం పరిసమాప్య ప్రకృతమనుసరతి."
(௩) " దేవస్యమహిషీం దివ్యా మాదౌ గోదాముపాస్మహే | యన్మౌలిమాలికాం ప్రీత్యా స్వీకరోతి స్వయం ప్రభుః."

(௧) "ஶுசிமாஸி பாண்ட்யபுவி பூர்வபல்குநீ கநபேநவீநதுளஸீவநாந்தராத் - உதிதாமுதாரகுணரங்கநாயகப்ரியவல்லபாம்வஸுமதீமுபாஸ்மஹே."

(௨) † "ஸித்தாநாம்ஶரதாம்கலாவபகமேவர்ஷேநளாக்யேரவௌ
யாதே கர்க்கடகம் விதாவுபசிதேஷஷ்டே உஹநி ஶ்ரீமதி -
நக்ஷத்ரேயமதைவதே க்ஷிதிபுவோவாரே சதுர்த்யாந்திதௌ
கோதாப்ராதுரபூதசிந்த்யமஹிமா ஶ்ரீவிஷ்ணுசித்தாத்மஜா."

* அன்னவயற்புதுவை யாண்டாளுடைய திருவவதாரக்ரமம் இருக்கும்படி எங்ஙனேயென்னில்;—(௩) "அதமே க்ருஷத: க்ஷேத்ரம் லாங்கலாதுத்திதா மயா - க்ஷேத்ரம்ஶோதயதா லப்த்தா நாம்நா ஸீதேதி விஶ்ருதா-பூதலாதுத்திதா ஸாது வ்யவர்த்தத மமாத்மஜா" என்கிறபடியே ஸ்ரீஜநகராஜன் யாகசாலைக்கு ஸ்தலம் உழுதுபண்ணுகிற்க அந்தப்படைச்சாலிலே பிராட்டி ப்ராதுர்ப்பவித்தருள (௪) "ஸீதாலாங்கலபத்ததி:" என்கிறதுதானே நிரூபகமாக ஸீதையென்று திருநாமஞ்சாத்தி உவப்போடே ஸ்ரீஜநகராஜன் புத்ரியாக வளர்த்துக் கொண்டாப்போலே, * மெய்யடியாரான விஷ்ணுசித்தர், தம் திருநந்தவநத்தில் திருத்துழாய்க்குக் கொத்தாகிற்க, அத்திருத்துழாய்மண்ணின்கீழே, திருவாடிப்பூரத்திலே, "பார்வண்ணமடமங்கை" என்கிற ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டி ஆவிர்ப்பவித்தருள, அநந்தரம் * வில்லிபுதுவைநகர்நம்பி விஷ்ணுசித்தர் கண்டு, விஸ்மிதராய், * மின்னனைய நுண்ணிடையாளான இக்கந்யகையை யெடுத்து ப்ரீதியோடே "சுருப்பார்குழற்கோதை" என்று திருநாமஞ்சாத்தித் * திருமகள்போல வளர்த்தருளினார். (௫) "ஸ விஷ்ணுசித்தஸ் துளஸீவநாவநிம் கநித்ரவக்த்ரேண கநிகாதயந்கதௌ - ஶுபே முஹூர்த்தே ஶுசிமாஸி பல்குநீப்ரதீததாரே துளஸீவநாந்தரே - புவோ உபவத்காசந பாலகந்யகா ‡ பூம்யம்ஶகாம் வீக்ஷ்ய விஸிஷ்மியே முதா" என்று திவ்யஸூரிசரிதத்திலே சொல்லிற்றிறே.

இங்ஙனம் போருகிறகாலத்திலே, * விட்டுசித்தர் தங்கள்தேவரான வடபெருங்கோயிலுடையானுக்குச் சாத்தக் கட்டிவைத்த திருமாலையை ஆழ்வாரில்லாத அவஸரத்திலே இப்பெண்பிள்ளை தான்சூட்டிக்கொண்டு 'அவனுக்கு நேரொவ்வாதிருக்கிறேனோ? ஒத்திருக்கிறேனோ?' என்று * காறைபூண்டு கூறையுடுத்துக் கைவளைகுலுக்கிக் கோவைச்செவ்வாய்திருத்தி அவ்வொப்பனையழகைக் கண்ணாடியிலே கண்டு இப்படி பலநாளும் பந்துபந்தா

---

(௧) "శుచిమాసి పాణ్డ్యభువి పూర్వఫల్గునీ ఘనభేనవీనతుళసీవనాన్తరాత్ । ఉదితాముదారగుణరఙ్గనాయకప్రియవల్లభాంవసుమతీముపాస్మహే." (௨) "సిద్ధానాంశరదాంకలావపగమేవర్షేనళాఖ్యేరవౌ యాతేకర్కటకంవిధావుపచితేషష్ఠేఽహని శ్రీమతి । నక్షత్రేయమదైవతే క్షితిభువోవారే చతుర్థ్యాంతిథౌ గోదాప్రాదురభూదచిన్త్యమహిమా శ్రీవిష్ణుచిత్తాత్మజా. ॥ (௩) "అథమేకృషతఃక్షేత్రం లాఙ్గలాదుత్థితామయా। క్షేత్రంశోధయతాలబ్ధా నామ్నాసీతేతి విశ్రుతా॥ భూతలాదుత్థితాసాతు వ్యవర్ధత మమాఽఽత్మజా." (௪) "సీతా లాఙ్గలపద్ధతిః." (௫) "సవిష్ణుచిత్తస్తుళసీవనావనిం ఖనిత్రవక్త్రేణనిఖాతయన్కదౌ । శుభేముహూర్తే శుచిమాసి ఫల్గునీప్రతీతతారే తుళసీవనాన్తరే । భువోఽభవత్కాచన బాలకన్యకా భూమ్యంశకాంవీక్ష్య విసిష్మియే ముదా."

† இந்தச்சுலோகம் சில பிரதிகளில் இல்லை. ‡ 'ஸுதாம்ததாப்ரேக்ஷ்ய' என்றும் பாடம்.

கச் சுருட்டிவைக்க, இத்தை ஆழ்வார் ஒருநாள்கண்டருளி 'பெண்ணே! எப்போதும் இப்படியோ செய்கிறாய்?' என்று மிகவும் கோபித்து அந்தத்திருமாலையை அற்றைக்கு வடபெருங்கோயிலுடையானுக்குச் சாத்தாமலிருக்க, அன்றுராத்ரியிலே ஆழ்வார்ஸ்வப்நத்திலே எம்பெருமான்எழுந்தருளி'இற்றைக்கு நமக்கு மாலைகொண்டுவாராதிருப்பா னென்?' என்ன, தம்புத்ரி கோதை குழலிலேமுடித்த க்ருத்யத்தை விண்ணப்பஞ்செய்ய, எம்பெருமானும் 'அப்போதுகாணும் வாஸனையாய் ப்ரியமாயிருப்பது'என்றுஅருளிச்செய்ய, ஆழ்வாரும் அன்றுமுதல் இவ்வாண்டாளை "பின்னைகொல் நிலமாமகள்கொல் திருமகள்கொல் பிறந்திட்டாள்" என்று விசேஷப்ரதிபத்திபண்ணிப் போருவர். * தொடுத்த துழாய்மலர் சூடிக்களைந்தன சூடுந் தொண்டரான ஆழ்வார் திருமகளார், தாம் சூடிக்கொடுத்ததுவே நிரூபகமாகச் சூடிக்கொடுத்தநாச்சியாராயிருப்பர்.

திருத்துழாய் பரிமளத்தோடேகூடியே முளைக்குமாபோலே இந்நாச்சியாரும் ஆஜந்மபால்யயௌவநாவஸ்தைகள்தோறும் வளருகிற பரபக்தி பரஜ்ஞாந பரமபக்திகளை யுடையளாகையாலே, பகவத்விஷய ப்ராவண்யம், அல்லாத ஆழ்வார்களைக்காட்டில் இவளுக்கு அதிஶயித்திருக்கும். புருஷனைப் புருஷன் காமிக்குமதும், ஸ்த்ரீயை ஸ்த்ரீ காமிக்குமதும் மேட்டுமடையாயிருக்கும்; புருஷன் ஸ்த்ரீயைக் காமிக்குமதும், ஸ்த்ரீ புருஷனைக் காமிக்குமதும் பள்ளமடையாகையாலே, இது சேர்ந்திருக்குமிறே; ஆகையாலே,அதிசயித்திருக்கும். அந்தப்ராவண்யமடியாக"அவனைவிட்டகன்றுயிராற்றகில்லா" என்னும் நிலையையுடையளாய், (க) "த்ஷ்டகாளியதிஷ்டாத்ர க்ருஷ்ணே உஹமிதிசாபரா" என்று க்ருஷ்ணவிரஹத்தைஸஹிக்கமாட்டாத கோபகன்னிகைகள் க்ருஷ்ணனையநுகரித்துத்தரித்தாப்போலே இவளும் மார்கழிநீராடி நோன்புநோற்றுக் காமபஜநாதிகளைப்பண்ணித் தரிப்போ மென்று பார்த்து, *சங்கத்தமிழ்மாலையாக 'திருப்பாவை,' 'நாச்சியார் திருமொழி' என்கிற திவ்ய ப்ரபந்தங்களையும் அருளிச்செய்து ஜகத்துக்கு உபகரித்தருளி வாழுங் காலத்திலே;

(உ) "பதிஸம்யோகஸுலபம் வயோத்ருஷ்ட்வாசமேபிதா -சிந்தார்ணவமதபாரம் நாஸஸாதாப்லவோயதா" என்கிறபடியே ஸ்ரீஜநகராஜன் பிராட்டி பருவங்கண்டு * சிந்தார்ணவகதனானாப்போலே இவ்வாழ்வாரும் இந்நாச்சியாருடைய விவாஹயோக்யமான பருவத்தைக் கண்டு வ்யாகுலாந்தகரணராக, இவ்வாண்டாளும் "மானிடவர்க்கென்று பேச்சுப்படில் வாழகில்லேன்" என்ன, ஆழ்வாரும் 'பின்னை எங்ஙனே?' என்ன, இவரும் "மற்றொருவர்க்கென்னைப்பேசலொட்டேன் மாலிருஞ்சோலையெம்மாயற்கல்லால்" என்கிறபடியே '*அவன்முகத்தன்றி விழியேன்' என்ன, ஆழ்வாரும் 'ஆகில் நூற்றெட்டுத்திருப்பதியிலெம்பெருமான்களில் ஆருக்கு வாழ்க்கைப்படுகிறாய்?' என்ன, ஆண்டாளும் ஆழ்வாரைக்குறித்து 'அவ்வவருடைய குணபதாநங்

(க) "దష్టకాళియతిష్ఠాత్ర కృష్ణోఽహమితిచాపరా." (உ) "పతిసంయోగసులభం వయోదృష్ట్వాచమేపితా। చిన్తార్ణవగతఃపారం నాససాదాప్లవోయథా."

களைக் கீர்த்தித்தருளவேணும்' என்ன, ஆழ்வாரும் வடபெருங்கோயிலுடையான்வைபவ மடியாகப் பாண்டிமண்டலத்திலெம்பெருமான்கள்வைபவமும், மலைநாட்டுத்திருப்பதியிலெம்பெருமான்கள்வைபவமும், வடதிசைத்திருப்பதியிலெம்பெருமான்கள்வைபவமும், வடதிருவேங்கடவன்வைபவந் தொடங்கித் தொண்டைமண்டலத்திலெம்பெருமான்கள்வைபவமும், அழகியமணவாளன்முதலான சோழமண்டலத்திலெம்பெருமான்கள் வைபவமும், அழகர் வைபவமும் அருளிச்செய்ய,ஆண்டாளும் அதுகேட்டு ஆநந்தாஸ்ருக்கள்துளிக்கப் புளகிக்ருதகாத்ரையாய் * என்னரங்கத்தின்னமுதருடைய குழலழகு வாயழகு கண்ணழகுகளைக் கேட்டு அதிவ்யாமுக்தையாய் மோஹித்து, "வந்தானோ திருவரங்கன் வாரானோ வென்றென்றே வளையுஞ்சோரும்" என்கிறபடியே * மனமுருகி மலர்க்கண்கள் பனிப்ப அழகியமணவாளரையே காமித்து, * மந்திரக்கோடியுடுத்து மணமாலைசூட்டி * மைத்துனன்நம்பி மதுசூதன் வந்து கைத்தலம்பற்றி * மத்தளங்கொட்ட வரிசங்கம்நின்றூத முத்துடைத்தாமநிரைதாழ்ந்தபந்தற்கீழ்ப் * பெருப்பெருத்தகண்ணாலங்கள்செய்யக் கனாக்கண்டு * திருவரங்கத்துள்ளோங்குமொளியுளாரான*அணியரங்கத்தம்மானுக்கே அற்றுத்தீர்ந்தகாதலையுடையளாக, அவ்வளவில் ஆழ்வாரும் 'கோதைக்குத் தக்க வரன் கோயில்பிள்ளை' என்றுகருதி 'இதுகூடும்படியெங்ஙனே' என்று வ்யாகுலாந்தக்கரணராய்க் கண்வளர்ந்தருள, * திருவரங்கச் செல்வனார் ஆழ்வார்ஸ்வப்நத்திலே எழுந்தருளி 'உம்புத்ரி கோதையைக் கொண்டு * அணியரங்கன்திருமுற்றத்தேற வாரீர்: அவளுக்குத் தகுதியாக நாமே பாணிக்ரஹணம்பண்ணுகிறோம்'என்றுஅருளிச்செய்ய,ஆழ்வாரும்உகந்து நிர்ப்பரராயிருக்கிறவளவிலே, திருவரங்கச்செல்வனார் 'நம் சத்ர சாமர தாலவ்ருந்தாதி ஸகலபரிஜநபரிச்சதங்களோடே ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரேறப்போய் ஆண்டாளை அழைத்துக்கொண்டுவாருங்கோள்' என்று * திருப்பவளச்செவ்வாய்திறந்து அருளிச்செய்துவிட, அனைத்துப்பரிகரத்தாரும் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரேறச்சென்று ஆழ்வாரைக்கண்டு நம்பெருமாள்அருள்பாடிட்டருளினபடியை விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஆழ்வாரும் ப்ரீதராய் ஆஸ்சர்யப்பட்டு வடபெருங்கோயிலுடையானுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்து அவருடைய அநுமதிகொண்டு ஆண்டாளை மணிப்பல்லக்கிலே எழுந்தருளுவித்துக்கொண்டு,அழகியமணவாளரல்லதறியாத பாதிவ்ரத்யமுடைய ஆண்டாளைப் பிறர்கண்படாமல் தட்டுப்பாயிட்டு மூடிக்கொண்டு அகிலவாத்யத்துடனே அனைவரும் ஸேவிக்க எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டு திருவரங்கந்திருப்பதியேறச்சென்று 'ஆண்டாள் வந்தாள், சூடிக்கொடுத்தாள் வந்தாள், சுரும்பார்குழற்கோதை வந்தாள், திருப்பாவைபாடிய செல்வி வந்தாள், தென்னரங்கந்தொழுந்தேசியள் வந்தாள்' என்று பலசின்னங்கள்பணிமாற வந்து அழகியமணவாளன்திருமண்டபத்தே சென்று தட்டுப்பாயை வாங்க,

சூடிக்கொடுத்தநாச்சியாரும்,அகிலருங் காணும்படி உதறியுடுத்தபட்டுச்சேலையும், சுற்றிய செங்கழுநீர்மாலையும், திருநுதற்கஸ்தூரித்திருநாமமும், காதளவும்ஓடிக்கயல்போல்மிளிருங்கடைக்கண்விழியும், *கொடியேரிடையும் கோகநகத்தகொங்கைகுலுங்கச்*சிலம்பார்க்கச்*சீரார்வளையொலிப்ப அன்ன

மென்னடைகொண்டு அழகியமணவாளன்திருமுன்பே சென்று உள்ளே புகுந்து*கண்களாரக்கண்டு,*கேசவநம்பியைக் கால்பிடிப்பாளென்னும் பேறு பெற்று, நாகபர்யங்கத்தை மிதித்தேறித் * திமுகத்துநாகணைமேற் சேருந் திருவரங்கரைச்சேர்ந்து திருவரங்கன்றிருவடிவருடும்படி அந்தர்ப்பவித்தருள, இத்தைக்கண்ட ஆழ்வார்சிஷ்யரான வல்லபதேவனுள்ளிட்டார் அகிலரும் விஸ்மயப்பட, *திருவரங்கச்செல்வனார் ஆழ்வாருக்கு அருள்பாடிட்டருளி 'ஸமுத்ரராஜனைப்போலே நீரும் நமக்கு ஶ்வஶுரராய்விட்டீர்' என்று மிகவும்உகந்தருளி இவருக்குத் தீர்த்தம் திருமாலை திருப்பரியட்டத்துடனே ஸ்ரீசடகோபனும் ப்ரஸாதித்து, '* வில்லிபுத்தூருறைவான்றன் பொன்னடி பூண்டுகொண்டு வாழும்' என்று விடைகொடுத்தருள, ஆழ்வாரும் ப்ரீதி விஷாதத்துடனே ஸ்ரீவில்லிபுத்தூ ரேறச்சென்று பூர்வம்போலே வடபெருங் கோயிலுடையான்கைங்கர்யநிரதராய் வாழ்ந்தருளினார்.

தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் வைபவம்.

(க) "சோளக்ஷிதௌதநுஷிமாஸிமஹேந்த்ரதாரே
†யஃப்ராதுராஸமுரஜித்வநமாலிகாம்ஶ: -
‡ரங்கேஶகேளிஸகமூர்த்வஶிகந்த்விஜேந்த்ரம்
பக்தாங்க்ரிரேணுமநகாத்மகுணம்ப்ரபத்யே."

(உ)§ "தேஹஸ்ரீஶரதுத்தரேப்ரபவநாம்ந்யப்தேகலௌபாஸ்கரே
சாபக்ராஹிணிபூமிஸூநுதிவஸேஜ்யேஷ்டாபிதேஸ்ரீமதி -
ருக்ஷேக்ருஷ்ணசதுர்த்தஶீதிதியுதேபக்தாங்க்ரிரேணுஸ்ஸுதீ:
ரங்கேஶாங்க்ரிஸரோருஹைகஹ்ருதயஃப்ராபாவதாரம்புவி."

ஸ்ரீதொண்டரடிப்பொடியாழ்வார், திருமண்டங்குடி யென்கிற க்ராமத்திலே (ங) "மாஸாநாம்மார்க்கஶீர்ஷோஉஹம்" என்று எம்பெருமான்தானுகச்சொல்லப்பட்ட மார்கழிமாஸத்தில் கேட்டைநக்ஷத்ரத்தில் ஸ்ரீவைஜயந்தீவநமாலிகாம்ஶராய் ப்ராஹ்மணவர்ணத்திலே அவதரித்தருளினார். (ச) "தத்ரோதபூத்$பாகவதாத்விஜேந்த்ராத் மாஹேந்த்ரபேமாஸிசமார்க்கஶீர்ஷே-ஸ்ரீவிப்ரநாராயணநாமதேய: $ முராரிவக்ஷோவநமாலிகாம்ஶ:" என்று திவ்ய ஸூரிசரிதத்திலே சொல்லிற்றிறே.

(க) "చోళక్షితౌ ధనుషి మాసి మహేన్ద్రతారే యఃప్రాదురాస మురజిద్వనమాలికాంశః। రఙ్గేశకేళిసఖమూర్ధ్వశిఖం ద్విజేన్ద్రం భక్తాఙ్ఘ్రిరేణుమనఘాత్మగుణం ప్రపద్యే." (உ) "దేహశ్రీశరదుత్తరే ప్రభవనామ్న్యబ్దే కలౌ భాస్కరే చాపగ్రాహిణి భూమిసూనుదివసే జ్యేష్ఠాభిధే శ్రీమతి। ఋక్షే కృష్ణచతుర్దశీతిథియుతే భక్తాఙ్ఘ్రిరేణుస్సుధీః రఙ్గేశాఙ్ఘ్రిసరోరుహైకహృదయః ప్రాపావతారం భువి." (ங) "మాసానాం మార్గశీర్షోஉహం." (ச) "తత్రోదభూద్భాగవతాద్ద్విజేన్ద్రాత్ మాహేన్ద్రభే మాసి చ మార్గశీర్షే। శ్రీవిప్రనారాయణనామధేయః మురారివక్షోవనమాలికాంశః."

† 'ப்ராதுர்பபூவ' என்றும் பாடம். ‡ 'ரங்கேஶகேளிரதம்' என்றும் பாடம். § இந்தச்சுலோகம் சில பிரதிகளில் இல்லை. $ 'பாகவதோத்விஜேந்த்ர:' என்பதும், 'ஸ்ரீரங்கபக்தோ' என்பதும் பாடாந்தரங்கள்.

நம்பெருமாள் அவரை ஜாயமாநகாலத்திலே *அமலங்களாகவிழித்துக் கடாக்ஷித்தருள, அத்தாலே சுத்தஸத்வநிஷ்டரான இவர்க்கு 'விப்ரநாராயணர்' என்றுதிருநாமஞ்சாத்திக் காலந்தப்பாமல்சௌளோபநயநாதிகளையும்பண்ணுவித்து நால்வேதம் ஆறங்கம் முதலான அகிலவித்யைகளையும் அதிகரிப்பிக்க, அகிலவித்யாபாரங்கதராய் அதிவிரக்தராய் அக்ருதோத்வாஹருமான இவர், (க)"மருத்வ்ருதாயாமத்யஸ்தம்சந்த்ரபுஷ்கரிணீதடே-ஸ்ரீரங்கமதுலம்க்ஷேத்ரம் ஸ்ரியாஜுஷ்டம்ஶுபாஸ்பதம்" என்கிறபடியே ஸமாப்யதிகரஹிதமாக ஸ்லாகிக்கப்படுகிற ஸ்ரீரங்கக்ஷேத்ரத்திலே புகுந்து, (உ) "விமாநமப்யேத்யசதுஃப்ரதக்ஷிணஞ் சதுர்த்திஶம்தஸ்யக்ருதப்ரணாமஃ - ததந்தராவிஶ்யவிதிர்ததர்ஶ தமிந்த்ரநீலாசலஸந்நிகாஶம் - ப்ரஸந்நவக்த்ரம்நளிநாயதேக்ஷணம்க்ருபாமயம் காந்திநிகேதரூபம்"என்கிற விக்ரஹத்தைச் சதுராநநன் ஸேவித்தாப்போலே சதுரரில்அக்ரகண்யரான இவரும் *அரவரசப்பெருஞ்சோதியநந்தனென்னும் அணிவிளங்குமுயர்வெள்ளையணையின்மேலேபள்ளிகொண்டருளும் பரவாஸுதேவரான அழகியமணவாளரை ஸேவிக்க, இவர்விஷயவாசியறிந்துபற்றுகிற தேபற்றுசாகப் பெரியபெருமாளும் தம்முடைய க்ருபையாலே "குழலழகர் வாயழகர் கண்ணழகர்" என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதாய் (௩) "பும்ஸாந்த்ருஷ்டிசித்தாபஹாரிணம்" என்கிற தம்முடைய வடிவழகைக் காட்டி இவரைத் தம்பக்கலிலே நிரதிஶயபக்தியுக்தராம்படி கடாக்ஷித்தருள,

ஸ்ரீவிப்ரநாராயணரும், அபாரகாருணிகரான * அரங்கனுர்க்காட்செய்யவேணுமென்று *துளபத்தொண்டிலே தத்பரராய், (௪) "புண்டரீகஶ்சபுண்யக்ருத்" என்று புண்யக்ருத்தாகச் சொல்லப்பட்ட ஸ்ரீபுண்டரீகரைப்போலேயும், (௫) "தந்யோஉஹம்" என்று*நன்மாலைகள்சாத்தி ஸந்துஷ்டரான ஸ்ரீமாலாகாரரைப்போலேயும்,(௬)"ஸதுநாகவரஃஸ்ரீமாந் நாராயணபராயணஃ"என்கிற கைங்கர்யஸ்ரீயையுடையராகையாலே 'ஸ்ரீமாந்' என்று சொல்லப்பட்ட ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானைப்போலேயும், "எண்பகர்பூவுங் கொணர்ந்தேன்" என்று அஷ்டவிதபுஷ்பமயமான*அலங்கலந்தொடையல்கொண்டு அடியிணைபணிகிற பெரியாழ்வாரைப்போலேயும் இவரும் தம்மை * ஏமாற்றந்தவிர்த்துத் *திருவரங்கத்தேகிடந்த * திருவுடையாள்மணவாளர்க்குத் திருநந்தவநஞ்செய்து நித்யம் திருமாலைகட்டி ஸமர்ப்பித்துப் போருகிற காலத்திலே;

திருக்கரம்பனூரிலே திவ்யாங்கநாம்ஶையாய் அதிஸுந்தரையாய் வர்த்திக்கிற 'தேவதேவி' என்கிற வேஶ்யை ஒருகால் நிசுளாபுரீசனான சோளனை ஸேவித்து மீண்டுவருகிறபோது ஸ்வஸகிகளோடேகூட மார்க்ககேதவ்யபநோதநார்த்தமாக ஸ்ரீவிப்ரநாராயணர்செய்கிற திருநந்தவநத்தின்திருச்சோலைநிழலிலே ஒருமரத்தடியிலே இருந்து அத்திருச்சோலையின் ஸ்ரீயைச் சுற்றிச்

(க) "మరుద్వృధాయామధ్యస్థం చన్ద్రపుష్కరిణీతటే। శ్రీరఙ్గమతులం క్షేత్రం శ్రియా జుష్టంశుభాస్పదమ్." (உ) "విమానమభ్యేత్యచతుఃప్రదక్షిణం చతుర్దిశ న్తస్యకృతప్రణామః। తదన్తరావిశ్యవిధిర్దదర్శ తమిన్ద్రనీలాచలసన్నికాశం। ప్రసన్నవక్త్రంనళినాయతేక్షణం కృపామయం కాన్తినికేతరూపమ్." (௩) "పుంసాందృష్టిచిత్తాపహారిణమ్." (௪) "పుణ్డరీకశ్చపుణ్యకృత్." (௫) "ధన్యోఽహం." (௬) "సతునాగవరశ్శ్రీమాన్ నారాయణపరాయణః."

சுழன்றுபார்த்துப் பரவசையாய், பநஸ ஆம்ர பாடல நாளிகேர நாரங்க ஜம்பீர லிகுச கதளீ குரவக வகுள அசோக புந்நாக பூகி ப்ரப்ருதி வ்ருக்ஷ ஷண்ட விடபாரூட சுகபிகஸாரிகாதி ஸகுநைர்மதுரகூஜிதமாய், நிரந்தரவஸந்தமாய், மதுஸ்ரவகுஸுமாந்தராளத்திலே மஞ்ஜுகூஜந்மதுவ்ரதயுக்தமாய், கேதகி மாலதீ ஜாதி மல்லிகா அரவிந்த கல்ஹார இந்தீவர சம்பகாமோத பந்துர கந்தவஹோபஸேவிதமா யிருக்கக் கண்டு, ஸ்வாக்ரஜையைக்குறித்து 'இப்பொழிலின்நிழல் ஸ்ரமஹரமாய் நந்தநவநத்தையும் சைத்ரரதத்தையும் பரிஹஸியாநின்றதி!' என்ன, அவளும் ஸ்மேராநநாப்ஜையான தேவதேவியைக் குறித்து 'ஸ்வப்ரஸூநப்ரகர்ஷத்தாலே நம்பெருமாள்திருமுடியைப்பூஷித்து வருமதாய் அவர் ம்ருகயாவிஹாரஸ்ராந்திப்ரஸமநம் பண்ணுமது, அஸ்மதாதிகளுக்கு அத்வகேதஹரணம் பண்ணுதொழியுமோ?' என்று ப்ரியாலாபம் பண்ணிக்கொண்டு ஆராமலக்ஷ்மீ நிஹிதேக்ஷணரானவர்கள், அங்கே ஸ்ரீவிப்ரநாராயணரைக் கண்டார்கள்.

இவரும், வளர்ந்த கேஸஸ்மஸ்ருக்களையுடையராய், ப்ரவ்ருத்தரோமப்ரகாஸிதாங்கராய், பரிதௌததந்தவஸ்த்ரோர்த்வபுண்ட்ரங்களையு முடையராய், தரிக்கப்பட்ட துளஸீபத்மாக்ஷமாலையையும் த்வாதஸோர்த்வபுண்ட்ரங்களையு முடையராய், திவ்யோத்யாநஸ்த தருகுல்மலதாதிகளுக்கு ஆலவாலகரண ஜலஸேசநாதி கைங்கர்யநிரதராயிராநிற்க, அத்தை அவர்களிருவரும் விஸ்மயத்துடன் ஆலோகித்துக்கொண்டிருக்க, இவரும் தம்கைங்கர்யாஸக்தசித்தராய் அவர்களைக் கண்ணெடுத்துப்பாராமல் திரஸ்கரித்திருக்க, அவ்வளவிலே தேவதேவியும் தன்தமக்கையுடனே 'இவன் க்லீபனோ? உந்மத்தனோ? நாம் வந்து முன்னேநிற்க நிரீக்ஷியாதிருக்கிறான்' என்ன, ததக்ரஜையும் அவளைக்குறித்து 'இவர் க்லீபருமன்று, உந்மத்தருமன்று; ரங்கேஸகைங்கர்யாஸக்த சித்தராய் மஹாவிரக்தரான இவர் த்வத்ரூபஸம்பத்தியைக்காறியுமிழ்ந்திருப்பர்; இவரை உன் விப்ரமவிலாஸஹாஸேக்ஷணாதிகளாலே மோஹிப்பித்தாயாகில், நீயே வாரஸ்த்ரீஜநமுக்யை; உனக்கு நான் ஆறுமாஸம் தாஸியாயிருப்பேன்' என்ன, தேவதேவியும் அத்தைக்கேட்டு 'இவரை நான் வஸீகரியாவிட்டால் உனக்கு ஆறுமாஸம் வெள்ளாட்டியாவேன்' என்று ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணி ஸ்வாலங்காரத்தையும் கழற்றிக்கொடுத்து ஸ்வஸகிகளோடேகூட ஸ்வாக்ரஜையையும் அனுப்பி, ஸாத்விகவேஷயுக்தையாய் இவர் திருவடிகளிலே விழுந்து ஸேவிக்க, இவரும் 'இதுவென்? பெண்ணே!' என்று கேட்டருள, அவளும் 'ஸ்வாமிந்! அடியேன் வாரஸ்த்ரீவம்ஸத்திலே பாபவஸாத்பிறந்தேன்; என்னை என் தாயானவள் 'ஸர்வரையும்பஜித்து அர்த்தார்ஜநம் பண்' என்ன, அடியேன், 'பூர்வம் பாபங்களைப்பண்ணி இஜ்ஜந்மத்திலே பிறந்ததுமன்றியே இன்னம் பாபார்ஜநம்பண்ணிப் படுகுழியிலே விழவேணுமோ?' என்றுசொல்லி அர்த்தலுப்தையான அவளைப் பரித்யஜித்துப் பெருமாளுக்கு அந்தரங்ககைங்கர்யநிரதரான தேவரீர்திருவடிகளை ஆஸ்ரயித்து உஜ்ஜீவிக்கவேணுமென்று வந்தேன்; ஆகிஞ்சந்யாநந்யகதித்வமுடைய அடியேனை இரங்கியருளி ஆராமரக்ஷணக்ருத்யே நியோகித்தால் தேவரீர் பெருமாளுக்குத் திருமாலைஸமர்ப்பித்து மாதுகரம்பண்ணி எழுந்தருளுந்தனையும் காத்திருக்கிறேன்' என்ன,

இவரும் இரங்கியருளித் தம்முடைய திருவாராதநமான எம்பெருமானுக்குப் பைக்ஷத்தை அமுதுசெய்யப்பண்ணித் தாமும் அமுதுசெய்து நிஜபுக்தஶேஷத்தையும் இரங்கியருளினார்.

பின்பு அவளும், திருநந்தவனத்தில் திருத்துழாய் முதலான பூஞ்செடிகளுக்குக் குழிகட்டிச் சோதித்துக் கொத்தித் திருமஞ்சநம் பரிமாறிக்கொண்டு இப்படியே ஆறுமாஸம் அநுவர்த்தித்திருந்தாள். பின்னையும் குழிகட்டிச் சோதித்துத் திருமஞ்ஜநம் பரிமாறிக்கொண்டிருக்கச்செய்தே வர்ஷாகாலமானவாறே ஒருநாள் பெருவர்ஷம் வர்ஷிக்க, ஸ்ரீவிப்ரநாராயணரும் பர்ணசாலையில் ப்ரவேசித்திருக்க, அவளும் அப்பாலேயிருந்து நனையாநிற்கக் கண்டு 'உள்ளே வா' என்றழைக்க, அவளும் உள்ளேபுகுந்தவளவிலே ஈரப்புடைவையுடனேயிருக்கிறதைக்கண்டு தம்முடையஉத்தரீயத்தைப்ரஸாதிக்க, அவளும் தரித்துக்கொண்டு அவரைப்பார்த்து 'திருவடிகளைப்பிடிக்கிறேன்' என்ன, இவரும் அநுகூலிக்க, அவளும் திருவடிகளைப் பிடியாநிற்கச்செய்தே, (க) "அங்காரஸத்ருஶீநாரீக்ருதகும்பஸமஃபுமாந்" என்கிறபடியே நெருப்பைச்சேர்ந்தநெய்யைப்போலே இவர்மனமுருகச்செய்தே, அவளும் 'ஸ்வாமீ! அடியேனுக்கு ஹிதமாயிருப்பதொருவார்த்தைஅருளிச்செய்யவேணும்' என்று மந்தஸ்மிதஞ்செய்து அபாங்கவீக்ஷணம்பண்ண, இவரும் விகரித்து அவள்கையைப்பிடிக்க, அவளும் 'தந்யையானேன்' என்று இவரைக் காடாலிங்கநம் பண்ணிக்கொண்டு ரமித்து, ஒருகாலும் காந்தாவிஷயாநபிஜ்ஞரான இவரை மநோபவாயோதநவைபவத்தாலே ஸ்வவிஷயே மக்நமநாவாக்கினாள். அதன் மற்றைநாள் ஸ்வக்ருஹத்தினின்றும் ஸ்வாபரணத்தையும் அழைப்பித்துக்கொண்டு ஸர்வாபரணபூஷிதையாய் இவரைத் தன் ஆபிரூப்யத்தாலே மயக்கி, அவயவைகதேஶத்திலே ஆழங்கால்படுத்தி, திருநந்தவநத்திலே மல்லிகாலதாக்ருஹத்தையும் மாதவீகுஸுமோத்கர குஞ்சத்தையும் விசித்ரநிர்ப்பரமந்மதோத்ஸவரஸத்தையும் அநுபவிப்பித்து, த்ருடாநுராகத்தாலே ஒருவரையொருவர் ஒருக்ஷணமும் பிரியக்ஷமரன்றியேயிருந்து, இவரை ஸ்வவஶவர்த்தியாம்படிபண்ணி ஸ்வஸம்பந்தத்தை ஸஹிப்பிக்க, தன்ஸகிகளும் தமக்கையும் கண்டு ஶ்லாகிக்க, தீர்ணப்ரதிஜ்ஞையாய் ஸ்வக்ருஹமேவந்து இவருடைய வர்ணாஶ்ரமதர்மங்களையும் குலைத்துக் காமுகவேஷயுக்தராம்படி பண்ணி ப்ரக்ருதிபரவஶராக்கி அதிஸ்நிக்தைபோலே சிலகாலம் ரமியாநிற்க, இவரும் "சிலம்படியுருவிற் கருநெடுங்கண்ணார் திறத்தனாயறத்தையே மறந்து" என்கிறபடியே மிகவும்விஷயப்ரவணராய் ஸ்வதர்மாநுஷ்டாந ஸந்த்யாஸாவித்ர்யாதிகளையும் மறந்து ஸ்த்ரீபோகமே காலக்ஷேபமாக வர்த்திக்க, இவரை ஸர்வஸ்வாபஹாரணம்பண்ணி ஶூந்யதநரானவாறே தானும் அநுராகஶூந்யையாய்த்தள்ளிவிட, இவரும் அவள்க்ருஹத்வாரத்திலே கிங்கராய் முசித்துக்கொண்டு கிடக்க, அவ்வளவிலே பெருமாளும் பிராட்டியும் அவ்வீதியிலே ஸவிலாஸஸஞ்சாரம் பண்ணிக்கொண்டு எழுந்தருளாநிற்க, அவ்வளவிலே பிராட்டி இவரைக்கண்டு மந்தஹாஸம்பண்ணி 'வேஶ்யாக்ருஹத்வாரத்திலே முசித்துக்கொண்டுகிடக்கிறார் ஆர்?' என்று கேட்க, பெருமாளும் 'நமக்குப்

(க) "அங்கா ரஸத்ருஶீ நாரீ க்ருதகும்பஸம: புமாந்."

பூமாலைதரும் விப்ரநாராயணன் வேஶ்யாஸக்தனாய் அவளாலே அர்த்தலோபத்தாலே நிராக்ருதனாய் துஃகிதனாய் தத்வாரி முசித்துக்கொண்டு கிடக்கிறான்'என்றுஅருளிச்செய்ய, பிராட்டியும் பெருமாளுடனே'நமக்கு அந்தரங்கரானவர் இங்ஙனே விஷயாஸக்தராவதும் விஶ்வமோஹநஹேதுவான தேவரீர் மாயைக்கு விஷயமாக்கலாமோ? இவரை விஷயாஸக்தியிலுண்டான பாபத்தை நிஶ்ஶேஷமாக நிவர்த்திப்பித்துத் தேவரீர்திருவடிகளுக்கு அந்தரங்கராம்படி கடாக்ஷித்தருளவேணும்' என்ன,பெருமாளும் பிராட்டிவார்த்தைக்கு இசைந்து தம் பஞ்சபாத்ரத்திலே ஒரு தபநீயமான ஶுத்தோதகபாத்ரத்தை எடுத்துக்கொண்டுவந்து வேஶ்யாக்ருஹத்வாரி நின்று 'தேவதேவீ! கவாடோத்காடநம்பண்ணு' என்ன,அவளும்'நீர்ஆர்?' என்றுகேட்க,'நான் அழகியமணவாளனென்பவன்: விப்ரநாராயணருடைய தூதன்: அவர் அனுப்ப வந்தேன்' என்ன,அவளும் சடக்கெனக் கதவைத்திறந்து என்னென்றுவினவ, பெருமாளும் 'ஸ்ரீவிப்ரநாராயணன் உனக்கு இந்த ஸ்வர்ணபாத்ரத்தைத் தந்தான்' என்ன, அவளும் ப்ரஹ்ருஷ்டையாய்த் தபநீயபாத்ரத்தை வாங்கிக்கொண்டு 'அவரை உள்ளே வரச்சொல்லும்' என்ன, அழகியமணவாளனும் விப்ரநாராயணரண்டையிலே சென்று 'தேவதேவி உம்மை உள்ளேவரச்சொன்னாள்' என்ன,இவரும் கர்ணாம்ருதமான வார்த்தையைக் கேட்டு ஸந்துஷ்டராய் உள்ளே புகுந்து அவளுடனே க்ரீடாபரராக, அவ்வளவிலே பெருமாளும் கோயிலிலே போந்து * உரகமெல்லணையிலே சாய்ந்தருளினார்.

அநந்தரம் பொழுதுவிடிந்தவாறே திருக்காப்பை நீக்கினவளவிலே, ஸந்நிதியிலிருந்த தபநீயஶுத்தோதகபாத்ரத்தைக் காணாமல் கோயில்பரிகரத்தாரடையப்பயப்பட்டு ராஜகர்த்தருக்குஅறிவிக்க, நிசுளாபுரீந்த்ரனை ராஜாவும் கேட்டு நம்பியார் பரிசாரகர் முதலானாரைப் பிடித்துத்தண்டிக்க,அவ்வளவிலே ஜலாஹரணார்த்தமாக வந்த தேவதேவியகத்துக்கடசேடி, தன்னோடுஸம்பந்தமுடையானொருவனைப் பாதிக்கக் கண்டு இதுவென்னென்று கேட்க, அந்தப் பாதைப்படாநிற்கிறவர்கள் தபநீயபாத்ரம்காணாமற்போனத்தை அவளுக்குச் சொல்ல, அவளும் கேட்டு 'ஸ்ரீவிப்ரநாராயணன் எங்கள்தேவதேவிக்கு ஒரு ஸ்வர்ணபாத்ரம்கொடுத்திருக்கிறான்;அவள்மெத்தைத்தலையணையின்கீழே வைத்திருக்கிறது' என்ன, அவர்களும் கர்ணாம்ருதமான இவ்வார்த்தையைக் கேட்டு ராஜகர்த்தருக்குச் சொல்ல, அவர்களும் வந்து இவர்களைப்பிடித்துக்கொண்டு அவள்க்ருஹத்தைச் சோதித்து அந்தவட்டிலையும் எடுத்துக்கொண்டு தேவதேவியையும் விப்ரநாராயணரையும் பிடித்துக்கொண்டுவந்து ராஜாவின் முன்னே விட, அரசனும்வேஶ்யையைக்குறித்து 'இப்படி பெருமாளுடைய பாத்ரத்தை நீ வாங்கலாமோ?' என்ன,'நாயன்,தே! நான் பெருமாளதென்று அறியேன்: இவன் தன்வட்டிலென்று தன்தூதன்அழகியமணவாளனென்பானொருவன்கையிலே வரவிட்டான்: அறியாமல் வாங்கினேன்'என்ன, இவரும் 'நமக்கு ஒரு தூதனுமில்லை, நான் வட்டிலையும் அறியேன்' என்ன, அவளும் 'உண்டு' என்ன, இவரும் 'இல்லை' என்ன, இப்படி உபயருடைய விவாதமும் கேட்டு, அரசனும் அந்த வேஶ்யையை அபராததண்டம்வாங்கி வட்டிலையும் பெருமாளுக்கு ஸமர்ப்பித்து 'இவரையும் ஸ்வர்ணஸ்தேயயுக்ததண்டம் பரீ

க்ஷித்துப் பண்ணக்கடவோம்’ என்று காவலிலே வைத்து ஸ்வக்ருஹமே போந்தான்.

அவ்வளவிலே பிராட்டியும், பெருமாளுடனே ‘ஸ்ரீவிப்ரநாராயணரை இனி லீலைக்குவிஷயமாக்காதே இரக்கத்துக்கு விஷயமாக்கிக்கொள்ளவேணும்’ என்ன, பெருமாளும் ராஜாவின் ஸ்வப்நத்திலே எழுந்தருளி ‘ஸ்ரீவிப்ரநாராயணர்க்கு ப்ராரப்தகர்மத்தை இங்கேகழிக்கைக்காக நாமே தபநீயபாத்ரத்தைக் கொடுத்துத் தண்டிப்பித்தோமித்தனை யல்லது அவர் தண்ட்யரன்று; நிர்த்தோஷர்; அந்தவேஶ்யாதநமும் நமக்கு வேண்டா; அவரை விட்டுப் பூர்வம் போலே திருமாலைக்கைங்கர்யத்திலே நிறுத்தவேணும்’ என்றுநியமித்தருள, சோளபூபதியும் விடியற்காலத்திலே எழுந்திருந்து நம்பெருமாள் தனக்கு ஸ்வப்நத்திலே நியமித்தருளினபடியைச் சொல்லி விஸ்மயப்பட்டு ஸ்ரீவிப்ரநாராயணரை அழைப்பித்து அநேகமாக ஸத்கரித்துத் தண்டனிட்டு விட, இவரும் தம்நிஹீநக்ருத்யத்தை நினைத்துநினைத்து அநுதபித்து “அன்னமென்னடையினார்கலவியை யருவருத்தஞ்சினேயேல்” என்கிறபடியே விஷயாஸத்திருசியைக் காறியுமிழ்ந்து அகம்யாகமநப்ராயஶ்சித்தார்த்தமாக, (க) “ஏதத்ஸமஸ்தபாபாநாம் ப்ராயஶ்சித்தம்மநீஷிபி꞉ - நிர்ணீதம்பகவத்பக்தபாதோதகநிஷேவணம்” என்று சொல்லுகிறபடியே ஸர்வபாபப்ராயஶ்சித்தமான பகவத்பக்தபாதோதகநிஷேவணம்பண்ணிப் பூதராயருளினார்.

அநந்தரம் இவருக்கு க்ராமகுலாதிகளால் வரும் அநர்த்தப்பே ரன்றிக்கே நிலைநின்ற திருநாமமாவது, (உ) “யஸ்யமூர்த்நிஸ்திதம்யாவத்வைஷ்ணவாங்க்ரிரஜஶ்ஶுபம் - கங்காதிஸர்வதீர்த்தாநி தாவத்திஷ்டந்த்யஸம்ஶயம்” என்றும், (ங) “நிரபேக்ஷம்முநிம்ஶாந்தம் நிர்வைரம்ஸமதர்ஶிநம் - அநுவ்ரஜாம்யஹந்நித்யம் பூயேயேத்யங்க்ரிரேணுபி꞉” என்றும், “மாயன்றமரடிநீறு கொண்டணியமுயலில் மற்றில்லைகண்டீ ரிவ்வணங்குக்கே” என்றும், “பாததூளிபடுதலா லிவ்வுலகம் பாக்கியஞ்செய்ததே” என்றும், “தொண்டரடிப்பொடி யாடநாம்பெறில் கங்கைநீர் குடைந்தாடும்வேட்கை யென்னாவதே” என்றும் இவ்வர்த்தவிஷயம் தத்வவித்துக்கள் பலராலும் உத்தேஶ்யதமமாக ஆதரிக்கப்பட்டிருக்கையாலே * தாளவத்தொண்டிலே நிஷ்டராய்ப்போரும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடைய ஸ்ரீபாததூளி யென்றே தமக்கு உஜ்ஜீவநகரமான நிலைநின்ற திருநாமத்தையுடையராய், (ச) “பாவோநாந்யத்ரகச்சதி” என்ற திருவடியைப்போலவும், (ரு) “ஐஶ்வர்யம்வாபிலோகாநாம் காமயேநத்வயா விநா” என்ற இளையபெருமாளைப்போலவும், “மாயாப்பெருவிறலுலகம்மூன்றினொடு நல்வீடுபெறினும், கொள்ளுவதெண்ணுமோ தெள்ளியோர்குறிப்பு” என்ற நம்மாழ்வாரைப்போலவும், இவரும் “இந்திரலோகமாளு மச்சுவை

(க) “ ఏతత్సమస్తపాపానాం ప్రాయశ్చిత్తం మనీషిభిః । నిర్ణీతం భగవద్భక్తపాదోదకనిషేవణం.” (உ) “ యస్యమూర్ధ్నిస్థితంయావత్ వైష్ణవాఙ్ఘ్రిరజశ్శుభమ్ । గఙ్గాదిసర్వతీర్థాని తావత్తిష్ఠన్త్యసంశయమ్.” (ங) “నిరపేక్షంమునింశాన్తం నిర్వైరంసమదర్శినం । అనువ్రజామ్యహంనిత్యం పూయేయేత్యఙ్ఘ్రిరేణుభిః.” (ச) “ భావోనాన్యత్రగచ్ఛతి.” (ரு) “ ఐశ్వర్యం వాపిలోకానాం కామయేనత్వయావినా. ”

பெறினும் வேண்டேன்” என்று தத்வ்யதிரிக்தமான இதரபுருஷார்த்தங்களில் செல்லாத திருவுள்ளத்தையுடையராய், “என்னைத் தீமனங்கெடுத்தாய்”, “மருவித்தொழும்மனமேதந்தாய்” என்கிறபடியே இவரும் “யாதரார்கயற்கணென்னும் வலையுட்பட்டழுந்துவேனைப், போதரேயென்றுசொல்லிப் புந்தியிற்புகுந்து தன்பா, லாதரம்பெருகவைத்த வழகன்” என்று அநுஸந்தித்து க்ருதஜ்ஞராய், அதுவுமன்றிக்கே “நாகத்தணைக்குடந்தை வெஃகாத் திருவெவ்வுள், நாகத்தணையரங்கம் பேரன்பில்” என்றும், “கண்டியூ ரரங்கம் மெய்யங்கச்சி பேர் மல்லை” என்றும் இப்படி பலவிடங்களிலும் மண்டித்திரிகிற மற்றையாழ்வார்களைப்போ லன்றிக்கே * யாவரும் வந்தடிவணங்க அரங்கநகர் துயின்ற அழகியமணவாளரல்லதறியாத பாதிவ்ரத்யத்தையுடையராக, அவ்வளவிலே நம்பெருமாளும் இவர்க்கு * மயர்வறமதிநலமருளித் தம்முடைய பரத்வாதி பஞ்சப்ரகார ரூபகுணவிபூதி சேஷ்டிதங்களை யெல்லாம் நிஸ்ஸந்தேஹமாகக் கரதலாமலகமாக்கித் தெளியக் காட்டிக்கொடுக்க, இவரும் தெளிவுற்ற சிந்தையராய் நிரவதிகபக்தியைப்பெற்று வர்த்திக்கும்படியைத் தேவதேவியும் கண்டு, இவரைப்போலே உஜ்ஜீவிக்கவேணுமென்று நினைத்துத் தன் ஸர்வஸ்வத்தையும் நம்பெருமாளுக்கு ஸமர்ப்பித்துப் பரமஸாத்விகையாய், “ ஸத்ஸங்கதி ஸதாபஸ்யந்தியிலே வைக்கும்” என்னுமாபோலே நம்பெருமாள்கோயிலிலே ஸம்மார்ஜநாதி கைங்கர்யநிரதையாய் உஜ்ஜீவித்தாள்.

இவ்வாழ்வாருக்குப் பரபக்தி பரஜ்ஞாந பரமபக்திகள் தலைமண்டையிட்டு, (க)“பிதாபுத்ரஸ்சநாராயண:” என்றும் “தாயாய்த் தந்தையாய் மக்களாய் மற்றுமாய் முற்றுமாய்” என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸர்வவிதோத்தாரகபந்துவாகப் பெரியபெருமாளைத் திருமந்த்ராநுஸந்தாநத்தாலே அநுபவித்தருளி, அத்திருநாமோச்சாரணத்தால் தமக்குஉண்டானராஜகுலமாஹாத்ம்யத்தாலே “திருவடிதன்னாமம் மறந்தும் புறந்தொழா மாந்தரை - திறம்பேன்மின் கண்டீர்”என்று யமன் பாஸஹஸ்தரான ஸ்வபுருஷரைப் பார்த்துக் கர்ணமூலத்திலேயுபதேசிக்கத்தக்கதாக “நமன்றமர்தலைகள்மீதே - நாவலிட்டுழிதருகின்றோம்”என்று அம்மந்த்ரவைபவத்தைச் சொல்லி ஆநந்தித்து, யமாதிகள்தலையிலே அடியிட்டு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களடியிலே முடியிட்டுத் திருமாலை கட்டிச்சாத்த நினைத்துத் திருமாலைசொல்லுகிற இவர், ஸ்ரீஸௌநகபகவான் வக்தாவாக ஸ்ரீஸதாநந்தர் ஸ்ரோதாவாகத் திருநாமங்களைக் கேட்டாப்போலே பெரியபெருமாள் ஸ்ரோதாவாகத் தாம் வக்தாவாய்க்கொண்டு ப்ரகாசிப்பித்தருளி, (உ) “பூதாநிசகவர்க்கேண சவர்க்கேணேந்த்ரியாணிச - டவர்க்கேண தவர்க்கேண ஜ்ஞாநகந்தாதயஸ்ததா - மந:பகாரேணைவோக்தம் ஃகாரேண த்வஹங்க்ருதி: - பகாரேணஃகாரேணமஹாந்ப்ரக்ருதிருச்யதே” என்றும், “பொங்கைம்புலனும் பொறியைந்தும் கருமேந்திரியமைம்பூதம், இங்கிவ்வுயிரேய் பிரகிருதி மானாங்கார மனங்கள்”என்றும்சொல்லப்படுகிற சதுர்விம்ஸதி தத்வாத்மகமான இஶ்ஶரீரத்தில் ஆத்மபுத்தியை “புறஞ்சுவரோட்டைமாடம்”

(க) “పితాపుత్రశ్చనారాయణః.” (உ) భూతానిచకవర్గేణచవర్గేణేన్ద్రియాణిచ । టవర్గేణతవర్గేణ జ్ఞానగన్ధాదయస్తథా । మనఃపకారేణైవోక్తం ఫకారేణత్వహఙ్కృతిః । బకారేణ భకారేణ మహాన్ప్రకృతిరుచ్యతే. ”

என்று நிவர்த்திப்பித்தும், (க) "ஆத்மாதுஸமகாரேண பஞ்சவிம்ஸ:ப்ரகீர்த்திதஃ" என்று சொல்லுகிறபடியே இருபத்தைந்தாம் அக்ஷரமான மகார வாச்யனாகையாலே ப்ரக்ருதேঃபரனான ஆத்ம ஸ்வரூபத்தை "அடியனோர்க்கு" என்று ஸ்வரூபநிர்த்தேஸம் பண்ணியும், திருமந்த்ரநிஷ்டராய் *'மெய்ம்மையை மிகவுணர்ந்து *உன்கடைத்தலையிருந்து வாழும் சோம்பர் பெரியபெருமாளுக்கு அபிமதர்'என்று அவர்கள் தமக்கு உத்தேஸ்ய ராகையாலே "உன்னடியார்க் காட்படுத்தாய்" என்று தமக்குப் பெருமாளுண்டாக்கின ததீயஸேஷத்வத்தைப் பேசியும், இப்படி இவ்வர்த்தவிசேஷங்களை அகிலரும் அறிந்து உஜ்ஜீவிக்கும்படி 'திருமாலை,' 'திருப்பள்ளியெழுச்சி'என்கிற திவ்யப்ரபந்தங்களிலே விஸததமமாக அருளிச்செய்து லோகத்தை வாழ்வித்தருளினார்.

திருப்பாணாழ்வார் வைபவம்.

(உ) "ஸ்ரீலோகஸாரங்கமஹாமுநீந்த்ர ஸ்கந்தாதிரூடங்கலயாமிநித்யம்-
களங்கஹீநங்கமநீயபக்தம் கவீஸ்வராம்காயகஸார்வபௌமம்."

(ங) † "ஸ்ரீவேலாப்தவிநிர்க்கமே கலியுகே ஸம்வத்ஸரே துர்மதௌ
பாநௌவ்ருஸ்சிகபாஜி பஞ்சமதிநே வாரேபுதஸ்யோத்தமே-
ரோஹிண்யாஸஹிதேலஸத்யுடுபதௌக்ருஷ்ணேத்விதீயேதிதௌ
ஸஞ்ஜஜ்ஞேமுநிவாஹநஸ்சரணயோர்யோரங்கிணோऽந்தர்த்ததே."

திருப்பாணாழ்வார் திருவவதாரக்ரமம் இருக்கும்படி எங்ஙனேயென்னில்:—(ச) "காவேரீதோயமாஸ்ரித்ய வாதோயத்ரப்ரவர்த்ததே - தத்தேஸவாஸிநாம்முக்திஃ கிமுதத்தீரவாஸிநாம்" என்றுசொல்லுகிறபடியே ஸ்வப்ரவாஹ ஸ்பர்ஸ மருத் ஸம்பந்தத்தாலே முக்திதரவல்ல நீர்மையையுடைத்தான திருக்காவேரிக்கரையிலே நிசுளாபுரியென்றுசொல்லப்பட்டிருப்பதாய், மாடகூடப்ராஸாதோபஸோபிதமான உறையூரிலே, ஸூர்யவம்ஸப்ரதீபனானசோளபூபதி தர்மமாக ப்ருதிவீபரிபாலநம் பண்ணுநிற்கச்செய்தே,க்ஷீரார்ணவராஜனிடத்தே பிராட்டி ப்ராதுர்ப்பவித்தருளினாப்போலே, நம்பெருமாளிடத்தே ஏகாக்ரசித்தனான தர்மவர்மாவாகிற சோளனுக்குக் கந்யகையாய் நீளாம்ஸஜையான உறையூர்நாச்சியார் திருவவதரித்தருள, சோளராஜாவும்,ஸ்ரீஜநகராஜன் பிராட்டியை ப்ரீதியோடே எடுத்து வளர்த்தாப்போலே உவப்போடே வளர்க்க வளர்ந்தருளுகிற நாச்சியார்,பாலக்ரீடையிலும் நம்பெருமாளையல்லது வேறொரு விளையாட்டறியாதவளாய் ஸகிகளோடேகூடிவிஹரித்து வளர்ந்தவள்,

---

(க) "ఆత్మాతుసమకారేణ పఞ్చవింశఃప్రకీర్తితః." (உ) "శ్రీలోకసారఙ్గమహాముసీంద్ర స్కన్ధాధిరూఢంకలయామినిత్యం। కళఙ్కహీనంకమనీయభక్తం కవీశ్వరంగాయకసార్వభౌమం." (ங) "శ్రీవేలాబ్దవినిర్గమేకలియుగేసంవత్సరేదుర్మతౌ భానౌ వృశ్చికభాజిపఞ్చమదినేవారేబుధస్యోత్తమే।రోహిణ్యాసహితేలసత్యుడుపతౌకృష్ణేద్వితీయేతిథౌ సఞ్జజ్ఞేమునివాహనశ్చరణయోర్యోరఙ్గిణోऽన్తర్దధే." (ச) "కావేరీతోయమాశ్రిత్య వాతోయత్రప్రవర్తతే। తద్దేశవాసినాంముక్తిః కిముతతీరవాసినాం."

† இந்தச்சுலோகம் சிலபிரதிகளில் இல்லை.

ப்ராப்தயௌவனையானபின்பு, ஒருநாள் உத்யாநவநத்திலே ஸகிகளோடேகூட டோலாலீலையாய் விஹரியாநிற்க, "வேட்டையாடிவருவானைவிருந்தாவனத்தே கண்டோமே" என்கிறபடியே நம்பெருமாள் அங்கே ம்ருகயாவிஹாரபரராயெழுந்தருள, கண்டு மையலேறி மோஹித்து ஊரேவந்து, ஸ்வபிதாவான சோளராஜாவைக்குறித்து 'நம்பெருமாளையல்லது வேறொருபுருஷனுக்கு வாழ்க்கைப்படேன்; என்னை அவருக்கே உதகம்பண்ணிக்கொடும்' என்ன, சோளராஜாவும் அதிஸந்துஷ்டனாய் நம்பெருமாள்ஸந்நிதியிலே சென்று அச்செய்தியை விண்ணப்பஞ்செய்ய, பெருமாளும் 'நாமே பாணிக்ரஹணம்பண்ணுகிறோம்: நமக்கே உதகம்பண்ணிக்கொடும்' என்று நியமிக்க, ராஜாவும் ஸந்துஷ்டனாய்த் * தமிலமெழப் பறைகொட்டித் தோரணம்நாட்டி அரங்கமாநகரை அலங்கரித்துப் பெரியப்ரீதியுடனே * பெருப்பெருத்த கண்ணாலஞ்செய்து நாச்சியாரை உதகம்பண்ணிக்கொடுக்க, பெருமாளும் ஜநகராஜன் திருமகளை உத்வாஹம் பண்ணினாப்போலே உவப்போடே திருமணம்புணர, ராஜாவும் பொன்னரிசி மூந்நூற்றறுபது பாரமும், அதுக்குத்தக்க முத்துமாணிக்கமயமான நவரத்நோபஹாரமும், நிரவதிகவஸ்த்ராபரணங்களும், மஹாஜாஸ்வதாஸீவர்க்கங்களும் குறைவறக்கொடுத்தும், ஸர்வத்திலும் பர்யாப்தி பிறவாமையாலே, தன்ஸர்வஸ்வத்தையும் நம்பெருமாளுக்கே ஸமர்ப்பித்து வாழுங்காலத்திலே, 'உறந்தை' என்கிற அந்த உறையூரிலே கார்த்திகைமாஸத்தில் ரோஹிணீநக்ஷத்ரத்திலே "குலந்தாங்குசாதிகள் நாலிலுங் கீழிழிந்து" என்றுசொல்லப்பட்ட பஞ்சமவர்ணத்திலே ப்ராஹ்மணவேள்விக் குறைமுடித்த பாகவதரைப்போலே ஸ்ரீவத்ஸாம்ஸராகத் திருப்பாணாழ்வார் அவதரித்தருளினார். (க) "அதததத்ரகுலே௨ந்திமேரமாரமணோரஸ்ஸ்திதலாஞ்சநாம்ஸஜ: - ஸமஜாயதபாணஸஂஜ்ஞகஸ் ஸுகவி: கார்த்திகமாஸிவைதபே" என்று திவ்யஸூரிசரிதத்திலே சொல்லிற்றிறே.

(உ) "ஜாயமாநம்ஹிபுருஷம் யம்பஶ்யேந்மதுஸூதந: - ஸாத்விகஸ்ஸது விஜ்ஞேயஸ் ஸவைமோக்ஷார்த்தசிந்தக:" என்கிறபடியே எம்பெருமான் இவர்க்கு ஜாயமாநகடாக்ஷத்தைப் பண்ணுகையாலே கேவலஸத்வகுண ப்ரசுரராய், *சேமமுடைநாரதரைப்போலவும், (ங) "நிக்ரஹாத்தாரயாஸ்மாத்வைகேநகீதபலேநமாம் - ஏவமுக்த்வாதுசண்டாளம்ராக்ஷஸஶ்ஶரணங்கத:" என்கிறபடியே ஶரணாகதனான ப்ரஹ்மரக்ஷஸ்ஸைக் குறித்து (ச) "யந்மயா பஶ்சிமங்கீதம் ஸ்வரம் †கைஶிகமுத்தமம் - பலேநதஸ்யபத்ரந்தேமோக்ஷயிஷ்யாமி கில்பிஷாத்" என்று கைஶிகபுராணத்தில் யாமதோஷம் பரிஹரித்த பாகவதரைப்போலவும் பகவத்கானவித்யைக்கு ஸார்வபௌமராய், * பரமாத்ம

(க) "అథతత్రకులే౽న్తిమేరమారమణోరస్థితలాఞ్ఛనాంశజః। సమజాయతపాణసంజ్ఞకస్సుకవిః కార్తికమాసివైధథే." (உ) "జాయమానంహిపురుషం యంపశ్యేన్మధుసూదనః। సాత్త్వికస్సతువిజ్ఞేయస్సవైమోక్షార్థచిన్తకః." (ங) "నిగ్రహాత్తారయాస్మాద్వై తేనగీతఫలేనమాం। ఏవముక్త్వాతుచణ్డాళం రాక్షసశ్శరణఙ్గతః." (ச) "యన్మయాపశ్చిమంగీతం స్వరంకైశికముత్తమమ్। ఫలేనతస్యభద్రన్తే మోక్షయిష్యామికిల్బిషాత్."

† 'கைஶிகஸம்ஜ்ஞகம்' என்றும் பாடம்.

ளைச் சூழ்ந்திருந்து ஸாமகாநம்பண்ணும் நித்யஸூரிகளிலே யொருவர் வந்தவதரித்தாரோ வென்று சொல்லலாம்படியான திவ்யசரித்ரங்களை யுடையராய் மோக்ஷார்த்தியான இப்பாண்பெருமாள், ஸ்வவர்ணாநுகூலமாக இரண்டாற்றுக்கும் நடுவே தாம் மிதியாமே தென்னாற்றின் தென்கரையிலே திருமுகத்துறைக் கெதிரே "தொழு மத்திசை யுற்றுநோக்கியே" என்கிறபடியே * திருவரங்கமேயான்திசையை நோக்கித் தூரநின்று * வலந்தாங்கு சக்கரத்தண்ணல் மணிவண்ணற் காளென் றுள்கலந்து வீணையும் கையுமாய்த் * திருப்புகழ்கள் பலவும் பாடிக்கொண்டு "சிந்திக்கும் திசைக்கும் தேறும் கைகூப்பும்" என்கிறபடியே பெரியபெருமாளை அநவரதஸேவைபண்ணிப் போருகையாலே, (க) "ததோமேதத்கதம்மந:" என்கிறபடியே பெரியபெருமாளும் இவர்பக்கல் * உவந்த திருவுள்ளத்தராக, அவ்வளவிலே † [இப்பாண்பெருமாள் திருமுகத்துறைக்குஅருகே பெரியபெருமாளிடத்தே பரபக்தி பரஜ்ஞாந பரமபக்திகளை யுடையராய் மிகவும்பரவசராய்க் கண்களைமூடிக் கொண்டு * திருப்புகழ்கள்பலவும் பாடிக்கொண்டிருக்கச்செய்தே ஸ்ரீலோகஸாரங்கமஹாமுநீந்த்ரரும் விடிவுகாலத்தே பெருமாளுக்குத் திருமஞ்சனக் குடம்எடுத்துக்கொண்டுபோய்நின்று இவரைக்கண்டு 'தூரப்போ' என்றுசொல்ல, இவரும் திருமேனிதெரியாமலிருக்க, அவரும் ஒருகல்லையெடுத்துவீசியெறிய, இவருடையமுகத்திலே பட்டு ருதிரவர்ஷமாக வர்ஷிக்க, இவரும் கண்களைவிழித்துப்பார்த்துக்கலங்கி'மஹாபாகவதாபசாரப்பட்டோம்'என்று தூரப்போய்நிற்க, அவரும் நீராடி நித்யகர்மாநுஷ்டாநங்கள்செய்து, திருமஞ்சனமெடுத்துக்கொண்டு சத்ர சாமர தாலவ்ருந்தாதிகளோடு ஸகலவாத்ய கோஷத்துடனே பெருமாள்ஸந்நிதியிலே செல்லாநிற்க, பெருமாளும், திருவுள்ளங்கலங்கி 'நம்முடையபக்தனை இவர் இப்படிச்செய்யவோ?' என்று கனக்கநொந்திருக்க, அவ்வளவிலே நாச்சியாரும் பெரியபெருமாளுடனே'நமக்கு அந்தரங்கரான இப்பாண்பெருமாள் புறம்பே நிற்கலாமோ?' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பெரியபெருமாளும் திருக்காப்புச்சேர்த்துக்கொண்டு லோகஸாரங்கமுநீந்த்ரரைக் கனக்கக்கோபித்து'நம்முடையபக்தரைநீர் இப்படிசெய்யலாமோ?' என்று இவருக்குத் திருக்காப்புநீக்காமலிருக்க, இவரும் வ்யாகுலாந்த:கரணராய் 'அடியேன் மஹாபாகவதாபசாரப்பட்டுவிட்டேன்; அடியேனுக்கு இனி ஈடேற வழி யேது?' என்று கேட்க, பெருமாள் பின்னையும் இப்பாண்பெருமாள்பக்கலுள்ள க்ருபாதிஶயத்தாலும்],தன்நிரங்குஶஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலும் ஸ்ரீலோகஸாரங்கமஹாமுநீந்த்ரரைப்பார்த்து'நமக்குஅந்தரங்கரான பாண்பெருமாளை நீர் நெகிழ நினையாதே அவரைஉம்முடையதோளிலே

(க) "తతో మేతద్గతంమనః."

† 'நாச்சியாரும் பெருமாளுடனே 'நமக்கு அந்தரங்கரான இப்பாண்பெருமாள் புறம்பேநிற்கப் பெறுமோ?' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பெரியபெருமாளும் இவரைப் பலகால் அருள்பாடிட்டுப் போகவிட்டவிடத்திலும் இவர் ஸ்வரூபத்தால்வந்த நைச்யத்தாலும் ஸ்வவர்ணத்தால் வந்த நைச்யத்தாலும் பிற்காலித்துக் கடுநடையிட்டு அகல்கிறவளவிலே, பெரியபெருமாள் பின்னையும் இவர்பக்கலுள்ள க்ருபாதிஶயத்தாலும்' என்று [ ] இக்குறியிட்டஇடத்தில் சிலபிரதிகளின் பாடம்.

கொண்டு நம்பக்கல் அழைத்துக்கொண்டுவாரும்' என்று ஸ்வப்நமுகேந நியமித்தருள, அவரும் விடிவோரை எழுந்திருந்து, (௧) "அத்யமே ஸபலஞ்ஜந்ம ஸுப்ரபாதா ச மே நிஸா" என்கிறபடியே இற்றைவிடிவு எனக்கு நல்விடிவாச்சுதென்று ஸ்வப்நத்தை நிஸ்சயித்து மிகவும் ஹ்ருஷ்டராய், *தோதவத்தித்தூய்மறையோருடனே திருமுகத்துறையிலே *நாட்காலேநீராடி நித்யாநுஷ்டாநம் செய்தருளி, (௨) "ஸுதூரமபி கந்தவ்யம் யத்ர பாகவதஸ்ஸ்திதஃ" என்கையாலே, இவ்வாழ்வார் அதிதூரத்திலே நின்று *யாழினிசை வண்டினங்களாளம்வைக்கு மரங்கத்தை நோக்கி நித்யமாக ஸேவித்து ஸ்தோத்ரம்பண்ணிக்கொண்டு நிற்கிறவிடத்தேற எழுந்தருளி, இப்பாண்பெருமாள் திருவடிகளிலே தாளும் தடக்கையும் கூப்பித் தண்டன்ஸமர்ப்பித்து, 'நம்பெருமாள் தேவரீரை எழுந்தருளப்பண்ணுவித்துக்கொண்டு வரவேணுமென்று அடியேனை நியமித்தருளினார்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஆழ்வாரும், "குலந்தாங்குசாதிகள் நாலிலுங் கீழிழிந்து" என்றும், "குலங்களாயவீரிரண்டிலொன்றிலும் பிறந்திலேன்" என்றும், "நீசனேன் நிறைவொன்றுமிலேன்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸ்வநைச்யத்தை முன்னிட்டுப் பிற்காலித்து *'திருவரங்கப் பெருநகரை நான் மிதிப்பேனோ?' என்ன, ஸ்ரீலோகஸாரங்கமஹாமுனிகளும் 'ஆகில், அடியேனுடைய தோளின்மேலே எழுந்தருளும்; பெருமாள் அருளிப்பாடிட்டருளினபடியே எழுந்தருளுவித்துக்கொண்டு போகிறேன்' என்ன, ஆழ்வாரும் "செய்த்தலையெழுநாற்றுப்போல் அவன் செய்வன செய்துகொள்ள" என்கிறபடியே *அவன்செய்யுஞ்சேமத்தை யெண்ணித் தெளிவுற்று ந்யஸ்தபரராய்நிற்க, ஸ்ரீலோகஸாரங்கமஹாமுநீந்த்ரரும், முக்தனைப் போமவனை ஆதிவாஹிகர் எழுந்தருளுவித்துக்கொண்டு திருமாமணிமண்டபத்தேறப் போமாபோலே ஆழ்வாரைத் தம் திருத்தோளின்மேலே எழுந்தருளுவித்துக்கொண்டு அழகியமணவாளன்திருமண்டபத்துக்கு அவ்வருகே புகுர, பெரியபெருமாளும் தம்முடைய திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தை, நித்யதரித்ரனுக்கு நிதிகாட்டுவாரைப்போலே இவருக்குக் காட்டிக்கொடுக்க, (௩) "கிரீடகேயூரகரத்நகுண்டல ப்ரலம்பமுக்தாமணிஹாரபூஷிதம் - விஸாலவக்ஷஸ்ஸ்தலஸோபி கௌஸ்துபம் ஸ்ரியா ச தேவ்யாத்யுஷிதோருவக்ஷஸம் - ப்ரதப்தசாமீகரசாருவாஸஸம் ஸுமேகலம் நூபுரஸோபிதாங்க்ரிகம் - ஸுவர்ணநீஜாதம்ருணாளகோமளம் ததாநமச்சச்சவியஜ்ஞஸூத்ரகம் - புஜோபதாநம் ப்ரஸ்ருதாந்யஹஸ்தம் நிகுஞ்சிதோத்தாநிதபாதயுக்மம் - ஸுதீர்க்கமுத்பாஹுமுதக்ரவேஷம் புஜங்கதல்பம் புருஷம் ததர்ஸ" என்று சொல்லுகிறபடியே ப்ரஹ்மாதிஸகலசேதநராலும் ஸேவ்யமாநரான * அரங்கத்தரவணைப்பள்ளியானை ஸேவிக்கப்புகுந்த

---

(௧) " అద్యమే సఫలం జన్మ సుప్రభాతా చ మే నిశా. " (௨) " సుదూరమపి గన్తవ్యం యత్ర భాగవతస్స్థితః. " (௩) " కిరీటకేయూరకరత్నకుణ్డలం ప్రలమ్బముక్తామణిహారభూషితం। విశాలవక్షస్స్థలశోభికౌస్తుభం శ్రియా చ దేవ్యాఽధ్యుషితోరువక్షసం॥ ప్రతప్తచామీకరచారువాససం సుమేఖలం నూపురశోభితాఙ్ఘ్రికం। సువర్ణనీజాతమృణాళకోమళం దధానమచ్ఛచ్ఛవియజ్ఞసూత్రకం॥ భుజోపధానం ప్రసృతాన్యహస్తం నికుఞ్చితోత్తానితపాదయుగ్మం। సుదీర్ఘముద్బాహుముదగ్రవేషం భుజఙ్గతల్పం పురుషం దదర్శ. "

ஆழ்வார், மாதாவினுடைய ஸர்வாவயவங்களும் கிடக்கச்செய்தே ஸ்தநந்தய ப்ரஜை முலேயிலே வாய்வைக்குமா போலே சேஷிபக்கல் சேஷபூதன் இழியுந்துறை திருவடிக ளாகையாலே "அரங்கத்தம்மான்திருக்கமலபாதம் வந்தென்கண்ணினுள்ளன வொக்கின்றவே" என்கிறபடியே ஶேஷித்வபோக்யத்வோபாயத்வங்கள் குறைவற்ற திருவடிகளையிறே முந்துறப்பற்றிற்று:— "அரங்கத்தம்மான்" என்கையாலே ஶேஷித்வமும், "கமலம்" என்கையாலே போக்யத்வமும், "பாதம்" என்கையாலே உபாயத்வமும் சொல்லிற்று:—பெரியாழ்வாரும் இப்படியிருந்துள்ள திருவடித்தாமரைகள் முதலாகத் * திருப்பாதகேசத்தை விருப்பாலுரைத்தநுபவித்தாப்போலே இவரும்*இருளகற்றுமெறிகதிரோன்மண்டலத்தூடேற்றிவைத் தேணிவாங்கி அருள்கொடுத்திட்டடியவரை யாட்கொள்வானை பெரியபெருமாளுடைய திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தைப் பாதாதிகேஶாந்தமாக அநுபவித்து, அவ்வநுபவஜநித ப்ரீத்யதிஶயத்தாலே தாம் பத்தும்பத்தாக அநுபவித்தபடிக்கு "அமலனாதிபிரான்" என்கிற திவ்யப்ரபந்தத்தைப் பிற்பாடரும் அநுஸந்தித்து உஜ்ஜீவிக்கும்படி உபகரித்தருளி லோகத்தை வாழ்வித்தருளி மிகவும்உகப்போடேநிற்க, பெரிய பெருமாளும் வேர்சூடுமவர்கள் மண்பற்றுக் கழற்றுதாப்போலே அத்திருமேனியோடே அங்கீகரித்தருள, ஆழ்வாரும், அகிலரும் காணும்படி *அணியரங்கன்திருவடிகளிலே அந்தர்ப்பவித்தருளினர்.

திருமங்கையாழ்வார் வைபவம்.

(க) "பரகாலஹரிம்வந்தே ஹரிபாதகுஹாஶயம் -
உந்நதப்ரதிகூலேபகும்பஸம்பேதவிப்ரமம்.

நாதப்ரஸபஸந்த்ரஸ்த ஶைவஶாக்யாதிதுர்த்விபம் -
பரகாலம்ருகேந்த்ரந்த்வாம் ப்ரபத்யேऽச்யுதவந்திநம்."

(உ) † "ஸுதாஶாநாப்தாநாம்கலியுகஜவாநாமபகமே
நளேவர்ஷேமாஸேஶரதிசரமேதைவதகுரோ:-
திநேதாரேவஹ்நேஶ்ஶிஶிரகிரணே பூர்ணிமஜுஷி
க்ஷிதாவாவிர்ப்பூத: கலிரிபுரமேயாத்மமஹிமா."

திருமங்கையாழ்வார், திருவாலிதிருநகரியிலே திருக்குறையலூரிலே நளவருஷம் கார்த்திகைமாஸம் க்ருத்திகாநக்ஷத்ரத்திலே ஸ்ரீகார்முகாம்ஶராய் அவதரித்தருளினர். ம்லேச்சவம்ஶத்திலே அவதரிக்கையாலே, இவரு

(க) "పరకాలహరింవన్దే హరిపాదగుహాశయం। ఉన్నతప్రతికూలేభ కుంభసమ్భేదవిభ్రమం ॥ నాదప్రసభసన్త్రస్తశైవశాక్యాదిదుర్ద్విపం। పరకాలమృగేన్ద్రంత్వాం ప్రపద్యేఽచ్యుతవన్దినం." (உ) "సుధాగానాబ్దానాంకలియుగభవానామపగమే నశేవర్షే మాసే శరదిచరమే దైవతగురోః। దినేతారేవహ్న్యశ్శిరకిరణే పూర్ణిమజుషి క్షితావావిర్భూతఃకలిరిపురమేయాత్మమహిమా."

† இந்தச்சுலோகம் சிலபிரதிகளில்இல்லை.

க்கு 'நீலநிறத்தர்' என்று திருநாமஞ் சாத்தினார்கள். (க) "ஸமஜாயத தத்ர † ஶாபரப்ரமுக:கஶ்சநநீலநாமக: - புருஷோத்தமகார்முகாம்ஶஜஸ் ஸ்புரிதே கார்த்திகக்ருத்திகோடுநி" என்று திவ்யஸூரிசரிதத்திலே சொல்லிற்றிறே.

"தெரியேன் பாலகனாய்"என்கிறபடியே பால்யாவஸ்தாநந்தரம் ப்ராப்த யௌவநராய், * மாரனார்வரிவெஞ்சிலைக்காட்செய்து *தெரிவைமாருருவமே மருவி மிகவும்விஷயப்ரவணராய், ஸ்வகரத்ருதஶஸ்த்ரப்ரகாண்டராய், சோளபூபதியைஸேவித்து யுத்தேபராக்ராந்தராய், ‡(ப்ரவீரராய், தமக்கு ஸஹாயபூதராக நீர்மேல்நடப்பான் நிழலொதுங்குவான் தாளூதுவான் தோலாவழக்கன் என்ற நாலுமந்த்ரிகளும், "ஆடல்மா" என்கிற குதிரைநம்பிரானும், "அமரிற்கடமாகளியானை"என்கிற யானைநம்பிரானுமாக) இப்படியிருக்கிற இவரை, அவனும் ஒருதேஶாதிபதியுமாய் ஸேநாநாயகனுமாக்கிவைத்துப் போருகிற காலத்திலே;

திருவாலிநாட்டிலே நன்றாயிருப்பதொரு *தடத்தவிழ் தாமரைப்பொய்கையிலே, "சிலம்பார்க்கவந்துதெய்வமகளிர்களாடுஞ்சீர்" என்கிறபடியே சில அப்ஸரஸ்ஸுக்கள்வந்து நாளும் ஜலக்ரீடைபண்ணிப்போக, அவர்களிலேதிருமாமகளென்பாளொரு அப்ஸரஸ்ஸு குமுதமலர்கொய்யப் பிற்படுகையாலே அவர்களும் இவளைவிட்டுப்போக, இவளும் மாநுஷமானசரீரத்தைப் பரிக்ரஹித்துத் தனித்துநிற்க, அவ்வளவிலே திருநாங்கூரில் எம்பெருமானை ஸேவித்திருப்பாரொரு பிஷக்வரனான பாகவதோத்தமன் அநுஷ்டாநார்த்தமாக வந்தவளவிலே இப்பெண்பிள்ளையைக்கண்டு 'நீ யார்? தனித்திருப்பானேன்?' என்றுகேட்க, அவளும் 'கூடவந்த பெண்பிள்ளைகள் என்னைவிட்டுப் போனார்கள்; ‡ (ஸ்ரீமந்நாராயணாம்ஶஜரான கபிலாசார்யருடைய கோபோக்தியாலே மாநுஷவேஷத்தைத் தரித்து பாலகையாய் ஸ்வர்க்கத்துக்குப்போக ஶக்தியில்லாமலிருக்கிறேன்' என்ன, 'அந்தவ்ருத்தாந்தத்தைச் சொல்' என்று வைத்யர் கேட்க, 'ஸ்வாமீ! அடியேன் ஸுமங்கலையென்கிற நாமமுடையளாய் ஸ்வஸகிகளான அப்ஸரஸ்ஸுக்களோடேகூட அவர்களுக்கெல்லாம்நாயகியாய்த் திவ்யரூபத்தோடே ஸஞ்சரிக்கும்போது ஒருநாள் ஹிமவத்கிரியிலுள்ள வைபவங்களெல்லாம் பார்த்துக்கொண்டுவருமளவில், ஒருஸித்தாஶ்ரமத்தில் கபிலாசார்யர் மஹர்ஷிகளுக்கு பகவத்வைபவஞ்சொல்ல, நான் அதில் ஒருகுரூபியான ஸித்தபுருஷனைக் கண்டு பரிஹாஸம்பண்ண, கபிலர் 'நீ மநுஷ்யையாய் நீசனுக்கு பார்யையாகக்கடவாய்' என்று ஶபிக்க, நான் அதிஶோகத்தோடே ப்ரார்த்திக்க, அவரும் ப்ரஸந்நராய் 'பெண்ணே! ஜகத்ரக்ஷணார்த்தமாக என்னுடைய ஶார்ங்காம்ஶஜராய்ப் பரகாலன் அவதரித்து ராஜ்யாதிபதியாயிருக்கிறார்; அவருக்குப் பத்நியாய் அவரை பாகவதோத்தமராகப்பண்ணினால், உன்குறைவுஅற்றுப்போம்' என்றுசொல்ல, இப்படி வந்தேன்') என்று தான்

(க) "సమజాయత తత్ర శాబరప్రముఖః కశ్చన నీలనామకః । పురుషోత్తమకార్ముకాంశజః స్ఫురితే కార్తికకృత్తికోడుని."

† 'பாதஜப்ரமுக:' என்றும் பாடம்.

‡ குண்டலிதக்ரந்தங்கள் சில ஸ்ரீகோசங்களில் இல்லை.

வந்த க்ரமத்தை அவருக்குச்சொல்ல, அவரும் புத்ரஹீநராகையாலே மிகவும் உகந்து 'நம்மூரே வா' என்று அழைத்துக்கொண்டுபோய் ஸ்வபத்நிகையிலே குமாரிவந்தவரத்தைச் சொல்லிப் போஷிக்கும்படிகாட்டிக்கொடுக்க, அவளும் வந்த்யையாகையாலே அதிஸந்தோஷத்துடன் அங்கீகரித்து, இவள் குமுத மலர்கொண்டுநின்றதுவே நிரூபகமாக 'குமுதவல்லியார்' என்று திருநாமஞ் சாத்தி, தம்பதிகளிருவரும் தங்களுக்குப்புத்ரியாக வளர்த்துக்கொண்டுபோருகிறகாலத்திலே, சிலர் போய் இவருக்கு இப்பெண்பிள்ளையினுடைய ரூப லாவண்யாதிகளை மிகவும் ச்லாகித்துச்சொல்ல, இவரும் அத்தைக்கேட்டு * நின்றவாநில்லாநெஞ்சினராய் * அவர்தரும் கலவியே கருதி யோடித் திருநாங்கூரிலே சென்று மருத்துவனென பாகவதனகத்திற் புகுந்து அவனுடனே ஸம்பாஷணம்பண்ணிக்கொண் டிருக்கச்செய்தே, இப்பெண்பிள்ளை புறப்படக் கண்டு விஸ்மயப்பட்டுப் பாகவதபிஷக்வரரைக்குறித்து, 'ஸூரஸூ தோபமையான ஸூதை அநபத்யரான உமக்கு எங்ஙனே உண்டாய்த்து?' என்று கேட்க, அவரும் இவருடனே அப்பெண்ணின் வரத்தைச் சொல்லி, 'இப்பெண்ணினுலே அநபத்யதாஶோகம் தீர்ந்தேன்: விவாஹோசிதவயஸ்கையாய் அஜ்ஞாதகுலகோத்ரையான இவளை யாருக்கு வாழ்க்கைப்படுத்துவேனென்று வ்யாகுலாந்தக்கரணனுகாநின்றேன்' என்ன, இவரும் 'இப்பெண்ணை நமக்குப்பத்நியாகத்தரவேணும்'என்று வஸ்த்ரபூஷணுதித்ரவ்யங்களை ஸங்கோசமறக் கொடுத்து மிகவும் அநுவர்த்தித்து விரும்பிக்கேட்க, தம்பதிகளும் அப்பெண்பிள்ளையை இவருக்குக்கொடுப்பதாக உத்யோகிக்க, அப்பெண்பிள்ளையும் '(க) "தாபஃபுண்ட்ரஸ்ததாநாம மந்த்ரோயாகஶ்சபஞ்சமஃ" என்று சொல்லப்பட்ட திருவிலச்சினை திருநாமம் முன்னுகப் பஞ்சஸம்ஸ்கார முள்ளவர்க்கொழிய * மற்றொருவர்க் கென்னைப் பேசலொட்டேன்' என்று தன்னெஞ்சில்அத்யவஸாயத்தைச் சொல்ல, இவரும் அவ்வசநத்தைக்கேட்டு (உ) "ஶுபஸ்ய ஶீக்ரம்" என்கிறபடியே அதித்வரையோடே திருநறையூரிலே சென்று "பொன்னியலுமாடக்கவாடங்கடந்துபுக்கு"என்கிறபடியே நம்பிதிருமுன்பே வந்து [† (ங) "அக்நிதப்தேநசக்ரேண பாஹுமூலேது லாஞ்சிதஃ" என்றும், "தீயிற்பொலிகின்ற செஞ்சுடராழி திகழ்திருச்சக்கரத்தின் கோயிற்பொறி

(க) "తాపఃపుణ్డ్రస్తథానామ మన్త్రోయాగశ్చపఞ్చమః." (உ) "శుభస్యశీఘ్రమ్."
(ங) "అగ్నితప్తేనచక్రేణ బాహుమూలేతులాఞ్ఛితః."

† "திருநறையூர்நம்பிதிருவடிகளிலே தாளுந்தடக்கையுங்கூப்பி தண்டன்ஸமர்ப்பித்து 'தேவரீர் அடியேனை இரங்கியருளி க்ருபைபண்ணவேணுமென்று ஒருகாரணத்தினுலே தேவரீர்திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயிக்கவேணு மென்று வந்தேன்' என்ன, நம்பியும் இவருக்கு "அக்நி.........லாஞ்சிதஃ" என்கிறபடியே * தீயிற்பொலிகின்ற செஞ்சுடராழிதிகழ்திருச்சக்கரத்தின்கோயிற்பொறியையும் தரிப்பித்து, "ஸர்வைஶ ....த்வாதஶஸ்வபி"என்றுசொல்லுகிறபடியே திருவிலச்சினையையும் கேஶவாதி த்வாதஶோர்த்வபுண்ட்ரங்களையும் ப்ரஸாதித்தருளி, 'திருமங்கையாழ்வார்' என்ற திருநாமமும் ப்ரஸாதித்து விடைகொடுத்துஅனுப்ப,இவரும் எழுந்தருளிநின்றவளவிலே, குமுதவல்லியாரும் இவரைக்கண்டு 'மஹாஸந்தோஷமாய்த்து; இன்னம் ஒரு வ்ரதம் எனக்கு உண்டு' என்று 'ஒருஸம்வத்ஸரம்" என்று [ ] இக்குறியிட்டஇடத்தில் சிலபிரதிகளிற் பாடம்காண்கிறது.

யாலே பொற்றுண்டுநின்று” என்றும் சொல்லுகிறபடியே திருவிலச்சினையும் தரித்து (க) “ஸர்வைஶ் ஶ்வேதம்ருதாதார்யம் ஊர்த்வபுண்ட்ரம் யதாவிதி - ருஜூநிஸாந்தராளாநி ஹ்யங்கேஷு த்வாதஶஸ்வபி” என்று சொல்லுகிறபடியே கேஶவாதித்வாதஶோர்த்வபுண்ட்ரங்களையுடையராய் வர, குமுதவல்லியாரும் ஆழ்வாரைப்பார்த்து, ‘ஒருஸம்வத்ஸரம்] நித்யமாக ஆயிரத்தெட்டு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை அமுதுசெய்வித்து அவர்களுடைய ஸ்ரீபாததீர்த்தமும் தளிகைப்ரஸாதமும் ஸ்வீகரித்து நிறைவேறினாலொழிய, உம்மை நான் பர்த்தாவாக அங்கீகரிப்பதில்லை’ என்று ஒருநியமம்பண்ண, அவரும் அதுக்கு இசைந்து ப்ராவண்யாதிஶயத்தாலே ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணிக்கொடுக்க, அதின்பின்பு குமுதவல்லியாரை நீலநிறத்தர்க்கு*நாடும் ஊரும் அறிய*நல்லதோர் கண்ணாலஞ்செய்து உதகபூர்வகமாக ஸமர்ப்பித்தார்கள்.

அநந்தரம், ஆழ்வாரும் (உ) “ஆராதநாநாம்ஸர்வேஷாம்விஷ்ணோராராதநம்பரம். தஸ்மாத்பரதரம்ப்ரோக்தம்ததீயாராதநம்ந்ருப” என்கிறபடியே அதிப்ரீதியுடனே*திருமாலடியார்களைப்பூசிக்கஒருப்பட்டு அதுக்குத்தம்முடைய ஸர்வஸ்வத்தையுமிட்டுத் ததீயாராதநம் செய்துகொண்டுபோருகிறகாலத்திலே, ‘பரகாலன் பகுதித்ரவ்யத்தையெல்லாம் வ்யயம்பண்ணி ப்ரதிதிநம் ததீயாராதநம் பண்ணுகிறான்’ என்று சிலர் போய்ச் சோழராஜாவுக்குச் சொல்ல, அவனும் கேட்டுக் குபிதனாய்ப் பகுதிக்கு இவர்பக்கல் தரவுவரக் காட்ட, இவரும் அந்தத் தரவுக்கு வந்த ராஜமநுஷ்யர்க்கு (ங) “தத்யாமேவநிஶாமுகேதிநமுகேமத்யாஹ்நஸாயாஹ்நயோ: பஶ்சாதாவ்ரஜகம்யதாமவஸரோநைவாஸ்தி” என்னுமாபோலே சிலபர்யாயங்களைச் சொல்ல, கேட்டுச் சலித்து ராஜமநுஷ்யர் ‘பகுதித்ரவ்யம் தரவேணும்’ என்று நிர்ப்பந்தித்துக்கேட்க, இவரும் குபிதராய் அவர்களைத்தள்ளிவிட, அவர்களும் போய் இவ்விசேஷத்தைச் சோழராஜாவுக்கு அறிவிக்க, அவனும் குபிதனாய், இவர் ஆஜ்ஞாபங்கம்பண்ணினத்துக்கு மிகவும் சீறித் தன்ஸேநாபதியை யழைத்து ‘பரகாலனை இங்கே பிடித்துக்கொண்டுவா’ என்று ஆஜ்ஞாபிக்க, அவனும் ரதகஜதுரகபதாதிகளோடே சென்று இவரைவளைத்துப்பிடிக்கத்தேட, இவரும் துரகாரூடராய் ஸ்வபலஸஹிதராய் வந்து ஆலித்துக்கொண்டு அவன்படைமேலேவிழுந்து ரதகஜதுரகபதாதிகளைக் கண்டித்துப் பராஜிதனாக்கி ஓட்டிவிட, ஸேநாபதியும் காந்திஶீகனாய் ஓடிவந்து பராஜயத்தைச் சோளனுக்குஅறிவிக்க, சோளபூபன் கேட்டு கோபாத்ஸம்ரக்தலோசநனாய் அப்போதே தன் சதுரங்கபலத்தோடே புறப்பட்டு வர, அவனுடைய ஸேநாஸமுத்ரம் இவரைவளைய, இவரும் பூர்வம்போலே த்ருடகரவாளபயங்கரஹஸ்தராய் ஆலித்துக்கொண்டு வந்து அவன் ஸேநாஸமுத்ரத்தை மந்தராத்ரிபோலே மதிக்க, ஸர்வரும் பராஜிதராய் ஓடிவந்து ராஜாவின்மேலேவிழ, ராஜாவும், அதிரௌத்ரத்துடனே, ஓடுகிறபலத்தை நிறுத்தி,

(க) “సర్వైశ్శ్వేతమృదాధార్యమూర్ధ్వపుణ్డ్రం యథావిధి । ఋజూని సాన్తరాళాని హ్యఙ్గేషు ద్వాదశస్వపి.” (உ) “ఆరాధనానాం సర్వేషాం విష్ణోరారాధనం పరం । తస్మాత్పరతరం ప్రోక్తం తదీయారాధనం నృప.” (ங) “దద్యామేవనిశాముఖేదినముఖేమధ్యాహ్నసాయాహ్నయోః పశ్చాదాప్రజగమ్యతామవసరో నైవాస్తి.”

ஜகதேகதநுர்த்தரனான பெருமையோடே இவரை ஸேநாஸமுத்ரமத்யஸ்தராம்படி வளைய, இவரும் அதிவீரராய், ஸ்வகரத்ருதஶஸ்த்ரபலத்தாலே ஸேனையை மதியாமல் ஸம்ஹரிக்குமது கண்டு அதிஸந்துஷ்டனாய், இவரை 'நீர் ஒன்றுக்கும் பயப்படவேண்டா: உம்முடைய தைர்ய ஶௌர்ய பராக்ரமங்களைக் கண்டு மிகவும் ஸந்தோஷித்தோம்; நீர்செய்த அபகாரங்களையெல்லாம் மறந்தோம்; அஞ்சாதே நம்மை நம்பிவருவது' என்று தன்குருதைவங்களைத் தொட்டு ஶபதம்பண்ணிக்கொடுக்க, இவரும் நம்பி அவனண்டையிலேசென்றவளவிலே, இவருடைய பராக்ரமத்தை மிகவும்ஶ்லாகித்து, 'நீர்செய்த த்ரோஹமெல்லாம் பொறுத்தோம்; நம்பகுதித்ரவ்யங்களைமாத்ரம் தந்துவிடும்'என்று இவரைத் தன்மந்த்ரிவசமாக்கி ஊரேமீண்டான். அந்த ஸசிவனும் படைவீட்டிலேசென்று இவரைப் பிடித்துக்கொண்டுவந்து†ஒரு தேவாலயத்திலே சிறை வைக்க, இவரும் அந்தக்கோயிலிலே மூன்றுநாள் அமுதுசெய்யாமல்உபவஸித்திருக்க,‡(நம்பியுடனே நாச்சியாரும் 'நம்முடைய புத்ரன் உபவாஸமாயிருக்கலாமோ?' என்ன, பெருமாளும், நாச்சியார்வார்த்தைக்குஇசைய, திருவுற்ற ப்ரஸாதமும் குழம்புப்பாலும் நாச்சியார் கொண்டுபோய் ப்ரஸாதிக்க, இப்படி பலநாளும்ஆனபின்பு ஆழ்வாரும் முசித்து 'பெரியபெருமாளையும் திருவேங்கடமுடையானையும் பேரருளாளரையும் ப்ரபத்திபண்ணிக்கொண்டு காவலுடன்கிடப்போம்' என்று வ்யாகுலாந்தஃகரணராய் நிற்க,) இப்படிஆர்த்தராயிருக்கிற இவர்ஸ்வப்நத்திலே பேரருளாளர் எழுந்தருளி 'உமக்குப் பகுதிக்குவேண்டிய த்ரவ்யம் தருகிறோம்: காஞ்சீபுரத்தேற வாரும்' என்று அருளிச்செய்ய, இவரும் நிஶ்சிதார்த்தராயிருக்க, பொழுதுவிடிந்தவளவிலே, கரதநம் தரவேணுமென்று வந்த அமாத்யனுடனே 'காஞ்சீபுரத்தே ஆபத்தநமாகச் சிலதநம் சேமித்துக்கிடக்கிறது; அங்கேவந்தால் உங்கள்தநம் தருகிறோம்' என்ன, அவனும் ராஜாவுக்கு அறிவிக்க, அவன் 'அத்தையும் பார்ப்போம்: ஜாகரூகராய்க் காவலிட்டுக்கொண்டுபோங்கோள்' என்று ஆஜ்ஞாபிக்க, இவரும் காவலுடனே காஞ்சீநகரியேறச்சென்று, நிக்ஷேபதநம்ஶோதித்துக் காணாமையாலே முசித்துக் கிடக்க, அவ்வளவிலே கருணாகரராய் அர்த்திதார்த்தபரிதாநதீக்ஷிதரான வரதராஜரும் 'அஞ்சாதே கொள்ளும்' என்று வேகவதீதீரத்திலே தநமிருக்கிற இடத்தை அடையாளத்துடனே ஸ்வப்நமுகேந அருளிச்செய்ய, இவரும் அங்கே தநம் கண்டெடுத்து, ந்ருபதநம்கொடுத்து, ஶேஷித்த தநத்தைத் ததீயாராதநார்த்தமாக வைத்துக்கொள்ள, ‡ (மீளவும் ராஜமநுஷ்யர் 'சில தாந்யாதிகள் தரவேணும்' என்று நிர்ப்பந்திக்க, இவரும் முசித்துக் கண்வளர்ந்தருள, முன்புபோலே வரதராஜரும் 'வேகவதிமணலைத் திரட்டியளவும்'என்ன, இவரும் அப்படியே கூட்டியளக்க,அவர்கள்கண்ணுக்கு அநர்க்கஶ்லாக்யநெல்லாயிருந்தபடியால் அவர்களும்அளந்துகொண்டுபோக,) அமாத்யனும் அந்தத்தநத்தை ந்ருபதிமுன்னே வைத்து, வரதராஜர் ப்ரஸந்நராய் த்ரவ்யம் தந்தபடி சொல்ல, கேட்டு விஸ்மிதனாய்,'இவர் ஸாமாந்யரன்று,மஹாபாகவதர்; இது த்ரௌபதிக்குப்புடைவைசுரந்தாப்போலே யிருந்தது; இந்த

† 'திருநறையூர்நம்பிகோயிலிலே' என்று பிரதிபேதம்.

‡ குண்டலிதக்ரந்தங்கள் சிலபிரதிகளில்மாத்திரம் உள்ளன.

தநத்தை நம்கோஶத்திலே வைக்கவொண்ணாது' என்று பார்த்து ஆழ்வாரை அழைத்து அபராதக்ஷாமணம் பண்ணிக்கொண்டு, பஹுமுகமாக பஹுமாநம்பண்ணிப் போகவிட்டு, இவரைஉபவஸிப்பித்ததோஷம்போம்படி அந்த த்ரவ்யத்தைத் தேவ ப்ராஹ்மண ஸந்தர்ப்பணம் பண்ணித் தோஷந்தீர்த்துக் கொண்டான்.

பின்பு இவரும் சேஷித்த த்ரவ்யங்கொண்டு ததீயாராதநம்நடத்தித் தநமெல்லாம் தீர்ந்து கையில் ஒன்றுமில்லாமையாலே 'வழிபறித்தாகிலும் தநார்ஜநம்பண்ணித் ததீயாராதநம் அவிச்சிந்நமாக நடத்தவேணும்' என்று வழிபறித்துத் தநங்கொண்டுவந்து ததீயாராதநம் பக்திபுரஸ்ஸரமாக நடத்திக்கொண்டு போராநிற்க, † (பின்னையும், ததீயாராதநநிமித்தமாக தநார்ஜநம்பண்ண வேணுமென்று, நீர்மேல்நடப்பான் நிழலொதுங்குவான் தாளூதுவான் தோலாவழக்கன் என்ற இந்நாலுமந்த்ரிகளையும் 'ராத்ரிகாலத்திலே சிலவழியிலே திரட்டிக்கொண்டுவாருங்கோள்' என்று ஆஜ்ஞாபித்து, இப்படி ததீயாராதநம் பண்ணிக்கொண்டுபோராநிற்க,) ஸர்வேஶ்வரனும், 'வழிபறித்ததும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்காகையாலே இவர் சரமபுருஷார்த்தத்திலே நிஷ்ணாதர்' என்று கொண்டு அந்தஸ்ஸுக்ருதமேபற்றாசாக இவரை விஶேஷகடாக்ஷம்பண்ணி அங்கீகரிக்கவேணுமென்று திருவுள்ளம்பற்றி, இவர்வழிபறிக்கைக்கு உசிதமான பரிகரத்தையுங் கூட்டிக்கொண்டு, திருமணங்கொல்லையில் திருவரசின் மேலே கொடிவைத்துப் பதுங்கியிருக்கிற வழியிலே, (க) "ஸாக்ஷாந்நாராயணோதேவ: க்ருத்வாமர்த்யமயீந்தநும் - மக்நாநுத்தரதேலோகாந் காருண்யாச்சாஸ்த்ரபாணிநா" என்றும், "பீதகவாடைப்பிரானார் பிரமகுருவாகிவந்து" என்றும் சொல்லுகிறபடியே * வயலாலிமணவாளன் திருமணம்புணர்ந்துவருகிற மணவாளக்கோலமும் தாமுமாய் ப்ராஹ்மணவேஷத்தைப் பரிக்ரஹித்துப் பத்நீஸஹிதனாய் ஸர்வாபரணபூஷிதனாய் பஹுத்ரவ்யங்கொண்டு அநேகந்திரளோடு வந்துதோற்ற, இத்திரளைக்கண்டு ஆலித்துக்கொண்டு ஸாயுதராய் ஸபரிகரராய்ப் பெரியஆரவாரம்பண்ணிக்கொண்டு அவர்களை வளைந்து சூழ்ந்து வஸ்த்ராபரணங்களையும் அபஹரித்துக்கொண்டு அறுகாழியையும் திருமுத்தாலே கடித்து வாங்க, எம்பெருமானும் இத்தைக்கண்டு 'நம் கலியனோ' என்று அருளிச்செய்தார்.

பின்பு இவையித்தனையையும் சுமைசுமையாகக் கட்டி எடுக்கப்பார்க்க, அவை பேர்க்கவும் போராதபடியாலே, மணவாளனான ப்ராஹ்மணனைப் பார்த்து 'நீ மந்த்ரவாதம் பண்ணினாய்' என்றுநெருக்க, எம்பெருமானும் 'அம்மந்த்ரத்தை உமக்குச் சொல்லுகிறோம், வாரும்' என்று கழுத்தையணைக்க, இவரும் ஓமறைந்து ஹடாத்கரித்து வாள்வலியாற் கேட்க, "நீ யென் செவியின்

(க) "సాక్షాన్నారాయణో దేవః కృత్వా మర్త్యమయీం తనుం । మగ్నానుద్ధరతే లోకాన్ కారుణ్యాచ్ఛాస్త్రపాణినా."

† குண்டலிதக்ரந்தம் சிலபிரதிகளில்மாத்திரம் உள்ளது.

வழி புகுந்து" என்கிறபடியே *செவிக்கினிய செஞ்சொல்லாய், (க) "ருசோ யஜூம்ஷிஸாமாநி ததைவாதர்வணாநிச - ஸர்வமஷ்டாக்ஷராந்தஸ்ஸ்தம் யச் சாந்யதபிவாங்மயம்" என்றும், (உ) "ஸர்வவேதாந்தஸாரார்த்தஸ் ஸம்ஸாரார்ண வதாரக:- கதிரஷ்டாக்ஷரோந்ருணா மபுநர்பவகாங்க்ஷிணாம்" என்றும், (ங) "ஐஹ லௌகிகமைஸ்வர்யம் ஸ்வர்க்காத்யம்பாரலௌகிகம் - கைவல்யம்பகவந்தஞ்ச மந்த்ரோயம்ஸாதயிஷ்யதி" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸகலவேதஸங்க்ர ஹமாய், அநந்தக்லேஸபாஜநமான ஸம்ஸாரார்ணவத்தினின்றும் கரையேற்ற வற்றாய், ஐஹிகாமுஷ்மிகஐஸ்வர்யகைவல்யஅபுநராவ்ருத்திலக்ஷணபரமபுரு ஷார்த்தம் முதலான அகிலார்த்த ப்ரதமாய், (ச) "ஓமித்யக்ரேவ்யாஹரேத், நம இதிபஸ்சாத், நாராயணாயேத்யுபரிஷ்டாத், ஓமித்யேகாக்ஷரம், நமஇதித்வே அக்ஷரே, நாராயணாயேதிபஞ்சாக்ஷராணி" என்கிறபடியே "அவன்பெயரெட் டெழுத்தும்" என்று எட்டுத் திருவக்ஷரமாய், உபநிஷத்திற்படியே பதத்ர யாத்மகமாய், அவற்றாலே ஸ்வரூபோபாயபுருஷார்த்தப்ரகாஸகமுமாய், மற் றை வ்யாபகமந்த்ரத்வயம்போ லன்றிக்கே இதிலே நாரஸப்த முண்டாகையா லே ஸப்தபூர்த்தியு முடைத்தாய், "பேராளன் பேரோதும் பெரியோர்" என் கிறபடியே ஸிஷ்டபரிக்ரஹயுக்தமாய், (ரு) "மந்த்ராணாம்பரமோமந்த்ரோ குஹ் யாநாங்குஹ்யமுத்தமம் - பவித்ரஞ்சபவித்ராணாம் மூலமந்த்ரஸ்ஸநாதந:" என் கிறபடியே உத்க்ருஷ்டதமமாகச் சொல்லப்படுகிற மூலமந்த்ரமான பெரிய திருமந்த்ரத்தை நரநாராயணனாய்த் தனக்குத்தானே உபதேசித்துக்கொண்ட இழவு தீரக் கிழிச்சீரையோடே தநத்தைக்கொடுப்பாரைப்போலே "பெற்ற தாயினுமாயினசெய்யும் நலந்தருஞ்சொல்லை நான்கண்டுகொண்டேன்" என்று தம்வாயாரச்சொல்லும்படி ஆழ்வாருடைய வலத்திருச்செவியிலே உபதேசித் தருள, அநந்தரம் (சா) "லக்ஷ்ம்யாஸஹஹ்ருஷீகேஸோ தேவ்யாகாருண்ய ரூபயா" என்கிறபடியே க்ருபைதான் ஒருவடிவுகொண்டாப்போலே காரு ண்யரூபையான ஸ்ரீஸஹாயனைக்கொண்டு, "காய்சினப்பறவையூர்ந்து பொன் மலையின்மீமிசைக் கார்முகில்போல" என்றும், (எ) "ஸுபர்ணப்ருஷ்டேப்ர பபௌ ஸ்யாம:பீதாம்பரோஹரி: - காஞ்சநஸ்யகிரேஸ்ஸ்ருங்கே ஸதடித்தோ யதோயதா" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸ்வர்ணமயமான பெரியதிருவடி மேற்கொண்டு வந்து நீலமேகநிபமாய், கநககிரிமீதிற் கார்முகில்படிந்து உலாவு மாபோலே விளங்குகிற திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தை இவ்வாழ்வாருக்கு *மயர் வறமதிநலமருளி ஸாக்ஷாத்கரிப்பித்தருள, இவ்வாழ்வாரும் தமக்கு நிர்ஹே

(க) "ఋచోయజూంషి సామాని తథైవాథర్వణానిచ। సర్వమష్టాక్షరాన్తస్థం యచ్చా న్యదపివాఙ్మయం." (உ) "సర్వవేదాన్తసారార్థ స్సంసారార్ణవతారకః। గతిరష్టాక్షరోనృణా మపునర్భవకాఙ్క్షిణాం." (ங) "ఐహలౌకికమైశ్వర్యం స్వర్గాద్యంపారలౌకికం। కైవల్యంభగ వన్తఞ్చ మన్త్రోఽయంసాధయిష్యతి." (ச) "ఓమిత్యగ్రేవ్యాహరేత్, నమఇతిపశ్చాత్, నారా యణాయేత్యుపరిష్టాత్, ఓమిత్యేకాక్షరం, నమఇతిద్వేఅక్షరే, నారాయణాయేతిపఞ్చాక్షరాణి." (ரு) "మన్త్రాణాంపరమోమన్త్రో గుహ్యానాంగుహ్యముత్తమం। పవిత్రఞ్చపవిత్రాణాం మూల మన్త్రస్సనాతనః." (சா) "లక్ష్మ్యాసహహృషీకేశో దేవ్యాకారుణ్యరూపయా." (எ) "సుపర్ణ పృష్ఠేప్రబభౌ శ్యామఃపీతామ్బరోహరిః। కాఞ్చనస్యగిరేశ్శృఙ్గే సతటిత్తోయదోయథా."

தூலப்தமான திருமந்த்ரத்தையும், அதுக்குள்ளீடான ஸ்ரீமந்நாராயணனு டைய ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதிசேஷ்டிதங்களையு மெல்லாம், "திருமாமகளா லருள்மாரி" என்னும்படி பெரியபிராட்டியாரருளாலே யுண்டான * தக்க ஞானக்கண்களாலே கண்டுஅநுபவித்து, அநுபவஜநிதப்ரீதி உள்ளடங்காமல் வாக்ப்ரவாஹரூபேண பெருவெள்ளமிட்டு 'பெரியதிருமொழி, திருக்குறுந் தாண்டகம், திருநெடுந்தாண்டகம், திருவெழுகூற்றிருக்கை, சிறியதிருமடல், பெரியதிருமடல்' என்கிற இவ்வாறுப்ரபந்தங்களையும் ஸ்ரீஸடகோபவாங்மய மான த்ராமிடவேதசதுஷ்டயத்துக்கு ஷடங்கமாக ஆசு மதுரம் சித்ரம் விஸ் தரம் என்கிற சதுர்விதகவிகளாலே அருளிச்செய்து, லோகத்திலே 'நாலு கவிப்பெருமாள்' என்று ப்ரஸித்தமாம்படி உபகரித்தருளினார்.

முன்பு † (பெருமாளும், பரகாலனைப்பார்த்து 'கலியனே! நீர் உம்மு டையபரிவாரத்துடனே திவ்யதேசங்களுக்கெல்லாம் போய் மங்களாஸாஸ நம்பண்ணும்' என்று, ப்ரஹ்மருத்ரேந்த்ராதிகளுடன் கருடவாஹநாரூட ராய்த்தோன்றி அந்தர்த்தாநமாய்ப்போக, பின்பு திருமங்கையாழ்வாரும் பத்நீ ஸஹிதராய் மந்த்ரிகளோடே புறப்பட்டு, பிநாகிநீ க்ருஷ்ணா கோதாவரீநதி களிலே தீர்த்தமாடி, ஸ்ரீபத்ராசலத்தையும் ஸிம்ஹாசலத்தையும் ஸ்ரீகூர்மநா தனையும் ஸ்ரீபுருஷோத்தமனையும் ஸேவித்து, கயையிலேதீர்த்தமாடி ஸ்ரீவிஷ்ணு பாதத்தையும் தொழுது, கோவர்த்தநம் கோகுலப்ருந்தாவநம் மதுரை த்வார வதீ திருவயோத்யை பதரிகாஸ்ரமம் ஸாளக்ராமம் நைமிஸாரண்யம் முதலிய திவ்யதேசங்களை மங்களாஸாஸநம்செய்து, காஞ்சீபுரத்துக்கேகி ஹஸ்திகிரீஸ் வரனையும் மங்களாஸாஸநஞ்செய்து, திருமலைக்குஎழுந்தருளி ஸஹஸ்ரபணங்க ளோடேவர்த்திக்கிற சேஷாசலத்தை ஸேவித்து ஸ்ரீநிவாஸனநுமதிகொண்டு புறப்பட்டு இப்படி) திருமொழியருளிச்செய்துகொண்டு திவ்யதேசங்கள்தோ றும் ஸேவித்துக்கொண்டெழுந்தருளாநிற்கச்செய்தே சோழமண்டலத்திலே எழுந்தருளினவளவிலே, 'நாலுகவிப்பெருமாள்வந்தார், நம்கலியர்வந்தார், ஆலி நாடர் வந்தார், அருள்மாரி வந்தார், கொங்குமலர்க்குழலியர்வேள் வந்தார், மங் கைவேந்தர் வந்தார், பரகாலர் வந்தார், பரவாதிமத்தகஜகண்டீரவர் வந்தார்' என்று விருதூதிச்செல்லாநிற்க, அங்கே சம்பந்தன்சிஷ்யர்கள் வந்து ஆழ் வாரை 'எங்கள் சம்பந்தப்பெருமா ளிருக்கிற இடத்திலே நீர் நாலுகவிப்பெரு மாளென்று விருதூதிச்செல்லத்தகாது' என்று தடுக்க, ஆழ்வாரும் 'உங்கள் சம்பந்தப்பெருமாளுடனே தர்க்கிக்கக்கடவோம்' என்றருளிச்செய்ய, 'ஆகில், நம்மூரே வாரும்' என்றழைத்துக்கொண்டுபோய் இவ்விசேஷத்தைச் சம்பந்த னுக்கு அறிவிக்க, அவனும் 'இவருடனே தர்க்கிக்கக்கடவோம்' என்று வர, ஊரடைய ஸைவராய் அவ்வூரில் ஒருதிருமுற்றமுமின்றியே ஸ்ரீவைஷ்ணவர் களுமின்றியே வீரபாஷண்டபூயிஷ்டமாயிருக்கக் கண்ட இவ்வாழ்வார்க்கு பகவத்விக்ரஹமின்றியே வாக்குக்கிளம்பாதிருக்க, 'இதுக்கு என்செய்யக்கட வோம்?' என்று சிந்தித்திருக்கச்செய்தே, வைஷ்ணவியாயிருப்பாளொரு அம் மையாரைக் கண்டு 'இப்படியிருக்கிறது: ஆகையால் உன் திருவாராதநமான எம்பெருமானை எனக்கு ஒருக்ஷணம் தரவேணும்' என்று கேட்க, அவளும்

† குண்டலிதக்ரந்தம் சிலபிரதிகளில்மாத்திரமே உள்ளது.

ஆழ்வாருக்குத் தன்திருவாராதநமான *வெண்ணெயுண்ட தாடாளனை எழுந்தருளுவித்துக் கொடுக்க, ஆழ்வாரும் அவரைக்கொண்டு சம்பந்தனிருந்த விடத்தேறச் சென்றிருக்க, அவனும் இவரைக்குறித்து ஒருகவி சொல்ல, இவரும் அத்தைக்கேட்டு அந்தக்கவியைத் தூஷிக்க, 'ஆகில், நீர் † ஒருகவி சொல்லும்' என்ன, ஆழ்வாரும் "ஒருகுறளா யிருநிலம்" என்கிற திருமொழியைஅருளிச்செய்து, தம்பெருமையெல்லாந் தோன்ற "ஆலிநாடனருள்மாரி யரட்டமுக்கி யடையார்சீயம், கொங்குமலர்க்குழலியர்வேள் மங்கைவேந்தன் கொற்றவேற்பரகாலன் கலியன் சொன்ன,சங்கமுகத்தமிழ்மாலை"என்ன, அவனும் இத்தைக்கேட்டு ப்ரத்யுத்தரம்சொல்லிக் கவிசொல்ல க்ஷமனன்றியே 'இப்படியும் ஒருவர் உண்டோ!' என்று ஆஶ்சர்யப்பட்டு "நாலுகவிப்பெருமாள்' என்னும் விருது உமக்குச் செல்லும்: விருதூதிக்கொண்டு செல்வீர்' என்று கும்பிட்டுப் போனான்.

அநந்தரம் (க) "விமாநம்ப்ரணவாகாரம் வேதஶ்ருங்கம்மஹாத்புதம் - ஸ்ரீரங்கஶாயீபகவாந் ப்ரணவார்த்தப்ரகாஶக:"என்கிறபடியே * மன்னுடைய விபீடணற்காய் மதிளிலங்கைத்திசைநோக்கி மலர்க்கண்வைத்தவராய் ப்ரணவாகாரவிமாநமத்யஸ்தரான பெரியபெருமாளுக்கும் * திருவரங்கச்செல்வனாரான அழகியமணவாளர்க்கும் விமாந மண்டப கோபுர ப்ராஸாதப்ராகாராதிரூபமான கைங்கர்யங்கள் செய்தருளவேணு மென்று திருவுள்ளமாய், அதுக்குத் தம்முடைய பரிஜநங்களை யழைத்து 'நம்பெருமாளுக்குத் திருமதிள் முதலான கைங்கர்யம்பண்ணுகைக்குத் தநார்ஜநஞ்செய்யும் விரகு என்?'என்று கேட்டருள, அவர்களும் 'நாகபட்டணத்திலே * புலையறமாயிருப்பதொரு புத்தப்ரதிமை ஹிரண்யஸ்வரூபமாயிருக்கும்; அத்தைக் கொண்டுவந்து சிந்நபிந்நமாக்கி *அறுப்பதே கருமங்கண்டாய்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஆழ்வாரும் ஸம்மதித்து நாகபட்டணத்திலேபோய் ‡(பரமபாகவதையான ஓர்அம்மையார்க்ருஹமே எழுந்தருளி 'இங்குநடக்கும் தேவரஹஸ்யம் ஏது?'என்ன, அவளும் 'எங்கள்மாமியார், கோயில்விமாநத்துக்குள்ளே ஹிரண்மயமான புத்தவிக்ரஹம்உண்டு: இந்த விக்ரஹமும் விமாநமும் உண்டாக்கின கம்மாளன் த்வீபாந்தரத்திலே யிருக்கிறு னென்றுசொல்வர்' என்ன, ஆழ்வாரும், "ஶுபஸ்யஶீக்ரம்" என்று பரிஜநங்களையுங் கூட்டிக்கொண்டு அதித்வரையோடே த்வீபாந்தரத்திலே எழுந்தருளித் தெருவிலே நின்று 'விஶ்வகர்மாவுக்கு ஸமனான கம்மாளனுடைய க்ருஹம் ஏது?' என்று கேட்க,அவர்களும் 'மாடகூடப்ராஸாதமான க்ருஹம் அது' என்ன, இவர்களும் அந்தக்ருஹத்தின் இடைகழியிலே எழுந்தருளி ஒருவர்க்கொருவர் ஸம்பாஷணம்பண்ணிக்கொண்டிருக்க, அவ்வளவிலே அந்தக்கம்மாளனும் வெளியிலேயிருந்து வந்து ஸ்நாநம்பண்ணி ப்ரஸாதப்பட்டுப் பாக்குவெற்றிலையும் ப்ரஸாதப்பட்டிருக்

(க) "విమానం ప్రణవాకారం వేదశృఙ్గం మహాద్భుతం । శ్రీరఙ్గశాయీ భగవాన్ ప్రణవార్థప్రకాశకః."

† 'ஒருகுறள்சொல்லும்' என்று பிரதிபேதம்.

‡ குண்டலிதக்ரந்தம் சிலபிரதிகளில்மாத்திரமே உள்ளது.

கிறவேளையிலே, இவ்வாழ்வார் தம்முடைய பரிஜநங்களைக்குறித்துத் துக்கத்தோடே 'நாகபட்டணம் கிலமாய்க் கோயிலையும் விமாநத்தையும் உடைத்து விக்ரஹமும் எடுத்துக்கொண்டு அநேகம்துருஷ்கர் கொண்டுபோனார்கள்; இத்தைக்கண்டும் நாம் சரீரத்தைவிடமாட்டாமற்போனோம்' என்ன, அந்தக்கம்மாளனும் கேட்டு நடுங்கி இவர்கள்முன்னே வந்துநிற்க, இவர்களும் விக்ரஹம்கொண்டுபோனத்தை ஸவிஸ்தரமாகச்சொல்ல, அவனும் முசித்து 'எப்படிப்பட்ட த்ரோஹியான கம்மாளனோ விமாநமகுடஸூத்ரத்தைக் காட்டிக்கொடுத்தான்; நான் மஹாவிசித்ரமாகக் கூடபிகரத்திலேயிருந்து ஒருவருக்குந்தெரியாதே கோமுகைவிழுகிற ஜலதாரையின்கீழே கல்லுக்குள்ளே ஒருஇரும்பாணியிலே சங்கிலிஸூத்ரம்பண்ணினேன்; இதை எப்படிஅறிந்து கொண்டுபோனார்களோ?' என்று விழுந்து அழத்தொடங்கினான். இவ்வாழ்வாரும் பரிஜநங்களைக்குறித்து 'ஸூத்ரம் வெளியாச்சுது' என்று அங்குநின்றும் புறப்பட்டு ஸமுத்ரக்கரையிலேவந்து தர்மவானான ஒருவர்த்தகன் பாக்குக்கப்பல்கொண்டுவருமவனைக் கண்டு ஆசீர்வாதம்பண்ணி 'நாங்கள் உபவாஸமாயிருக்கிறோம்; எங்களையும் கப்பலிலே கொண்டுபோம்' என்ன, அவனும், ஸம்மதித்து 'வாருங்கோள்' என்று கப்பலிலே ஏற்றிக்கொண்டு போகிற வளவிலே, ஆழ்வாரும் ஒரு கொட்டைப் பாக்கைச் சீவிப் பாதிப்பாக்கை அவனுக்குக்காட்டிப் போகட்டு 'எனக்குப் பாக்கு அவஶ்யம்;' என்கப்பலிலே பாதிப்பாக்கு உமது' என்று சிறுமுறி தாரும்' என்ன, அவனும் ஸம்மதித்துத் தன்கைச்சீட்டுக்கொடுக்க, இவரும் சீட்டு வாங்கிக் கட்டிக்கொண்டு கப்பல் துறைசேர்ந்தவுடனே அவனைக்குறித்து 'பாதிச்சரக்கு எண்ணித்தா' என்ன, வர்த்தகனும் திடுக்கிட்டுக் கப்பலிலே துழாவிப் போட்ட பாக்கை எடுத்து 'இதோகாணும் உமது' என்ன, இவரும் அத்தைக்கண்டு 'அரைப்பாக்கோ நாம்கொடுத்தது? உன்சிறுமுறியைக்கொண்டு உன்வர்த்தகரண்டையிலே வழக்குக்குப் போவோம்' என்ன, அவனும் ஸம்மதிக்க, இவரும் வர்த்தகர்களநேகம்பேரைக் கூட்டி 'கப்பலிலே பாதிச்சரக்கான பாக்கு என்னது என்று இவன் கைச்சீட்டுக்கொடுத்தான்: இப்போது அரைப்பாக்குக் கொடுக்கிறான்' என்ன, அவர்களும் 'தூர்வழக்கு உண்டோ?' என்று பாதிப்பாக்குக்களையும் எண்ணிக்கொடுக்கச் சொல்லிவிட்டார்கள்; வர்த்தகனும் 'இதுவும் ஒருகடனோ?' என்று பாக்குக்குஉண்டான க்ரயத்ரவ்யங்கள் கொடுத்து அனுப்பிவிட்டான். இவர்களும் அந்தக்கோயிலிலே வந்து ஒருமூலையிலே பதுங்கியிருந்து, மத்யராத்ரியிலே அந்தக்கோமுகையின்கீழே இரும்பாணிச்சங்கிலியைப் பிடுங்கி விமாநமேறி பிகரமான மகுடத்தை இடம்புரிவலம்புரி திருப்பிச் பிகரத்தைத்திறந்து கோடிஸூர்யர் உதயமானாப்போலேயிருக்கும் ஸ்வர்ணவிக்ரஹத்தைக் கண்டு) "ஈயத்தாலாகாதோ இரும்பினாலாகாதோ, பூயத்தால்மிக்கதொரு பூதத்தா லாகாதோ, தேயத்தே பித்தளைநற் செம்புகளா லாகாதோ, மாயப்பொன்வேணுமோ †மதித்

---

† 'மதித்துன்னைப்பண்ணுகைக்கே" என்றுசொல்லி அத்யாஶ்சர்யப்பட்டு' என்று பிரதிபேதம்.

தென்னைப்பண்ணுகைக்கே" என்று தத்பிம்பம் ஊளையிடும்படி †(தம்முடைய மைத்துனரை இறங்கவிட்டு) ‡ அபஹரித்துக்கொண்டுவந்துபங்கப்படுத்தி, †(விக்ரஹத்தை எடுத்துக்கொண்டுபோனார்கள்.

பின்பு ஆழ்வாரும் மந்திரிகளும் பொழுதுவிடிவுகாலத்திலே ஒருஅக்ர ஹாரத்தினுடைய செய் உழுது சேறாயிருக்க, அந்தச்சேற்றுக்குள்ளே விக்ரஹத்தைப்புதைத்து அருகிருந்த உறங்காப்புளியின்கீழ் இருந்தார்கள். செய்யுடையவனும் நாற்றுச்சுமைகொண்டு உழவர, கண்டு, இவரும் 'எங்கள் பாட்டன்தேடின செய்' என்ன, அவனும் திடுக்கிட, ஒருவர்க்கொருவர் விவாதமாய் 'நாளைஉதயத்துக்குப் பத்ரங்கொண்டுவருகிறேன்; இல்லாவிடில் நீ உழுதுகொண்டுபோ' என்ன, அவனும் ஸம்மதித்து மீண்டுபோனான். இவர்களும் அஸ்தமநமாய் ராத்ரிகாலத்திலே உத்தமர்கோயிலிலே கொண்டுவந்து நிக்ஷேபம்பண்ணியிருந்தார்கள். அங்கே நாகபட்டணத்திலே விபரீதங்களுண்டாய்த் தலையாரிகளும் மணியகாரரும் கூடி விமாநமேறிச்சோதித்து, அங்கமச்சமதிகொண்டுவந்து செய்யினுடையசேறுசோதித்து உத்தமர்கோயிலிலேயெழுந்தருளியிருக்கிற ஆழ்வார்திருவடிகளின்கீழ்க் கொண்டுவிட, இவரும் 'நாம் விக்ரஹம் அறியோம்' என்ன, அவர்களும் 'ப்ரமாணம்பண்ணும்'என்ன, ஆழ்வாரும் 'ஆகில், மேலைவர்ஷத்தில் பங்குனிமாஸத்தில் ரோஹிணீநக்ஷத்ரத்திலே உங்கள்விக்ரஹம் சிறுவிரலுக்குக்குறையாமல் ஒப்பிக்கக்கடவோம்' என்ன, அவர்களும் கையெழுத்துச்சீட்டு வாங்கிக்கொண்டுபோனார்கள். அநந்தரம் ஆழ்வார் சங்கையில்லாமல் விக்ரஹத்தைத்) திருமதிள்கைங்கர்யத்துக்கு அர்ஹமாம்படி*சுட்டுரைத்த நன்பொன்னாக்கிக்கொண்டு கல்படிக்கேற்க ஒருதலைப்படுத்திவிற்றுத் தத்த்ரவ்யத்தையிட்டுத் திருமதிள்முதல் ஸிகரபர்யந்தமாகப் பண்ணவேணுமென்று உபக்ரமித்துத் திருமதிள்கட்டுவிக்கிற செவ்வையிலே, ஸ்ரீ தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் பெரியபெருமாளுக்குத் திருமாலைசேர்க்கிற இடம் நேர்பட, அவ்விடத்தைத்தப்பி ஒதுங்கத் திருமதிள் கட்டுவித்தருள, தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் பார்த்தருளித் திருவுள்ளமுகந்தருளி, தாம் திருமாலைகொய்கிற ஆயுதத்துக்கு 'அருள்மாரி' என்று இவருடையதிருநாமஞ்சாத்திப் ரீதராயருளினார். திருமங்கையாழ்வாரும், திருமதிள் திருமண்டபம் முதலான கைங்கர்யங்களும் பண்ணுவித்து க்ருதார்த்தராயருளினார்.

†(அநந்தரம் அந்தவர்ஷமாஸத்தவணைக்கு அவர்களும் வர,இவரும் அவர்களைச்சீட்டுவாசிக்கச்சொல்லிச் சிறுவிரலைக்கொடுத்தார். அவர்களும் 'எங்கள் விக்ரஹம்முழுதுந் தரவேணும்' என்ன, இவரும், வழக்கிலே போய் அனைவரையும்பார்த்து 'சிறுவிரலுக்குக்குறையாமல் ஒப்பிக்கக்கடவே னென்ற இவர்கள்கையிற்சீட்டுப்படி சிறுவிரலைக் கொடுத்தேன்' என்ன, அவர்களும் 'அப்படியே வாங்கிக்கொண்டுபோங்கள்' என்ன,இவர்களும் ஒருதோலாவழக்கோவென்று 'சிறுவிரல்வேண்டா' என்று தெளிந்துபோனார்கள். பின்னையும்

† குண்டலிதக்ரந்தங்கள் சிலபிரதிகளில்மாத்திரம்உள்ளன.

‡ 'அபஹரித்துக்கொண்டுவந்து' என்றவிடத்தில் 'அவர்விக்ரஹமெடுத்துக்கொடுக்க வாங்கி' என்று பிரதிபேதம்.

கோயில்கட்டின நிமந்தக்காரக்கம்மாளர்கட்குச் சிறிதுத்ரவ்யங்கொடுக்கவேண்டி, அவர்களெல்லாரையும் 'ஒருதீவிலே த்ரவ்யம் இருக்கிறது' என்று ஓடமேற்றிக்கொண்டுபோய் நட்டாற்றிலே ஓடக்காரனுக்கு ஸம்ஜ்ஞைபண்ண, அவனும் வேறேதெப்பங்கொண்டுவந்து இவரை எடுத்துத் தெப்பத்திலே வைத்துக்கொண்டு தானும்ஏறி ஓடத்தைக்கவிழ்த்து, அவனும் இவரும் கோயிலிலே வந்துசேர்ந்தார்கள். அந்தநிமந்தக்காரக்கம்மாளருடைய பேரன்மார் கண்டு 'எங்கள்பெரியோர்கள் எங்கே?' என்றுகேட்க, ஆழ்வாரும் 'ஒருதீவிலே நிக்ஷேபதநம் காட்டிவிட்டோம்; அந்தத்தநங்களையெல்லாம் சுமைசுமையாகக் கட்டுகிறார்கள்' என்ன, இவர்களும் 'எங்கள் தகப்பன் பாட்டன் முதலான இத்தனைபேரையும் ஆற்றுக்குள்ளே தள்ளிக் கொன்றுபோட்டீரே; அவரவர்களுக்கு அந்தப்படி சரீரமாகத்தந்தாலொழியப் போகவொட்டோம்' என்று ஆழ்வாரை மறிக்க, ஆழ்வாரும் முசித்துக்கிடக்க, ஆழ்வார்ஸ்வப்நத்திலே ரங்கநாதன் எழுந்தருளி 'நீர் முசிப்பானேன்?' என்று அவரவர்களை அழைத்துக் காவேரீஸ்நாநம்பண்ணச்சொல்லித் திருநாமமும் தரிப்பித்து நம்முடையஅழகியமணவாளன்திருமண்டபத்திலேநின்று அவரவர்கள்பேரைச் சொல்லி அழைக்கச்சொல்ல, அவர்களும் அப்படியே அழைத்தார்கள். அவரவர்களுடைய பித்ருதேவதைகளடையப் பெருமாள்பின்னேயிருந்து அவரவர்களுக்கென்றென்று 'ஆழ்வாருடைய நிர்ஹேதுகபரமக்ருபையுண்டானபடியினாலே பெரியபெருமாள்திருவடிகளை யடைந்தோம்; நீங்களும் ஆழ்வார்திருவடிகளிலே அபசாரப்படாதே சிலகாலம் ஸம்ஸாரத்திலேயிருந்து ஆழ்வாரை முன்னிட்டுக்கொண்டு உஜ்ஜீவியுங்கோள்' என்று அனுப்பித் தாங்களும் மீண்டுபோனார்கள். அநந்தரம் பெரியபெருமாளும் ஆழ்வாரைக்குறித்து 'உம்அபீஷ்டத்தைச் சொல்லுங்காண்' என்ன, ஆழ்வாரும் 'தேவரீர் தஶாவதாரங்களை ஸேவிக்கவேணும்' என்ன, 'ஆகில், இனி நீர் அர்ச்சாரூபமான என்தஶாவதாரஸ்வரூபங்களை ஸேவித்துக்கொண்டிரும்' என்ன, அப்போதே ஆழ்வார் அர்ச்சாரூபமாய் எழுந்தருளப்பண்ணினார். அநந்தரம் பெரியபெருமாள் பரகாலன்மைத்துனரைப் பார்த்து 'உமக்கு ஆசார்யரான இவ்வாழ்வாரை விக்ரஹமாக எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டுபோய்த் திருவவதாரஸ்தலமான திருக்குறையலூரில் கோபுரப்ராகாரமண்டபாதிகளை நிர்மித்து அதில் பரகாலனை நிறுத்தி மஹோத்ஸவாதிகளைச் செய்துகொண்டு ஸுகமேயிரும்' என்ன, அவரும் ஆழ்வாரைப்போலே அர்ச்சாரூபமாயிருப்பதொரு விக்ரஹத்தைக் குமுதவல்லியாருடனே எழுந்தருளப்பண்ணி, மந்த்ரிகளும் நம்பெருமாள்பரிவாரமும் கூடவர ஆழ்வார்திருவவதாரஸ்தலத்துக்குப்போய் அங்கே கோயில்ப்ராகாரமண்டபாதிகளைக் கட்டுவித்து அதிலே ஆழ்வாரை எழுந்தருளப்பண்ணி மஹோத்ஸவாதிகளை நடப்பித்துக்கொண்டு வந்தார். ஆழ்வாரும் அர்ச்சாரூபமாயிருந்தாலும், குமுதவல்லியார்முதலானவர்களோடே கலந்துபரிமாறிக்கொண்டு ஸமஸ்தாத்மகோடிகளையும் ரக்ஷித்துக்கொண்டு பெரியபெருமாள்திருவடிகளையே உபாயோபேயமாக ஸேவித்துக்கொண்டு வாழ்ந்தருளினார்.)

---

(௧) "ததஃகலியுகஸ்யாதௌ வைஶாக்யாம்விஶ்வபாவந: -
விஷ்ணுபக்திப்ரதிஷ்டார்த்தம் ஸேநேஶோऽவதரிஷ்யதி.

ஸேநேஶகருணாலப்ததிவ்யமந்த்ரத்வயம்முதா -
த்ராவிடாம்நாயவக்தாரம் ஶடகோபகுரும்பஜே.

வகுளாபரணம்வந்தே ஜகதாபரணம்முநிம் -
யஶ்ஶ்ருதேருத்தரம்பாகஞ் சக்ரேத்ராவிடபாஷயா.

வகுளாலங்க்ருதம்ஶ்ரீமச் சடகோபபதத்வயம் -
அஸ்மத்குலதநம்போக்ய மஸ்துமே † மூர்த்நபூஷணம்."

(௨) ‡ "லாபேகலேர் வாஸரஏவராதே மாஸேவிஶாகேமஹநீயதாரே -
ஶுக்ரஸ்யவாரேऽஜநிவிஶ்வதித்யாம்பராங்குஶோயம்பகவாங்குளீரே."

(௩) ‡ "ஶ்ரீவிஜ்ஞாநதிநோத்தரேऽஹநிகலௌவர்ஷேப்ரமாத்யாஹ்வயே
மாஸேமாதவநாம்நிபார்க்கவதிநேருக்ஷேவிஶாகாபிதே -
லக்நேஶுத்தசதுர்த்தஶீதிதியுதேஶ்ரீமத்குளீரேऽபிச
க்ஷித்யாம்ப்ராதுரபூத்பராங்குஶகவிர்பாக்யோதயோऽஸ்மாத்ருஶாம்."

ஆழ்வார்களெல்லாரையும் அவயவபூதராகவுடைய நம்மாழ்வார் திருவவதாரக்ரம மிருக்கும்படி எங்ஙனேயென்னில்,—(௪) "அஸ்திபாண்ட்யேஷு தேஶேஷு காசிச்ச்ரீநகரீ திஹி - தாம்ரபர்ணீநதீதீரே ஸாக்ஷாத்த்ருஷ்டோஹ்யதோக்ஷஜ:" என்கிறபடியே * வண்டலம்புஞ்சோலைவழுதிவளநாட்டிலே (௫) "கங்காசயமுநாசைவ ததாகோதாஸரஸ்வதீ-நர்மதாஸிந்துகாவேரீ தாம்ரபர்ணீஸரித்வரா" என்று சொல்லுகிறபடியே கங்காதி ஸகலநதிகளிலும் உத்க்ருஷ்டதமமாகச் சொல்லப்பட்டிருப்பதான தாம்ரபர்ணியென்கிற பொருநையாற்றின் கரையிலே 'ஶ்ரீநகரி' என்று ப்ரக்யாதமான * நல்லார்நவில்குருகூர்நகருக்குநிர்வாஹகரானஇவ்வாழ்வார்தாமே "எந்தைதந்தைதந்தைதந்தை தந்தைக்கும் முந்தை" என்றுஅருளிச்செய்தபடியே * ஏழாட்காலும் புறந்தொ

(௧) "తతఃకలియుగస్యాదౌ వైశాఖ్యాంవిశ్వభావనః । విష్ణుభక్తిప్రతిష్ఠార్థంసేనేశోఽవతరిష్యతి॥సేనేశకరుణాలబ్ధ దివ్యమన్త్రద్వయంముదా । ద్రావిడామ్నాయవక్తారంశఠకోపగురుంభజే ॥ వకుళాభరణంవన్దే జగదాభరణంమునిం । యశ్శ్రుతేరుత్తరంభాగం చక్రేద్రావిడభాషయా॥వకుళాలఙ్కృతంశ్రీమచ్ఛఠకోపపదద్వయం। అస్మత్కులధనంభోగ్యమస్తుమేమూర్ధ్నభూషణం."(௨) "లాభేకలేర్వాసరఏవరాధే మాసేవిశాఖేమహనీయతారే। శుక్రస్యవారేఽజనివిశ్వతిథ్యాం పరాఙ్కుశోఽయంభగవాన్కుళీరే." (௩) "శ్రీవిజ్ఞానదినోత్తరేఽహనికలౌవర్షేప్రమాథ్యాహ్వయే మాసేమాధవనామ్నిభార్గవదినేఋక్షేవిశాఖాభిధే।లగ్నేశుద్ధచతుర్దశీతిథియుతే శ్రీమత్కుళీరేఽపిచ క్షిత్యాంప్రాదురభూత్ పరాఙ్కుశకవిర్భాగ్యోదయోఽస్మాదృశాం." (௪) "అస్తిపాణ్డ్యేషుదేశేషు కాచిచ్ఛ్రీనగరీతిహి । తామ్రపర్ణీనదీతీరే సాక్షాద్దృష్టోహ్యధోక్షజః." (௫) "గఙ్గాచయమునాచైవ తథాగోదాసరస్వతీ । నర్మదాసిన్ధుకావేరీ తామ్రపర్ణీసరిద్వరా."

† 'மூர்த்நிஸந்ததம்' என்றும் பாடம். ‡ இந்தச்லோகங்கள் சில பிரதிகளில் இல்லை.

மூமே * குடிகுடிவழிவந் தாட்செய்யும் * தொண்டக்குலத்திலே பிறந்து *எழாட்காலும் பழிப்பிலராயிருப்பர். எங்ஙனேயென்னில்;—திருவழுதிவள நாடர் என்றொருவர், அவர்பிள்ளை அறந்தாங்கியார், அவர்பிள்ளை சக்ரபாணியார், அவர்பிள்ளை அச்யுதர், அவர் பிள்ளை செந்தாமரைக்கண்ணர், அவர்பிள்ளை செங்கண்ணர், அவர்பிள்ளை பொற்காரியார், அவர்பிள்ளை காரியார், அவர் பிள்ளை மாறன் என்ற இவர்கள்தாம்.

இக்ரமந்தன்னிலே ஸந்தாநபரம்பரையாய்ப் பழையவடியாரான இவர்களுடைய திருவம்ஶத்திலே பொற்காரியார் என்கிறவர், உலகெல்லாம் வாழும்படி தம்முடைய புத்ரரான காரியாருக்கு விவாஹம்பண்ணுவிப்பதாகத் திருவண்பரிசாரத்திலே காரியாரைக் கொண்டுபோய், தாம் ஸம்பந்தஞ்செய்கைக்கு யோக்யராய் வைஷ்ணவஸாந்தாநிகரான திருவாழ்மார்பர்திருமாளிகையிலே எழுந்தருளி, அவரைப்பார்த்து 'உம்முடையபுத்ரியான உடையநங்கையாரை நம்முடைய புத்ரரான காரியாருக்கு விவாஹம்பண்ணித் தரவேணும்' என்று * தமரும் பிறரும் அறிய ப்ரஸங்கித்துக்கேட்க, திருவாழ்மார்பரும் மிகவும் ஸந்துஷ்டராய் ஸம்மதித்து, * கண்ணாலங்கோடித்து "மத்தளங்கொட்ட வரிசங்கம் நின்றூத, முத்துடைத்தாம நிரைதாழ்ந்த பந்தற்கீழ்" என்கிறபடியே உபலாளித்துப் * பெருப்பெருத்த கண்ணாலங்கள் செய்து உதகபூர்வகமாக உடையநங்கையாரைக் காரியாருக்கு ஸமர்ப்பிக்க, காரியாரும் "வெள்ளிவளைக்கைபற்ற" என்கிறபடியே பாணிக்ரஹணம்பண்ணி மற்றுமுண்டான க்ரியாவிஶேஷங்களையும் செய்து, திருவண்பரிசாரத்தில் *திருவாழ்மார்பரான எம்பெருமானையும் திருவடிதொழுது மீண்டு * பெரிய வண்குருகூரிலே எழுந்தருளாநிற்க, (க)"பதாகாத்வஜிநீம்ரம்யாம் தூர்யோத்குஷ்டநிநாதிதாம்-ஸிக்தராஜபதாம்ரம்யாம் ப்ரகீர்ணகுஸுமோத்கராம்-பௌரை:ப்ரத்யுத்கதோதூரம் த்விஜைஶ்சபுரவாஸிபி:" என்று சொல்லுகிறபடியே பெருமாள் ஸ்ரீமிதிலையிலேயெழுந்தருளித் *திக்குநிறைபுகழாளனான ஸ்ரீஜநகராஜன்திருமகளைத் திருமணம்புணர்ந்து மீண்டெழுந்தருளும்போது திருவயோத்யையிலுள்ளப்ராஹ்மணருடிபௌரஜநங்கள்பட்டணத்தைஅலங்கரித்து மங்களவாத்யகோஷத்துடனே வந்து எதிர்கொண்டாப்போலே*செம்பொன் மாடத் திருக்குருகூரிலுள்ளாரும் * பூரணபொற்குடம் வைத்துப் புறமெங்கும் தோரணம்நாட்டித்* துமிலமெழப் பறைகொட்டி உபலாளித்து எதிர்கொள்ள, *குன்றம்போல் மணிமாடநீடு திருக்குருகூரதனுள் புகுந்து, 'இல்லறம்' என்று ச்லாக்யமாகச் சொல்லப்பட்டிருப்பதான க்ருஹஸ்தாஶ்ரமத்திலே நியதரான காரியார், சிலநாளைக்குப்பின்பு தம்முடைய பத்நியாரான உடையநங்கையாரைத் திருக்குருகூரில்நின்றும் பிறந்தகமான திருவண்பரிசாரத்துக்கு அழைத்துக்கொண்டுபோய்மீண்டுவாராநிற்கச்செய்தே,*தேன்கொள்சோலைத் திருக்குறுங்குடியிலே சென்று * நம்பியைத் தென்குறுங்குடிநின்றவச்செம் பொனேதிகழும்திருமூர்த்தியையும் ஸேவித்து 'அடியோங்களுக்கு ஒருஸந்

(க) "పతాకాధ్వజినీంరమ్యాం తూర్యోద్ఘుష్టనినాదితాం । సిక్తరాజపథాంరమ్యాం ప్రకీర్ణకుసుమోత్కరాం । పౌరైఃప్రత్యుద్గతోదూరం ద్విజైశ్చపురవాసిభిః."

தாநம் தந்தருளவேணும்' என்று ப்ரார்த்திக்க, நம்பியும் 'நாமே வந்து பிறக்கிறோம்' என்று அர்ச்சகமுகேந வரப்ரதாநம் பண்ணியருள, அவ்வசநங்கேட்டு ப்ரீதராய் நிற்கச்செய்தே, நம்பியும் *பூந்தண்மாலைத் தண்டுழாயை க்ருபையுடனே ப்ரஸாதித்தருள, *தன்மன்னுநீள்கழல்மேல் தண்டுழாய் நமக்கன்றி நல்கா னென்றுகொண்டு * துணையோடும்பிரியாதே ஸ்வீகரித்து மிகவும் உகப்போடே தங்களுக்கு ஆவாஸஸ்தாநமான * நல்லார்பலர்வாழ் குருகூரிலே வந்து புகுந்து நித்யவாஸம் பண்ணிக்கொண்டு போருகிற வளவிலே, உடையநங்கையார் கர்ப்பவதியாக, "திருமாலாலருளப்பட்ட சடகோபன்" என்னலாம்படி எம்பெருமான் * பாரெல்லாமுய்யும்படி ஸேநைமுதலியாரை நம்மாழ்வாராக அவதரிக்கும்படி நியோகிக்க, கலியுகம் பிறந்த † நாற்பத்து மூன்றுநாளான வர்த்தமாந ‡ பஹுதாந்யவர்ஷத்தில் வஸந்தருதுவில் வைகாசிமாஸம் சுக்லபக்ஷம் பௌர்ணமிகூடின திருவைஶாகநக்ஷத்ரத்தில், காவ்யவாஸர கர்க்கடகலக்நத்திலே திவ்யயோக திவ்யகரணங்களிலே, § ஆதித்யராமதிவாகராச்யுதபாநுக்களுதயத்திலே நீங்காத உள்ளிருள்நீங்கி ஶோஷியாத பிறவிக்கடல் ஶோஷித்து விகஸியாத போதிற்கமலம்மலரும்படி வகுளபூஷண பாஸ்கரோதய முண்டாய்த்து, உடையநங்கையாராகிற பூர்வஸந்த்யையிலே. (க) "ராதேகலிதிநேலாபே வைஶாகேகாவ்யவாஸரே - லக்நேகர்க்கடகே ஸூத தநயம்நாதநாயிகா" என்று திவ்யஸூரிசரிதத்திலே சொல்லிற்றிறே.

திருவநந்தாழ்வானும், வர்ஷாதபநிவாரணார்த்தமாக இவர்க்குமுன்னே திருப்புளியாழ்வாராய் வந்துஅவதரித்தருளினார்.

(க) "రాధేకలిదినేలాభే వైశాఖేకావ్యవాసరే। లగ్నేకర్కటకేసూత తనయంనాథనాయికా."

† 'நாலாயிரத்துமுந்நூற்றிரண்டுநாள் சென்ற' என்று சிலபிரதிகளிற் பாடம் காண்கிறது. இப்பாடத்திற்கு உபபத்தி - 'நம்மாழ்வாரதுதிருவவதாரம் கலியுகம்பிறந்த நாற்பத்துமூன்றுநா ளானாலும், துவாபரயுகாந்தத்தில் யுகஸந்தியாகப் புராணங்களில் ஏற்பட்டுள்ள நூறுவருஷத்திற்குள்ளாகவே கலிபிரவேசித்துவிடுகிறபடியால், அந்நனம்பிரவேசித்தநாளைக் கண்டறிந்து இங்ஙனம் சொல்லப்பட்டுள்ளது' என்று ஆன்றோர் கூறுவர்.

‡ "ப்ரமாத்யாஹ்வயே" என்று ச்லோகத்திலும், "பஹுதாந்யவர்ஷத்தில்" என்று மணிப்ரவாளவசநநடையிலும் மாறுபடும்படி யிருப்பதற்கு ஸமாதாநம் - 'மநுஷ்யர்க்கு ஒருவர்ஷம் தேவதைகளுக்கு ஒருநா ளாதலாலும், அந்நாள் உத்தராயணம் முடிகிற ஆனிவரைதோறும் முடிவதனாலும், ஆனிமாஸம்முடிகிறவரையில் முன்வர்ஷமேதொடர்ந்திருக்கின்றதெனக் கொண்டு பிரமாதிவருஷமே பஹுதாந்யவென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது' என்று சிலபெரியோர்களும்; 'பஹுதாந்யவென்றது, ஆழ்வார் கர்ப்பத்துட்புகுந்த வர்ஷத்தை; ப்ரமாதியென்றது, ஆழ்வார்திருவவதரித்த வர்ஷத்தை' என்று வேறுசில பெரியோர்களும்; 'கல்பபேதத்தால் ஸமாதேயம்' என்று மற்றுஞ் சில பெரியோர்களும் கூறுகின்றனர்.

§ இவ்வாக்யம் அழகியமணவாளப்பெருமாள்நாயனார் அருளிச்செய்த ஆசார்யஹ்ருதயத்திற் காணப்பட்டதேயாகிலும், இவர்க்கு முற்பட்டவரான பின்பழகியபெருமாள்சீயர்காலத்திலேயே வழங்கிவந்ததெனக் கொள்ளத்தக்கது.

மதுரகவியாழ்வார் வைபவம்.

(௧) "பாண்ட்யக்ஷமாயாம்ப்ரதிதாவதாரம் †சைத்ரஸ்தசித்தோடுஜமூர்த்வசூடம்-ககாம்ஶபாஜம்மதுரங்கவீந்த்ரம் ஶடாரிபக்தம்ஶரணம்ப்ரபத்யே."

(௨) "ஹஸ்தஸ்ததாளத்விதயம்ப்ரபத்யே ஶடாரிவாக்வ்யாஸமுதாரகீர்த்திம் - மாதுர்யஸம்ஶ்லிஷ்டகவித்வயுக்தம் மஹத்வஸம்பாவிதபுத்திதத்வம்."

(௩) ‡ "யாதேஸம்வத்ஸரௌகேஹஸதமதஜநேத்வாபரஸ்யேஶ்வராப்தே
சைத்ரேமாஸேத்விஸப்தோத்தரதிவஸவரேஶுப்ரபக்ஷேசருச்யே -
சித்ராக்யேபார்க்கவீயேகுணவதிசதிநேப்ராதுராஸீச்சடாரே
ரந்தேவாஸீத்விஜேந்த்ரோமதுரகவிரஸௌமாத்ருகுஜ்ஜீவநாய."

மதுரகவிகள், *செல்வம்மல்கி யவன்கிடந்த திருக்கோளூரிலே, (௪) "சைத்ரஶ்ஶ்ரீமாநயம்மாஸ꞉புண்ய꞉புஷ்பிதகாநந꞉" என்று ஸ்ரீமத்தாகச் சொல்லப்படுகிற சித்திரைமாஸத்தில், சித்ராநக்ஷத்ரத்திலே, $ ஸ்ரீகுமுதகணேஶாம்ஶராய், ஸ்ரீவகுளபூஷண பாஸ்கரோதயத்துக்கு அருணோதயம்போலே முன்னே திருவவதரித்தருளினார். (௫) "கணேஶ꞉குமுதோநாம்நா §கவிர்மதுரஸஞ்ஜ்ஞக꞉-சைத்ரமாஸிஶுபேசித்த தாரகாயாமஜாயத" என்று திவ்யஸூரிசரிதத்திலே சொல்லிற்றிறே.

ஸாமஶாகாத்யயந பூர்வஶிகாவத்ப்ராஹ்மணவர்ணே அவதரிக்கையாலே, இவருக்குத் தத்தத்காலங்களிலே ஜாதகர்ம நாமகரண அந்நப்ராஶந சௌளோபநயநாதிகளையும் செய்து, (௬) "அங்காநிவேதாஶ்சத்வாரோமீமாம்ஸாந்யாயவிஸ்தர꞉ -புராணந்தர்மஶாஸ்த்ரஞ்சவித்யாஹ்யேதாஶ்சதுர்த்தஶ" என்று சொல்லப்பட்ட சதுர்த்தஶவித்யைகளையும் அதிகரிப்பிக்க, அதித வேதவேதா

---

(௧) "పాణ్డ్యక్షమాయాంప్రథితావతారం చైత్రస్థచిత్తోడుజమూర్ధ్వచూడమ్ । ఖగాంశభాజంమధురంకవీంద్రం శఠారిభక్తం శరణంప్రపద్యే." (௨) "హస్తస్థతాళద్వితయంప్రపద్యే శఠారివాగ్వ్యాససముదారకీర్తిమ్। మాధుర్యసంశ్లిష్టకవిత్వయుక్తంమహత్వసమ్భావితబుద్ధితత్వమ్." (௩) "యాతేసంవత్సరౌఘేహసదగదజనేద్వాపరస్యేశ్వరాబ్దే చైత్రేమాసేద్విసప్తోత్తర దివసవరేశుభ్రపక్షేచరుచ్యే । చిత్రాఖ్యేభార్గవీయేగుణవతిచదినేప్రాదురాసీచ్ఛఠారే రన్తేవాసీ ద్విజేన్ద్రోమధురకవిరసౌమాదృగుజ్జీవనాయ." (௪) "చైత్రశ్శ్రీమానయంమాసః పుణ్యఃపుష్పితకాననః." (௫) "గణేశఃకుముదోనామ్నా కవిర్మధురసంజ్ఞకః । చైత్రమాసిశుభేచిత్త తారకాయామజాయత." (௬) "అఙ్గానివేదాశ్చత్వారోమీమాంసాన్యాయవిస్తరః । పురాణంధర్మశాస్త్రఞ్చవిద్యాహ్యేతాశ్చతుర్దశ."

† 'சைத்ரஸ்தசித்தோடுஜமூர்த்நிசூடம்' என்றும் பாடம்.

‡ இந்தச்சுலோகம் சிலபிரதிகளில் இல்லை.

$ 'வேதாத்மகமான பெரியதிருவடி யம்ஶமாய்' என்றும் பாடம் காண்கிறது; மேலோர்கள் அருளிச்செய்த சுலோகங்களில் "ககாம்ஶபாஜம்" என்றும், "கணேஶ꞉குமுதோநாம்நா" என்றும் சொல்லப்பட்டிருப்பதனால், இம்மதுரகவிகளை, கருடபகவான், குமுதரென்றகணேசர் ஆகிய இவ்விருவரம்ஶமு முடையவ ரென்பர் பெரியோர்.

§ 'நித்யஸூரிர்மஹாத்யுதி꞉ - சைத்ரேமாஸிததஶ்சித்ரா' என்றும் பாடம்.

ங்கருமாய் மஹாவிரக்தருமான இவர், (க) "அயோத்யாமதுராமாயாகாஸீகாஞ்சீஹ்யவந்திகா - புரீத்வாரவதீசைவ ஸப்தைதே முக்திதாயகா:" என்று முக்திப்ரதமாகச் சொல்லப்பட்ட திருவயோத்யை முதலான திவ்யதேசங்களை ஸேவிக்க எழுந்தருளினர்.

இப்படி இவர் முன்னாக அவதரித்தருளின ஆழ்வார் * முத்தனையமுறுவல்செய்து மூக்குறிஞ்சி முலையுணாதே மௌனத்தோடே யெழுந்தருளியிருக்கச்செய்தேயும் வாட்டமின்றிக்கே பரிபூர்ணராயிருக்கிற இந்த ஆஸ்சர்யத்தைக் காரியாரும் *இவரைப்பெற்ற வயிறுடையாளான உடையநங்கையாரும் கண்டு "உன்மனத்தாலென்னினைந்திருந்தாய்" என்கிறபடியே எம்பெருமான்பக்கலிலே ந்யஸ்தபரராய்க்கொண்டிருந்து *பத்துநாளுங் கடந்தவிரண்டாநாள் (உ) "ஸங்கதீர்த்தஸமீபேது தாம்ரயாதக்ஷிணேதடே - ஸுஸ்திதம்புண்டரீகாக்ஷம் ஸங்கசக்ரதரம்ஹரிம்-வராபயஹஸ்தஞ்ச ரமயாதரயா ஸஹ -நவநீரதநீலாபம் பீதவாஸஸமச்யுதம்" என்று சொல்லுகிறபடியே திருச்சங்கணித்துறையையுடைத்தான பொருநலாற்றின் தென்கரையிலே திவ்யமங்களவிக்ரஹயுக்தனாய் ஸங்கசக்ரதரனாய்ப் புண்டரீகாக்ஷனாய் வரதாபயஹஸ்தனாய் ஸ்ரீபூமிநீளாஸஹிதனாய்க்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கிற பொலிந்துநின்றபிரான்திருமுன்பே எடுத்துக்கொண்டுபோய் அப்படிபபட்ட விக்ரஹத்தை ஸேவிக்கப்பண்ணி, இவருக்கு 'மாறன்' என்றுதிருநாமஞ்சாத்தி, திருப்புளியாழ்வாரடியிலே * ஆணிப்பொன்னாற் செய்த வண்ணச்சிறுத்தொட்டிலிலே வளர்த்தி, இவரைப் புத்ரப்ரதிபத்திபண்ணாமல் "எங்கள்குடிக்கரசே" என்று விஸேஷப்ரதிபத்திபண்ணி ஸேவித்துக்கொண்டு போர, †(அப்போது பரமபதநாதனும் ஸேநாபதியை அழைத்து 'நீர் போய் நம்மாழ்வாருக்கு மந்த்ரமந்த்ரார்த்தங்களையும் த்ரவிடவேதத்தையும் உபதேசித்துவாரும்' என்ன, விஷ்வக்ஸேநரும் எழுந்தருளி ஆழ்வாருக்கு நிகிலபுருஷார்த்தங்களையும் த்ரவிடவேதங்களையும் உபதேசித்துத் திவ்யஜ்ஞாநஸம்பந்நராக்கி எழுந்தருளினர்.)

இவ்வாழ்வார்தாம் (ங) "ஸுஜ்ஞாநகநபூர்ணத்வாத் திந்த்ரிணீமூலஸம்ஶ்ரய: - பாலஆஷோடஸாப்தாத்து மூகபாவங்கமிஷ்யதி" என்று சொல்லுகிறபடியே திருப்புளியாழ்வாரடியிலே பதினாறுதிருநக்ஷத்ரமளவாக *அவன்முகத்தன்றி விழியேனென்று முகுளிதநயநருமாய் * ஆருக்கென்சொல்லுகேனென்று மௌநியுமாய எழுந்தருளியிருக்க, இத்தை உடையநங்கையாரும் காரியாரும் கண்டு இவர் தம்மைப்போன்ற அதிகாரிகளைக் காணாமையாலே லௌகிகரோடு வார்த்தைசொல்லாதிருக்கிறாரென்றறியாதே, 'திருக்

(க) "అయోధ్యామధురామాయా కాశీకాఞ్చీహ్యవన్తికా। పురీద్వారవతీచైవ సప్తైతే ముక్తిదాయకాః." (உ) "శఙ్ఖతీర్థసమీపేతు తామ్రయాదక్షిణేతటే। సుస్థితంపుణ్డరీకాక్షం శఙ్ఖచక్రధరంహరిం॥ వరదాభయహస్తఞ్చ రమయాధరయాసహ। నవనీరదనీలాభం పీతవాససమచ్యుతం." (ங) "సుజ్ఞానఘనపూర్ణత్వాత్తిన్త్రిణీమూలసంశ్రయః। బాలఆషోడశాబ్దాత్తు మూకభావంగమిష్యతి."

† குண்டலிதக்ரந்தம் சிலபிரதிகளிற் காணப்படுகின்றது.

குறுங்குடிநம்பிக்கு நாம் செய்ததென்?' என்று சிந்தைகலங்கியிருக்க, இப்ரஸாவங்களைத் திருவயோத்யையைஸேவிக்க எழுந்தருளின ஸ்ரீமதுரகவிகளும் கேட்டருளியிருக்கச்செய்தே, ராத்ரி ஜலஶங்காநிவ்ருத்யர்த்தமாகப் புறப்பட்டவர், தென்திசையிலே ஸூர்யோதயமானாற்போலே ஒருஅப்ராக்ருததிவ்ய தேஜஸ்ஸைக் கண்டு 'இதுவென்?' என்று திகைத்துநின்று, 'ஏதேனும் க்ராம நகரங்கள் வேகிறதோ? காட்டுத்தீயோ?' என்று தம்மிலே விசாரித்து அற்றைக்குக் கண்வளர்ந்தருளினார்.

பின்னையும் இரண்டுமூன்றுநாள் இப்படியே கண்டு, 'இது ப்ராக்ருததேஜஸ் அன்று, அப்ராக்ருததிவ்யதேஜஸ்ஸா யிருந்தது; இக்காரணத்தை நாம் பரீக்ஷிப்போம்' என்று பகலெல்லாம் கண்வளர்ந்தருளி, ராத்ரிகளில் அந்தத் தேஜஸ்ஸே குறியாக அதித்வரையுடனே மீண்டெழுந்தருளி, புண்யக்ஷேத்ரங்கள்தோறும் ஶோதித்துக்கொண்டுவந்து (க) "ஸ்ரீரங்கமங்கலம்க்ஷேத்ரம்" என்கிற * திருவரங்கப்பெருநகரிலே ஶோதிக்க, அதுக்கும் அப்பாலே தென்திசையிலேயாயிருக்க, பின்னையும் பூர்வம்போலே த்வரித்தெழுந்தருளி *மாடமாளிகைசூழ்ந் தழகாய திருக்குருகூரிலே சென்று அப்பால் யார்த்துக் காணாமையாலே 'இது இங்கேயா யிருக்கும்' என்று ஶோதித்துப்பார்க்க, (உ) "பத்மாஸநோபவிஷ்டம் பரபதயுகளே நிவிஷ்டசைதந்யம் - பரதத்வபோதமுத்ரம் பரமாசார்யம்பராங்குஶம்வந்தே" என்கிறபடியே ஸூஜ்ஞாநகபூர்ணராய் உறங்காப்புளிநிழல்தன்னிலே முகுளிதநயநராய் ஷோடஶவார்ஷிகராய் ஷோடஶகலாபூர்ணனான சந்த்ரனைப் போலே, பத்மாஸநோபவிஷ்டராய், பரதத்வபோதமுத்ராயுக்தராய், பரமாசார்யரான ஸ்ரீபராங்குஶரைப் பார்த்து, † (பகவதநுபவம்பண்ணிக்கொண்டு, தம்மைக்கடாக்ஷித்தல் ஒருஸ்ரீஸூக்தியருளிச்செய்தல் செய்யக் காணாமையாலே) 'இவர்க்குச் சைதந்யமுண்டோ? ‡ செவிகேட்குமோ?' என்று பரீக்ஷிக்கைக்காக ஒரு குண்டுக்கல்லை யெடுத்து அவர்முன்னே திடீரென்று போட, இவரும் அதுகேட்டுத் திடுக்கென்று திருக்கண்களை மலரவிழித்துப்பார்த்தருள, ஸ்ரீமதுரகவிகளும் 'இவர்க்கு வாக்கு உண்டோ? இல்லையோ? என்று அறியக்கடவோம்' என்று அவரைக்குறித்து § "செத்தத்தின்வயிற்றிலே சிறியது பிறந்தால் எத்தைத்தின்று எங்கே கிடக்கும்?" என்ன, "அத்தைத்

(க) "శ్రీరఙ్గమఙ్గలంక్షేత్రం." (உ) "పద్మాసనోపవిష్టం పరపదయుగళే నివిష్టచైతన్యం। పరతత్త్వబోధముద్రం పరమాచార్యం పరాఙ్కుశం వన్దే."

† குண்டலிதக்ரந்தம் சிலபிரதிகளில்மாத்திரம் உள்ளது.

‡ 'ஶ்ரவணாதிக ளுண்டோ' என்றும் பிரதிபேதம்.

§ செத்தத்தின்வயிற்றிலே சிறியதுபிறக்கையாவது,—செத்ததுஎன்று - அசித்து; அதுஎங்ஙனேயென்னில், அப்ராணவத்தாய் ஜடமாயிருக்கையாலே அசித்தைச் சொல்லுகிறது. அதின்வயிற்றிலே சிறியது பிறக்கையாவது - சரீரத்தோடே ஆத்மாவுக்கு உண்டான ஸம்பந்தம். சிறியதாவது - அணுபரிமாணமாயிருக்கிற ஆத்மாவைச் சொல்லுகிறது. சரீரத்தோடே ஆத்மாவுக்கு ஸம்பந்தமுண்டானால், அதுக்கு போக்யமும் - அசித்கதமாயிருக்கிற ஸுகது:கங்கள். அத்தைத்தின்று அங்கே கிடக்கையாவது - சரீரகதமாயிருக்கிற ஸுகது:காதிகளைப் புஜித்துக்கொண்டு சரீரத்தையே ஆஶ்ரயித்துக்கொண்டிருக்கை.

தின்று அங்கேகிடக்கும்" என்று ஆழ்வார்அருளிச்செய்ய, ஸ்ரீமதுரகவிகளும் கேட்டருளி 'இவர் ஸர்வஜ்ஞராயிருந்தார்; இம்மஹாநுஹாவரை நாம் அநுவர்த்தித்து உஜ்ஜீவிக்கவேணும்' என்று நினைத்து மிகவும்ஹ்ருஷ்டராய் ஆழ்வார் திருவடிகளிலே ஸாஷ்டாங்கப்ரணாமமாகத் தாளுந் தடக்கையுங் கூப்பி†விழுந்துஸேவித்து "மேவினேனவன்பொன்னடிமெய்ம்மையே" என்று ஆஶ்ரயித்து க்ருதார்த்தராய் (க) "குருபாதாம்புஜம்த்யாயேத் குரோர்நாம ஸதா ஜபேத்" என்கிறபடியே த்ரிவிதகரணங்களாலுண்டான தத்பாதாம்புஜத்யாந தந்நாமகீர்த்தந தத்கிங்கரவ்ருத்திகளுமேயாக ஆழ்வாரை ஸதாநுபவம் பண்ணிக்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கிறவளவிலே, (உ) "ஆதிதேவோ ஜகந்நாதோ வாஸுதேவோஜகத்பதி: - சதுர்ப்புஜஶ்ஶ்யாமளாங்க:பரமே வ்யோம்நிதிஷ்டதி" என்றுசொல்லுகிறபடியே ஸர்வகாரணபூதனுமாய், ஸர்வஸ்வாமியுமாய், ஸர்வநியந்தாவுமாய், ஸர்வாந்தர்யாமியாய், * நீலமேனியும் நான்குதோளு முடையனாய், ஸ்ரீவைகுண்டத்திலே எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீமந்நாராயணனானவன் ஆழ்வார்க்கு எதிர்விழிகொடுக்கவேணு மென்று திருவுள்ளமான வளவிலே பெரியதிருவடியும் தம்முடைய பக்ஷபாதம் தோன்ற முன்னே வந்து நிற்க, (ங) "அதாகதங்கருடமமும்புரஸ்ஸ்திதம் மஹாகிரிம்ஜலதஇவாருரோஹஸ:" என்றும் "பொலிந்திருண்ட கார்வானில் மின்னேபோற்றோன்றி, மலிந்த திருவிருந்த மார்பன் - பொலிந்த, கருடன் மேற்கொண்ட கரியான்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே, நித்யாநபாயினியான பிராட்டிஸஹிதனாய்ப் பெரியதிருவடிமேற்கொண்டு தோன்றி, தன்னுடைய ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதிசேஷ்டிதங்களையெல்லாம் யுகபதேவஸாக்ஷாத்கரித்துஅநுபவிக்கலாம்படி ஆழ்வாருக்கு*மயர்வறமதிநலமருள, ஆழ்வாரும் "பொன்னிவர்மேனிமரகதத்தின் பொங்கிளஞ்சோதி" என்கிறபடியே எம்பெருமானுடைய திவ்யாத்மஸ்வரூபத்தையும் தத்ஸ்வரூபப்ரகாஶகமான திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தையும் ததாஶ்ரயமான திவ்யகுணங்களையும் அநுபவித்து, அவ்வநுபவஜநித ப்ரீதி உள்ளடங்காமல் (ச) "ருசோயஜூம்ஷிஸாமாநி ததைவாதர்வணாநிச" என்கிற வேதசதுஷ்டயங்களில் ருக் யஜுஸ் அதர்வணம் என்கிற வேதத்ரயஸாரார்த்தத்தைத் திருவிருத்தம் திருவாசிரியம் பெரியதிருவந்தாதி என்கிற திவ்யப்ரபந்தத்ரயத்தாலே அருளிச்செய்தும், (ரு) "வேதாநாம்ஸாமவேதோ஽ஸ்மி" என்று கீதோபதிஷ்தாசார்யன் தானாகச் சொல்லப்பட்ட ஸாமவேதஸாரார்த்தத்தைச் சரமப்ரபந்தமான திருவாய்

(க) "గురుపాదాంబుజంధ్యాయేత్ గురోర్నామ సదాజపేత్." (உ) "ఆదిదేవో జగన్నాథో వాసుదేవో జగత్పతిః । చతుర్భుజశ్శ్యామళాఙ్గః పరమే వ్యోమ్నితిష్ఠతి." (ங) "అథాగతంగరుడమమ్బురస్థితం మహాగిరింజలదఇవారురోహసః." (ச) "ఋచోయజూంషి సామాని తథైవాథర్వణాని చ." (ரு) "వేదానాం సామవేదోఽస్మి."

† 'விழுந்து.................எழுந்தருளியிருக்கிறவளவிலே' என்றவிடத்து, "பணிந்து 'அடியேனை அங்கீகரித்தருளவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஆழ்வாரும் இவரை விசேஷகடாக்ஷம்பண்ணியருளிப் பஞ்சஸம்ஸ்காரமும்ப்ரஸாதித்தருளி 'நாம் பகவதநுபவத்துக்குப் போக்குவீடாகச்சொல்லும் பாசுரங்களை நீர் பட்டோலைகொள்ளும்' என்று அருளிச்செய்தருளினர். அவ்வளவிலே" என்று ப்ரதிபேதம்.

மொழியாலே அருளிச்செய்தும் "மிக்கவேதியர்வேதத்தி னுட்பொருள், நிற்கப்பாடி யென்னெஞ்சுள் நிறுத்தினான்" என்கிறபடியே * தேவுமற்றறியாத ஸ்ரீமதுரகவி ப்ரப்ருதிகளான ஸஜ்ஜநங்கள் * அறியக்கற்று வல்லராம்படி ப்ரதிஷ்டிப்பித்து, * ஊரும் நாடு முலகமுந் தம்மைப்போலே யாக்கி, புஷ்ப த்யாக போக மண்டபம் தொடக்கமான திவ்யதேசத்து எம்பெருமான்களும் திருப்புளியாழ்வாரடியிலே எழுந்தருளி இவர்க்குத் திருமுகப்ரதாநம்பண்ணித் தாங்களும் "எம்பெருமானுளனாகவே" என்கிறபடியே ஸத்தைபெற்று நிற்க, நித்யஸூரிகளும் ஶ்வேதத்வீபவாஸிகளும் இவ்வாழ்வார்வைபவத்தைக் காண்கைக்காக வந்துநிற்க அவர்களை ஸேவித்து "பொலிக பொலிக" என்று மங்களாஶாஸநம்பண்ணி, அவர்கள்வைபவத்தையறிந்து அநுபவித்த தமக்கு "மாறுளதோ விம்மண்ணின்மிசையே" என்றும், "இனியாவர்நிக ரகல்வானத்தே" என்றும், "யான் பெரியன் நீ பெரியை யென்பதனை யா ரறிவார்" என்றும் எம்பெருமானோடே மார்தட்டி உபயவிபூதியிலும் தமக்கு ஸத்ருஶரில்லாதவராய், ஒருவராலும் அறியவரிதான ப்ரபாவத்தை யுடையராய், "உண்ணுஞ் சோறு பருகுநீர் தின்னும் வெற்றிலையு மெல்லாம் கண்ணன்" என்று பால்யாத்ப்ரப்ருதி பகவத்குணைகதாரகராய், (க) "ப்ராப்யஸ்யப்ரஹ்மணோரூபம் ப்ராப்துஶ்சப்ரத்யகாத்மந: - ப்ராப்த்யுபாயம்பலம்ப்ராப்தேஸ்ததாப்ராப்திவிரோதிச-வதந்திஸகலாவேதாஸ் ஸேதிஹாஸபுராணகா:" என்று ஸகலவேதஶாஸ்த்ரங்களிலும் ஸாரதமமாகச்சொல்லப்படுகிற அர்த்தபஞ்சகத்தையும், (௨) "த்வயாத்பரதரம்நாஸ்தி மந்த்ரம்வேதேஷ்வபித்விஜ" என்று மந்த்ரஶ்ரேஷ்டமாகச்சொல்லப்படுகிற ஸர்வவேதஶாஸ்த்ரஸாரபூதஶரணாகதிமந்த்ரார்த்தத்தையும் சரமப்ரபந்தமான திருவாய்மொழியாலே ஸுவ்யக்தமாம்படியருளிச்செய்து, (௩) "தர்ஶநம்பரபக்திஸ்ஸ்யாத் பரஜ்ஞாநந்துஸங்கம:-புநர்விஶ்லேஷபீருத்வம் பரமாபக்திருச்யதே" என்கிறபடியே பரபக்தி பரஜ்ஞாந பரமபக்திகளையுடையராய்க்கொண்டு * தொண்டர்க்கமுதுண்ணச் சொன்மாலைகள் சொல்லி * அவாவற்று வீடுபெற்றருளினார்.

அநந்தரம், "திருமால்திருப்பேர்வல்லாரடிக்கண்ணிசூடியமாறன்" என்கிற * திருக்குருகூர்நகர்நம்பிக்கு ப்ரதமஶிஷ்யரான ஸ்ரீமதுரகவிகள் ப்ரபந்நஜநகூடஸ்தரான ஸ்வாசார்யவைபவத்தை "கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பு" என்கிற திவ்யப்ரபந்தத்திலே யருளிச்செய்து பஞ்சமோபாயநிஷ்டரான முமுக்ஷுக்களுக்கு உபகரித்தருளி, அர்ச்சாரூபமான ஆழ்வார்விக்ரஹத்தையும் எழுந்தருளப்பண்ணி அவருக்கு நித்ய பக்ஷ மாஸ அயந ஸம்வத்ஸரோத்ஸவங்களையெல்லாம் மஹோத்ஸவமாகத் தாழ்வற நடத்திக்கொண்டு "வேதந்தமிழ்செய்தபெருமாள் வந்தார், திருவாய்மொழிப்பெருமாள் வந்தார், திருநகரிப்பெருமாள் வந்தார், திருவழுதிவளநாடர் வந்தார், திருக்குருகூர்நகர்நம்பி வந்

(க) "ప్రాప్యస్యబ్రహ్మణోరూపం ప్రాప్తుశ్చప్రత్యగాత్మనః । ప్రాప్త్యుపాయంఫలంప్రాప్తేస్తథాప్రాప్తివిరోధిచ । వదన్తిసకలంవేదాస్సేతిహాసపురాణకాః." (௨) "ద్వయాత్పరతరన్నాస్తి మన్త్రంవేదేష్వపిద్విజ." (௩) "దర్శనంపరభక్తిస్స్యాత్ పరజ్ఞానన్తుసంగమః । పునర్విశ్లేషభీరుత్వం పరమాభక్తిరుచ్యతే."

தார்,காரிமாறர் வந்தார்,சடகோபர் வந்தார், பராங்குசர் வந்தார்” என்று பல சின்னங்கள்பணிமாற,அவ்வளவிலே சங்கத்தார்சிஷ்யர்கள் வந்து ‘எங்கள்சங்கத்தாரோடே தர்க்கித்து ஜயித்துச் சங்கப்பலகையேறினாலொழிய “வேதந் தமிழ்செய்த பெருமாள்” என்று விருதுபிடிக்கவொட்டோம்’ என்று தடுக்க, ஸ்ரீமதுரகவிகளும் ‘அது ந்யாயமாம்: எங்கள்ஆழ்வார் எங்கும்எழுந்தருளார்; அவர்திவ்யஸூக்திக்குச் சங்கப்பலகை இடங்கொடுத்ததாகில் அவர்க்கு இடங்கொடுத்ததாம்’என்றுசொல்லி, ஒருசிறுமுறியிலே“கண்ணன்கழலிணை” என்றுஎழுதி‘இச்சிறுமுறியைச் சங்கப்பலகையின்மேல்வையுங்கோள்’என்று அவர்கள்கையிலே கொடுக்க, அவர்களும் போய் இவ்விஶேஷத்தைச்சங்கத்தாருக்குச் சொல்லி அச்சிறுமுறியைச் சங்கப்பலகையின்மேலே வைக்க,அக்காலத்திலே தென்மதுரையிலே சங்கத்தாரோடுசேர முந்நூறுதமிழ்ப்புலவர் சங்கப்பலகை யேறியிருக்க,அப்பலகை அவர்களெல்லாரையும் எடுத்துக் கவிழ்த்துப்போட்டு ஆழ்வார்திவ்யஸூக்திச்சிறுமுறியொன்றையுமே தரித்துக் கொண்டு நிற்க, இத்தைக்கண்டு சங்கத்தலைவனும் பயப்பட்டு, “ஈயாடுவதோ கருடற்கெதிரே இரவிக்கெதிர்மின்மினியாடுவதோ, நாயோடுவதோ வுறுமிப் புலிமுன் நரிகேசரிமுன் நடையாடுவதோ,பேயாடுவதோ † வெழிலூர்வசிமுன் †பெருமானடிசேர்வகுளாபரணன், ஓராயிரமாமறையின் தமிழில் ஒருசொற் பொறுமோ வுலகிற்கவியே” என்று ஆழ்வார்விஷயமாகக் கவிசொல்லி அபராதக்ஷாமணம் பண்ணிக்கொண்டான். பின்னையும் அங்குக்கிடந்த தமிழ்ப் புலவ்ரடைய ப்ரத்யேகம் ப்ரத்யேகம் கவிசொல்லி அபராதக்ஷாமணம்பண்ணிக்கொண்டார்கள். இப்படி (க) “ஶ்ருதம்ப்ரகாஶயேத் தீமாந்” என்கிறபடியே ஸ்வாசார்யரான ஸ்ரீபராங்குசருடைய வைபவத்தை * ஊரும் நாடு முலகமுமெல்லா மறியும்படி ப்ரகாசிப்பித்துக்கொண்டு மதுரகவிகள் சிலகாலம் எழுந்தருளியிருந்து லோகத்தை வாழ்வித்தருளினார்.

(க) “𑌶𑍍𑌰𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌯𑍇𑌦𑍍𑌧𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍.”

† ‘அழகூர்வசிமுன்’ என்றும், ‘பெருமான்வகுளாபரணன்றருசொல், ஓராயிரமாமறையின்பொருளின்னொருசொற்பொருமோ’ என்றும் பாடாந்தரம்.

† திவ்யப்ரபந்த ப்ராமாண்ய ஸமர்த்தநம்.

இப்படி தத்வதர்ஶிகளாக அவதரித்தருளின இவ்வாழ்வார்கள் அருளிச்செய்த திவ்யப்ரபந்தங்கள் முக்யதமமான ப்ரமாணங்களாயிருக்க, தேவதாந்தரவிஷயமாக "தெய்வநான்முகக் கொழுமுளையீன்று, முக்கணீசனொடு தேவுபலநுதலி, மூவுலகும்விளைத்த வுந்தி" என்றும், "பூவில் நான்முகனைப் படைத்த, தேவன்" என்றும், "நான்முகனை, மூழ்த்தநீருலகெல்லாம் படையென்று முதல்படைத்தாய்" என்றும், "நான்முகன்றன்னொடு தேவருலகோடுயிர்படைத்தான்" என்றும், "பிரமன் சிவ னிந்திர னாதிக்கெல்லாம், நாபிக் கமல முதற்கிழங்கு" என்றும், "பிரமனைத் தன்னுந்தியிலே தோற்றுவித்து" என்றும், "இருந்தண்கமலத் திருமலரினுள்ளே, திருந்து திசைமுகனைத் தந்தாய்" என்றும், "நின்னுந்திவா, யன்று நான்முகற் பயந்த வாதிதேவன்" என்றும், "நான்முகனை நாராயணன் படைத்தான்" என்றும், "உந்தியிற்றோற்றினாய் நான்முகனை" என்றும், "உந்தியெழுந்தவுருவமலர்தன்னிற், சந்தச்சதுமுகன்றன்னைப்படைத்தவன்" என்றும், "உந்திமேல் நான்முகனைப் படைத்தான்" என்றும் இப்படி, ஆழ்வார்களெல்லாரும் ப்ரஹ்மருத்ராதிகளை ஸர்வேஶ்வரன்தானே ஸ்ருஷ்டித்தானென்று அருளிச்செய்தும்;

அங்ஙனன்றிக்கே, "வலத்தனன் திரிபுரமெரித்தவன் இடம்பெறத் துந்தித், தலத்தெழுதிசைமுகன்" என்றும், "ஏறனைப் பூவனைப் பூமகள்தன்னை, வேறின்றி விண்தொழத் தன்னுள் வைத்து" என்றும், "திருவிடமேமார்வம் அயனிடமேகொப்பூழ், ஒருவிடமு மெந்தைபெருமாற் கரன்" என்றும், "ஏறாளுமிறையோனுந் திசைமுகனுந் திருமகளும், கூறாளுந் தனியுடம்பன்" என்றும், "சிவனொடு பிரமன் வண்திருமடந்தை சேர் திருவாகம்" என்றும், "மலர்மகள் நின்னாகத்தாள் - செய்ய, மறையான் நின்னுந்தியான் மாமதிள்மூன்றெய்த, இறையான் நின்னாகத்திறை" என்றும், "பிறைதங்கு சடையானை வலத்தேவைத்துப் பிரமனைத் தன்னுந்தியிலே தோற்றுவித்துக், கறைதங்குவேல் தடங்கண்திருவை மார்பிற் கலந்தவன்" என்றும்இப்படி,(க) "விஷ்ணோஶ்ஶ்ரீரநபாயிநீ" என்று சொல்லப்படுமவளாய் * இறையுமகலகில்லாத நித்யஸித்தமங்களாவஹையாய்ப் பரமமஹிஷியான பெரியபிராட்டியுடன் ரஜஸ்தமோகுணமிஶ்ரரான ப்ரஹ்மருத்ரர்களுடன் வாசியறத் தன் திருமேனியிலே இடங்கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறானென்று அருளிச்செய்தும்;

அங்ஙனன்றிக்கே, "நிரைமலர்ப்பாதங்கள் சூடிக் கண்ணபிரானைத் தொழுவார், ஒற்றைப்பிறையணிந்தானும் நான்முகனு மிந்திரனும், மற்றையமரருமெல்லாம்" என்றும், "கள்வா வெம்மையு மேழுலகும் நின், னுள்ளேதோற்றிய விறைவ வென்று,வெள்ளேறன் நான்முக னிந்திரன் வானவர்,புள்ளூர்தி

(க) "విష్ణోశ్శ్రీరనపాయినీ."

† 'இதுமுதல் ஆழ்வார்கள்வைபவம் முடிகிறவரையிலும் உள்ள க்ரந்தங்கள், பிற்காலத்துப்பெரியோர்களாற் சேர்க்கப்பட்டவை; ஆனதுபற்றியே, 'ஆசார்யஹ்ருதயத்தில் அழகியமணவாளப்பெருமாள்நாயனாரும் அருளிச்செய்தாரிறே' என்று இவற்றினிடையில் வருவதும், இவை சிலப்ரதிகளிற் காணப்படாமலிருப்பதும்' என்று ஸம்ப்ரதாயம்வல்லார் கூறுவர்.

கழல்பணிந்தேத்துவர்" என்றும், "நாடொறும் வானவர் தம்மை யாளுமவனும் நான்முகனும் சடைமுடியண்ணலும், செம்மையா லவன் பாதபங்கயம் சிந்தித்தேத்தித் திரிவர்" என்றும், "நுண்ணுணர்வின், நீலார்கண்டத்தம்மானும் நிறைநான்முகனு மிந்திரனும், சேலேய்கண்ணார் பலர்சூழ விரும்பும் திருவேங்கடத்தானே" என்றும்,"அரன்நான்முகனேத்தும்,செய்யநின்திருப்பாதத்தை" என்றும், "மேவித்தொழும் பிரமன் சிவ னிந்திரன்" என்றும், "நெற்றிபெற்றகண்ணன் விண்ணின்நாதனோடு போதின்மேல், நற்றவத்த நாதனோடு மற்றுமுள்ள வானவர், கற்றபெற்றியால்வணங்கு பாத"என்றும், "நீரேறுசெஞ்சடை நீலகண்டனும் நான்முகனும் முறையாற், சீரேறுவாசகஞ் செய்யநின்ற திருமால்" என்றும், "அவரிவரென்றில்லை அரவணையான் பாதம், எவர் வணங்கியேத்தாதா ரெண்ணில் - பவரும், செழுங்கதிரோனொண்மலரோன் கண்ணுதலோ னன்றே, தொழுந்தகையார் நாளுந் தொடர்ந்து"என்றும் இப்படி, ப்ரஹ்மருத்ராதிதேவதைகள் எம்பெருமானைக் கிட்டித் தண்டனிட்டு ஸ்தோத்ரம்பண்ணித் திரிவார்கள் என்று அருளிச்செய்தும்;

அங்ஙனன்றிக்கே, "கேழ்த்தசீரரன் முதலாக் கிளர்தெய்வமாய்க் கிளர்ந்து, சூழ்த்தமரர் துதித்தா லுன்றொல்புகழ் மாசூணாதே" என்றும், "நினைந்து நைந்துள்கரைந்துருகி யிமையோர்பலரும் முனிவரும், புனைந்த கண்ணி நீர் சாந்தம் புகையோடேந்திவணங்கினால்,...உன்பெருமை மாசூணாதோ மாயோனே" என்றும், "மாசூணாவான்கோலத் தமரர்கோன் வழிப்பட்டால், மாசூணா வுன பாதமலர்ச்சோதி மழுங்காதே"என்றும், "பிறையேறுசடையானும் நான்முகனு மிந்திரனு, மிறையாதலறிந்தேத்த வீற்றிருத்த லிது வியப்பே" என்றும் இப்படி, ப்ரஹ்மருத்ராதிகள் ஸத்வகுணோத்தரரானபோது எம்பெருமானைக் கிட்டி ஸேவித்து ஸ்தோத்ரம்பண்ணினால் எம்பெருமானுக்கு அவத்யாவஹ மென்று அருளிச்செய்தும்;

அங்ஙனன்றிக்கே, "நளிர்மதிச்சடையனென்கோ நான்முகக் கடவுளென்கோ" என்றும், "சிவனா யயனானாய்" என்றும், "கடிகமழ்கொன்றைச் சடையனே யென்னும் நான்முகக் கடவுளே யென்னும்" என்றும், "பூத்தண்டுழாய்முடியாய் புனைகொன்றையஞ்செஞ்சடையாய், வாய்த்த வென்னான்முகனே" என்றும், "என்திருமார்பன்றன்னை யென்மலைமகள்கூறன்றன்னை, என்றுமென்னாமகளையகம்பாற்கொண்ட நான்முகனை" என்றும், "முனியே நான்முகனே முக்கண்ணப்பா" என்றும், "அவாவறச் சூழரியை யயனை யரனை யலற்றி, அவாவற்று" என்றும் இப்படி, இத்திவ்யப்ரபந்தங்களிலே ஆதிமத்யாவஸாநமாக ப்ரஹ்மருத்ராதிகளை ஸர்வேஸ்வரன்றானாக அருளிச்செய்தும்; ஆக இப்படி ஒருகாலருளிச்செய்தது ஒருகால் அருளிச்செய்யா திருக்கையாலே இவற்றை முக்யதமமான ப்ரமாணமென்று விஸ்வஸிக்கலா யிருந்ததில்லையே யென்னில்;—

விஸ்வஸிக்கக்கூடும்; எங்ஙனேயென்னில்:— இவ்வாழ்வார்கள் தாங்கள் தங்களுக்குத் தேவதாந்தரவிஷய வைராக்ய முண்டென்று தோற்ற "ஒ ஒ உலகினதியல்வே, ஈன்றோளிருக்க மணைநீராட்டிப், படைத்திடந்துண்டுமிழ்ந்தளந்து, தேர்ந்துலகளிக்கும் முதற்பெருங்கடவுள் நிற்பப், புடைப்பலதானறி

தெய்வம் பேணுதல், தனதுபுல்லறிவாண்மை பொருந்தக்காட்டி” என்றும், “எம்பெருமாமாயனையல்லது, ஒருமாதெய்வம் மற்றுடையமோ யாமே” என்றும், “பிதிருமனமிலேன் பிஞ்ஞகன்றன்னோ,டெதிர்வன் அவனெனக்கு நேரான்” என்றும், “மற்றுமோர் தெய்வமுண்டே மதியிலாமானிடங்காள்” என்றும், “மற்றுமோர்தெய்வமுளதென்றிருப்பாரோ டுற்றிலேன்” என்றும், “எம்பெருமானுண்டுமிழ்ந்த வெச்சிற்றேவ, ரல்லாதார்தா முளரே” என்றும், அவ்வளவுமன்றிக்கே “திடவிசும்பெரிவளிநீர்நிலமிவைமிசை, படர்பொருள் முழுவதுமா யவையவைதொறும், உடன்மிசை யுயிரெனக் கரந்தெங்கும் பரந்துளன், சுடர்மிகுசுருதியு ளிவையுண்ட சுரனே” என்றும், “போதின் மங்கை பூதலக்கிழத்தி தேவி அன்றியும், போதுதங்குநான்முகன் மகன் அவன்மகன் சொலின், மாது தங்கு கூறன் ஏறதூர்தி யென்று வேதநூ, லோதுகின்றதுண்மை” என்றும், “தீர்த்தனுலகளந்த சேவடிமேற் பூந்தாமம், சேர்த்தி யவையே சிவன்முடிமேல் தான்கண்டு, பார்த்தன் தெளிந்தொழிந்த பைந்துழாயான்பெருமை, பேர்த்துமொருவராற் பேசக்கிடந்ததே” என்றும், “கபாலநன்மோக்கத்துக் கண்டுகொண்மின்” என்றும், “மார்க்கண்டேயனுங் கரியே, கருத்தமனமொன்றும்வேண்டா கண்ணனல்லால்தெய்வமில்லை” என்றும், “சத்தியங்காண்மி னைய, சிலையினாலிலங்கைசெற்றதேவனே தேவனாவான்” என்றும் இப்படி, ப்ரமாணத்தாலும் ப்ரத்யக்ஷத்தாலும் ஸாக்ஷியாலும், (க) “யதேதத்பரமம்ப்ரஹ்ம லோகேவேதேஷுபட்யதே - ஸதேவ꞉ புண்டரீகாக்ஷஸ் ஸ்வயம்நாராயண꞉பர꞉” என்று சொல்லப்படுகிற ஸ்ரீமந்நாராயணனே ஸர்வஸ்மாத்பரனென்று ஸாதித்தும்; அதுவுமன்றியே, பெரியாழ்வார் (உ) “பர꞉பராணாம்புருஷோ யஸ்யதுஷ்டோஜநார்த்தந꞉ - ஸ ப்ராப்நோத்யக்ஷயம்ஸ்தாந மேதத்ஸத்யம்மயோதிதம்” என்றும், (ங) “நாஸ்தி நாராயணஸமோ நபூதோநபவிஷ்யதி - ஏதேநஸத்யவாக்யேந ஸர்வார்த்தாந் ஸாதயாம்யஹம்”என்றும் சொல்லுகிற ரிஷிகள்வாக்யங்களையும் அவற்றுக்கு அடியான ஶ்ருதிவாக்யங்களையுங் கொண்டு வித்வத்கோஷ்டியானராஜாஸ்தாநத்திலே பரதத்வநிர்ணயம்பண்ணி விரைந்துகிழியறுத்தும், இப்படி நிஶ்சயம் பண்ணின ஆழ்வார்கள் ஒருகா லருளிச்செய்தது ஒருகாலருளிச்செய்திலர்களென்னவொண்ணாது; ஆனால், இவற்றுக்குக் கருத்தென்னென்னில்;—அந்தத் தேவதாந்தரங்களினுடைய ஸ்வரூபஸ்வபாவங்களுக்கீடாக அருளிச்செய்தார்களித்தனை.

எங்ஙனேயென்னில் :—இவர்கள் கர்மவஶ்யரில் ப்ரதாநராகையாலே, (ச) “யுககோடிஸஹஸ்ராணிவிஷ்ணுமாராத்யபத்மபூ꞉ - புநஸ்த்ரைலோக்ய

(க) “యదేతత్పరమంబ్రహ్మ లోకేవేదేషుపఠ్యతే । సదేవఃపుణ్డరీకాక్షః స్వయంనారాయణఃపరః.” (உ) “పరఃపరాణాంపురుషో యస్యతుష్టోజనార్దనః। సప్రాప్నోత్యక్షయంస్థాన మేతత్సత్యంమయోదితం.” (ங) “నాస్తినారాయణసమో నభూతోనభవిష్యతి । ఏతేన సత్యవాక్యేన సర్వార్థాన్ సాధయామ్యహం.”(ச) “యుగకోటిసహస్రాణి విష్ణుమారాధ్యపద్మభూః । పునస్త్రైలోక్యధాతృత్వం ప్రాప్తవానితిశుశ్రుమ.”

தாத்ருத்வம் ப்ராப்தவாநிதிஶுஶ்ரும” என்றும், (௧) “மஹாதேவஸ்ஸர்வமேதே மஹாத்மா ஹுத்வாऽத்மாநம்தேவதேவோபபூவ”என்றும்சொல்லுகிறபடியே பூர்வஜந்மங்களிலே ப்ரஹ்மபதம் ருத்ரபதம்பெறுகைக்குத் தபஸ்ஸு பண்ணுகையாலே தத்பலபோகார்த்தமாக எம்பெருமானாலே ஸ்ருஷ்டரானார்களென்றும்,இவர்கள் எம்பெருமான் திருமேனியைப்பற்றி லப்தஸ்வரூபராயிராதபோது இவர்களுக்கு ஸத்தை குலையுமென்றும், இவர்கள் ஸத்வோத்ரிக்தரானபோது பகவத்ஸ்தோத்ராதிகளுக்கு யோக்யராயிருப்பர்களென்றும், இவர்கள் ராஜஸதாமஸப்ரசுரரானபோது அஹங்காரத்தாலே பண்ணும் தர்மாநம் கநத்திருக்கையாலே இவர்கள் எம்பெருமானைக்கிட்டி ஸ்தோத்ரம் பண்ணி ஸேவிக்கை அவத்யாவஹமென்றும், இவர்களுடைய ஸ்வரூபஸ்திதி ப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்திகள் பகவததீநமாய் ஶரீரவச்சேஷமாயிருக்கையாலும் (௨)“ஏகஏவஜகத்ஸ்வாமீ ஶக்திமாநச்யுத:ப்ரபு:-ததம்ஶாஶ்ஶக்திமந்தோऽந்யே ப்ரஹ்மேஶாநாதயோऽமரா:” என்கையாலும் அவன்றானாக அருளிச்செய்தும் போருகையாலே இத்திவ்யப்ரபந்தங்களை முக்யதமமான ப்ரமாணங்களென்னக் குறையில்லை.

இவர்கள் ஸர்வேஶ்வரனுக்கு ஶரீரமானபடியை, (௩) “ஸஏவஸ்ருஜ்யஸ்ஸசஸர்ககர்த்தா ஸஏவபாத்யத்திசபால்யதேச - ப்ரஹ்மாத்யவஸ்தாபிரஶேஷமூர்த்திர் விஷ்ணுர்வரிஷ்டோவரதோவரேண்ய:”என்றும், (௪) “கல்பாந்தேருத்ரரூபீயோ க்ரஸதேஸகலம்ஜகத்-தமாத்யம்புருஷம்விஷ்ணும் ப்ரணதோऽஸ்மிஜநார்த்தநம்” என்றும், (௫) “ஸ்ருஷ்டிஸ்தித்யந்தகரணீம் ப்ரஹ்மவிஷ்ணுஶிவாத்மிகாம் - ஸஸம்ஜ்ஞாம்யாதிபகவா நேகஏவஜநார்த்தந:” என்றும், “தாமோதரனுருவாகிய சிவற்குந் திசைமுகற்கும்” என்றும், “அரனயனென வுலகழித் தமைத்துளனே” என்றும் அருளிச்செய்தார்கள். இவர்கள் ஸர்வேஶ்வரனுக்கு ஶரீரபூதராக, அவன்தான் ஆத்மாவாக, இவர்களை அவன்தானாகச் சொல்லும்படி யெங்ஙனேயென்னில்:—ஶரீரவாசிஶப்தம் ஶரீரிபர்யந்தஸ்வார்த்தாபிதாநம்பண்ணக்கடவதிறே;ஒருஶரீரியானவன்,“ஸ்தூலோऽஹம், க்ருஶோऽஹம்” என்று தானும்சொல்லி, பிறரும் “நீ தடித்தாய்,இளைத்தாய்” என்று சொல்லுமோபாதி இவர்களையும் ஸர்வேஶ்வரன் தானாகச்சொல்லக் குறையில்லை. “நீர் வானம் மண்ணெரி காலாய் நின்ற நேமியான்” என்றும், “சூழ்ந்தகன்றாழ்ந் துயர்ந்த முடிவில் பெரும்பாழேயோ, சூழ்ந்ததனிற்பெரிய பரநன்மலர்ச்சோதீயோ, சூழ்ந்ததனிற்பெரிய சுடர்ஞானவின்பமேயோ”என்றும், “தேவராய்நிற்குமத்தேவு மத்தேவரின், மூவராய்நிற்குமுதுபுணர்ப்பும் - யாவராய், நிற்கின்றதெல்லாம் நெடுமால்” என்றும், “முதலாவார்

---

(௧) “మహాదేవస్సర్వమేధేమహాత్మా హుత్వాऽऽత్మానందేవదేవోబభూవ.” (௨) “ఏకఏవజగత్స్వామీ శక్తిమానచ్యుతఃప్రభుః । తదంశాశ్శక్తిమన్తోऽన్యే బ్రహ్మేశానాదయోऽమరాః.” (௩) “సఏవసృజ్యస్సచసర్గకర్తా సఏవపాత్యత్తిచపాల్యతేచ । బ్రహ్మాద్యవస్థాభిరశేషమూర్తి ర్విష్ణుర్వరిష్ఠోవరదోవరేణ్యః.” (௪) “కల్పాన్తేరుద్రరూపీయో గ్రసతేసకలంజగత్ । తమాద్యంపురుషంవిష్ణుం ప్రణతోऽస్మిజనార్దనమ్.” (௫) “సృష్టిస్థిత్యన్తకరణీం బ్రహ్మవిష్ణుశివాత్మికాం । ససంజ్ఞాంయాతిభగవా నేకఏవజనార్దనః.”

மூவரே யம்மூவருள்ளும், முதலாவான் மூரிநீர்வண்ணன்" என்றும் இத்யாதிகளாலே அவனையொழிந்த ஸகல சேதநாசேதநங்களும் அவன்தானாக அருளிச்செய்தார்கள். இப்படி அருளிச்செய்கைக்கு அடி:—(க)"யஸ்யாத்மா ஶரீரம் யஸ்யப்ருதிவீ ஶரீரம்" என்கிறபடியே ஸர்வேஶ்வரனுக்கு ஆத்மாவும் ஶரீரம் அசித்தும் ஶரீரம் என்று வேதத்திலே சொல்லுகையாலும்,(உ)"விஶ்வரூபஞ்சமாமஜம்" என்று அவன்தானும் அருளிச்செய்கையாலும், திருத்தேர்த்தட்டிலே அர்ஜ்ஜுநனுக்கு விஶ்வரூபத்தைக் காட்டுகையாலும், அவன்தானாகச்சொல்லக் குறையில்லையிறே.

(ங) "கஇதிப்ரஹ்மணோநாம ஈஶோஹம்ஸர்வதேஹிநாம் - ஆவாந்தவாங்கேஸம்பூதௌ தஸ்மாத்கேஶவநாமவாந்" என்கிறபடியே நாராயணன் பக்கலிலே ப்ரஹ்மருத்ராதிகள் ஜாதரானார்கள் என்றும், இவர்கள் திருநாபீகமலத்தையும் தக்ஷிணபார்ஶ்வத்தையும் பற்றி லப்தஸ்வரூபராயிருப்பர்கள் என்றும், (ச) "பாதேநகமலாபேந ப்ரஹ்மருத்ரார்ச்சிதேநச" என்று இவர்கள் ஶேஷபூதராய் எம்பெருமானை அர்ச்சிப்பர்கள் என்றும், இவர்கள் தததீநமான ஸத்தாஸ்திதிப்ரவ்ருத்திகளை யுடையராகையாலே எம்பெருமான் தானே யென்றும் ஶ்ருதீதிஹாஸ புராணங்களும் சொல்லிற்றின.

(ரு) "பரமாத்மாபரோயோஸௌ நாராயணஸமாஹ்வய: - தஸ்யாநபாயிநீ † ஶக்திர் தேவீதத்தர்மதர்மிணீ" என்கிறபடியே * எத்தனையேனும் பிரிவாற்றகில்லாத பெரியபிராட்டியாரோபாதி ப்ரஹ்மருத்ராதிகளும் இவன்திருமேனியிலே ஸர்வகாலமு மிருப்பர்களோ வென்னில்:—ஆபத்காலத்திலே எம்பெருமான் தன்திருமேனியிலே ஒதுங்க அவர்களுக்கும் இடங்கொடுக்குமத்தனையல்லது எப்போதும் இரார்கள்; இதுதான் ஸர்வேஶ்வரனுக்கு மஹத்தான ஶீலகுண மாகையாலே, ஆழ்வார்கள் எப்போதும் அத்தையே அருளிச்செய்துகொண்டு போருவர்கள்: "தாளதாமரையானுனதுந்தியான்,வாள்கொணீண்மழுவாளியுன்னாகத்தான், ஆளராய்த்தொழுவாரு மமரர்கள், நாளுமென்புகழ்கோவுனசீலமே" என்றும்,"அக்கும் புலியினதளு முடையாரவரொருவர், பக்கம்நிற்க நின்ற பண்பர்" என்றும் சொல்லக்கடவதிறே."கலஹங்களாலல்அடையவனைந்தானுக்குள்ளேஇன்ன ஜாதியென்னாமல் எல்லாருங் கூடியிருந்து, கலஹம்தெளிந்தவாறே புறப்பட்டாலும் 'இவ்விடம் இன்னான்பற்று, இவ்விடம் இன்னான்பற்று'என்று சொல்லுமாபோலே" என்று நஞ்சீயருக்குப் பட்டர் அருளிச்செய்தாரிறே.

கீழ் இவர்களுக்குச்சொன்ன இத்தனையும் நமக்கும் ஒக்குமென்று அருளிச்செய்தார்கள்; எங்ஙனேயென்னில்:-"வாடாதமலரடிக்கீழ் வைக்கவே வகுக்கின்று" என்றும், "என்னையாக்கிக்கொண்டு" என்றும், "அந்நாள் நீதந்த

(க) "యస్యాత్మాశరీరం యస్యపృథివీశరీరం." (உ) "విశ్వరూపఞ్చమామజమ్."
(ங) "కఇతిబ్రహ్మణోనామ ఈశోஉహంసర్వదేహినాం।ఆవాంతవాఙ్గేసమ్భూతౌ తస్మాత్ కేశవనామవాన్." (ச) "పాదేనకమలాభేన బ్రహ్మరుద్రార్చితేనచ." (ரு) "పరమాత్మాపరోయోஉసౌ నారాయణసమాహ్వయః।తస్యానపాయినీశక్తిర్దేవీతద్ధర్మధర్మిణీ."

† 'லக்ஷ்மீர் தேவீதத்தர்மசாரிணீ', என்றும் பாடம்.

வாக்கை" என்றும், இவ்வளவுமன்றியே "என்னைத்தன்பொன்னடிக்கீழிருத்தி" என்றும், இங்ஙனன்றிக்கே "குலதொல்லடியேன்" என்றும்,"குடிகுடிவழிவந்தாட்செய்யும்தொண்டர்" என்றும், "அடியோம்போற்றி" என்றும், இங்ஙனன்றிக்கே "அருவினையேன், களவேழ்வெண்ணெய்தொடுவுண்டகள்வாவென்பன்" என்றும்,இவ்வளவுமன்றியே "உயிர்வேறின்றியொன்றாகவே" என்றும் தமக்குஒன்றும் பிறர்க்குஒன்றுமாகாமல் அருளிச்செய்தாரிறே.

இனி, அவர்களோடு ஸமரோ இவ்வாழ்வார்கள்? என்னில்:—அன்று; கர்மத்தையிட்டு ஸ்ருஷ்டித்தானென்றது அவர்களை; ஸ்வேச்சையாலே அவதரிப்பித்தானென்றது இவர்களை. ஆபத்காலத்திலே ஆபந்நிவாரணார்த்தமாகக் காதாசித்கமாகத் தன்திருமேனியிலே யிடங்கொடுத்துவைத்தா னென்றது அவர்களை; "நீக்கமில்லாவடியார்"என்னக்கடவதிறே இவர்களை. ராஜஸதாமஸமிஸ்ர ஸத்வம் தலையெடுத்தபோது பகவத்விஷய ப்ரவ்ருத்தி கநத்திருக்கையாலே ஶேஷபூதரென்கிறது அவர்களை; "முக்குணத்திரண்டவையகற்றி,ஒன்றினிலொன்றிநின்று" என்றும்,"நிலைநின்ற தொண்டரான, அறந்திகழுமனத்தவர்" என்றும் சொல்லுகிற ஶுத்தஸத்வநிஷ்டரா கையாலே *தெளிவுற்றசிந்தையரான ஶேஷபூதரென்கிறது இவர்களை.அவர்கள் ஸத்வகுணங்குலைந்து ராஜஸ தாமஸ ப்ரசுரரானபோது அஹங்கரித்து "கோऽயம்விஷ்ணு:" என்றும், "பரிவின்றி வாணனைக் காத்துமென் றன்று படையோடும் வந்தெதிர்ந்த" என்றும் இப்படி பாணாஸுரயுத்தாதிகளிலே ஈஸ்வரனோடே எதிரம்புகோக்கையாலே ஈஸ்வரனைக்கிட்டுகை அவத்யமென்றும், பகவத்விஷயீகாரத்துக்குமுன்பு உண்டான ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளிலே பொல்லாங்குகளை அநுஸந்தித்தும், "பிதிருமனமிலேன் பிஞ்ஞகன்றன்னோடு, எதிர்வன் அவனெனக்கு நேரான்" என்று தாமே அருளிச்செய்தாரிறே; ஆகையாலே, ஸமர் என்ன வொண்ணாது.

ஆனால், உத்க்ருஷ்டவர்ணஜாதரன்றிக்கே நிக்ருஷ்டவர்ணஜாதரான இவ்வாழ்வார்கள் செய்தருளினதாய் பாஷாகாநரூபமாய்ப் பௌருஷேயமாய் அநித்யமாயிருக்கிறஇவற்றை,அபௌருஷேயமாய் நித்யமாய் நிர்தோஷப்ரமாணமான வேதத்தோடொக்க த்ருடதரப்ரமாண மென்னும்படி யெங்ஙனேயென்னில்:—இவர்கள் உத்க்ருஷ்ட ஜந்மத்திலே அவதரித்தால் உத்க்ருஷ்டஜந்மஜாதர்க்கொழிய அபக்ருஷ்டஜந்மஜாதர்க்கு ஈடேற வழியில்லையென்றதாமாகையாலும், ப்ரபத்திஸர்வாதிகாரமாகையாலும், இவர்கள் ஸம்ஸாரநிமக்நரையுயர்த்தத் தாழவிழிந்தார்களிறே.(க)"ஹரிகீர்த்திம்விநைவாந்யத்ப்ராஹ்மணேநநரோத்தம - பாஷாகாநம்நகாதவ்யம் தஸ்மாத்பாபந்த்வயாக்ருதம்"என்கையாலே பகவந்நாமஸங்கீர்த்தநத்துக்கு பாஷாகாநரூபதோஷமில்லாமையாலும், "வடமொழிமறை"என்றது தென்மொழிமறையை நினைத்தாகையாலும், "செந்திறத்ததமிழோசைவடசொல்லாகி" என்றும், "செந்தமிழும் வடகலையுந்திகழ்ந்தநாவர்" என்றும், "பொய்யில்பாடல்"என்றும், "பொய்ம்மொழியொன்றில்லாத மெய்ம்மையாளன்" என்றும், "ஆகஸ்த்யமு மநாதி" என்று

(க) "హరికీర్తిం వినైవాన్యత్ బ్రాహ్మణేన నరోత్తమ। భాషాగానం న గాతవ్యం తస్మాత్పాపం త్వయాకృతం."

படத்வேஷி கலிஜித் வசநஸித்த மாகையாலும், பாஷாமாநரூபதோஷமே யில்லை. இனி, புருஷபுத்திமூலமான தோஷத்துக்கு, "யானாய்த் தன்னைத் தான்பாடித், தென்னா வென்னு மென்னம்மான்" என்கிறபடியே இவ்வாழ்வார்கள்நாவிலிருந்து *இன்கவிபாடும் பரமகவிகளாக நன்குவந்து பரமசேதநனா பரவாஸுதேவன் தானே நன்றாகப்பாடி ப்ரகாசிப்பித்ததாகையாலும், "அன்னமதாயிருந் தங்கற நூலுரைத்த" என்றும், "அன்னமாயன்றங்கருமறைபயந்தான்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஹம்ஸாவதாரமாய் ப்ரஹ்மாவுக்கு வேதத்தை உபதேசித்தாப்போலேயும் வ்யாஸபகவானை ஆவேசித்து வேதங்களை விஸ்தரிப்பித்தாப்போலேயும் இவர்களைக்கொண்டு ப்ரகாசிப்பித்ததாகையாலே, இப்ரபந்தங்களுக்குப் புருஷபுத்தி ஜநித தோஷமே யில்லை. ஸுப்தப்ரபுத்தரான சிஷ்யர்களை உபாத்யாயர் ஓதுவிக்குமாபோலேயும், ப்ரளயாவஸ்தையிலும் தன்திருவுள்ளத்திலே வைத்துக்கொண்டிருந்து ஸ்ருஷ்டிகாலம் வந்தவாறே வேதத்தை ப்ரகாசிப்பித்தாப்போலேயும் ப்ரகாசிப்பித்ததாகையாலே, அநித்யதோஷப்ரஸங்கமே யில்லை. ஆகையாலே, வேதத்துக்கு உண்டான ப்ராமாண்யம் இதுக்கும் ஒக்குமிறே. (க)"யோவேதவர்ணேஷு துவர்ணபுத்திம் ஸாமாந்யதோவை விதநாதிமர்த்ய:- ஸயாதிகோராந்நரகாநஸங்க்யாந் பிஸாசதாமேதிமஹாவநேஷு" என்கிறபடியே (உ) "த்ரைகுண்யவிஷயாவேதா:" என்று த்ரிகுணாத்மபுருஷர்களை விஷயீகரிக்கும் வேதத்துக்கு இப்படியானால் * மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்ற ஆழ்வார்களருளிச்செய்த த்ரமிடோபநிஷத்ஸாரத்துக்குச் சொல்லவேண்டாவிறே. (ங) "அர்ச்சாவதாரோபாதாந வைஷ்ணவோத்பத்திசிந்தநம் - மாத்ருயோநிபரீக்ஷாயாஸ் துல்யமாஹுர்மநீஷிண:" என்கிற இவ்வர்த்தத்தை * "வீட்டின்பவின்பப்பாக்களில் த்ரவ்யபாஷாநிரூபண ஸமம், இன்பமாரியில் ஆராய்ச்சி" என்று ஆசார்யஹ்ருதயத்திலே அழகியமணவாளப்பெருமாள் நாயனாரும் அருளிச்செய்தாரிறே; ஆகையால், அருளிச்செயலில் அப்ராமாண்யபுத்தி மாத்ருகமநதோஷத்தோடொக்குமிறே. ஆனபின்பு இவையே முக்யதமப்ரமாணங்க ளென்றாகின்றது.

ஆழ்வார்களுக்கு எம்பெருமான் ப்ரத்யக்ஷ ஸாக்ஷாத்காரமோ? ஜ்ஞாந ஸாக்ஷாத்காரமோவென்னில்:— ஜ்ஞாநஸாக்ஷாத்கார மல்லது ப்ரத்யக்ஷ ஸாக்ஷாத்கார மில்லை. ஆகில், "கமலக்கண்ணனென்கண்ணினுள்ளான் காண்பன்" என்றும், "நம்பியை நான் கண்டபின்" என்றும், "கண்ணுள் நீங்கா" என்றும் சொல்லுகிறவை சேரும்படி எங்ஙனேயென்னில்,—அவையும் ப்ரத்யக்ஷஸமாநாகாரமான ஜ்ஞாநஸாக்ஷாத்காரமாகக்கடவது. "நள்ளிராவும் நன்பகலும் நானிருந்தோலமிட்டால், கள்ளமாயா வுன்னை யென்கண் காண வந்தீயாயே" என்றும், "பக்கம்நோக்கிநின்றலந்தேன் பாவியேன் காண்

(க) "యో వేదవర్ణేషు తువర్ణబుద్ధిం సామాన్యతో వై విదధాతి మర్త్యః। స యాతి ఘోరా న్నరకానసఙ్ఖ్యాన్ పిశాచతామేతి మహావనేషు." (உ) "త్రైగుణ్యవిషయా వేదాః." (ங) "అర్చావతారోపాదాన వైష్ణవోత్పత్తిచిన్తనం। మాతృయోనిపరీక్షాయా స్తుల్యమాహు ర్మనీషిణః."

கின்றிலேன்" என்றும் மற்றும் இப்படி பாட்டுக்கள்தோறும் பெரிய ஆர்த்தி யோடே கூப்பிட்டு, "காணவந் தென்கண்முகப்பே" என்கிற பாட்டின்படி யே ப்ரஹ்மருத்ராதிகளுமகப்படக்கூப்பிட்டாலுங் காணவொண்ணாத வஸ்து வை நடையழகு நிலையழகு கண்ணழகுகளை ப்ரத்யக்ஷமாக அநுபவிக்கவே ணுமென்று கூப்பிடுகிற இதுக்கு ப்ரயோஜநமில்லை யென்று நிராஸராவது; பின்னையும் அவனைச் சாபலாதிஶயத்தாலே "அப்பனே அடலாழியானே" என் கிற பாட்டின்படியே ப்ரதமபரிஷ்வங்கமே தொடங்கிக் காணவேணுமென்ற அமோக்ஷ்யமான ஆத்மவஸ்து குருத்துவற்றாகவுலரும்படி பார்த்துக் கண் மறைந்து "காண்கின்றிலேன்" என்றும், (க) "நமாம்ஸசக்ஷுரபிவீக்ஷதேதம்" என்றும் ப்ரத்யக்ஷமாக மாம்ஸசக்ஷுஸ்ஸுக்குக் காணவொண்ணாதென்று நிராஸராய் '*தக்கஞானக்கண்களாலே கண்டு தழுவுவனென்று தர்ஶநஸம மான ஜ்ஞாநஸாக்ஷாத்காரமொழியக்*கட்கண்ணாலேகாண விரகில்லை' என்று நிர்த்தரிக்கையாலே, கீழ் "கண்டேன்" என்று பலஇடங்களிலும் அருளிச்செ ய்ததும் ஜ்ஞாநஸாக்ஷாத்காரமாகக்கடவது; "கண்டேன் என்ற பத்தும் உட் கண்ணாலே" என்று ஆசார்யஹ்ருதயத்திலே அழகியமணவாளப்பெருமாள் நாயனாரும் அருளிச்செய்தாரிறே. ஆகையால், இவ்வர்த்தம்ஸுத்தஸம்ப்ரதாய ஸித்தம். உள்ளதனைக்காலம் யத்நித்தாலும் மாம்ஸத்ருக்கோசரனன்றென் னுமிடத்தை "என்றேனுங், கட்கண்ணாற்காணாத வவ்வுரு" என்றும், ஜ்ஞாந சக்ஷுஸ்ஸாலே காணுமத்தனை யென்னுமிடத்தை "நெஞ்சென்னு, முட்கண் ணேல் காணுமுணர்ந்து" என்றும் பிறர்க்கும் உபதேசித்தாரிறே. ஜ்ஞாநஸா க்ஷாத்காரமேயுள்ளதென்னுமிடத்தை, "நீயெம்பெருமான் நீரெம்பெருமான் திசையு மிருநிலனு, மாயெம்பெருமானாகின்ற லடியோங்காணுமால்" என் றும், "முன்னைவண்ணம் பாலின்வண்ணம் முழுதுநிலைநின்ற,பின்னைவண்ணம் கொண்டல்வண்ணம்வண்ண மெண்ணுங்கால்,பொன்னின்வண்ணம் மணியின் வண்ணம் புரையுந் திருமேனி, இன்னவண்ண மென்று காட்டீர்" என்றும், "சிறிதுந் திருமேனி யின்னவண்ணமென்றுகாட்டீர்" என்றும் அருளிச்செய் தாரிறே திருமங்கையாழ்வாரும். முதலாழ்வார்களும் *ஞானச்சுடர்விளக்கே ற்றியிறே "திருக்கண்டேன் பொன்மேனி கண்டேன்" என்று அருளிச்செய் ததும். இனி, ப்ரத்யக்ஷமாக அநுபவிக்கலாவது அர்ச்சாவதார மொன்று மேயிறே.

ஆகையாலே, அவதார விஶேஷங்களாய் ஶ்ரேஷ்டதம ஜந்மஜாதராய் அகிலரும் உஜ்ஜீவிக்கும்படி அவதரித்தவர்களாய் அகஸ்த்யபாஷாரூபமான த்ராவிடவேதப்ரபந்தங்களைப் பெண்ணும் பேதையும் அதிகரிக்கும்படி உப கரித்தருளின ஆழ்வார்கள்பக்கலிலும் அருளிச்செயல்களிலும் விஶ்வாஸ

(க) "నమాంసచక్షురభివీక్షతేతమ్."

பாஹுஸ்ய முடையவர்கள் ஜீவந்முக்த ரென்கிறது. (க) "நஸப்தஸாஸ்த்ராபிரதஸ்யமோக்ஷோ நசைவரம்யாவஸதப்ரியஸ்ய-நபோஜநாச்சாதநதத்பரஸ்ய நலோகவ்ருத்திக்ரஹணேரதஸ்ய - ஏகாந்தஸீலஸ்யத்ருடவ்ரதஸ்யபஞ்சேந்த்ரியப்ரீதிநிவர்த்தகஸ்ய - அத்யாத்மவித்யாரதமாநஸஸ்யமோக்ஷோத்ருவோநித்யமஹிம்ஸகஸ்ய", "ஸமதமநியதாத்மாஸர்வபூதாநுகம்பீ விஷயஸுகவிரக்தோஜ்ஞாநத்ருப்தஃப்ரஸாந்தஃ - அநியதநியதாங்கோநைவஹ்ருஷ்டோநருஷ்டஃ ப்ரவஸிதஇவகேஹேவர்த்ததேயஸ்ஸமுக்தஃ" என்கிறபடியே அஸச்சாஸ்த்ராபிருசியையும் லோகயாத்ரையையும் கைவிட்டு ஏகாந்தஸீலராய், ஸிரஸ்சேதபட்டாபிஷேகபர்யந்தமான மஹா ஆபத் ஸம்பத்துக்கள் ஸம்பவித்தாலும் ஸ்வாசாரப்ரச்யுதி வாராதபடி. த்ருடாத்யவஸாயயுக்தராய், இந்த்ரியகிங்கரரன்றிக்கே விஷ்ணுகிங்கரராய், ஆத்மயாதாத்ம்யஜ்ஞாநபரிஸீலநபரராய், பூதஹிம்ஸையைவிட்டு ஸமதமாத்யாத்மகுணங்களையுடையராய், ஸர்வபூததயாபரராய், அர்த்தகாமங்களை அருவருத்து விட்டவராய், ஜ்ஞாநபூர்த்தியையுடையராய், பாஹ்யகரணஸாந்தியுக்தராய், நியதாஹாரராய், அத்யுத்ருதருமன்றியே அதிகோபிகளுமன்றியே பார்யாபுத்ராதிகள்பக்கல் மமதாபுத்திக்ருத ஆஸாபாஸ ரஹிதராய், ஆசார்யவிஸ்வாஸ முடையரானவர்கள், "அறியக்கற்று வல்லார் - ஆழ்கடல் ஞாலத்துள்ளே - வைட்டணவர்" என்கிறபடியே ஜீவந்முக்த ரென்கிறது.

இவ்வாழ்வார்கள் தம் பரமக்ருபையாலே இத்திவ்யப்ரபந்தங்களை * உய்ப்பவர்க்கு உய்யும்வண்ணமாக அருளிச்செய்து லோகத்தைவாழ்வித்தருளித் * தன்னுடைச்சோதிக்கு எழுந்தருளினார்கள்.

ஆழ்வார்கள்வைபவம் முற்றிற்று.

(క) ‘‘నశబ్దశాస్త్రాభిరతస్యమోక్షో నచైవరమ్యావసథప్రియస్య। నభోజనాచ్ఛాదనతత్పరస్యనలోకవృత్తిగ్రహణేరతస్య। ఏకాన్తశీలస్యదృఢవ్రతస్య పఞ్చేన్ద్రియప్రీతినివర్తకస్య। అధ్యాత్మవిద్యారతమానసస్య మోక్షోధ్రువోనిత్యమహింసకస్య,’’ ‘‘శమదమనియతాత్మాసర్వభూతానుకమ్పీ విషయసుఖవిరక్తోజ్ఞానతృప్తఃప్రశాన్తః। అనియతనియతాఙ్గోనైవహృష్టోనరుష్టః ప్రవసితఇవగేహేవర్తతేయస్సముక్తః.’’

ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் வைபவம்.

இவ்வாழ்வார்கள் * தன்னுடைச்சோதிக்கு எழுந்தருளி நெடுங்காலம் கழிந்தவாறே, வீரநாராயணபுரத்திலே மன்னனார் திருவடிகளிலே ஸர்வவித கைங்கர்யங்களையும் செய்துகொண்டுபோருகிற ஈஸ்வரபட்டாழ்வாரும், அவர் குமாரர் நாதமுனிகளும், அவர்குமாரர் ஈஸ்வரமுனிகளும், ஒருநாளளவிலே மன்னனார்திருமுன்பேசென்று தண்டன்ஸமர்ப்பித்து, 'தேவரீர் (க) "பரித்ராணாய ஸாதூநாம்விநாஸாயசதுஷ்க்ருதாம் - தர்மஸம்ஸ்தாபநார்த்தாய ஸம்பவாமியுகே யுகே" என்கிற திருமுகப்படியே துஷ்டநிக்ரஹ ஸிஷ்டபரிபாலநார்த்தமாக அவதரித்து விளையாடியருளின ஸ்ரீமதுரை திருவாய்ப்பாடி ஸ்ரீப்ருந்தாவநம் யமுநாதீரம் ஸ்ரீகோவர்த்தநகிரி ஸ்ரீமத்த்வாரகை திருவயோத்யை ஸ்ரீஸாளக்ராமம் ஸ்ரீபதரிகாஸ்ரமம் ஸ்ரீநைமிஸாரண்யம் ஸ்ரீநரஸிம்ஹகிரி முதலான வடதிசையிலுள்ள திவ்யதேசங்களெங்கும் திருவடிதொழுது வரவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, மன்னனாரும் 'அப்படியே செய்யுங்கோள்' என்று அர்ச்சகமுகேந விடைகொடுத்தருள, இவர்களும் ஸகுடும்பமாகப் புறப்பட்டுப் போய், உத்தரதேசத்திலுண்டான *வடதிசை மதுரை சாளக்கிராமம் வைகுந்தம் துவரை அயோத்தி இடமுடைவதரி முதலான திவ்யதேசங்களைத் திருவடிதொழுது, (உ) "யமுநாஞ்சாதிகம்பீராம் நாநாவர்த்தசஷாகுலாம்" என்று ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணத்திற்சொல்லுகிறபடியே அதிகம்பீரமாய்ப் பலசுழிகளையுடைத்தாய்ப் பெருகாநிற்கிற யமுநாதீரத்திலே 'ஸ்ரீகோவர்த்தநபுரம்' என்கிற க்ராமத்திலே "தூயபெருநீர் யமுனைத்துறைவன்" என்கிற எம்பெருமானைத் திருவடிதொழுது மிகவும் ப்ரீதராய் 'இவ்விடத்திலே நித்யவாஸம் பண்ணக் கடவோம்' என்று நிஸ்சயித்துக்கொண்டு அவர் திருவடிகளிலே ஸர்வவித கைங்கர்யங்களும் பண்ணிக்கொண்டு ஸேவித்திருக்கிற காலத்திலே, மன்னனாரும் 'நம்முடைய வீரநாராயணபுரத் தேற வாரும்' என்று நாதமுனிகளுக்கு ஸ்வப்நங் காட்டியருள, 'ஈதொருஸ்வப்நம் இருந்தபடியென்!' என்று இவர்களும் தங்களிலே விசாரித்து, 'இனி நமக்குச் செய்ய அடுப்பதென்?' என்று யமுனைத்துறைவர் திருமுன்பேசென்று தண்டன்ஸமர்ப்பித்து இச்செய்தியை விண்ணப்பஞ்செய்ய, அவரும் அர்ச்சகமுகேந 'அப்படியே செய்யுங்கோள்' என்று தீர்த்தப்ரஸாதமும் ப்ரஸாதித்து விடைகொடுத்தருளினார்.

இவர்களும் அங்குநின்றும் குடும்பஸஹிதமாகப் புறப்பட்டு, வாராணஸீவழியாக எழுந்தருளி, (ங) "ஸப்த ஸப்தஸு லோகேஷு லோகாலோகேசராசரே - நாஸ்திநாஸ்திஸமம்க்ஷேத்ரம் உத்தமம்புருஷோத்தமம்" என்று சதுர்த்தஸபுவநங்களிலும் ஸ்வஸத்ருஸரஹிதமாகச் சொல்லப்படுகிற ஸ்ரீபுருஷோத்தமத்தேற வெழுந்தருளி, ஸ்ரீஜகந்நாதனையும் திருவடிதொழுது, அங்குநின்றும் புறப்பட்டு, ஸிம்ஹாத்ரி யேற வெழுந்தருளி, ஸிம்ஹகிரியப்ப

(க) "పరిత్రాణాయసాధూనాం వినాశాయచదుష్కృతాం। ధర్మసంస్థాపనార్థాయ సమ్భవామియుగేయుగే." (உ) "యమునాఞ్చాతిగమ్భీరాం నానావర్తఝషాకులాం." (ங) "సప్తసప్తసు లోకేషు లోకాలోకేచరాచరే। నాస్తినాస్తిసమంక్షేత్రం ఉత్తమంపురుషోత్తమం."

ளையும் ஸேவித்து, அங்குநின்றும் போந்து (க) "அஹோவீர்யமஹோ ஶௌர்யம் அஹோபாஹுபராக்ரமః - நாரஸிம்ஹம்பரந்தைவம் அஹோபல மஹோபலம்" என்றுசொல்லப்பட்ட அஹோபிலநரஸிம்ஹனையும் திருவடி தொழுது, அங்குநின்றும் போந்து "பரன்சென்றுசேர்திருவேங்கடமாமலை" என்கிற திருமலையாழ்வாரையும் ஸேவித்து திருமலையேறவெழுந்தருளி (உ) "மாயாவீபரமாநந்தம் த்யக்த்வாவைகுண்டமுத்தமம் - ஸ்வாமிபுஷ்கரிணீ தீரே ரமயாஸஹமோததே" என்கிறபடியே ஜகந்நாடகஸூத்ரதாரியான ஸ்ரீவைகுண்டநாதன் பரமாகாசமான பரமபதத்தையும் உபேக்ஷித்து இவ் விபூதியிலுள்ளாரை ரக்ஷிக்கையிலுள்ள நசையாலே திருக்கோனேரிக்கரை யிலே திருமாமகளுடனே ஸர்வஸுலபனாயெழுந்தருளியிருக்கிற திருவேங் கடத்தப்பனையும் திருவடிதொழுது, அவ்விடத்தே நித்யவாஸம்பண்ணுவோ மென்று பார்க்க,மன்னனார் திருவுள்ளமாகாமையாலே அதிஶீக்ரமாக அங்கு நின்றும் புறப்பட்டுக் கடிகாசலத்தேறவெழுந்தருளிக் * கடிகைத்தடங்குன் றின்மிசை யிருந்த அக்காரக்கனியான அழகியசிங்கரையும் ஸேவித்து,அங்கு நின்றும்போந்து *புட்குழி யெம்போரேற்றுநாயனாரையும் பெரியவுடையா ரையும் ஸேவித்து, அங்குநின்றும் போந்து (ங) "நகரீணாஞ்சஸர்வாஸாம் புரீகாஞ்சீவிஶிஷ்யதே - கிரீணாஞ்சாபிஸர்வேஷாம் ஶ்ரேஷ்டோஹஸ்திகிரிஸ் ஸ்ம்ருதః-வேகவத்யுத்தரேதீரே புண்யகோட்யாம்ஹரிஸ்ஸ்வயம்-வரதஸ்ஸர்வ பூதாநாம் அத்யாபிபரித்ருஶ்யதே" என்று சொல்லுகிறபடியே வேகவதியின் வடகரையிலே உத்தமமான கச்சிமாநகரத்திலே கிரிகளில்வைத்துக்கொண்டு ஶ்ரேஷ்டமான ஹஸ்திகிரியின்மேலே புண்யகோடியென்கிற விமாந மத்யத் திலே யெழுந்தருளிநின்று ஸர்வசேதநராலும் ஸேவ்யமாநராய் ஸர்வபலப்ரத ரான பேரருளாளரையும் ஸேவித்து, அவ்விடத்தில் மற்றுமுண்டான திருப் பதிகளையும் ஸேவித்து, அங்குநின்றும் போந்து திருவயிந்திரபுரத்தில் தெய்வ நாயகனையும் திருவடிதொழுது, அங்குநின்றும் எழுந்தருளி திருக்கோவ லூரில் ஆழ்வார்கள்நாயனாரையும் திருவடிதொழுது,அங்குநின்றும் போந்து (ச) "ரங்கம்ரங்கமிதிப்ரூயாத் க்ஷுதப்ரஸ்கலநாதிஷு - விஷ்ணுலோக மவாப்நோதி ஸத்யம்பாபக்ஷயாந்நரః"என்றுசொல்லுகையாலே தும்மல் இரு மல் தொடக்கமான கலக்கங்கள் வந்தால் தத்தோஷ நிவ்ருத்யர்த்தமாக "திருவரங்கம்பெரியகோயில்" என்று அநுஸந்தேயமாய்ப் பாபஹரமாய் மோக்ஷப்ரதமுமான * திருவரங்கப்பெருநகரிலே எழுந்தருளி நம்பெரு மாளையும் ஸேவித்து, அங்குநின்றும் எழுந்தருளி திருக்குடந்தையில் ஆரா வமுதாழ்வாரையும் ஸேவித்து, அங்குநின்றும் மீண்டு வீரநாராயணபுரத்தில்

(க) "అహోవీర్యమహోశౌర్యం అహోబాహుపరాక్రమః । నారసింహంపరం దైవం అహోబలమహోబలం." (உ) "మాయావీపరమానన్దం త్యక్త్వావైకుణ్ఠముత్తమం। స్వామిపుష్కరిణీతీరే రమయాసహమోదతే." (ங) "నగరీణాఞ్చసర్వాసాం పురీకాఞ్చీవిశిష్యతే। గిరీణాఞ్చాపిసర్వేషాం శ్రేష్ఠోహస్తిగిరిస్స్మృతః॥ వేగవత్యుత్తరేతీరే పుణ్యకోట్యాంహరిస్స్వయం । వరదస్సర్వభూతానాంఅద్యాపిపరిదృశ్యతే." (ச) "రఙ్గంరఙ్గమితిబ్రూయాత్ క్షుతప్రస్ఖలనాదిషు । విష్ణులోకమవాప్నోతి సత్యంపాపక్షయాన్నరః."

மன்னனார்கோயிலேற வெழுந்தருள, அங்குஉள்ள ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களெல்லாரும் எதிர்கொள்ள, புகுந்து மன்னனாரைத்திருவடிதொழுது அதிப்ரீதராய் நிற்க, மன்னனாரும் திருவுள்ளம்போரவுகந்தருளி அங்குள்ளஸ்ரீவைஷ்ணவர்களெல்லாரையும் அழைத்தருளி 'நமக்குப்ரியமாயிருக்கும் இவர்களைப் போர ஆதரித்துப்போருங்கோள்'என்று அருளிச்செய்ய, அவர்களும் அதுக்கிடாகத் திருமாளிகைகட்டிக்கொடுத்து அமுதுபடி முதல் மற்றும் திருமாளிகைக்கு வேண்டுமவையெல்லாம் நடத்திக்கொண்டுபோருகிறகாலத்திலே, இவர்களும் மன்னனாருக்குத் திருநந்தவநம்செய்து திருமாலை கட்டிச் சாத்தி அமுதுபடி சாத்துப்படி திருவிளக்கு முதலானவைகளெல்லாம் குறைவறநடத்திக்கொண்டு வித்வத்கோஷ்டிகளும் ஶாஸ்த்ரப்ரவர்த்தநங்களுமெல்லாம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கச்செய்தே,

மேல்நாட்டில்நின்றும் சிலஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் எழுந்தருளி மன்னனாரை ஸேவித்து, அவர்திருமுன்பே "ஆராவமுதே" என்கிற திருவாய்மொழியை அநுஸந்தித்தருள, அத்தை நாதமுனிகள் கேட்டருளி அதிப்ரீதராய் அவர்களைப்பார்த்து "'ஆயிரத்துள்இப்பத்தும்" என்றிருந்தது; இப்ரபந்தம் உங்களுக்கு முற்றப் போமோ?' என்று கேட்டருள, அவர்களும் 'இப்பத்துப் பாட்டுமே வருவது' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, இவரும் 'உங்கள்நாட்டிலே ஸ்ரீகோஶமுண்டோ? பாடம்போவாருண்டோ?' என்றுகேட்டருள, 'எங்களுக்கு இவ்வளவுபாடம் வருவது; மற்றோரிடத்துமில்லை' என்று அவர்கள்விண்ணப்பஞ்செய்ய, இவரும் அவர்களுக்கு மன்னனாருடையதீர்த்தப்ரஸாதமும் ப்ரஸாதிப்பித்து ஸத்கரித்துப் போகவிட்டருளி, 'இப்ரபந்தம் சடகோபனவதரித்தருளின திருக்குருகூர்ப்ரதேஶத்திலே யுண்டாகவேணும்' என்று திருநகரிக்கு எழுந்தருளி ஆழ்வாரையும் பொலிந்துநின்றபிரானையும் ஸேவித்து, அங்கே ஸ்ரீமதுரகவிகளுடைய ஶிஷ்யரான ஸ்ரீபராங்குஶதாஸரை ஸேவித்து, 'இவ்விடத்திலே திருவாய்மொழியோதினவர்களுண்டோ? ஸ்ரீகோஶங்களுண்டோ?' என்று கேட்டருள, அவரும் 'திருவாய்மொழியும், மற்றுமுண்டான திவ்யப்ரபந்தங்களும் நெடுங்காலமுண்டு ப்ரமுஷிதமாய்த்து; இப்போது எங்களாசார்யரான ஸ்ரீமதுரகவிகள் அடியேனுக்கு 'கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பு' என்கிற திவ்யப்ரபந்தத்தை ப்ரஸாதித்தருளி, இக்கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பை ஆழ்வார்திருமுன்பே ஏகாஸநத்திலே யிருந்து ஏகாக்ரசித்தராய் ஆழ்வார்திருவடிகளை த்யாநித்துக்கொண்டு நியமத்துடனே பன்னீராயிரம் உரு அநுஸந்திக்க ஆழ்வார் ப்ரஸந்நராவரென்று அருளிச்செய்தார்' என்ன, நாதமுனிகளும் 'அந்தத் திவ்யப்ரபந்தத்தை அடியேனுக்குப்ரஸாதித்தருளவேணும்' என்று தண்டன்ஸமர்ப்பித்து விநயத்துடனே விண்ணப்பஞ்செய்ய, அவரும் மிகவும்உகப்புடனே இவருக்கு அந்தத்திவ்யப்ரபந்தத்தை ஓதுவித்தருள, நாதமுனிகளும் ஓதித் திருப்புளியாழ்வாரடியிலே ஆழ்வார் திருமுன்பே பன்னீராயிரம்உரு கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பை நியமத்தோடே அநுஸந்திக்க, ஆழ்வாரும் (க) "ஆஸ்திகோதர்மஶீலஶ்ச ஶீலவாந்வைஷ்ணவஶ்ஶுசிஃ - கம்பீரஶ்சதுரோதீரஶ் ஶிஷ்யஇத்யபிதீயதே" என்று சொல்லப்

(க) "ఆస్తికో ధర్మశీలశ్చ శీలవాన్ వైష్ణవశ్శుచిః। గమ్భీరశ్చతురో ధీర శ్శిష్యఇత్యభిధీయతే."

படுகிற ஶிஷ்யலக்ஷணமான ஆஸ்திக்யாதிகுணங்களை யுடையரான நாதமுனிகளுக்குப் பெரியபிராட்டியார்கியோகேந மிகவும் ப்ரஸந்நராயருளி, இந் நாதமுனிகளைக்குறித்து அஶரீரிவாணிசொல்லுமாபோலே திருவாய்மலர்ந்து 'ஏன்காணும் நம்மைக்குறித்து பஹு-ஸ உபாஸியாநின்றீர்?' என்று கேட்டருள, நாதமுனிகளும் 'திருவாய்மொழி முதலான திவ்யப்ரபந்தங்களை அடியேனுக்கு இரங்கியருளவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஆழ்வாரும் ப்ரீதியுடன் ஸர்வேஶ்வரன் தமக்கு *மயர்வறமதிநல மருளினாப்போலே நாதமுனிகளுக்கு(க) "திவ்யந்ததாமிதே சக்ஷு:" என்கிறபடியே திவ்யஜ்ஞாநசக்ஷுஸ்ஸை ப்ரஸாதித்தருளி, ரஹஸ்யத்ரயத்தையும், திருவாய்மொழியையும், மற்றுமுள்ள மூவாயிரப்ரபந்தங்களையும், அகில தர்ஶநதாத்பர்யங்களையும், அஷ்டாங்கயோக ரஹஸ்யத்தையும் ப்ரஸாதித்தருளினார்.

"மிக்கவேதியர் வேதத்தினுட்பொருள், நிற்கப்பாடி யென்னெஞ்சுள் நிறுத்தினான்" என்று சொல்லுகிறபடியே நாதமுனிகளும் க்ருதார்த்தராய்ப் பொலிந்துநின்றபிரானையும் ஆழ்வாரையும் ஸேவித்திருக்கிற வளவிலே, மன்னனார் 'இப்ரபந்தங்களை நம்முடைய முன்பே ஒருஉருச் சொல்ல வாரும்' என்று நாதமுனிகளுக்கு ஸ்வப்நமுகேந அருளிச்செய்ய, இவரும் மற்றை நாள் பொலிந்துநின்றபிரானையும் ஆழ்வாரையும் ஸேவித்து இச்செய்தியை விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஆழ்வாரும் அர்ச்சகமுகேந 'ஆகில், நீர் வீரநாராயண புரத்தேறப்போய் இப்ரபந்தங்களை ஶமதமாத்யாத்மகுணங்களையுடையரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு * அறியக்கற்றுவல்லராம்படி ஓதுவியும்' என்று நியமித்துத் தீர்த்தப்ரஸாதங்களையும் ப்ரஸாதித்து விடைகொடுத்தருளினார்.

நாதமுனிகளும் மீண்டு வீரநாராயணபுரத்தேற எழுந்தருளும்போது வழியிலுள்ளதிருப்பதிகளையும் அந்தந்தத்திருப்பதிவைபவமான திவ்யப்ரபந்தங்களையும் அநுஸந்தாநம்பண்ணிக்கொண்டு ஸேவித்து மீண்டு வீரநாராயணபுரத்தேற வந்து புகுந்து மன்னனாரைத்திருவடிதொழுது நின்று, தம்மை ஆழ்வார் விஶேஷகடாக்ஷம்பண்ணித் திவ்யப்ரபந்தங்களையும் ப்ரஸாதித்தருளின செய்தியை மன்னனாருக்கு விண்ணப்பஞ்செய்ய, மன்னனாரும் மிகவும் உகப்புடனே ஸ்வப்நமுகேந ஒருரு இவருடனே அருளிச்செய்து, 'ஸம்ஸாரிகளை உஜ்ஜீவிப்பிக்கைக்காகக் கரணகளேபரங்களைக் கொடுத்தும், ஶாஸ்த்ரங்களைத்தந்தும், நாமேவந்துபிறந்தும் இவையித்தனையும் செய்தவிடத்திலும் கார்யகரமாயிற்றில்லை; ஆனபின்பு ஆழ்வார்களுடைய திவ்யப்ரபந்தமுகேநவாய்த்து, திருந்திற்று; இப்படிப்பட்ட ப்ரபந்தங்கள் ப்ரமுஷிதமாய்க் கிடக்கவொண்ணாது' என்று பார்த்தருளி, 'இவரைக்கொண்டு இவற்றைப்ரகாஶிப்பிக்கவேணும்' என்று நினைத்து, 'நீர் இவற்றை இயலு மிசையு மாக்கும்' என்று அர்ச்சகமுகேந நியமித்தருள, நாதமுனிகளும் தம்முடைய மருமக்களான கீழையகத்தாழ்வாரையும் மேலையகத்தாழ்வாரையும் அழைத்தருளி, 'ஆழ்வார்நம்மைவிஶேஷகடாக்ஷம்பண்ணியருளிப்ரஸாதித்தருளின இத்திவ்யப்ரபந்தங்களை இயலு மிசையு மாக்கவேணும்; அதுசெய்யுமிடத்து * இன்கவிபாடும் பரமகவிகள் அருளிச்செய்ததாய், *செஞ்சொலாலெடுத்த தெய்வ

(க) "దివ్యన్దదామితే చక్షుః."

நன்மாலையான திவ்யப்ரபந்தங்களாகையாலே இத்தைத் திவ்யகாநத்திலே சேர்த்துப்பாடவேணும்' என்று அவர்களையுங் கூட்டிக்கொண்டு, ஸ்ரீவேத வ்யாஸபகவான் வேதங்களை உதாத்தஅநுதாத்த ஸ்வரித ப்ரசயயுக்தங்களாக உச்சரிக்கலாம்படி பண்ணினாப்போலே நாதமுனிகளும் இத்திவ்யப்ரபந்தங்களைத் திவ்யகாநத்திலே யடைத்து இயலுமிசையுமாக்கிப் பாடுவித்தருள,இது லோகத்திலே ப்ரஸித்தமாயிற்று.

அநந்தரம், கங்கைகொண்டசோழபுரத்திலே அந்தராஜ்யத்துக்கு ராஜாவானசோழன்வாசலிலே,தேவகாநம்பாடுவாளொருத்தியும்மநுஷ்யகாநம்பாடுவாளொருத்தியுமாக இரண்டு வாரஸ்த்ரீகள் தங்களில் விவாதமாய் வந்து,ராஜஸந்நிதியிலே வித்வான்களைத்திரட்டிப் பாட, ராஜாவும் அங்குள்ள வித்வான்களும் மநுஷ்யகாநம் பண்ணுகிறவளைக் கொண்டாடி அவளுக்கு மணியும் மாலையும் த்யாகமும் கொடுத்துப் போகவிட்டுத் தேவகாநம்பாடினவளை அநாதரித்துத் தள்ளிவிட, அவளும் 'நான்பாடுகிற காநம் தேவதைகளறியுமித்தனை' என்று தேவாலயங்கள்தோறும் புக்குப் பாடிக்கொண்டு வந்து மன்னனார்கோயிலிலே அவர்திருமுன்பே பாட, நாதமுனிகளும் அத்தைக் கேட்டு உகந்து கொண்டாடி அவளுக்கு மன்னனாருடைய தீர்த்த ப்ரஸாதமும் திருப்பரியட்டமும் ப்ரஸாதிப்பித்தருள, அவளும் இவரைத் தண்டனிட்டுப்போய் அந்த ராஜாவுடன் 'நான் பாடுகிற தேவகாநம் அறிவாராய்,நாதமுனிகளென்னுந் திருநாமமுடையாரொருவர், வீரநாராயணபுரத்தில் மன்னனார்கோயிலிலே இருக்கிறார்' என்ன, ராஜாவும் நாதமுனிகளை 'எழுந்தருளவேணும்' என்று அழைத்துவிட, இவரும் 'திருவாய்மொழி முதலான திவ்யப்ரபந்தங்களைத் திவ்யகாநத்திலே யடைத்தோம்;நாட்டார் இதின்வைபவமறியார்கள்; இத்தை நாம் அறிவிக்கவேணும்' என்று திருவுள்ளம்பற்றி ராஜகோஷ்டியேற வெழுந்தருள, ராஜாவும் எழுந்திருந்து தண்டன்ஸமர்ப்பித்து ஆஸநமிட, இவரும் எழுந்தருளியிருந்துஆசீர்வதிக்க,ராஜாவும் அத்யாதரத்துடனே 'இவள் பாடுகிற தேவகாநம் தேவரீர் அறிவீரோ?' என்று கேட்க, இவரும் மநுஷ்யகாநம் பாடுகிறவளையும் தேவகாநம் பாடுகிறவளையும் பாடச்சொல்லிக் கேட்டருளி, ராஜாவைக்குறித்து 'இவள்பாடுகிற மநுஷ்யகாநம் உங்களுக்குத் தெரியும்: இவள்பாடுகிற தேவகாநம் தேவர்களுக்குத் தெரியுமதுபோக்கி உங்களுக்குத் தெரியாது' என்ன, ராஜாவும் 'தேவரீர் அறியுமென்னுமிடம் நாங்களறியும்படி யெங்ஙனே?' என்ன, 'நாற்பது நூறு தாளத்தைச் சேரவொற்றச்சொல்லி 'இது இத்தனையெடை, இது இத்தனையெடை' என்று நாதமுனிகள் அருளிச்செய்ய, அவற்றை ராஜாவும் தனித்தனியே நிறுத்துச் சோதித்துப்பார்க்க, அவையெல்லாம் முந்திரை ஏறுமல் குறையாமல் இருந்தபடியைக் கண்டு மிகவும் ஆஸ்சர்யப்பட்டு நாதமுனிகளுடையஸ்ரீபாதத்திலே தண்டனிட்டுப் பஹுத்ரவ்யத்தை ஸமர்ப்பிக்கத்தேட, இவரும் சதுர்முக பசுபதி ஶதமக ப்ரப்ருதி பதங்களை நிராகரித்திருக்கும் நிஸ்ப்ருஹராகையாலே'நமக்கு இவையொன்றும் வேண்டா'என்று ராஜாவை ஆஸீர்வதித்து, மீண்டு வீரநாராயணபுரத்தே எழுந்தருளி,மன்னனார் திருவடிகளில் கைங்கர்யைகநிரதராய் வாழ்ந்துகொண்டிருக்குங்காலத்திலே,

இவர் ஸ்ரீபாதத்தில் ஆஶ்ரயித்தவர்களாய் (க) "ஶரீரம் வஸு விஜ்ஞாநம் வாஸ: கர்ம குணாநஸூந் - குர்வர்த்தந்தாரயேத்யஸ்து ஸஶிஷ்யோ நேதரஸ்ஸ்ம்ருத:" என்று சொல்லப்படுகிற குணங்களையுடையரான உய்யக்கொண்டார் குருகைகாவலப்பன் நம்பிகருணாகரதாஸர் ஏறுதிருவுடையார் திருக்கண்ணமங்கையாண்டான் வானமாமலைதேவியாண்டான் உருப்பட்டூர் ஆச்சான்பிள்ளை சோகத்தூராழ்வான் என்கிற எண்மர்க்கும் (உ) "அஹோ த்வயஸ்ய மாஹாத்ம்யம் அஹோ வீர்யமஹோ பலம் - மந்த்ரரத்நம் ஸபகரம் வேதஸாரம் ஸநாதநம்" என்கிறபடியே மந்த்ரரத்நமென்று ஶ்லாகித்துச்சொல்லப்படுகிற த்வயார்த்தத்தையும் ப்ரஸாதித்து, திருவாய்மொழிமுதலான திவ்ய ப்ரபந்தங்களையும் ஓதுவித்து, வேதஶாஸ்த்ரங்களையும் அதிகரிப்பித்து, ரஹஸ்யத்ரயஸாரார்த்தமாய் ஸகலஜகத்காரணபூதனான ஸர்வேஶ்வரன் விஷயமான ஸ்ரீபுருஷநிர்ணயத்தையும் ந்யாஸதத்வத்தையும் அருளிச்செய்து, *கரியகோலத் திருவுருவை த்யாநித்துக்கொண்டு யோகத்திலே யெழுந்தருளியிருந்தார்.

ராஜா இவருடைய யோகவைபவத்தைக் கேட்டு அங்கேறப்போய், மன்னனாரையும் ஸேவித்து, தானும் ஸ்த்ரீகளுமாக, இவர் யோகத்திலே எழுந்தருளியிருக்கும்படியைக் கண்டு ஆஶ்சர்யப்பட்டு, மீண்டுபோகிறவளவிலே, "திருவுடைமன்னரைக்காணில் திருமாலைக்கண்டேனே யென்னும்" என்கிறபடியே அவர்களை க்ருஷ்ணனும் கோபிமாருமாக நினைத்து அவர்கள்பின்னே கங்கைகொண்டசோழபுரத்தேற வெழுந்தருளாநிற்க, இதுகேட்டு உய்யக்கொண்டார் குருகைகாவலப்பனுள்ளிட்ட முதலிகளடையப் பின்தொடர்ந்தெழுந்தருளிக் கங்கைகொண்டசோழபுரத்தே கண்டு 'தேவரீர் இப்படி செய்யலாமோ?' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, நாதமுனிகளும் 'க்ருஷ்ணனும் பெண்களுமாக நினைத்து அவர்களுடனே வந்தேன்' என்று அருளிச்செய்து மீண்டெழுந்தருளினார்.

சிலநாள் கழிந்தவாறே, பின்னையும் ஒருகால் ராஜா வந்து மன்னனாரை ஸேவித்து மீண்டுபோகிறவன், தன்ஸாமந்தன்தலையிலே அடியிட்டு யானைக் கழுத்திலேற, இத்தை நாதமுனிகள் கண்டு 'ஸர்வேஶ்வரன் ப்ரஹ்மருத்ராதிகள்தலையிலே அடியிட்டுப் பெரியதிருவடியை மேற்கொள்ளும்படி இதுவாகாதே!' என்று மோஹித்தார் என்று ப்ரஸித்தமிறே.

பின்னையும் சிறிதுகாலம் யோகத்திலே எழுந்தருளியிருந்து குருகைகாவலப்பனைப்பார்த்து 'நீர் யோகரஹஸ்யத்தை அப்யஸியும்' என்று அஷ்டாங்கயோகக்ரமத்தை அவருக்கு அருளிச்செய்தருளினார். உய்யக்கொண்டாரைப் பார்த்து 'நீரும் யோகரஹஸ்யத்தை அப்யஸியும்' என்ன, உய்யக்கொண்டாரும் 'பிணம்கிடக்க மணம்புணரலாமோ? இந்த ஶரீராவஸாநத்திலே அப்யஸிக்க அமையும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, 'ஆகில், நீர் ஶாஸ்த்ரங்களையும் திருவாய்மொழி முதலான திவ்யப்ரபந்தங்களையும்

(க) "శరీరం వసు విజ్ఞానం వాసః కర్మ గుణానసూన్ । గుర్వర్థం ధారయేద్యస్తు స శిష్యో నేతరస్స్మృతః." (உ) "అహో ద్వయస్య మాహాత్మ్యం అహో వీర్యమహో బలం। మన్త్రరత్నం సబకరం వేదసారం సనాతనం."

ப்ரவர்த்திப்பியும்' என்று அருளிச்செய்து, தம்புத்ரராகிய ஈஶ்வரமுனிகளைப் பார்த்து 'உமக்கு ஒருகுமாரர் உண்டாகப்போகிறார்; அவருக்கு 'யமுனைத் துறைவர்' என்று திருநாமம் சாத்தும்' என்று அருளிச்செய்து, உய்யக் கொண்டாரையும் குருகைகாவலப்பனையுங் குறித்து 'உங்களுக்கு நாம் சொன்ன தர்மதாத்பர்யங்களையும், யோகரஹஸ்யார்த்தவிஶேஷங்களையும் யமுனைத்துறைவருக்கு உபதேசியுங்கோள்' என்று நியமித்தருளி, முன்பு போலே யோகத்திலே எழுந்தருளியிருந்தார்.

அநந்தரம், அந்தராஜா ஸபரிகரனாய் வேட்டைக்குவந்து மீண்டுபோகா நிற்கச்செய்தே, இவருடைய பெண்பிள்ளைகள் வந்து 'ஐயா! நம்அகத்திலே ஒருகுரங்கும் இரண்டுவில்லிகளும் ஒருபெண்பிள்ளையுமாக வந்து 'நாதமுனிகள் எங்கே?' என்று தேடிப்போனார்கள்' என்றவாறே, நாதமுனிகளும் 'அவர்கள் (க) "அக்ரதঃப்ரயயௌராமஸ் ஸீதாமத்யேஸுமத்யமா - ப்ருஷ்டதஸ்துதநுஷ்பாணிர் லக்ஷ்மணோऽநுஜகாமஹா" என்றுசொல்லப்பட்ட பெருமாளும் பிராட்டியும் இளையபெருமாளும் ஐந்த்ரவ்யாகரணபண்டிதனுமாக அடுக்கும்' என்று திருவுள்ளம்பற்றிப் பின்தொடர்ந்து எழுந்தருளி வழியில் எதிர்ப்பட்ட பலரையும் 'இப்படிபோகிறவர்களைக் கண்டீர்களோ?' என்று கேட்டருள, அவர்களும் 'போகிறார்கள், போகிறார்கள்' என்றுசொல்ல, கடுநடையிட்டு நெடுந்தூரம் எழுந்தருளிக் கங்கைகொண்டசோழபுரத்தில் கீழ் வாசலளவாக எழுந்தருளி, அங்குள்ளவர்களை 'இப்படி போகிறவர்களைக் கண்டீர்களோ?' என்று கேட்டருள, அவர்களும் 'கண்டிலோம்' என்ன, போகிற வில்லிகளும் காணக்காண மறைந்திட, இவரும் ஏங்கி அடித்துக்கொண்டு விழுந்து மோஹித்து, அதுவே ஹேதுவாக (உ) "பரந்துவைஷ்ணவம்லோகம் நித்யாநந்தம் ஸுகாவஹம் - தத்ரஸம்வாஹிநீந்திவ்யாம் விரஜாம்வேத ஸம்பவாம் - ஸர்வேஹிரண்மயாஸ்தத்ர ஸர்வேவேதமயாஶ்ஶுபாঃ - அப்ராக்ருதமயாநித்யாঃ புநராவ்ருத்திவர்ஜிதாঃ", "ஏகாந்திநஸ்ஸதாப்ரஹ்ம த்யாநிநோயோகிநோஹியே - தேஷாந்தத்பரமம்ஸ்தாநம் யத்வைபஶ்யந்திஸூரயঃ" என்கிறபடியே * பிணைக்கொடுக்கிலும் போகவொட்டாத * அடியார்நிலா நின்ற வைகுந்தமாநகரை ப்ராபித்தருளினார். கலந்துபிரிந்த பிராட்டி பத்து மாஸம் பிரிந்திருந்தாள்; இவர் கண்டுஉகந்துகாண்பதற்குமுன்னே காணப் பெறாத இழவு இருஞ்சிக்கொண்டுபோக எழுந்தருளினார். இச்செய்தியை உய்யக்கொண்டார், குருகைகாவலப்பன், ஈஶ்வரமுனிகள் முதலானார் கேட்டு வ்யாகுலப்பட்டு அங்கேறப் போய் அவருடைய விமலசரமவிக்ரஹத்தை ஸேவித்து, தங்கள் கண்ணிலும் நெஞ்சிலும் தேக்கிக்கொண்டு ஶோகார்த்த ராய்க் கிடந்து துடித்துத் தங்களிலேதேறித் தரித்துநின்று சரமகைங்கர்யத்

(க) "అగ్రతః ప్రయయౌ రామస్సీతా మధ్యే సుమధ్యమా । పృష్ఠతస్తు ధనుష్పాణిర్లక్ష్మణోఽనుజగామహ." (உ) "పరన్తు వైష్ణవం లోకం నిత్యానన్దం సుఖావహం । తత్ర సంవాహినీం దివ్యాం విరజాం వేదసమ్భవాం ॥ సర్వే హిరణ్మయాస్తత్ర సర్వే వేదమయాశ్శుభాః । అప్రాకృతమయా నిత్యాః పునరావృత్తివర్జితాః ॥ ఏకాన్తినస్సదా బ్రహ్మ ధ్యానినో యోగినో హి యే । తేషాన్తత్పరమం స్థానం యద్వై పశ్యన్తి సూరయః."

தை ஈஶ்வரமுனிகள் திருக்கையாலே ப்ரஹ்மமேதஸம்ஸ்காரவிதி யடங்கச் செய்வித்துப் பள்ளிபடுத்து, வீரநாராயணபுரத்தேற எழுந்தருளி மற்றும் செய்யவேண்டுங் க்ருத்யங்களெல்லாம் செய்வித்தார்கள். குருகைகாவலப்பனும் நாதமுனிகள் எப்போதும் யோகத்திலே எழுந்தருளியிருக்குமிடத்துக்கு அருகே யோகத்திலே எழுந்தருளியிருந்தார்.

நாதமுனிகள் திருநக்ஷத்ரம், ஆனிமாஸத்தில் அநூராதை.

அவர் தனியன் - (க) "வ்யோம்நஃபரஸ்தாத்ஸவிதம்ஸமேத்ய லக்ஷ்ம்யா நியோகாத்குருகாதிராஜஃ - ஸமந்த்ரரத்நந்த்வயமாஹயஸ்மை நாதாயதஸ்மை முநயேநமோஉஸ்து."

உய்யக்கொண்டார் மணக்கால்நம்பி வைபவங்கள்.

அநந்தரம் உய்யக்கொண்டாரும், நாதமுனிகள் ஸ்ரீபாதத்திலே ஆஶ்ரயித்த முதலிகளையுங் கூட்டிக்கொண்டு தர்ஶநார்த்தங்களையும் திருவாய்மொழி முதலான திவ்யப்ரபந்தங்களையும் அருளிச்செய்துகொண்டிருக்குங் காலத்திலே இவர் ஸ்ரீபாதத்திலே ஆஶ்ரயித்த முதலிகள் - மணக்கால்நம்பி, திருவல்லிக்கேணிப்பாண்பெருமாளரையர், †செட்டைப்பூசிச்சண்டலங்காரர், ஸ்ரீபுண்டரீகதாஸர், உலகுபெருமாள்நங்கை என்கிற இவ்வைவர்கள்.

இவர்களில் மணக்கால்நம்பி பன்னிரண்டுஸம்வத்ஸரம் ஸ்வாசார்யரான உய்யக்கொண்டார் திருவடிகளிலே (உ) "அஹம்ஸர்வங்கரிஷ்யாமி" என்ற இளையபெருமாளைப்போலே ஸர்வவிதகைங்கர்யங்களையும் பண்ணிக்கொண்டிருக்கையில், உய்யக்கொண்டார் தேவிகளாகிய ஆண்டாள் திருநாட்டுக்குஎழுந்தருள, திருமாளிகைக் கைங்கர்யமெல்லாம் தமக்கே பரமாய் நடத்திக்கொண்டு போதாநிற்கச்செய்தே, உய்யக்கொண்டார்பெண்பிள்ளைக ளிருவரையும் நீராட்டி அழைத்துக்கொண்டு வருகிற வழியிலே வாய்க்கால் சேறாயிருக்கக் கண்டு அவர்கள் திகைத்துநிற்க, தாம் படியாய்க்கிடந்து அவர்களைத் தம்முதுகிலே அடியிட்டெழுந்தருள்வித்துக்கொண்டு போக, உய்யக்கொண்டாரும் இச்செய்தியைக் கேட்டருளி 'இவர் இப்படி செய்வதே!' என்று போர ப்ரீதராய், இவருத்தமாங்கத்தைத் தம்திருவடித்தாமரைகளாலே அலங்கரித்து, பொன்னடிப்பூமுடிசூட்டி 'உமக்கு நாம் செய்யவேண்டுவதென்?' என்று கேட்டருள, நம்பியும் '"உற்றேன் உகந்துபணிசெய்துஉனபாதம், பெற்றேன் ஈதேயின்னம் வேண்டுவது எந்தாய்" என்று தேவரீர்திருவடிகளில் ஸேவையே வேண்டுவது' என்ன, உய்யக்கொண்டாரும் உகந்து அந்தஉகப்பின் மிகுதி

(க) "వ్యోమ్నః పరస్తాత్సవిధం సమేత్య లక్ష్మ్యాః యోగాత్ కురుకాధిరాజః । సమన్త్రరత్నం ద్వయమాహ యస్మై నాథాయ తస్మై మునయే నమోఽస్తు." (உ) "అహం సర్వం కరిష్యామి."

† 'செட்டலூர் செண்டலங்காரர்' என்று பிரதிபேதம்.

யாலே (க) "அதீதாநாகதஜ்ஞாந மாத்மதத்வப்ரகாஶகம் - ஸர்வவேதார்த்த விஜ்ஞாநம் ஸர்வஶாஸ்த்ரார்த்ததர்ஶநம்","மாநஸம்வாசிகம்பாபம் காயிகஞ்ச த்ரிதாக்ருதம்-த்வயஸ்மரணமாத்ரேண நாஶம்யாதிஸு நிஶ்சிதம்"என்கிறவைபவத்தையுடைய பரமார்த்தமான த்வயத்தையே மீளவும்ப்ரஸாதித்தருளினர்.

பின்பு சிலநாள்கழிந்தவாறே உய்யக்கொண்டார் திருநாட்டுக்கு எழுந்தருளுகிறபோது 'இனி தர்ஶநப்ரவர்த்தகராவார் ஆர்?'என்று மணக்கால்நம்பி விண்ணப்பஞ்செய்ய, அவரும், 'இங்குள்ள முதலிகளையுங் கூட்டிக்கொண்டு நீரே தர்ஶநம் நிர்வஹிக்கக்கடவீர்; பின்பு சொட்டைக்குலத்தினரான ஈஶ்வரமுனிகள் திருவயிற்றிலே ஸ்ரீமந்நாதமுனிகளுக்குஒருதிருப்பேரனர்அவதரிப்பர்; அவருக்கு யமுனைத்துறைவரென்று திருநாமஞ்சாத்துவித்துத் தர்ஶநப்ரவர்த்தகராம்படி ஸகலதர்ஶநரஹஸ்யார்த்த விஶேஷங்களையும்உபதேசியும்; அவர் தர்ஶநப்ரவர்த்தகராவர்; இந்தக் கைங்கர்யத்தை நாதமுனிகள் தம் அந்திமதசையிலே அடியேனுக்கு நியமித்தருளினர்; நான் செய்யப்பெற்றிலேன்; நீர் அவரைஅநுவர்த்தித்தாகிலும் ரஹஸ்யார்த்தங்களை யுபதேசியும்' என்று நியமித்தருளி ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள்திருவடிகளை த்யாநித்துக்கொண்டு பத்மாஸநோபவிஷ்டராய் அணையிலே சாய்ந்தருளித் திருநாட்டுக்குஎழுந்தருளினர்; இத்தால், ஆசார்யாஜ்ஞாபரிபாலநம் அவஶ்யகரணீயம் என்றபடி. உய்யக்கொண்டார் திருநாட்டுக்கு எழுந்தருளினபடியைக் கண்டு மணக்கால்நம்பியுள்ளிட்ட முதலிகளெல்லாரும் மிகவும் ஶோகார்த்தராய் ஆசார்யவிஶ்லேஷாஸஹிஷ்ணுக்களாய்க் கோஷித்துக்கொண்டுவிழுந்து போரக்லேசித்துத் தங்களிலே தேறியிருக்க, நம்பியும் உய்யக்கொண்டாரை ப்ரஹ்மமேதத்தாலே ஸம்ஸ்கரித்துப் பள்ளிபடுத்து, மேலுஞ் செய்யவேண்டுங் க்ருத்யங்களெல்லாஞ் செய்தருளினர்.

உய்யக்கொண்டார் திருநக்ஷத்ரம், சித்திரையில் கார்த்திகை.

அவர் தனியன் - (உ) "நமஃபங்கஜநேத்ராய நாதஸ்ரீபாதபங்கஜே - ந்யஸ்த ஸர்வபராயாஸ்மத் குலநாதாயதீமதே."

யமுனைத்துறைவர் வைபவம்.

அநந்தரம் மணக்கால்நம்பி, முதலிகளைக்கூட்டிக்கொண்டு தர்ஶநம்நிர்வஹித்தருளாநிற்கச்செய்தே, பின்பு சிலகாலங்கழிந்தவாறே ஈஶ்வரமுனிகளுக்கு ஆடிமாஸத்தில் உத்திராடத்திலே ஒருகுமாரர் திருவவதரித்தருள, அது

(க) "అతీతానాగతజ్ఞాన మాత్మతత్వప్రకాశకం | సర్వవేదార్థవిజ్ఞానం సర్వశాస్త్రార్థదర్శనం॥ మానసంవాచికంపాపం కాయికఞ్చ త్రిధాకృతమ్ | ద్వయస్మరణమాత్రేణ నాశంయాతిసునిశ్చితం." (உ) "నమఃపఙ్కజనేత్రాయ నాథశ్రీపాదపఙ్కజే | న్యస్తసర్వభరాయాస్మత్కులనాథాయధీమతే."

கேட்டு அதிஸந்துஷ்டராய் நம்பியும் அங்கேறவந்து, அவருக்கு (க) "†ஜாதகர்மண்யலாபேது விஷ்ணோஶ்சக்ரஸ்யதாரணம் - சௌளோபநயநேசாபி தந்மந்த்ராத்யயநேபிவா - விதிநாவைஷ்ணவஞ்சக்ரந்தாரயித்வாத்விஜோத்தம:" என்றும் (உ) "வைஷ்ணவைஶ்சைவஸூக்தைஶ்சகுர்யாத்ஸம்மார்ஜநம்ஶிஶோ: - தஸ்யதக்ஷிணகர்ணேது ஜபேதஷ்டாக்ஷரந்த்வயம் - மூர்த்நிஹஸ்தம் விநிக்ஷிப்ய ஜபேச்சத்வாதஶாக்ஷரம் - நாமகுர்யாத்ததபஶ்சாத்வைஷ்ணவம் பாபநாஶநம்" என்றும்சொல்லுகிறபடியே ஈஶ்வரமுனிகளைக்கொண்டு ஜாதகர்மத்தையும் செய்வித்து, * பத்துநாளும்கடந்தவிரண்டாநாள் ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் நியமநப்ரகாரத்திலே திருவிலச்சினைமுன்னாக 'யமுனைத்துறைவர்' என்று திருநாமத்தையும் சாத்தி ப்ரீதராயருளினார்.

பின்பு ஈஶ்வரமுனிகளும், யமுனைத்துறைவருக்கு அந்நப்ராஶந சௌளோபநயநாதிகளையும் தத்தத்காலங்களிலே செய்தருளி அத்யயநம்பண்ணுவிக்கிறகாலத்திலே, இரண்டாஞ்சந்தை சொல்லும்போது, இவர், ஸஹாத்யாயிகளைப் பார்த்து 'ஓதினவிடத்தையே ஓதுகிறீர்கள்' என்று அருளிச்செய்து சந்தை தவிர்ந்திருப்பர்; ஓதப்போகிறேன்றால், ஓதினவிடத்தையே ஓதாநின்றீர்களென்பர்; இப்படி அதிமேதாவியாயிருக்கிற இவர், அங்கோபாங்கங்களோடே பதக்ரமஸஹிதமாக அத்யயநம்பண்ணித் திருக்கல்யாணமுஞ் செய்தருளினார்.

பின்பு, ஈஶ்வரமுனிகளும் திருநாட்டுக்கு எழுந்தருள, யமுனைத்துறைவரும் அவரை ப்ரஹ்மமேதத்தாலே ஸம்ஸ்கரித்துப் பள்ளிபடுத்துச் செய்யவேண்டுங் க்ருத்யங்களெல்லாஞ் செய்தருளினார்.

அநந்தரம் யமுனைத்துறைவரும் மஹாபாஷ்யபட்டருடனே ஶாஸ்த்ராப்யாஸம் பண்ணுகிறகாலத்திலே, அந்த ராஜ்யத்திலே ராஜபுரோஹிதனாய்ப் பெரியவித்வானான ஆக்கியாழ்வானுக்கு அந்தத் தேஶத்தில் வித்வான்களெல்லாரும் தஶபந்தமிறுத்துப் போருகையாலே, மஹாபாஷ்யபட்டர்பக்கலிலும் தஶபந்தத்துக்குத் தரவுவர, அத்தைப்பார்த்து மஹாபாஷ்யபட்டரும் முசித்துக்கிடக்க, யமுனைத்துறைவர் அவரை 'நீர் இப்படி முசித்துக்கிடக்கிறதென்?' என்றுகேட்க, அவரும் இச்செய்தியை இவருக்குச் சொல்ல, அத்தைக்கேட்டருளி இவரும் வந்த தரவைக் கிழித்துவிட, ஆக்கியாழ்வானும் இத்தைக்கேட்டு 'வெறுங்கவியோ? தந்த்ரபாரகனோ?' என்று கேட்டு வரவிட, யமுனைத்துறைவரும் (ங) "நவயம்கவயஸ்துகேவலம் நவயம்கேவலதந்த்ரபாரகா: - அபிதுப்ரதிவாதிவாரணப்ரகடாடோபவிபாடநக்ஷமா:" என்று

(க) "జాతకర్మణ్యలాభేతు విష్ణోశ్చక్రస్యధారణం। చౌళోపనయనేచాపి తన్మన్త్రాధ్యయనేపివా॥ విధినావైష్ణవఞ్చక్రన్ధారయిత్వాద్విజోత్తమః." (உ) "వైష్ణవైశ్చైవసూక్తైశ్చకుర్యాత్సమ్మార్జనంశిశోః। తస్యదక్షిణకర్ణేతు జపేదష్టాక్షరంద్వయం॥ మూర్ధ్నిహస్తంవినిక్షిప్యజపేచ్చద్వాదశాక్షరం। నామకుర్యాత్తతఃపశ్చాద్వైష్ణవంపాపనాశనం." (ங) "నవయంకవయస్తుకేవలం నవయంకేవలతన్త్రపారగాః। అపితుప్రతివాదివారణప్రకటాటోపవిపాటనక్షమాః."

† 'ஜாதகர்மண்யவாப்தேது' என்றும் பாடம் காண்கிறது.

இஶ்லோகத்தை யருளிச்செய்து எழுதிப்போகவிட்டருள, ஆக்கியாழ்வானும் அத்தை வாசித்து 'இப்படி ஒருவித்வானுண்டோ?' என்று ஆஶ்சர்யப்பட்டு இத்தை ராஜாவுக்கு அறிவிக்க, ராஜாவும் யமுனைத்துறைவரை 'சடக்கென வருவது' என்று ஸ்வஹஸ்தம் வரவிட, அந்த ராஜஹஸ்தத்தையுங் கிழித்து விட, இச்செய்தியை ராஜாவும் கேட்டு 'ஆகில், அவர் ஸாமாந்யரல்லராயிருந்தது!' என்று இவருக்குத் தண்டிகையும் சிவிகையாரையும் கொடுத்துவரவிட, இவரும் அந்தக்கநகதண்டிகையிலே ராஜாஸ்தாநத்தேற வெழுந்தருளி, (க) "ஆஶைலாதத்ரிகந்யாசரணகிஸலய ந்யாஸதந்யோபகண்டா தாரக்ஷோநீதஸீதாமுககமலஸமுல்லாஸஹேதோஶ்சஸேதோ:-ஆசப்ராச்யப்ரதீச்யக்ஷிதிதரயுகளாதர்க்கசந்த்ராவதம்ஸாந் மீமாம்ஸாஶாஸ்த்ரயுக்ம ‡ஶ்ரமவிமலமநாம் ருக்யதாம்மாத்ருஶோऽந்ய:" என்கிற ஶ்லோகத்தைஎழுதிப்போகவிட்டருள, ஆக்கியாழ்வானும் இத்தைக்கண்டு மிகவுங்குபிதனாய் 'இவருடனே நான் தர்க்கிக்கக்கடவேன்' என்ன, ராஜாவும் யமுனைத்துறைவரைப் பார்த்து 'இவருடனே தர்க்கியும்' என்ன, யமுனைத்துறைவரும் ராஜாவைக்குறித்து 'நானும் இவரும் தர்க்கித்தால் வெற்றியுந் தோல்வியும் உங்களுக்குத் தெரியாது; நாங்களிருவரும் தோற்றோமென்றுஞ் சொல்லுவதில்லை; ஆகையாலே, ஜயாபஜயமறியும்படிக்கு மத்யஸ்தரான வித்வான்களை அழைப்பிக்கவேணும்' என்ன, ராஜாவும் 'அப்படியேயாம்' என்று வித்வான்களை அழைப்பித்துக்கொண்டு வித்யாஸ்தாந மண்டபத்திலே தன்மஹிஷியையுங் கூட்டிக்கொண்டிருக்க, ராஜமஹிஷியும் ராஜாவுடன் யமுனைத்துறைவரைக்காட்டி 'இவர் தோலார்: தோற்றாராகில், நான் நாய்க்கெரித்திடக்கடவேன்' என்ன, ராஜாவும் தன்மஹிஷியுடன் 'ஆக்கியாழ்வான் தோற்றானாகில், இவர்க்கு அர்த்தராஜ்யந் தரக்கடவேன்' என்ன, அவ்வளவிலே ஆக்கியாழ்வானும் யமுனைத்துறைவரைப் பார்த்து 'லௌகிகங்களிலே நீர் அன்றென்றத்தை நான் ஆமென்னக்கடவேன்; ஆமென்றத்தை அன்றென்னக்கடவேன்: வென்றவன் தோற்றவன்தலையிலே தாடநம்பண்ணக்கடவன்' என்ன, யமுனைத்துறைவரும் அவனைப்பார்த்து "த்வந்மாதா ந வந்த்யா, ராஜா ஸார்வபௌம:, ராஜபத்நீ பதிவ்ரதா" என்று இப்படி லௌகிகத்திலே மூன்று வார்த்தை அருளிச்செய்ய, ஆக்கியாழ்வானும் நிருத்தரனாயிருந்தான்; பின்பு ஶாஸ்த்ரத்திலே புகுந்தவாறே †('உத்தமம் மத்யமம் அதமம் என்று மூன்று; இதில் மூன்றுவார்த்தையிலேயாதல், ஐந்துவார்த்தையிலேயாதல், ஏழுவார்த்தையிலேயாதல் ஜயித்தாயாகில், உன்னது ஜயம்' என்று யமுனைத்துறைவர் ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணியருள, அவனும் மூன்றுவார்த்தையிலும், ஐந்துவார்த்தையிலும், ஏழுவார்த்தையிலும்) அதிலும்முழுக்கத்தோற்றான்: 'வென்றவன் தோற்றவன்தலையிலே தாடநம் பண்ணக்கடவனென்று முன்பே ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணினஅதுக்கு, 'நீ ராஜபுரோ

(க) "ఆశైలాదద్రికన్యాచరణకిసలయన్యాసధన్యోపకణ్ఠా దారక్షోనీతసీతాముఖకమలసముల్లాసహేతోశ్చసేతోః । ఆచప్రాచ్యప్రతీచ్యక్షితిధరయుగళాదర్కచన్ద్రావతంసాన్మీమాంసాశాస్త్రయుగ్మశ్రమవిమలమనామృగ్యతాంమాదృశోऽన్యః."

† குண்டலிதக்ரந்தம் சிலபிரதிகளில் இல்லை.

‡ 'ஶ்ரமமுதித' என்றும், 'ஶ்ரமம்ருதித' என்றும் பாடாந்தரங்கள்.

ஹிதனுமாய் வயோவ்ருத்தனு மாகையாலே நான் அது செய்யேன்' என்று யமுனைத்துறைவர் அருளிச்செய்ய, இத்தைக்கேட்டிருந்த வித்வான்களெல்லாரும் ஸந்தோஷித்து, இவரை ப்ரஹ்மரதம்பண்ணிக்கொண்டுவர,ராஜமஹிஷியும், 'என்னை ஆளவந்தீரோ!' என்று யமுனைத்துறைவரை எடுத்தணைத்துக்கொண்டு தன்பர்த்தாவுடன் * மணிமாடமாளிகைக்குள்ளே புகுந்தாள்; ராஜாவும் இவர்க்குத் தன் அர்த்தராஜ்யமுங் கொடுத்து இவர்தேவிகளையும் அழைப்பிக்க, ஆளவந்தாரும் பத்நீஸஹிதராய்க்கொண்டு ராஜபோகத்திலே ஸுகமே எழுந்தருளியிருந்தார்.

அநந்தரம், மணக்கால்நம்பியும் இதுகேட்டுக் கொண்டைக்கோல்கொண்டு கூத்தாடியருளி ஆளவந்தாரைக் காணவேணு மென்று பேராசையோடே அங்கேற வெழுந்தருள,அவ்விடம் ராஜபதமாய்க் கட்டுங்காவலுமாயிருக்கையாலே ஆளவந்தாரைக் காணப்போகாமல் திருமடைப்பள்ளியிலே புகுந்து அவருக்குத் திருப்போனகம் சமைக்கிற ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைப் பார்த்து 'ஆளவந்தார் விரும்பியமுதுசெய்யுங் கறியமுது என்?' என்றுகேட்டருள, அவர்களும் 'தூதுளை' என்றுசொல்ல, நம்பியும் அன்றுமுதல் ஆறுமாஸம் மடைப்பள்ளிக்குத் தூதுளையிட்டு நடத்தியருளினர். இப்படி நடத்தினவிடத்திலும் ஒருவிசாரமற்றிருக்கையாலே இவரும் முசித்து நாலுநாள் தவிர்ந்திருக்க, ஆளவந்தாரும் அமுதுசெய்யும்போது'நாலுநாளாகத் தூதுளையின்றிக்கே யிருப்பானேன்?' என்று தளிகைக்குச்செய்கிறவர்களைக் கேட்டருள, அவர்களும் 'ஒருவ்ருத்தப்ராஹ்மணர் ஆறுமாஸமுண்டு நாடோறும் நடத்திப்போருகிறது; நாலுமூன்று நாளுண்டு தவிர்ந்தது' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஆளவந்தாரும் கேட்டருளி விஸ்மயப்பட்டு 'இனி அவர் வந்தவாறே நமக்கு அறிவியுங்கோள்' என்று அருளிச்செய்ய, மற்றைநாள் நம்பியும் 'இன்னமும் பார்ப்போம்'என்று தூதுளைகொண்டு எழுந்தருளினவாறே அவர்களும் ஆளவந்தாருக்கு அறிவிக்க, அவரும் 'அழையும்' என்று அருளப்பாடிட்டவாறே இவரை யெழுந்தருளப்பண்ணுவித்துக்கொண்டுபோய் அவர்களும் ஆளவந்தாருக்குக்காண்பிக்க,ஆளவந்தாரும்இவரைக்கண்டு ப்ரத்யுத்தாநாபிவாதநபூர்வகமாகஆஸநமிட்டு 'நீர் இத்தனைநாளும் நமக்கு இந்தத் தூதுளைகொண்டுவந்து இடுகிறது எதுக்காக? உமக்கு அர்த்தம் வேணுமோ? க்ஷேத்ரம்வேணுமோ?'என்றுமணக்கால்நம்பியைக் கேட்டருள,நம்பியும் 'நமக்கு இவையொன்றும் வேண்டா; உங்கள்பூர்வர்கள் தேடின அர்த்த மிருக்கிறது;அந்நிதிகிடக்கிறவிடமும் நான் அறிவேன்; அத்தை நீர் கைக்கொண்டருளுந்தனையும் நித்யமாக நாம் தேவரீர்பக்கல் வந்து போம்படி வாசலில் தகையாதிருக்க அப்பணையிடவேணும்' என்று அருளிச்செய்ய, 'ஆளவந்தாரும் அப்படியே வாசல்தகையாதபடி கட்டளையிட,நம்பியும் அன்றுமுதல் *கீதையின்செம்மைப்பொருள்தெரியும்படி பதினெட்டுஅத்யாயமும்அருளிச்செய்ய, ஆளவந்தாரும் ஆரணஸாரமானகீதையின்உட்பொருள்கேட்டருளி ஒருநாளைக்கொருநாள் ஆர்த்திபிறந்து 'அவ்வஸ்துவைஸாக்ஷாத்கரிக்கலாம்உபாயமில்லையோ?'என்று நம்பியைக்கேட்க,நம்பியும் 'ஸாக்ஷாத்கரிக்கலா முபாய முண்டு' என்று ஏகாந்தத்திலே எழுந்தருளியிருந்து * மெய்ம்மைப்பெருவார்த்தை

யான சரமஶ்லோகார்த்தத்தை ப்ரஸாதித்தருள, அத்தைக்கேட்ட ஆளவந்தாருக்கு நெல்லுக்குப் பால்கட்டக்கட்டத் தலைவணங்குமாபோலே சரணாகதி நெஞ்சிலேபடப்பட ஆநுகூல்யம் மிகுந்து ஹிரண்ய விஷயப்ராவண்யாதி ஹயத்தாலே இஸ்ஸம்ஸாரத்தில் அருசிபிறந்தபடி கண்டு அவரைக் கூட்டிக்கொண்டு (க) "நசஜ்ஞாநஸ்யஸங்கோசஃ நசைவயமகோசரஃ - தஸ்மாத்ரங்கம்மஹாபுண்யம் கோநஸேவேதபுத்திமாந்" என்கிறபடியே ஜ்ஞாநவர்த்தகமுமாய் *நமன்றமரா லாராயப்பட்டறியாததுமாய்ப் புண்யவர்த்தகமுமான திருவரங்கன்திருப்பதியிலே அழைத்துக்கொண்டுபோய்ப் பெரியபெருமாளைத் திருவடிதொழப்பண்ணி '(உ) "நிதிரவ்யயஃ" என்கிறபடியே உங்கள் பூர்வர்கள் தேடிவைத்த மஹாநிதி இதுகாணும்' என்று காட்ட, ஆளவந்தாரும் பெரியபெருமாளுடைய * முடிவில்லதோரெழில்நீலமேனியை ஸேவித்து "பழுதே பலபகலும் போயினவென் றஞ்சி,யழுதே னரவணைமேற் கண்டு -தொழுதேன்," என்கிறபடியே கீழ் இழந்தநாளைக்குக் கூப்பிட்டுக் கண்ணுங் கண்ணீருமாய் அரங்கத்தம்மானை அநுபவித்து, "பிறந்தார்பிறந்தெய்தும் பேரின்பமெல்லாந்,துறந்தார்தொழுதாரத்தோள்" என்றும், (ங) "க்ஷேத்ராணிமித்ராணிதநாநிநாத புத்ராஶ்சதாரா:பஶவோக்ருஹாணி - த்வத்பாதபத்மப்ரவணாத்மவ்ருத்தேர் பவந்திஸர்வேப்ரதிகூலரூபாஃ" என்றுஞ்சொல்லுகிற ப்ரதிகூலங்களையெல்லாம் பரித்யஜித்து, (ச) "ஸர்வஸங்காந்பரித்யஜ்ய" என்கிறபடியே ஸர்வஸங்கபரித்யாகபூர்வகமாக ஆஶ்ரமப்ராப்தி பண்ணியருளி, "அண்டர்கோனணியரங்க னென்னமுதினைக், கண்டகண்கள்மற்றொன்றினைக் காணாவே"என்கிறபடியே வேறொருவிஷய மறியாதே(ரு)"பரமாத்மநியோரக்தோவிரக்தோऽபரமாத்மநி" என்கிறபடியே அபரமாத்மநிவைராக்யமுடையராய்ப் பரமாத்மாஸக்தசித்தராய்ப் பெரியபெருமாளை ஸேவித்துக்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கிறகாலத்திலே, பெரியநம்பி திருக்கோட்டியூர்நம்பி பெரியதிருமலைநம்பி மாறனேரிநம்பி திருக்கச்சிநம்பி ஆளவந்தாராழ்வான் திருமாலையாண்டான் வானமாமலையாண்டான் தெய்வவாரியாண்டான் ஈசாண்டான் ஜீயராண்டான் திருக்குருகூரப்பன் திருமோகூரப்பன் திருமோகூர்நின்றான் தெய்வப்பெருமாள் வகுளாபரணஸோமயாஜியார் திருக்குருகூர்தாஸர் திருமாலிருஞ்சோலைதாஸர் வடமதுரைப்பிறந்தான் ஆட்கொண்டியம்மங்கிஎன்று இவ்விருபது முதலிகளும் ஆளவந்தார்ஸ்ரீபாதத்திலே ஆஶ்ரயித்தார்கள்.

இவர்களெல்லாரும் வித்வான்களுமாய்த் தர்ஶநப்ரவர்த்தகருமா யிருக்கிறகாலத்திலே, மணக்கால்நம்பி ஆளவந்தாரைப் பார்த்து 'இன்னமொரு ரஹஸ்யவிஶேஷம் குருகைகாவலப்பன்பக்கலிலே யுண்டு; அங்கேபோய்க் கேளும்' என்று அருளிச்செய்ய, ஆளவந்தாரும் 'அதுவென்? தேவரீருக்கு அந்தரஹஸ்யவிஶேஷம் இன்றிக்கே போவானென்?' என்ன,நம்பியும் 'உங்கள்

(க) "నచజ్ఞానస్యసఙ్కోచః నచైవయమగోచరః। తస్మాద్రఙ్గంమహాపుణ్యం కోనసేవేత బుద్ధిమాన్." (உ) "నిధిరవ్యయః." (ங) "క్షేత్రాణిమిత్రాణిధనానినాథ పుత్రాశ్చదారాః పశవోగృహాణి। త్వత్పాదపద్మప్రవణాత్మవృత్తేర్భవన్తిసర్వేప్రతికూలరూపాః." (ச) "సర్వసఙ్గాన్పరిత్యజ్య." (ரு) "పరమాత్మనియోరక్తో విరక్తోఽపరమాత్మని."

திருப்பாட்டனாரானநாதமுனிகள், எங்களாசார்யரான உய்யக்கொண்டாருக்கு அந்தரஹஸ்யவிஶேஷத்தை அருளிச்செய்யத் தேட, அவரும் 'பிணங்கிடக்க மணம் புணரலாமோ? ஶரீராவஸாநதஶையிலே அப்யஸிக்கவமையும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்தார்; ஆகையாலே, அந்தரஹஸ்யவிஶேஷம்இல்லையாய்த்து' என்ன, 'ஆகில், அங்கே கேட்போம்' என்று கோயிலிலே எழுந்தருளியிருந்து ஆளவந்தார் தர்ஶநம்நிர்வஹிக்க,

கண்டு செய்ததுவாய்த்து ஶ்ரீமானுய்ஹர்ஷப்ரகர்ஷத்துடனே வாழ்கிற காலத்திலே மணக்கால்நம்பிஶ்ரீபாதத்திலே ஆஶ்ரயித்த முதலிகள்:—ஆளவந்தார், தெய்வத்துக்கரசுநம்பி, கோமடத்துத்திருவிண்ணகரப்பன், † சிறுப்புள்ளூருடைய பிள்ளை, வங்கிப்புரத்தாச்சி என்று இவர்களாவர்.

இவர்களுக்கு நம்பி தர்ஶநதாத்பர்யவிஶேஷங்களை அருளிச்செய்துகொண்டுசிலகாலம் எழுந்தருளியிருந்து, தம் அந்திமதஶையிலே ஆளவந்தாரைப் பார்த்து 'நாதமுனிகளோடு உபயஸம்பந்தமுமுடையரான நீர் அவர்திருவடிகளே உமக்கு ப்ராப்யமும் ப்ராபகமுமென்று விஶ்வஸித்து, உம்மைப்போலே ஒரு தர்ஶநப்ரவர்த்தகரையும் உண்டாக்கியருளிக் கோயிலை விடாதேயிரும்' என்று அருளிச்செய்து, உய்யக்கொண்டார்திருவடிகளை த்யானித்துக்கொண்டு திருநாட்டுக்குஎழுந்தருளினார். இத்தால், ஆசார்யபரமாசார்யர்களுடைய திவ்யாஜ்ஞாபரிபாலநம்பண்ணி உபயருடைய உக்தி பலித்தபடிகண்டு உகந்தார் இவர் ஒருவருமேயிறே. மணக்கால்நம்பிதிருநாட்டுக்கெழுந்தருளினபடி கண்டு ஆளவந்தாருள்ளிட்ட முதலிகளெல்லாரும் மிகவும் அவஸந்நராய் ஶோகித்துத் தங்களிலே தரித்துநிற்க, ஆளவந்தாரும் அவரை ப்ரஹ்மமேதத்தாலே ஸம்ஸ்கரித்துப்பள்ளிபடுத்துச் செய்யவேண்டுங் க்ருத்யமெல்லாஞ் செய்தருளினார்.

மணக்கால்நம்பி திருநக்ஷத்ரம், மாசியில் மகம்.

அவர் தனியன் - (க) "அயத்நதோயாமுநமாத்மதாஸ மளர்க்கபத்ரார்ப்பணநிஷ்க்ரயேண - யஃக்ரீதவாநாஸ்திதயௌவராஜ்யம் நமாமிதம்ராமமமேயஸத்வம்."

அநந்தரம் ஆளவந்தாரும் முதலிகளும், அப்பன் யோகத்திலே எழுந்தருளியிருக்குமிடத்தேற வெழுந்தருளி 'இவரை ஸமாதிபங்கம் பண்ணவொண்ணாது' என்று தும்முதல் இருமுதல் அடியோசைப்படுத்துதல் செய்யாதே மௌநத்தோடே சுவர்ப்புறத்தே பின்னே தெரியாதே நிற்க, அப்பனும் யோகத்திலே எழுந்தருளியிருக்கிறவர், பின்னே திரும்பிப் பார்த்தருளி 'இங்கே சொட்டைக்குலத்தவர் ஆரேனும் வந்தாருண்டோ?' என்று கேட்டருள, ஆளவந்தாரும் 'அடியேன் யமுனைத்துறைவன் விடைகொண்டிருக்கிறேன்' என்று எழுந்திருந்துவந்து அப்பன்ஶ்ரீபாதத்திலே ஸேவித்திருந்து 'அடியோங்கள் சுவர்ப்புறத்தே பின்னே தெரியாதபடி நிற்கத் தேவரீர் இங்ஙன் அருளிச்செய்கைக்கு ஹேது வென்?' என்று கேட்டருள, அப்பன்

(க) " అయత్నతో యామునమాత్మదాస మళర్కపత్రార్పణనిష్క్రయేణ । యఃక్రీతవానాస్థితయౌవరాజ్యం నమామితంరామమమేయసత్వం."

† 'சிறுப்புள்ளூடைபிள்ளை' என்று பிரதிபேதம்.

அருளிச்செய்தபடி:—'அடியேனுந் தானுமாய் அநுபவியாநின்றால் பெரிய பிராட்டியார் திருமுலைத்தடத்தாலே நெருக்கியணைத்தாலும் அவள்முகங் கூடப்பாராத ஸர்வேஶ்வரன், என்தோள்களையமுக்கி நாலுமூன்று தரம் சுவர்ப் புறத்து எட்டிப்பார்த்தான்; இப்படி அவன் பார்க்கும்போது சொட்டைக் குலத்திலுள்ளா ராரேனும் வந்தா ருண்டாகவேணு மென்று இருந்தேன் காணும்' என்று அருளிச்செய்தார். ஆளவந்தாரும் இத்தைக்கேட்டுப் போர வித்தராயருளி 'அடியேனுக்கு இந்த யோகரஹஸ்யத்தை அருளிச்செய்ய வேணும்' என்று அப்பன்ஸ்ரீபாதத்திலே தண்டனிட்டுக்கொண்டு விழுந்து கிடக்க, அப்பனும் உகந்து 'அப்படியே செய்கிறோம்' என்று முடிபிடித்தெடுத்து 'நம்முடைய ஶரீராவஸாநத்திலே சொல்லுகிறோம்; வருகிற புஷ்யமாஸத்திலே குருபுஷ்யயோகத்திலே அபிஜிந்முஹூர்த்தத்திலே நமக்கு ஶரீராவஸாநமாயிருக்கும்; அதுக்கு முன்னாக எழுந்தருளவேணும்' என்று திருமுக மெழுதிக்கொடுத்தருள, ஆளவந்தாரும் திருமுகத்தைக்கொண்டு கோயிலேற எழுந்தருளினார்.

பின்பு நம்பெருமாள் திருவத்யயநத் திருநாளிலே, திருவத்யயநங் கேட்டருளும்போது ஆழ்வார்திருவரங்கப்பெருமாளரையர் "கெடுமிடர்" என்கிற திருவாய்மொழியை அபிநயித்துப் பாடியருளுகிறவர், ஆளவந்தார்திருமுகமண்டலத்தைப் பார்த்தருளி "நடமினோ நமர்களுள்ளீர் நாமுமக் கறியச் சொன்னோம்" என்று பலகாலும் பாடியருள, ஆளவந்தாரும் இத்தைக் கேட்டருளி'ஆழ்வாருடைய தமர்களிலே அந்தர்ப்பூதமாம்போது திருவநந்தபுரம்புக்கு ஸேவிக்கவேண்டியிருந்தது' என்று,அப்போதே திருவோலக்கத்தினின்றும் எழுந்திருந்து பெரியபெருமாளுக்குத் தண்டன்ஸமர்ப்பித்து அவரநுமதிகொண்டு புறப்பட்டருளி, மடத்துக்குக்காவலாகத் தெய்வவாரியாண்டானை வைத்துத் திருவநந்தபுரத்துக்கு எழுந்தருளிப் * படமுடையரவிற் பள்ளிபயின்ற அநந்தபுரத்தம்மானையும் த்வாரத்ரயேண திருவடிதொழுது அங்கேஎழுந்தருளி யிருந்தவளவிலே, ஸந்நிதிமுதலிகளைப் பார்த்து 'குருகைகாவலப்பன் நமக்கிட்டுத்தந்த திருமுகத்தைக் கொண்டுவாருங்கோள்' என்று அருளிச்செய்ய, முதலிகளும் கொண்டுவந்து ஸமர்ப்பிக்க, பார்த்தருளி, மாஸமும் திவஸமும் அன்றாயிருந்தபடியாலே 'ஒரு புஷ்பகவிமாநம் பெற்றிலோமே!' என்று போர ஶோகார்த்தராய் மீண்டு எழுந்தருளாநிற்க;

தெய்வவாரியாண்டானுக்குஆளவந்தார்விஶ்லேஷம்பொறாமல் திருமேனி ஶோஷிக்க, இங்கிருந்த முதலிகள் இவர்க்கு வைத்யர்கள்பலரையும் அழைத்துப் பார்ப்பித்தவிடத்தில் அவர்கள் 'இவர்க்கு விஷயஸ்ப்ருஹையாக்கும் இப்படியாய்த்து'என்ன, 'உமக்கு எந்தவிஷயத்திலே ஸ்ப்ருஹைஇருக்கிறது?' என்று முதலிகள் கேட்க,அவரும்'அடியேனுக்கு ஆளவந்தார்விஷயமொழிய வேறொருவிஷய முண்டோ?' என்று அருளிச்செய்ய, 'ஆகில், இவரை அங்கேறக் கொண்டுபோங்கோள்' என்று வைத்யர்கள்பலருஞ் சொல்ல, முதலிகளும் இவரைக் கடடணத்திலே கொண்டுபோக, ஒருநாளைக்கொருநாள் திருமேனியில் வாட்டந்தீர்ந்து பின்பு நடக்கவல்லராய்வருகிறவளவிலே, ஆளவந்தாரும் திருவனந்தபுரத்தினின்று மீண்டெழுந்தருளுகிறவழியிலேதிருவநந்த

புரத்துக்குஅரைக்காதவழியிலேகரைமனையாற்றங்கரையிலேவிட்டுஎழுந்தருளியிருக்க, தெய்வவாரியாண்டானும் ஆளவந்தாரை ஸேவித்து அவர் ஸ்ரீபாதத்திலே தண்டன்ஸமர்ப்பித்துக்கொண்டு விழுந்துகிடக்க,ஆளவந்தாரும் இவர் எழுந்திருக்கமாட்டாமற் கிடக்கிறபடியைக் கண்டு ‘பெருமாள் ஸ்வதந்த்ரருமாய் ஶூரருமாயிருக்கையாலே ஸ்ரீபரதாழ்வான் வைத்தவிடத்தேயிருந்தார்; அடியேன் ஸ்வதந்த்ரனுமன்றிக்கே ஶூரனுமன்றிக்கேயிருக்கையாலேயிறே நீர் வைத்தவிடத்தில் இராமல் வந்தது’ என்று அருளிச்செய்ய, இத்தைக் கேட்ட தெய்வவாரியாண்டானும் ‘வந்து ஸ்வரூபஹாநிபட்டேன்!’ என்று மிகவும் ஸத்தை குலைந்து கிடக்க, இவர் எழுந்திராதபடி கண்டு ‘என்னை ஸ்வதந்த்ரனும் ஶூரனுமாக்கினாலொழிய எழுந்திரே னென்று கிடக்கிறீரோ?’ என்று ஆளவந்தார் அருளிச்செய்ய, தெய்வவாரியாண்டானும் இவ்வார்த்தையைக் கேட்டு ‘வந்து ஸ்வரூபஹாநிபட்டவோபாதி இதுவும் ஒரு ஸ்வரூபஹாநி யாயிற்றோ!’ என்று பரபரவென்று எழுந்திருந்து நிற்க, ஸ்ரீபாதத்துமுதலிகளும் ‘(௧) “ஜலாந்மத்ஸ்யாவிவோத்த்ருதௌ” என்றஇளையபெருமாள்நிலை இவர்க்குஉண்டாய்த்து’ என்ன, ஆளவந்தாரும் ‘ஈதொரு அதிகாரவிஶேஷம் இருந்தபடி என்தான்!’ என்று போரவுகந்தருளி, ‘மிகவும் மெலிந்தீரே!’ என்று முதுகுதடவி அதிக்ருபார்த்ரசித்தராய், ‘திருவநந்தபுரத்துத் திருக்கோபுரம் அதோ தோன்றுகிறது; அங்கேபோய் * ஆயிரம்பைந்தலையவநந்தசயநனை ஸேவித்துவாரும்’ என்று அருளிச்செய்ய, இவரும் ‘என்னுடையதிருவநந்தபுரம் எதிரேவந்தது’ என்று ஸ்வாசார்யரான ஆளவந்தாரைக் காட்டியருள, ஆளவந்தாரும் (௨) “யேநைவகுருணாயஸ்ய ந்யாஸவித்யாப்ரதீயதே-தஸ்யவைகுண்டதுக்தாப்தி த்வாரகாஸ்ஸர்வஏவஸ:” என்றும், “வில்லார் மணிகொழிக்கும்வேங்கடப்பொற்குன்றமுதல், செல்லார்பொழில்சூழ்திருப்பதிக - ளெல்லாம், மருளாமிருளோடமத்தகத்துத்தந்தா, னருளாலேவைத்தவவர்” என்றும், “நின்றவண்கீர்த்தியும்” என்றுதொடங்கி “உன்னிணைமலர்த்தாள் என்றனக்குமது” என்றும் சொல்லுகிறபடியே விஶேஷாதிகாரியான தெய்வவாரியாண்டானைக் கூட்டிக்கொண்டு மீண்டு கோயிலேற வெழுந்தருளிப் பெரியபெருமாளையும் ஸேவித்துக்கொண்டு, அங்கே தாமும் ஸ்ரீபாதத்துமுதலிகளுமாக விருந்து தர்ஶநம்நிர்வஹித்தருளுகிறபோது, ‘இனிமேல் தர்ஶநப்ரவர்த்தகராவார் ஆர்?’ என்று விசாரமுண்டாய் ஒருவரையுங் காணாதே முசித்துச் சிந்தித்திருக்கிற காலத்திலே:—

இளையாழ்வார் வைபவம்.

ஆளவந்தார்ஸ்ரீபாதத்தில் ஆஶ்ரயித்த முதலிகளில் பெரியதிருமலைநம்பி “வேங்கடத்தைப் பதியாகவாழ்வீர்காள்” என்கிறபடியே திருவேங்கடமுடையானை *அடிக்கீழமர்ந்து புகுந்து ஸேவித்துக்கொண்டு எழுந்தருளியிரா

---

(௧) “జలాన్మత్స్యావివోద్ధృతౌ.” (௨) “యేనైవగురుణాయస్యన్యాసవిద్యాప్రదీయతే। తస్యవైకుణ్ఠదుగ్ధాబ్ధిద్వారకాస్సర్వఏవసః.”

நிற்க, அவருடன்பிறந்தபெண்பிள்ளைகளாய் ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியாரென்றும் பெரியபிராட்டியாரென்றும் பெயரையுடைய இருவரிலே, மூத்த ஸ்ரீபூமிப் பிராட்டியார் ஸ்ரீபெரும்பூதூரில் ஆஸூரிகேசவப்பெருமாள் என்கிற ஸர்வ க்ரதுதீக்ஷிதர்க்கு வாழ்க்கைப்பட்டாள்; இளைய ஸ்ரீபெரியபிராட்டியார் மழலைமங்கலத்தில் வட்டமணிக்குலத்திலே கமலநயநபட்டரைத் திருமணம் புணர்ந்தாள். அவர்களும் தந்தம் புக்ககங்களிலே வாழுங்காலத்திலே,— (க) "அநந்தஃப்ரதமம்ரூபம் லக்ஷ்மணஶ்சததஃபரஃ - பலபத்ரஸ்த்ருதீயஸ்து கலௌகஶ்சித் பவிஷ்யதி" என்கிற வசநத்தின்படியே திருவநந்தாழ்வானும், கலியுகத்திலேஅகிலாத்மோஜ்ஜீவநார்த்தமாகத் தம்திருவவதாரத்துக்குஇடம் பார்த்து ராமதிவாகராச்யுதபாநுக்கள் கௌஸல்யா தேவகி தேவிகளுடைய கர்ப்பங்களை விரும்பினாப்போலே ராமாநுஜதிவாகரராய் ஸ்ரீபெரும்பூதூரிலே ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியார்கர்ப்பத்தை ப்ராபித்தருளி, (உ) "ஶ்ருதிர்நஷ்டாஸ்ம்ருதிர் லுப்தா ப்ராயேணபதிதாத்விஜாஃ - அங்காநிசவிஶீர்ணாநி ஹாவ்ருத்தோவர்த்ததேகலிஃ" என்கிறபடியே கலி ஸாம்ராஜ்யம்பண்ணுகிற *இருள்தருமா ஞாலத்திலே "கலியுங்கெடுங் கண்டுகொண்மின்" என்கிறபடியே * கலியிருள் நீங்கிப் * பெரிய கிதயுகம்பற்றிப் பேரின்பவெள்ளம்பெருகும்படி "தீர்லப்தா" என்கிற கணக்கின்படியே சகவர்ஷம் தொள்ளாயிரத்துமுப்பத்தொன்பது சென்ற வர்த்தமாந பிங்களஸம்வத்ஸரத்தில் ஸ்ரீமத்தான சைத்ரமாஸத்தில் ஶுக்லபக்ஷத்தில் பஞ்சமி குருவாஸரஸஹிதமான திருவாதிரைநக்ஷத்ரத்திலே ஶுபமுஹூர்த்தத்திலே * பாரெல்லாம்உய்யும்படி ப்ராதுர்ப்பவித்தருள, ஆஸூரி கேசவப்பெருமாள் இவர்க்கு ஜாதகர்மம் செய்தருளினார்.

இச்செய்தியைப் பெரியதிருமலைநம்பி கேட்டருளி,ஸ்ரீபெரும்பூதூரேறச் சென்று ஸர்வக்ரதுகேசவஸோமயாஜியாரைக் கண்டு ஸத்கரித்து அவர்புத்ரனையும் * முகவொளிதிகழக் கடாக்ஷித்தருளி, 'இவன் ஸர்வலக்ஷணஸம்பந்நன்; ஸகலஶாஸ்த்ரங்களையும் அதிகரிப்பன்; ஆகையாலே, (ங) "லக்ஷ்மணோ லக்ஷ்மிஸம்பந்நஃ" என்கிற இளையபெருமாள்திருநாமம் சாத்துகைக்குத் தகுதியாயிருந்தான்' என்று பன்னிரண்டாந்திவஸத்திலே (ச) "தக்ஷிணந்து புஜம்பூர்வம் சக்ரேணப்ரதபேச்சிஶோஃ-வாமாம்ஸம்ப்ரதபேத்பஶ்சாத் ஶங்கேநைவ த்விஜோத்தமஃ" என்கிறபடியே இவர்க்கு நாமகரணத்திலே திருவிலச்சினைமுன்னாக 'இளையாழ்வார்' என்று திருநாமஞ்சாத்தியருளிப் பின்பு அந்நப்ராஶநசௌளோபநயநாதிகளையும் தத்தத்காலங்களிலே ஶாஸ்த்ரோக்தப்ரகாரத்திலே செய்விக்க, இளையாழ்வாரும் அங்கோபாங்கங்களோடேகூடப் பதக்ரமஸஹிதமாக வேதாத்யயநத்தையும்பண்ணிச் சதுர்த்தஶவித்யாபாரங்கதராய், ஷோடஶகலாபூர்ணனான சந்த்ரனைப்போலே ஷோடஶகர்மஸம்ஸ்க்ருதராய் ஷோடஶவார்ஷிகரானவாறே, ஸர்வோபகாரக்ஷமமான க்ருஹஸ்

(க) "అనన్తః ప్రథమంరూపం లక్ష్మణశ్చ తతః పరః । బలభద్రస్తృతీయస్తు కలౌ కశ్చిద్భవిష్యతి." (உ) "శ్రుతిర్నష్టా స్మృతిర్లుప్తా ప్రాయేణ పతితా ద్విజాః। అంగాని చ విశీర్ణాని హా వృద్ధో వర్ధతే కలిః." (ங) "లక్ష్మణో లక్ష్మీసంపన్నః." (ச) "దక్షిణన్తు భుజం పూర్వం చక్రేణ ప్రతపేచ్ఛిశోః। వామాంసం ప్రతపేత్ పశ్చాచ్ఛఙ్ఖేనైవ ద్విజోత్తమః."

தாஸ்ரமத்தை அங்கீகரித்தருளி, பெருமாள்கோயிலுக்கருகான திருப்புட்குழியிலே யாதவப்ரகாச னென்பானொரு ஏகதண்டி மாயி ஸந்யாஸி பூர்வபக்ஷ வேதாந்தம் வாசிப்பிக்கிறானென்று கேட்டருளி, அங்கேயெழுந்தருளி, அவன் பக்கல் ஶ்ரோதாக்களோடே தாமும் ஸஹ ஶ்ரோதாவாய் வேதாந்தம் வாசித்தருளாநிற்க,

அவ்வளவிலே மழலைமங்கலத்துக் கமலநயநபட்டருக்கு ஒருபுத்ரன் அவர் பத்நி பெரியபிராட்டியாரிடத்திலே க்ரோதநஸம்வத்ஸரத்தில் தைமாஸமும் பௌர்ணமியும் ஸோமவாரமுங் கூடின புநர்ப்பூசநக்ஷத்ரத்திலே அவதரித்தருள, ஜாதகர்மாநந்தரம் திருமலைநம்பியும் அங்கேற வெழுந்தருளி, கமலநயநபட்டரையுங் கண்டு ஸத்கரித்துப் பெரியபிராட்டியார்புத்ரனையும் தம் *தாமரைக்கண்களால்நோக்கி, 'இவன் ஸதாத்மகுணங்களையுடையனாய், ஸர்வ வித்யைகளையும் அதிகரித்து வைதிகபக்ஷவானாம்' என்று திருவுள்ளம்உகந்தருளி, கமலநயநபட்டரைக்கொண்டு 'கோவிந்தன்' என்று திருநாமஞ்சாத்துவித்தருளினார். இவரும் சௌளோபநயநாதிஸம்ஸ்காரவிஶிஷ்டராய் க்ருஹஸ்தாஶ்ரமத்தை ப்ராபித்தருளி ஸர்வஶாஸ்த்ரங்களையும்அப்யஸித்து, திருப்புட்குழியிலே யாதவப்ரகாசனிடத்திலே இளையாழ்வார் வாசிக்கிறாரென்று கேட்டுப் போரஆசையோடே அங்கேவந்து தாமும் வேதாந்தம் வாசிக்கத் தொடங்கினார்.

யாதவப்ரகாசனும், (௧)"ஸத்யம்ஜ்ஞாநமநந்தம்ப்ரஹ்ம" என்கிற ஶ்ருதி வாக்யத்துக்கு 'கண்டத்வமுண்டத்வ பூர்ணஶ்ருங்கத்வங்கள் ஒருகோவ்யக்தியிலே கடிக்கும்போதிறே ப்ரஹ்மத்துக்கு இந்தவிஶேஷணம் கூடுவது'என்று அபார்த்தப்ரதிபாதநம்பண்ண, இளையாழ்வார் அத்தை நிஷேதித்து 'ஸத்ய ஶப்தத்தாலே க்ஷணிக வ்யாவ்ருத்தியையும், ஜ்ஞாநஶப்தத்தாலே அசித்வ்யாவ்ருத்தியையும், அநந்தஶப்தத்தாலே †பரிச்சிந்நவ்யாவ்ருத்தியையும்பண்ணி, சேதநாசேதநவிலக்ஷணமாய் நித்யமாயிருக்கும் ப்ரஹ்மம்' என்ன, அவனும் ஹுங்காரம்பண்ணினான்.

பின்பு ஒருநாள், இளையாழ்வார், யாதவப்ரகாசனுக்கு அப்யஞ்ஜநத்தொழில் செய்யாநிற்க, அவ்வளவிலே (௨) "தஸ்யயதாகப்யாஸம்புண்டரீகமேவமக்ஷிணீ" என்கிற ஶ்ருதிக்கு அவன் அநுசிதார்த்தஞ்சொல்ல, அதுகேட்டு இவர்க்கு ஶோகமுண்டாய் அந்தஶோகாஶ்ரு அவன்தொடையிலே விழ, அது நெருப்புப் பட்டாற்போலே அவன்தொடையைச் சுட, அவனும் பதறி இவர்முகத்தைப்பார்த்து 'உமக்குத் துஃகமாவானென்?' என்ன, இவரும் 'கம்பிபதி=கபி:' என்று ஸூர்யனாய் (௩) "ஆஸ உபவேஶநே" என்று உபவேஶநமாய், ஸூர்யாஶ்ரயணத்தையுடைத்தான கமலம்போலே என்று இத்யாதி யோஜனையிருக்க, அயதார்த்தங்கேட்டவாறே துஃகமாயிற்று' என்ன, யாதவப்ரகாசனும் அதுகேட்டுக் குபிதனாய் 'நான்சொன்னபடி கேட்கில் வாசித்திரும்;

(௧) "సత్యం జ్ఞానమనన్తం బ్రహ్మ." (௨) "తస్య యథా కప్యాసం పుణ్డరీకమేవమక్షిణీ."
(௩) "ఆస ఉపవేశనే."

† 'சேதநவ்யாவ்ருத்தியையும்' என்று பாடாந்தரம்.

இல்லாவிடில் விட்டுப்போம்' என்ன, இவரும் அப்படியே *சிந்தைகலங்கித் தவிர்ந்திருக்க,

அவனும் ஏகாந்தத்திலே தன்னுடையசிஷ்யர்களில்அநுகூலரை அழைத்து 'நீங்கள் நான்சொன்ன அர்த்தத்தை ஸம்மதித்திருக்க, இளையாழ்வான் ஒருவனுமே எதிர்த்தட்டாக வாதியாநின்றான்; இவனாலே நம்முடைய அத்வைதரீதி சிறுக்கும்; இவன்முடியும்விரகு என்?' என்று கேட்க, அவர்களும் பலபடி படும்வகை சொல்ல, அவனும் 'அவ்வோவகைகளுக்குப் பழிபாவங்களுண்டாம்; அவைவாராமல் நினைத்தபடி கூடுகைக்கு மணிகர்ணிகையிலே ம்ருதியுண்டாக்குகையே என்னகவாயில் உள்ளது'என்ன, அழகிதென்று ஸர்வரும் ஐகமத்யம்பண்ணிக்கொண்டு, துர்யோதநன் தர்மபுத்ரர்விஷயத்திலே ஜதுக்ருஹத்திலே விஶஸநம் எண்ணினாப்போலே அந்தரங்கித்து, இளையாழ்வாரை அழைத்து 'நீரில்லாவிடில் எங்களுக்கு ஒருசாயலாயிருக்கிறது; கோபியாமல் க்ரந்தத்தை அவிச்சிந்நமாக நடத்தும்' என்று நன்மையுரைத்து உள்ளிட்டுக்கொண்டு, ஒருநாள் கங்காயாத்ரையை உத்யோகித்துப் புறப்பட்டுப் போம்போது, நின்றநின்றவிடங்களிலே இளையாழ்வாரும் கோவிந்தபட்டரும் கூட்டரவுபடாதபடிபண்ணிக்கொண்டு ஹாத்ரகோடிமணிதஶிஷ்யர்கள் சுஶ்ருஷிக்க வழிசெல்லாநிற்க, விந்த்யப்ரதேசத்திலே ஒருபள்ளக்கரையிலே ஜலஸ்பர்ஶார்த்தமாக இளையாழ்வாரும் கோவிந்தபட்டரும் கூடிநின்றவாறே, கோவிந்தபட்டரும் விஜநமான ஸமய மறிந்து இவர்களுடையகங்காயாத்ரா நிமித்தத்தை இளையாழ்வாருக்கு ஸூசிப்பித்து அகன்றுபோகச்சொல்லித் தாம் ஒருவரே போந்தார்.

இளையாழ்வாரும் வ்யாகுலப்பட்டு அவ்வழியைவிட்டுக் குறுக்கறுத்துப் போய் ஒருமரத்தடியிலே நின்றுபார்க்க, அவ்விடம் * வெம்பியெரிகானகமாய் நிர்ஜலப்ரதேஶமுமாய் ஶுஷ்ககண்டகாவ்ருதமாய் "பொருந்தார்கைவேல் நுதிபோல் பரல்பாய மெல்லடிக்கள் குருதிசோர, விரும்பாதகான்விரும்பி வெயிலுறைப்ப வெம்பசிநோய்கூர" என்கிறபடியே * ஊன்றுவெம்பரற்களையுடைத்தாய்த் தீக்ஷ்ணதாபகரரவிகிரணங்களையுடைத்தான (க) "விந்த்யாடவீஷ்வடேதோயாஸு" என்று சொல்லுகிற விந்த்யாடவியாயிருக்க, சிறந்த அக்காட்டிலே தனியேநின்று * ஆவாரார்துணையென்று *பக்கம்நோக்கி "வழி திகைத்தலமருகின்றேன்" என்னும்படி திக்விப்ரமம்பிறந்து * மதியெல்லாமுள்கலங்கி அடியிடத் திமிர்த்துக்கொண்டு திகைத்துநிற்க, ஸர்வேஶ்வரனும் (உ) "நாஹமாத்மாநமாஶாஸே மத்பக்தைஸ்ஸாதுபிர்விநா" என்றிருக்குமவனாகையாலே (ங) "ஸதாரஸ்ஸர்வஸுலப:" என்கிறபடியே * வாளும் வில்லுங் கொண்டு * இடர்கெடப் பத்நீஸஹிதனாய் ஒருவில்லியாய் வந்து இவர்முன்னேதோன்ற, இவரும் அவர்களைக்கண்டு கலக்கந்தீர்ந்து உள்ளந்தேறிநின்று'நீங்கள் எங்குநின்றும்வந்திகோள்? எங்கேறப்போகிறிகோள்?'என்று கேட்க, அவர்களும் 'உத்தரதேசத்தில் ஸித்தாஶ்ரமத்தினின்றும் வருகிறோம்;

(க) "విన్ధ్యాటవీష్వటేయాసు." (உ) "నాహమాత్మానమాశాసే మద్భక్తైస్సాధుభిర్వినా."
(ங) "సదారస్సర్వసులభః."

ஸத்யவ்ரதக்ஷேத்ரமேறப் போகிறோம்' என்ன, இவரும் 'நானும் உங்களுடனே புண்யகோடியேற வருவானாக நினைத்திராநின்றேன்' என்ன, 'நல்லது, வாரும்' என்று அவர்கள் முன்னடியிட, இவரும் அவர்கள்பின்னே செல்ல, அவர்களும் ஸ்வாதீநமாக வழிநடத்த, விந்த்யம்பிற்காலித்து ஸந்த்யாகாலமானவளவிலே, காலோசித கர்மாநுஷ்டாநங்களையுஞ் செய்து அவர்களுடனே ஓரிடத்தே உபவஸித்திருக்க, * வல்லிரவாய் முன்னடிதோன்றாமல் மாடாந்தகாரபூயிஷ்டமாய் *நள்ளிரவானவாறே *கண்புதையமூடி ஒருராஜவ்ருக்ஷத்தடியிலே யிருந்தார்கள்; அப்போது வ்யாதபத்நியும், நல்லதண்ணீர்மடுக்க ஆசைப்பட, வ்யாதபுருஷனும் 'விடிவோரை ஸமீபத்தில் பாநார்ஹமான கிணற்றிலே மதுரநிர்மலஶீதளகந்தயுத பாநீயம் காட்டுகிறேன்' என்ன, இளையாழ்வாரும் அதுகேட்டு 'ஐயோ! பரமோபகாரிகளான இவர்களை லப்தமநோரதராக்குகைக்கு இது நமக்கு அநபிஜ்ஞதேஶமாய்விட்டதே!' என்று நிர்விண்ணராயிருக்க, * கனவிருளகன்று * கீழ்வானம்வெள்ளென்றவாறே * கொழுமலரணவிக்கூர்ந்தது குணதிசை மாருதம் வீச, *அரியென்றபேரரவங்கேட்டு எழுந்திருந்து சடக்கெனக் காலிககர்மத்தைச்செய்து, வழிநடத்துமவர்களைத்தேடிக் காணாமல் ஸர்வதோதிக்கமாக நோக்கிக்கூப்பிட்டு நாலடி தோன்றினவழியே நடந்துவர, * கதிரவன்குணதிசைச்சிகரம்வந்தணைய ஜநபதங்கள் ஸ்பஷ்டங்களாகத் தோற்றக் கண்டு 'நேற்றுநின்ற நிலைக்கு இப்படியும் † ஒருநல்விடிவு காணப்பெற்றதே!' என்று போர ஆஶ்சர்யயுக்தராக, அங்கே ஒரு தோப்பும் கிணறும் நாலிரண்டுபேருமாய் நிற்கக் கண்டு, இவரும் 'இது எத்தேசம்? எவ்வூர்?' என்று அவர்களைக் கேட்க, அவர்களும் 'இதென்ன ப்ராஹ்மணா! புண்யகோடிவிமாநம் முன்னேநிற்கத் தெரியாதோ?' என்ன, இவரும் அதுகேட்டு ஸந்துஷ்டராய், ராவணவதம்கேட்ட பிராட்டியைப்போலேயும் (க) "த்ருஷ்டாஸீதா" என்ற வார்த்தையைக் கேட்ட பெருமாளைப்போலேயும் மதுவநத்திற் புகுந்த திருவடியைப்போலேயும் தத்க்ஷணத்திலே கர்த்தவ்யதாமூடராய், அவர்களைப் பிராட்டியும் பெருமாளுமாக நினைத்து, க்ருஷ்ணவதாரஸௌலப்யத்தை நினைத்து "எத்திறம்!" என்ற ஆழ்வாரைப்போலே மோஹித்துக்கிடந்தார்.

பின்பு '(உ) "ஶநைராஶ்வாஸிதஸ்ஸ்வயம்" என்னும்படியே தன்னிலே வ்யாமோஹம் தெளிந்தவாறே (ங) "ஹேக்ருஷ்ண ஹேயாதவ ஹேஸகே" என்னும்படியே கூடத்திரிந்த அர்ஜுநனை ப்ரமிப்பித்தாற்போலே என்னையும் * நீர்மையால் நெஞ்சம் வஞ்சித்துப் புகுந்து, * உருக்காட்டாதே ஒளிப்பதே!' என்று பலவகைசொல்லிப் புலம்பித் தம்மிலேயுள்ளந்தேறி, ஆநந்தநிர்பரராய்ப் பெரிய ராஜமார்க்கத்தாலே சென்று வையமாளிகையேறி "தென்னத்தியூரர்கழலிணைக்கீழ்ப் பூண்ட அன்பாளன்" என்னும்படி * திருப்பொலிந்த சேவடிகளை ஸேவித்து எழுவதுதொழுவதாய் ஆநந்தாஶ்ருக்கள் பனிப்

(க) "దృష్టాసీతా." (உ) "శనైరాశ్వాసితస్స్వయం." (ங) "హేకృష్ణ హేయాదవ హేసఖే."

† 'ஒருவெளிநாடு' என்று பாடாந்தரம்.

பப் புளகிக்ருதகாத்ரராய் ஆநந்தித்து, அவன் அந்தர்த்தாநம்பண்ணினதின் கருத்தறிந்து அச்சாலைக்கிணற்றிலே பேரருளாளர் திருவாராதநத்துக்கு உதவத் திருமஞ்சநங் கொண்டுவந்து ஸமர்ப்பித்துப் போராநின்றார்.

அங்கே யாதவப்ரகாசனும் திரளுமாக இவர்கள் வருமளவும் நிற்க, அவ்வளவிலே கோவிந்தபட்டர் வர 'வந்தீரோ? இளையாழ்வார் எங்கே?' என்று கேட்க, 'அவரை நான் கண்டிலேன்' என்ன, அவனும் தன்ஸமீபவர்த்திகளைப் பார்க்கவிட, அவர்களும் தேடிப்பார்த்துக் காணாமையாலே 'ஐயோ! காட்டிலே என்ன தீங்கு வந்ததோ!' என்று ஸர்வரும் து:காகுலராய் முன்னே நடந்து ப்ரயாணகதியிலேபோய்க் கங்காதீரத்தையடைந்து கங்கையிலே மாகஸ்நாநம் பண்ணுநிற்க, ஒருநாள் கோவிந்தபட்டர், அகமர்ஷணஸ்நாநம்பண்ணுகிறபோதிலே ஒருலிங்கம் கையில்வந்துசேர, விஸ்மிதராய்இதென்னென்று யாதவப்ரகாசனுக்குக் காட்ட, போரப்ரீதனாய் 'நீர் தெய்வஜ்ஞராகையாலே கங்காஸ்நாநபலம் கைசேர்ந்தாற்போலே கங்காதரனே கைபுகுந்தான்' என்று யாதவப்ரகாசனும் இவரிடத்தே விசேஷப்ரதிபத்தியுக்தனாக, எல்லாரும் லிங்கம்கை சேர்ந்ததுவே நிரூபகமாக இவர்க்கு 'உள்ளங்கைகொணர்ந்தநாயனார்' என்று பேரிட்டு அழைக்கத்தொடங்கினார்கள். யாதவப்ரகாசனும் கங்காஸ்நாநம் பண்ணி மீண்டு ஜகந்நாதம் அஹோபிலம் வழியாக வர, உள்ளங்கைகொணர்ந்தநாயனாரும் 'இந்தலிங்கத்தை ஒருஉசிதஸ்தலத்திலே ப்ரதிஷ்டிப்பித்து வருகிறேன்' என்ன, யாதவப்ரகாசனும் 'அப்படியே செய்யும்' என்று இவரை மார்க்கமத்யே அனுப்பிவிட்டுப் பெருமாள்கோயிலேறப் போந்தான்.

பின்பு உள்ளங்கைகொணர்ந்தநாயனாரும் தம்ஜந்மபூமியான மழலைமங்கலத்திலே சென்று அங்குள்ள அசேஷவித்வந்மஹாஜநங்களையும் திரட்டி ஸ்வகரஸ்தலிங்கத்தை அங்கே ப்ரதிஷ்டிப்பித்துத் தத்பக்தராயிருக்கிறவளவிலே, காளஹஸ்திநாதன் இவர்இருப்புக்குவிரும்பி 'நீர் நம்பக்கல் வந்திருக்க வேணும்' என்று நாயனாருக்கு ஸ்வப்நங்காட்டித் தன்ஸ்தாநத்தார்ஸ்வப்நத்திலும் 'உள்ளங்கைகொணர்ந்தநாயனாரை அழைத்துக்கொண்டு வாருங்கோள்' என்று ப்ரேரிக்க, அப்படியே அனைத்துக்கொத்திலுள்ளாரும் மழலைமங்கலத்திலே வந்து இவரைப் பலவகை பஹுமாநம்பண்ணி அழைத்துக்கொண்டு போய் ஸ்தாநநிர்வாஹத்துக்குவேண்டின இலச்சினைமோதிரமுங் கொடுத்து இவரைத் தங்களுக்கு முக்யராக்க, இவரும் தத்பக்தியுக்தராய் அங்கேயிருந்தார்.

அநந்தரம் யாதவப்ரகாசனும் பெருமாள்கோயிலிலேவந்து இளையாழ்வாரைக்கண்டு ஆஸ்சர்யப்பட்டு மிகவும் ஸந்தோஷித்து 'விந்த்யப்ரதேசத்திலே உம்மைக்காணாமையாலே அந்யதாஸங்கைபண்ணிக் கனக்க நிர்வேதப்பட்டிருந்தோம்; இவ்வளவு காணப்பெற்றதே!' என்ன, இவரும் வழிதப்பிக் காணமல் அகன்றுபோய் வில்லிவ்யாஜேந போந்த வ்ருத்தாந்தத்தை ஸவிஸ்தரமாகச் சொல்ல, அவனுங் கேட்டு 'இவர்நடை லோகாதீதமாயிருந்தது'என்று நினைத்து ஸுப்ரீதனாய் ஸ்வகோஷ்டியிலே கூட்டிக்கொண்டுக்ரந்தத்தை நடத்தாநிற்க,

அவ்வளவிலே, இரண்டுஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் பேரருளாளர்ஸந்நிதியினின்றும் கோயிலுக்கு எழுந்தருளி நம்பெருமாளைத்திருவடிதொழுது ஆளவந்தார் திருவடிகளிலே ஸேவித்துநிற்க, ஆளவந்தாரும் பெருமாள்கோயில்விசேஷங்கேட்டருளும்போது ப்ராஸங்கிகமாக "யாதவப்ரகாசனென்பானொருவேகதண்டிஸந்யாஸிபக்கல் ஸ்ரீபெரும்பூதூர் இளையாழ்வாரென்றொருவர் வேதாந்தம் வாசியாநிற்க, (க) "ஸத்யம்ஜ்ஞாநமநந்தம்ப்ரஹ்ம" என்கிற ஶ்ருதி வர, அவன் அதுக்கு வ்யாவ்ருத்திதோன்ற அர்த்தஞ்சொல்ல, இளையாழ்வாரும் குணயோகம் சொல்லலாயிருக்க வ்யாவ்ருத்திசொல்லல் சேராதென்ன, அவனும் ஹுங்காரம்பண்ணினான்; பின்னையும் ஒருநாள் இளையாழ்வார் அவனுக்கு அப்யஞ்ஜநமிடும்போது (உ) "தஸ்யயதாகப்யாஸம்புண்டரீகமேவமக்ஷிணீ" என்கிறதற்கு அநுசிதார்த்தஞ் சொல்லக் கேட்டு க்லேசிக்கும்போது ஸோகாஶ்ரு அவன்தொடையிலேவிழ அது நெருப்புப்பொறிபட்டாற்போல் வேக, அவனும் பதறி இவர்முகத்தைப் பார்த்து க்லேஸஹேதுவேதென்ன, இவரும் ஸூர்யனைக்கண்டு அப்போதலர்ந்த கமலம்போலவிருக்கும் பரமபுருஷன் திருக்கண்களென்று இங்ஙனே யோஜனையிருக்க அபார்த்தங் கேட்டவாறே க்லேசமாயிற்று என்றார்" என்ற இந்தவ்ருத்தாந்தங்களை ஸவிஸ்தரமாக விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஆளவந்தாரும் கேட்டருளி '(ங) "அஸந்தஏவாத்ரஹி ஸம்பவந்தி ஹஸந்திகாயாமிவஹவ்யவாஹ: - அத்ரைவஸந்தோயதிஸம்பவந்தி தத்ரைவலாபஸ்ஸரஸீருஹாணாம்" என்கிறபடியே இந்தளத்திலே தாமரைபூத்தாற்போலே இவ்விபூதியிலே இப்படியும் ஒருமஹாநுபாவனுண்டாகப்பெற்றதே!' என்று ப்ரீதராய், அப்பொழுதே அவரைக்காணவேணுமென்னும் பேராசையோடே முதலிகளும் தாமுமாகப் புறப்பட்டு நம்பெருமாளுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்து அவரநுமதிகொண்டு எழுந்தருளி, பயணகதியிலே திருக்கோவலூர்வழியாக வந்து ஆழ்வார்கள்நாயனாரையுந் திருவடிதொழுது (ச) "புரீணாமபிஸர்வாஸாம் ஶ்ரேஷ்டாபாபஹராஹிஸா - நாம்நா காஞ்சீதிவிக்யாதா புரீபுண்யவிவர்த்தநீ" என்று சொல்லப்படுகிற மாஹாத்ம்யத்தையுடைத்தான பெருமாள்கோயிலேற வெழுந்தருள, † (திருக்கச்சிநம்பியும் 'ஸ்வாசார்யரான ஆளவந்தார் எழுந்தருளினார்' என்றுகேட்டு மிகவும்ஸந்தோஷத்துடனே எதிர்கொள்ள வெழுந்தருள,) அங்குள்ள ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் வரந்தரும்பெருமாளரையரும் ஸ்ரீசடகோபனும் தீர்த்தப்ரஸாதங்களுங்கொண்டு அதிஸம்ப்ரமத்துடனே எதிர்கொள்ள, ஆளவந்தாரும் மிகவும் ஸந்துஷ்டராய் ஸாஷ்டாங்கப்ரணாமம்பண்ணித் தீர்த்தப்ரஸாதங்களை ஸ்வீகரித்தருள, திருக்கச்சிநம்பியும் மிகவும்உகப்போடே திருவடிகளிலே அடைவுகெட விழுந்துஸேவிக்க, ஆளவந்தாரும் அதிப்ரீதியுடனே அவரை

(க) "సత్యంజ్ఞానమనన్తంబ్రహ్మ." (உ) "తస్యయథాకప్యాసంపుణ్డరీకమేవమక్షిణీ."
(ங) "అసన్తఏవాత్రహిసమ్భవన్తి హసన్తికాయామివహవ్యవాహాః। అత్రైవసన్తోయదిసమ్భవన్తి తత్రైవలాభస్సరసీరుహాణాం." (ச) "పురీణామపిసర్వాసాం శ్రేష్ఠాపాపహరాహిసా। నామ్నాకాఞ్చీతివిఖ్యాతా పురీపుణ్యవివర్ధనీ."

† குண்டலிதக்ரந்தம் சிலப்ரதிகளில் இல்லை.

முடிபிடித்தெடுத்து 'ஸ்ரீகஜேந்த்ரதாஸரே! பேரருளாளர்க்கு அந்தரங்கமான திருவாலவட்டகைங்கர்யம் அவிச்சிந்நமாக நடந்துவருகிறதோ?' என்ன, அவரும் வாய்புதைத்து 'தேவரீருடைய க்ருபையாலே பேரருளாளர் கண்டருளுகிறார்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பின்பு நம்பியையுங் கூட்டிக்கொண்டு "உலகேத்து மாழியா னத்தியூரான்" என்கிற அர்த்திதார்த்தபரிதாநதீக்ஷிதரான பேரருளாளரை ஸேவிப்பதாகப் புகுந்து ப்ரதமம் பேரருளாளன் பெருந்தேவியாரைத் திருவடிதொழுது ப்ரதக்ஷிணமாக எழுந்தருளாநிற்க, (க) "உதக்பஸ்சிமபாகஸ்தம்வல்மீகம்மஹதோகிரேஃ - பூஜநீயஸ்சதத்ராஸ்தே ஶேஷஃபணப்ருதாம்வரஃ" என்று சொல்லுகிற திருப்புற்றின் ஸமீபத்திலே திருவநந்தாழ்வானையும் அதுக்குக் கிழக்காகக் கரியமாணிக்கத்தாழ்வாரையும் ஸேவித்து ஆளவந்தாரும் முதலிகளும் எழுந்தருளியிருக்கிறவளவிலே, யாதவப்ரகாசனும் திரளுமாகப் பேரருளாளரை ஸேவித்து ப்ரதக்ஷிணம்பண்ணிக்கொண்டு வாராநிற்க, ஆளவந்தாரும் 'இவர்களிலே இளையாழ்வார் ஆர்?' என்று நம்பியைக் கேட்டருள, அவரும் 'சிவந்து நெடிகி வலியராய் (உ) "ஆயதாஸ்சஸுவ்ருத்தாஸ்சபாஹவஃ" என்கிறபடியே ஆஜாநுபாஹுவாய் நடுவே வருகிறவர்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஆளவந்தாரும் ஸந்தோஷத்தாலே ப்ரஸந்ந மதுர கம்பீரநயநங்களாலே பூயோபூயஃ செவ்வரியோட அவரைப் பார்த்தருளி '*ஆம்முதல்வன் இவன்' என்று விஶேஷகடாக்ஷப்பண்ணியருளி, பெருமாளைநோக்கி '(ந) "யஸ்யப்ரஸாதகலயாபதிரஸ்ஶ்ருணோதி பங்குஃப்ரதாவதிஜவேநசவக்திமூகஃ - அந்தஃப்ரபஸ்யதிஸுதம்லபதேசவந்த்யா தந்தேவமேவவரதம்ஶரணங்கதோஉஸ்மி" என்றும், "தாம்வேண்டுங், காமமே காட்டுங்கடிது" என்றும் சொல்லுகிறபடியே அவ்வவருடையஇஷ்டகாமங்களைத்தந்தருளுகிறவராகையாலே, அடியேனுக்கும் இளையாழ்வாராகிற மஹாநுபாவர் நம்தர்ஶநப்ரவர்த்தகராம்படி விஶேஷகடாக்ஷஞ் செய்தருளவேணுமென்று தேவரீரைச் சரணம்புகுந்தேன்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்து, பின்பு ஹஸ்திகிரியின்மேலே எழுந்தருளிப் பேரருளாளரையும் ஸேவித்துத் தீர்த்த ப்ரஸாதமும் ஸ்வீகரித்தருளித் திருக்கச்சிநம்பியையும் நிறுத்தி, அப்போது இவர்க்கு ஒரு நல்வார்த்தைசொல்ல அவஸரம்காணாமையாலே மீண்டு, முதலிகளும் தாமுமாகக் கோயிலுக்கு எழுந்தருளினார்.

அநந்தரம் யாதவப்ரகாசனும் தம்பக்கல் ஶ்ரோதாக்களுடன் வேதாந்த வ்யாக்யாநம்பண்ணிக்கொண்டிருக்கச்செய்தே, அந்தராஜ்யத்தில் ராஜாவின் பெண்பிள்ளையை ப்ரஹ்மரக்ஷஸ்ஸுபிடிக்க, இவ்விடங்களிலே 'இத்தைப் பரிஹரிக்கத்தக்க மந்த்ரவாதிக ளுண்டோ?' என்று ஆராய, 'யாதவப்ரகாசன் பேர மந்த்ரவாதியாயிருக்கும்' என்று சிலர்சொல்லக் கேட்டு ராஜாவும் 'அவனுக்கு இச்செய்தியைஅறிவியுங்கோள்' என்று ஆள்போகவிட, ராஜமநுஷ்யர்

(க) "ఉదక్పశ్చిమభాగస్థం వల్మీకంమహతోగిరేః । పూజనీయశ్చతత్రాస్తే శేషఃఫణభృతాంవరః." (உ) "ఆయతాశ్చసువృత్తాశ్చ బాహవః." (ந) "యస్యప్రసాదకలయాబధిరశ్శృణోతి పఙ్గుఃప్రధావతిజవేనచవక్తిమూకః । అన్ధఃప్రపశ్యతిసుతంలభతేచవన్ధ్యా తన్దేవమేవవరదంశరణంగతోఽస్మి."

வந்து இவனுடன் 'ராஜாவின் பெண்பிள்ளையை ப்ரஹ்மரக்ஷஸ்ஸு பிடித்த தென்று ராஜா உமக்கு அறிவிக்கச்சொன்னார்' என்றுசொல்ல, இவனும் 'யா தவப்ரகாசன் உன்னைப் போகச்சொன்னானென்று ப்ரஹ்மரக்ஷஸ்ஸுக்குச் சொல்லுங்கோள்' என்று வந்தவர்களுடன் சொல்லிப்போகவிட, அவர்களும் போய் 'யாதவப்ரகாசன் உன்னைப் போகச்சொன்னான்' என்று சொன்னவா றே 'அவன்தன்னை அங்குநின்றும் போகச்சொன்னேனென்று சொல்லுங் கோள்' என்று அந்தப்ரஹ்மரக்ஷஸ்ஸு சொல்ல, ராஜமநுஷ்யர் இச்செய் தியை யாதவப்ரகாசனுக்கு அறிவிக்க, அவனும் மிகவும் குபிதனாய்த் தானும் திரளுமாகப்போய் ராஜகோஷ்டியிலே மஹாமந்த்ரத்தை ஜபித்துக்கொண்டு ப்ரஹ்மரக்ஷஸ்ஸின் அருகில் நின்று முஷ்டிபிடிக்க, அதுவும் முடக்கினகாலை நீட்டி 'அடா! யாதவப்ரகாசா! நீ ஜபிக்கிறமந்த்ரம் நான் அறியேனோ?' என்று அந்தமந்த்ரத்தையுஞ் சொல்லி 'நான் இந்த மந்த்ரத்துக்கும் உனக்கும் போ வேனோ? நீ உன்ஜந்மமும் அறியாய்; என்ஜந்மமும் அறியாய்' என்ன, யாத வப்ரகாசனும் 'ஆகில், நீ பிராணுமாய் ஸர்வஜ்ஞனுமாய் இருந்தாய்; என்னு டையஜந்மம் எது? உன்னுடைய ஜந்மம் எது?' என்றுகேட்க, அதுவும் 'உன் னுடைய ஜந்மம் மதுராந்தகத்து ஏரிகரையிலே இருப்பதொருபுற்றிலே ஒரு உடும்பா யிருப்புதி; கோயில்ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் திருமலைக்கு எழுந்தருளும் போது அங்கே நீராடி அமுதுசெய்கிறவிடத்திலே சிந்தின ப்ரஸாதத்தையும் தீர்த்தத்தையும் ஸ்வீகரித்தாய்: அத்தாலே உனக்கு இந்தவித்வஜ்ஜந்மம் உண் டாய்த்து; நான் ப்ராஹ்மணவர்ணத்திலேபிறந்து யாகம்பண்ண அதிலே மந் த்ரலோபக்ரியாலோபங்கள் பிறந்து, அத்தாலே ப்ரஹ்மரக்ஷஸ்ஸானேன்' என்றுசொல்ல, 'ஆகில், நீ யாருக்குப் போவுதி?' என்ன, ரக்ஷஸ்ஸும் 'உன் பக்கலிலே வாசிக்கிறவர்களிலே யொருவர் நித்யஸூரிகளில்தலைவராய் இருப் பர்காண்' என்ன, இவனும் 'அவரார்?' என்றுகேட்க, அதுவும் இவரென்று இளையாழ்வாரைக்காட்டி அவரைத் தண்டனிட்டு 'இவர்போகச்சொன்னா ராகில் போகிறேன்' என்ன, 'ஆகில்,இளையாழ்வீர்! நீர் இத்தைப் போகச்சொ ல்லும்' என்று அவன்சொல்ல, இவரும் 'நீ இவளை விட்டுப்போ'என்ன, அது வும் 'உம்முடைய திருவடித்தாமரைகளை என்தலைமேலே வைத்தாலொழியப் போகேன்' என்ன,இவரும் உகந்து அப்படியேசெய்தருள, அதுவும் ஸந்துஷ் டமாய்ச் சிரித்துக் கும்பிட்டெழுந்திருந்து 'போகிறேன்' என்ன, இளையாழ் வாரும் 'ஆகில், நீபோகிறதற்கு அடையாளங்காட்டிப்போ' என்ன, அதுவும் 'இவ்வரசிலே நான் இருப்பேன்; இப்போது இவ்வரசைமுறித்துக்கொண்டு போகிறேன்'என்றுசொல்லி அவ்வரசைமுறித்துக்கொண்டுபோய்த்து.யாதவ ப்ரகாசனும் இளையாழ்வாரை மிகவும் ஸ்லாகித்து மீண்டு தன்னுடைய மடமே வந்து புகுந்தான்.

அநந்தரம், ஆளவந்தார் கோயிலிலே ஒருநாள்வ்யாக்யாநஸமயத்திலே "இலிங்கத்திட்டபுராணத்தீரும்" என்கிற பாட்டு ப்ரஸ்துதமாக, அப்போது 'நமக்குப்பின்பு இத்தர்ஸநம்நிர்வஹிப்பா ரொருவரையுங் காணப்பெற்றி லோமே!' என்கிற விசாரத்திலே இளையாழ்வார்பக்கல்திருவுள்ளமாய் 'இப் போது இளையாழ்வாரை யாதவப்ரகாசனோடு உறவறுத்து, நம்பக்கல்சேர்க்

கும் விரகு உண்டோ?' என்று அருளிச்செய்து, பின்னையும் பேரருளாளரைக் குறித்து 'நம் ப்ரபத்தியை ஸபலமாக்கி யருளவேணும்' என்று மிகவும் ப்ரார்த்தித்தருளினார்.

பின்பு யாதவப்ரகாசனும் மீளவும் ஒருநாள் க்ரந்தம் நடத்தாநிற்கச்செய்தே (க) "ஸர்வங்கல்விதம்ப்ரஹ்ம", (உ) "நேஹநாநாஸ்திகிஞ்சந" இத்யாதி வாக்யங்களை அத்வைதபரமாக யோஜித்து ஜீவப்ரஹ்மணோரைக்யம் ப்ரதிபாதிக்க, இவரும் அத்தைநிராகரித்து அவ்வாக்யங்களை விசிஷ்டாத்வைதபரமாகயோஜித்து அர்த்தஞ்சொல்ல, அவனும் அதிகுபிதனாய்'இன்றுதொடங்கி என்னிடம் வாசிக்கவேண்டாம்; உம்முடையபுத்திக்குத் தகுதியானவிடத்தே போய் க்ரந்தங் கேளும்' என்று போகச்சொன்னான்.

இவரும் அதிப்ரீதியோடே மீண்டு தம்திருமாளிகையிலே வந்து திருத்தாயாருக்கு இச்செய்தியைச்சொல்ல, அவரும் 'வாரீர் பிள்ளாய்! இதுவரைக்கும் நீர் படித்தது போதும்; திருக்கச்சிநம்பி பேரருளாளருக்கு அந்தரங்கராயிருக்கிறார்; நீர் அவரைஸேவித்து அவர் அருளிச்செய்வதைச் செய்துகொண்டிரும்' என்றுசொல்ல, அப்படியே இளையாழ்வாரும் திருக்கச்சிநம்பியைஸேவித்து க்ருதார்த்தராய்'(ங)"க்ரியதாமிதிமாம்வத"என்றாப்போலே அடியேன் செய்யுங் கைங்கர்யத்தை நியமித்தருளவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, நம்பியும் 'பேரருளாளருக்குச் சாலைக்கிணற்றுத்தண்ணீர் உகப்பாயிருக்கும்; திருவாராதநகாலத்துக்குஉதவும்படி முன்புபோலேப்ரதிதிநம்ஒருகுடம் திருமஞ்சநங்கொண்டுவந்து ஸமர்ப்பியும்' என்று அருளிச்செய்ய, இளையாழ்வாரும் அப்படியே தப்பாமல்அந்தக்கைங்கர்யஞ்செய்துகொண்டிராநிற்க;

அவ்வளவிலே ஆளவந்தார் திருமேனியிலே நோவுசாத்தி யெழுந்தருளியிருக்கச்செய்தே, திருவரங்கப்பெருமாளரையரைப் புருஷகாரமாகக்கொண்டு திருக்கோட்டியூர்நம்பியும் பெரியநம்பியும் ஆளவந்தார் ஸ்ரீபாதத்திலே தண்டனிட்டு 'அடியோங்களுக்குத் தஞ்சமாயிருப்பதொரு அர்த்தம் ப்ரஸாதித்தருளவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஆளவந்தாரும் முதலிகளிருவரையும் திருவுள்ளம்பற்றி 'உங்களுக்குத் தஞ்சமாயிருப்பதொரு அர்த்தம் இது:—கோயிலாழ்வாரே உங்களுக்கு உயிர்நிலை; உங்களுக்குத் தஞ்சமென்று புத்திபண்ணிப்போருங்கோள்' என்றும், 'பெரியபெருமாள்திருவடிகளின் கீழே வீணையுங் கையுமாய் ஸேவித்திருக்கும் திருப்பாணாழ்வார்விக்ரஹத்தைப் பாதாதிகேசாந்தமாக ஸேவித்துக்கொண்டு போருங்கோள்' என்றும் திருவுள்ளமாக, திருவரங்கப்பெருமாளரையர்முதலான முதலிகள்மூவரும் அப்படியே திருவுள்ளம்பற்றி யிருக்கிறவளவிலே, ஆளவந்தாரும், திருவரங்கப்பெருமாளரையர்முதலான முதலிகள் மூவரையுங் குறித்து, இதற்கு ப்ரமாணமாகத் திருவேங்கடமுடையானுயிர்நிலையறிந்து போரும் குறும்பறுத்த நம்பியையும், பேரருளாளப்பெருமாளுயிர்நிலையறிந்துபோரும் திருக்கச்சிநம்

(க) "సర్వంఖల్విదంబ్రహ్మ." (உ) "నేహనానాస్తికిఞ్చన." (ங) "క్రియతామితిమాంవద."

பியையும்,பெரியபெருமாளுயிர்நிலையறிந்துபோரும் திருப்பாணாழ்வாரையும்,
திருப்பாணாழ்வாருயிர்நிலையறிந்துபோரும்திருவரங்கப்பெருமாளரையரையுங்
காட்டியருளி, ஆழ்வார்திருவரங்கப்பெருமாளரையரைப் பார்த்தருளி 'நீர்
பெரியபெருமாளுயிர்நிலையறிந்துஸேவித்துட்போருகிற விக்ரஹமே அடியே
னுக்கு உபாயோபேயமென்று புத்திபண்ணிப் போருவன்' என்று அருளிச்
செய்ய, திருவரங்கப்பெருமாளரையரும் ஆளவந்தார்ஸ்ரீபாதத்திலே தண்டன்
ஸமர்ப்பித்து 'தேவரீர் நித்யவிபூதியிலே சென்று பரமபதநாதனை ஸேவித்து
* இமையாதகண்ணராய்க் கொண்டுபோரத் திருவுள்ளம்பற்றி யருளிற்றோ?'
என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஆளவந்தாரும் அவரைக் குறித்து 'நீர் பரஸம்
ருத்திக்கு உகந்து அத்யவஸித்திரும்' என்று அருளிச்செய்து, பின்னையும் ஆள
வந்தார் இம்முதலிகள்மூவரையும் திருவுள்ளம்பற்றி 'ஒருவன் ப்ரபந்நனானால்,
பகவததீநமான ஆத்மயாத்ரையிலும் கர்மாதீநமான தேஹயாத்ரையிலும் அந்
வயமுண்டென்று இருந்தானானால் ஆத்மஸமர்ப்பணங்குலைந்து நாஸ்திகனாய்
விடும்; ஆகையாலே, த்ரிவிதகரணங்களாலும் உபயயாத்ரையிலும் அந்வயம்
இல்லை: நாராயணனுக்கு நைரந்தர்யவேஷம், தம்பக்கல் பேற்றுக்கு 'நம:'என்
னாதவர்களை "வானவர்நாட்டையும் நீ கண்டுகொள்" என்பது ஒரு ஔதார்ய
விஶேஷ முண்டு. 'நாரங்களுக்கு நைரந்தர்யவேஷம், "நாராயணனே நமக்கே
பறைதருவான்" என்கிறபடியே நிர்ப்பரங்களாயிருக்கை'என்றிராதே,தம்பே
ற்றுக்குத்வரிக்கையும் ஸ்வரூபஹாநி;எம்பெருமானே ரக்ஷகனென்றிருக்கை
யும்ஸ்வரூபஹாநி;எம்பெருமான்ரக்ஷ்யனென்றிருக்கையும் ஸ்வரூபஹாநி;இப்
படியிருந்தானாகில் அநந்யார்ஹஶேஷத்வத்துக்கும்,ஸ்வஸ்வாமிபாவஸம்பந்தத்
துக்கும் சேராது'என்று அருளிச்செய்ய,மீளவும்இவர்கள்,ஸ்ரீபாதத்திலேதண்
டனிட்டு 'அடியோங்களுக்குப்பற்றும் உபாயமேது?'என்று கேட்க, ஆளவந்
தாரும்'நீங்கள் அடியேனை உபாயோபேயமென்றுபுத்திபண்ணிப்போருங்கோ
ளென்கை அடியேனுக்குஸ்வரூபஹாநி: "எம்பெருமான்றாள்தொழுவார் எப்
பொழுதும்என்மனத்தேயிருக்கின்றாரே" என்கிறவதுவே உங்களுக்கு உபா
யோபேயமென்று புத்திபண்ணிப்போருங்கோள்'என்று அருளிச்செய்ய,முத
லிகளும் திருவுள்ளத்திலே முசித்திருக்க,ஆளவந்தாரும்இவர்களைக்கண்டு'நீங்
கள் முசிக்கவேண்டா ; உங்களுக்குத் திருமந்த்ரார்த்தம் போகமண்டபம்;
சரமஶ்லோகார்த்தம் புஷ்பமண்டபம்; மந்த்ரரத்நார்த்தம் த்யாகமண்டபம்;
இதற்கு ப்ரமாதாக்கள் திருப்பாணாழ்வார்முதலானார்கள்' என்று அருளிச்
செய்தார். இத்தைத் திருவரங்கப்பெருமாளரையர் திருவுள்ளம்பற்றி 'தேவ
ரீர்அவதாரம் தீர்த்தம்ப்ரஸாதித்துப்போமளவில் க்ரிமிகீடாதிகளுக்கு ஓரழிவு
வந்தால் சேதமில்லை' என்று அருளிச்செய்ய, ஆளவந்தாரும் அவ்வார்த்தை
யைக்கேட்டுப் பராக்கடித்து ப்ரத்யுத்தரமருளிச்செய்யாமலிருக்க, இவ்வார்த்
தையை முதலிகள் இருவரும் திருவுள்ளம்பற்றி, 'ஆளவந்தார்வியோகத்தில்
நாம் ப்ராணத்யாகம்பண்ணக்கடவோம்' என்று நிஶ்சயித்திருக்கிறவளவிலே,

பெரியபெருமாள் திருவோலக்கத்திலே இவ்விஶேஷம்பிறக்க, பெரிய
பெருமாளும் திருவரங்கப்பெருமாளரையர் திருக்கோட்டியூர்நம்பி முதலாக
அருளப்பாடிட்டு 'ஆளவந்தார்வியோகத்திலே நீங்கள் அவிவேகம்பண்ணினீர்

களாகில் நம்மாணை' என்று ஆஜ்ஞாபித்துத் திருவரங்கப்பெருமாளரையர் திருக்கையிலே அவர்களைக் காட்டிக்கொடுத்தருள, அவரும் முதலிகளிருவரையும் கையைப்பிடித்துக்கொண்டு ஆளவந்தார்ஸ்ரீபாதத்திலே சென்று இவ்விஶேஷத்தை விண்ணப்பஞ்செய்ய, அவரும் இத்தைக்கேட்டு 'நம்பேற்றுக்கு ஸஹியாதவர்கள் பெரியபெருமாள் இரண்டாற்றுக்கும்நடுவே திருவாராதநங் கண்டருளஸஹியாதவர்கள்' என்றுஅருளிச்செய்து 'நம்முடையவியோகத்தில் அவிவேகம்பண்ணினீர்களாகில் உய்யக்கொண்டார் மணக்கால்நம்பி முதலான பெரியபெருமாளுகந்த முதலிகளுடைய திருவுள்ளத்தை மறுத்தவர்களாவுதிகோள்' என்று தம்முடைய திவ்யாஜ்ஞையிட, இவர்களும் திருவுள்ளத்திலே நொந்திருக்கிறவளவிலே, ஆளவந்தாரும் 'பகவத்பாகவதவிஷயங்களிலே தரமிடாதே பாகவதவிஷயத்திலே பகவந்நோக்கானவனைப் பகவானைக் குருபரம்பராதியாகத் திருவடிவிளக்குமாபோலே பாகவதவிஷயத்திலும் தன்ஸத்தைமாண்டு ஆசார்யவிக்ரஹத்தை அநுஸந்தித்துத் தீர்த்தங்கொண்டுபோருகையும், அவர்களுக்குத் தீர்த்தங்கொடுக்குமிடத்தில் அர்த்தகாமபரவசரன்றிக்கே தாங்களும் நேரேஆசார்யனைநோக்கி குருபரம்பராபூர்வகமாக த்வயத்தை அநுஸந்தித்துக் கொடுக்கையும் இருவர்க்கும் உபாதேயம்; ஜ்ஞாநாதிகவிஷயமுமாய் ஸமூஹமுமாய்ச் சென்றவளவிலே, இருவரும் அர்த்தகாமபரவசராய் ப்ராக்ருதஶரீரத்திலே நோக்காய் ஸமூஹத்திற்சென்றமுதலிகளை யிகழ்ந்து திருவுள்ளம்கன்றுமாகில், ஆசார்யனேயாகிலும் இவர்களுக்கு அத்தீர்த்தம் உபாதேயமன்று' என்று அருளிச்செய்ய, இம்முதலிகளும் அவ்வார்த்தையைத் திருவுள்ளம்பற்றியிருக்கிறவளவிலே, ஆளவந்தாரும் முதலிகளைப் பார்த்து 'உங்களுக்குச் சரமார்த்தம் பெரியபெருமாள்திருவடிகளிலே ஒருகருமுகைமுகிழ் வெடிக்கவைக்கையும், ஆசார்யவிஷயத்தில் ப்ரதமதசை மத்யமதசைகளைச் சரமதசையாகஅநுஸந்தித்துப்போருகையும்உத்தாரகப்ரதிபத்தி' என்று அருளிச்செய்து, திருவரங்கப்பெருமாளரையரைத் தண்டனிட்டுத் திருக்கோட்டியூர்நம்பியையும் பெரியநம்பியையும் அவர்கையிலே காட்டிக்கொடுக்க,திருவரங்கப்பெருமாளரையரும் அவர்களைக் கைக்கொண்டு'நீங்கள் ஆசார்யவிஶ்லேஷத்தில் அவிவேகம்பண்ணினீர்களாகில், உங்களுக்கு ஒரு தேஶவிஶேஷமின்றிக்கே நித்யஸூரிகள்திரளிலும் புகுரப்பெறுதே இழப்புதிகோள்' என்று அருளிச்செய்ய, ஆளவந்தாரும் இத்தைக்கேட்டுத் திருவுள்ளமுகந்து 'உங்களுக்குத் திருவரங்கப்பெருமாளரையருடைய விக்ரஹமே உபாயோபேயமென்று புத்திபண்ணிப் போருங்கோள்' என்று அருளிச்செய்ய, அவர்களும் அப்படியே புத்திபண்ணியிருந்தவளவிலே, ஆளவந்தார் திருமேனியில்நோவாறி ஆரோக்யமுண்டாய் நீராடி, பெரியபெருமாளுக்கும் உத்ஸவமாய்ப் பெரியதிருமஞ்சநங்கண்டருளி உடுத்து முடித்துச் சாத்துப்படி சாத்தி அங்குள்ள ஸ்ரீரங்கமாமறையோர் ஸேவிக்க அமுதுசெய்தருளித் திருத்திரைநீக்கியிருக்கிறவளவிலே,

ஆளவந்தார் திருவோலக்கத்தேற வெழுந்தருளி க்ருதாஞ்ஜலிபுடராய் ஸேவித்துநிற்க, பெரியபெருமாளும் நினைவறிந்து திருவரங்கப்பெருமாளரையரை அருள்பாடிட்டருள, அவரும் ஸேவிக்குமடைவெ ா ழியச் சூழ்விசும்பணிமுகில் ஸேவிக்க, திருவோலக்கமடைய 'இதென்!'

என்று விஸ்மயப்பட, பெரியபெருமாள்திருநெற்றிமாலை நழுவிவிழ, நம்பியார் எடுத்துப்ரஸாதிக்கிறோமென்று இருக்கிறவளவிலே திருவரங்கப்பெருமாளரையர் சடக்கெனஎடுத்து ஆளவந்தாருக்கு ப்ரஸாதித்தருள, ஆளவந்தாரும் திருவுள்ளமுகந்து நிற்க, அரையரும் 'உம்முடைய நினைவு ஸித்தித்ததே!'என்ன, பெருமாளும் தீர்த்தம் ப்ரஸாதம் ஸ்ரீஶடகோபன் ப்ரஸாதித்து விடைகொடுத்தருள, ஆளவந்தாரும் மடத்தேறச்சென்று திருவரங்கப்பெருமாளரையர் திருக்கோட்டியூர்நம்பி பெரியநம்பி முதலான முதலிகளெல்லாரையும் தீர்த்தங்கொண்டு அமுதுசெய்யப்பண்ணித் தண்டனிட்டு'ஸர்வாபராதங்களையும் பொறுத்தருளவேணும்' என்று க்ஷமைகொண்டு எழுந்திராமல் நிற்க, திருவரங்கப்பெருமாளரையரும் 'உமக்கு ஒரு அபசாரம் உண்டோ?' என்று முடிபிடித்தெடுக்க, எழுந்திருந்து பின்பு அமுதுசெய்து இவர்களுக்குப் பூர்வம்போலே நல்வார்த்தையருளிச்செய்துகொண்டிருக்க,

அவ்வளவிலே ஆளவந்தார் திருமேனியிலே நோவுசாத்தினாரென்றுகேட்டு இரண்டுஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள்பேரருளாளர்ஸந்நிதியில்நின்றும்கோயிலேறச்சென்று ஆளவந்தார்திருவடிகளிலே ஸேவித்திருக்க, ஆளவந்தாரும் பெருமாள்கோயில்விஶேஷம்கேட்டு 'இளையாழ்வார்செய்கிறதென்?' என்றுகேட்டருள,அவர்களும்'இப்போது இளையாழ்வார் யாதவப்ரகாசனிடத்திலே சீற்றம் பிறந்துஅவனைத்துறந்துபேரருளாளர்பக்கல்ப்ரவணராய்நில்லாநின்றார்'என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, அத்தை ஆளவந்தாரும் கேட்டருளி உகந்து 'பேரருளாளர் நம்முடைய ப்ரபத்தியை ஸபலமாக்கியருளினார்' என்று பெரியப்ரீதியோடே*பேரருளாளன்பெருமையைப்பேசவலலராய்க்கொண்டு ஸ்தோத்ரத்தை விண்ணப்பஞ்செய்து ஸ்வாபிமாநாந்தர்ப்பூதரான பெரியநம்பிதிருக்கையிலே கொடுத்து அவரைப்பார்த்து 'இளையாழ்வார் இப்போது யாதவப்ரகாசனிடத்தே சேராதே அவனைவிட்டுத் தேவப்பெருமாள்பக்கலிலே ப்ரவணராயிராநின்றாரென்று கேட்டோம்; இக்காலத்தில் நீர் அங்கேறப்போய் அவரை நம்மோடே சேர்க்கவேணும்' என்று நியமித்தருள, அவரும் அப்படியே சடக்கெனப்புறப்பட்டுப் பெருமாள்கோயிலுக்கு எழுந்தருளினார்.

அநந்தரம் ஆளவந்தார் பின்னையும் நோவுசாத்தி மிகவுந் தளர்ந்து கண்வளர்ந்தருள, அருகிலிருந்தமுதலிகளும்'பெரியபெருமாள்திருவுள்ளம் ஏதோ!' என்று தங்களிலே சிந்தித்திருக்கிறவளவிலே, பேரருளாளப்பெருமாளுடைய அயன்கண்ட வைகாசித்திருநாளில் அவப்ருதத்தினன்று ஆளவந்தாரும் நீராடிப் பெரியபெருமாளைத் திருவடிதொழச் சென்று உத்தமஸந்தி அமுதுசெய்து திருத்திரை நீக்கினவளவிலே தண்டன்ஸமர்ப்பித்துப் பாதாதிகேஶாந்தமாகவும் கேஶாதிபாதாந்தமாகவும் பெரியபெருமாளை ஸேவித்துத் திருவடிக்கீழ்த் திருப்பாணாழ்வாரையும் அநுபவித்து, நம்பியார் ஸ்ரீசடகோபன் தீர்த்தம் ப்ரஸாதம் ப்ரஸாதிக்கப்பெற்று, திருப்பதியாரும் திருத்தளிகைப்ரஸாதம் ப்ரஸாதித்து விடைகொடுத்தருள, ஆளவந்தாரும் ஸ்ரீபாதத்துமுதலிகளுடன் மடமேசென்று மீண்டு முதலிகளைத் தீர்த்தங்கொண்டு அமுதுசெய்தருளப்பண்ணி, முஹூர்த்தமிட்டு,வைகாசிமாஸம் ஆறுந்தேதி ஶ்ரவணநக்ஷத்ரத்தினன்று அபிஜிந்முஹூர்த்தத்திலே முதலிகள்ஶேஷமும் அங்கீகரி

த்து ஆழ்வார்களைச் சரணம்புகுந்து ஆசார்யர்கள் முதலிகள் ஸ்தாநத்தார்முதலாக எல்லாரையும்அழைப்பித்து க்ஷமைகொண்டுவேண்டிக்கொள்ள, அவர்களும் 'பெரியபெருமாளுக்கு ஒருஅபராதமுண்டாகிலன்றோ உமக்கு அபராதமுண்டாவது?' என்ன, திருவரங்கப்பெருமாளரையர் முதலான முதலிகளை அங்குள்ளமுதலிகள் திருக்கையிலேகாட்டிக்கொடுத்தருளி, ஸ்தாநத்தாரைப் பார்த்து 'பெரியபெருமாளுடைய திருவாராதநம் திருமந்த்ரபுஷ்பம் காலகாலத்திலேநடத்திக்கொண்டுபோருங்கோள்; ஆசார்யர்கள் முதலிகள்தேசாந்தரிகள்முதலானோரை வரவணைத்துக்கொண்டுபோருங்கோள்'என்றுகாட்டிக்கொடுத்தருள,அவர்களும் 'அப்படியே ஆகிறது' என்று அங்கீகரித்து,'இது புதுமையாயிருந்தது!' என்று எல்லாரும் விடைகொடுத்துப்போக,அநந்தரம் மணக்கால்நம்பியை த்யாநித்துக்கொண்டு பத்மாஸநத்திலே யோகமாய்எழுந்தருளியிருந்து அவர்திருவடிகளைத் தம்முடைய நெஞ்சிலும் கண்ணிலும் திருமுடியிலும் ஒற்றிக்கொண்டு அவர்திருவடிகளைத் தம்முன்னே வைத்துக்கொண்டு ப்ரஹ்மவல்லி ப்ருகுவல்லி புருஷஸூக்தம் அர்ச்சிராதி சூழ்விசும்பணிமுகில் முதலாக முதலிகள் ஸேவிக்க, திருச்சங்குபணிமாற,ஸகலவாத்யங்களும் முழங்க, ஆளவந்தார் ப்ரஹ்மரந்த்ரத்தாலே திருநாட்டுக்குஎழுந்தருளினார்.

யமுனைத்துறைவரைத் திருப்பள்ளிபடுத்த ப்ரகாரம்.

திருவரங்கப்பெருமாளரையர் முதலான எல்லாரும் வேரற்றமரம்போலே கோஷித்துக்கொண்டு விழுந்துஸோகிக்க, அங்குள்ளார் இவர்களைத்தேற்றி ஆளவந்தார்குமாரரான பிள்ளைக்கரசுநம்பியைக்குறித்து 'இனி முன்பு நடக்கும் க்ரமத்தைச் செய்தருளவேணும்' என்ன, தாஸிகள் வந்து திருவாசல் திருவலகிட்டுத் திருநீர்பரிமாறி ஸ்தலசுத்திபண்ணித் திருக்காவணமிட்டுக்கோடித்து, தர்ப்பமாலைகட்டிச் செங்கழுநீர்மாலைகட்டி, பலபட்டுக்களாலும் ஸூப்ரசாமரங்களாலும் குச்சுக்கட்டி யலங்கரித்து, திருக்காவணத்தின் நாலுவாசலிலும் கதளித்தாறுநாற்றி, இளங்கமுகுகரும்புநாட்டி, பலபலங்கள்நாற்றி, நாலுவாசலிலும் கொடியாடைகட்டி, சித்ரபத்ரங்களைவைத்து, பூர்வ தக்ஷிண பஶ்சிம உத்தர த்வாரங்களிலே பலாஶ அஶ்வத்த கதிர உதும்பர தோரணங்கள் நாற்றி யலங்கரித்து, திருக்காவணத்தில் த்ரோணவ்ரீஹி சொரிந்து பரப்பி, நடுவே பூர்ணகும்பம்வைத்து, நாலுகோணங்களிலும் பூர்ணகும்பங்களைவைத்து, கேஶவாதித்வாதஶநாமோச்சாரணம் பண்ணிக்கொண்டு, த்வாதஶ கலசங்களை ப்ராக்ஆதியாக ஸ்தாபித்து, கலசங்களுக்குக் குஶ தூர்வா தர்ப்ப விஷ்ணுக்ராந்தி முதலான புஷ்பங்களை யிட்டு, குருபரம்பராபூர்வகமாக த்வயாநுஸந்தாநத்துடன் கும்பார்ச்சனைபண்ணி, த்வாதஶநாமத்தாலே கலசஸ்தாபநம் பண்ணுவித்து, பின்பு பஞ்சாம்ருதஸ்நாநம்பண்ணுவித்து, ஈசாநபாகத்தில் ஸங்கர்ஷணகும்பமொழிந்த நாலுகும்பங்களையுங்கொண்டு ஸ்ரீபுருஷஸூக்தத்தாலே திருமஞ்ஜநம் பண்ணுவித்து, முதலிகள் தீர்த்தங்கொண்டு, சுருளமுதுதிருத்தி வேண்டிக்கொண்டு, அவர்களை வலம் வந்து, வாசல்முன்னில் கோமயக்ருத †ஸ்தலத்தின்மேலே த்ரோணவ்ரீஹிபர

† 'ஸ்தண்டிலத்தின்மேலே' என்று ப்ரதிபேதம்.

ப்பி, உலூகலமுஸலங்களை மந்த்ரபூதஸ்நாநம்பண்ணுவித்து, நவவஸ்த்ரவேஷ்டநம்பண்ணி, அவ்வுலூகலத்தை ஸ்தண்டிலோபரிக்ருத வ்ரீஹியின்மேலே வைத்து, அதிலே ஹரித்ராநிக்ஷேபணம்பண்ணி, ஶுக்லவஸ்த்ரஶுக்லமாலாலங்க்ருதைகளாய் சக்ரமுத்ராமுத்ரிதைகளாய் வைஷ்ணவிகளான தாஸிகள் த்ரிவிக்ரமன்திருவீதியை வலம்வந்து திருவாசலில் ஸ்ரீவைஷ்ணவஸமூஹத்துக்குத் தண்டனிட்டு, ஸ்ரீவைஷ்ணவாநுஜ்ஞைகொண்டு நடுவேவந்து நவவஸ்த்ரவேஷ்டிதமேருதைவத்யமான அம்முஸலத்தைக் கைக்கொண்டு த்வாதஶநாமோச்சாரணம்பண்ணித் திருச்சூர்ணமிடிக்க, திருவரங்கப்பெருமாளரையர் முதலானோர் ஸ்தண்டிலமத்யஸ்தமாய் நவகண்ட ப்ருதிவ்யாகாரமாக உல்லேகநம்பண்ணி வ்ரீஹ்யுபரிஸ்தாபிதமாய் பூமிதைவத்யமான உல்லேகநத்தில் அஷ்டதிக்குக்களிலும் திவ்யசூர்ண திவ்யதைல திவ்யாநுலேபந திவ்யமால்ய திவ்யலாஜ திவ்யஅக்ஷத திவ்யததி திவ்யசுத்தஜலபூர்ணங்களாய் தர்ப்ப பவித்ராஶ்வத்த பத்ரபவித்ரிதங்களான கலசங்களை த்வயாநுஸந்தாநத்துடன் ஸ்தாபித்து, பரமாகாஶதைவத்யமான நவசூர்ப்பத்திலே திவ்யநக்ஷத்ரதைவத்யமான நிஸ்துஷநவலாஜத்தை நிறைத்துப் பூர்வதிக்கிலே வைத்து, ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைத் தீர்த்தங்கொண்ட ஸ்ரீபாததீர்த்தம் நிறைந்த கும்பத்தை மேற்கே வைத்து, ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு ஸமர்ப்பணீயமான த்ரவ்யக்கிழியை வடக்கே வைத்து, பெருமாள் சாத்திக்களைந்துவரவிட்டருளின திருமாலை திருப்பரியட்டப்ரஸாதங்களையும் பொற்றளிகையிலே தென்னருகே வைத்து, ஆளவந்தாரைத் தண்டனிட்டு விமலசரமவிக்ரஹத்தை நெஞ்சுள்ளும் கண்ணுள்ளும் தேக்கிக்கொண்டு சூழவெழுந்தருளியிருந்து, திருப்பல்லாண்டு கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பு சூழ்விசும்பணிமுகில் இவைகளைத் திருவரங்கப்பெருமாளரையர் இசையுடன் இயலாக அநுஸந்தித்து, திவ்யந்ருத்தகீத வாத்யத்துடன் திருவீதியிலே திருவிருத்தத்தை இயலாக அநுஸந்தித்துக் கொண்டு வலம்வந்து மடத்துவாசலிலே இயல்சாத்தி, திவ்யதைல திவ்யசூர்ணங்கள் சாத்தி நீராட்டி, பெருமாள்சாத்திக்களைந்து வரவிட்டருளின திவ்யாநுலேபந திவ்யமால்ய திவ்யபீதாம்பரங்களையும் ஆளவந்தாருக்குச் சாத்தி அலங்கரித்து, ஆளவந்தார் திருமேனியில் சாத்திக் களைந்ததாய்த் தத்ப்ரஸாதமாய் ஶேஷித்த எண்ணெய்ப்ரஸாதம் ஸ்ரீசூர்ணப்ரஸாதங்களெல்லாம் திருவரங்கப்பெருமாளரையர் முதலானோரெல்லாரும் ப்ரஸாதப்பட்டு, அப்போதையிலிருப்பை நெஞ்சிலே ஶுபாஶ்ரயமாகத் தேக்கிக்கொண்டு, ஸ்ரீபாதத்திலே விழுந்து திருவடிகளைத் திருக்கண்களிலும் திருமார்பிலும் திருமுடியிலும் தரித்து, அவர்ப்ரபத்தியை யநுஸந்தித்துத் திருமிடறு தழுதழுப்பத் திருமேனிகள்வாடத் திருமுத்துதிர்த்துத் திருமூக்கு வெப்படிக்க ஆசார்ய விஶ்லேஷாஸஹிஷ்ணுக்களாய் ஆர்த்தராய்ப் பரவசராய்க்கொண்டு சோகிக்க, அங்குள்ள முதலிகள் வந்து இவர்கள்திருக்கண்களைத் துடைத்து ஆஶ்வஸிப்பித்துத் தேற்ற, தேறிநின்று † மென்மையிலே மெள்ள நடையிட்டுவந்து பீடயாநத்திலே ஆளவந்தாரை யேறியருளப்பண்ணி அநுஸந்தாநத்துடன் ஸ்ரீபாதம் தாங்கிக்கொண்டு, திருச்சங்குபணிமாற ந்ருத்தகீதவாத்யங்கள்

† 'மேன்மையிலே' என்று ப்ரதிபேதம்.

எங்கும் முழங்க, வேதபாராயணம்பண்ண அருளிச்செயல் இயல் நடக்க, நடைபாவாடையிட்டுக் கரும்பும் குடமும் ஏந்திப் பொரியும் புஷ்ப புஞ்சமும் எங்குஞ்சிதற, திருப்பதியில் ஸுமங்கலிகள் மங்களதீபமேந்தி முன்னேசெல்ல, இருபக்கமும் சாமரமிரட்ட, வெள்ளைவட்டமிட, 'தர்ஸநத்திலே ஆளவந்தார் திருநாட்டுக்கெழுந்தருளினார்' என்று திருச்சின்னம் பணிமாற, திருவீதிகள்தோறும் வலம்வந்து திருக்கரம்பன்துறையிலே யெழுந்தருள்வித்துக்கொண்டுபோய், ஒழிந்த ஸங்கர்ஷணகும்பபூர்ணஜலங்கொண்டு அநுஸந்தாநத்துடன் திவ்யஸ்தலஸூக்திபண்ணி யதிஸம்ஸ்காரவித்யுக்தமான படிகளடங்கச் செய்து கனித்துப் பள்ளிபடுத்துகிறவளவிலே,—

அங்கே பெரியநம்பி பயணகதியிலேபோய்ப் பெருமாள்கோயிலுக்கு எழுந்தருளி இச்செய்தியைத் திருக்கச்சிநம்பிக்கு அருளிச்செய்து, அவர் புருஷகாரமாகப் பேரருளாளர்ஸந்நிதிக்குச் சென்று அவர்முன்பே ஸ்தோத்ரத்தை அநுஸந்தித்துத் தீர்த்தப்ரஸாதமும் ஸ்வீகரித்து ஸந்நிதியினின்றும் புறப்பட்டு, இளையாழ்வார் திருமஞ்சநங் கொண்டுவருகிற சாலைக்கிணற்று வழியிலே ஆளவந்தார்ஸ்தோத்ரத்தை அநுஸந்தித்துக்கொண்டிருக்க, (க) "ப்ரஹ்மாஶிவஶ்ஶதமக:பரமஸ்வராடித் யேதேபியஸ்யமஹிமார்ணவவிப்ருஷஸ்தே" என்கிற ஶ்லோகத்தை இளையாழ்வாரும் கேட்டருளி 'இது அருளிச்செய்தார் ஆர்?' என்று பெரியநம்பியைக் கேட்க, 'ஆளவந்தார் திவ்யஸூக்தி' என்று பெரியநம்பி அருளிச்செய்ய, இவரும் 'அவரை அடியேன் ஸேவிக்கவேணும்' என்ன, நம்பியும் 'ஆகில், நீர் நம்மோடே சேரவாரீர்' என்று அருளிச்செய்ய, இவரும் திருமஞ்சநத்தைப் பெருமாள் திருமுன்பே ஸமர்ப்பித்துப் பெருமாளை ஸேவித்து விடைகொண்டு, திருக்கச்சிநம்பியையும் ஸேவித்து அவர்க்கு இச்செய்தியை விண்ணப்பஞ்செய்து பெரியநம்பியுடனே புறப்பட்டுக் கோயிலுக்கு ஆஸந்நமாக எழுந்தருளி வாராநிற்க, திருக்கரம்பன்துறையிலே பெரியதிரளைக்கண்டு 'இத்திரள் ஏது?' என்று எதிரேவருகிறவர்களைக் கேட்க, அவர்களும் 'ஆளவந்தார் திருநாட்டுக்கு எழுந்தருளினார்' என்ன, இத்தைக்கேட்டு இவரும் ஏங்கி மோஹித்து விழுந்து ஶோகார்ணவ நிமக்நராய்க் கிடந்து துடிக்க, அவ்வளவிலே இளையாழ்வாரும் (உ) "பஹுதாவிலலாபஹா" என்னுமாபோலே பலவகையாகப் புலம்பி அஸ்தமிதாந்யஹாவராய் நிவர்த்தநோந்முகராய்க் * கண்பனிசோர நிற்க, பெரியநம்பியும் வாளேறுகாணத் தேளேறு மாயுமாபோலே தம்முடைய வ்யஸநத்தை மறந்து '(ங) "ஶ்ரேயாம்ஸிபஹுவிக்நாநி பவந்திமஹதாமபி" என்கிறபடியே ஶ்ரேயஸ்ஸுக்களுக்கு அநேகவிக்நங்கள் பெரியோர்களுக்கும் உண்டாம்; ஆகையாலே, நீர் சோகிக்கவேண்டா' என்று இளையாழ்வாரைத் தேற்றி அவரைக் கைப்பிடித்துக்கொண்டுபோய் ஆளவந்தாருடைய விமலசரமவிக்ரஹத்தை ஸேவிக்கப்பண்ண, இளையாழ்வாரும் அவரைத் தண்டனிட்டு 'இது ஒரு அலப்யலாபமிருந்தபடி யென்!' என்று விஸ்மிதராய்

(க) "బ్రహ్మాశివశ్శతమఖఃపరమస్వరాడి త్యేతేపియస్యమహిమార్ణవ విప్రుషస్తే." (உ) "బహుధావిలలాపహ." (ங) "శ్రేయాంసిబహువిఘ్నాని భవన్తిమహతామపి."

ஆபாதசூடமாக ஸேவிக்குமளவில் மூன்றுதிருவிரல்கள் முடங்கியிருக்க,இவரும் அதுகண்டு 'முன்னும் இவர்க்கு இப்படியுண்டோ?' என்று முதலிகளைக் கேட்க, அவர்களும் 'முன்பு இல்லை, இப்போது கண்டதித்தனை' என்ன, இளையாழ்வாரும்'இவர்திருவுள்ளத்தில் ஏதேனும் ஒருகருத்து உண்டாகவேணும்' என்று விசாரித்தருளி, முதலிகளைப்பார்த்து 'முன்பு வ்யாக்யாநஸமயங்களிலே அபிமதஸல்லாபங்களைக் கேட்டிருந்தவர்கள் உண்டோ?' என்ன, ஸ்ரீபாதத்துமுதலிகளெல்லாருங் கூடி 'வேறொன்றுமறியோம்; வ்யாஸபராஶரரிடத்திலே உபகாரஸ்ம்ருதியும், நம்மாழ்வார்பக்கல் ப்ரேமாதிஶயமும், வ்யாஸஸூத்ரத்திற்கு விஶிஷ்டாத்வைதபரமாக வ்யாக்யாநவாஞ்சையும் பலகாலும் அருளிச்செய்யக் கேட்டிருக்கையாயிருக்கும்' என்ன, இவரும் அகவாயிலெண்ணமறிந்து 'இஶ்ஶரீரம் த்ருடமாய், இவ்வாசார்யக்ருபையும் அடியேனிடத்தில் பரிபூர்ணமாய், ஸர்வேஶ்வரன் அடியேன் நினைத்தபடி கூட்டுவானாகில், இம்மூன்றிழவுகளையும் தீர்க்கக்கடவேன்' என்ன, உடனே திருவிரல்கள் நிமிர, இத்தை அகிலரும் கண்டு ஆஶ்சர்யப்பட்டு 'இவ்வாசார்யக்ருபையும் உம்மிடத்திலே யுண்டு; இவருடைய திவ்யஶக்தியும் உம்மிடத்திலே கூடும்; நீரே இத்தர்ஶநத்துக்கு நிர்வாஹகராவீர்' என்று ஸர்வரும் இவரை மங்களாஶாஸநம்பண்ண, இளையாழ்வாரும் "கண்ணுள்நீங்கா என்நெஞ்சுள்ளும்நீங்காவே" என்கிறபடியே அவ்விக்ரஹத்தை ஸேவித்துக் கண்ணிலும் நெஞ்சிலுந் தேக்கிக்கொண்டு 'நம்பெருமாள் நமக்குச் செய்தபடி என்!'என்று போரக்லேஶித்து அவப்ருதஸ்நாநஞ்செய்தருளிப் பெரியநம்பியைத் தண்டன்ஸமர்ப்பித்து, நம்பெருமாளையும்திருவடிதொழாதே அவரைவெறுத்து மீண்டு பெருமாள்கோயிலேற எழுந்தருளினார். பின்பு ஆளவந்தாரை கரித்துத் திருப்பள்ளிபடுத்துச் செய்யவேண்டுங் க்ருத்யங்களெல்லாஞ் செய்தருளினார்கள்.

அநந்தரம், இளையாழ்வாரும் பயணகதியிலே பெருமாள்கோயிலுக்கு எழுந்தருளித் திருக்கச்சிநம்பிஸ்ரீபாதத்திலே தண்டனிட்டு இச்செய்தியை விண்ணப்பஞ்செய்ய, அவரும் போரக்லேஶிக்க,இவரும் எண்ணினவாறு ஆகாமையாலே அத்யந்தம்அவஸந்நராய் க்லேஶிக்க, திருக்கச்சிநம்பியும் 'பேரருளாளர் ஸர்வஜ்ஞரும் ஸர்வஶக்தருமன்றோ? உம்முடைய நினைவின்படியே தலைக்கட்டியருளுவர்; அஞ்சவேண்டா'என்று தேற்றமிட்டு,பின்பு ஆளவந்தாருக்குஸ்ரீசூர்ணபரிபாலநஞ்செய்து பெருக்கத்திருவத்யயநம்நடத்தியருளினார்.

ஆளவந்தார் திருநக்ஷத்ரம் - ஆடியில் உத்தராடம்.

அவர்தனியன் - (க) "ஸ்ரீராமமிஶ்ரஸச்சிஷ்யம் வந்தேதத்வார்த்தகோவிதம் - வாதாதவாப்த†ராஜ்யாத்யோ விரக்தோயாமுநோऽபவத்," "யத்பதாம்போருஹத்யாந வித்வஸ்தாஶேஷகல்மஷ:-வஸ்துதாமுபயாதோऽஹம் யாமு

(க)"శ్రీరామమిశ్రసచ్ఛిష్యం వన్దేతత్త్వార్థకోవిదం| వాదాదవాప్తరాజ్యాద్యో విరక్తో యాముసోऽభవత్ ॥ యత్పదాంభోరుహధ్యాన విధ్వస్తాశేషకల్మషః | వస్తుతాముపయాతోऽహం యామునేయంనమామితం."

† 'ராஜ்யஸ்து விரக்தோயோऽபவந்முநி:' என்று ப்ரதிபேதம்.

நேயம்நமாமிதம்",(௧)"ஸிம்ஹாஸநாம்ஶபவமீஶ்வரயோகிஸிந்து முக்தாமணிம் மஹிதநாதமுநீந்த்ரபௌத்ரம் - ப்ரஜ்ஞாவிஶேஷஜலதிம்ப்ரதிவாதிதூல ஜஞ் ஜாநிலம்ஹ்ருதயசிந்தயயாமுநார்யம்."

இளையாழ்வாரும் தைர்யாவலம்பியாய்ப் பேரருளாளரைஸேவித்துப் பூர் வம்போலே திருமஞ்ஜநகைங்கர்யம் செய்துகொண்டிருந்தார்.

பின்பு நம்பிபக்கல் இளையாழ்வாருக்கு ப்ரேமம் முதிர்ந்துவர, நம்பிக்கும் இவர்பக்கல் க்ருபை மிகுந்துவர, நம்பியுடைய ப்ரபாவமெல்லா மறிந்து 'அவர் ஸ்ரீபாதத்திலே ஆஶ்ரயிக்கவேணும்' என்று சென்று தண்டன்ஸமர்ப்பித்து 'இவ்வாத்மாவைத் தேவரீர் உஜ்ஜீவிப்பித்தருளவேணும்' என்ன, நம்பியும் 'வாரீர் இளையாழ்வீர்! பேரருளாளர் * பொருளல்லாதவென்னைப் பொருளாக்கி அடிமைகொண்டது கண்டு நீர் விரும்பினீர்; (உ) "கிமப்யத்ராபி ஜாயந்தே யோகிநஸ்ஸர்வயோநிஷு - ப்ரத்யக்ஷிதாத்மநாதாநாம் நைஷாம்சிந்த்யங்குலாதிகம்" என்கிறபடியே ஆத்மகுணத்துக்குச் சேர்ந்திருந்துள்ள பரம வைதிகநிஷ்டையையுடையராய் ஆஶ்ரயிக்க நினைத்தீர்; ஆகிலும் வர்ணாஶ்ரமத் துக்கடுத்த வைதிகமர்யாதைக்குப் போந்திராது' என்று விலக்கியருளினார்.

அதின்மற்றைநாள், இளையாழ்வாருக்குத் திருக்கச்சிநம்பியினிடத்தில் ப்ரஸாதப்ரதிபத்திபிறந்து, ததங்வயபுத்யா நம்பியை'அடியேன்குடிசையிலே அமுதுசெய்யவேணும்'என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, நம்பியும் ஸம்மதித்தருள, இளையாழ்வாரும் அதிப்ரீதியோடே தந்திருமாளிகையிலே எழுந்தருளி இச்செய்தியைத் தேவியாருடன் அருளிச்செய்து 'தளிகைக்குப் பாங்காகப்பண்ணி நன்றாக ஸவ்யஞ்ஜநாங்கம் செய்' என்று நியமித்தருளித் தாமும் நீராடி நித்ய கர்மாநுஷ்டாநங்களையும் செய்தருளித் திருமஞ்சநமும் சடக்கெனக்கொண்டு வந்து பேரருளாளர்க்கு ஸமர்ப்பித்துத் தம்முடைய க்ருஹார்ச்சையான பேரருளாளரையும் அமுதுசெய்தருளப்பண்ணி, நம்பியையழைக்கத் தெற்குத்திருவீதியாலே நம்பிமடத்தை நோக்கி மேற்கே எழுந்தருளினார். அதற்குமுன்னே நம்பியும் மடத்தினின்றும் புறப்பட்டுப் பெருமாளையும் ஸேவித்து மற்றொருதிருவீதியாலே இளையாழ்வார்திருமாளிகையிலே எழுந்தருளி 'திருவாலவட்டகைங்கர்யத்துக்கு உதவப் போகவேணும்' என்று சடக்கென அமுதுசெய்து எழுந்தருளினார். அநந்தரம் இளையாழ்வார்தேவிகளும் அவர் அமுதுசெய்தருளின தளிகையைக் கோலாலேதள்ளி அவ்விடத்தைக் கோமயத்தாலே ஸ்தலஶுத்திபண்ணித்தெளித்துத் தாமும்நீராடிநிற்கிறவளவிலே, இளையாழ்வாரும் மடத்தே தேடிக்காணமல் மீண்டெழுந்தருளித் தேவிகள்நீராடினபடியைக் கண்டு 'இதென்?'என்று கேட்டருள, தேவிகளும் 'அந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர் எழுந்தருளி அமுதுசெய்து திருவாலவட்டகைங்கர்யஞ் செய்யவேணுமென்று மீண்டு எழுந்தருளினார்; அவர் சாத்தாதவராகையாலே, அவர் அமுதுசெய்த இலைத்தளிகையைக் கோலாலேதள்ளிக் கோமயத்தாலே

---

(௧) "సింహాసనాంశభవమీశ్వరయోగిసింధు ముక్తామణిం మహితనాథమునీంద్రపౌత్రం । ప్రజ్ఞావిశేషజలధిం ప్రతివాదితూల ఝఝ్ఝానిలం హృదయ చిన్తయయామునార్యం." (உ) "కిమప్యత్రాభిజాయన్తే యోగినస్సర్వయోనిషు । ప్రత్యక్షితాత్మనాథానాం నైషాం చిన్త్యం కులాదికమ్."

ஸ்தலஶுத்திபண்ணினேன்; அத்தாலே ஶரீரம் அலம்பவேண்டிற்று' என்ன, இவரும் அவளைப்பார்த்து ரோதனதற்கு மிகவும்கோபித்துத் தம்அபீஷ்டம் ஸித்தியாதபடியாலே போரக்லேஶித்து 'இனி நமக்குச் செய்யஅடுப்பதென்?' என்று "எண்ணாதனகளெண்ணும்" என்கிறபடியே தம்திருவுள்ளத்திலே விசாரித்தருளி நம்பிமடத்தேற எழுந்தருளி நம்பிபாடே சென்று, 'அடியேன் சிலநினைவுகள் நினைத்திருந்தேன்; அவை எவை யென்று தேவரீர் பெருமாளுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்து, அவர் அருளிச்செய்தத்தைத் தேவரீர் அடியேனுக்கு அருளிச்செய்யவேணும்' என்று இளையாழ்வார் விண்ணப்பஞ்செய்ய, நம்பியும் அன்றுராத்ரி பெருமாளை அநுபவித்து ஏகாந்தமானவளவிலே, 'நம்பீ! நம்முடன் சிலவார்த்தை சொல்லுவான்போலே யிருந்தாயீ!' என்று பெருமாள் திருவுள்ளமாயருள, நம்பியும் பெருமாளுடனே 'இளையாழ்வார், சிலநினைவுகள் நினைத்திருந்தேன், அவையெவை யென்று தேவரீரைக் கேட்டு வந்து சொல்லவேணு மென்று மிகவும் ஆதரவாயிராநின்றார்; அவற்றை யருளிச்செய்யவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பெருமாளும் 'ஸஹஜதாஸ்யத்தை யுடையனாய் ஸந்தாநுவர்த்தநம் பண்ணியிருப்பானொருத்தன் நாம் ஸாந்தீபனுடனே வித்யாப்யாஸம்பண்ணினாப்போலே பலவிடங்களிலே ஸகலஶாஸ்த்ரங்களையும் அலகலகாக அறிந்திருப்பானொருத்தன், நம்மைக் கேட்பிக்கிறானித்தனை; "பரதத்வம் நாமே, பேதமே தர்ஶநம், உபாயமும் ப்ரபத்தியே, அந்திமஸ்ம்ருதியும் வேண்டா, ஶரீராவஸாநத்திலே மோக்ஷம், பெரியநம்பிதிருவடிகளிலே ஆஶ்ரயிப்பது" ' என்று இவ்வாறுவார்த்தையையும் பேரருளாளர் திருவுள்ளமாயருள, நம்பியும் இவற்றைக்கேட்டு வந்து விடிவோரை இவரையழைத்து 'இளையாழ்வீர்! பேரருளாளர் திருவுள்ளம்பற்றி யருளின வார்த்தைகளைக் கேளீர்' என்று அவற்றை யருளிச்செய்து 'இவையோ உமக்கு நினைவு?' என்ன, 'ஆம்' என்று இளையாழ்வார் போரப்ரீதராய் நம்பிஸ்ரீபாதத்திலே தண்டன்ஸமர்ப்பிக்க, நம்பியும் 'இவர்நினைவும் பெருமாள்திருவுள்ளமும் ஒன்றாயிருந்தபடி என்!' என்று மிகவும் உகந்தருளினார்.

இளையாழ்வார் பெரியநம்பிகளிடத்து ஆஶ்ரயித்த வைபவம்.

அக்காலத்திலே கோயிலிலே ஆளவந்தார்ஸ்ரீபாதத்துமுதலிகளெல்லாரும் திரளாகவிருந்து பெரியநம்பியுடனே 'இத்தர்ஶநத்துக்குக் கடவர் ஆர்?' என்ன, பெரியநம்பியும் முதலிகளைக்குறித்து 'ஆளவந்தார் முன்பு நினைவிட்டு விஶேஷகடாக்ஷம் பண்ணியருளினதும், திருவிரல்கள்நிமிர்ந்த ஏற்றமும் உங்கள் திருவுள்ளங்களிலே நிலையிடவில்லையோ? ஸர்வதா ஆளவந்தாரபிமாநம் பொய்யாகமாட்டாது' என்ன, முதலிகளெல்லாரும் கூடி ஸம்மதித்து 'இன்னமும் தேவரீர் எழுந்தருளி இளையாழ்வாரை விஶேஷகடாக்ஷஞ் செய்தருளி நம்தர்ஶநப்ரவர்த்தகராம்படி திருத்தி அழைத்துக்கொண்டுவரவேணும்' என்று பெரியநம்பிக்கு விண்ணப்பஞ்செய்ய, நம்பியும் அப்போதே குடும்பஸஹிதமாகப் புறப்பட்டு நம்பெருமாள்ஸந்நிதியிற் சென்று ஸேவித்து விண்ணப்பஞ்செய்து அவரநுமதிகொண்டு த்வரித்துப் புறப்பட்டுப் பெருமாள் கோயிலுக்கு எழுந்தருளாநிற்கச்செய்தே, ஸ்ரீமதுராந்தகத்திலே ஏரிகாத்த பெருமாள்கோயிலிலே அவஸரித்து எழுந்தருளியிருந்தவளவிலே;

இளையாழ்வாரும் தமக்குப் பேரருளாளர் திருக்கச்சிநம்பிமுகேந நியமித்தருளினபடியே பெரியநம்பிஸ்ரீபாதத்திலே ஆஶ்ரயிப்பதாகப் புறப்பட்டுத் திருக்கச்சிநம்பியையும் பேரருளாளப்பெருமாளையும் ஸேவித்து அவர்களநுமதிகொண்டு கோயிலுக்கு எழுந்தருளாநிற்க ஸ்ரீமதுராந்தகம் வழியாகையாலே இவரும் அங்கே ஏரிகாத்தபெருமாளை ஸேவிப்பதாக வெழுந்தருள, ஏரிகாத்தபெருமாள்கோயிலிலே பெரியநம்பி எழுந்தருளியிருக்க இளையாழ்வாரும் தூரத்திலே கண்டு அத்யாஸ்சர்யப்பட்டு 'எண்ணின பலம் எதிரேவந்துவாய்த்ததுபோல் நம்பி நமக்கெதிரே எழுந்தருளி க்ருபைசெய்ய வந்தபடி *கண்டாயே! நெஞ்சே!' என்று நிர்ப்பராநந்த பாஷ்பங்களையுடையராய்ப் பெரியநம்பிதிருவடிகளிலே ஹர்ஷஸம்ப்ரமத்துடனே தண்டன்ஸமர்ப்பித்து நிற்க, நம்பியும் தம்அபிலாஷை அதிஶீக்ரமாய் எதிரேவந்து ஸித்திக்கக் கண்டு ஆநந்தநிர்ப்பரராய் இளையாழ்வாரை வாரியெடுத்துஅணைத்துக்கொள்ள, இளையாழ்வாரும் 'அடியேனுக்கு இப்போதே தேவரீர் ஸமாஶ்ரயணோபதேஶஞ் செய்தருளி ரக்ஷித்தருளவேணும்'என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, நம்பியும் '(க)"அஸ்திஹஸ்திகிரிர்நாம தத்ரஶைலவரோமஹாந்-விதாத்ராऽப்யர்ச்சிதோ விஷ்ணுஸ் தஸ்யஶைலஸ்யமூர்த்தநி - புண்யகோடீதிவிக்யாதம் விமாநம்புண்யவர்த்தநம்" என்றுசொல்லப்படுகிற ஹஸ்திகிரியிலே புண்யகோடிவிமாநமத்யத்திலே ப்ரஹ்மாதிஸகலசேதநராலும்ஸேவ்யமாநரானபேரருளாளர்ஸந்நிதியிலே செய்கிறோம்'என்று அருளிச்செய்ய, இளையாழ்வாரும்'காலக்ஷேபம் பண்ணவொண்ணாமைக்கு ஆளவந்தார்பக்கல் கண்டது அமையாதோ? *மின்னின்நிலையில்லாத அடியேனுடைய இஶ்ஶரீரம் இருக்கிறபோதே க்ருபைபண்ணியருளவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்து திருவடிகளிலே விழுந்துகிடக்க, பெரியநம்பியும் இவரை முடிபிடித்தெடுத்து 'இவருடைய ஆர்த்தியிருந்தபடியென்!'என்று மிகவும்உகந்ததிருவுள்ளத்தராய் இளையாழ்வாரைக்கையைப்பிடித்துஅழைத்துக்கொண்டுபோய் ஏரிகாத்தபெருமாள்கோயில்திருமகிழடியிலே எழுந்தருளியிருந்து, (உ) "மந்த்ரஸம்ஸ்காரஸித்த்யர்த்தம் மந்த்ரதீக்ஷாவிதௌததா - சக்ரஸ்யதாரணம்ப்ரோக்தம் மந்த்ரைঃபஞ்சாயுதாநிவா" என்றும், (ங) "சக்ராதிதாரணம்பும்ஸாம் பரஸம்பந்தவேதநம் - பதிவ்ரதாநிமித்தம்ஹி வலயாதிவிபூஷணம்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே திருவிலச்சினை ப்ரஸாதித்து, (ச) "நிவேஶ்யதக்ஷிணேஸ்வஸ்ய விநீதாஞ்ஜலிஸம்யுதம் - மூர்த்நி ஹஸ்தம்விநிக்ஷிப்ய தக்ஷிணம்ஜ்ஞாநதக்ஷிணம் - ஸவ்யந்துஹ்ருதிவிந்யஸ்ய க்ருபயாவீக்ஷயேத்குருঃ - ஸ்வாசார்யம்ஹ்ருதயேத்யாத்வா ஜப்த்வாகுருபரம்

(க) "అస్తిహస్తిగిరిర్నామ తత్రశైలవరో మహాన్ । విధాత్రాఽభ్యర్చితో విష్ణుస్తస్యశైలస్యమూర్ధని ॥ పుణ్యకోటీతివిఖ్యాతం విమానంపుణ్యవర్ధనం." (உ) "మన్త్రసంస్కారసిద్ధ్యర్థం మన్త్రదీక్షావిధౌ తథా । చక్రస్యధారణంప్రోక్తం మన్త్రైః పఞ్చాయుధానివా." (ங) "చక్రాది ధారణంపుంసాం పరసమ్బన్ధవేదనం । పతివ్రతానిమిత్తంహి వలయాదివిభూషణం." (ச) "నివేశ్య దక్షిణేస్వస్య వినీతాఞ్జలిసంయుతం । మూర్ధ్ని హస్తం వినిక్షిప్య దక్షిణంజ్ఞానదక్షిణం ॥ సవ్యన్తుహృదివిన్యస్య కృపయావీక్షయేత్ గురుః । స్వాచార్యంహృదయేధ్యాత్వా జప్త్వాగురుపరంపరాం । ఏవంప్రపద్య దేవేశ మాచార్యః కృపయాస్వయం । అధ్యాపయేన్మన్త్రరత్నం సర్షిచ్ఛన్దోఽధిదైవతం."

பராம் - ஏவம்ப்ரபத்யதேவேஸ மாசார்யஃக்ருபயாஸ்வயம் - அத்யாபயேந் மந்த்ரரத்நம் ஸர்ஷிச்சந்தோஉதிதைவதம்" என்று சொல்லுகிற க்ரமத்திலே பெரியநம்பியும் ஸவிநயரான இளையாழ்வாரைத் தம்முடைய வலப்புறத்திலே வைத்துத் தம் திருக்கைகளாலே அவர்ஶிரஸ்ஸை ஸ்பர்ஶித்துக்கொண்டு ஸதாசார்யரான ஆளவந்தார் திருவடிகளை ஸ்மரித்துக்கொண்டு குருபரம்பரா பூர்வகமாக மந்த்ரரத்நமான த்வயத்தை ஸாங்கோபாங்கமாக இளையாழ்வாருடைய வலத்திருச்செவியிலே உபதேசித்தருளி, 'பெருமாள் நாட்டுக்காக ஸ்ரீ பரதாழ்வான்தலையிலே திருவடிநிலைகளை வைத்துக் காட்டுக்கு எழுந்தருளினாப்போலே ஆளவந்தாரும் உமக்காகத் தம்முடைய திருவடித்தாமரைகளை என்தலைமேலே வைத்துத் திருநாட்டுக்கு எழுந்தருளினாரென்றிருங்கிடீர்' என்று இளையாழ்வாருக்கு அருளிச்செய்தருளினார். ஆளவந்தாருக்குக் கரணபூதரிறே பெரியநம்பி; இளையாழ்வார்க்கு நேரேஆசார்யர் யமுனைத்துறைவரேயாம். ஆகையாலேயிறே, "எதிகட்கிறைவன் யமுனைத்துறைவனிணையடியாங், கதிபெற்றுடைய விராமாநுசன்" என்று பிள்ளையமுதனார் அருளிச்செய்ததும்.

இளையாழ்வாரும் 'ப்ரமாணம்எது? ப்ரமேயம்எது? ப்ரமாதாக்கள்ஆர்?' என்று பெரியநம்பியைக்கேட்க, அவரும்'"மாதவன்பேர்சொல்லுவதே யோத்தின்சுருக்கு"என்கிறபடியே ப்ரமாணமும் த்வயமே; ப்ரமேயமும் இத்தால் ப்ரதிபாத்யனாய் ஸ்ரீஹஸ்திகிரியின்மேலே கையுந்திருவாழியுமாய்நிற்கிற பெருமாளே;ப்ரமாதா நீர்தாம்; இந்தப்ரமாணத்தாலே ப்ரமேயத்தை அநுபவிக்கவாரும்'என்றுஅருளிச்செய்து,அதின்மற்றைநாள்புறப்பட்டு ஏரிகாத்தபெருமானைத் திருவடிதொழுது '(க) "ஸராமோலோகரஞ்ஜநஃ" என்னுமாபோலே தேவரீர் திருநாமத்துக்குத் தகுதியாக இத்தர்ஶநம் நிர்நதடாகமாகாதபடி செய்தருளிற்றே!' என்று மங்களாஶாஸநம்பண்ணியருளிப் பெருமாள்கோயிலேற வெழுந்தருள, திருக்கச்சிநம்பியும் எதிரேவந்து பெரியநம்பியை ஸேவிக்க, அவரையும் க்ருபைபண்ணி அவர்புருஷகாரமாக * உலகேத்து மாழியானத்தியூரானை பேரருளாளனையும் ஸேவித்து, நாதமுனிகள் உய்யக்கொண்டாருக்கு அருளிச்செய்தபடியை உய்யக்கொண்டார்நியோகத்தால் மணக்கால்நம்பி ஆளவந்தாருக்குப் பச்சையிட்டு உபதேசித்துக் கோயிலிலே கொண்டுபோய்ப் பெரியபெருமாளை ஸாக்ஷாத்கரிப்பித்து அநுபவிப்பித்தாப்போலே பெரியநம்பியும் ஆளவந்தார்நியோகாத் பலகால் தட்டியுபதேசித்துப் பேரருளாளப்பெருமாளை ஸாக்ஷாத்கரிப்பித்து அநுபவிப்பித்தருளினார்.

அநந்தரம் இளையாழ்வார் திருமாளிகையிலே எழுந்தருளி, தம்திருமாளிகையிலே மேல்பாதியிலே பெரியநம்பி குடும்பஸஹிதமாக எழுந்தருளியிருக்கத்தக்கதாக இடம் ஸமர்ப்பித்துத் தளிகைக்குவேண்டும் பதார்த்தங்களும் ஸமர்ப்பிக்க, நம்பியும் ஆறுமாஸம் அங்கே எழுந்தருளியிருந்து இளையாழ்வாருக்கு த்ராவிடவேத ப்ரபந்தங்களையும், தர்ஶநவிஷயரஹஸ்யவிஶேஷங்களையும் ப்ரஸாதிக்க, இளையாழ்வாரும் ப்ரீதியுடனே * செவிக்கினிய செஞ்

(க) "स रामो लोकरञ्जनः."

சொல்கேட்டு க்ருதார்த்தராயிருக்குங்காலத்திலே, ஒருநாள் திருமஞ்சநமுறையிலே எண்ணெய்க்காப்புச்சாத்தவந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர் 'க்ஷுத்து நலியாநின்றது'என்றவாறே,இளையாழ்வாரும் தம்தேவிகளை யழைத்து'ஸ்ரீவைஷ்ணவர் விடாய்த்திருக்கிறார்; பர்யுஷிதாந்நம் இல்லையோ?'என்ன, தேவிகளும் 'அல்பமாகிலு மில்லை'என்ன, இவரும் தேவிகளை ஒருகார்யத்திலேஏவிவிட்டு உள்ளே புகுந்து ஸோதித்தருளிப் பாத்ரத்திலே பழையப்ரஸாதம் ஸம்ருத்தமாயிருக்கக் கண்டெடுத்துத் தேவியாரையழைத்து 'ஸ்ரீவைஷ்ணவர் இளைத்திருக்க இப்படிசெய்தாயீ! *இடும்பையாலடர்ப்புண்டு இடுமினோதுற்றென்றிரந்தவர்க்கு இல்லையேயென்று நெடுஞ்சொலால் மறுத்த நீசையிறே நீ' என்று கநக்கக் கோபித்துவிட்டார். பின்னையும் ஒருநாள் கிணற்றின்கரையிலே இளையாழ்வார்தேவிகளுக்கும் பெரியநம்பிதேவிகளுக்கும் ஒருதோண்டிவ்யாஜமாகச் சண்டையானவளவிலே, இத்தைப் பெரியநம்பி கேட்டருளித் தம்முடைய தேவிகளை மிகவுங் கோபித்து இளையாழ்வாருக்கும் அறிவியாதே தேவிகளையழைத்துக்கொண்டு மீண்டு கோயிலுக்கு எழுந்தருளினார். இளையாழ்வாரும் அநுஷ்டாநம்பண்ணியெழுந்தருளிப் பெரியநம்பியை ஸேவிக்கப்பெறாமல் திருமாளிகையில் வர்த்திக்கிறவர்களை 'பெரியநம்பி எங்கே?' என்று கேட்டருள, 'மீண்டு கோயிலுக்கு எழுந்தருளினார்' என்று அவர்கள் விண்ணப்பஞ்செய்ய, இவரும் 'அதுவென்? அவர் அருளிச்செய்யாமல் எழுந்தருளுகைக்கு ஹேதுவென்?' என்ன,'ஒருதோண்டியடியாக மதினியாருக்கும் மதினியாருக்கும் சண்டையானவாறே தம்தேவிகளைக்கோபித்து பாகவதாபசாரத்துக்கு இளைத்து அப்போதே கோயிலேற எழுந்தருளினார்' என்றார்கள்.

இளையாழ்வாரும் அச்செய்தியைக்கேட்டுத் திருவுள்ளங்கலங்கித் தேவிகளைப்பார்த்து அதிகுபிதராய் '(க) "பாபாநாமாகரஸ்ஸ்த்ரியஃ" என்னும்படியை ஸ்பஷ்டமாக்கினையே! முன்பே திருக்கச்சிநம்பிவிஷயமாகவும், ஸ்ரீவைஷ்ணவர்விஷயமாகவும் பாகவதாபசாரப்பட்டாய்; இப்போதும் பெரியநம்பி தேவிகளுடனே பிணங்கி அஸஹ்யாபசாரப்பட்டாய்; இப்படி செய்கிற நீ இப்பொழுதே புறப்பட்டுப்போ' என்று ததநுபந்தியான தநங்களையுங் கொடுத்துப் பயணமாக்கிப் பிறந்தகமேபோகவிட்டு,"இல்லறமல்லேல் துறவறம்" என்கிறபடியே 'அதிதிஸத்காரயோக்யையன்றிக்கே ப்ரதிகூலையாயிருக்கிற பார்யையை ஸவாஸநமாகத்யஜித்து ஸந்யஸிக்கக்கடவன்'என்கையாலே,இளையாழ்வாரும்'நமக்கு இஸ்ஸம்ஸாரம் த்யாஜ்யம்'என்று அத்யவஸித்து(உ)"அநந்தஸரஸிஸ்நாத்வா விமாநச் † சாயயாऽந்விதே - விமுக்தஸ்ஸர்வபாபேப்யோ விஷ்ணுலோகம்ஸகச்சதி" என்னும்மாஹாத்ம்யமுடையதிருவநந்தஸரஸ்ஸுக்கு எழுந்தருளி (ங) "ஸம்யங்நாமாஹ்வயேதீர்த்தே விகாஹ்யகதகில்பிஷஃ - நிரஸ்தேதரபோகாஸோ வரதம்ஸரணங்கதஃ" என்கிறபடியே திருவநந்தஸர

(க) "పాపానామాకర స్త్రియః." (உ) "అనన్తసరసి స్నాత్వా విమానచ్ఛాయయాఽన్వితే। విముక్తస్సర్వపాపేభ్యో విష్ణులోకం సగచ్ఛతి." (ங) "సమ్యఙ్నామాహ్వయే తీర్థే విగాహ్య గతకిల్బిషః। నిరస్తేతరభోగాశో వరదం శరణం గతః."

† 'சாயயாऽஞ்சிதே' என்று ப்ரதிபேதம்.

ஸ்ஸிலே நீராடி (க) "யதோக்தகாரிணம்பிக்ஷும்பகவந்தம்வா குருத்வேநா ங்கீக்ருத்ய ஸந்யாஸாஸ்ரமமாஸ்ரயிஷ்யாமி" என்கிறபடியே ஸந்யஸிக்க ஸங்கல் பித்துக்கொண்டு * தொழுதெழுதொண்டர்கள்தமக்குப்பிணியொழித்தமரர் பெருவிசும்பருளும் பேரருளாளர்ஸந்நிதியிலே எழுந்தருளி ஸேவித்து, "'தா யேதந்தையென்றுந் தாரமேகிளைமக்களென்றும், நோயேபட்டொழிந்தேன்" என்கிறபடியே பகவத்பாகவதாசார்யாநுவர்த்தநத்துக்கு விலக்கடியான இஸ் ஸம்ஸாரஸம்பந்தம் வேண்டுவதில்லை; அடியேனுக்குத் தேவரீர் திருவடித்தாம ரைகளின் ஸேவையே வேண்டுவது; ஆகையாலே, (௨) "த்ரிதண்டம்வைஷ் ணவம்லிங்கம் விப்ராணாம்முக்திஸாதநம் - நிர்மாணம்ஸர்வதர்மாணா மிதிவே தாநுஸாஸநம்" என்று இப்படி சொல்லப்பட்ட த்ரிதண்டகாஷாயாதிகளைத் தேவரீர் அடியேனுக்குப்ரஸாதித்தருளவேணும்' என்று இளையாழ்வார் பேர ருளாளரை ஆசார்யத்வேந அங்கீகரித்து விண்ணப்பஞ்செய்ய, தேவப்பெருமா ளும் திருவுள்ளமுகந்தருளி (௩) "த்ரிதண்டமுபவீதஞ்ச வாஸஃகௌபீநவேஷ் டநம் - ஸிக்யங்கவசமித்யேதத் பிப்ருயாத்யாவதாயுஷம்" என்கிறபடியே த்ரிதண்டகாஷாயாதிகளை நீருள்ளதனையுந் தரிக்கக்கடவீர்' என்று அர்ச்சக முகேந நியமித்து ப்ரஸாதித்தருளி 'இராமாநுசமுநி' என்று திருநாமஞ்சாத்தி யுகந்தருளி, 'நம்மிராமாநுசனை மடத்திலே வைத்துவாரும்' என்று திருக்கச்சி நம்பிக்கு அருளிச்செய்தருள, அவரும் அப்படியே உபலாளித்துக்கொண்டு போய் மடத்திலே வைத்து எழுந்தருளினார்.

பின்பு ராமாநுசனும் ஆஸ்ரமதர்மங்களைக் குறைவற நடத்திக்கொண்டு 'நமக்கு ஆளவந்தார் விஸேஷகடாக்ஷம்பண்ணினதற்கு ஈடாக விரோதிகளும் கழிந்து ஆநுகூல்யமும் கூடாநின்றதே; ஆளவந்தார் திருவுள்ளக்கருத்து நிறைவேறும்படி நமக்கு ஒரு ஸஹாயம் உண்டாகவேணும்' என்று விசார முண்டாய்த் தததநுரோதேந கோவிந்தபட்டரை நினைத்து 'அவன் நமக்கு ஹிதப்ரவர்த்தகன்; ஸர்வவிஷயவிரக்தன்; ஸாஸ்த்ரவைதக்த்யமுள்ளவன்: இனி அவனை நம்மோடே சேர்ப்பாருண்டாகில் நல்லது; இப்போது அவன் தேவதாந்தரபரனாயிராநின்றான்; அவ்வுள்ளங்கைகொணர்ந்தஇடத்தே சுருள் நாற்ற மெழுப்பி (௪) "ஸர்வகந்தஸ்ஸர்வரஸஃ" என்னுமவனுடைய ஸௌ கந்த்யத்தைக் காட்டி மீட்கும் விரகர் ஆரோ?' என்று நினைவிட, 'விஸேஷாத்ம குணங்களையுடையராய் வேதவேதாந்தவிதக்ரேஸரராய் வகுளாபரணப்ரபந்த முகுளாமோதிதசித்தராய் '*திலதமுலகுக்காய் நின்ற திருவேங்கடத்தெம் பெருமானை அநவரதஸாவனைபண்ணிப் *பிரியாவடிமை செய்யாநின்றுள்ள தேஸிகாக்ரேஸரரான பெரியதிருமலைநம்பி கடவர்' என்று நிஸ்சயித்து, ஒரு அநுகூலஸ்ரீவைஷ்ணவரை அவர்ஸந்நிதிக்குப் போகச் சொல்லி 'தேவரீரு டையமருமகனான வட்டமணிகோவிந்தபட்டன் அடியேனுடன் ஸஹாத்யாயி

(க) "యథోక్తకారిణంభిక్షుంభగవన్తంవాగురుత్వేనాఙ్గీకృత్య సన్న్యాసాశ్రమ మాశ్ర యిష్యామి." (௨) "త్రిదణ్డంవైష్ణవంలిఙ్గం విప్రాణాంముక్తిసాధనం । నిర్మాణంసర్వధర్మాణా మితి వేదానుశాసనం." (௩) "త్రిదణ్డముపవీతఞ్చ వాసఃకౌపీనవేష్టనం। శిక్యంకవచమిత్యేతత్ బిభృ యాద్యావదాయుషం." (௪) "సర్వగన్ధస్సర్వరసః."

யாய் அநுகூலித்திருந்தவன், தூர்வாஸநாதிஸயத்தாலே அங்யபரனுய்க் காள ஹஸ்தியாகிற கடுங்காட்டிலே நில்லாநின்றான்;தேவரீர் அடியேனுக்காக அவ னிடத்தே நிர்ஹேதுகக்ருபை பண்ணித் தேவரீர்திருவடிகளுக்கு அவனை ஆட்கொண்டருளவேணும்'என்றுவிண்ணப்பஞ்செய்துபோகவிட்டருளினார்.

கூரத்தாழ்வானும் முதலியாண்டானும் இளையாழ்வாரிடம் ஆஶ்ரயித்தல்.

அநந்தரம் இவர் இப்படி ஆஶ்ரமப்ராப்திபண்ணியருளின செய்தியைக் கந்தாடை முதலியாண்டானும், ஹாரீதகுலதிலகரான திருமறுமார்ப னென்கிற திருநாமத்தையுடைய கூரத்தாழ்வானும் கேட்டருளி, அதிப்ரீதியோடே பெருமாள்கோயிலுக்கு எழுந்தருளி ராமாநுசனை ஸேவித்து 'அடியோங்களுக்குப் பஞ்சஸம்ஸ்காராதிகளை ப்ரஸாதித்தருளவேணும்'என்றுவிண்ணப் பஞ்செய்ய, ராமாநுஜனும் திருவுள்ளமுகந்தருளி அவர்கள் ப்ரார்த்தித்தபடியே செய்தருள, அவர்களும் பஞ்சஸம்ஸ்காராதிகளை லபித்து க்ருதார்த்தர்களாய் (க) "அதீத்யமந்த்ரமாசார்யம் பூஜயேச்சக்திதோத்விஜ: - ஆசார்யாதீநவ்ருத்திஸ்து யாவஜ்ஜீவம்ஸதாஶுசி:" என்கிறபடியே ஸ்வாசார்யரான ராமாநுஜனை ஒருகாலும் பிரியாமல் தத்கைங்கர்யைகரஸராய் ஸேவித்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

யாதவப்ரகாஶன் இளையாழ்வாரைஆஶ்ரயித்து உஜ்ஜீவித்தல்.

பின்பு யாதவப்ரகாசனுடையமாதாவுக்குப் பலகாலும் பேரருளாளர் ஸேவையும் திருக்கச்சிநம்பிபார்வையும் ராமாநுஜனிடத்தே ப்ரேமஸம்பாஷணமும் நடக்கையாலே அதுவேநிதாநமாக அவளுக்கும் நம்தர்ஶநத்திலே ஊற்றம்பிறந்து 'இத்தர்ஶநத்திலே நம்யாதவனும் இறங்கினாலோ!'என்றுநினைத்து வையமாளிகைப்படி ஏறுமிற்க, 'நல்லது நல்லது' என்று நிம்வதந்தியுண்டாக, அதுகேட்டு ஸந்தோஷத்துடனே யாதவப்ரகாசன்பக்கல்சென்று இச்செய்தியைச்சொல்லி 'நீயும் ராமாநுசனைப்போலே ஶிகாயஜ்ஞோபவீதபூர்வகமாக த்ரிதண்டத்தைத் தரியாய்' என்ன, யாதவப்ரகாசனும் ஸ்வமதாபிமானத்தாலே அர்த்தஞ்சொல்லுகையொழிந்து பாரமார்த்திகதயா ஸ்வாபிமதார்த்தத்தில் அருசி தோன்றாநிற்கையாலும்,இளையாழ்வார் அந்நாள்களிலே ப்ரதியோகித்வேந சொன்ன அர்த்தங்கள் நெஞ்சிலே புண்படுத்தாநிற்கையாலும், அவர்மாஹாத்ம்யங்களை ப்ரஹ்மரக்ஷஸ்ஸு சொல்லியிருக்கையாலும், அவருக்குக் கங்காயாத்ரையிலே வ்யாதரூபேண வந்த ராமஸாக்ஷாத்காரஸஹாயத்தாலும், மாத்ருவாக்யத்தாலும் ஸம்மதித்து,ஸ்வமாதாவுடனே 'த்ரிதண்டதாரணம்பண்ணுமிடத்தில் நான் ஶிகாயஜ்ஞோபவீதத்யாகம்பண்ணுகையாலே அதுக்கு ப்ராயஶ்சித்தமாக பூப்ரதக்ஷிணம் பண்ணவேண்டியிருந்தது; அது வயோவ்ருத்தனான என்னால் செய்யமுடியாது; இனி அஶக்தனான நான் செய்யஅடுப்பதென்?' என்றுசொல்லி முசித்துக்கிடக்க, அவ்விரவிலே பேரருளாளர் அவன்ஸ்வப்நத்திலே யெழுந்தருளி 'நம்மிராமாநுசனை ஒருப்ரதக்ஷிணம்பண்ணி அவர்தர த்ரிதண்டகாஷாயாதிகளைத் தரித்து ஸந்யஸியாய்'

(க) "అధీత్యమన్త్రమాచార్యం పూజయేచ్ఛక్తితో ద్విజః । ఆచార్యాధీనవృత్తిస్తు యావజ్జీవం సదాశుచిః,"

என்ன, யாதவனும் அத்தை விஸ்வஸியாமல் திருக்கச்சிநம்பியுடனே 'நான் ஒருநினைவு நினைத்திராநின்றேன்; அத்தைப் பேரருளாளர்க்கு விண்ணப்பஞ்செய்து அவர் திருவுள்ளமானபடியை எனக்கு அருளிச்செய்யவேணும்' என்ன, நம்பியும் அன்றுராத்ரி பெருமாளைஸேவித்து விடைகொள்ளுகிறவளவிலே 'யாதவப்ரகாசன் ஒருநினைவு நினைத்திருந்தேனென்றான்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பேரருளாளரும் 'அவன்தாயார் இராமாநுசனைப்போலே நீயும் த்ரிதண்டஸந்யாஸியாகாயென்றாள்: தான் பூப்ரதக்ஷிணம் பண்ணவேணுமென்று முசித்துக்கிடந்தான்; நாம் நம்மிராமாநுசனை ஒருப்ரதக்ஷிணம் பண்ணி ஸந்யஸியாயென்று சொன்னோம்; நாம் ஸ்வப்நமுகேந சொன்ன வார்த்தையை விஸ்வஸியாமல் உம்மையிடுவித்துக்கேட்கிறானித்தனை' என்று அருளிச்செய்ய, நம்பியும் இச்செய்தியை விடிவோரை யாதவப்ரகாசனுக்கு அருளிச்செய்ய, அவனும் விஸ்வஸித்துவந்து ராமாநுசன்திருவடிகளிலே தண்டன்ஸமர்ப்பித்து 'அடியேனுக்கு த்ரிதண்டதாரணம் பண்ணுவித்தருளவேணும்' என்ன, இவரும் அவனுடைய உசிதநிர்வேதத்தைக் கண்டு 'அது செய்யுமிடத்து ப்ராயஸ்சித்தாபேக்ஷையுண்டு' என்ன, அவனும் பகவதுக்திப்ரகாரத்தை விண்ணப்பஞ்செய்து அவர்தம்மையே வலம்வந்து ஸவிநயனாய் நிற்க, அவ்வளவிலே ஆழ்வானும் ஆண்டானும் 'பகவதாநுகூல்யமும் இவருடைய நினைவும் ஒத்திருந்தபடியே!' என்று விஸ்மிதராய், '(க) "த்வேஷாச்சைத்யாதயः" என்கிறபடியே தேவரீர்க்குப்பண்ணுநின்ற த்வேஷந்தானே இவருக்கு உஜ்ஜீவநஹேது வாய்த்து' என்று சொல்லி ஆஸ்சர்யப்பட்டு (உ)"அஸ்மாபிஸ்துல்யோ பவது" என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, ராமாநுசனும் போரவுகந்தருளி ஸாஸ்த்ரோக்தப்ரகாரேண ப்ராயஸ்சித்தபூர்வகமாகச் சௌளோபநயநாதிகளையும் பண்ணுவித்து த்ரிதண்டகாஷாயாதிகளையும் ப்ரஸாதித்து 'கோவிந்தஜீயர்' என்று திருநாமமும் ப்ரஸாதித்தருளி, இப்படி பஞ்சஸம்ஸ்காரயுக்தராக்கிக் குருபரம்பராபூர்வகமாக மந்த்ரரத்நார்த்தத்தையும் ப்ரஸாதித்தருளி 'ஸாஸ்த்ரங்களிலே இதரேதரவசநவையர்த்த்யம் வாராதபடி 'யதிதர்மஸமுச்சயம்' என்கிற ப்ரபந்தத்தைப் பண்ணும்' என்ன, கோவிந்தஜீயரும் (ங) "விதிঃகர்த்ருதஸாலிங்கம் ப்ரயோகோ முக்யகர்ம ச - அஹோராத்ரக்ரியாऽऽசாரோ லிங்கதர்மோ கதிஸ்திதிঃ-ப்ராயஸ்சித்தாநி ஸம்ஸ்கார இத்யேகாதஸபர்வகঃ" என்று ஏவம்ப்ரகாரேண ஸங்க்ரஹ ப்ரபந்தத்தைச்செய்து ஸந்நிதியிலேவைத்துத் தண்டன்ஸமர்ப்பிக்க, ராமாநுசனும் ஆத்யந்தமாகத் திருக்கண்சாத்தி ஸந்தோஷித்தருள, இவரும் ஆசார்யபாரதந்த்ரராய்ச் சிலகாலம்எழுந்தருளியிருந்து, அசிரேண பரமபதத்தை ப்ராபித்தருளினார்.

அநந்தரம் ராமாநுசனும், கூரத்தாழ்வானுக்கும் முதலியாண்டானுக்கும் மீமாம்ஸாஸாஸ்த்ரயுக்மஸ்ரமம் பண்ணுவித்துக்கொண்டிராநிற்க, இவருடைய

(க) "ద్వేషాచ్చైద్యాదయః." (உ) "అస్మాభిస్తుల్యో భవతు." (ங) "విధిঃకర్తృదశాలిఙ్గం ప్రయోగో ముఖ్యకర్మ చ। అహోరాత్రక్రియాఽఽచారో లిఙ్గధర్మో గతిస్థితిః॥ ప్రాయశ్చిత్తాని సంస్కార ఇత్యేకాదశపర్వకః."

ஆஶ்ரமப்ராப்தி முதலான இச்செய்திகளைக் கோயிலிலே ஆளவந்தார்ஸ்ரீபாதத்துமுதலிகளெல்லாரும் கேட்டுப் போரவுகந்து, தங்களிலே விசாரித்துக்கொண்டு நம்பெருமாள்ஸந்நிதியிலே சென்று 'இளையாழ்வாரைத் தேவரீர் ஸந்நிதியிலே நித்யவாஸம்பண்ணும்படி இங்கேஅழைப்பித்துக்கொண்டருளவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பெரியபெருமாளும் பேரருளாளர்க்கு அப்போதே திருமுகம் போகவிட்டருள, பேரருளாளரும் கேட்டருளி 'தந்தம் அபிமாநத்தைப் புறம்பே போகவிடிலன்றோ நாம் நம்மிராமாநுசனை விடுவது' என்று அருளிச்செய்துவிட, இச்செய்தியைக் கோயிலிலே பெரியநம்பிமுதலான முதலிகளெல்லாருங்கேட்டு'இனிச்செய்ய அடுப்பதென்?'என்று தங்களிலேவிசாரித்தருளி'தேவப்பெருமாள் பரமோதாரராயிருப்பர்; பாட்டுக்குப் போரநல்லராயிருப்பர்'என்று, ஆழ்வார் திருவரங்கப்பெருமாளரையரைக் குறித்து'(க)"வேகவத்யுத்தரேதீரே க்ஷேத்ரேஸத்யவ்ரதாக்யகே-அஸ்திகாஞ்சீதிவிக்யாதா புரீபுண்யவிவர்த்தநீ" என்று புண்யவர்த்தகமாகச் சொல்லப்பட்ட காஞ்சீமஹாநகரியிலே தேவரீர்எழுந்தருளிப் புண்யகோடிவிமாநமத்யஸ்தராய் அகிலர்க்கும் ஸர்வாபேக்ஷிதப்ரதராயிருக்கிற பேரருளாளரைப் பாடியுகப்பித்து 'நமக்கு ராமாநுசனைத் தரவேணும்'என்று கேட்டுவாங்கி அழைத்துக்கொண்டுஎழுந்தருளவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய,அவரும் அப்பொழுதே புறப்பட்டு நம்பெருமாளுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்து பெருமாள்கோயிலைநோக்கி யெழுந்தருள, இவர் இப்படிஎழுந்தருளுகிற செய்தியைக் கேட்டு ஸ்வஜநமான வரந்தரும்பெருமாளரையர் எதிரேவந்து தம்முடைய திருமாளிகைக்கு எழுந்தருளுவித்துக்கொண்டுபோய் ஸத்கரித்து அமுது செய்விக்க, இவரும் அதிப்ரீதரா யெழுந்தருளியிருக்க, அதின்மற்றைநாள் விடிவோரை பேரருளாளர் வையமாளிகையிலே 'கச்சிக்குவாய்த்தான்' என்கிற திருமண்டபத்திலே யேறியருளி அனைத்துக்கொத்திலுள்ள பரிகரமும் ஸேவித்திராநிற்கத் திருக்கச்சிநம்பியும் திருவாலவட்டம்பரிமாற அருகே ராமாநுசனும் அவரருளிச்செய்த வரதராஜாஷ்டகத்தை அநுஸந்தித்துக்கொண்டு ஸேவித்துநிற்கச்செய்தே,திருவரங்கப்பெருமாளரையர் எழுந்தருளின செய்தியைத் திருக்கச்சிநம்பி கேட்டருளி எதிர்கொண்டு அரையரை ஸேவிக்க,அவரும் க்ருபைபண்ணி அந்யோந்யம்குஶலப்ரஶ்நம்பண்ணிக்கொண்டிருக்கச்செய்தே, அரையரும் நம்பியுடனே 'பேரருளாளரை ஸேவிக்கவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, நம்பியும் பெருமாளுடைய திருவோலக்கத்திலே அழைத்துக்கொண்டுபோக, அரையரும் வரதராஜனை ஸேவித்து (உ) "கதாபுநஶ்ஶங்கரதாங்ககல்பக த்வஜாரவிந்தாங்குஶவஜ்ரலாஞ்சநம் - த்ரிவிக்ரமத்வச்சரணாம்புஜத்வயம் மதீயமூர்த்தாநமலங்கரிஷ்யதி' என்று அநுஸந்தித்துக்கொண்டு தண்டன் ஸமர்ப்பித்து நிற்க, பெருமாளும் தீர்த்தப்ரஸாதங்களையும் ஸ்ரீசடகோபனையும் ப்ரஸாதித்தருள, இவரும் '*திருப்பொலிந்தசேவடி

(க) "వేగవత్యుత్తరేతీరే క్షేత్రేసత్యవ్రతాఖ్యకే। అస్తికాఞ్చీతివిఖ్యాతాపురీపుణ్యవివర్ధనీ."

(உ) "కదాపునశ్శఙ్ఖరథాఙ్గకల్పక ధ్వజారవిన్దాఙ్కుశవజ్రలాఞ్ఛనం । త్రివిక్రమత్వచ్చరణామ్బుజద్వయం మదీయమూర్ధానమలఙ్కరిష్యతి."

என்சென்னியின்மேல் பொறித்தாய்' என்று ப்ரீதராய் நிற்கிறவளவிலே, பெருமாளும் இவரை அருளப்பாடிட்டருள, திருவரங்கப்பெருமாளரைய ரும் பக்திபுரஸ்ஸரமாக "என்னெஞ்சமேயான்" என்றுதொடங்கி "உலகே த்து மாழியா னத்தியூரான்" என்றும், "பிணியவிழ்தாமரை மொட்டலர்த்தும் பேரருளாளர்" என்றும், "தொழுதெழுதொண்டர்கள்தமக்குப், பிணியொ ழித் தமரர்பெருவிசும் பருளும் பேரருளாளன்" என் றும் இப்படி ஆழ் வார்கள்திவ்யஸூக்தியான * பாலேய்தமிழான *பண்ணார்பாடலின்கவிக ளைத் தேவகாநத்திலே இயலும் இசையுமாக நாடகத்துடனே பாட, "தெ ன்னுவென்னுமென்னம்மான்" என்கிறபடியே பேரருளாளரும் போரவுகந் தருளித் தாம் சாத்தியிருந்த திருமுத்தின்தாழ்வடம் திருப்பரியட்டம் சத்ரசாமராதி மற்றுமுண்டான வரிசைகளெல்லாம் ப்ரஸாதித்தருள, இவ ரும் 'நாயன் தே! அடியேனுக்கு இவையொன்றிலும் அபேக்ஷையில்லை; தேவரீர் அர்த்திதார்த்தபரிதாநதீக்ஷித ராகையாலே அடியேன் அர்த்தித்த தைத் தந்தருளவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்து பின்னையும் கநக்கப் பாடியருள, பெருமாளும் அத்தைக்கேட்டருளி ப்ரீதராய் † (நாமும் நம் பெண்டுகளுமொழிய) நீர்வேண்டினத்தைத் தருகிறோம்; அத்தைச் சொல்லிக் காணீர்' என்ன, அரையரும் ராமாநுசனைக்காட்டி 'இவரை அடியேனுக்குத் தந்தருளவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ் செய்ய, பெருமாளும் 'அப்போதே அறியப்பெற்றிலோமே! இவரையொழிய நீர்வேண்டினதெல்லாந் தருகி றோம்; கேளீர்' என்று அருளிச்செய்ய, அரையரும் '(க) "ராமோத்விர்நாபி பாஷதே" என்கிற தேவரீர் இரண்டுவார்த்தை யருளிச்செய்யலாமோ?' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பேரருளாளரும் இன்னாப்புடனே 'தந்தோம், கொண்டுபோகலாகாதோ!' என்று அருளிச்செய்ய, திருவரங்கப்பெருமாள ரையரும் உடையவரைக் கையைப்பற்றி 'வாரும்' என்ன, உடையவரும் பே ரருளாளர்க்குத் தண்டன்ஸமர்ப்பித்துத் திருவரங்கப்பெருமாளரையருடனே கோயிலுக்குஎழுந்தருளப் புறப்பட, பெருமாளும் இவர்க்கு விடைகொடுத்த ருளினார்; பின்பு உடையவரும் கூரத்தாழ்வானையும் முதலியாண்டானையும் பார்த்தருளி 'மடமேபோய் நம்முடைய திருவாராதநமான பேரருளாளரை யும் மற்றுமுண்டான ஸம்பந்தங்களையும் கொண்டுவாருங்கோள்' என்று அரு ளிச்செய்து மடமும்புகுராமல் எழுந்தருள, அவர்களும் அப்படியே எழுந் தருளுவித்துக்கொண்டு கூடினவளவிலே, திருக்கச்சிநம்பியும் அவர்களை வழி விட்டு மீண்டெழுந்தருளினார்.

உடையவரும் (உ)"யத்கத்வாநநிவர்த்தந்தே" நரகஞ்சாப்யதோகதிம்" என்று சொல்லுகிற பெருமையையுடைய ஸ்ரீரங்கதாமமாகிற * திருவரங்கந்திருப் பதியைநோக்கிப் பயணகதியிலே யெழுந்தருளி வடவாற்றிலேநீராடிக் கேஸ வாதி த்வாதஸோர்த்வபுண்ட்ரங்களைச் சாத்திக்கொண்டு இருந்தவளவிலே, இவர் எழுந்தருளினசெய்தியை ஆளவந்தார்ஸ்ரீபாதத்துப் பெரியநம்பி முத லான முதலிகளும் சீயர்களும் ஏகாங்கிகளும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் கேட்ட

(க) "రామోద్విర్నాభిభాషతే." (உ) "యద్గత్వా న నివర్తన్తే నరకం చాప్యధోగతిమ్."
† குண்டலிதக்ரந்தம் பல ஸ்ரீகோசங்களிலில்லை.

ருளிப் பெருமாளுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்ய, பெருமாளும் ஸேனைமுதலியாருக்கு அருள்பாடிட்டருளி 'நம்மிராமாநுசனை எதிர்கொண்டு அழைத்துவாரும்' என்று திருவுள்ளமாயருள, அவர் பெரியநம்பியுள்ளிட்ட முதலிகள் சியர்கள் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடனே பெருமாள்பரிகரமான அனைத்துக்கொத்திலவர்களும் ஸேவிக்க அகிலந்ருத்தகீதவாத்யத்துடனே முக்தராய்ப்போருமவர்களை நித்யஸூரிகள் விரஜைக்கரையளவாக வந்து எதிர்கொள்ளுமாபோலே திருக்காவேரிவடவாற்றின்கரையளவாக வந்து எதிர்கொள்ள, ராமாநுசனும் ஸேனைமுதலியாரையும் பெரியநம்பிமுதலானாரையும் ஸேவித்து அவர்களைப் பின்சென்றுகொண்டு போய் "கொடியணிநெடுமதிள் கோபுரங்குறுகினர்" என்கிறபடியே * திட்கொடிமதிளையும் தாமோதரன்திருக்கோபுரத்தையுங் கிட்டி ஸாஷ்டாங்கப்ரணாமம்பண்ணி, திருமாலைதந்தபெருமாள் திருவீதி முன்னாகப்புகுந்து ப்ரதக்ஷிணமாக எழுந்தருளி த்ரிவிக்ரமன் திருவீதியையும் ப்ரதக்ஷிணமாக எழுந்தருளிப் புகுந்து பெரியபலிபீடத்தடியிலே சென்று தண்டன்ஸமர்ப்பித்து, ஸேவாக்ரமத்திலே ஆளரியையுந் திருவடிதொழுது, ஸ்ரீரங்கநாயகியாரையும் ஸேவித்து, ஸ்ரீசந்த்ரபுஷ்கரிணியிலே தீர்த்தஸ்வீகாரம் பண்ணியருளி, திருக்கோபுரத்து நாயனார்களையும் ஸேவித்துப் புகுந்து, * கடைத்தலை யிருந்து வாழுஞ் சோம்பரான நம்மாழ்வார் முதலான ஆழ்வார்களையும் ஸேவித்து, மற்றும் சுற்றிலுள்ள எம்பெருமான்களையும் ஸேவித்து, * அணியனார்செம்பொனாய அருவரையனைய கோயிலாகிற * அணியரங்கன்திருமுற்றத்தேபுகுந்துதண்டன்ஸமர்ப்பித்துஉள்ளேசென்று ப்ரதக்ஷிணமாக எழுந்தருளி ப்ரணவாகாரமான திவ்யவிமாநத்தையும் ஸேவித்து, ஸேனைமுதலியாரையுந் திருவடிதொழுது, அழகியமணவாளன்திருமண்டபத்தேற எழுந்தருளினவளவிலே, "வந்தவரெதிர்கொள்ள மாமணிமண்டபத்து" என்கிறபடியே முக்தனைப் போருமவனை ஸ்ரீவைகுண்டநாதன் எதிர்கொள்ளுமாபோலே நம்பெருமாள் திருக்கைத்தலத்திலே எழுந்தருளிப் புறப்பட்டு அழகியமணவாளன்திருமண்டபத்தளவாக எழுந்தருளி எதிர்கொண்டு உள்ளே புகுந்தருள, உடையவரும் விழுவது எழுவது தொழுவதாய் ஸேவித்துத் திருப்பள்ளியறையிலே புகுந்து *அரங்கந்தன்னுள் பாம்பணைப்பள்ளிகொள்ளும* கடல்விளங்குகருமேனியம்மான்றன்னைக்கண்ணாரக் கண்டுஉகந்து *மணத்தூணேபற்றிநின்று*வாயாரவாழ்த்தி ப்ரேமபரவஶராய், அமலனாதிபிரானிற்படியே பாதாதிகேஶாந்தமாக "கண்டகண்கள் மற்றொன்றினைக் காணாவே" என்னும்படி பெரியபெருமாளை யநுபவித்து, திருப்பல்லாண்டையும் அநுஸந்தித்து, (க) "நமோநமோவாங்மநஸாதிபூமயே நமோநமோவாங்மநஸைகபூமயே-நமோநமோऽநந்தமஹாவிபூதயே நமோநமோऽநந்ததயைகஸிந்தவே", "நதர்மநிஷ்டோऽஸ்மிநசாத்மவேதீ நபக்திமாம்ஸ்த்வச்சரணாரவிந்தே-அகிஞ்சநோऽநந்யகதிஶ்ஶரண்யத்வத்பாதமூலம்ஶரணம்ப்ரபத்

(க) "నమోనమోవాఙ్మనసాతిభూమయే నమోనమోవాఙ్మనసైకభూమయే। నమోనమోఽనన్తమహావిభూతయే నమోనమోఽనన్తదయైకసిన్ధవే॥ నధర్మనిష్ఠోఽస్మినచాత్మవేదీ నభక్తిమాంస్త్వచ్చరణారవిన్దే। అకిఞ్చనోఽనన్యగతిశ్శరణ్యత్వత్పాదమూలంశరణంప్రపద్యే."

யே'' என்று தம்பரமாசார்யரான ஆளவந்தார் திவ்யஸூக்தியை அநுஸந்தித்து ஸேவித்துநிற்க, பெரியபெருமாளும் ராமாநுசனை மிகவும் க்ருபைபண்ணியருளி தீர்த்தப்ரஸாதங்களும் ப்ரஸாதித்து "நின்செம்மாபாதபற்புத்தலைசேர்த்து" என்கிறபடியே * தேனேமலரும் * திருக்கமலபாதமான * துயரறுசுடரடிகளாலே இவருடைய உத்தமாங்கத்தை அலங்கரிக்க, இவரும் *தாளிணைக்கீழ் வாழ்ச்சியைப் பெற்று நிரதிஶயாநந்தநிர்ப்பரராய் ஸேவித்துக்கொண்டுநிற்க, பெரியபெருமாளும் உடையவரைத் *தம்தாமரைக்கண்களால் நோக்கி*சோதி வாய்திறந்து "பொங்கோதஞ்சூழ்ந்த புவனியும் விண்ணுலகும்" என்கிற உபயவிபூத்யைஶ்வர்யத்தையும் உமக்கும் உம்முடையார்க்குந் தந்தோம்; நம்முடைய வீட்டின் கார்யத்தையெல்லாம் ஆராய்ந்து நடத்தும்' என்று†(திருவுள்ளமாயருளி உடையவரென்ற திருநாமமும்) ப்ரஸாதித்தருள, உடையவரும் தீர்த்தப்ரஸாதமும் *சூடிக்களைந்த * தண்டுழாய்விரைநாறுகண்ணித்திருமாலை ப்ரஸாதமும் * பொதுநின்றபொன்னங்கழலான ஸ்ரீஶடகோபனும் "வானவர்நாட்டையும் நீ கண்டுகொள்" என்கிற உபயவிபூத்யைஶ்வர்யமும் கரதலாமலகமாக ப்ரஸாதிக்கப்பெற்று, பெரியநம்பிதிருமுகமண்டலத்தைப் பார்த்தருளி '"பெரியார்க்காட்பட்டக்கால் பெறாதபயன்பெறுமாறு!" என்று தேவரீர்திருவடிகள்ஸம்பந்தத்தை யிட்டுப் பெருமாள் இப்படி அடியேனை வாழ்வித்தருளினார்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பெரியநம்பியும் "கலியுங் கெடுங் கண்டுகொண்மின்" என்று ஆழ்வார் அருளிச்செய்த பவிஷ்யதர்த்தம் ப்ரத்யக்ஷமாச்சுது' என்று அருளிச்செய்து, 'பெருமாள் நியமித்தருளின கார்யம் செய்தருளலாகாதோ?' என்ன, உடையவரும் பெரியதிருமண்டபத்தே எல்லாருடனும் எழுந்தருளியிருந்து கருவூலங்களையெல்லாம் ஆராய்ந்து அமுதுப்படி சாத்துப்படி திருமாலை திருவிளக்குகளெல்லாம் ஆராய்ந்து நடத்தி, மற்றும் திருவாராதநத்துக்கு வேண்டினவையெல்லாங் குறைவற நடத்தி, கோயிலனைத்துக்கொத்திலவர்களுடையவும் ஏற்றத்தாழ்வுகளும் ஆராய்ந்து, திருமதிள்கள் முதலான விடங்களில் திருப்பணிகளும் நடத்தியருளி, * வண்டினமுரலுஞ் சோலை மயிலினமாலுஞ் சோலை கொண்டல்மீதணவுஞ் சோலை குயிலினங்கூவுஞ் சோலை* கடியார்பொழில்களில் திருச்சண்பகந்தொடக்கமான திருப்பூமரங்களும் திருநந்தவநங்களும் ஆராய்ந்தருளி, மற்றுமுண்டான திருவிளையாட்டுஸீமைகளு மெல்லாம் ஆராய்ந்துகொண்டுபோருகிற வளவிலே, அகளங்கநாட்டாழ்வானை ஶிஷ்யனாக்கிக் கோயிலுக்கு மேல்காவலாக வைத்தருளி "திங்களும் நாளும் விழாவறாத" என்கிறபடியே நித்யோத்ஸவ பக்ஷோத்ஸவ மாஸோத்ஸவ ஸம்வத்ஸரோத்ஸவம் முதலான மஹோத்ஸவங்களெல்லாம் தாழ்வற நடத்திக்கொண்டு போருகிறகாலத்திலே;

எம்பாரைத்திருத்திய விவரம்.

முன்பு திருமலைநம்பிஸந்நிதிக்குப் போகவிட்டிருந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர் ஹர்ஷப்ரகர்ஷத்துடனே மீண்டெழுந்தருளி உடையவர்திருவடிகளிலே ஸேவிக்க, இராமாநுசனும் அவருடைய முகவிகாஸத்தைக் கண்டு கார்யஸித்தியை

---

† குண்டலிதக்ரந்தம் சில பிரதிகளில் உள்ளது.

நிஶ்சயித்து ப்ரீதியுடனே 'அந்தவ்ருத்தாந்தத்தை விவரமாகச் சொல்லும்'
என்ன, ஸ்ரீவைஷ்ணவரும் "தேவரீர் விடைப்ரஸாதித்தருளினபின்பு திரு
மலைக்குப்போய்த் திருமலைநம்பியை ஸேவித்து, தேவரீர்நியமனப்படியே விண்
ணப்பஞ் செய்தேன்; நம்பியும் கேட்டருளி 'இது நாமே செய்யக்கடவதா
யிருக்க, நம்மிராமாநுசனும் * எண்ணம்புகுந்து தித்திக்கு மமுதாகப் பெற்
றதே!' என்று தேவரீராநுகூல்யத்துக்கு உகந்த திருவுள்ளத்தராய்த் தத்
க்ஷணமே ஸ்ரீபாதத்துமுதலிகளுடனே அடியேனையுங்கூட்டிக்கொண்டு காள
ஹஸ்தி குளக்கரையில் ஒரு மரத்தடியிலே எழுந்தருளியிருக்க, உள்ளங்கை
கொணர்ந்த நாயனாரும் அங்கே ருத்ராபிஷேகார்த்தமாகக் குடங்கொண்டு
ருத்ரபரமான பாட்டுக்களையுங் கதறிக்கொண்டுவர, நம்பியும் "†கொன்றைச்
சடையானைக் குளிரநீராட்டினா, லென்னுனக் குண்டாம் பயன்" என்று அரு
ளிச்செய்ய, நாயனாரும் இப்பாசுரங்கேட்டு நம்பியை ஸ்மயமாநமுகனாய் ஏறப்
பாராநின்றுகொண்டுபோக, இவரும் * அவன் செய்யுஞ் சேமத்தை யெண்
ணித் * தெளிவுற்ற சிந்தையராய் மீண்டு திருமலையிலே போய் வ்யாக்யானித்
துக்கொண்டு எழுந்தருளியிருந்தார். பின்னையும்ஒருநாள் முன்புபோலே அக்
குளக்கரையிலே வடவ்ருக்ஷச்சாயையிலே எழுந்தருளியிருக்க, அங்கே நாய
னாரும் அபிஷேகஜலாஹரணார்த்தமாகக் குடமெடுத்துவருமது கண்டு, நம்பி
யும் *அப்போதொரு சிந்தைசெய்து '*என்மனஞ்சூழ வருவானாய் * உற
ங்குவான்போல் யோகுசெய்வான்தானே *உணர்வைப்பெறவூர்ந்தவன் உறங்
குகிறானோ' என்று, தம்முடைய ஆசார்யர்திவ்யஸூக்தியிலே (க) "ஸ்வாபாவி
காநவதிகாதிஶயேஶித்ருத்வம்" என்கிற ஶ்லோகத்தை ஒரு ஓலைப்புறத்தி
லேயெழுதி அவன்வருகிறவழியிலே போகடுவித்திருக்க, அவனும் அவ்
வழியில்வந்து அவ்வோலையைக் கண்டெடுத்து வாசித்துக்கொண்டு கடக்கப்
போகட்டு ஜலத்தை ஆஹரித்துக்கொண்டு மீண்டுபோகிறவன் ஜலத்தையும்
இறக்கி முன்பெறிந்த ஏட்டைத் தேடி யெடுத்து மீண்டு குடமெடுத்துக்
கொண்டு வருகிறவன், எங்களைக் கண்டு (உ) "ஶோகஶ்ஶ்லோகத்வமாகத:"
என்று ஸ்ரீவால்மீகிபகவாந் அர்த்தசிந்தனை பண்ணினாப்போலே இவனும்
ஶ்லோகார்த்த பர்யாலோசனை பண்ணாநின்றுகொண்டு கிட்டவந்து நின்று
'உங்கள்கையில் நழுவின பொருள் இதுவோ?' என்ன, நம்பியும், 'வேறேசிலர்
பொருள் நழுவுமதொழிய எங்கள்பொருள் நழுவுமதல்ல' என்ன, அவனும்
'அது கிடக்கிடீர், நீங்கள் எல்லாரும் ஓரிடத்திலே நடக்கிற தென்?' என்ன,
நம்பியும் 'மார்க்கம் கலக்கமற்றிருக்கையாலே' என்ன, அவனும் 'கேவலருக்கு
மார்க்கங்க ளுண்டோ?' என்ன, இவரும் '*பொருள்கையுண்டாய்ச் செல்லு
மவனுக்கு அடுப்பதுஇதுவன்றோ?' என்ன, அவனும் 'இப்போது நீங்கள் உற்
றாரை விட வந்தீர்களோ?' என்ன, இவரும் 'அதல்ல, கறவைகள் கொள்ள
வந்தோம்' என்ன, அவனும், 'அநுஷ்டாதாக்களுக்குப் பஶுபாததூளி பவி
த்ரமன்றோ?' என்ன, இவரும் 'அதுஇடமறிந்து நேர்படில் நல்லது' என்ன,

---

(க) "స్వాభావికానవధికాతిశయేశితృత్వమ్." (உ) "శోకశ్శ్లోకత్వమాగతః."

† 'கொன்றைச்சடைமுடியானைக்குளிரநீராட்டினால்' என்று காண்கிற பாடம் வெண்பாவின்லக்ஷணத்துக்குச் சேராது.

அவனும் 'குறுக்குநெடுக்காகில் பேதமென்?' என்ன, இவரும் 'செவ்வையிருக்கத் திர்யக்காகையே பேதம்' என்ன, அவனும் 'இது புதுவார்த்தைக்கட்டுக்களோ?' என்ன, இவரும் 'பழையவார்த்தைக் கட்டுகளும் இப்படியே' என்ன, அவனும் 'இதிலே பூர்வவிசாரம் வேண்டாவோ?' என்ன, நம்பியும் 'பரத்வத்திலேகாண் விசாரமிருப்பது' என்ன, நாயனாரும் நிருத்தரனாய் நம்பியை ஏறப்பாராநின்றுகொண்டு யதாஸ்தானமே போம்போது தலைதுலுக்கி அடைவுகேடு காணலாம்படி போனான்; நம்பியும் அதுகண்டு '(க) "ப்ரஸாதமமமச்சித்தம்" என்னுமாபோலே நெஞ்சமுருகாநின்றதே! *அவரே யினி யாவாரே' என்று அநுஸந்தித்து ஸாத்யகோடியி லேறிட்டு முதலிகளுடன் ஸல்லாபித்துக்கொண்டு திருமலையே மீண்டு எழுந்தருளினார்" என்றவாறே, உடையவரும் மிகவும் ஆநந்தித்துக் கூரத்தாழ்வானையும் முதலியாண்டானையும் இருந்த முதலிகளையும் பார்த்தருளி 'கேட்டீர்களோ, கோவிந்தனுக்கு ஆளவந்தார்திவ்யஸூக்தி நெஞ்சிலூற்று அதற்கு வாங்மாத்ரத்தாலே வைதண்டிகச்சாயையைக் காட்ட, அதற்கு நம்பியும் சாயாமாத்ரத்தாலே ஸதுத்தரங்களை வாக்சாதுர்யங்களாலே ரசிக்க, கோவிந்தனும் ஶாஸ்த்ரவிதக்தனாகையாலே நம்பியினுடைய ஸ்ரீஸூக்திவைஶாரத்யக்ரமங்களிலே யீடுபட்டு நிருத்தரனானானிறே: எங்ஙனேயென்னில்;-(உ)"கூடஸ்தோஉக்ஷரஉச்யதே"-"அமரர்களாதிமுதல்வன்,"(ங)"தேஹீஸந்மார்க்கவர்த்தநः" - "நெறிவாசல்தானேயாய்நின்றான்,"(ச)"கஶ்சிந்மாம்வேத்திதத்வதः"-"யானேநீயென்னுடைமையும் நீயே," (ரு) "ஜ்ஞாநேநஹீநःபஶுபிஸ்ஸமாநः" - "என்னினைந்துபோக்குவரிப்போது," (சு) "யேவாலலாடபலகேலஸதூர்த்வபுண்ட்ராः"-"தவளப்பொடிகொண்டுநீறிட்டிடுமின்," (எ)"ஊர்த்வபுண்ட்ரந்த்விஜாதீநாம்"-"நீறுசெவ்வேயிடக்காணில்,"(அ)"வேதமூலப்ரமாணாத்"-"மிக்கவேதியர் வேதம்,"(கூ)"ஸதேவஸோம்யேதமக்ரஆஸீத்", "தர்மேஸர்வம்ப்ரதிஷ்டிதம்," "அவித்யயாம்ருத்யுந்தீர்த்வாவித்யயாஉம்ருதமஶ்நுதே", "ப்ரணவோதநுஶ்ஶரோஹ்யாத்மாப்ரஹ்மதல்லக்ஷ்யமுச்யதே-அப்ரமத்தேந †வேத்தவ்யம் ஶரவத்† தந்மயோபவேத்", "நாராயணாத்ப்ரஹ்மாஜாயதே, நாராயணாத்ருத்ரோஜாயதே" என்று இப்படிப்பட்ட ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிதிஹாஸபுராணாதிகளிலே ப்ரதிபாதிக்கிற அர்த்தங்களையெல்லாம் தத்காலத்திலே மநஸ்ஸானது அவகாஹிக்க, கோவிந்தனும் நிருத்தரனாய் டோலாயமாநசித்தனாய்ப்போகையாலும், இவரும் அவனை ஸாத்யகோடியிலேயேறிட்டுத்திரும்பியருளுகையாலும், நம்பிக்கு அவனுடன்

(க) "ప్రసాదమగమచ్చిత్తం." (உ) "కూటస్థోఽక్షరఉచ్యతే." (ங) "దేహీసన్మార్గవర్తనః." (ச) "కశ్చిన్మాంవేత్తితత్వతః." (ரு) "జ్ఞానేనహీనఃపశుభిస్సమానః." (சு) "యేవాలలాటఫలకేలసదూర్ధ్వపుణ్డ్రాః." (எ) "ఊర్ధ్వపుణ్డ్రంద్విజాతీనాం." (அ) "వేదమూలప్రమాణాత్." (கூ) "సదేవసోమ్యేదమగ్రఆసీత్", "ధర్మే సర్వం ప్రతిష్ఠితం", "అవిద్యయామృత్యుంతీర్త్వావిద్యయాఽమృతమశ్నుతే", "ప్రణవోధనుశ్శరోహ్యాత్మా బ్రహ్మతల్లక్ష్యముచ్యతే। అప్రమత్తేనవేద్ధవ్యం శరవత్తన్మయోభవేత్", "నారాయణాత్ బ్రహ్మాజాయతే, నారాయణాత్ రుద్రోజాయతే."

† 'போத்தவ்யம்' என்றும், 'ஶரவத்தத்வயோ ஹவித்' என்றும் காண்கின்றது.

ஓடின ஸாமர்த்ய மிருந்தபடி யென்!' என்று விஸ்மிதராய் ஸ்ரீவைஷ்ணவரை உபலாளித்தருளி, 'பின்னையென்?' என்று கேட்டருள,

அவரும் '(க) "யம்யம்ஸ்ப்ருஶதிபாணிப்யாம் யம்யம்பஶ்யதிசக்ஷுஷா - ஸ்தாவராண்யபிமுச்யந்தே கிம்புநர்ப்பாந்தவாஜநா:" என்கிறபடியே தேவரீருடைய உபயவிதஸம்பந்தம் பழுதுபோமோ? மூன்றும்கக்ஷியில்கார்யஸித்தியைக் கேட்டருளவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்தார். எங்ஙனேயென்னில்:— "திருமலைநம்பியும், திருமலையில்* சிந்தாமணியைத்திருவடி தொழுதுபுறப்பட்டு, காளஹஸ்தியெல்லைநிலத்தோப்பிலேஎழுந்தருளியிருந்து ஸ்ரீபாதத்துமுதலிகளுக்குத் திருவாய்மொழிவ்யாக்யாநம்ப்ரஸாதித்தருளாநிற்க, நாயனாரும் ஒரு பாதிரிமரமேறிப் புஷ்பாபசயம் பண்ணாநிற்க, அவ்வளவிலே "திண்ணன் வீடு" என்கிற திருவாய்மொழிக்கு அர்த்தம் அருளிச்செய்யாநிற்க, நாயனாரும் மூன்றுபாட்டளவும் பூப்பறிக்கைதவிர்ந்து கேட்டுக்கொண்டிருந்து நாலாம்பாட்டிலே "எம்பெருமானுக்கல்லால் பூவும் பூசனையுந் தகுமே" என்று வர, நாயனாரும் அம்மரத்தினின்றும் திடுக்கெனக்குதித்துக் கையிலிருந்த பூப்படலிகையையுஞ் சுழற்றியெறிந்து, தரித்திருந்த ருத்ராக்ஷத்தையும் அலங்கலழியவாங்கி வீசிப்போகட்டு, 'தகாது தகாது' என்று நம்பிதிருவடிகளிலே அடைவுகெட விழுந்துகிடந்து (உ) "அஜ்ஞஶ்சாசாரஹீநஶ்ச மலிநோ து:கஸாகரே - நிமக்ந:" என்றும், "நீசனேன் நிறைவொன்றுமிலேன்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே தம்வர்த்தமாநத்தைச் சொல்லி அதிவிஷண்ணராகிறார். எங்ஙனேயென்னில் ;— 'உபயவிபூதிநிர்வாஹத்துக்கு முடிசூடினவனிருக்க விரிதலையாண்டியை விரும்பினேனே!' என்றும், 'புதுக்கணிப்புடைய புண்டரீகாக்ஷனிருக்கப் † பொறிபறக்குங்கண்ணனைப் பூசித்தேனே!' என்றும், '*கடல்மண்ணுண்ட கண்டனிருக்கக் * கறைகொண்ட கண்டனைக் காமித்தேனே!' என்றும், '*கல்லெடுத்துக் கன்மாரிகாத்த கற்பக மிருக்கக் கையார்கபாலியைக் கண்டு வணங்கினேனே!' என்றும், '* திருவிருந்தமார்பனிருக்கத்* திருவில்லாத்தேவனைத் தொழுதேனே!' என்றும், '*பீதகவாடைப்பிரானிருக்கப் புலியுரியுடையானைப் பின்றொடர்ந்தேனே!' என்றும், 'சதிரான கங்கையடியானிருக்கச் சுடுகாடுகாவலனைச் சுற்றி வலம்வந்தேனே!' என்றும், 'பெருமலராகிற பெருந்துழாய்வநமிருக்கப் பெருங்கையாற்குடமெடுத்துப் பேய்ச்சுரைக்கு நீர்வார்த்தேனே!' என்றும், இப்படி பலவகையாகப்புலம்பி 'இவ்வாத்மாவை உஜ்ஜீவிப்பிக்கவேணும்' என்று தண்டனிட்டு எழுந்திராமலிருக்க, நம்பியும் முதலிகளை முகம்பார்த்து 'ஶாத்தியோக முண்டாயிருந்தது; ஆளவந்தார் க்ருபைபண்ணும்படிக்குக் குறையில்லை' என்று அருளிச்செய்து இவரையும் முடிபிடித்தெடுத்து உடம்பையும் தடவிப் பலபடியாக ஸாந்த்வநம்பண்ணி (௩) "ஆபிபந்திவசக்ஷுர்ப்யாம்" என்கிறபடியே

(க) "యంయంస్పృశతి పాణిభ్యాం యంయంపశ్యతిచక్షుషా। స్థావరాణ్యపిముచ్యన్తే కింపునర్బాన్ధవాజనాః." (உ) "అజ్ఞశ్చాచారహీనశ్చ మలినో దుఃఖసాగరే। నిమగ్నః." (௩) "ఆపి బన్నివచక్షుర్భ్యాం."

† 'புகைக்கண்ணனை' என்று பாடாந்தரம்.

குளிரநோக்கி விஸ்ரம்புகதநம் நடவாநிற்க, இச்செய்தியை யடையக்கேட்டு தத்ஸ்தாநத்தாரனைவரும் வந்து நம்பியுடனே 'எங்கள்ஸ்தாநத்துக்குக் கடவரான இவரை நீங்கள் எங்ஙனே அம்மான்பொடியிட அடுக்கும்?' என்ன, நம்பியும் 'அம்மான்பொடிக்கு ஈடுபட்ட இவரையே கேட்டுக்கொள்ளுங்கோள்; எங்கள்வழி அந்யாத்ருஶம்; அசல்வழி வருகிறோமல்லோம்' என்ன, அவர்களும் நாயனாரை 'வாரும்' என்று கையைப்பிடிக்க, இவரும் கையை உதறி 'நம்மையைப் பிடிக்கக்கூடுமோ?' என்று கருவூலத்தின்திறவுகோல் இலச்சினை மோதிரம் முதலானவற்றையும் போகட்டு 'இனி உங்களுக்கும் நமக்கும் பணியில்லை' என்று கைதட்டி முகம்திருப்பிநிற்க, அவர்களும் நிராஶராய் நம்பியுடனே 'நாங்கள் இச்செய்திகளையெல்லாம் நேற்றே கேட்டோம்; நங்கள்பிரான் நம்வழி வருவாரென்று உங்களுடனே சண்டைக்கு நிற்பதாக எண்ணியிருந்தோம்; காளஹஸ்தியுடையாரும் எங்கள்கனவிலே '(க)"பாஷண்டபௌத்தசார்வாகைஸ் த்ரயீதர்மோவிலோபித꞉" என்கிறபடியே வேதபாஹ்யரான பௌத்தாதிகளாலே வேதஶாஸ்த்ரங்கள் ப்ரமுஷிதங்களாகாநிற்க, (உ) "த்ரிதண்டதாரிணாபூர்வம் விஷ்ணுநாரக்ஷிதாத்ரயீ" என்று சொல்லுகிறபடியே நாஸ்திகநிரஸநார்த்தமாக த்ரிதண்டஸந்யாஸியான தத்தாத்ரேயரைப்போலே ஶேஷாஶந அநந்த வைநதேயர்கள் யமுனைத்துறைவர் இளையாழ்வார் கோவிந்தபட்டராகவும், இவர்கள்சேர்த்திக்கு ஶங்கசக்ராம்ஶங்கள் முதலியாண்டான் கூரத்தாழ்வானாகவும், மற்றுமுள்ளவிஷ்ணுபார்ஷதங்களும் இப்படியே வந்து அவதரித்தார்கள்; இது நமக்கு ப்ரியமாகையாலே, கோவிந்தபட்டருக்கு முன்பு காஶிவாஸாபேக்ஷையிருக்கையாலே அந்தப்புத்தியைத் தவிர்க்கைக்காக நாமே உள்ளங்கைகொணர்ந்த வ்யாஜமிட்டு அழைத்துவைத்துக்கொண்டதொழிய மற்றில்லை; ஆகையால், அவர்கள் ஸ்வேச்சாவிஹாரிகள்' என்று சொன்னார்' என்றுசொல்லி மீண்டுபோக, நம்பியும், இவரைக் கூட்டிக்கொண்டு திருப்பதியேற எழுந்தருளித் தத்க்ஷணமே † உபநயநாதிகளையுஞ் செய்வித்து (ங)"ஸம்ஸ்காரா꞉பஞ்சகர்த்தவ்யா꞉" என்று நெடுமாலருவியாகியஸ்வாமிபுஷ்கரிணிக்கரையிலே பஞ்சஸம்ஸ்காரங்களையும் ப்ரஸாதித்தருளி, திருப்பல்லாண்டு முதலாக ஆழ்வார்களுடைய திவ்யப்ரபந்தங்களையும் ஓதுவித்து, அர்த்தபஞ்சகஜ்ஞாநத்தையுமுண்டாக்கி விஶேஷித்து க்ருபைபண்ணியருளினார். இவரும் *"தேவு மற்றறியாதே ஆசார்யபதைகநிஷ்டராய், (ச) "அஹம்ஸர்வங்கரிஷ்யாமி" என்றிருக்குமவரைப்போலே ஒழிவில்காலத்திற்படியே அவர்திருவடிகளிலே * சிந்தையாலும் சொல்லாலும் செய்கையினாலும் ஸர்வவித கைங்கர்யங்களும் செய்துகொண்டிராநின்றார்; இந்நாள் ஸேவித்திருந்து விடைகொண்டேன்" என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, உடையவரும் அந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவரை மிகவும் க்ருபைசெய்தருளினார்.

(க) "పాషణ్డబౌద్ధచార్వాకైః త్రయీధర్మో విలోపితః." (உ) "త్రిదణ్డధారిణా పూర్వం విష్ణునా రక్షితా త్రయీ." (ங) "సంస్కారాః పఞ్చ కర్తవ్యాః." (ச) "అహం సర్వం కరిష్యామి."

† 'வபநாதிகளையும்' என்றும் ப்ரதிபேதம்.

அநந்தரம் இராமாநுசனும் பெரியநம்பிதிருமாளிகைக்கு எழுந்தருளி அவர்திருவடிகளிலே தாளுந் தடக்கையுங் கூப்பித் தண்டன்ஸமர்ப்பித்து 'ஆளவந்தார்ஸ்ரீபாதத்திலே ஸேவியாத இழவுதீரத் தேவரீர்திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயிக்கப்பெற்றேன்; தேவரீர்திருவுள்ளத்திலுண்டான அர்த்தவிஶேஷங்களை அடியேனுக்கு ப்ரஸாதித்தருளவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, நம்பியும் 'அப்படியே ஆகிறது' என்று (க) "அஹோத்வயஸ்யமாஹாத்ம்ய மஹோவீர்யமஹோபலம் - மந்த்ரரத்நம்ஶுபகரம் வேதஸாரம்ஸநாதநம் - ஸர்வபாபக்ஷயகரம் ஸர்வபுண்யவிவர்த்தநம் - ஸ்ரீகரம்லோகவஶ்யஞ்ச †ஸத்யம் ஸம்ஸாரதாரணம்" என்கிறபடியே பாபஹரமுமாய், புண்யவர்த்தகமுமாய், ஸம்ஸாரபந்தத்தையறுக்கவற்றாய், மிகவும்ஶ்லாகிக்கப்பட்டு வேதஸாரதமமாய், மாங்கள்யகரமாய் மந்த்ரரத்நமாகிற த்வயார்த்தத்தை ஸவிஶேஷமாக ப்ரஸாதித்தருளி, 'இன்னமும் சிலஅர்த்தவிஶேஷங்களுண்டு; அவற்றை ஆளவந்தாருடைய அபிமாநாந்தர்ப்பூதரான திருக்கோட்டியூர்நம்பி ஸ்ரீபாதத்திலே சென்று கேளும்' என்று அருளிச்செய்தார்.

பெரியநம்பிஸ்ரீபாதத்திலே ஆஶ்ரயித்த முதலிகள்:—இளையாழ்வார், மலைகுனியநின்றபெருமாள், பிள்ளைதிருக்குலமுடையார், படடாரியரில்சடகோபதாஸர் என்று நாலுமுதலிகள்.

இளையாழ்வார் திருக்கோட்டியூர்நம்பியினிடத்து விஶேஷார்த்தங் கேட்டல்.

இராமாநுசனும் அங்கேற எழுந்தருளித் திருக்கோட்டியூர்வாஸிகளான * மாற்றிலி சோறிட்டுத் தேசவார்த்தைபடைக்குமவர்களை 'நம்பி திருமாளிகை எங்கே?' என்று கேட்டருள, அவர்களும் 'அப்பாலே தோன்றுகிற கூரை' என்று காட்ட, அவ்விடந்தொடங்கி நம்பிதிருமாளிகையளவும் தண்டனிட்டுக்கொண்டு எழுந்தருள, அப்போது அவ்வூரில் *குற்றமின்றிக் குணம்பெருக்கிக் குருக்களுக்கு அநுகூலரான ஸத்துக்கள் நம்பிப்ரபாவ மறிந்தார்கள். உடையவரும் நம்பிஸ்ரீபாதத்திலே சென்று ஸாஷ்டாங்கப்ரணாமம் பண்ணி 'தேவரீர் அடியேனுக்கு ரஹஸ்யார்த்த விஶேஷங்களையெல்லாம் ப்ரஸாதித்தருளவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, அவரும் இவருடைய அத்யவஸாயபாஹுள்யத்தை அறியவேணுமென்று '*ஆருக்கென்சொல்லுகேன்?' என்று முகங்கொடாமல் எழுந்தருளியிருக்க, உடையவரும் மீண்டு கோயிலேற எழுந்தருளினார். பின்பு நம்பியும் கோயிலுக்குத் திருநாள்ஸேவிக்க எழுந்தருளித் தம்மூரே திரும்பி எழுந்தருளுகிறவரை நம்பெருமாள் அருளப்பாடிட்டுத் திருமாலை திருப்பரியட்டம் தீர்த்தம் சடகோபனும் ப்ரஸாதித்து 'நம்மிராமாநுசனுக்கு ரஹஸ்யார்த்தங்களை உபதேசியும்' என்று அர்ச்சகமுகேந நியமித்தருள, நம்பியும் '(உ) "நாஸம்வத்ஸரவாஸிநே ப்ரப்ரூயாத்"

(க) "అహోద్వయస్యమాహాత్మ్యమహోవీర్యమహోబలం । మన్త్రరత్నంశుభకరం వేదసారంసనాతనం ॥ సర్వపాపక్షయకరం సర్వపుణ్యవివర్ధనం । శ్రీకరంలోకవశ్యఞ్చ సత్యం సంసారతారణమ్." (உ) "నాసంవత్సరవాసినేప్రబ్రూయాత్."

† 'ஸத்யஸ்ஸம்ஸாரதாரகம்' என்றும் பாடம்.

என்றும், (க) "இதம்தேநாதபஸ்காய" என்று தொடங்கி (உ) "நசாஶுஶ்ருஷவேவாச்யம்" என்றும் தேவரீர் நியமித்தருளிற்றே!' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பெருமாளும் 'அப்படியன்று; (ங) "ஶரீரம்வஸுவிஜ்ஞாநம்" என்றுதொடங்கிச் சொல்லப்பட்ட ஶிஷ்யலக்ஷணபூர்த்தியுள்ள உடையவருக்குச் சொல்லக்குறையில்லை' என்று அருளிச்செய்ய, நம்பியும் உடையவரைக் குறித்து 'ஊரேற வாரும்' என்று அருளிச்செய்து எழுந்தருள, இராமாநுசனும் திருக்கோட்டியூர்நம்பிஸந்நிதிக்குச் செல்ல,அவரும்'இற்றைக்குப்போய் வாரும்' என்ன, இவரும் மீண்டு கோயிலேற எழுந்தருளினார். இப்படி பதினெட்டுபர்யாயம் எழுந்தருளி ஸ்ரீபாதத்திலேஸேவித்து நின்றவளவிலும் நம்பியும் இவருடைய த்ருடாத்யவஸாயபரீக்ஷார்த்தமாக ஒன்றும் அருளிச்செய்யாமலிருக்க, இராமாநுசனும் பெரியஆர்த்தியோடே மீண்டு * இணைமலர்க் கண்ணீர் ததும்பக் கோயிலேற எழுந்தருளியிருந்தார். அவ்வளவிலே திருக்கோட்டியூர்நம்பிஶிஷ்யரான ஒருஸ்ரீவைஷ்ணவர் வந்து நம்பெருமாளை ஸேவித்து மீண்டு எழுந்தருளுகிறவர், உடையவர் ஸ்ரீபாதத்திலே ஸேவித்துநிற்க, அவருடனே தம்முடைய ஆர்த்தியெல்லாந் தோன்றும்படி "பூந்துழாய்முடியார்க்குத் * தகவல்ல; * பொன்னாழிக்கையாருக்குத் * தகவல்ல" என்று விண்ணப்பஞ்செய்து போகவிட்டருள, அந்தஸ்ரீவைஷ்ணவரும் நம்பிதிருவடிகளிலே சென்று தண்டனிட்டு அச்செய்தியை விண்ணப்பஞ்செய்ய,நம்பியும் 'இத்தனை ஆர்த்தி யுண்டாவதே!' என்று உகந்தருளி 'தண்டும் பவித்ரமுமாகத் தாம் ஒருவரே வருவது' என்று அவரையே மீண்டு இராமாநுசன்பக்கல் போகவிட்டருள,ஸ்ரீவைஷ்ணவரும் உடையவர் திருவடியேறச்சென்று தண்டனிட்டு நம்பியருளிச்செய்ததை விண்ணப்பஞ்செய்ய, உடையவரும் கேட்டருளி மிகவும்உகப்போடே அவரைத் தண்டனிட்டு, கூரத்தாழ்வானையும் முதலியாண்டானையுங் கூட்டிக்கொண்டு அதித்வரையோடே திருக்கோட்டியூரேறச்சென்று நம்பிதிருவடிகளிலே தண்டன்ஸமர்ப்பித்து நிற்க, நம்பியும் உடையவரைப்பார்த்து'உம்மையொருவரையுமன்றோ வரச்சொன்னோம்;இவர்களைக்கொண்டு வருவானென்?'என்று கேட்டருள, உடையவரும் 'தேவரீர் தண்டும் பவித்ரமுமாகவன்றோ வரச்சொல்லி யருளிற்று;இவர்களைத் தண்டும் பவித்ரமுமென்றே கூட்டிக்கொண்டு வந்தேன்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, நம்பியும்'தண்டு ஆர்? பவித்ரம் ஆர்?'என்று கேட்டருள,உடையவரும் முதலியாண்டானைக் காட்டி 'இவர் த்ரிதண்டம்,' கூரத்தாழ்வானைக்காட்டி 'இவர் பவித்ரம்' என்று அருளிச்செய்ய, நம்பியும் 'ஆகில், இவ்வர்த்தத்தை இவர்களுக்கொழிய மற்றொருவர்க்கும் சொல்லாதேகொள்ளும்' என்று நியமித்தருளித் தம்திருவடிகளைத் தொடுவித்துச் சூளுறவுகொண்டு தம் பரமக்ருபையாலே (ச) "ப்ரணவாத்யம்நமோமத்யம் நாராயணபதாந்திமம் - மந்த்ரமஷ்

(க) "ఇదన్తేనాతపస్కాయ." (உ) "నచాశుశ్రూషవేవాచ్యం." (ங) "శరీరంవసువిజ్ఞానం." (ச) "ప్రణవాద్యం నమోమధ్యం నారాయణపదాన్తిమం। మన్త్రమష్టాక్షరంవిద్యాత్ సర్వసిద్ధికరంనృణాం ॥ ముముక్షూణాంసదాజప్యం భుక్తిముక్తిఫలప్రదం। వైష్ణవానాంసదాజప్యం భక్తిజ్ఞానప్రవర్ధనం."

டாக்ஷரம்வித்யாத் ஸர்வஸித்திகரம் †ந்ருணும் - முமுக்ஷுணும்ஸதாஜப்யம் புக்திமுக்திபலப்ரதம் - வைஷ்ணவாநாம்ஸதாஜப்யம்பக்திஜ்ஞாநப்ரவர்த்தநம்" என்கிறபடியே எட்டெழுத்திருவக்ஷரமாய்,பதத்ரயாத்மகமாய்,ஜ்ஞாநபக்திவைராக்யஜநகமாகையாலே முமுக்ஷுக்களான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு *நாத்தழும்பெழ ஸதாநுஸந்தேயமாய்*நலந்தருஞ்சொல்லான பெரியதிருமந்த்ரார்த்தத்தை ப்ரஸாதித்தருளினர். இராமாநுசனும் க்ருதார்த்தராய் அதின்மற்றைநாள் அவ்வூரி லெம்பெருமானை தெற்காழ்வார் திருவோலக்கத்திலே அநேகம் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு அப்பரமரஹஸ்யார்த்தத்தை அருளிச்செய்தருளினர்.

இச்செய்தியை நம்பி கேட்டருளி உடையவரை அழைத்து 'இந்தப்பரம ரஹஸ்யார்த்தத்தை வேறொருவர்க்குஞ் சொல்லாதேகொள்ளும் என்றன்றோ நாம் உமக்குச் சொன்னோம்;அத்தை மறுத்து நீர் அநேகம்ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்குச் சொன்னீரென்று கேட்டோம்' என்று கேட்டருள, உடையவரும் 'உள்ளது, தேவரீர்திருவடிகளை முன்னிட்டுக்கொண்டு சொன்னேன்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, நம்பியும் 'ஒருவர்க்குஞ் சொல்லவேண்டாவென்று நியமித்தன்றோ சொன்னோம்; அத்தை மறுத்துச்சொன்ன உமக்கு பலம் எது?' என்றுகேட்டருள, உடையவரும் 'ஆசார்யநியமநத்தை மறுத்த எனக்கு நரகமே பலம்' என்று அருளிச்செய்ய, 'இத்தையறிந்திருந்தும் சொல்லுவானேன்?' என்றுகேட்டருள,இராமாநுசனும்'அடியேன் ஒருவனேயன்றோ நரகம்புகுவது?தேவரீர்திருவடிகளை முன்னிட்டுக்கொண்டு சொல்லுகையாலே இவ்வாத்மகோடிகளெல்லாம் தேவரீர்திருவடிஸம்பந்தத்தாலே உஜ்ஜீவிப்பர்களென்று சொன்னேன்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, நம்பியும் 'இந்தப் பரஸம்ருத்தி நமக்குக்கூடிற்றில்லையே!'என்று,இவர்பரஸம்ருத்திக்குப்போரஉகந்தருளி 'எம்பெருமானரே! வாரும்' என்று எடுத்துஅணைத்துக்கொண்டு 'அவரோ நீர்!' என்று அருளிச்செய்து,'இதுவரையில்இத்தர்மநம் பரமவைதிகஸித்தாந்த மென்றிருந்தது; இன்றுமுதல் 'எம்பெருமானர்தர்மநம்' என்னுங்கோள்'என்று எல்லார்க்கும் அருளிச்செய்து,அந்த உகப்பின் மிகுதியாலே 'வாரீர் எம்பெருமானரே!இன்னமொரு சரமரஹஸ்யார்த்தவிசேஷஞ் சொல்லுவதாக இராநின்றோம்; இவ்வளவிலே நீர் த்ருப்தராயிராநின்றீர்;உம்முடைய அத்யவஸாயத்தைச் சொல்லிக்காணீர்' என்ன,எம்பெருமானரும் 'தேவரீர் அருளிச்செய்த அர்த்தத்துக்கு மேலே ஓரர்த்தமுண்டென்றிருந்தேனாகில் அவிஸ்வாஸியாவேன்; கேளாதிருந்தேனாகில் அருளிச்செய்த அர்த்தம் நெஞ்சிற்பட்டதில்லையாம்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய விரகறியாமல்'ஸ்ரோதவ்யஸாபேக்ஷனாய் வ்யாகுலாந்தஃகரணனாய் இராநின்றேன்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, நம்பியும் 'இப்போது போய் ஏகாந்தமாக நீர்ஒருவருமே வாரும்' என்று அருளிச்செய்ய, இவரும் கோயிலேற எழுந்தருளினர்.

பின்பு, எம்பெருமானரொருவருமே நம்பிஸ்ரீபாதத்தேறச்சென்று தண்டன்ஸமர்ப்பித்து நிற்க, நம்பி இவர்திருக்கையைப் பிடித்துக்கொண்டுபோய் ஏகாந்தமாக மேல்தளத்திலேயேறிப் படிக்கதவை விழவிட்டு எழுந்தருளி

† 'ஸதா' என்றும் பாடம்.

யிருந்து, ஒருவர்க்குஞ்சொல்லாதபடி தம்திருவடிகளைத்தொடுவித்துச் சூளுறவுகொண்டு தம்முடைய நிர்ஹேதுகக்ருபையாலே (க) "ஸர்வகுஹ்யதமம் பூய: ஶ்ருணு மே பரமம் வச: - இஷ்டோஸி மே த்ருடமிதி ததோ வக்ஷ்யாமி தே ஹிதம்" என்று கீதாசார்யன் அருளிச்செய்தாப்போலே நம்பியும் ஸர்வகுஹ்யதமமாய்ப் பரமரஹஸ்யமான சரமஶ்லோகத்தையும் அருளிச்செய்து அத்தால் ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற இதரோபாயத்யாகபூர்வகமான ஸித்தோபாயவைலக்ஷண்யத்தையும் ப்ரஸாதித்து, 'இந்தப் பரமரஹஸ்யார்த்தத்தை (உ) "இதந்தேநாதபஸ்காய நாபக்தாய கதாசந - நசாஶுஶ்ரூஷவே வாச்யம் நசமாம் யோஉப்யஸூயதி" என்று சொல்லுகிறபடியே பகவத்விமுகர் முதலான நாஸ்திகர் செவிப்படாதபடி பேணிக்கொண்டுபோரும்' என்று நியமித்தருள, இவரும் 'அடியேன் அப்படிப்பட்டபேருக்குச் சொல்லக்கடவேனல்லேன்; பகவத்ப்ரவணரான கூரத்தாழ்வானொருவர்க்கும் சொல்லாதிருக்கவொண்ணாதே!' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, நம்பியும் 'இவ்வர்த்தங்கேட்கைக்கு அதிகாரமுண்டேயாகிலும் (ங) "ஸம்வத்ஸரந்ததர்த்தம்வா மாஸத்ரயமதாபிவா - பரீக்ஷ்ய விவிதோபாயை: க்ருபயா நிஸ்ப்ருஹோவதேத்" என்கிறபடியே பஹுப்ரகாரத்தாலும் அவருடைய அத்யவஸாயத்தை யறிந்து ஒருஸம்வத்ஸரம் ஶுஶ்ரூஷைகொண்டு சொல்லும்' என்று நியமித்தருள, எம்பெருமானாரும் * மாயனன்றோதிய வாக்கதனைக் கற்று யதார்த்தஜ்ஞாநமுடையராய், அர்ஜுநன் ஷட்கத்ரயத்திலும் எடுப்புஞ் சாய்ப்புமாய்ப் போந்து இவ்வர்த்தங்கேட்டுத் தரித்தாப்போலன்றிக்கே "மெய்ம்மைப்பெருவார்த்தை விட்டுசித்தர் கேட்டிருப்பர்" என்கிறபடியே நிர்ப்பரராய், நிர்ப்பரத்வாநுஸந்தாநத்தாலே வந்த ப்ரீத்யுத்ருதியா லுண்டான ராஜகுலமாஹாத்ம்யத்தோடே புறப்பட்டுக் கோயிலேற எழுந்தருளினார்.

அநந்தரம் கூரத்தாழ்வானும், எம்பெருமானார்ஸ்ரீபாதத்திலே தண்டனிட்டு நிற்க, அவரைப் பார்த்தருளி 'ஆளவந்தார் நம்மை விஶேஷகடாக்ஷம் பண்ணிப் பேரருளாளரை நோக்கி ப்ரபத்திபண்ணி யருளினது ஸபலமாம்படி நம்பி நம்மை வாழ்வித்தருளினார்; கண்டீரோ?' என்று அருளிச்செய்து உடையவரும் ஆழ்வானைக் குறித்து 'உமக்குமுட்பட ஒருஸம்வத்ஸரம் ஶுஶ்ரூஷைகொண்டு அத்யவஸாயபாஹுள்யத்தை யறிந்துசொல்லென்று நியமித்தருளினார்' என்ன, ஆழ்வானும் 'ஒருஸம்வத்ஸரம் இஶ்ஶரீரத்திற்கு நிலையுண்டோ? இல்லையோ?' என்று வ்யாகுலாந்த:கரணராய் விசாரித்தருளிப் பெற்றாலல்லது தரியாதபேராசையாலே 'ஸம்வத்ஸர ஶுஶ்ரூஷாஸமம்-ஆசார்யன்திருமாளிகைவாசலிலே மாஸோபவாஸம்பண்ணுகை'என்றுஶாஸ்த்ரமுண்டாகையாலே அப்படிசெய்ய, உடையவரும் இரங்கி ப்ரஸாதித்தருளினார்.

(க) "సర్వగుహ్యతమంభూయః శ్రుణు మే పరమం వచః। ఇష్టోఽసి మే దృఢమితి తతో వక్ష్యామి తే హితం." (உ) "ఇదన్తే నాతపస్కాయ నాభక్తాయ కదాచన। న చాశుశ్రూషవే వాచ్యం న చ మాం యోఽభ్యసూయతి." (ங) "సంవత్సరం తదర్ధం వా మాసత్రయమథాపి వా। పరీక్ష్య వివిధోపాయైః కృపయా నిస్పృహో వదేత్."

முதலியாண்டானும் ; எம்பெருமானார்திருவடிகளிலே தண்டன்ஸமர்ப்பித்து 'அடியேனுக்கும் இவ்வர்த்தம் ப்ரஸாதித்தருளவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய,உடையவரும் 'ஆழ்வான் ஒருவர்க்குமே நம்பிஸ்ரீபாதத்திலே விண்ணப்பஞ்செய்துகொண்டது; நீர் நம்பிஸ்ரீபாதத்தேறப்போய்க் கேளும்' என்று அருளிச்செய்ய, முதலியாண்டானும் திருக்கோட்டியூரேற எழுந்தருளி நம்பிஸ்ரீபாதத்திலேதண்டன்ஸமர்ப்பித்துக்கொண்டு ஆறுமாஸம்நின்றவிடத்திலும் அவர் முகங்கொடாமலிருக்க, பின்பு ஆண்டானும் நம்பிதிருவடிகளிலே ஸேவித்து நிற்க, அவரும் 'ராமாநுஜபரிக்ருஹீதனைப்போலேயிருந்தாயீ!' என்ன, 'அடியேன் தாஸரதி' என்ன, 'ஆகில், என்?' என்று கேட்டருள, இவரும் 'சரமரஹஸ்யார்த்தம் அடியேனுக்கும் ப்ரஸாதித்தருளவேணும்' என்றுவிண்ணப்பஞ்செய்ய, நம்பியும் '(க)"வித்யாமதோதநமதஸ் த்ருதீயோஉபிஜநாந்மதஃ - ஏதேமதாவலிப்தாநா மேதஏவஸதாந்தமாஃ" என்கிற இம்மூன்று குறும்பும் போனால் எம்பெருமானார்தாமே க்ருபைபண்ணி ப்ரஸாதித்தருளுவர்; அஞ்சாதேபோம்' என்று தம்திருவடித்தாமரைகளாலே இவர்உத்தமாங்கத்தைப் பூஷிக்கும்படிப்ரஸாதித்து விடைகொடுத்தருளினார். முதலியாண்டானும் மிகவும் ஸமதமாத்யாத்மகுணங்களையுடையராய்க் கோயிலுக்கு எழுந்தருளி, உடையவர்ஸ்ரீபாதத்தில் தண்டன்ஸமர்ப்பித்துத் தம்முடைய ஆர்த்தியெல்லாந்தோற்ற நம்பிஅருளிச்செய்தபடியை விண்ணப்பஞ்செய்து ஸவிநயராய் நிற்க, உடையவரும் தம்ஸந்நிதிமுதலிகளைப் பார்த்தருளி 'ஆண்டான் நம்பிஸந்நிதியில் ஸ்வரூபஶிக்ஷைபெற்று வந்த வேஷமிருந்தபடி பாருங்கோள்' என்று அருளிச்செய்து, மிகவும் உகப்போடே ஆண்டானுக்கும் ஸர்வகுஹ்யதமமான சரமஶ்லோகார்த்தத்தை உபதேசித்தருளி அதிஸந்துஷ்டராய் 'இப்போதன்றோ நமக்குத் தண்டும் பவித்ரமும் கைபுகுந்தது' என்று அருளிச்செய்தருளினார்.

இளையாழ்வார் திருமாலையாண்டானிடத்துத் திருவாய்மொழிகேட்டல்.

அநந்தரம் சிலநாளைக்குப் பின்பு, திருக்கோட்டியூர்நம்பி கோயிலுக்கு எழுந்தருளி நம்பெருமாளை ஸேவித்துப் புறப்பட்டுத் திருமாலையாண்டானையும் அழைத்துக்கொண்டு எம்பெருமானார்மடமே யெழுந்தருளினவாறே உடையவரும் நம்பிஸ்ரீபாதத்திலே ஸேவித்துநிற்க, அவரைக் கடாக்ஷித்து 'நீர் திருமாலையாண்டான்பக்கலிலே திருவாய்மொழிக்கு அர்த்தம் கேளும்' என்று உடையவரை அவர்திருக்கையிலேகாட்டிக்கொடுத்தருளித் தாம்மீண்டு திருக்கோட்டியூரேற எழுந்தருளினார்.

திருமாலையாண்டானும் நம்பி அருளிச்செய்தபடியே திருவாய்மொழி தொடங்கி நடத்தாநிற்க, ஆளவந்தார் அருளிச்செய்தபடி ஆண்டான் நிர்வஹித்ததொழியப் பாட்டுக்கள்தோறும் சில அர்த்தவிஶேஷங்களை ப்ரதிபாதித்து உடையவர் அருளிச்செய்ய, 'இது ஆளவந்தார் அருளிச்செய்யக் கேட்

(க) "విద్యామదోధనమద స్తృతీయోఽభిజనాన్మదః । ఏతేమదావలిప్తానా మేతఏవ సతాందమాః."

டிலோம்' என்று அருளிச்செய்தருளி, "அறியாக்காலத்துள்ளே" என்கிற பாட்டுக்கு 'அறிவுநடையாடாத தசையிலே ஸம்பந்தஜ்ஞானத்தைப் பிறப்பித்து, பிறந்த ஜ்ஞானத்தை யழிக்கக்கடவதான தேஹஸம்பந்தத்தோடே பின்னையும் வைத்தாய் என்கிற இழவாலே அருளிச்செய்கிறார்' என்று திருமாலையாண்டான் அருளிச்செய்ய, உடையவரும் கேட்டருளி 'முன்னிற்பாட்டுக்களும் பின்னிற்பாட்டுக்களும் பெரியப்ரீதியோடே நடவாநிற்க, நடுவே அப்ரீதிதோற்றச் சொல்லுமது சேராது; ஆகையாலே, இங்ஙனேயா மித்தனை:— "அறியாமாமாயத்தடியேனை அறியாக்காலத்துள்ளே அடிமைக்கண் அன்புசெய்வித்து வைத்தாயால்" என்று அருளிச்செய்கிறார்' என்று இத்தையும் ஒரு உபகாரஸ்ம்ருதிபர மாக்கி அருளிச்செய்தவாறே, 'இது விஶ்வாமித்ர ஸ்ருஷ்டி, ஆளவந்தார் அருளிச்செய்யக் கேட்டிலோம்' என்று திருவாய்மொழிக்கு அர்த்தமருளிச்செய்கை தவிர்ந்திருக்க, திருக்கோட்டியூர்நம்பி இத்தைக் கேட்டருளிக் கோயிலிலே திருமாலையாண்டான்பக்கலெழுந்தருளி 'திருவாய்மொழி நடக்கிறதோ?' என்று கேட்டருள, ஆண்டானும் 'அடியேன் ஆளவந்தார்பக்கல் கேட்ட அர்த்தமொழிய இவர் வேறே சிலஅர்த்தங்களை ஸ்வகல்பிதமாகச் சொல்லுகையாலே தவிர்ந்தேன்' என்ன, நம்பியும் 'அவர்சொன்ன அர்த்தமேது?' என்ன, ஆண்டானும் "'அறியாக்காலத்துள்ளே" என்கிற பாட்டுக்கு உபகாரஸ்ம்ருதியாகவேணு மென்கிறார்' என்ன, 'இவ்வர்த்தமும் ஆளவந்தார் அருளிச்செய்ய நாம் கேட்டிருக்கிறோம்' என்று நம்பி அருளிச்செய்து 'ஸாந்தீபநிபக்கலிலே க்ருஷ்ணன் வேதாத்யயநம் பண்ணினாப்போலே காணும், உம்முடையபக்கலிலே எம்பெருமானார் திருவாய்மொழி கேட்கிறதும்; ஆளவந்தார் திருவுள்ளத்திலுள்ள அர்த்தமொழிய இவர்க்கு வேறொன்றும் ப்ரகாஶியாது; இவர்க்கு நீர் அஜ்ஞாதஜ்ஞாபநம் பண்ணுகிறோ மென்று இராதே கொள்ளும்' என்று அருளிச்செய்து, திருமாலையாண்டானையும் பெரியநம்பியையுங் கூட்டிக்கொண்டு எம்பெருமானார்மடமே யெழுந்தருள, உடையவரும் அதிப்ரீதியுடனே தாளுந் தடக்கையுங் கூப்பி இவர்கள் திருவடிகளிலே ஸேவித்துநிற்க, இவர்களும் 'திருவாய்மொழி விட்ட தறுவாய் தொடங்கி நீரே பலகால் அநுவர்த்தித்தாகிலும் ப்ரபந்தத்தைத் தலைக்கட்டும்' என்று ஆண்டானுக்கு அருளிச்செய்தார்கள். பின்னையுந் திருவாய்மொழிதொடங்கி நடவாநிற்கச்செய்தே, மீண்டும் ஒருஅர்த்தப்ரஸ்தாவத்திலே ஆண்டான் ப்ரதிபாதித்த அர்த்தங் கேட்டு 'ஆளவந்தார் இப்படி அருளிச்செய்யார்' என்று உடையவர் விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஆண்டானும் 'நீர் ஆளவந்தாரைக் கண்ணிலும் காணாதிருக்க, 'இப்படி அருளிச்செய்யார்' என்கைக்கு நிதாநம் என்?' என்று கேட்டருள, உடையவரும் 'நான் ஆளவந்தாருக்கு ஏகலவ்யனன்றோ?' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஆண்டானும் 'திருக்கோட்டியூர்நம்பி நமக்கு உரைத்தது ஒத்திருந்தது; இதுவும் ஒருதிருவவதாரம்; ஆளவந்தார்பக்கல் கேளாத அர்த்தமெல்லாம் இங்கே கேட்டோம்' என்று இவரைத் தண்டனிட்டருளினார்.

இளையாழ்வார் திருவரங்கப்பெருமாளரையரிடத்தில் சரமோபாயத்தை யுணர்தல்.

பின்பு எம்பெருமானாரும் திருவாய்மொழி சாத்திப் போர ப்ரீதராயிருக்க, அவரைப்பார்த்துப் பெரியநம்பியும் 'ஆழ்வார்திருவரங்கப்பெருமாளரையர்பக்கலிலே இன்னமொரு அர்த்தவிசேஷ முண்டு; அத்தைஅவர்பக்கலிலே கேளும்' என்று அருளிச்செய்தருள, உடையவரும் அது லபிக்கைக்காக அன்றுமுதல் ஆறுமாஸம் அரையருக்கு உகப்பாகப் பாலமுதுகாய்ச்சி ஸமர்ப்பித்தும் திருவத்யயநகாலங்களிலே அரையர்திருமேனிக்கு அநுரூபமாக மஞ்சட்காப்பு அரைத்து ஸமர்ப்பித்தும் அநுவர்த்தித்துப் போருங்காலத்திலே, ஒருநாள் மஞ்சட்காப்பரைத்து நீராடப்பண்ணுகிற காலத்தில் அவருடைய திருமேனிக்கு அநுரூபமல்லாதிருக்கிறபடியை அவர்திருமுகமண்டலவிகாரத்திலே கண்டு மஞ்சட்பாத்ரத்தைக் கடக்கவைத்து வேறே பாங்காக மஞ்சட்காப்பரைத்துச் சாத்தி நீராடப்பண்ணியருள, திருவரங்கப்பெருமாளரையரும் அத்தைக்கண்டு மிகவுந் திருவுள்ளமுகந்தருளி உடையவரைக் குறித்து 'என்னுடைய ஸர்வஸ்வத்தையுங் கொள்ளைகொள்ளவோ நீர் இப்படி செய்தது?' என்று அருளிச்செய்து, 'வாரீர் எம்பெருமானாரே! உமக்கு ஒருசரமபுருஷார்த்தஞ் சொல்லுகிறோம்: கேளீர்' என்று "*தேவுமற்றறியாத ஸ்ரீமதுரகவிகளைப்போலே நீரும் (க) "குருரேவபரம்ப்ரஹ்ம குருரேவபராந்தநம் - குருரேவபரஃகாமோ குருரேவபராயணம் - குருரேவபராவித்யா குருரேவபராமதிஃ - யஸ்மாத்ததுபதேஷ்டாஉஸௌ தஸ்மாத்குருதரோகுருஃ" என்று சொல்லுகிறபடியே, * தீமனங்கெடுத்தும்*மருவித்தொழும் மனமே தந்தும் * அறியாதனவறிவித்த ஆசார்யனே உபாயோபேயம்' என்று விஸ்வஸித்து,'(உ)"ஆசார்யஸ்ஸஹரிஸ்ஸாக்ஷாச் சரரூபீநஸம்ஸயஃ"என்றும்,"பீதகவாடைப்பிரானார் பிரமகுருவாகிவந்து" என்றும் சொல்லுகிறபடியே உறங்கும்பெருமாள்தானே உலாவும்பெருமாளாய்வந்தார் என்றிரும்'என்று பஞ்சமோபாயநிஷ்டையான சரமபர்வார்த்தவிசேஷத்தை ப்ரஸாதித்தருளினார்.

'பெரியநம்பிஸ்ரீபாதத்திலே ஆஸ்ரயித்தபோதே ஸ்வரூபஸித்தியுண்டாயிருக்க, இவர் பலர்ஸ்ரீபாதத்திலும் உபதேஸங்கேட்கைக்கு அடியென்? அவர்கள்தாம் மேல்விழுந்து அர்த்தங்களை உபதேசிக்கைக்கு அடியென்?'என்னில்:—ஒருராஜா ஸ்வகுமாரார்த்தமாகப் பலமந்த்ரிகளிடத்தே நிதிகளைவைத்துத் தன்குமாரன் ப்ரபுத்தனானவாறே கொடுக்கச்சொல்லிப் போமாபோலே, ஆளவந்தாரும் இவர்களிடங்களிலே ஒவ்வொரு அர்த்தவிசேஷத்தை உபதேசித்துவைக்கையாலே, ஆளவந்தார்ஸ்ரீபாதத்திலே ஸேவித்து அவ்வர்த்தங்களைப் பெறாத இழவு தீர, இவர்கள்பக்கல் அவ்வர்த்தங்களைப் பெற்று இழவுதீர்ந்தாரித்தனை; இனி, இவ்வாசார்யர்களுக்கு ஆளவந்தார் இளையாழ்வாரை "*ஆம்முதல்வன்' என்று கடாக்ஷித்து 'நாம் உங்களுக்குச்சொல்லும் பரமரஹஸ்யத்தை இளையாழ்வாருக்குச் சொல்லுங்கோள்' என்று நியமித்தருளுகையா

(க) "గురురేవపరంబ్రహ్మ గురురేవపరథనం। గురురేవపరఃకామో గురురేవపరాయణం॥ గురురేవపరావిద్యా గురురేవపరాగతిః । యస్మాత్తదుపదేష్టాఽసౌ తస్మాద్గురుతరోగురుః."

(உ) "ఆచార్యస్సహరిస్సాక్షా చ్చరరూపీనసంశయః."

லே 'ஶிஷ்யனாகிலுமாம், ஆசார்யனாகிலுமாம்; விலக்ஷணஸம்பந்தமே வேண்டுவது' என்று மேல்விழுந்து உபதேசித்தார்கள்: ஆகையாலே, முன்புள்ள ஆசார்யர்கள் இவர்க்கு ஆசார்யர்களாய் வீறுபெற்றார்கள்; பின்புள்ளவர்கள் இவர்க்கு ஶிஷ்யர்களாய் ஸ்வரூபம்பெற்றார்கள்; ஒருஹாரத்தின் நடுவே மாணிக்கங் கிடந்து அந்தஹாரத்தை ஶோபிதமாக்குமாபோலே, * இடையே இராமாநுசமுனியாய் விளங்கினாரிறே.

உடையவர் கத்யத்ரயமும், நித்யத்திருவாராதநப்படியும் அருளிச்செய்து 'பரப்ரஹ்மம் ஸ்ரீமந்நாராயணனே' என்று அறுதியிட்டுத் தர்ஶநப்ரவர்த்தநம்பண்ணிக்கொண்டு போருகிற காலத்திலே, இவர் ஏழகம் மாதுகரம்பண்ணும்போது † ஸ்நாநத்தாரை நெருக்கிக்கொண்டுபோருகையாலே அவர்களிலே ஒருவர் இவர் மாதுகர ‡(ம்பண்ணுகிறவிட)த்திலே விஷமிஶ்ராந்நத்தை ப்ரயோகிக்கும்படி ‡ (நியமித்துவைக்க, அந்த க்ருஹஸ்தரும்) ஸ்வஸ்த்ரீயை ப்ரேரிக்க, அவளும் 'கூடாது' என்ன, அவனும் நிர்ப்பந்திக்க, அவளும் விஷமிஶ்ராந்நத்தை மறித்து ஸமர்ப்பித்து தண்டனிட்டுப்போக, இவரும் 'இதென்!' என்று திகைத்து ஊாவமறிந்து ஸகராந்நத்தை ஸாகராமிநியான திருக்காவேரியிலே கரைத்துவிட்டு உபவஸித்திருக்க, இச்செய்தியைத் திருக்கோட்டியூர்நம்பி கேட்டருளிக் கோயிலுக்கு எழுந்தருளாநிற்கச்செய்தே மத்யாஹ்நகாலத்திலே திருக்காவேரியிலே எழுந்தருளாநிற்க, உடையவரும் முதலிகளுமாக எழுந்தருளி நம்பிஸ்ரீபாதத்திலே தண்டனிட்டுக்கொண்டு கிடக்க, நம்பியும் அவரை எழுந்திருக்கச்சொல்லாமலிருக்க, கிடாம்பியாச்சானும் 'இதென்ன ஶிஷ்யாசார்யக்ரமந்தான்? கருமுகைமாலையை வெய்யிலிலே போகடுவார்களோ?' என்று பரிந்தெடுக்க, நம்பியும் 'உம்மைக்காணும் தேடுகிறோம்; திருமேனிக்குப் பரிவர் நீர்தாம்; இன்றுமுதல் தளிகைக்குப்பண்ணி இவர்க்கு ஏகமாதுகரமாக ப்ரஸாதியும்' என்று நியமித்தருள, கிடாம்பியாச்சானும் அப்படியே பண்ணி ஸாதித்துக்கொண்டு எழுந்தருளியிருந்தார்.

அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானார் உடையவரை ஆஶ்ரயித்தல்.

பின்பு, யஜ்ஞமூர்த்தி யென்கிற மஹாவித்வானான ஒருப்ராஹ்மணன் கங்காஸ்நாநத்துக்குப்போய் அங்குஸ்நாநம்பண்ணி அங்குள்ள வித்வான்களை ஜயித்து அங்கே மாயாவாதஸந்யாஸாஶ்ரமத்தையும் பரிக்ரஹித்து வித்யையாலும் ஶிஷ்யஸம்பத்தாலும் மிகுந்தவனாயிராநிற்க, அவனும் அங்கே உடையவருடைய வைபவத்தைக் கேட்டு 'நாம் அங்கேறப்போய் அவருடனே தர்க்கிக்கவேணும்' என்று அநேகஶாஸ்த்ரங்களை யெழுதி க்ரந்தங்களையும் சுமைசுமையாகக் கட்டி எடுப்பித்துக்கொண்டு தன்வித்யாகர்வமெல்லாம் தோற்றப் பெரியமதிப்புடனே அதித்வரையிலே கோயிலேறவந்து உடையவரைப் பார்த்து 'என்னுடன் தர்க்கிக்கவேணும்' என்ன, இவரும் 'அப்படியே செய்கிறோம்; நீ தோற்றால் என்னசெய்கிறாய்?' என்ன, அவனும் 'நான் தோற்றேனாகில் உம்முடையபாதரக்ஷையைச்சுமந்து உம்முடையபேரையு மிட்டுக்

† 'ஸ்நாநத்துறையை' என்று பாடாந்தரம்.

‡ குண்டலிதக்ரந்தங்கள் சிலபிரதிகளில் காணப்படுகின்றன.

கொண்டு உம்முடைய ஸித்தாந்தத்திலே புகுரக்கடவேன்' என்ன, உடையவரும் 'நாம் தோற்றோமாகில் க்ரந்தஸந்யாஸம்பண்ணித் தோற்றோமென்கிறோமித்தனை' என்ன, அவனும் ஸம்மதித்து இப்படி அந்யோந்யம் ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணிக்கொண்டு பதினெட்டுநாள் அவதியுமிட்டு இருவரும் ஒருவருக்கொருவர் தோலாமல் மத்தகஜங்கள்பொருமாபோலே தர்க்கிக்க, இப்படி பதினாறுநாள் ஒருவருக்கொருவர் தோலாமல் தர்க்கித்து அவனை ஜயிக்கப்போகாமல் பதினேழாம்நாள் அவனுடையயுக்தி ப்ரபலமாக, இவரும் அதுக்குமேல் ஒன்றுந் தோன்றாமல்நிற்க, அவ்வளவிலே அவனும் தன்வெற்றிதோற்றஎழுந்திருந்து அற்றைக்குப்போக, இராமாநுசனும் வ்யாகுலாந்தஃகரணராய் மடமேஎழுந்தருளித் தம்திருவாராதநமான பேரருளாளரையுந் திருவடிவிளக்கி அமுதுசெய்யப்பண்ணி, பெருமாளுடன் வெறுத்து 'பெருமாளே! ஆழ்வார்தொடங்கி ஆளவந்தாளவாக இத்தனைகாலம் ஓராண்வழியாய் ப்ரதிஷ்டிதமாய்வந்த இத்தர்ஶநம் அடியேனைத்தொற்றித்தோற்கக்கடவதோ! இந்நாள்வரையில் தேவரீர் ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதிகள் ஸத்ய மென்று ப்ரமாணத்தை நடத்திக்கொண்டு போந்தீர்; இப்போது ஒரு ம்ருஷாவாதியைக் கொண்டுவந்து என்னுடையகாலத்திலே எல்லா ப்ரமாணங்களையும் அழித்துப்போகட்டு லீலைகொண்டாடத் திருவுள்ளமாகில் அப்படியே செய்தருள' என்று விண்ணப்பஞ்செய்து தாமும் அமுதுசெய்யாமல் கண்வளர்ந்தருள, பேரருளாளரும் அன்றுராத்ரி இவர்ஸ்வப்நத்திலே எழுந்தருளி 'இளையாழ்வீர்! நீர் முசிப்பானேன்? உமக்கு ஸமர்த்தனாயிருப்பானொரு ஶிஷ்யனை உண்டாக்கித் தந்தோங்காணும்; உம்முடைய பரமாசார்யரான ஆளவந்தார் அருளிச்செய்த மாயாவாதகண்டநத்தைச் சொல்லி அவனை ஜயியும்' என்று அருளிச்செய்தருள, உடையவரும் விடிவோரை திருநாமோச்சாரணம்பண்ணியெழுந்திருந்து திருக்கண்களை விழித்து 'இதொருஸ்வப்நமிருந்தபடி யென்!' என்று மிகவுந் திருவுள்ளமுகந்து ஸ்வப்நத்தில்அருளிச்செய்த யுக்தியைத் தம்திருவுள்ளத்திலே கொண்டு எழுந்தருளியிருந்து, ஸந்தோஷத்துடனே நித்யகர்மாநுஷ்டானஞ் செய்தருளித் தம்திருவாராதநமான பேரருளாளரையும் ஸேவித்துப் புறப்பட்டு ப்ரஸந்நகம்பீரராய்க்கொண்டு தர்க்ககோஷ்டியிலே எழுந்தருள, அவ்வளவிலே அந்தவித்வானும் ஹாவஜ்ஞனைகையாலே, உடையவர் எழுந்தருளுகிற காம்பீர்யத்தையும் ஸந்தோஷத்தையுங் கண்டு 'இவர் நேற்று இங்குநின்றும் எழுந்தருளும்போது சோம்பிக்கொண்டுபோனார்; இப்போது மத்தகஜம்போலே இங்கே வாராநின்றார்; ஆகையாலே இது மாநுஷமன்று; அதிமாநுஷசேஷ்டிதமாயிராநின்றது' என்று நிஶ்சயித்து, சடக்கென எழுந்திருந்து எதிரேசென்று உடையவர்திருவடிகளிலே ஸேவித்து 'தேவரீருக்குத் தோற்றேன்' என்று ஶ்ரீபாதரக்ஷைகளை ஶிரஸாவஹித்துக்கொண்டு 'அடியேனை இரங்கியருளவேணும்' என்ன, உடையவரும் 'இதென்!' என்று திகைத்து 'தர்க்கிக்கலாகாதோ?' என்ன, அவனும் உடையவரைக்குறித்து 'தேவரீருக்குப் பெரியபெருமாள் ப்ரத்யக்ஷமானபின்பு, தேவரீரென்ன பெரியபெருமாளென்ன பேதமில்லை யென்று அறிந்தேன்; இனி அடியேன் தேவரீர்ஸந்நிதியில் வாய்திறந்து ஒருவார்த்தைசொல்ல ப்ராப்தியில்லை' என்ன, உடையவ

ரும் உகந்தருளி 'ஆகிலும், நீர் சொன்ன மாயாவாதஸித்தாந்தத்திலும், ப்ரஹ்
மம்நிர்க்குணமென்கையாலே அந்தப்ரஹ்மத்திற்கு ஸத்யத்வாதி குணயோகங்
களைச் சொல்லுகிற வேதவாக்யங்கள் அப்ரமாணங்களாய்விடும்; அவித்யா
திரோஹிதமான ப்ரஹ்மத்துக்குக் குணயோக முண்டாகையாலே ஸகுண
ஶ்ருதியில் விரோதமில்லை யென்றீராகில் அதுகூடாது; எங்ஙனேயென்னில்;—
(௧) "ஜ்ஞாநரூபம்பரம்ப்ரஹ்ம தந்நிவர்த்யம்ம்ருஷாத்மகம் - அஜ்ஞாநஞ்சேத்
திரஸ்குர்யாத் க:ப்ரபுஸ்தந்நிவர்த்தநே" என்கிறபடியே ஜ்ஞாநரூபமா யிருந்
துள்ள பரப்ரஹ்மத்தை அஜ்ஞாநரூபமான அவித்யை மறைத்ததாகில் அந்த
அவித்யைக்கு நாசமில்லையாகையாலே, அது நித்யமாய்விடும்; அப்படியாகி
லென்னென்னில்;—அவித்யை என்றும், ப்ரஹ்மம் என்றும் இரண்டுவஸ்து
உண்டாகையாலே, அத்வைதமென்கிற மஹாகஜம் த்வைதமாகிற ஆழங்காற்
சேற்றிலே அமிழ்ந்தது' இத்யாத்யுக்திகளை அருளிச்செய்ய, அவனும்
இசைந்து இவர்க்குத் தோற்று, ஏகதண்டத்தை முறித் தெறிந்துவிட்டு
எம்பெருமானார்திருவடிகளிலே ஸாஷ்டாங்கப்ரணாமம் பண்ணிக்கொண்டு
கிடக்க, எம்பெருமானாரும் தம்திருவடிமலர்களாலே அவன்முடியை ஶோபித
மாக்கி எடுத்தணைத்துக்கொண்டு மிகவும் க்ருபைசெய்தருள, அவனும் 'அடி
யேனுக்கு த்ரிதண்டகாஷாயாதிகளை ப்ரஸாதித்தருளவேணும்' என்று விண்
ணப்பஞ்செய்ய, உடையவரும் 'அப்படியே செய்கிறோம்' என்று திருவுள்ளம்
பற்றி, 'முன்பு ஶிகாயஜ்ஞோபவீதத்யாகம்பண்ணுகையாலே, அதற்கு ப்ரா
யஶ்சித்தம் பண்ணவேணும்'என்று (உ) "ஹீநோயஜ்ஞோபவீதேந யதிஸ்யாத்
த்யாநபிக்ஷுக:-தஸ்யக்ரியாநிஷ்பலாஸ்ஸ்யு: ப்ராயஶ்சித்தம்விதீயதே-காயத்ரீ
ஸஹிதாயைவ ப்ராஜாபத்யாந்ஷடாசரேத் - புநஸ்ஸம்ஸ்காரமாஹ்ருத்ய தார்
யம்யஜ்ஞோபவீதகம்" என்கிறபடியே ஶாஸ்த்ரோக்த ப்ரக்ரியையாலே ப்ரா
யஶ்சித்தமும் பண்ணுவித்து ஶிகாயஜ்ஞோபவீதங்களையும் தரிப்பித்து,
(௩) "ப்ரதார்யஸ்தாபஸம்ஸ்காரோ வைஷ்ணவோமுநிபிஸ்ஸ்ம்ருத:-ஸர்வாஶ்ர
மேஷுவஸதாம் ஸ்த்ரீஶூத்ராணாந் த்விஜோத்தம" என்கிறபடியே திரு
விலச்சினைமுதலாகப் பஞ்சஸம்ஸ்காரங்களையும் ப்ரஸாதித்து, (௪) "உபவீதந்
த்ரிதண்டஞ்ச பாத்ரம்ஜலபவித்ரகம் - கௌபீநம்கடிஸூத்ரஞ்ச † நத்யாஜ்யம்
யாவதாயுஷம்" என்கிறபடியே த்ரிதண்டகாஷாயாதிகளை நீர் உள்ளதனையுந்
தரியும்' என்று ப்ரஸாதித்தருளி, உகப்பின்மிகுதியாலே பேரருளாளர் தம
க்கு ஸ்வப்நமுகேந அருளிச்செய்தருளின உபகாரத்திற்கு ஸ்மாரகமாக 'அரு
ளாளப்பெருமாளெம்பெருமானார்' என்று திருநாமஞ் சாத்தியருளினார்.

---

(௧) "జ్ఞానరూపం పరం బ్రహ్మ తన్నివర్త్యం మృషాత్మకం। అజ్ఞానం చేత్తిరస్కుర్యాత్ కః ప్ర
భుస్తన్నివర్తనే." (உ) "హీనో యజ్ఞోపవీతేన యది స్యాద్ధ్యానభిక్షుకః। తస్య క్రియా నిష్ఫలాస్స్యుః
ప్రాయశ్చిత్తం విధీయతే॥ గాయత్రీసహితాయైవ ప్రాజాపత్యాన్ షడాచరేత్। పునస్సంస్కారమా
హృత్య ధార్యం యజ్ఞోపవీతకం." (௩) "ప్రధార్యస్తాపసంస్కారో వైష్ణవో మునిభిస్స్మృతః। సర్వా
శ్రమేషు వసతాం స్త్రీశూద్రాణాం ద్విజోత్తమ." (௪) "ఉపవీతం త్రిదణ్డఞ్చ పాత్రం జలపవిత్రకం।
కౌపీనం కటిసూత్రఞ్చ న త్యాజ్యం యావదాయుషమ్."

† 'நத்யஜேத்' என்றும் பாடம்.

அநந்தரம், அவரை அழைத்துக்கொண்டுபோய் நம்பெருமாளையும் ஸேவிக்கப்பண்ணித் தீர்த்தப்ரஸாதமும் ஸ்ரீசடகோபனும் ப்ரஸாதிப்பித்துப் புறப்பட்டு மடமேகொண்டுபோய்த் தம்திருவாராதநமான பேரருளாளரை ஸேவிக்கப்பண்ணுவித்து 'இவர்காணும் உம்மை நம்பக்கல் சேர்த்தருளினவர்' என்று அருளிச்செய்து, அவரைத் திருவாராதநம்பண்ணி அமுதுசெய்வித்துத் தாமும் அமுதுசெய்து இவர்க்குத் தளிகைப்ரஸாதமும் ப்ரஸாதித்தருள, இவரும் அமுதுசெய்து†ஸஹ்ருஷ்டராய் வாழ்ந்துகொண்டிருக்குங் காலத்திலே, உடையவர் இவரைப்பார்த்து 'வாரீர், அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானாரே! ஆழ்வார்கள் அருளிச்செய்த திவ்யப்ரபந்தங்களை ஓதிர்' என்று அருளிச்செய்து, திருப்பல்லாண்டு தொடங்கி நாலாயிரமும் ஓதுவித்து, மற்றும்வேண்டும் தத்வபரீக்ஷகளையும் ப்ரஸாதித்தருளினார்.

அநந்தரம் உடையவர், ஆழ்வானையும் ஆண்டானையும் அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானாரையும் க்ருபைபண்ணிக்கொண்டு, வித்வத்கோஷ்டியாக நடக்குங்காலத்திலே, ஆசார்யர்களெல்லாரும் வந்து உடையவர்திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயித்ததைக் கேட்டு, அநந்தாழ்வானும், எச்சானும், தொண்டனூர் நம்பியும், மருதூர்நம்பியும் உடையவர்திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயிக்கவேணுமென்று எழுந்தருள, அவர்களை அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானார் ஸ்ரீபாதத்திலே ஆஶ்ரயிப்பித்தருளினார். அப்போது அவரும் பீதராய், அவர்களைக் குறித்து 'குருவியின்கழுத்திலே பனங்காயைக் கட்டினாற்போலே உடையவர் செய்தார்; நீங்கள் எம்பெருமானார்திருவடிகளே தஞ்சமென்றிருங்கோள்' என்று அருளிச்செய்தருளினார்.

பின்பு உடையவரும் * அமர்சுவையாயிரமான திருவாய்மொழிக்கு அர்த்தமருளிச்செய்துகொண்டு திவ்யகோஷ்டியாக எழுந்தருளியிருக்கிறவளவிலே "ஒழிவில்காலமெல்லா முடனாய் மன்னி" என்கிற திருவாய்மொழி நடவாநிற்க, "சிந்துபூமகிழுந் திருவேங்கடம்"என்கிறவிடத்திற்கு அர்த்தமருளிச்செய்கிறவர்,முதலிகளைப் பார்த்தருளி'புஷ்பமண்டபமான பெரியதிருமலையிலே திருவேங்கடமுடையானுக்கு உகப்பாகத் திருநந்தவநஞ்செய்து திருமாலைகட்டிச்சாத்துவார் ஆரேனும்உண்டோ?' என்றுஅருளிச்செய்ய, அவ்வளவிலே அநந்தாழ்வான் எழுந்திருந்து'அடியேன் விடைகொள்ளுகிறேன்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்து தண்டன்ஸமர்ப்பித்துத் திருமலைக்கு எழுந்தருளித் திருவேங்கடமுடையானையும் திருவடிதொழுது திருநந்தவநஞ்செய்து அத்திருநந்தவநத்திற்கு'இராமாநுசன்'என்றுதிருநாமஞ்சாத்தித் திருமாலைகட்டித் திருவேங்கடமுடையானுக்கு ஸமர்ப்பித்துக்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்க, அத்தை உடையவர் கேட்டு உகந்தருளி,திருவாய்மொழிப்ரபந்தார்த்தத்தைத் தீவ்ரமாக நடத்திச் சாத்தியருளினார்.

பின்பு உடையவரும் நம்பெருமாளை ஸேவித்து 'அடியேன் பேரருளாளரையும், திருவேங்கடமுடையானையுந் திருவடிதொழுது மீண்டு விடைகொள்

† 'ஸஹ்ருதயராய்' என்றும் பாடம்.

ஞுகிறேன்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பெருமாளும் 'போய்க் கடுகவருவது' என்று திருவுள்ளமா யருள, உடையவரும் முதலிகளுடனே புறப்பட்டுத் திருக்கோவலூரில் ஆழ்வார்கள்நாயனாரையும் திருவடிதொழுது, பெருமாள்கோயிலேற எழுந்தருளித் திருக்கச்சிநம்பிமடமே சென்று (க)"ஸ்ரீமத்காஞ்சீமுநிம்வந்தே கமலாபதிநந்தநம் - வரதாங்க்ரிஸதாஸங்கரஸாயநபராயணம்" என்று விண்ணப்பஞ்செய்துகொண்டு நம்பிதிருவடிகளிலே தண்டன் ஸமர்ப்பித்து நிற்க, அவரும் க்ருபைபண்ணியருள, அவருடனே கூட எழுந்தருளி அவர்புருஷகாரமாக ஸ்ரீகோபுரராஜனையும் ஆனைகாத்தபெருமாளையும் ஸேவித்து,உள்ளே புகுந்து(உ)"மஹாவராஹந்தேவேஶம் த்ரஷ்டுகாமோரஸாதலாத் - நிர்யயௌயத்ரபகவா நநந்த:பந்நகேஶ்வர:-தீரேதஸ்மிந்மஹாபுண்யே ஸித்தஸங்கநிஷேவிதே-ஸமாப்லுதாநிதீர்த்தாநி ஸர்வாணி முநிபிஸ்ததா" என்றுசொல்லப்பட்ட மாஹாத்ம்யத்தையுடையதிருவநந்தஸரஸ்ஸிலேநீராடி, கேஶவாதித்வாதஶ நாமங்களையுஞ் சாத்தியருளி * எறிதிரைவையம்முற்றும் ஏனத்துருவா யிடந்த ஞானப்பிரானையும் ஸேவித்து, ப்ரதக்ஷிணமாக எழுந்தருளி ஆழ்வார்களையும் ஸேவித்து, ஸ்ரீபலிபீடத்தையும் தண்டனிட்டு, ஜயவிஜயர்களையும் ஸேவித்து, ப்ரதக்ஷிணமாக எழுந்தருளித் திருவநந்தாழ்வானையும் ஸேவித்து, திருப்புற்றடியிலேயும் தண்டனிட்டு, அதற்குக்கிழக்காகத் தம்மை விஶேஷகடாக்ஷஞ் செய்தருளின யமுனைத்துறைவர்திருமுற்றத்திலே (ங) "நமோநமோயாமுநாய யாமுநாயநமோநம:" என்று அநுஸந்தித்து தண்டன்ஸமர்ப்பித்து, கரியமாணிக்கத் தெம்பெருமானையுந் திருவடிதொழுது, ஸ்ரீபுண்யகோடிவிமாநத்தையும் ஸேவித்து, † திருமடைப்பள்ளிநாச்சியாரையும் ஸேவித்து, உள்ளேபுகுந்து பேரருளாளன்பெருந்தேவியாரையும் திருவடிதொழுது(ச)"ஆகாரத்ரயஸம்பந்நா மரவிந்தநிவாஸிநீம் - அஶேஷஜகதீஶித்ரீம் வந்தேவரதவல்லபாம்" என்று அநுஸந்தித்துத் தீர்த்தப்ரஸாதமும் ஸ்வீகரித்து, புறப்பட்டு ப்ரதக்ஷிணமாக எழுந்தருளித் திருவபிஷேகமண்டபத்திலே திருவாழியாழ்வானையும் பெரியதிருவடியையும் ஸேவித்து, சேண்தலத்து அமரர்தமையாளும் சேனைநாதன் கழல் வணங்கி எழுந்தருளி, (ரு) "அஶேஷகிரிராஜாய ஸ்ரீஹஸ்திகிரயேநம:" என்றுதண்டன்ஸமர்பித்து, வையமாளிகையிலேயேறி ஶேவாக்ரமத்திலே நம்பியை முன்னிட்டுக்கொண்டு உள்ளேபுகுந்து * உலகேத்துமாழியா னத்தியூரானை பேரருளாளரையும் ஸேவித்துநின்று,திருப்பல்லாண்டையும் வரதராஜாஷ்டகத்தையும் அநுஸந்தித்துத்*தென்னத்தியூரர்கழலிணைக்கீழ்ப்பூண்ட அன்பாளராய்நிற்க,திருக்கச்சி

(க) "శ్రీమత్కాఞ్చీమునిం వన్దే కమలాపతినన్దనం । వరదాఙ్ఘ్రిసదాసఙ్గరసాయనపరాయణం." (உ) "మహావరాహం దేవేశం ద్రష్టుకామో రసాతలాత్ । నిర్యయౌ యత్ర భగవాననన్తః పన్నగేశ్వరః ॥ తీరే తస్మిన్మహాపుణ్యే సిద్ధసఙ్ఘనిషేవితే । సమాప్లుతాని తీర్థాని సర్వాణి మునిభిస్తదా." (ங) "నమో నమో యామునాయ యామునాయ నమో నమః." (ச) "ఆకారత్రయసంపన్నామరవిన్దనివాసినీం । అశేషజగదీశిత్రీం వన్దే వరదవల్లభామ్." (ரு) "అశేషగిరిరాజాయ శ్రీహస్తిగిరయే నమః."

† 'திருமடைப்பள்ளியையும் ஸேவித்து' என்றும் பாடம் காண்கிறது.

நம்பியும் இவர்க்குத் தீர்த்தப்ரஸாதமும் * துயரறுசுடரடியான ஸ்ரீசடகோபனும் ப்ரஸாதிப்பித்தருள, ஸ்வீகரித்து க்ருதார்த்தராய்ப் புறப்பட்டுத் திருக்கச்சிநம்பியுடனே 'அடியேன் பெரியதிருமலைக்கு விடைகொள்ளுகிறேன்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, அவரும் '* சென்றுவணங்குமினோ சேணுயர் வேங்கடத்தை' என்றுஅருளிச்செய்து விடைகொடுத்தருளினார்.

திருமலைநம்பியினிடத்து உடையவர் ஸ்ரீராமாயணங்கேட்டல்.

உடையவரும் அதிப்ரீதியோடே திருப்பதிக்கு எழுந்தருளுமளவிலே, மார்க்கமத்யத்திலே "வழிதிகைத் தலமருகின்றேன்" என்கிறபடியே வழிதப்பித் திகைத்துநிற்க, முதலிகளும் அங்கே ஒருஏற்றமிறைப்பானைக் கண்டு 'திருமலைக்கு வழி எங்ஙனே?' என்று கேட்டவளவில் அவனும் செவ்வையான வழியைக் காட்ட, உடையவரும் 'இதொரு அமாநவன்புருஷகார மிருந்தபடி என்!' என்று அவனைத் தண்டனிட, முதலிகளும் இப்பரமாஸ்திகத்வத்தைக்கண்டு களித்து அவர்களும் தண்டனிட, இவரும் முன்நடந்துஎழுந்தருளித் திருமலையாழ்வாரையும் திருத்தாழ்வரையிலே எழுந்தருளியிருக்கிற ஸ்ரீபராங்குச பரகால ப்ரப்ருதிகளான ஆழ்வார்பதின்மரையும் ஸேவித்து திருப்பதியிலே எழுந்தருளியிருந்து விடலதேவனையும் ஶிஷ்யனாக்கிக் கொண்டு திருப்பதியிலே ஸ்வஶிஷ்யர்கள் முப்பதுதிருநாமங்களைக் குடியேற்றி, இளமண்டியத்தையும் கைப்பற்றாகவிடுவித்து அங்கே எழுந்தருளியிருக்க, இச்செய்தியை அநந்தாழ்வான் தொடக்கமான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள்கேட்டருளித் திருமலையினின்றும் இறங்கிவந்து எம்பெருமானாரை ஸேவித்து 'தேவரீர் அப்பனை ஸேவிக்க எழுந்தருளவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, உடையவரும் 'ஆழ்வார்கள் திருமலைமிதியாமையாலே, நாமும் ஏறக்கடவோமல்லோம்; திருத்தாழ்வரையிலே எழுந்தருளியிருக்கிற ஆழ்வார்களை ஸேவித்திருக்கிறோம்' என்று அருளிச்செய்ய, அநந்தாழ்வானும் 'தேவரீர் ஏறாதபோது அடியோங்களும் ஏறோம்; மற்றுமுள்ளாரொருவரும் ஏறுவதில்லை' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, உடையவரும் 'அப்படியேசெய்கிறோம்' என்று ததநுகுணமாகத் திருமேனியை ஶோதித்துக்கொண்டு எழுந்தருளி அடிப்புளியாழ்வாரடியிலே திருமலையாழ்வாரை ஸேவித்து, (க) "பாதேநாத்யாரோஹதி" என்கிறபடியே ஸ்ரீவைகுண்டநாதநியோகாத் முக்தசேதநன் பாதபீடத்திலே அடியிட்டு ஏறுமாபோலே ப்ரதிபத்திபண்ணிக்கொண்டு திருவேங்கடமுடையான் அருளப்பாடிடத் திருமலையேறி, * செப்பார் திண்வரையையும் * பன்மணிநீரோடு பொருதுருளுங் கானாற்றையும் * அன்னைய பொற்குவடுகளையும் * வேய்கள் நின்று வெண்முத்தமே சொரியுங் *கானமும் வாநரமும் வேடும் உடைய வேங்கடத்தைக் கண்டு களித்துக் கொண்டு திருப்பரியட்டப்பாறையளவிலே எழுந்தருளாநிற்க, திருவேங்கடமுடையான்தீர்த்தப்ரஸாதங்கொண்டு பெரியதிருமலைநம்பி எதிரேஎழுந்தருளி ப்ரஸாதித்தருள, உடையவரும் நம்பிதிருவடிகளிலே ஸாஷ்டாங்கப்ரணாமம் பண்ணித் தீர்த்தப்ரஸாதமும் ஸ்வீகரித்தருளி 'தேவரீர் எழுந்தருளவேணு

(க) "పాదేనాధ్యారోహతి."

மோ? ஒருசிறியார் இல்லையோ?' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, நம்பியும் 'நாலு திருவீதியிலும் ஆராய்ந்து பார்த்தவிடத்தில் என்னிற்காட்டில் சிறியாரைக் கண்டிலேன்' என்ன, உடையவரும் முதலிகளும் இத்தைக்கேட்டருளி அத்யாஶ்சர்யப்பட்டுக் கல்வேலியளவிலே எழுந்தருளாநிற்க, ஜீயர்கள் ஏகாங்கிகள் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் திருமலையிலுள்ள ஸ்தாநத்துறை ஸ்ரீபாதந்தாங்குவார் முதலான அனைத்துக்கொத்திலுள்ளவர்களும் வந்து எதிர்கொண்டு ஸத்கரிக்க, உடையவரும் முதலிகளுமாக எழுந்தருளி வைகுந்தன் திருவாசலிலே தண்டன்ஸமர்ப்பித்துத் திருக்கோனேரியிலே நீராடிக் கேஶவாதித்வாதஶநாமங்களையுஞ் சாத்தியருளி நாலுதிருவீதியையும் ப்ரதக்ஷிணமாக எழுந்தருளி, "சிந்தாமணிகள் பகரல்லைப் பகல்செய்" என்கிறபடியே கசித அநர்க்க ரத்ந த்யுதி ரஞ்ஜிதமான மாட கூட ப்ராஸாத தோரண கோபுர ப்ராகாரங்களையும் அநுபவித்து, அங்கே தம் கைங்கர்யமான இராமாநுசனென்கிற திருநந்தவநத்திலே எழுந்தருளித் திருக்கண்சாத்தி உகந்தருளி, அநந்தாழ்வானைப் பார்த்து அணைத்துக்கொண்டு '*வளர்த்ததனால் பயன்பெற்றேன்' என்று மிகவும் க்ருபைபண்ணியருளி, மற்றும் அங்கு உண்டான "தேனேய்பூம்பொழில்" என்றும், "விரையார் - பொழில்" என்றும், "கோற்றேன்பாய்ந்தொழுகும் குளிர்சோலை" என்றும் சொல்லுகிற *மொய்த்தசோலைகளையும், அச்சோலைக்கு அலங்காரமாகச்*செண்பகமாய் நிற்கும் திருவுடைய செண்பகம் செருந்தி திருமகிழ் பாடலம் சுரபுன்னை புன்னாகம் முதலான மதுஸ்ரவகுஸுமப்ரகர்ஷத்தையுடைய திருப்பூமரங்களினெழிலையும், செவ்வந்தி பிச்சி இருவாட்சி மல்லிகை முல்லை தொடக்கமான கொடிமலரழகையும், "மொய்பூந்தடந்தாழ்வரே" என்று சொல்லுகிற * செந்நீமலரும் * சேறூர்சுனைகளில் மத்தப்ரமராநாதித மநோஹாரி செந்தாமரை ஸ்ரீயையும், * திருவேங்கடத் தெண்ணீர்ச்சுனைகளில் * மீனாய்ப்பிறக்கும் விதியுடையாரையும், * கோனேரிவாழும் குருகு கொக்கு நாரை தாரா முதலான பக்ஷிஸங்கங்களையும், வ்ருக்ஷஶாகாரூடபிககூஜித காஹளீநாதங்களையும், * கொண்டலதிரத் * தோகைவிரித்து நடமாடுகிற மயூரகேகாரவத்தையும், *வண்டினங்கள் தென்னாதெனாவென்றுபண்பாடுகிற பாடலையுங் கண்டு கேட்டுஆநந்தித்து, *நிலங்கோட்டிடைக்கொண்ட ஞானப்பிரானையும்ஸேவித்து,*அவாவறச்சூழ்ந்தான்திருவாசலிலேதண்டனிட்டு,அத்தாணிப்புளியையும்ஸேவித்து,ஸ்ரீபலிபீடத்தடியிலேதண்டனிட்டு யமுனைத்துறைவரென்கிற திருப்பூமண்டபத்தையும் ஸேவித்து, ப்ரதக்ஷிணமாக எழுந்தருளி (க)"தநுர்மாஸேஸிதேபக்ஷே த்வாதஶ்யாமருணோதயே-ஆயாந்திஸர்வதீர்த்தாநி ஸ்வாமிபுஷ்கரிணீஜலே" என்றுசொல்லப்படுகிறமாஹாத்ம்யத்தையுடைத்தான ஸ்வாமிபுஷ்கரிணியிலே தீர்த்தஸ்வீகாரஞ்செய்து, செண்பகத்திருவாசலுக்குள்ளே புகுந்து தண்டன்ஸமர்ப்பித்து, திருமடைப்பள்ளி யாகசாலை திருமாமணிமண்டபத்தையும் ஸேவித்து, ஸேனைமுதலியாரையும் ஸேவித்து,

---

(க) "ధనుర్మాసేసితేపక్షే ద్వాదశ్యామరుణోదయే। ఆయాంతిసర్వతీర్థాని స్వామిపుష్కరిణీజలే."

*வேங்கடத்தரியையுந் திருவடிதொழுது, ஆநந்தநிலயமென்னுந் திவ்யவிமாநத்தையுங் கண்ணாலே பருகுவாரைப்போலே அநுபவித்து உள்ளேயெழுந்தருளி * அடியாரும் வானவரும் அரம்பையரும் கிடந்தியங்கும் குலசேகரன்படியைக் கடந்து உள்ளேபுகுந்து *திலதமுலகுக்காய்நின்ற *தண்ணார்வேங்கடவிண்ணோர்வெற்பனை * எண்ணம்புகுந்து தித்திக்குஞ் *செந்தாமரைக்கட் செங்கனிவாய் நாற்றோளமுதையும் செங்கமலக்கழலிற்படியும் "சிதக்கடல்" என்கிற திருமொழிப்படியும் மணிநூபுராதி கிரீடாந்த ஸர்வதிவ்யாபரண திவ்யமால்யாம்பர திவ்யாங்கராக ஶோபிதமான அவ்வடிவழகைப் பாதாதிகேஶாந்தமாக அநுபவித்து, "அலர்மேல்மங்கையுறை மார்பா - புகலொன்றில்லா அடியேன் உன்னடிக்கீழ் அமர்ந்துபுகுந்தேன்"என்று*அடிக்கீழமர்ந்து புகுந்து,*பூவார்கழல்களைக்கிட்டி க்ருதாஞ்ஜலிபுடராய் அநுபவித்து நிற்க, இவர்க்குத் தீர்த்தப்ரஸாதமும் ப்ரஸாதிக்க ஸ்வீகரித்து க்ருதார்த்தராயருளி 'இது பூலோகவைகுண்டமாயிருந்தது!' என்று ஆஶ்சர்யப்பட்டு, திருமஞ்சநமும் ஸேவித்தருளி, அழகப்பிரானுடைய ஸ்ரீபலித்திருநாளையும் ஸேவித்தருளி, '*விண்ணோர்வெற்பாகையாலே "நிகரில் அமரர் முனிக்கணங்கள்" என்று அருளிச்செய்த நித்யஸூரிகளன்றோ இங்கு வர்த்திப்பார்? நாம் இங்கே வர்த்திக்கவொண்ணாது' என்று அப்போதே 'திருமலையினின்றும் இறங்கவேணும்' என்று உத்யோகிக்க, பெரியதிருமலைநம்பியும் 'திவ்யதேசத்திலே மூன்றுநாள் இருக்கவேணுங்காணும்'என்று அருளிச்செய்தருள, உடையவரும் ஸம்மதித்து மூன்றுநாளும் அமுதுசெய்யாமல் * அப்பொழுதைக்கப்பொழுது என்னாராவமுதமான அப்பனை அநுபவித்து, அதுவே தாரகமாக எழுந்தருளியிருந்து, இப்படியே மூன்றுநாள் சென்றவாறே நம்பியுடன் அப்பன்ஸந்நிதிக்குச் சென்று திருப்பல்லாண்டை அநுஸந்தித்து அஞ்சலித்துநிற்க, அப்பனும் மிகவும் உகப்புடனே இவர்க்குத் தீர்த்த ப்ரஸாதமும் ப்ரஸாதித்து, தம் *பூவார்கழல்களை ஶிரோபூஷணமாக்கி 'உமக்கும் உம்முடையார்க்கும் உபயவிபூத்யைஸ்வர்யமும் தந்தோமென்று நம் தெற்குவீட்டிலே சொன்னோமே'என்று திருப்*பவளச்சோதிவாய்திறந்து அருளிச்செய்தருள, உடையவரும் 'மஹாப்ரஸாதம்' என்று அங்கீகரித்துநிற்க, அப்பனும் விடைகொடுத்தருள, நம்பியுடன் புறப்பட்டு அப்பொழுதே இறங்கியருளி, திருப்பதியிலே பெரியதிருமலைநம்பிதிருமாளிகையேறச் சென்று அங்கே அமுதுசெய்து, அவர்ஸந்நிதியிலே இதிஹாஸஶ்ரேஷ்டமான ஸ்ரீராமாயணத்திற்கு அர்த்தங் கேட்டுக்கொண்டு ஒருஸம்வத்ஸரம் எழுந்தருளியிருக்குங் காலத்திலே;

எம்பார்ப்ரபாவம்.

ஸ்ரீகோவிந்தப்பெருமாள் திருமலைநம்பிதிருமாளிகையிலே ஸர்வவிதகைங்கர்யங்களும் பண்ணிக்கொண்டிருக்கும்படியைக் கண்டு உடையவர் ப்ரீதராயிருக்கிறவளவிலே, ஒருநாள் நம்பிக்குத் திருப்படுக்கைபடுத்து முந்துறத் தாம் அதிலே கண்வளர்ந்துபார்க்க, இத்தை எம்பெருமானார் கண்டருளி 'இப்பரிமாற்றம் இருந்த பொல்லாங்கு என்?' என்று அத்தைப் பெரிய திருமலைநம்பிக்கு விண்ணப்பஞ்செய்ய, நம்பியும் அவரை யழைத்து 'கோ

விந்தப்பெருமாளே! நீர் நமக்குப்படுத்த படுக்கையிலே படுத்துக்கொண்டீ ரென்று கேட்டோம்; இப்படி செய்யலாமோ? இதற்குப் பலம் என்?' என்று கேட்டருள, ஸ்ரீகோவிந்தப்பெருமாளும் 'நமக்கு நரகமே பலம்' என்ன, நம்பியும் 'இத்தை அறிந்திருந்தும் செய்வானேன்?' என்ன, இவரும் 'தேவ ரீர்திருமேனியில் ஒன்று உறுத்துதல் ஊர்தல் கடித்தல் செய்யாமல் கண்வளர்ந்தருளப்பெற்றால், அடியேனுக்கு நரகமே அமையும்' என்று விண்ணப்பஞ் செய்ய, இத்தை உடையவர் கேட்டருளி, 'ஈ தொரு ப்ரதி பத்திவிஶேஷம் இருந்தபடி என்?' என்று உகந்தருளினார். ஒருநாள் நம்பி யுடைய திருநந்தவநத்தை நோக்கிக்கொண்டு உடையவர் எழுந்தருளாநிற்க, ஓரிடத்திலே கோவிந்தப்பெருமாள் ஒருபாம்பின்வாயிலே கையிட்டு மீளவும் நீராடிக் கைங்கர்யத்திலேபோக, உடையவரும் இதுகண்டு 'கோவிந்தப்பெரு மாளே! என் செய்தீர்?' என்று கேட்க, அவரும 'பாம்பு நாக்கை நீட்டிக்கொ ண்டு நோவுபடும்படியைக் கண்டு அதன்நாக்கிலே முள்ளிருக்க வாங்கினேன்' என்று விண்ணப்பஞ்செயய, உடையவரும் 'இவருடைய பூததயை இருந்த படி என்!' என்று உகந்தருளினார்.

அநந்தரம் எம்பெருமானாரும் ஸ்ரீராமாயணம் சாத்தினவாறே பெரிய திருமலைநம்பிஸ்ரீபாதத்திலே தண்டன்ஸமர்ப்பித்து 'அடியேன் * திருவரங்கப் பெருநகரை நோக்கி விடை கொள்ளுகிறேன்' என்று விண்ணப்பஞ் செய்ய, நம்பியும் 'இத்தனைதூரம் எழுந்தருளின உமக்கு நாம் ஒன்றும் தரப்பெற்றி லோமே!' என்ன, இவரும் 'அப்படிதந்தருளத் திருவுள்ளமுண்டாகில் "சார் ந்த இருவல்வினைகளும் சரித்து மாயப்பற்றுஅறுத்துத், தீர்ந்து தன்பால்மனம் வைக்கத் திருத்தி" என்கிறபடியே இவருடைய துர்வாஸனையைச் சேதித்து "பொய்ந்நின்ற ஞானமும் பொல்லாவொழுக்கும் அழுக்குடம்பும், இந்நின்ற நீர்மை இனி யாமுறாமை"என்னும்படி பண்ணியருளி, "உடன்கூடுவ தென்று கொலோ!" என்றிருந்த அடியேன்நினைவைத் தலைக்கட்டியருளின தேவரீர் அடியேனுக்கு இந்தக்கோவிந்தப்பெருமாளைத் தந்தருளவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பெரியதிருமலைநம்பியும் அவரையழைத்து 'வாரீர் கோ விந்தப்பெருமாளே! எம்பெருமானாரை நம்மைக்கண்டாற்போலே ஸேவித் திரும்' என்று உதகதாராபூர்வகமாகக் கொடுத்தருளினார்.

உடையவர் அவரையும் கூட்டிக்கொண்டு நம்பிக்குத் தண்டன்ஸமர்ப் பித்துப் புறப்பட்டு * வண்டுவளங்கிளரும் நீள்சோலை வண்பூங்கடிகையிலே சென்று கடிகாசலமேறி *மிக்கார் வேதவிமலர் விழுங்கும் அக்காரக்கனியை யுங் கண்டு ஸேவித்துக் களித்து, அங்குநின்றும் புறப்பட்டுத் திருபுட்குழியி லே எழுந்தருளி க்ருத்ரபுஷ்கரிணியிலே தீர்த்தம்ஸ்வீகரித்துப் பெரியவுடை யாரையுந் திருவடிதொழுது சண்டப்ரசண்டர்களையும் சரணமடைந்து, உள் ளேபுகுந்து மரகதவல்லியாரையும் திருவநந்தாழ்வானையும் ஸேவித்து மற் றும் ஸேவாக்ரமம்தப்பாமல் ஸேவித்து ப்ரதக்ஷிணமாக எழுந்தருளிப் புகு ந்து ஸேனைமுதலியாரையுந் திருவடிதொழுது *பொன்முடியம் போரேற்றை யெம்மானை * நாற்றடந்தோள்தன்முடிவொன்றில்லாத தண்டுழாய்மாலையனை

யும் ஸேவித்து நின்று, (க) "ஸுவர்ணமகுடாநந்த துளஸீமால்யஶோபித - ஸமஸ்தஜகதாதார ஶங்கசக்ரகதாதர - தாமோதரஹ்ருஷீகேஶ த்ரயீமயஜநார்த்தந - தாநவாரேஜகந்நாத ஶார்ங்கபாணேநமோஉஸ்துதே" என்று அநுஸந்தித்துநிற்கத் தீர்த்தப்ரஸாதமும் ப்ரஸாதிக்க ஸ்வீகரித்துத் தண்டனிட்டுப் புறப்பட்டுத் திருவெஃகா முதலான அங்குள்ள திருப்பதிகளையும் ஸேவித்து மீண்டு திருக்கச்சிநம்பிஸந்நிதியிலே எழுந்தருளினார்.

"அவனைவிட்டகன்றுயிராற்றகில்லா" என்னுமாபோலே ஸ்ரீகோவிந்தப்பெருமாள் திருமேனியில் வைவர்ண்யம் பிறந்து முகம் உருவின இருப்பைக் கண்டு, உடையவரும் இவரகவாயில் எண்ணமறிந்து 'கோவிந்தப்பெருமாளே! நம்பியை ஸேவித்து வாரும்' என்று இரண்டுஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைக் கூட்டியனுப்பித் திருக்கச்சிநம்பியுடனே பேரருளாளரை ஸேவித்திருந்தார். கோவிந்தப்பெருமாளும் திருப்பதியிலே எழுந்தருளி நம்பிதிருமாளிகைவாசலிலே தண்டன்ஸமர்ப்பித்து நிற்க, அங்குள்ளார் அவரைக்கண்டு உள்ளேசென்று பெரியதிருமலைநம்பிக்கு விண்ணப்பஞ்செய்ய, நம்பியும் திருவுள்ளங்கலங்கி 'பித்தனைப் போகச்சொல்லுங்கோள்' என்ன, தேவிகளும் 'இத்தனைதூரம் இளைத்து வந்தவரை அழைத்து ஸேவையும் ஸ்ரீபாததீர்த்தமும் தளிகைப்ரஸாதமும் ப்ரஸாதிக்கவேண்டாவோ?' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, நம்பியும் 'விற்றபசுவுக்குப் புல்லிடுவாருண்டோ?' என்று நைஷ்டுர்யத்தையேப்ரகாஶிப்பித்து முகங்கொடாமல் தள்ளிவிட, கோவிந்தப்பெருமாளும் அங்கு நிராஶராய்த் திருவாசலிலேதண்டன்ஸமர்ப்பித்து ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடனே மீண்டு பெருமாள்கோயிலேற எழுந்தருளி உடையவரை ஸேவித்துநிற்க, ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் இந்தவ்ருத்தாந்தத்தை விண்ணப்பஞ்செய்யக் கேட்டருளி நம்பியுடையஸர்வஜ்ஞதையைஶ்லாகித்துக் கோவிந்தப்பெருமாளையும்பிற்காலியாதபடி தம்ஸௌலப்யஸௌஶீல்யாதிகுணங்களாலே ஆழங்காற்படுத்திக்கொண்டு, திருக்கச்சிநம்பிக்குத் தண்டன்ஸமர்ப்பித்து விண்ணப்பஞ்செய்து புறப்பட்டுத் * திருவரங்கன்திருப்பதியை நோக்கியெழுந்தருள, அங்குள்ள முதலிகளெல்லாரும் எதிர்கொள்ள எழுந்தருளி ஸேவாக்ரமத்திலே நம்பெருமாளை ஸேவித்துநிற்க, பெருமாளும் *சோதிவாய்திறந்து 'நம்வடக்குமலைக்குப்போய் வந்தீரோ?' என்று வினவியருளித் தீர்த்தப்ரஸாதமும் ஸ்ரீசடகோபனும் ப்ரஸாதிக்க, ஸ்வீகரித்துப் புறப்பட்டு மடமேயெழுந்தருளி, ஸ்வாபிமாநாந்தர்ப்பூதரானமுதலிகளையும் க்ருபைபண்ணிக்கொண்டு எழுந்தருளியிருந்தார்.

ஸ்ரீகோவிந்தப்பெருமாளுக்கு எம்பெருமானார்கோஷ்டியில்அநுபவமும் அவர்விக்ரஹாநுபவமும் அவர்ஸல்லாபங்களும் அவர்திருவடிகளிலே கைங்கர்யங்களுமே காலக்ஷேபமாய், நித்ராலஸ்யங்களுமின்றிக்கே ப்ரத்யஹம் நடவாநிற்க, ஒருநாள் உடையவரும் முதலிகளும் பெரியதிருவோலக்கமாக எழுந்தருளியிருக்க, முதலிகளெல்லாரும் கோவிந்தப்பெருமாளுடைய ஜ்ஞாநபக்திவைராக்யங்களையும் ஸ்வாசார்யபதைகநிஷ்டையையும்

(க) "సువర్ణమకుటానన్త తుళసీమాల్యశోభిత । సమస్తజగదాధార శఙ్ఖచక్రగదాధర ॥ దామోదరహృషీకేశ త్రయీమయజనార్దన । దానవారేజగన్నాథ శార్ఙ్గపాణే నమోఽస్తుతే."

சொல்லித் தலைதுலுக்கிக்கொண்டாட, ஸ்ரீகோவிந்தப்பெருமாள், தாமும் ‘அது ஒக்கும் ஒக்கும்’ என்று அவர்களைக்காட்டில் தம்மைத் தாமே மிகவும் ஶ்லாகித்துக்கொள்ள, உடையவரும் அதுகண்டு அவரைக்குறித்து ‘எல்லாரும் உம்மை ஶ்லாகித்தால் நீர் நைச்யாநுஸந்தாநம் பண்ணவேண்டியிருக்க, அதுசெய்யாதே நீர்தாமே உம்மை ஸ்துதித்துக்கொள்ளாநின்றீர்; இப்படி செய்யுமது ஸ்வரூபத்திற்குச் சேருமோ?’ என்று அருளிச்செய்ய, ஸ்ரீகோவிந்தப்பெருமாள் உடையவரைப் பார்த்து ‘ஐயோ! முதலிகள் அடியேனைக்கொண்டாடில், காளஹஸ்தியில் கையும் குடமும் கழுத்தில்இலந்தைக்கொட்டைவடமுமாய்க்கொண்டு எளிவரவுபட்டு நின்ற அந்நிலையைக் கொண்டாடுமத்தனையன்றோ அடியேனுக்கு உள்ளது? இப்படியான பின்பு “பீதகவாடைப்பிரானார் பிரமகுருவாகி வந்து” என்கிறபடியே தேவரீர் இவ்வாத்மாவை எடுக்கைக்காகவே ஒருதிருவவதாரம்பண்ணிச்செய்தருளின க்ருஷிபரம்பரைகளை அநுஸந்தித்தால், நம்முதலிகளெல்லாரையும்போலன்றிக்கே நித்யஸம்ஸாரிகளிலும் கடைகெட்டுக்கிடந்த அடியேன் காலதத்வமுள்ளதனையும் “எனக்கினியார்நிகர் நீணிலத்தே” என்றும், “இனி யாவர் நிகரகல்வானத்தே” என்றும், “நெஞ்சமே நல்லை நல்லை” என்றும் சொல்லுகிறபடியே அடியேனையே ஶ்லாகித்துக்கொள்ள ப்ராப்தியுண்டு; ஆகையாலே, அடியோங்களெல்லாரும் தேவரீராலே இவ்வாத்மாவுக்கு உண்டான நன்மைகளை ஶ்லாகித்தால் தேவரீரைக் கொண்டாடிற்றாமித்தனையன்றோ?’ என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, எம்பெருமானாரும் கோவிந்தப்பெருமாளை ‘நல்லீர் நல்லீர்’ என்று போரஉகந்தருளி ‘உம்முடைய குணங்கள் நமக்கும் உண்டாம்படி அழகிய நெஞ்சாலே நம்மை அணைத்துக்கொள்ளீர்’ என்று வாரியெடுத்து அணைத்துக்கொண்டருளினார்.

ஒருநாள் ஸ்ரீகோவிந்தப்பெருமாள் † எம்பெருமானடியாள்வாசலிலே கால்யகர்மங்களையு மிழந்து நிற்கக் கண்டு ஒருஸ்ரீவைஷ்ணவர் உடையவர் கோஷ்டியிலே அத்தை வெளியிட, உடையவரும் ‘கோவிந்தப்பெருமாளே! நீர் அங்கே நிற்பானென்?’ என்ன, இவரும் ‘தேவரீர்தாலாட்டு மதுரமாய் இசையேறிச் ✻ செவிக்கினிய செஞ்சொல்லாயிருக்க, தேவரீர்குணாநுபவமும் முன்னடிவலையக்கட்ட, போக்கடியற்று நின்றேன்’ என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஸ்ரீவைஷ்ணவரும் ‘தாலாட்டு நடந்தது உள்ளது’ என்ன, உடையவரும் ‘இவர்ப்ராவண்ய மிருந்தபடி என்!’ என்று உகந்தருளினார்.

பின்பு இவர்க்கு இருளும் ஏகாந்தமு மின்றிக்கே, த்ரிவிதகரணத்தாலும் “இராமாநுசன்மிக்கசீலமல்லால் உள்ளாது என்னெஞ்சு” என்கிறபடியே இராமாநுசன் ✻ மெய்யில் பிறங்கிய சீரும் அவர்குணாநுபவமுமே காலக்ஷேபமாகச் செல்லாநிற்க, ஸ்ரீகோவிந்தப்பெருமாள்திருத்தாயார் வந்து ‘கோவிந்தப்பெருமாளே! உம்முடைய தேவிகள் பக்வமானாள்’ என்ன, இவரும் ‘ஆகில், அம்மா! இருட்டும் தனியுமாயிருக்கும் அவகாஶம் பார்த்து அவளை வரக்காட்டும்’ என்ன, அவரும் பஹுநாள் அவகாஶம்பார்த்து ஒருநாளும் அவகாஶங்காணாதே உடையவருக்கு விண்ணப்பஞ்செய்ய, அவரும் இவரையழைத்து ‘கோவிந்தப்பெருமாளே! நம்மாணை: ஒருருதுகாலத்திலே நீர்

† ‘எம்பெருமானாரடியாள்’ என்று ப்ரதிபேதம்.

போம்' என்று அருளிச்செய்து போகவிட்டருள, கோவிந்தப்பெருமாளும் தேவிகளுக்கு இராமுற்ற அந்தர்யாமியை அநுபவிப்பித்துத் தத்குணசேஷ்டிதங்களைக் கீர்த்தித்தருளிப் போகவிட, இவர்திருத்தாயார் விடிவோரை வந்து 'இங்ஙன் செய்யலாமோ?' என்ன, இவரும் 'அந்தர்யாமி ப்ரகாசித்திருக்க அழிச்சாட்டங் கூடுமோ?' என்ன, இச்செய்தியை அருகிலிருந்தவர்கள் எம்பெருமானாருடனே விண்ணப்பஞ்செய்ய, இவரும் திருவடிகளிலே ஸேவித்துநின்றவளவிலே அவரும் 'இராமுற்ற என்செய்தீர்?' என்று மந்தஸ்மிதஞ்செய்து கேட்டருள, இவரும் 'அந்தர்யாமி ப்ரகாசிக்கையாலே இதுக்கு ஏகாந்தம் கண்டிலேன்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, உடையவரும் 'வாரீர் கோவிந்தப்பெருமாளே! உமக்கு விஷயாந்தரவிரக்தி இத்தனையுண்டாகில், (க)"அநாஶ்ரமீநஸந்திஷ்டேத்"என்கிற ஶாஸ்த்ரவசநம் நீர் அறியீரோ?'என்ன, இவரும் 'அடியேனுக்கு ஸந்யாஸாஶ்ரமம் ப்ரஸாதித்தருளவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, உடையவரும் த்ரித்ண்டகாஷாயாதிகளை ப்ரஸாதித்துத் தம்திருநாமத்தையே ப்ரஸாதித்தருள, இவரும் 'ஸ்ரீபாதச்சாயாபந்நனாயிருக்குமவனுக்குப் பொறுக்கும்படி ப்ரஸாதித்தருளவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்து திருவடிகளிலே தண்டனிட்டுக் கிடக்க, உடையவரும் அத்திருநாமத்தை ப்ரத்யாஹரித்து 'எம்பார்'என்று திருநாமஞ்சாத்தி முடிபிடித்தெடுத்து க்ருபைசெய்தருளினார்.

அநந்தரம் தேஶாந்தரத்தினின்றும் இரண்டுஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் கோயிலுக்கு எழுந்தருளித் திருவீதியிலேநின்றவர்கள்சிலரைப் பார்த்து 'எம்பெருமானார்மடம் எது?' என்றுகேட்க, அவர்களும் 'எந்த எம்பெருமானார்மடம்?' என்ன, புதுக்கஎழுந்தருளின ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் நெஞ்சுளைந்து 'நீங்கள் இரண்டிட்டுச் சொல்லுவானேன்? நம் தர்ஶநத்துக்கு இரண்டு எம்பெருமானாருண்டோ?' என்ன, அவர்களும் 'உண்டு; அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானாரும் எழுந்தருளியிருக்கிறாராகையாலே, சொன்னோம்' என்ன,'நாங்கள் அவரைஅறியோம்; உடையவர்மடத்தைக் கேட்டோம்' என்ன, 'ஆனால்,இராமாநுசன்மடம் ஈது' என்று அவர்கள் காட்ட, அந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் உடையவர்மடமே சென்று புக்கார்கள்.

அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானார் இப்ரஸங்கத்தை யாத்ருச்சிகமாகக் கேட்டு 'ஐயோ! நாம், உடையவரைப்பிரிந்து ஸ்தலாந்தரத்திலே யிருக்கையாலன்றோ, லோகத்தார் நம்மை எம்பெருமானாருக்கு எதிர்த்தட்டாகச் சொன்னார்கள்; ஆகையாலே, நாம் அநர்த்தப்பட்டோம்' என்று மிகவும் வ்யாகுலப்பட்டு, அப்போதே தம்முடைய மடத்தை இடித்துப்போகட்டு வந்து உடையவர்திருவடிகளைக் கட்டிக்கொண்டு 'அநாதிகாலம் இவ்வாத்மா தேவரீர்திருவடிகளை அகன்று அநர்த்தப்பட்டுப்போந்தது போதாமல், இப்போதும் அகற்றிவிடத் திருவுள்ளமாய்விட்டதோ!' என்று மிகவும் க்லேஶிக்க, உடையவரும் 'இதற்குக் காரணமென்?'என்ன, அவரும் அங்குப்பிறந்த வ்ருத்தாந்தத்தை விண்ணப்பஞ்செய்ய, உடையவரும் அச்செய்திகளையடையக்

(க) "అనాశ్రమీ న సన్తిష్ఠేత్."

கேட்டு 'ஆனால் இனி உமக்கு நாம் செய்யவடுப்பது என்?' என்ன, அருளாளப் பெருமாளெம்பெருமானாரும் 'அடியேனை இன்று தொடங்கி* நிழலுமடிதாறும் போலே "நின்றுளிணைக்கீழ்வாட்சி யான் சேரும்வகை யருளாய்" என்கிறபடியே தேவரீர் திருவடிகளின்கீழேவைத்துக்கொண்டு நித்யகைங்கர்யங்கொண்டருளவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, உடையவரும் 'ஆனால், இனி இங்கே வாரும்' என்று அவரைத் தம்ஸந்நிதியிலே அரைக்ஷணமும்பிரியாமல் வைத்துக்கொண்டு அகிலார்த்தங்களையும் ப்ரஸாதித்தருள, அவரும் க்ருதார்த்தராய் உடையவரையொழிய வேறொருதெய்வ மறியாதவராகையாலே, ஸகல வேதாந்த ஸாரார்த்தங்களையும் பெண்ணுக்கும் பேதைக்கும் ஸுக்ரஹமாகக் கற்று உஜ்ஜீவிக்கலாம்படி 'ஜ்ஞாநஸாரம்', 'ப்ரமேயஸாரம்' என்கிற திவ்யப்ரபந்தங்களையு மிட்டருளி, அதிலே "ஸச்சிஷ்யனென்பானுக்கு ஸதாசார்யனே பரதேவதை, அவன் திருவடிகளிற் கைங்கர்யமே பரமப்ராப்யம், அவன்தான் பகவதவதாரவிஶேஷம்." என்னுமத்தையும் அருளிச்செய்தருளினார்.

அநந்தரம் கூரத்தாழ்வானையும், முதலியாண்டானையும், அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானாரையும், மற்றுமுள்ள முதலிகளையுங் கூட்டிக்கொண்டு எழுந்தருளியிருந்து "இலிங்கத்திட்டபுராணத்தீரும் சமணரும் சாக்கியரும், மலிந்துவாதுசெய்வீர்களும்" என்று அருளிச்செய்து* இடங்கொள்சமயத்தை யெல்லா மெடுத்துக்களைகைக்காகவும், (க) "தத் த்வ மஸி" இத்யாதி வாக்ய ஜந்யஜ்ஞாநமே மோக்ஷஸாதநம்' என்கிற மாயாவாதிகளையும், 'ஜ்ஞாநகர்ம ஸமுச்சயமே மோக்ஷஸாதநம்' என்கிற குத்ருஷ்டிகளையும் நிரஸித்து '†வேத கர்மாங்ககமாய், வேதநத்யாநோபாஸநாதி ஶப்தவாச்யமாய், பக்திரூபாபந்நமான உபாஸநாத்மகஜ்ஞாநமே வேதாந்த ப்ரதிபாத்யமான மோக்ஷஸாதநம்' என்கைக்காகவும், நாம் வேதாந்தம் நடத்தவேணும்' என்று அருளிச்செய்ய, 'அப்படியே செய்தருள' என்று முதலிகள் விண்ணப்பஞ்செய்ய, உடையவரும் ஆழ்வானைப்பார்த்து 'நான் சொன்ன பாஷ்யவாக்யம் உம்முடைய திருவுள்ளத்திற்கு ஒத்திருந்தாலொழிய நீர் திருவெழுத்துச் சாத்த வேண்டா' என்று நியமித்தருள, ஆழ்வானும் அப்படியே திருவெழுத்துச் சாத்திவருமளவில், ஆத்மாவுக்கு ஶேஷத்வவிதுரமான ஜ்ஞாத்ருத்வம் ப்ரதிபாதித்து ஒருவாக்யம்அருளிச்செய்தருள, ஜீவாத்மாவுக்கு ஜஙவச்சேஷத்வவிதுரமான ஜ்ஞாத்ருத்வத்தோடு தேஹாத்மாபிமாநத்தோடு ஒருவாசியில்லாமையாலே ஆழ்வானும் திருவெழுத்துச் சாத்தாமலிருக்க, உடையவரும் அத்தை நிரூபித்துப்பாராமல் 'எழுதும்' என்ன, இவரும் எழுதாதிருக்க, அதுகண்டு குபிதராய் 'ஆகில், நீரே பாஷ்யஞ் செய்யும்' என்று அருளிச்செய்கை தவிர்ந்து ஆழ்வானை உதைத்துப்போகவிட, முதலிகள் ஆழ்வானை 'ஆசார்யர் கோபித்துத் தள்ளிவிட்டாரே; இப்போது நீர் என்ன நினைத்திருக்கிறீர்?' என்று கேட்க, ஆழ்வானும் 'உடைமை உடையவன் இட்ட வழக்காயிருக்கும்; அடியேனுக்கு இதில் அந்வய மில்லை' என்றருளினார். பின்பு உடையவரும் வாக்

(க) "தத் த்வமஸி."

† 'வேதநத்துக்குக் கர்மம் அங்கமாய்' என்றும், 'வேதமார்க்கமாய்' என்றும் பாடம் காண்கிறது.

யார்த்தத்தை நன்றாகஆலோசித்துக்கொண்டு ஆழ்வாளையழைத்து, கோபித்த தற்கு அநுதபித்து, பகவச்சேஷத்வத்தோடேகூடினஜ்ஞாத்ருத்வப்ரதிபாதக மான வாக்யம் அருளிச்செய்தருள, ஆழ்வானும் அதிஶீக்ரமாகத் திருவெழுத் துச்சாத்த, இப்படி ஸ்ரீபாஷ்யம், வேதாந்ததீபம், வேதாந்தஸாரம், வேதார் த்தஸங்க்ரஹம், கீதாபாஷ்யம் இவற்றை அருளிச்செய்து ஆளவந்தாருடைய ப்ரதமமான இழவைத் தீர்த்தருளினார்.

உடையவரை முதலிகளெல்லாரும் தண்டனிட்டு 'தேவரீர் இதரஸமய நிராகரணபூர்வகமாகத் தர்ஶநஸ்தாபநம் பண்ணியருளிற்று; இனி * நீதிநன் னெறிகாட்டித் தேசமெங்குந் திரிந்து திக்விஜயம்பண்ணி அங்குள்ள திவ்ய தேஶங்களையும் ஸேவித்து எழுந்தருளவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, உடையவரும் முதலிகளுமாக நம்பெருமாள் திருமுன்பே சென்று தண்டன் ஸமர்ப்பித்து இச்செய்தியை விண்ணப்பஞ்செய்ய, பெருமாளும் 'அப்படியே செய்யீர்' என்று திருவுள்ளமாக, அங்குநின்றும் புறப்பட்டருளி, சோழமண் டலத்திலே எழுந்தருளித் திருக்குடந்தை முதலான திருப்பதிகளையும் ஸே வித்து, அங்குண்டான இதரஸித்தாந்தவித்வான்களையும் தர்க்கித்து ஜயித்து, அங்குநின்றும் புறப்பட்டுத் தெற்கேற எழுந்தருளி * வளரிளம்பொழில் சூழ்மாலிருஞ்சோலை முதலான திருப்பதிகளையும் ஸேவித்து, பாண்டிமண்ட லத்திலுண்டான பரவாதிகளையும் ஜயித்து, திருப்புல்லாணியையும் ஸேவி த்து ஸேதுதர்ஶநம்பண்ணி, திருநகரியேறச் சென்று கண்ணிநுண்சிறுத் தாம்பை அநுஸந்தித்து நம்மாழ்வாரை ஸேவித்துநிற்க, ஆழ்வாரும் மிகவும் க்ருபைபண்ணியருளித் தம் தீர்த்தப்ரஸாதமும் திருமாலைப்ரஸாதமும் ஸ்ரீ ஶடகோபபதத்வயமான ஸ்ரீமதுரகவிகளையும் ப்ராஸாதிக்க, இராமாநுசனும் (க) "வகுளதவளமாலாவக்ஷஸம் † வேதபாஹ்ய ப்ரபலஸமயவாதச்சேதநம் பூஜநீயம்-விபுலகுருகநாதங்காரிஸூநுங்கவீஶம்ஶரணமுபகதோஹம்†சக்ர ஹஸ்தேபசக்ரம்" என்று அநுஸந்தித்துத் தண்டன்ஸமர்ப்பித்துப் புறப் பட்டுத் திருப்புளியாழ்வாரையும் பொலிந்துநின்றபிரானையும் திருவடிதொ ழுது, புறப்பட்டு மற்றுஞ்சுற்றிலுமுண்டான திருப்பதிகளையும் ஸேவித்து, அங்குள்ள பாஹ்யகுத்ருஷ்டிகளையும் ஜயித்துப் புறப்பட்டு, திருக்குறுங் குடிக்குளமுந்தருளிக் *கோலத்திருக்குறுங்குடிநம்பியை ஸேவித்துத் தீர்த்த ப்ரஸாதமும் ஸ்வீகரித்துநிற்கிறவளவிலே, நம்பியும் அர்ச்சகமுகேந 'நாம், ராமக்ருஷ்ணாத்யவதாரமுகேந *சன்மம்பலபலசெய்துவந்துபிறந்து சேதநரை த்திருத்தப்பார்த்தவிடத்தில், அவர்கள் ஆஸுரப்ரக்ருதிகளாய ஒருவரும் நம் மைவந்து சேர்ந்தார்களில்லை; நீர் இத்தனைபேரையும் எங்ஙனே திருத்தினீர்?' என்று கேட்டருள, உடையவரும் 'தேவரீர் கேட்குங்க்ரமத்திலே கேட்டால், சொல்லுமடைவிலே சொல்லுகிறோம்' என்ன, நம்பியும் தம்திவ்யஸிம்ஹாஸ நத்தினின்றும் இறங்கியருளி ரத்நகம்பளத்திலே இருந்து இவர்க்கு ஒருதிவ்ய

(க) "వకుళధవళమాలావక్షసం వేదబాహ్య ప్రబలసమయవాదచ్ఛేదనం పూజనీయం। విపులకురుకనాథం కారిసూనుం కవీశం శరణముపగతోఽహం చక్రహస్తేభచక్రమ్."

† 'வேதபாஹ்யாவரஸமயவிவாத' என்றும், 'சக்ரஹஸ்தாக்ரதஸ்ஸ்தம்' என்றும் பாடாந்தரங்கள்.

ஸிம்ஹாஸநத்தை இட்டருள, அதிலே ஸ்வாசார்யரான பெரியநம்பி எழுந்தருளியிருக்கிறாராகப் பாவித்துக்கொண்டு தாம் நிலத்திலே யிருந்து, நம்பி திருச்செவியிலே(க) "ஸர்வேஷாமேவமந்த்ராணாம் மந்த்ரரத்நம்ஶுபாவஹம்-ஸக்ருத்ஸ்மரணமாத்ரேண ததாதிபரமம்பதம்-மந்த்ரரத்நந்த்வயம்ந்யாஸ: ப்ரபத்திஶ்ஶரணாகதி: - லக்ஷ்மீநாராயணாயேதி ஹிதம்ஸர்வபலப்ரதம்" என்கிற மாஹாத்ம்யத்தையுடைய த்வயத்தை உபதேசிக்க, நம்பியும் போரவுகந்து 'இராமாநுசனை யுடையோம்' என்று அருளிச்செய்ய,உடையவரும் அவருக்கு 'ஸ்ரீவைஷ்ணவநம்பி' என்று தாஸ்யநாமம் ப்ரஸாதித்தருள, நம்பியும் இவரை ப்ரஹ்மரதமேற்றி உபலாளித்தருளினார். உடையவரும் நம்பியை ஸேவித்து நின்று (உ) "அபசாராநிமாந்ஸர்வாந் க்ஷமஸ்வபுருஷோத்தம" என்று விண்ணப்பஞ்செய்து, அங்குநின்றும் புறப்பட்டுத் திருவண்பரிசாரத்தையும் திருவாட்டாற்றையும் திருவடிதொழுது, திருவநந்தபுரத்திலே எழுந்தருளிப் * படமுடையரவிற் பள்ளிபயின்ற பத்மநாபப்பெருமாளையும் த்வாரத்ரயத்தாலே பாதாதிகேஶாந்தமாக ஸேவித்தருளி, அங்குள்ள ப்ரதிவாதிகளையும் ஜயித்து ஸ்ரீராமாநுஜமடத்தையும் உண்டாக்கி, புறப்பட்டு மலையாளதேசத்திலுண்டான திருப்பதிகளையும் ஸேவித்து, அத்தேசத்தில் அந்யஸித்தாந்திகளையும் ஜயித்து, மேலைஸமுத்ரக்கரைவழியாக உத்தரதேசத்திலெழுந்தருளி * வடதிசைமதுரை சாளக்கிராமம் வைகுண்டஸ்தாநத்வாரவதி அயோத்தி உத்தரபதரிகாஶ்ரமம் நைமிஶாரண்யம் புஷ்கரம் என்று சொல்லப்பட்ட திவ்யதேசங்களையும், மற்றுமுண்டான திருவாய்ப்பாடி ஸ்ரீகோவர்த்தநகிரி ஸ்ரீப்ருந்தாவநம் முதலான திருப்பதிகளெல்லாவற்றையும் ஸேவித்துக்கொண்டு, அவ்வவ்விடங்களிலுள்ள குத்ருஷ்டிவித்வான்களையும் ஜயித்து,

பட்டிமண்டபத்தைக்கிட்டி ஸரஸ்வதீபண்டாரத்தேற எழுந்தருளின வளவிலே, ஸரஸ்வதி தானேவாசல்திறந்துகொண்டுவந்து எதிரேபுறப்பட்டு நின்று உடையவரைப்பார்த்து '(ங) "தஸ்யயதாகப்யாஸம் புண்டரீகமேவமக்ஷிணீ" என்கிற ஶ்ருதிக்குப் பொருள்சொல்லிக்காணீர்' என்ன, இவரும் (ச) "கபிஸ்த்வாதித்ய:கம்பிபதிகிரணைரித்யபிகபிர் பிபஸ்தீத்யாம்நாதஸ்ஸகபிரமுநாஉஸ்தம்யதிஹதத்-ப்ரதீம:கப்யாஸந்திவஸகரதேஜோவிகஸிதம் ஸுபத்மம்ஸ்ரீமத்த்வாதமணிபகவச்சக்ஷுரூபமா" என்று கம் என்று ஜலமாய், கிரணங்களாலே அத்தைப்பாநம்பண்ணுகையாலே கபிஶப்தவாச்யனை ஆதித்யனாலே, (ரு) "அஸுக்ஷேபணே" என்று விகாஸவாசகமாய், அலர்த்தப்

(க) "సర్వేషామేవమన్త్రాణాంమన్త్రరత్నంశుభావహం। సకృత్ స్మరణమాత్రేణ దదాతి పరమంపదం॥ మన్త్రరత్నంద్వయంన్యాసః ప్రపత్తిశ్శరణాగతిః। లక్ష్మీనారాయణాయేతి హితం సర్వఫలప్రదం." (உ) "అపచారానిమాన్ సర్వాన్ క్షమస్వపురుషోత్తమ." (ங) "తస్యయథా కప్యాసం పుణ్డరీకమేవమక్షిణీ."(ச) "కపిస్త్వాదిత్యః కంపిబతికిరణైరిత్యపికపి ర్బిభ ర్తీత్యామ్నాత స్సకపిరమునాఽ స్తంయదిహతత్। ప్రతీమఃకప్యాసందివసకరతేజోవికసితం సుపద్మంశ్రీమత్త్వాదగ తిభగవచ్చక్షురుపమా." (ரு) "అసుక్షేపణే."

பட்ட தாமரைப்பூப்போலே யிருக்கும் பரமபுருஷன் திருக்கண்கள்' என்று கப்யாஸத்திற்குப் பொருள் அருளிச்செய்ய, ஸரஸ்வதியும் கேட்டு ஸந்துஷ்டையாய், இவரிட்டருளின ஸ்ரீபாஷ்யக்ரந்தத்தையும் பிரஸாவஹித்துத் தன்கையை நீட்டி உடையவர்திருக்கையைப் பிடித்துக்கொண்டுபோய் 'இது ப்ரக்ஷிப்தமன்று, ஸூத்தமாயிருந்தது' என்று அங்கீகரித்து,இவருக்கு'ஸ்ரீபாஷ்யகாரர்' என்று திருநாமஞ்சாத்தி ஹயக்ரீவரையும் எழுந்தருளுவித்துக்கொடுத்து மிகவும் ஸ்லாகிக்க, ஸ்ரீபாஷ்யகாரரும் 'நம்மை இத்தனை ஆதரிக்கைக்கு அடியென்?' என்று கேட்டருள, அவளும் 'முன்பு இங்குவந்த ஸங்கரனை இஸ்ருதிக்கு அர்த்தங்கேட்டவளவில், அவனும் குரங்குப்ருஷ்டம்போலே யிருக்குமென்று அபஹாஸ்யமான அர்த்தஞ் சொன்னான்; நீர் என்கருத்தறிந்து பொருள்சொல்லுகையாலே நான் ஆதரித்தேன்' என்றாள்; இத்தை அத்தேசத்திலுள்ள ப்ரதிபக்ஷஸித்தாந்திகள் கேட்டுவந்து உடையவருடன் தர்க்கிக்க, அவர்களெல்லாரையும் ஜயித்துத் தம்ஸித்தாந்தத்தை ஸ்தாபித்தபடியை அத்தேசத்தின் ராஜா கேட்டு 'இதொரு ஆஸ்சர்ய மிருந்தபடி என்!' என்று வந்து உடையவர் ஸ்ரீபாதத்தில் ஆஸ்ரயிக்க, அவனையும் க்ருபைபண்ணி எழுந்தருளியிருக்குமளவிலே, அங்குள்ள அஸூயாளுக்களான வித்வான்கள் இவரை அபிசரிக்கத் தேட, உடையவரும் கேட்டருளி 'இத்தைக் காணக்கடவோம்' என்று திருவுள்ளம்பற்றியிருக்க, அவ்வளவிலே வித்வான்கள் பித்தேறித் தங்களைத் தாங்களே மோதிக்கொண்டு பேய்களாய் ஓடித்திரிய,ராஜாவும் இத்தைக்கண்டு உடையவரைத் தண்டனிட்டு 'தேவரீர் இப்படி செய்தருளலாமோ?' என்று வேண்டிக்கொண்டு அவர்களையும் ஸ்வஸ்தராம்படி பண்ணுவித்து அவருடைய திருவடிகளிலே ஆஸ்ரயிப்பித்து, தன் ஸர்வபரிகரத்துடன் இருகாதவழி ஸேவித்துக்கொண்டுவந்து வழிவிட்டு மீண்டுபோக,

உடையவரும் வாராணஸீவழியாக எழுந்தருளிக் கங்கையைக்கிட்டி * கங்கைகங்கையென்ற வாசகத்தாலே * எழுமையுங்கூடி யீண்டிய பாவமெல்லாம் * இறைப்பொழுதளவினிற் கழுவிடும் பெருமையையுடைய கங்கையில் "திருமால் கழலிணைக்கீழே குளித்து" என்கிறபடியே நீராடி†(காடாஸ்பர்ஸதோஷத்தையுங் கழித்துக்) கேஸவாதித்வாதஸோர்த்வபுண்ட்ரங்களையும் தரித்துக்கொண்டு,*கண்டமென்னுங்கடிநகரிலெம்பெருமானையும் கைதொழுது * கழலிணைபணிந்து புறப்பட்டு, ஸ்ரீபுருஷோத்தமத்தேற எழுந்தருளி ஸ்ரீஜகந்நாதனையுந் திருவடிதொழுது அங்குள்ள ப்ரச்சந்நபௌத்தவித்வான்களையும் ஜயித்து அங்கே ராமாநுஜமடமொன்று உண்டாக்கி, அங்கிலும் புறப்பட்டு ஸ்ரீகூர்மத்தேற எழுந்தருளிக் கூர்மநாதனையும் ஸேவித்து, ஸிம்ஹாத்ரியேற எழுந்தருளி ஸிம்ஹகிரியப்பனையும் ஸேவித்து, அவ்விடத்தில் அந்யஸமயங்களையும் தர்க்கித்து ஜயித்து, அங்கிலும் புறப்பட்டு அஹோபிலத்தேறச்சென்று அஹோபிலநரஸிம்ஹனையும் ஸேவித்து, புறப்பட்டு,

*தெழிகுரலருவித் திருவேங்கடமலையேறித் திருவேங்கடமுடையானையும்ஸேவித்துநிற்க,அவ்வளவிலே "தாழ்சடையும் நீண்முடியும் ஒண்மழுவும்

† குண்டலிதக்ரந்தம் சிலப்ரதிகளில் இல்லை.

சக்கரமும், சூழரவும் பொன்னாணும் தோன்றுமால்-சூழுந், திரண்டருவி பாயுந் திருமலைமே லெந்தைக், கிரண்டுருவு மொன்றா யிசைந்து" என்று ஆழ்வார் அநுபவித்த ஹரிஹராகாரமொத்திருக்கையாலே சைவர் கண்டு 'எங்கள் நாயனார்' என்று பிணங்கிவர, உடையவரும் 'உங்கள் தம்பிரானுக்கு அஸாதாரண சிஹ்நமான த்ரிஶூலடமருகத்தையும், எங்கள் பெருமாளுக்கு அஸாதாரணசிஹ்நமான திருவாழி திருச்சங்காழ்வார்களையும் பண்ணித் திருவேங்கடமுடையான் திருமுன்பே வைப்போம்; அவர் எத்தையெடுத்துத் தரித்துக்கொள்ளுகிறாரோ அத்தையிட்டு அவர்ஸ்வரூப நிரூபணம் பண்ணக்கடவது' என்று, அவ்வாயுதங்களைப் பண்ணி அவர்ஸந்நிதியிலேவைத்து, கர்ப்பக்ருஹத்தில் ஒருத்தருமில்லாதபடி ஶோதித்துத் திருக்காப்பைச் சேர்த்துக்கொண்டு புறப்பட்டுவந்து பராதக்காலமானவாறே திருக்காப்பை நீக்கி ஸேவிக்கிறவளவிலே * கூராராழி வெண்சங்கேந்தி த்ரிஶூலடமருகங்களைக் காற்கடைக்கொண்டிருக்கக் கண்டு, ஆநந்தாஶ்ருக்கள்பனிப்பக் கொந்தளித்துக் குணலைக்கூத்தடித்துக்கொண்டு சைவரை அடித்தோட்டிவிட்டு "பொன்னை மாமணியை யணியார்ந்ததோர், மின்னை வேங்கடத்துச்சியிற்கண்டு" என்கிறபடியே வர்ஷுகவலாஹகம்போலே அகிலர்க்கும் அகிலதாபத்தையும் போக்கி அகிலாபேக்ஷிதப்ரதரான * திருவேங்கடத் தெந்தையைத் திருவடிதொழுது, அப்போதே திருமலையி லிறங்கித் திருத்தாழ்வரையில் ஆழ்வார்களையுந் திருவடிதொழுது புறப்பட்டு,

பெருமாள்கோயிலுக்கு எழுந்தருளிப் பேரருளாளரையும் ஸேவித்து, புறப்பட்டுத் திருவல்லிக்கேணி திருநீர்மலைமுதலான கிழக்கில்திருப்பதிகளையும் ஸேவித்து, மதுராந்தகத்தேற எழுந்தருளி ஏரிகாத்தபெருமாளையும் ஸேவித்து, பெரிய நம்பிதம்மை க்ருபைபண்ணியருளின திருமகிழடியைத் தண்டனிட்டு, தொண்டைமண்டலத்திலுண்டான மாயாவாதிகளையும் ஜயித்து, திருவயிந்திரபுரத்தில் தெய்வநாயகனையும் திருவடிவணங்கி, புறப்பட்டு வீரநாராயணபுரத்தேசென்று நாதமுனிமன்னனாரையும் ஸேவித்து, நாதமுனிகள் யோகத்திலேஎழுந்தருளியிருந்த இடத்தையும் ஸேவித்து, இப்படி பூப்ரதக்ஷிணம்பண்ணி மடங்கித் திருவணையாடி, திருவரங்கம் பெரியகோயிலிலே எழுந்தருளிப் பெரியபெருமாளை அமலனாதிபிரானிற்படியே திருவடிமுதல் திருமுடியளவாக * முடிவில்லதோரெழில்நீலமேனியையும் அநுபவித்து அஞ்சலித்துக்கொண்டு ஜயஸ்ரீயுடன் நிற்க, பெருமாளும் *பவளவாய்திறந்து'உமக்கு ஒருகுறையும் இல்லையே?' என்ன, ஸ்ரீபாஷ்யகாரரும் "'திருமாலுருவோடு அவன்சின்னமேபிதற்றுநிற்பது ஓர், திருமால்தலைக்கொண்ட நங்கட்கு எங்கேவரும் தீவினையே" என்கிறபடியே அங்கும் தேவரீரையே சிந்தித்து எங்குந்திரிந்துவந்த அடியேனுக்கும் ஒருகுறை உண்டோ?' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பெருமாளும் உகந்து தீர்த்தப்ரஸாதம் ப்ரஸாதிப்பிக்க ஸ்வீகரித்து, புறப்பட்டு மடமே யெழுந்தருளி * அணியரங்கன்திருமுற்றத் தடியார் தங்களின்பமிகுபெருங்குழுவு கண்டு உகந்து அவர்களை க்ருபைபண்ணிக்கொண்டு எழுந்தருளியிருந்தார்.

பட்டர் வைபவம்.

உடையவரும் இப்படி*ஊரும் நாடும் உலகமும் தம்மைப்போலேயாக்கி வாழ்ந்தருளுகிறகாலத்திலே இவரை ஆஶ்ரயித்த முதலிகளில் கூரத்தாழ்வான் ஸகலஶாஸ்த்ரவித்தமராய், ஆசார்யபதைகநிஷ்டராய், அபிகமநஉபாதாந இஜ்யா ஸ்வாத்யாய யோகங்களாகிற பஞ்சகால பராயணராய், விஹிதவிஷய விரக்தராயிராநிற்க, ஒருவர்ஷாகாலத்திலே மத்யாஹ்நகாலமளவாக வர்ஷம் வர்ஷிக்க, ஸங்கவகாலந்தவறி மத்யாஹ்நகாலமானவாறே உபாதாநகாலம் தவறி, அஹரஹ ஹரி ஶிஷ்டாக்ரமண்யஜநக்நஹ்றங்களில் உபதாநம்பண்ணி வந்தே திருமேனியாத்ரை நடக்கவேண்டுகையாலும், அற்றைக்குத் திருமாளிகையிலே ஸஞ்சிதபதார்த்தம் ஒன்று மில்லாமையாலும் நீராடி எழுந்தருளித் திருவடிவிளக்கி ஒருபலத்தை அமுதுசெய்யப்பண்ணித் தீர்த்தஸ்வீகாரம்பண்ணியிருக்க, ஸாயங்காலமானவாறே தத்காலிககர்மத்தைச் செய்தருளி நம்பெருமாளைஸேவித்துத் திருவாய்மொழியநுஸந்தாநமே தாரகமாகப் பட்டினியே கண்வளர்ந்தருள, அவ்வளவிலே நம்பெருமாள் பெரிய அவஸரம்அமுதுசெய்தருளித் திருச்சின்னம்பணிமாற, ஆண்டாள் காஹளநாதங் கேட்டு 'உம்முடைய பக்தர் பட்டினியேயிருக்க, நீர் என்ன குலாவிக்குலாவி அமுதுசெய்தருளுகிறீர்?' என்ன, அவ்வாக்யம் பெரியபெருமாள்திருச்செவியிலுறுத்தித் திண்ணையிலே நித்ரைபண்ணிக்கொண்டிருந்த உத்தமநம்பிகனவிலே பெருமாள் எழுந்தருளி 'நம்பீ! ஆழ்வான் இன்றைக்கு உபவஸித்திருக்கிறார்; நம்அக்காரவடிசில்தளிகையை உபயசத்ர சாமர ஸகலவாத்யஸஹிதமாக ஶிரஸாவஹித்துக் கொண்டு போய்க் கொடும்' என்று அருளிச்செய்ய, உத்தமநம்பியும் ஸ்வப்நந்தெளிந்து கண்களைவிழித்துப்பார்த்து த்வரித்தெழுந்திருந்து பெருமாளருளிச்செய்தபடியே தளிகையைத் தாமே ஶிரஸாவஹித்துக்கொண்டு அகிலவாத்யத்துடன் ஆழ்வான்திருமாளிகைவாசலிலே செல்ல, ஆழ்வானும் பதறியெழுந்திருந்து 'இதென்!'என்று திகைத்து எதிரேசெல்ல, நம்பியும்'நம்பெருமாள் உமக்கு அக்காரவடிசில்தளிகை அனுப்பியருளினார், அங்கீகரியும்'என்ன, ஆழ்வானும் தளிகையை மஹாப்ரஸாதமென்று ஶிரஸாவஹித்துக்கொண்டு 'அடியேனுக்கு அடியிலே ஸர்வாபீஷ்டமும் தந்தருளினார்; இது க்ரயத்தளிகையாயிருக்கும்' என்று தமக்கும் ஆண்டாளுக்குமாக இரண்டுதிரளைகளை அங்கீகரித்து ஶேஷித்ததைப் போகவிட்டருளி, ஆண்டாளைப்பார்த்து 'நீ என்ன நினைத்தாய்?' என்ன, அவளும் 'அடியேன் ஒன்றும் நினைக்கவில்லை; பெருமாள் அவஸரம் அமுதுசெய்தருளித் திருச்சின்னம் பணிமாறினவாறே 'உம்முடைய பக்தர் இப்படி பட்டினியிருக்க, நீர் என்ன குலாவிக்குலாவி அமுதுசெய்கிறீ ரென்றே னித்தனை' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, 'நீ இப்படி சொல்லலாமோ?' என்று ஆண்டாளை வெறுத்து ப்ரஸாதத்தைத் தாமும் ஸ்வீகரித்து அவளுக்கும் ப்ரஸாதித்தருளினார். பட்டரும், சீராமப்பிள்ளையும் அவதரிக்கைக்கு ஹேது இத்திரளைகளிறே.

இப்படி நம்பெருமாருளநுக்ரஹத்தாலே ஆழ்வானுக்கு இருகுமாரர் வைகாசியில் அநூராதத்தில் திருவவதரித்தருள, 'திருநாமஞ் சாத்துகை

முதலான உஜ்ஜீவநாம்ஶத்துக்கு உடையவரே கடவர்' என்று ஆழ்வான் தமக்கு அதில் அந்வயமற்றிருக்க, ஸூத்யாஶௌசநிவ்ருத்தியானவுடனே பத்துநாளுங்கடந்த இரண்டாநாள், எம்பெருமானார், ஆழ்வான்திருமாளிகையேற எழுந்தருளி எம்பாரைப் பார்த்து 'ஆழ்வான்குமாரரை எடுத்துக்கொண்டுவாரும்' என்ன, அவரும் உள்ளே ஆண்டாள்பக்கலிலே சென்று*குலக்கொழுந்தான குமாரரைத் தம்மார்பிலேயணைத்துக்கொண்டு, த்ருஷ்டிதோஷாதிகள் வாராதபடி *பந்தனைதிரக் குழந்தைக்கு ரக்ஷணார்த்தமாக த்வயாநுஸந்தாநத்துடனே மங்களாஶாஸநம்பண்ணிக்கொண்டுவந்து, எம்பெருமானார்*தண்டாமரைக்கண்களாலே குளிரக் கடாக்ஷித்தருளும்படி திருக்கைத்தலத்தே பிடித்தருள, உடையவரும் ஹர்ஷப்ரகர்ஷத்துடனே ஆநந்தாஶ்ருக்கள்பனிப்பக் கடாக்ஷிக்குமளவில் ஶிஶுவினுடைய பசுகுபசுகென்கிற தேஜோவிஶேஷத்தையும் திருமுகவொளியையும் கண்டு 'எம்பாரே! த்வயம் பரிமளியாநின்றது; என்செய்தீர்?' என்ன, அவரும் 'ஶிஶுவுக்குக் காப்பாக த்வயாநுஸந்தாநம்பண்ணிக்கொண்டு எடுத்து விடைகொண்டேன்' என்ன, உடையவரும் 'கர்த்தவ்யாம்ஶத்துக்கு முற்பட்டீரே!' என்று திருமேனிபேணுதலுக்கு உகந்தருளி 'இவருஜ்ஜீவநாம்ஶத்துக்கும் நீரே கடவீர்' என்று நியமித்தருளி, பசுங்குழந்தைக்குப் பஞ்சாயுதத்திருவாபரணமும் தம்திருக்கையாலேசாத்தியருளி, நாமகரணத்திலே எம்பார்திருக்கையாலே திருவிலச்சினையும் சாத்துவித்து, ஸ்ரீபராஶரபகவான்திருநாமமாக 'ஸ்ரீபராஶரபட்டர்' என்று திருநாமத்தையுஞ் சாத்தி ஆளவந்தாருடைய இரண்டாமிழவையும் தீர்த்தருளினார். (க)"புத்ரீக்ருதோரங்கதுரந்தரேண பராஶரஃகூரகுலப்ரதீபஃ-கோவிந்தஶிஷ்யஸ் ஸதுயாமுநார்ய மநோரதம்பூரிதவாந்த்விதீயம்" என்று இவ்வர்த்தம் லக்ஷ்மீகாவ்யத்திலே உத்தமநம்பியாலும் சொல்லப்பட்டதிறே.

அநந்தரம் எம்பார்திருத்தம்பியார் சிறியகோவிந்தப்பெருமாளுக்கு ஒரு குமாரர் அவதரித்தருள, அத்தைக்கேட்டு உகந்து உடையவர் 'ஆளவந்தார் க்ருஷி பலிக்கப்பெற்றதே!' என்று அவர்திருமாளிகையேற எழுந்தருளி, அவர்குமாரரையும் க்ருபையாலே கடாக்ஷித்தருளி, அக்குமாரருக்கு 'ஸ்ரீபராங்குஶநம்பி' என்றுநம்மாழ்வார்திருநாமஞ்சாத்தியருளி, ஆளவந்தாருடைய மூன்றாமிழவையும் தீர்த்தருளினார். (உ) "கோவிந்தராஜாந்வயஜோமநீஷீ பராங்குஶோயாமுநவைமநஸ்யம் - அபாசகாரப்ரஸபந்த்ருதீயம் விராஜதே வ்ருத்தமணிப்ரதீபஃ" என்றுஇதுவும்லக்ஷ்மீகாவ்யத்திலேசொல்லப்பட்டதிறே.

பின்பு பெருமாள் மஞ்சள்நீர்குடிப்பித்துப் பட்டரைப் புத்ரஸ்வீகாரம் பண்ணியருளி, திருமணத்தூணருகே தொட்டிலிட்டு நாச்சியார் சீராட்டி வளர்க்க வளர்ந்தருளுகிறவர், பெருமாள் அமுதுசெய்வதற்கு முன்னே தவழ்ந்துசென்று படைத்திருந்த தளிகையில் அள்ளி அமுதுசெய்யும்படியாயிறே வளர்ந்தருளினது.

(க) "పుత్రీకృతోరఙ్గధురన్ధరేణ పరాశరఃకూరకులప్రదీపః । గోవిన్దశిష్యస్సతుయామునార్యమనోరథంపూరితవాన్ద్వితీయం." (உ) "గోవిన్దరాజాన్వయజోమనీషీ పరాఙ్కుశో యామునవైమనస్యం । అపాచకారప్రసభంతృతీయం విరాజతేవృత్తమణిప్రదీపః."

பட்டர் ஐந்துதிருநக்ஷத்ரத்திலே,'நெடுமாற்கடிமை' அநுஸந்திக்கிற ஆழ்வானை 'ஐயா! சிறுமைபெருமையாகிற பரஸ்பர விருத்த தர்மத்வயமும் ஒரு வஸ்துவிலே கிடக்குமோ? ஆழ்வார் ''சிறுமாமனிசர்'' என்று இரண்டையும் சேர அருளிச்செய்வானென்?' என்று கேட்க, ஆழ்வானும் 'நல்லீர்! கேட்டபடி அழகிது; நீர் அநுபநீதராகையாலே, உமக்கு இப்போது ஶாஸ்த்ரங்கொண்டு இசைவிக்கவொண்ணாது; ப்ரத்யக்ஷத்திலே உமக்குக் காட்டுகிறோம், கேளீர்: திருமேனிசிறுத்து ஜ்ஞாநம்பெருத்திருக்கிற சிறியாச்சான், அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானார்போல்வாரைக் காணும் ''சிறுமாமனிசர்'' என்கிறது' என்று இசைவித்தருளிச்செய்தார்.

பட்டர் பின்னையும் ஒருநாள் திருவீதியிலே புழுதியளைந்துவிளையாடாநிற்க, ஒருவன் 'ஸர்வஜ்ஞபட்டன் வந்தான்' என்று அதிஸம்ப்ரமத்துடனே காளமூதிவர, இவரும் 'உடையவர் ஆழ்வான் ஆண்டான் அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானார் எம்பார் முதலான பெரியோர்களிருக்குமிடத்திலே இவனாடா ஸர்வஜ்ஞபட்டனென்று விருதூதி வருகிறான்?' என்று இரண்டுதிருக்கையாலும் புழுதியை அள்ளிக்கொண்டு அவனைப் பார்த்து 'நீ ஸர்வஜ்ஞனன்றோ? இது எத்தனை? சொல்' என்ன, அவன் அதுக்கு ஒன்றுஞ் சொல்லமாட்டாதே லஜ்ஜித்து வாயடைத்துக் கவிழ்தலையிட்டுநிற்க, பட்டரும் அவனைப் பார்த்து 'கெடுவாய்! இதொரு கைப்புழுதி யென்றுசொல்லி ஸர்வஜ்ஞனென்று விருதூதித் திரியமாட்டாதே அஜ்ஞனாய்விட்டாயே! இனி உன்னுடைய ஸர்வஜ்ஞனென்கிற விருதையும், ஸம்ப்ரமத்தையும் போகடு' என்று 'காளத்தையும் பறியுங்கோள்' என்கிற மழலைச்சொல்லைச் சொல்ல, அவன் கேட்டு 'இவர் ஆருடைய குமாரர்?' என்ன, 'ஆழ்வான்குமாரர்' என்று அங்குள்ளார் சொல்ல, கேட்டு அவனும் ''பறப்பதன்குட்டி தவழுமோ?'' என்று ஆஶ்சர்யப்பட்டு, பட்டரைத் தன்தண்டிகையிலே வைத்துக்கொண்டு ஆழ்வான்திருமாளிகைவாசலிலே சென்றவாறே, பொன்னாச்சியார் கண்டு இவர் செய்த * சிறுச் சேவகத்தைக் கேட்டு வாரியெடுத்துக்கொண்டு த்வயாநுஸந்தாநத்தாலே ரக்ஷையிட்டு '*தம்பரமல்லன ஆண்மைகளைத் தனியேநின்றுதான் செய்வரோ?எம்பெருமான்! உன்னைப்பெற்ற வயிறுடையேன் இனி யான் என் செய்கேன்?' என்று முன்தானையாலே இவரை முட்டாக்கிட்டு உள்ளேகொண்டு புகுந்து 'கண்ணெச்சிலுண்டாக இவரைத் திருவீதியிலே போகவிடுவார்களோ?' என்று வெறுத்து, ஆண்டாள்திருக்கையிலே கொடுத்து ஸ்ரீபாத தீர்த்தத்தைத் தெளித்து 'இவ்விபூதியில் இவர் நெடுநாள் தங்குமவரோ!' என்று வயிறுபிடித்தருளினார்.

பட்டரை உபநீதரானபின்பு வேதாத்யயநம் பண்ணுவிக்க, இவர் மேதையிருக்கும்படி:—ஒருநாள் சந்தையிட ஓதி,அதின்மற்றைநாள் ஓதுகைக்குஎழுந்தருள, மறித்துச் சந்தையிடப் புக்கவாறே, ஓதுகிற கடையில்நின்றும் போந்து விளையாடிக்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்க, 'எல்லாரும் ஓதாநிற்க இவர் புறப்பட்டு வந்தார்' என்று ஆழ்வானும் ஆண்டாளும் கேட்டு 'அப்பரே! எல்லாரும் ஓதாநிற்க, நீர் ஓதாமல் வருவானேன்?' என்ன, இவ

ரும் 'அவர்கள் ஓதினவிடத்தையே ஓதாநின்றார்கள்' என்ன, 'ஆகில் நீர் நேற்றுச்சந்தையிட்ட ப்ரஶ்நத்தைச் சொல்லிக் காணீர்' என்ன, சந்தையிட்டபடியே உச்சரித்துக் காட்டியருள, ஆழ்வானும் ஆண்டாளும் பயப்பட்டு 'இன்னம் சிறிதுநாள் இவரை ஓதவிடவொண்ணாது' என்று தங்களிலே ஶங்கித்திருந்தார்கள்.

பின்பு ஆழ்வானும், எம்பாரும், பட்டருக்கு அர்த்தபரிக்ஷைகளும் தத்வபரிக்ஷைகளும் பண்ணிவைத்தார்கள்.

பெருமாள் ஒருகால் திருத்திரையை வளைத்துக்கொண்டு ஏகாந்தமாக எழுந்தருளியிருக்க, பட்டர் திருவடிதொழப் புக, பெருமாள் முனிந்து புறப்படவிடத் திருவுள்ளமாக, அவர்புறப்பட்டவளவிலே 'அவனை யழையுங்கோள்; நம்பட்டருக்கு அருளப்பாடு' என்ன, இவரும் உள்ளேபுகுந்து தண்டனிட்டு நின்றவளவிலே, பெருமாளும் 'நாம் புறப்படவிட்டபோது என் நினைத்திருந்தாய்?' என்ன, 'பெருமாளும்நாச்சிமாருமாக நினைத்திருந்தேன்!' என்ன, 'முன்பு நம்மை நினைத்திருந்தபடி எங்ஙனே?' என்று கேட்டருள, 'ஆழ்வானும் ஆண்டாளுமாக நினைத்திருந்தேன்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பெருமாளும் 'நம் ஆணை; நம்மை முன்புபோலே நினைத்திரும்' என்று திருவுள்ளமாயருளினார்.

ஆழ்வானும் பட்டருடைய விவாஹோசிதவயஃபரிணாமத்தைக் கண்டு, உடையவருடனே 'பிள்ளைக்கு விவாஹம் பண்ணிவைக்கும்படி எங்ஙனே? நம் உறவுமுறையார் ப்ராக்ருதரா யிராநின்றார்கள்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, உடையவரும் 'பெரியநம்பி திருமேனிஸம்பந்திகளான ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸாந்தாநிகரிடத்திலே பட்டருக்குப் பெண்கொணர்ந்தால், ஸ்வஸூத்ர ஶாகைகளுக்கும் ப்ராஹ்மண்யவைஷ்ணத்வத்திற்கும் பெரியசரணமென்று தட்டாகாதிறே' என்ன, ஆழ்வானும் ஸம்மதித்து ஆண்டாளுடன் ஆலோசித்து உடையவரை முன்னிட்டுக்கொண்டு அவர்களிடத்தே பெண்கேட்க, அவர்களும் பட்டருடைய ஆபிஜாத்யங் கண்டு கொடுக்கத் தேட, புதுஸம்பந்தமென்று ஒருகால் இசையாதிருந்தார்கள். ஆண்டாள் ஒருநாள் ஆழ்வானைப் பார்த்து 'பிள்ளைகள் பெருத்தார்கள்; ஒருகார்யஞ் செய்விக்கவேண்டாவோ?' என்ன, ஆழ்வானும் 'ஈஶ்வரகுடும்பத்துக்கு என்னைக் கரையச்சொல்லுகிறாயோ?' என்றுஅருளிச்செய்து, பெரியபெருமாளைத்திருவடிதொழுது மடங்குகிறபோது 'பிள்ளைகள் பெருத்தார்கள்; ஒருகார்யஞ் செய்விக்கவேண்டாவோ என்றுசொல்லுகிறார்கள்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பெருமாளும் திருவுள்ளம்பற்றி 'நீரோ அதற்குக் கடவீர்? நாமன்றோ? தகுதியாகச் செய்விக்கிறோம்; நீர் போம்' என்று திருவுள்ளமாயருளிப் பெண்கொடுக்கும்படி அவர்களுக்கு ஸ்வப்நங் காட்டியருள, மற்றைநாள் தாங்களே கொடுக்கிறோமென்றுவந்துசொல்லி அக்கச்சியைப் பட்டருக்குத் தாரைவார்த்துக்கொடுத்துப் * பெருப்பெருத்த கண்ணாலஞ் செய்தருளினார்கள்.

உடையவர் ஸந்யஸித்தருளுகிறபோது 'ஶரீரஸம்பந்தியை விடவேண்டுகிறதோ?' என்ன, 'நம்முதலியாண்டானையொழிய ஸந்யஸித்தோம்' என்று அருளிச்செய்ய, 'இப்படி அருளிச்செய்யலாமோ?' என்று ஸ்ரீபாதத்துமுதலி

கள் கேட்க, இவரும் 'கையில்த்ரிதண்டத்தை விடிலன்றோ நம்முதலியாண்டானை விடுவது' என்றுஅருளினார்.

முதலியாண்டான் திருவாய்மொழியோதினபடி:—ஒருநாள் எம்பெருமானார் திருப்பள்ளிக்கட்டிலிலே ஏறியருளி ஒருபாட்டுச் சந்தையிட்டவாறே, முதலியாண்டான் பரவசராயருள, இத்தைக்கண்ட எம்பெருமானாரும் (க)"வேதவேத்யேபரேபும்ஸிஜாதேதசரதாத்மஜே-வேத:ப்ராசேதஸாதாஸீத்ஸாக்ஷாத்ராமாயணாத்மநா" என்னுமாபோலே வேதங்களும் ஆழ்வார்முகேந திருவாய்மொழியாய் வந்து அவதரித்ததென்றன்றோ?' என்று அருளிச்செய்தார்.

பெருமாள் பெரியதிருநாள்கண்டருளித் திருக்காவேரியிலே தீர்த்தம் ப்ரஸாதிக்க எழுந்தருளுகிறபோது, எம்பெருமானார் முதலியாண்டான்திருக்கைத்தலம்பற்றி எழுந்தருளி நீராடி மீண்டெழுந்தருளும்போது பிள்ளையுறங்காவில்லிதாஸர்திருக்கைத்தலம் பற்றி எழுந்தருள, ஸேவித்திருந்த முதலிகள் 'இதுக்கு அடி என்?' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, உடையவரும் 'ஜந்மம்உயர்ந்திருக்கச்செய்தே தாழ்வில்லாநின்றோமே என்கிற அபிமாநமுண்டே அல்லாதார்க்கு; அக்கொத்தையும் இல்லாதவரிறே இவர்'என்றருளினார்.

பெரியநம்பிதிருமகளாரான அத்துழாய் புக்ககத்திலே வாழுங்காலத்திலே, ஒருநாள் 'தீர்த்தமாடத் துணைவரவேணும்' என்று மாமியாரை அபேக்ஷிக்க, அவளும்'உன்சீதனவெள்ளாட்டியைக் கொண்டுபோ'என்று கடுத்துச்சொல்ல, நம்பிபக்கலிலே வந்து 'ஐயா! என்னை இப்படி சொன்னாள்' என்ன, நம்பியும் 'நாம் அறியோம்: உங்கள்சீயருக்குச் சொல்' என்ன, இவரும் அங்கேசென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, உடையவரும் அருகிலிருந்த முதலியாண்டானை 'உமக்கு இந்தாரும் சீதனவெள்ளாட்டி' என்று கொடுத்து 'போம்' என்ன, ஆண்டானும் கூடவெழுந்தருளி நீராடப்பண்ணுவித்துக்கொண்டு வந்து அவருடைய புக்ககத்திலே நின்று தாஸவ்ருத்திகளைச் செய்யத்தொடங்க, அவருடைய புக்ககத்தார் 'ஆண்டான்! இது என்?' என்ன, 'என்னை வரவிட்ட உடையவரைக் கேளுங்கோள்; ஆசார்யர்சொன்னது செய்யவேணுமே' என்ன, அவர்களும் நம்பிஸ்ரீபாதத்தேறப் போய் 'நம்பீ! முதலியாண்டானை வரவிட்டு எங்களை இப்படி நசிப்பிக்கவேணுமோ?' என்ன, நம்பியும் 'நாம் அறிந்தோமோ? உடையவரைக் கேளுங்கோள்' என்ன, அவர்களும் அங்கேசென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, உடையவரும் 'ஆண்டானை அத்துழாய்க்குச் சீதனவடிமையாகத் தந்தோம்; அவர் அங்குநிற்கை உங்களுக்கு அநிஷ்டமாகில் இங்கிருந்து அடிமைசெய்கிறார்' என்று அழைப்பித்துக்கொண்டருளினார்.

பெரியநம்பி மாறனேரிநம்பியை ப்ரஹ்மமேதத்தாலே ஸம்ஸ்கரித்துப் பள்ளிபடுத்தருள, இதுகேட்டு எம்பெருமானார் நம்பிஸ்ரீபாதத்தேறச்சென்று தண்டன்ஸமர்ப்பித்து 'சீயா! ஸம்ஸாரம் சிலுகிடாதபடி அடியேன் ஒருவழியாலே வேலியிட்டுவர, தேவரீர் ஒருவழியாலே பிரித்தருளாநின்றதே!'என்று

(க) " వేదవేద్యేపరేపుంసిజాతేదశరథాత్మజే। వేదఃప్రాచేతసాదాసీత్సాక్షాద్రామాయణాత్మనా."

விண்ணப்பஞ்செய்ய, நம்பியும் 'வாரீர் உடையவரே! இக்ஷ்வாகுவம்ஶத்திலே அவதரித்து ஸாமாந்யதர்மத்தை வெளியிட்டருளின பெருமாளைக்காட்டில் நான் பெரியவனோ? பெரியவுடையாரைக்காட்டில் இவர் தண்ணியரோ? ஸாமாந்ய தர்மநிஷ்டரான தர்மபுத்ரரைக்காட்டில் நான் பெரியவனோ? ஸ்ரீவிதுரரைக்காட்டில் இவர் தண்ணியரோ? 'பயிலுஞ்சுடரொளி,' 'நெடுமாற்கடிமை' கடலோசையோ?' என்று அருளிச்செய்ய, உடையவரும் உகந்து ஸம்மதித்திருக்கச்செய்தே, 'மாறனேரிநம்பி திருநாட்டுக்குஎழுந்தருளும்போது பெரியபெருமாள் திருவடிகளே ஶரணமென்னுதல், ஆளவந்தார் திருவடிகளே ஶரணமென்னுதல் செய்யக் கண்டிலோம்; இது என்?' என்று உடையவருடனே பெரியநம்பி அருளிச்செய்தருள, உடையவரும் 'அவர்க்கு அப்போது ஶ்லோகத்வயாநுஸந்தாநமாயிருந்ததாய்க் கொள்ளீர்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, நம்பியும் 'அது பெண்கண்டபிச்சன்வார்த்தை யன்றோ?' என்று அருளிச்செய்தருள, உடையவரும் 'பெண்ணினுடைய நித்யயோகத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றுதொழுகிற தென்?' என்று விண்ணப்பஞ்செய்தார்.

உடையவர் ஒருநாள் ஒரூமையை யழைத்துக்கொண்டு உள்ளே எழுந்தருளிக் கதவையடைத்து ஏகாந்தத்திலே ஸம்ஜ்ஞையாலே தம்திருவடிகளைத் தொட்டுக்காட்டியருள, அவனும் அதுவே தஞ்சமென்று புத்திபண்ணியிருக்க, ஆழ்வான் இத்தைக் கதவின்புரையிலே கண்டு 'ஐயோ! கூரத்தாழ்வானாய்ப்பிறந்து பரக்க ஶாஸ்த்ரங்களைக் கற்றுக் கெட்டேன்; ஒன்றும் அறியாத ஊமையாய்ப் பிறந்தால் அடியேனுக்கும் உடையவர் இரங்கியருளுவரே! என்று மோஹித்தார்' என்று ப்ரஸித்தமிறே.

திருக்கோட்டியூர்நம்பி, திருக்கோட்டியூரிலே மேல்தளத்தின்மேலே படிக்கதவை விழவிட்டு த்யாநித்துக்கொண்டிருக்க, உடையவர் அங்கேற எழுந்தருளி நம்பியைக்குறித்து 'த்யாநம் எது? மந்த்ரம் எது?' என்றுகேட்டருள, நம்பியும் 'ஆளவந்தார் வடவாற்றிலே நீராடியருளும்போது அகமர்ஷணம் பண்ணி முழுகியிருந்தால், அவர் திருமுதுகு வல்லான் கடாரக்கவிழ்த்தாப்போலே யிருக்கும்; அதுவே எனக்கு த்யாநம்; 'யமுனைத்துறைவர்' என்கிற இதுவே மந்த்ரம்' என்று அருளிச்செய்தருளினார்; ஆகையாலே, ஆசார்யவிக்ரஹமே ஸதாத்யேயமென்றும், தந்நாமமே ஸதாஜப்யமென்றும் உடையவருக்கு உபதேசித்தாராய்த்து.

(க) "பாலமூகஜடாந்தாஶ்ச பங்கவோபதிராஸ்ததா - ஸதாசார்யேண ஸந்த்ருஷ்டா: ப்ராப்நுவந்திபராங்கதிம்" என்கிறபடியே பெண்ணும் பேதையும் எல்லாரும் ஸம்ஸாராதுத்தீர்ணராம்படி ஸர்வரையும் இப்படி விஶேஷகடாக்ஷஞ்செய்துகொண்டும், கூரத்தாழ்வான் முதலியாண்டான் அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானார் முதலான முதலிகளுக்கு ஸ்ரீபாஷ்யம் ப்ரஸாதியாநின்றுகொண்டும் ஸுகமே வாழ்ந்தருளுகிற காலத்திலே: ராஜ்யம்பண்ணுகிற சோளராஜா துஸ்ஸைவனாகையாலே, வேதவிருத்தமான கள்ளப்பொய்ந்நூலாகிய சைவாகமத்தை த்ருடதரப்ரமாணமான மெய்ந்நூலென்று அத்ய

(க) "బాలమూకజడాన్ధాశ్చ పఙ్గవోబధిరాస్తథా। సదాచార్యేణసన్దృష్టాః ప్రాప్నువన్తిపరాంగతిం."

வஸித்துத் தானும் தன்புரோஹிதனுமாகக் கூடவிருந்து தன்னுடைய நாட்டிலுள்ள வித்வான்களையெல்லாம் திரட்டி (க) "ஶிவாத்பரதரம்நாஸ்தி" என்று ஓலைக்கு எழுத்திடச்சொல்லித் தண்டிக்க, சிலர் அவனுடைய ஆஜ்ஞைக்கு அஞ்சியும், சிலர் அர்த்தக்ஷேத்ராதிகளை ஆசைப்பட்டும் எழுத்திட்டார்கள். இத்தைக்கண்ட நாலூரான் 'இந்தஆபாஸரிட்டத்தாலென்னப்ரயோஜநமுண்டு? இராமாநுசனும் கூரத்தாழ்வானும் இட்டாலன்றோ இட்டதாவது?' என்ன, சோளனும் அப்பொழுதே சில மநுஷ்யரைப் பார்த்து 'இராமாநுசனை அழைத்துக்கொண்டு வாருங்கோள்' என்று கோயிலுக்கு வரக்காட்ட, அந்த ராஜமநுஷ்யர் உடையவர்மடத்துவாசலிலே வந்து 'இராமாநுசன் எங்கே?' என்று கேட்க, இச்செய்தியை உடையவருக்கு நீராடத் திருமஞ்சனம் முகந்துகொடுக்கிற கூரத்தாழ்வான் திருச்செவியிலே ஒருஸ்ரீவைஷ்ணவர் வந்து ரஹஸ்யமாக விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஆழ்வானும் உடையவருடைய த்ரிதண்ட காஷாயாதிகளைத்தரித்துக்கொண்டு உடையவருக்கும்விண்ணப்பஞ்செய்யாதே ராஜமநுஷ்யருடன் போகத்தேட, அவ்விஶேஷங்கேட்டு ஆழ்வானுடனே பெரியநம்பியும் புறப்பட்டெழுந்தருள, அவர்களை அழைத்துக்கொண்டுபோனார்கள்.

அநந்தரம் உடையவரும் 'த்ரிதண்டகாஷாயாதிகளைத் தாருங்கோள்' என்ன, 'கூரத்தாழ்வான் தரித்துக்கொண்டு ராஜமநுஷ்யருடனே எழுந்தருளினார்' என்று முதலியாண்டான் விண்ணப்பஞ்செய்ய, 'ஆகில், அவருடைய வெள்ளையைத் தாருங்கோள்' என்று வாங்கித் தாம் சாத்திக்கொண்டு 'ஆழ்வானுக்கும் பெரியநம்பிக்கும் என்ன தீங்கு வரப்புகுகிறதோ?' என்று போரக்லேஶித்திருக்க, முதலியாண்டானுள்ளிட்ட முதலிகளெல்லாரும் 'தேவரீர் இங்கிருக்க வொண்ணாது' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, உடையவரும் 'இனிச் செய்ய அடுப்பதென்?' என்று வ்யாகுலாந்தஃகரணராய்ப் பெரியபெருமாள் திருமுன்பே சென்று திருவடிகளிலே சரணம்புக்கு "வெறுப்பொடு சமணர் முண்டர் விதியில்சாக்கியர்கள் நின்பால், பொறுப்பரியனகள்பேசில்" என்று தொடங்கி "தலையையாங்கே அறுப்பதேகருமங்கண்டாயரங்கமாநகருளானே" என்று ஆழ்வார் அருளிச்செய்தபடி இப்போது சடக்கென அவன்தலையை அறுக்கக்கூடாது; அவன் பரிகரவானாகையாலே முகாந்தரேண செய்துவாராநின்றேன்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்து முதலிகளும் தாமுமாக எழுந்தருளாநிற்க, பின்னையும் ராஜமநுஷ்யர் பின்தொடர, 'பின்னே ஆள் த்வரித்து வருகிறது' என்று முதலிகள் விண்ணப்பஞ்செய்ய, உடையவரும் வழியில் மணலையள்ளி "கொடுமைசெய்யுங் கூற்றமும் என் கோலாடி குறுகப்பெறா, தடவரைத்தோள் சக்கரபாணீ! சார்ங்கவிற்சேவகனே!" என்று இத்தையோதி அவர்கள் வருகிற வழியிலே ஒழுக்கிவாருங்கோள்' என்ன, முதலிகளும் அப்படியேசெய்ய, ராஜமநுஷ்யர் அந்தமணலைமிதித்து அப்பால் அடியிடப் போகாமல் 'போகிற பார்ப்பார் மந்த்ரவாதம்பண்ணிப்போனார்கள்' என்று மீண்டுபோக, உடையவரும் முதலிகளுமாக * அரங்கத்துறையும் இன்துணைவனே வழித்துணையாக எழுந்தருளினார்கள்.

(க) "శివాత్పరతరంనాస్తి."

ஒருமலையடியிலே திருமலைநல்லான்ஶிஷ்யர்களான சிலவேடமுதலிகள் புலம் பாவாநிற்க, அங்கே ஒருஸ்ரீவைஷ்ணவர் எம்பெருமானாரைத் தேடிக் கொண்டு எழுந்தருள, அவர்கள் இவரைத் திருநாமமே குறியாக 'நீர் எங்கிருந்து எழுந்தருளுகிறீர்?' என்றுகேட்க, 'கோயிலில்நின்றும் வருகிறோம்' என்ன,அவர்களும் 'எம்பெருமானார்க்கு ஒருகுறையு மில்லையே? பெரியபெருமாள் திருச்செல்வத்திற்கு ஒருகுறையு மில்லையே?' என்றுகேட்க, இவரும் 'என்ன பெரியபெருமாள்! என்ன திருச்செல்வம்! எம்பெருமானார் சோளன் வ்யாஜேந வெண்பரிதாநம் தரித்து எழுந்தருளினார்; இன்னவிடத்தே எழுந்தருளினாரென்று தெரியாது' என்று அருளிச்செய்ய, அவர்களும் அவ்வார்த்தைகேட்டு வ்யாகுலப்பட்டுப் புலம்பாவுகைதவிர்ந்து அன்றுமுதல் ஆறு நாள் பட்டினியே கிடக்க, ஆறும்நாள் ராத்ரி அம்மலையடியிலேயே எம்பெருமானாரும் முதலிகளும் மழையிலே நனைந்து குளிரிலேயீடுபட்டு இவர்கள்புனத்தில் நெருப்பொளிகண்டு, உடையவரும்'நம்மை அங்கேறக் கொண்டுபோங்கோள்' என்று அருளிச்செய்ய, முதலிகளும் அங்கேற எழுந்தருளுவித்துக் கொண்டுபோய் 'வழி எங்கே? பிள்ளைகாள்!' என்ன, அவர்களும் 'ப்ராஹ்மணர்குரலாயிருந்தது; பெருவிடாயோடே ஒருகுரலாயிராநின்றது' என்று ஓடிவந்து வேலியைப்பிரித்து'இங்கே வாருங்கோள்' என்று அழைத்துக்கொண்டுபோய், சாத்துகைக்குத் திருப்பரியட்டங்களும் கொடுத்து, சாத்தியிருந்த திருப்பரியட்டங்களையும் உலரவிட்டுக் குளிர்போகக்காய்ச்சியொற்றி 'எங்குநின்றும் எழுந்தருளுகிறீர்கள்?' என்றுகேட்க, இவர்களும் 'கோயிலில்நின்றும் வருகிறோம்' என்ன, 'எம்பெருமானார் செய்கிறதென்?' என்று கேட்க,முதலிகளும் 'நீங்கள் எம்பெருமானாரை அறிந்தபடி எங்ஙனே?' என்ன, 'நாங்கள் நல்லானடிமைகள்; அவர் எங்களுக்கு ஹிதம்ப்ரஸாதிக்கும்போது 'நமக்கெல்லாம் பரமாசார்யர் எம்பெருமானாராயிருக்கும்; ஆகையாலே, எம்பெருமானார்திருவடிகளேஶரணமென்றிருங்கோள்'என்று அருளிச்செய்தார்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, முதலிகளும் 'ஆகில், இவரே உடையவர்'என்று காட்டியருள,அவர்களும் ஸ்ரீபாதத்தைக் கட்டிக்கொண்டு அழுது வ்யாகுலப்பட்டுத் திருவடிகளிலே விழுந்து ஸேவித்துத் தேனும் தினையுங்கொண்டு வந்து ஸமர்ப்பித்து 'இக்கதிரை வறுத்து இடித்துத் தேனிற்கலந்து அமுது செய்தருளவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, முதலிகளும் அப்படியே செய்து அமுதுசெய்தருளி அற்றைக்குக் கண்வளர்ந்தருளினார்கள்; மற்றைநாள் விடிவோரை வேடமுதலிகளில் ஒருவரையும் தம்ஸ்ரீபாதத்து முதலிகளில் ஒருவரையுமாகக் கோயிலுக்குப் போகவிட்டு, உடையவருடனே மற்ற நாற்பத்தஞ்சுதிருநாமமும் எழுந்தருளினார்கள். அவ்வேடமுதலிகளும் இவர்களை மலைக்குமேலே அறுகாதவழிகோண்டுபோய் ஒருவேடமுதலியகத்தே விட, அவ்வேடமுதலி பகலெல்லாம் வேட்டைக்குப்போய் வந்து உண்ணப் புக்கவாறே 'ப்ராஹ்மணர்கள் பட்டினியேயிருக்க நாம் உண்ணலாகாது' என்று, 'அருகாக ஒருக்ராமத்திலே கட்டளைவாரியென்பானொரு ப்ராஹ்மணனகத்திலே இவர்களைக்கொண்டுபோய்விட்டு வேண்டுங்கட்டளைகளையும் பண்ணி,இப்போதே அமுதுசெய்யப்பண்ணுவியுங்கோளென்று சொல்லுங்கோள்'

என்று ஆள்கொடுத்துப் போகவிட, அவர்களும் உடையவரையும் முதலிகளை யுங் கூட்டிக்கொண்டுபோய் அவனகத்தே விட்டு 'இவர்களை இப்போதே அமுதுசெய்யப் பண்ணுவியுங்கோள்' என்று சொல்லி, வேண்டுங் கட்டளை களும் பண்ணுவித்து மீண்டுபோனார்கள்.

அவ்வகமுடையானுடைய பத்நியும் தண்டன்ஸமர்ப்பித்து 'உங்களுக்கு அமுதுசெய்யவேண்டாவோ?' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, முதலிகளும் 'வேண்டா' என்று அருளிச்செய்தருள, அவளும் 'உங்களுக்கு ஸங்கோசிக்க வேண்டா; அடியேனும் எம்பெருமானார் ஸ்ரீபாதத்தை உடையேன்' என்றாள்; முதலிகளும் 'நீ எம்பெருமானார் ஸ்ரீபாதத்தை ஆஶ்ரயித்தபடி எங்ஙனே?' என்றுகேட்க, அவளும் 'நாங்கள் இவ்விடம் வர்ஷமின்றியே யிருந்தவாறே கோயிலிலே வந்திருந்தோம்; அங்கே என்னகமுடையாரும் நானும் ஒருமச்சு மேலே யிருக்கையாயிருக்கும்; அப்போது எம்பெருமானார் ஏழு திருமாளி கையிலே மாதுகரம்பண்ணி அமுதுசெய்தருளுவர்; அவர் திருவீதியிலே எழு ந்தருளும்போது அகளங்கநாட்டாழ்வானுள்ளிட்ட முதலிகளெல்லாரும் அவர்திருவடிகளிலே ஸேவிப்பர்கள்; அவர் ஒருநாள் மாதுகரத்திற்கு அந் தத்திருமாளிகை யேற எழுந்தருள, அடியேனும் மச்சில்நின்றும் இறங்கி வந்து இடைகழியில் தகைந்துநின்றேன்; அவர் 'இது என்ன? பெண்ணே!' என்றுகேட்டருள, 'நீர் மாதுகரம்பண்ணுகின்றீர்; உம்மை ராஜாக்களும் பட்ட ணத்து முதலிகளும் தண்டனிடாநின்றார்கள்; இதற்கு அடி என்?' என்றவா றே, உடையவரும் 'நாம் அவர்களுக்குப் பகவத்விஷயத்தில் சிலநல்வார்த்தை சொல்லுகையாலே காண்' என்று அருளிச்செய்தருள, 'அந்தநல்வார்த்தையை அடியேனுக்கும் ப்ரஸாதித்தருள லாகாதோ?' என்றேன்; அப்போது ஹித மருளிச்செய்து எழுந்தருளினார்; பின்பு எங்கள்நாட்டில் வர்ஷமுண்டாய் நாங்கள் எங்கள்நாடேறப் போகும்போது அவர் அருளிச்செய்த நல்வார்த் தையை மறந்தேன்; 'உடையவரை ஸேவிக்கப்பெற்றிலேனே!' என்ற இழ வோடே நினைத்திருக்க, அற்றைக்கும் அங்கேற எழுந்தருள, அடியேனும் மச்சில்நின்றும்இறங்கிவந்து தண்டனிட்டு நின்று'நாங்கள் எங்கள்நாடேறப் போகாநின்றோம்; தேவரீர் முன்பு அருளிச்செய்த நல்வார்த்தையை மறந் தேன்'என்ன, அப்போது உடையவரும் மீளவும் த்வயத்தை நெஞ்சிலே நிலை நிற்கும்படி குருபரம்பராபூர்வகமாக உபதேசித்து மீண்டு எழுந்தருளத்தேட, 'அடியேனுக்கு ஆத்மரக்ஷையாக ஏதேனுமொன்று தந்தருளவேணும்'என்று விண்ணப்பஞ்செய்தேன்; அப்போது சாத்தியிருந்த ஸ்ரீபாதுகைகளை ப்ரஸா தித்தருளினார்: அடியோங்களும் அன்றே போந்தோம்; பின்னை ஸேவிக்கப் பெற்றிலோம்' என்றவாறே, உடையவரும் தம்திருவுள்ளத்திலே விசாரித் தருளித் திருப்போனகஞ் சமைக்க அருளிச்செய்து 'இவள்செய்யுமது பார்த் திரும்'என்று ஒருஸ்ரீவைஷ்ணவரை வைக்க,அவரும் பார்த்திருக்க, அவளும் அடைவாகச் சமைத்து முன்புஉடுத்தபுடைவையை அவிழ்த்து ஶுத்தமான புடைவையைஉடுத்து உள்ளேபுகுந்து 'எம்பெருமானார்திருவடிகளேஶரணம்' என்றுஉச்சரித்து அவர்ஸ்ரீபாதுகைகளைஎழுந்தருளப்பண்ணித் திருவடிவிளக்கி அமுதுசெய்யப்பண்ணிப் புறப்பட்டு, முதலிகளுக்குத் தண்டன்ஸமர்ப்பித்து

ஸ்ரீபாதம்விளக்கி 'அமுதுசெய்ய எழுந்தருளவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ் செய்ய, முன்பு பார்த்திருக்கச்சொன்ன ஸ்ரீவைஷ்ணவரை யழைத்து 'இவள் செய்தபடி என்?' என்று கேட்டருள, அவரும் 'இவள் திருப்போனகம் அடைவாகச்சமைத்து முன்புஉடுத்தபுடைவையையும்விடுத்து ஶுத்தமான புடைவையையும் உடுத்துத் திருப்போனகத்தை எடுத்துக்கொண்டுபோய் உள்ளே புகுந்து கதவையடைத்து த்யாநம்பண்ணியிருந்து அமுதுசெய்யப் பண்ணினாள்; அது கறுத்து நீண்டிருந்தது; எம்பெருமானா யிருந்ததில்லை' என்றவாறே, அவளையழைத்து 'நீ உள்ளேசெய்ததென்?' என்று கேட்டருள, அவளும் 'முன்பு அடியேனுக்குத் தஞ்சமாகப்ரஸாதித்தருளின ஸ்ரீபாதுகைகளைத் திருவடிவிளக்கி அமுதுசெய்தருளப்பண்ணியாய்த்து ப்ரஸாதஞ் சூடுவது; இப்போதும் அப்படியே செய்தேன்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, 'ஆகில், அவைதன்னை இங்கேகொண்டுவந்து காட்டு' என்ன, அவளும் கொண்டுவந்து காட்ட, அவை அங்குத்தைக்கு *எதித்தலைநாதன் இராமாநுசன் தன் இணையடிகளுக்கு ஒத்திருந்தது; அப்பொழுது 'ஆகில், இந்தக்கோஷ்டியிலே எம்பெருமானா ருண்டோ? பார்த்துக்காணாய்' என்ன, அவளும் திருவிளக்கையேற்றிக் கொண்டுவந்து அடைவேபார்த்து எம்பெருமானார்திருவடிகளைக் கண்டு திகைத்து நின்று 'இது எம்பெருமானார் திருவடிகளைப்போலே இராநின்றது; காஷாயமில்லாமையாலே தெரிகிறதில்லை' என்றவாறே, 'நான்காண்' என்று அருளிச்செய்ய, அவளும் திருவடிகளைப்பிடித்துக்கொண்டு அழப்புக்கவாறே, கண்ணைத்துடைத்து எம்பெருமானார் 'அருளிச்செய்த வார்த்தை ஒத்திருந்ததில்லையாகில் முதலிகள் அமுதுசெய்யார்கள்; அத்தை என்செவியில் சொல்லிக்காணாய்' என்ன, அவளும் விண்ணப்பஞ்செய்ய, அந்தவார்த்தையும் ஒத்திருந்தது; 'ஆகில், (க) "விதுராங்கநிபுஜே ஶுசீநிகுணவந்திச" என்கிற பாவநத்வ போக்யத்வங்களை உடைத்தாயிருந்தது; இனி முதலிகள் அமுதுசெய்யக் குறையில்லை' என்று அருளி † (ச்செய்து, 'நமக்குமாத்ரம் கூடாது; ஒருபகவத்விக்ரஹம் அமுதுசெய்யவில்லை' என்ன, அவளும் 'ஆகில், பாலும் பழமும் சர்க்கரையும் கொண்டுவந்து ஸமர்ப்பிக்கிறேன்' என்று ஸமர்ப்பிக்க, இவரும் தம்முடைய எம்பெருமானுக்கு அமுதுசெய்யப்பண்ணித் தாமும் அமுதுசெய்தருள), முதலிகளும் அமுதுசெய்து கண்வளர்ந்தருள, அப்பெண்பிள்ளை, முதலிகள் தளிகைப்ரஸாதத்தையுங் கூட்டிக்கலந்து மச்சிலேயிருக்கிற தன்பர்த்தாவை எழுப்பி ப்ரஸாதமிட்டு ப்ரஸாதப்படப்பண்ணித் தான் ப்ரஸாதப்படாமலிருக்க, அவனும் 'இதென்?' என்றுகேட்க, அவளும் 'கோயிலில்நின்றும் எம்பெருமானாரும் முதலிகளும் எழுந்தருளி அமுதுசெய்யமாட்டோமென்று கண்வளர்ந்தருளினார்கள்' என்றவாறே, அவனும் 'நான் அதற்கு என்னசெய்யவேணும்?' என்ன, 'நீர் எம்பெருமானாரை ஆஶ்ரயிக்கவல்லீரோ?' என்ன, அவனும் இசைந்து ப்ரத்யயம்பண்ணிக்கொடுக்க, அவளும் உகப்புடனே ப்ரஸாதப்பட்டு நித்ரைபண்ணினாள். மற்றைநாள் பொழுது விடிந்தவாறே எழுந்திருந்துவந்து உடையவர் திருவடிகளிலே தண்டன்ஸமர்

(க) "విదురాఙ్గనిభుజే శుచీని గుణవన్తి చ."

† குண்டலிதக்ரந்தம் சிலப்ரதிகளில் இல்லை.

ப்பித்து 'இற்றைக்கு எழுந்தருளியிருந்து இவரை க்ருபைசெய்தருளவே ணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, எம்பெருமானாரும் அற்றைக்கு அங்கே அவஸரித்தருளி அவளுக்காக அவனுக்கு ஹிதோபதேஸம் பண்ணி விஸேஷ கடாக்ஷஞ்செய்தருளி அங்கே நாலைந்துநாள் எழுந்தருளியிருந்து, த்ரிதண்ட காஷாயாதிகளையும் ஸம்பாதித்துத் தம்திருவாராதநமானபேரருளாளர்ஸந்நிதி யில்வைத்துத்தண்டன்ஸமர்ப்பித்துமுன்புபோலேஅவற்றைத்தரித்தருளினார்.

மற்றைநாள் மேற்கே வஹ்நிபுஷ்கரிணியாகிற க்ராமத்தேற எழுந் தருளி அங்கே சிறிதுகாலம் எழுந்தருளியிருந்து, அங்குநின்றும் மிரிளா புரி ஸாளக்ராமத்தேற எழுந்தருள, ஊரடைய ப்ரச்சந்நவிரோதிகளாகை யாலே உடையவரை அநாதரித்திருக்க, உடையவரும் முதலியாண்டானை யழைத்து 'இவ்வூரார் நீர்முகக்குந் துறையிலே நீர் உம்ஸ்ரீபாதத்தை நீட்டிக் கொண்டிரும்' என்று நியமித்தருள, ஆண்டானும் அப்படியே செய்தருள, அவ்வூரார் இவர்ஸ்ரீபாததீர்த்தவைபவத்தாலே நிவ்ருத்த அஹங்காரராய், மற்றைநாளே தெளிந்து வந்து உடையவர்திருவடிகளிலே ஆஸ்ரயிக்க, அத் தீர்த்தப்ரவாஹத்தையிட்டு 'இன்றுமுதல் இவ்வூர் ஸ்ரீஸாளக்ராமம்' என்று அருளிச்செய்தார். அங்கே வடுகநம்பியை ஸ்வபாதச்சாயாபந்நராம்படிவிஸேஷ கடாக்ஷஞ்செய்து அவர்க்குத் தர்ஸநார்த்தம் ப்ரஸாதித்துக்கொண்டு சிங்கர் கோயிலிலே சிறிதுநாள் எழுந்தருளியிருந்து விஷ்ணு வைஷ்ணவ த்வேஷி யான சோளன் க்ரிமிகண்டனை நசிக்கும்படியாக அபிசாரம்பண்ணி அங்கு நின்றும் தொண்டனூரேற எழுந்தருளினார்.

அங்கே அத்தேசத்திற்கு அதிபதியான விட்டலதேவராயன்மகள் பிஸாசா விஷ்டையாயிருக்க, அவனும் மந்த்ரவாதிகள்பலரையுங்கொண்டு தீர்க்கத்தே டினவிடத்திலும் தீராதபடியாலே து:கிதனாயிருக்க, தத்பத்நியும் நிர்வாண மாய்ஓடித்திரிகிற தன்பெண்ணைக் கண்டு மிகவும் வ்யாகுலப்பட்டிருக்கு மளவிலே, தொண்டனூர்நம்பி உபாதாநார்த்தமாக ராஜக்ருஹத்தேறஎழுந் தருளினவர், து:கிதையான ராஜபத்நியைக் கண்டு 'து:கஹேது என்?' என்று கேட்டருள, அவளும் தத்காரணத்தைச் சொல்ல, நம்பியும் கேட்டருளி 'நம் ஆசார்யர் எம்பெருமானார் எழுந்தருளினார்; அவர் கடாக்ஷித்தால் இப்பேய் காட்டேறிப்போம்' என்று ப்ரஹ்மரக்ஷஸ்ஸின்கதையை ஸவிஸ்தாரமாக அவ ளுக்கு அருளிச்செய்ய, அவளும் கேட்டு ஆஸ்சர்யப்பட்டுத் தன்பர்த்தாவுக்கு அறிவிக்க, அவனும் 'உடையவர் இப்பேயை விடுவிக்கில், அவரே நமக்கு ஆசார் யர்; அவர்திருவடிகளில் ஆஸ்ரயிக்கக்கடவேன்' என்ன, அவ்வளவிலே அவன் ஸ்வகுருக்களுக்கு விருந்திடத் தேட, இவளும் தன்பர்த்தாவைக்குறித்து 'நீர் அங்கஹீநரென்று அவர்கள் இங்கே வாரார்கள்; சொல்லாதேகொள்ளும்' என்ன, அவனும் 'அவர்கள் வாராதிருப்பார்களோ?' என்று இவள்வார்த்தை யை அதிக்ரமித்துச்சொல்லிப்போகவிட, அவர்களும் முன்பு டில்லீஸ்வரனை துருஷ்கன் இவனை ஆக்ரமித்துப்பிடித்துக்கொண்டுபோய்ப் பட்டார்ஹனன் றிக்கே போம்படி ஒருஅங்குலிச்சேதம் பண்ண, அத்தால் 'விட்டலதேவராயன்' என்று ப்ரஸித்தமாகையாலே, ஹீநாங்கனகத்தே புஜிக்க வொண்ணா தெ ன்று தவிர்ந்துவிட்டார்கள்; அதுகண்டு அவன் அவர்களிடத்தே அதிகுபித

ஞய் அவர்களைத் திரஸ்கரித்திருக்குமளவிலே, அவனுடைய ஸ்த்ரீயும் அவனைக் குறித்து 'உடையவர் திருவடிகளில் ஆஶ்ரயித்து உஜ்ஜீவிக்க லாகாதோ? இவர்களால் என்னப்ரயோஜன முண்டு?' என்ன, அவனும் இசைந்து உடையவரை 'ஸ்வக்ருஹத்தேற எழுந்தருளவேணும்' என்று ப்ரார்த்திக்க, இராமாநுசனும் 'நாம் ராஜதாநியை மிதிக்கக்கடவோ மல்லோம்' என்று அருளிச்செய்ய, அவ்வளவிலே தொண்டனூர்நம்பி முதலான முதலிகள் 'இவனை விஶேஷகடாக்ஷஞ் செய்தருளினால் தர்ஶநத்துக்கு பஹூபகாரமுண்டு' என்று பஹுஶ: வேண்டிக்கொள்ள, உடையவரும் ஸம்மதித்து அவனகத்தேற எழுந்தருளினவளவிலே அவனும் அதிஸந்துஷ்டனாய்த் திருவடிகளிலே ஸாஷ்டாங்க ப்ரணாமம்பண்ணி ஸவிநயனாய் நிற்க, முதலிகளும் உடையவர் ஸ்ரீபாததீர்த்தத்தை அவன்புத்ரிக்கு ப்ரஸாதித்துத் தத்தீர்த்தத்தாலே ப்ரோக்ஷிக்க, அவளுடைய சித்தப்ரமம்போய்த் தெளிந்துவந்து சேலையும் உடுத்து உடையவரை ஸேவிக்க, இத்தை விட்டலதேவராயன் கண்டு அத்யாஶ்சர்யப்பட்டுத் தத்க்ஷணமே ஸ்ரீபாதத்திலே ஆஶ்ரயிக்க, அவனையும் இரங்கியருளித் திருவடிகளுக்கு அந்தரங்கனாம்படி கடாக்ஷித்தருளினார்.

இப்படி அவனையும் ஸ்வவைபவத்தாலே ஶிஷ்யனாக்கிக்கொண்டு அவனுக்கு விஷ்ணுவர்த்தநராயனென்று திருநாமம்ப்ரஸாதித்தருளி அதிஸந்துஷ்டராய் நிற்க, அவ்வளவிலே 'எங்கள்ஶிஷ்யனை நீர் இங்ஙனே மயக்கி ஶிஷ்யனாக்கிக் கொள்ளும்போது எங்களை ஜயித்தன்றோ செய்யலாவது?' என்று பன்னீராயிரம் க்ஷபணர் ஏககாலத்திலே வந்து தர்க்கிக்கத் தொடங்க, உடையவரும் 'மின்னலுக்கு அஞ்சுமவர்கள் இடியின்கையி லகப்பட்டாற்போலவும், தேளுக்குஅஞ்சிப் பாம்பின்வாயி லகப்பட்டாற்போலவு மாச்சுதே; இனி என்செய்யக்கடவோம்?'† (என்று விசாராக்ராந்தராயிருக்க, தொண்டனூர்நம்பிமுதலான முதலிகளெல்லாரும் 'தேவரீருடைய ப்ரபாவத்தை எல்லாரும் அறிந்து உஜ்ஜீவிக்கும்படி வெளியிடவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, உடையவரும்) 'இனி நம்மை வெளியிடாதிருக்கவொண்ணாது' என்றுபார்த்து, ஒருதிருமண்டபத்திலே திருத்திரையை வளைத்துக்கொண்டு உள்ளே எழுந்தருளியிருந்து ஸஹஸ்ரபணாமண்டலமுடைய திருவநந்தாழ்வானாய் ஓரொருத்தர்க்கு அநேகப்ரகாரமாக ப்ரத்யுத்தர மருளிச்செய்து அவர்களை வாய்மூடுவித்து ஜயிக்க, அவர்களிலே சிலர் அதிவிஸ்மிதராய்வந்து திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயிக்கத் தேட, அவர்களை அடிமைகொண்டு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களாம்படி பண்ணி விஶேஷகடாக்ஷஞ்செய்தருளித் தம் திவ்யஶக்தியை ப்ரகடிப்பிக்க, இத்தைக்கண்டு போய்ச் சிலர் ராஜ்யாதிபனான விஷ்ணுவர்த்தநராயனுக்குச் சொல்ல, அத்தைக்கேட்டு விஷ்ணுவர்த்தநனும் உடையவர்திருவடிகளிலே அதிப்ரவணனாயிராநிற்க, அங்குத்தையில் எம்பெருமானைத் தொண்டனூர்நம்பி அபிமானித்திருக்கையாலே அவருக்கு 'நம்பிதம்பிரான்' என்று திருநாமஞ்சாத்தி உகந்தருளிச் சிங்கர்கோயிலிலே எழுந்தருளி வேதாந்தவ்யாக்யாநஞ் செய்துகொண்டு இருக்குங்காலத்திலே,

† குண்டலிதக்ரந்தம் சிலப்ரதிகளில் இல்லை.

திருக்கையில் திருமண்மாண்டு 'சாத்துகைக்குத் திருமண் பெற்றிலோமே!' என்று சிந்தித்துக்கொண்டு கண்வளர்ந்தருள, அன்று ராத்ரி திருநாராயணப்பெருமாளும் 'அணித்தாக யதுகிரியிலே உம்முடைய வரவு பார்த்துக்கொண்டு நில்லாநின்றோம்; உம் திருவுள்ளம்போன்ற திருமணும் இங்கே உண்டு; சடக்கெனப் புறப்பட்டுவாரீர்' என்று ஸ்வப்நங்காட்டியருள, உடையவர் விடிவோரை ப்ரீதரா யெழுந்திருந்து இத்தை முதலிகளுக்கு அருளிச்செய்து விஷ்ணுவர்த்தநராயனையும் அழைப்பித்துத் தாம் ஸ்வப்நங் கண்டபடியை அருளிச்செய்ய, அவனும் கேட்டு ப்ரஸந்நனாய் ஸம்மதித்துக் காடு வெட்டுவித்துக்கொண்டு உடையவர்பின்னே ஸேவித்துக்கொண்டு செல்ல, பஹுதாந்யஸம்வத்ஸரம் தைமாஸத்திலே எம்பெருமானாரும் செம்பொன் யதுகிரி யேறி வேதபுஷ்கரிணிக்கரையிலே எழுந்தருளி (க) "பரிதாநசிலாந் த்ருஷ்ட்வா ப்ரணமந்தித்விஜோத்தமா:" என்கிறபடியே பரிதாநசிலையையும் ஸேவித்து அங்கே நீராடி (உ) "வேதபுஷ்கரிணீதீரே விமாலேசசிலாதலே - பரிதாநம்ஸஜக்ராஹ காஷாயம் பரமபுமாந்" என்கிற தத்தாத்ரேயரைப்போலே தாமும் மீளவும் காஷாயந் தரித்தருளி, முன்னேநடந்து திருநாராயணப்பெருமாள் எழுந்தருளியிருக்கிற இடத்தைத் தேடிக் காணாமல் 'பகவத்ப்ரஸாவத்துக்குக் குறைவாக என்செய்தோம்!' என்று திருவுள்ளங்கலங்கி அயர்ந்துகண்வளர்ந்தருள, அவ்வளவிலே திருநாராயணப்பெருமாள் இவர்கனவிலேஎழுந்தருளி'கல்யாணஸரஸ்ஸின் தென்மேலைமூலையில் செண்பகச்சோலைக்குஅருகே திருமகிழுக்குத்தென்பார்ஶ்வத்திலே வளர்ந்த திருத்துழாயின் கீழே பெரியபுற்றுக்குள்ளே இராநின்றோம்; திருமணும் அந்தக்கல்யாணஸரஸ்ஸுக்குவடமேலைமூலையிலே(ங)"ஶ்வேதத்வீபாத்ஸமேஸேந ஸூத்ருத்ரவ்யமாஹ்ருதம்-யாதவாத்ரௌவிநிக்ஷிப்தம் அக்ஷயந்தந்மமாஜ்ஞயா" என்கிறபடியே பெரியதிருவடியாலே ஶ்வேதத்வீபத்தினின்றுங்கொணர்ந்து யதுகிரியிலே நிக்ஷேபிக்கப்பட்டு மத்ப்ரபாவத்தாலே அக்ஷயமாக சேமிப்பித்திராநின்றது; நீர் க்லேசிப்பா னேன்? நாம் உமக்கு அடையாளமாக இவ்விடந்தொடங்கி நாம் இருக்கும் புற்றளவாக முறித்திட்ட திருத்துழாய்க்கொழுந்தே குறியாக வாரீர்' என்று ப்ரத்யக்ஷஸமாநாகாரமாக ஸ்வப்நமுகேந அருளிச்செய்ய, உடையவரும் உகந்து உணர்ந்து எழுந்திருந்து முறித்திட்ட திருத்துழாய்க்கொழுந்தே குறியாகக் கல்யாணஸரஸ்ஸின்கரையிலே எழுந்தருளித் திருமுகப்படியே சம்பகவநஸமீபத்தில் கப்புங்கவருமாய்ப்பணைத்துக் கொழுந்துவிட்ட திருத்துழாய்மரத்தைக் கண்டுகளித்து ஆநந்தத்துடனே பலகாலும் தண்டனிட்டு அத்திருத்துழாய்மரத்தின் மண்காப்புநீக்கினவளவிலே (ச) "கமபியதுகிரிஸ்தங்காந்திஸிந்துந்ததர்ஶ" என்கிறபடியே புற்றினுள்ளே பொற்கோயில் தோன்றியபின்பு மற்றங்கினிதமர்ந்த மாயவனுடைய நீலஶிகாமணி தோ

(க) "పరిధానశిలాంద్రుష్ట్వా ప్రణమన్తిద్విజోత్తమాః" (உ) "వేదపుష్కరిణీతీరే విమాలేశశిలాతలే| పరిధానంసజగ్రాహ కాషాయంపరమపుమాన్." (ங) "శ్వేతద్వీపాత్సమేతేన సుధృత్ద్రవ్యమాహృతం| యాదవాద్రౌవినిక్షిప్తం అక్షయంతన్మమాజ్ఞయా." (ச) "కమపియదుగిరిస్థం కాన్తిసిన్ధుందదర్శ."

ன்ற,சகவர்ஷம் ஆயிரத்திற்குமேல் பன்னிரண்டுசென்ற வர்த்தமாநபஹுதாந்ய வர்ஷம் தைமாஸம் ஶுக்லபக்ஷ சதுர்த்தஶியும் வியாழக்கிழமையுங் கூடின புனர்ப்பூசநக்ஷத்ரத்திலே திருநாராயணனுருவங் கண்டு நலம்மிகுத்துக் கொந்தளித்து எல்லாரும் குணலைக்கூத்தடித்து மங்களஶங்க ம்ருதங்க படஹாதயகிலவாத்ய ஜயஶப்தகோஷம்பண்ணி, ராஜாவையும் அழைத்துக் காட்டியருளிப் பாலாலே திருமஞ்சநம்பண்ணி "பகற்கண்டேன் நாரணனைக்கண்டேன்கனவில்,மிகக்கண்டேன்மீண்டவனைமெய்யே-மிகக்கண்டேன்" என்கிறபடியே திருநாராயணப்பெருமாளைத் திருவடிமுதல் திருமுடியளவும்*கண்ணாரக்கண்டு அநுபவித்துத் தம்திருக்கையாலே மூன்றுநாள் திருவாராதநஞ்செய்தருளி,"மாறனடிபணிந்து உய்ந்தவன்"என்று பரமாசார்யரானஸ்ரீபராங்குசர் தமக்குத் தாம் அத்யந்தாபிமதஶிஷ்ய ராகையாலும், * தமிழ்மறைகளாயிரமும் ஈன்ற முதற்றாய் சடகோபன் மொய்ம்பால்வளர்த்த இதத்தாய் இராமாநுசனாகையாலும், பித்ருதநத்தைப் புத்ரன் விநியோகங்கொள்ளுமாபோலே ஐஶ்வர்ய கைவல்யங்களாகிற க்ஷுத்ரபுருஷார்த்தங்களை இகழ்ந்து காற்கடைக்கொண்டு 'திருநாராயணன்தாளே உபாயோபேயம்' என்று நிஷ்கர்ஷிக்கிற ஒருநாயகத்திருவாய்மொழியைத் திருநாரணனுக்கு ஸமர்ப்பித்தருளினார்.

பின்பு கல்யாணஸரஸ்ஸின் வடமேலைமூலையிலே தம் த்ரிதண்டத்தாலே கீற,பாலாறுபோலேபொங்கிக்கிளம்புகிற திருமண்குவைகளைக் கண்டு மண்டுகிற ஆநந்தாதிஶயேந அத்திருமண்கொண்டு பன்னிரண்டுதிருநாமஞ் சாத்தியருளி த்ரிதண்டமண்டிதகரபுண்டரீகராய் விளங்கியருளி,காடுவெட்டி ஊருங் கோயிலும் சமைப்பித்துத் திருநாராயணப்பெருமாளுக்கு ஸ்ரீபாஞ்சராத்ர ஸாத்வத ஸம்ஹிதையாலே ப்ரோக்ஷணாதிகளை ஸ்ரீரங்கராஜபட்டர்திருக்கையாலே செய்வித்தருளி 'திருநாரணற்கு நித்யோத்ஸவ பக்ஷோத்ஸவ மாஸோத்ஸவ ஸம்வத்ஸரோத்ஸவங்களெல்லாம் மஹோத்ஸவமாக நடத்துகைக்கு உத்ஸவபேரம் இல்லையே!' என்றுமிகவும்வ்யாகுலிதசித்தராய்க் கண்வளர்ந்தருள,அப்போது இவர்ஸ்வப்நத்திலே திருநாராயணப்பெருமாள் எழுந்தருளி 'நம் உத்ஸவபேரமான ராமப்ரியர் இப்போது டில்லியேறஎழுந்தருளித் துருஷ்கராஜக்ருஹத்திலே லீலைகொண்டாடி எழுந்தருளியிருக்கிறார்; அங்கேறப் போய் எழுந்தருளுவித்துக்கொண்டு வாரீர்'என்றுதிருவுள்ளமாயருள, உடையவரும் ப்ராதஃகாலமானவாறே எழுந்திருந்து ஸ்வப்நத்தை முதலிகளுடன் ஆலோசித்துக்கொண்டு பயணகதியிலே த்வரித்து டில்லியேற எழுந்தருளினவாறே, டில்லிபுரீந்த்ரனான ராஜாவும் இவரைக்கண்டு ப்ரத்யுத்தாந ப்ரணிபூர்வகமாக பஹுஉபசாரஞ்செய்து'எழுந்தருளினகார்யம் அருளிச்செய்யவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய,உடையவரும்'*எங்கள்குலதெய்வமான ராமப்ரியர் இங்கே எழுந்தருளியிருக்கிறார்; அவரைத் தரவேணும்' என்று அபேக்ஷிக்க, ராஜாவும்'அப்படியே செய்கிறோம்'என்று'கொள்ளைகொண்டுசிறைவைத்தஎம்பெருமான்கள்சிறைச்சாலையை ஶோதித்துக்கொள்ளீர்' என்று அப்பணியிட்டுவிட, இவரும்அங்கேறஎழுந்தருளி ஶோதித்து'திருநாரணர்வடிவுக்கு ஒத்திராமையாலே இத்தேவர்கள் ஒருவரு மன்று'என்று ராம

ப்ரியரை அவர்களில் காணுமையாலே முசித்துக்கிடக்க, அன்றிரவில் ராமப்ரியர் இவர்ஸ்வப்நத்திலே எழுந்தருளி 'நீர் முசிப்பானேன்? நாம் அவன்மகளாலே பூஜைகொண்டு அவள் ஸஜ்ஜாக்ருஹத்திலே இராநின்றோம்; நம்மைக் கொண்டுபோம்படியாக அங்கே வாரீர்' என்று அருளிச்செய்ய, உடையவரும் இச்செய்தியை ராஜாவுக்கு அறிவிக்க, அவனும் 'இப்படி உம்முடையபக்கல் வ்யாமுக்தராகிறவர் தாமே வரக்கடவர்' என்ன, இவரும் 'அவரைக்கண்டு திருவடிதொழ லாகாதோ?' என்ன, 'அப்படியேயாகிறது' என்று இவரை அவனும் தன்மகள்ஸஜ்ஜாக்ருஹத்தேற எழுந்தருளுவித்துக்கொண்டுபோக, அங்கே ராமப்ரியரும் உடையவரைக்கண்டு, ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்யந் தோற்ற, இட்ட சட்டையும், கட்டின சிறுச்சதங்கையும், இட்ட கஸ்தூரித்திருநாமமும், முடித்த *மைவண்ணநறுங்குஞ்சியும், *தன்முகத்துச் சுட்டி தூங்கத் தூங்க *நெறித்த குழலுமாய், ஸஜ்ஜையிலும் குதித்து "தன்னிய லோசை சலன்சலனென்றிட" என்கிறபடியே செம்பொற்சதங்கைகள் சலசலவென்று ஒலிக்க அகிலரும் காணும்படி வந்து உடையவர்திருமடியிலே யிருக்க, உடையவரும் ஆநந்தாஶ்ருக்கள் பனிப்ப ஆநந்தைகார்ணவாந்தர்நிமக்நராய்ப் புளகிதநிகிலாங்கராய் மார்பும் தோளும் பூரித்து 'என்னுடைய செல்வப்பிள்ளையோ!' என்று எடுத்து அணைத்துக்கொண்டருளினார். அன்றுமுதல் ராமப்ரியர்க்கு 'செல்வப்பிள்ளை' என்று திருநாமமாய்த்து. இத்தைக்கண்ட ராஜாவும் அத்யாஶ்சர்யயுக்தனாய் அவர்திருவடிகளிலேவிழுந்து ஸேவித்து அநேகவிதமாக ஸத்கரித்து பஹூபசாரஸஹிதமாக ஸம்பத்குமாரரை யதிஸார்வபௌமர்க்கு எழுந்தருளுவித்துக் கொடுத்தனுப்பினன்.

உடையவரும் அங்குநின்றும் புறப்பட்டு இவரை எழுந்தருளுவித்துக் கொண்டு த்வரித்துப் பயணகதியிலே யாதவாத்ரிக்கு எழுந்தருளி ஸர்வரும் யதிராஜகுமாரரென்னும்படி விஶேஷித்துப் புத்ரவாத்ஸல்யம் பண்ணி அபிமாநித்தருளி ப்ரோக்ஷணப்ரதிஷ்டாபுரஸ்ஸரமாகத் திருநாரணருடனே சேர்த்துத் திருநாராயணப்பெருமாளுடைய திவ்யோத்ஸவகர்த்தாவாக்கி, நித்ய பக்ஷ மாஸ அயந ஸம்வத்ஸரோத்ஸவாதி மஹோத்ஸவத்திருநாள்களும் நடத்தியருளித் தீர்த்தப்ரஸாதமும் பெற்று, யதிராஜமடமும் கட்டிவைத்து, ஐம்பத்திருவர்கட்கு அன்பான ஊழிய கைங்கர்யத்தையும் கல்பித்தருளி, ஐம்பத்திருவர்ஸ்ரீவைஷ்ணவர்க ளென்று ஸமுதாயத்திருநாமமும் ப்ரத்யேகமாகத் தாஸ்யநாமமும் ப்ரஸாதித்து, அங்கே அவர்களை ப்ரதிஷ்டிப்பித்துக் குறைவறத் திருவாராதநமும் நடத்திக்கொண்டிருக்க, ஒருநாள்வரையிலே ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் தம்முடையஸ்ரீபாதத்திலுள்ள ஆசார்யர்களுடனேயும், சீயர்களுடனேயும், ஐம்பத்திருவர்களுடனேயும், சாற்றின சாற்றித முதலிகளுடனேயும், கொற்றியம்மைமார்களுடனேயும், திருமேனிக்காவல் திருவேளைக்காரருடனேயும் பெருங்கூட்டத் திருவோலக்கமாக இராமாநுசனில் எழுந்தருளியிருந்து 'திருநாராயணபுரம்' என்று அந்நகரத்துக்குத் திருநாமஞ் சாத்தியருளி 'இத்திருநாராயணபுரத்திலே நித்யவாஸம் பண்ணுமவர்களுக்குப் பெரியோர்க்கும் நமக்கும் உண்டான பரமபதமும் ஆசார்ய கைங்கர்யமும் உண்டாம்' என்று அருளிச்செய்தருளினார்.

இத்திருமலை, க்ருதயுகத்திலே ஸநத்குமாரர் ஸத்யலோகத்தில்நின்றும் ஆநந்தமயதிவ்யவிமாநத்தோடே எழுந்தருளுவித்துக் கொண்டுவந்து திருநாராயணனை இங்கே ப்ரதிஷ்டிப்பிக்கையாலே 'நாராயணாத்ரி' என்றும், த்ரேதாயுகத்திலே தத்தாத்ரேயர் நாலுவேதபுருஷர்களையும் ஶிஷ்யராக்கிக் கொண்டுவந்து வேதபுஷ்கரிணிக்கரையிலே ஸதா வேதாத்யயநநிரதராயிருக்கையாலே 'வேதாத்ரி' என்றும், த்வாபரயுகத்திலே நம்பிமூத்தபிரானும் ஸ்ரீக்ருஷ்ணனும் ஆராதிக்கப்படுகையாலே 'யாதவாத்ரி' என்றும், (க)"யுகே கலௌது ஸம்ப்ராப்தே யதிராஜேநபூஜநாத் - யதிஶைலஇதிப்ரோக்தம் நாமதேயாந்தரங்கிரேஃ" என்கிறபடியே கலியுகத்திலே எம்பெருமானார் எழுந்தருளி ஜீர்ணோத்தாரணம்பண்ணி அபிமாநிக்கையாலே 'யதிஶைலம்' என்றும் ப்ரஸித்தமாய்த்து.

அநந்தரம் பத்மகிரியிலே சென்று பௌத்தஸமயங்களை வென்று "என்றும் என்பிள்ளைக்குத் தீமைகள்செய்வார்க ளவ்வன மாவர்களே" என்னும்படி அவர்களைக் கற்காணந்தன்னில் அரைப்பித்து நிஶ்ஶேஷமாக நிரஸித்து நிஷ்கண்டகமாக்கியருளி, ஸ்ரீபாஷ்யமும் வ்யாக்யாநித்துக்கொண்டு திருநாராயணப்பெருமாள்திருவடிகளிலே பன்னிரண்டுஸம்வத்ஸரம் வாழ்ந்தருளுகிற காலத்திலே, ஒருஸ்ரீவைஷ்ணவர் கோயிலில்நின்றும் எழுந்தருளி உடையவர் திருவடிகளிலே ஸேவித்திருக்க, இவரும் 'பெரியபெருமாளும் பெருந்திருச்செல்வமும் செய்கிறபடி என்?' என்று கேட்டருள, அவரும் 'தேவரீர் இல்லாத குறையொன் றொழிய மற்றொருகுறையு மில்லை' என்ன, இவரும் 'சோழன்பக்கல் எழுந்தருளின ஆழ்வானும் பெரியநம்பியும் செய்தபடி என்?' என்று கேட்டருள, ஸ்ரீவைஷ்ணவரும் "கோயிலில்நின்றும் கூரத்தாழ்வானையும் பெரியநம்பியையும் ராஜமநுஷ்யர் அழைத்துக்கொண்டு போய்ச் சோழன்முன்னேவிட, அவனும் இவர்களைப்பார்த்து (உ)"ஶிவாத்பரதரம்நாஸ்தி" என்று ஓலைக்குளெழுத்திடச் சொல்ல, கூரத்தாழ்வானும் ஶ்ருதிஸ்ம்ருதீதிஹாஸ புராணாதிகளாலே பஹுப்ரகாரமாக 'ஸ்ரீமந்நாராயணனே ஸர்வஸ்மாத்பரன், ஜகத்காரணபூதன், த்யேயனானவனும் அவனே, ஸர்க்கஸ்திதிஸம்ஹாரகர்த்தாவும் அவனே, ப்ரஹ்மருத்ராதிகள் அவனுக்குப் புத்ரபௌத்ராதிகளாய் அவன்நியமநத்திலே இருக்குமவர்கள்; அவ்வளவுமன்றியே(ங)"ஏகஃப்ராஸீஸரத்பாதமந்யஃப்ராக்ஷாளயந்முதா-அபரோஉதீதரந்மூர்த்நா கோஉதிகஸ்தேஷுமண்யதாம்"என்று திருவடிகளைநீட்டினவன் ஒருவன், கமண்டலூதகத்தாலே பக்திபுரஸ்ஸரமாகத் திருவடிகளை விளக்கினவன் ஒருவன், தத்தீர்த்தத்தை ப்ரீதியோடே ஶிரஸாவஹித்தவன் ஒருவன்; இவர்களில் பெரியவன் ஆரென்று நீயே விசாரித்துக்காணாய்' என்ன, அவனும் இசையாதிருக்க, இவரும் 'இம்மாத்ரமேயோ? (ச) "யச்சௌசநிஸ்ஸ்ருத

(க) "యుగేకలౌతు సంప్రాప్తే యతిరాజేన పూజనాత్। యతిశైల ఇతి ప్రోక్తం నామధేయాన్తరం గిరేః." (உ) "శివాత్ పరతరం నాస్తి." (ங) "ఏకః ప్రాసీసరత్పాదమన్యః ప్రాక్షాళయన్ముదా। అపరోఽదీధరన్మూర్ధ్నా కోఽధికస్తేషు గణ్యతామ్." (ச) "యచ్ఛౌచనిస్సృతసరిత్ప్రవరోదకేన తీర్థేన మూర్ధ్ని విధృతేన శివశ్శివోఽభూత్."

ஸரித்ப்ரவரோதகேந தீர்த்தேநமூர்த்நிவித்ருதேந ஶிவஶ்ஶிவோ஽பூத்” என்று த்ரிவிக்ரமபாதஜலஸங்கத்தாலே கபாலித்வம் போய் ஶிவத்வமுண்டானவனிறே இவன்’என்றுஅருளிச்செய்ய,சோழனும் அதுகேட்டு அதிக்ருத்தனாய் ‘நீர் பெரியவித்வானாகையாலே உமக்குவேண்டினபடியெல்லாம் சொல்லவல்லீர்; அங்ஙனன்று; நான்சொன்னபடியே(க) “ஶிவாத் பரதரம் நாஸ்தி” என்று ஓலைக்குஎழுத்திடும்’என்று ஓலையைக்கையிலேகொடுத்துக் கநக்கநிர்ப்பந்திக்க, கூரத்தாழ்வானும் தம்முடைய த்ருடாத்யவஸாயமாம்படியே (உ) “ஶிவாத்பரதரம்நாஸ்தி த்ரோணமஸ்திததஃபரம்” என்று ஓலைக்கு எழுத்திட்டருளினார். சோழனும் இவர் இப்படி பரிஹஸித்து ஓலைக்குஎழுத்திட்டபடி கண்டு அத்யந்தகோபாக்ராந்தசித்தனாய்(†ப் பெரியநம்பியைஅழைத்து ‘நீர்எழுத்திடும்’ என்ன, அவரும் ‘ஸ்ரீமந்நாராயணனே பரன்’ என்று பஹுமுகமாக அருளிச்செய்ய,) ஆழ்வானையும் நம்பியையும் நேத்ரோத்பாடநம்பண்ணச் சொல்ல, †(அவ்வளவிலே கூரத்தாழ்வானும் சோழனைக்குறித்து ‘நீ மஹாவீரஶைவனாகையால் உன்னைப்பார்த்த கண்கள் எனக்குஆகாது’ என்று தம்முடைய திவ்யநகங்களாலே கீறிக் கண்ணை வாங்கிப்போகட,) பின்பு ராஜமநுஷ்யர்களும் †(பெரியநம்பியைப்) பிடித்துக்கொண்டுபோய் அவன்சொன்னாப்போலே செய்து படைவீட்டில்நின்றும் புறப்படவிட,†(ஆழ்வானும் ‘தர்ஶநத்துக்குத் தர்ஶநங்கொடுக்கப்பெற்றோமே!’ என்று ப்ரீதராயிருக்க,) பெரியநம்பியும் †(வ்ருத்தராகையாலே அவ்)வேதனை பொறுக்கமாட்டாமல்அங்கேஒருகொல்லைத்தலைமாட்டிலே ஆழ்வான்மடியிலேதிருமுடியும் அத்துழாய்மடியிலேதிருவடிகளுமாய் இளைத்துக் கண்வளர்ந்தருள, நம்பியை ஆபத்தஶையிலே ஆழ்வானும் அத்துழாயும்‘அங்குநின்றும் கோயிலேறப்போனாலோ?’ என்ன, நம்பியும் ‘நாட் அங்கேபோய் ப்ரக்ருதியைவிடில், ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் நம்பிக்கு முட்படத் திருவடிசாரும்போது கோயிலேறப் போகவேண்டிற்றில்லையோ? என்று ஶங்கிப்பர்கள்’என்று அருளிச்செய்து†(அடியிலே ஆசார்யன்க்ருபை பண்ணினத்துக்குப் பரமபதம் ஸித்தமென்று)ஆளவந்தார் திருவடிகளை த்யானித்துக்கொண்டு அங்கே திருநாட்டுக்கு எழுந்தருளினார். ஆகையால், ப்ரபந்நனுக்குஅந்திமதேஶநியதியில்லை யென்றபடி. † (பின்பு அங்கே அநாதப்ரேதஸம்ஸ்காரம் பண்ணிக்கொண்டு திரிவார் சிலர் வந்து ‘இவர்க்கும் அப்படி பண்ணக்கடவோம்’ என்று தாங்கள் ஸம்ஸ்காரஞ்செய்வதாக உத்யோகிக்க, ஆழ்வானும் அத்யவஸாயங்குலையாமல் ‘வாருங்கோள், மாணிகாள்! ஈஶ்வரனும் ஈஶ்வரவிபூதியும் வைஷ்ணவனுக்குக் கிஞ்சித்கரிக்கவிருக்க, வைஷ்ணவனுமாய் அறவையுமாயிருப்பானை நீங்கள் எங்கே தேடுவுதிகோள்?’ என்று அவர்களை உபேக்ஷித்துவிட்டார்.) பின்பு சில ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள், பெரியநம்பியை அங்கே ஸம்ஸ்கரித்துப் பள்ளிபடுத்து ஆழ்வானை ஒருகட்டணத்திலே எழுந்தருளுவித்துக்கொண்டு ராத்ரியிலே ஒருவருங்காணாமல் கோயிலிலே வந்து புகுந்தார்கள். கூரத்தாழ்வானும் ‘பெரியநம்பியைப்போலே அடியேனுக்கும் இஶ்ஶரீரம் போய்த்தில்லையே!’ என்றுகொண்டு “முறை

(க) “శివాత్పరతరం నాస్తి.” (உ) “శివాత్పరతరం నాస్తి ద్రోణమస్తితతఃపరం.”

† குண்டலிதக்ரந்தங்கள் சிலபிரதிகளில் இல்லை.

யோ? அரவணைமேற்பள்ளிகொண்ட முகில்வண்ணனே!" என்று போர க்லே ஶித்தருளினார்" என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, உடையவரும் *கேட்பார்செவி சுடுவார்த்தை கேட்டு '*ஐயோ! கண்ணபிரான்! அறையோ!' என்று கோஷித்துக்கொண்டு வேரற்றமரம்போலே விழுந்துகிடந்து துடித்துத் திருமிடறு தழுதழுப்ப அத்யந்தம் அவஸந்நராய்த் திருமுத்துதிர்த்துக் * கண்ணநீர் கைகளாலிறைத்து க்லேஶிக்கும்படி கண்டு அருகிருந்த முதலிகள் தேற்ற, தேறி 'ஆழ்வானையும் திருமேனியுடன் இருக்கப்பெற்றோமே!'என்று அருளிச்செய்து, பெரியநம்பிக்கு ஸ்ரீசூர்ணபரிபாலநஞ் செய்து பெருக்கத் திருவத்யயநமும் நடத்தியருளி, 'ஆழ்வானுக்குத் திருக்கண்போச்சுதே!' என்று வ்யாகுலஹ்ருதயராய், மாறொன்றில்லா மாருதிச்சிறியாண்டானை 'ஆழ்வானையும் ஆராய்ந்து அங்குள்ள விஶேஷங்களையும் அறிந்துவாரும்' என்று கோயிலுக்குப்போகவிட்டுப் பூர்வம்போலே வ்யாக்யாநித்துக்கொண்டு எழுந்தருளியிருந்தார்.

உடையவரின் ஆசார்யர்களுடைய திருநக்ஷத்ரமும் தனியன்களும்.

பெரியநம்பிதிருநக்ஷத்ரம், மார்கழியில் கேட்டை.

அவர் தனியன் - (க) "கமலாபதிகல்யாண குணாம்ருதநிஷேவயா - பூர்ணகாமாயஸததம்பூர்ணாயமஹதேநம:", "ஆசார்யாத்யாமுநேயாததிகதநிகமார்த்தஜாதம்ப்ரபத்திஞ் சோபாதிக்ஷத்ரஹஸ்யாந்யபியதிபதயேகிஞ்சதத்ரக்ஷணார்த்தம்-சோளேந்த்ரம்ப்ராப்யசோக்த்வாஸதஸிபரபுமாந் ஸ்ரீபதிர்ஹேதிபீடாம் ஶாரீராம்தத்க்ருதாஞ்சாப்யஸஹதமநகைவதம்மஹாபூர்ணமார்யம்."

திருக்கோட்டியூர்நம்பியை அந்திமதஶையில் 'தேவரீர் திருவுள்ளத்திலே நினைத்திருக்கிற நினைவு என்?' என்று ஸ்ரீபாதத்துமுதலிகள் கேட்க, நம்பியும் 'சக்ரவர்த்தித்திருமகன்திருவுள்ளத்தை ஒருபக்ஷி புண்படுத்திற்று' என்று சொல்லி நிர்ப்பரராய், ஆளவந்தார்திருவடிகளை த்யாநித்துக்கொண்டு திருநாட்டுக்குஎழுந்தருளினார். அதாவது - 'ஶரணாகதபரித்ராணமும் போராதென் றிருக்குமவனிருக்க,நமக்கு இனி வேறொரு நினைவுண்டோ?' என்று கருத்து. இதுகண்டு ஸ்ரீபாதத்துமுதலிகள் ப்ராயேண து:கித்துத் தேறி, தெற்காழ்வாரைக்கொண்டு நம்பிக்குத் தீர்த்தங்கொண்டாடித் திருவத்யயநமும் நடத்தியருளினார்கள்.

திருக்கோட்டியூர்நம்பிதிருநக்ஷத்ரம், வைகாசியில் ரோஹிணி.

அவர் தனியன்-(உ) "ஶமதமகுணபூர்ணம்யாமுநார்யப்ரஸாதாத் அதிகதபரமார்த்தம் ஜ்ஞாநபக்த்யாதிஸிந்தும்-யதிபதிநதபாதம் ஶ்லோகதத்வார்த்த

(க) "కమలాపతికల్యాణగుణామృతనిషేవయా। పూర్ణకామాయసతతం పూర్ణాయ మహతేనమః", "ఆచార్యాద్యామునేయాదధిగతనిగమార్థజాతంప్రపత్తిఞ్చోపాదిక్షద్రహస్యాన్యపియతిపతయేకిఞ్చతద్రక్షణార్థం। చోళేన్ద్రంప్రాప్యచోక్త్వాసదసిపరపుమాన్ శ్రీపతిర్హేతిపీడాం శారీరాంతత్కృతాఞ్చాప్యసహతమనఘైతంమహాపూర్ణమార్యం." (ఉ) "శమదమగుణపూర్ణం యామునార్యప్రసాదాత్ అధిగతపరమార్థ జ్ఞానభక్త్యాదిసిన్ధుమ్। యతిపతినతపాదం శ్లోకతత్వార్థనిష్ఠం శ్రితదురితహారంశ్రీగోష్ఠిపూర్ణంనమామి", "శ్రీవల్లభపదామ్భోజధీభక్త్యమృతసాగరం। శ్రీమద్గోష్ఠీపురీపూర్ణం దేశికేన్ద్రంభజామహే."

நிஷ்டம் ஶ்ரிததுரிதஹரம் † ஸ்ரீகோஷ்டிபூர்ணம்நமாமி," "‡ஸ்ரீவல்லபபதாம் போஜதீபக்த்யம்ருதஸாகரம் - ஸ்ரீமத்கோஷ்டீபுரீபூர்ணந் தேஶிகேந்த்ரம் பஜாமஹே."

திருமாலையாண்டான்திருநக்ஷத்ரம், மாசியில் மகம்.

அவர் தனியன் - (க) "ராமாநுஜமுநீந்த்ராய த்ராமிடஸம்ஹிதார்த்ததம்-மாலாதரகுரும்வந்தே வாவதூகம்விபஶ்சிதம்."

திருவரங்கப்பெருமாளரையர் திருநக்ஷத்ரம், வைகாசியில் கேட்டை.

அவர் தனியன் - (உ) "அத்யாபயத்யதீந்த்ராய பராங்குஶஸஹஸ்ரிகாம் - தந்நாதவம்ஶ்யம்வந்தேऽஹம் ஸ்ரீரங்காதிபதேஶிகம்."

பெரியதிருமலைநம்பிதிருநக்ஷத்ரம், சித்திரையில் ஸ்வாதி.

அவர் தனியன்-(ங)"பிதாமஹஸ்யாபிபிதாமஹாயப்ராசேதஸாதேஶபல ப்ரதாய-ஸ்ரீபாஷ்யகாரோத்தமதேஶிகாய ஸ்ரீஶைலபூர்ணாயநமோநமஸ்தாத்."

திருக்கச்சிநம்பிதிருநக்ஷத்ரம், மாசியில் ம்ருகஶீர்ஷம்.

அவர் தனியன் - (ச) "கருணாகரபாதாப்ஜஶரணாயமஹாத்மநே - ஸ்ரீமத் ரஜேந்த்ரதாஸாய காஞ்சீபூர்ணாயதேநம:."

அநந்தரம், மாறொன்றில்லாமாருதிச்சிறியாண்டான் த்வரித்துப் பயண கதியிலே கோயிலிலே சென்று கூரத்தாழ்வானை ஸேவித்துநிற்க, ஆழ்வானும் சிறியாண்டானைக் கண்டு உடையவரை ஸேவித்தாற்போல ஸந்துஷ்டராய் 'உடையவர் செய்தருளுகிறபடி யென்?' என்று வினவியருள, இங்குத்தை விஶேஷமெல்லாம் ஸவிஸ்தரமாக விவரித்துச்சொல்லக் கேட்டு ஆநந்தித்திராநிற்க, ஆண்டானும் 'உடையவர் ஆசார்யவிஶ்லேஷாஸஹிஷ்ணுவாய் 'தேவரீருக்குத் திருக்கண்போச்சுதே!' என்று மிகவும் ஆர்த்தராய் அடியேனை ஆராய்ந்துவர என்று விட்டருளினர்' என்ன, ஆழ்வானும் '*உலகங்கட்கெல்லாம் ஓர் உயிரான தாம் ஸுகமேயிருக்கப்பெறில், இவ்விபத்து அடியேன்கண்ணழிவுமாத்ரமே கொண்டுபோகப்பெற்றதே! என்று ஹ்ருஷ்டராயிருக்கிறோ மென்று விண்ணப்பஞ்செய்யும்' என்றுவிட, அவ்வளவிலே சோழனுக்குக் கழுத்திலேபுண்ணாகிப் புழுத்துப் புரண்டானென்று கேட்டு,கங்கைகொண்டசோழபுரத்தேற ஆண்டானும்சென்று அச்*செவிக்கினியசெஞ்சொல்லைநிஶ்சயித்துக் கொண்டு எழுந்தருள வழியில் ஸந்தித்த அம்மங்கியம்மாளையுங் கூட்டிக்கொண்டு த்வரித்து எழுந்தருளி, ஒருநாள் உடையவர் ஸ்ரீபாதத்துமுதலிகளுடன்

(க) "రామానుజమునీంద్రాయ ద్రామిడీసంహితార్థదం। మాలాధరగురుంవన్దే వావదూకంవిపశ్చితం." (உ) "అధ్యాపయద్యతీన్ద్రాయపరాఙ్కుశసహస్రికాం। తన్నాథవంశ్యంవన్దేऽహం శ్రీరఙ్గాధిపదేశికం."(ங) "పితామహస్యాపిపితామహాయ ప్రాచేతసాదేశఫలప్రదాయ। శ్రీభాష్యకారోత్తమదేశికాయ శ్రీశైలపూర్ణాయనమోనమస్తాత్." (ச) "కరుణాకరపాదాబ్జశరణాయమహాత్మనే। శ్రీమద్గజేన్ద్రదాసాయ కాఞ్చీపూర్ణాయతేనమః."

† 'தம்கோஷ்டிபூர்ணம்' என்றும் பாடாந்தரம்.

‡ 'யாமுநார்யபதாம்போஜ' என்றும் பாடாந்தரம்.

அநுஷ்டாநார்த்தமாகத் திருக்கல்யாணிக்கரையிலே எழுந்தருளியிருக்கச் செய்தே, கோயிலில்நின்றும் எழுந்தருளின மாறொன்றில்லாமாருதிச்சிறியாண்டானும் அம்மங்கியம்மாளும் உடையவர்திருவடிகளைத் தங்கள் ஆநந்தாஸ்ருக்களாலே நனைத்துத் தண்டன் ஸமர்ப்பித்து 'ஆழ்வானுக்கும் பெரிய நம்பிக்கும் அபராதம்பண்ணின சோழன், கழுத்திலே புண்ணாய்ப் புழுத்துப் புரண்டுபோனான்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, உடையவரும் கர்ணாம்ருதமான கட்டுரையைக் கேட்டு மார்புந் தோளும் பூரித்து ஸந்தோஷாதிஶயத்துடனே இவர்களை வாரியெடுத்து அணைத்துக்கொண்டு ஆநந்தாஸ்ருக்கள்கொண்டு அவர்களை வழியவார்த்து 'இவ்வளவுதூரம் இவ்விஶேஷங்கொண்டு எழுந்தருளின இவர்களுக்குச் சிறக்கக் கனக்கக் கொடுக்கலாவது த்வயமல்லது இல்லை' என்று நிஶ்சயித்து, மீளவும் த்வயத்தையே அவர்களுக்குப் பரிசிலாக இரங்கியருளி, தம்ஸந்நிதியில் முதலிகளைப் பார்த்து 'இது கல்யாணஸரஸ்ஸு என்னுமது அந்வர்த்தமாகக் கண்டோம்' என்ன, முதலிகளும் 'அப்படியேயாம்' என்று அத்தைக் கொண்டாட, அவர்களையுங் கூட்டிக்கொண்டு ப்ரஹ்லாதவரதரான அழகியசிங்கர் திருமலையேறி அவரைத் திருவடிவணங்கி 'பகவத் பாகவத விஷய மென்றால் அஸஹமானனாய்ப் போந்த ஹிரண்யனை முன்பு நிரஸித்தருளினாப்போலே, இப்போது பரதத்வமான தேவரீரை 'இல்லை' என்று, ஸாதுநாமுபமாநபூதரான ப்ரஹ்லாதாழ்வானுக்கு ஒப்பான கூரத்தாழ்வானுக்கும் பெரியநம்பிக்கும் அபராதம் பண்ணின இவனையும் க்ரிமிகண்டனாக்கி நசிப்பித்தருளிற்றே!' என்று விண்ணப்பஞ்செய்து தீர்த்தப்ரஸாதஸ்வீகாரம் பெற்று விடைகொண்டு, அப்போதே புறப்பட்டு உடையவரும் முதலிகளுமாகப் பெரியப்ரீதியோடே திருநாராயணப்பெருமாள் திருமுன்பே சென்று திருவடிதொழுது திருப்பல்லாண்டை அநுஸந்தித்து மங்களாஶாஸநம்பண்ணி, "நமோநாராயணாய" என்று க்ருதாஞ்ஜலிபுடராய்த் திருவடிகளை நோக்கிநின்று 'இனி அடியேன் கோயிலேறப் போய்வருகிறேன்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, திருநாராயணனும் நெடும்போது வாய்விடமாட்டாதே நிற்க, உடையவரும் 'நீர் உள்ளதனையும் இங்கேயிரு மென்று கோயிலிலே நியமித்தருளிற்றே!' என்ன, 'ஆகில் அப்படியே செய்யும்' என்று அர்ச்சகமுகேந திருவுள்ளமாயருள,

எம்பெருமானாரும் புறப்பட்டருளி ஐம்பத்திருவரைப் பார்த்து 'திருநாரணனையும் செல்வப்பிள்ளையையும் மங்களாஶாஸநத்துடனே ஸதாதர்ஶநம் பண்ணிக்கொண்டு காலேகாலே திருப்பணி திருவாராதநமும் நடத்திக்கொண்டு ஸேவித்திருங்கோள்' என்று நியமித்தருள, ஐம்பத்திருவரும் ஸ்ரீபாதத்திலேவிழுந்துஸேவித்து 'தேவரீர் திருவடிகளைப் பிரியில் தரிக்கமாட்டோம்' என்று ஆர்த்தராய்த் தலையிறக்கிட்டு நிற்க, உடையவரும்-* அப்போதொரு சிந்தைசெய்து தம்விக்ரஹத்திற்குப் படியெடுத்தாப்போலே விளங்குகிற தம்முடைய அர்ச்சாரூபவிக்ரஹத்தை அவதரிப்பித்து அதிலே தம்திவ்யஶக்தியையும் ப்ரதிஷ்டிப்பித்து, ஐம்பத்திருவரை அழைத்து 'நாம் உங்களுக்காக இங்கே இராநின்றோம்' என்று ஸ்வதிவ்யஶக்திபரிபூர்ணமான அவ்விக்ரஹத்தை அவர்களுக்குத் திருவாராதநமாகஇரங்கியருளி, அவர்களைக்குறித்து 'செல்வப்

பிள்ளை கிணற்றின்கரையில் பிள்ளையாயிருக்கும்; பேணிக்கொண்டு போருங்கோள்' என்று நியமித்தருளி, அவர்கள்கையிலே செல்வப்பிள்ளையை அடைக்கலமாகக் காட்டிக்கொடுத்தருளி, 'திருவிளக்கு திருமாலை அமுதுபடி சாத்துப்படி முதலான உபசாரங்களெல்லாம் நன்றாகப்பேணிச்செய்துகொண்டு, த்ரோஹபுத்தியாலே ஒருகாலும் தீங்குநினையாதே அந்யோந்யம்ஸஹ்ருதயராய், ஊழியகைங்கர்யங்களையும் மறவாதே பக்திபுரஸ்ஸரமாகப் பண்ணிப்போருங்கோள்' என்று தம்திருவடிகளைத் தொடுவித்துக்கொண்டு நியமித்தருளி, செல்வப்பிள்ளையைப் பிரியமாட்டாமல் திருவடிகளைமுகந்து விழுவது எழுவது தொழுவதாய்த் திருவுள்ளமுருகித் திருக்கண்கள்துளிக்கத் திவ்ய விமாநத்தையும் திருப்பதியையும் திருச்சோலையிலெழில்களையும் திருமண்குவைகளையும் புரிந்துபுரிந்துபார்த்துப்பார்த்துஅஞ்சலித்து மங்களாஸாஸநம் பண்ணிக்கொண்டு புத்ரவாத்ஸல்யம் பின்னே தள்ள, நம்பெருமாள்அருள் முன்னே நடத்த, ஒருநடையிலே ஒன்பதுநடை நடந்து கோயிலேற எழுந்தருளினர்.

அநந்தரம், பயணகதியிலே எழுந்தருளிப் புகுந்து திருமுகத்துறையிலே நீராடிக் கேஸவாதி த்வாதஸோர்த்வபுண்ட்ரதரரா யெழுந்தருள, அங்குள்ளாரெல்லாரும் எதிர்கொண்டு ஸேவிக்க, அவர்களையும் க்ருபைபண்ணி யெழுந்தருளிப் புகுந்து ஸேவாக்ரமந்தப்பாமல் ஸேவித்து அழகியமணவாளன்திருமண்டபத்திலே சென்று தண்டன்ஸமர்ப்பித்து * உறைகோயிலுள்ளே புகுந்து பெரியபெருமாளையும் நம்பெருமாளையும் திருவடிதொழுது, *மனமுருகி மலர்க்கண்கள்துளிக்கக் கண்ணுலேபருகி வாயார வாழ்த்திநிற்க, பெருமாளும் * திருப்பவளச்செவ்வாய்திறந்து உடையவரைநோக்கி 'நெடுநாள் தேஸாந்தரத்திற் சென்று போர மெலிந்தீரே!' என்று வினவியருள, எம்பெருமானாரும் 'பெரியபெருமாளைக்குறித்து '*அகமகிழும்தொண்டர்வாழ அன்பொடு தென்திசைநோக்கித் தேவரீர் பள்ளிகொண்டருளுகையாலே, வன்பெருவானகத்திற் சொல்லும்படியே உபயவிபூதியிலுள்ளார்க்கும் என்ன க்லேஸமுண்டு?' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பெருமாளும் உகந்து தீர்த்தம் திருமாலை திருப்பரியட்டம் தளிகைப்ரஸாதங்களும் ப்ரஸாதிக்க, ஸ்வீகரித்து க்ருதார்த்தராய் நிற்க, பெருமாளும் 'மடமே போம்' என்று விடைகொடுத்தருள, இவரும் புறப்பட்டுத் திவ்யோத்ஸவங்கொண்டாடுந்திருமண்டபங்கள் திருக்கோபுரங்கள் திருமதிள்கள் தொடக்கமான திவ்யநகரஸ்ரீயை யெல்லாம் சுற்றி ஸேவித்து,

முதலிகளும் தாமுமாக ஆழ்வான்திருமாளிகையேற எழுந்தருள, ஆழ்வானும் எதிரேயெழுந்தருளி உடையவர்திருவடிகளிலே விழுந்து ஸேவித்து உகப்பின்மிகுதியாலே திருவடிகளைப் பூண்டுகொண்டுகிடக்க, உடையவரும் ஆழ்வானை வாரியெடுத்து அணைத்துக்கொண்டு க்லேஸாதிஸயஸோகாஸ்ருவானது தாராவர்ஷமாகவர்ஷிக்க,நெடும்போது ஒருவார்த்தையும்அருளிச்செய்யமாட்டாதே விம்மல் பொருமலாய் துஃகார்ணவமக்நராய்த் தழுதழுத்ததிருமிடற்றொலியுடன் 'ஆழ்வான்! இத்தர்ஸநத்துக்காக த்ருஷ்டிபூதரான உமக்கு இப்படி கண் போவதே!' என்ன, ஆழ்வானும் 'ஒருஸ்ரீவைஷ்ணவர் திருநாமம்

கோணிற்றென்றாகிலும்நினைத்திரேனோ?' என்றுவிண்ணப்பஞ்செய்ய, உடைய வரும் 'அது உமக்குஉண்டோ? அடியேன் துஷ்கர்மமன்றோ உமக்கு இப்படி வருகைக்கு அடி' என்று திருவுள்ளம்புண்பட்டு து:காபநோதநம் பண்ணி யருள, ஆழ்வானும் தேறிநிற்க, மற்றுமுண்டானஸ்ரீவைஷ்ணவஸமூஹத்துடன் கூட மடமே எழுந்தருளியிருந்தார்.

பின்பு, அந்நாட்டிலுள்ள ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களெல்லாரும் உடையவர் ஸ்ரீ பாதத்தேறச் சென்று தண்டன் ஸமர்ப்பித்து 'பெரியநம்பி திருநாட்டுக்கு எழுந்தருளினரே! ஆழ்வானுக்கும்திருக்கண்மலர்போயிற்றே!' என்று து:காப நோதநம் பண்ணி 'தேவரீரையாகிலும் ஸேவிக்கப் பெற்றோமே!' என்று சொல்லி எல்லாரும் ப்ரீதராயிருக்கிறகாலத்திலே, திருச்சித்திரகூடம் அழிந்த தென்று சிலர் வந்து உடையவர்க்கு விண்ணப்பஞ்செய்ய, அதுகேட்டுத் து:கா குலராய் ஸோகித்துத் திருமுத்துஉதிர்த்தருளி 'அங்குத்தையில்உத்ஸவபேரம் திருப்பதிக்கு எழுந்தருளினர்' என்று கேட்டருளி, அந்தஇழவெல்லாம் ஆறும் படி திருப்பதிக்குஎழுந்தருளிஸ்ரீகோவிந்தராஜனைமூலபேரஸஹிதமாகத்திரு ப்ரதிஷ்டையும் பண்ணிவைத்து "தென்தில்லைச் சித்திரகூடத் தென்செல் வனை, மின்னிமழைதவழும் வேங்கடத்தென்வித்தகனை" என்றதுவே*பொய் ம்மொழியொன் றில்லாத மெய்ம்மொழியாக இப்படி பலிப்பதே!' என்று அருளிச்செய்து இழவுதீர்ந்தருளி, திருமலையேறித் திருவேங்கடமாமுகிலை யும் திருவடிதொழுது அப்போதே மீண்டு திருமலையிறங்கித் திருத்தாழ்வரை யில் ஆழ்வார்களையும் ஸேவித்துப் புறப்பட்டு, பெருமாள்கோயிலேற எழுந் தருளிப் பேரருளாளரையுந்திருவடிதொழுது, மீண்டு ப்யணகதியிலே கோயி லுக்கு எழுந்தருளிப் புகுந்து நம்பெருமாளை ஸேவித்துத் தம்மடமே எழுந் தருளி ஸ்வாமிமாநாந்தர்ப்பூதர்க்குத் தென்றலும் சிறுதுளியும் போலே தர் ஸநதாத்பர்யார்த்தம் அருளிச்செய்யாநின்றுகொண்டு ஸுகமே எழுந்தருளி யிருந்தார்.

அதின்மற்றைநாள், உடையவர் ஆழ்வானையழைத்து 'பேரருளாளர் அர் த்திதார்த்தபரிதாநதீக்ஷிதரா யிருப்பர்; நீர் அவரை 'கண் தந்தருளவேணும்' என்று ஒருஸ்தோத்ரம் விண்ணப்பஞ்செய்யும்' என்று அருளிச்செய்ய, ஆழ் வானும் 'அடியேனுக்கு இக்கண் வேண்டா' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, எம் பெருமானாரும் 'அப்படியன்று: சொல்லவேணும்' என்று பலநாளும் நிர்ப்பந் தித்து அருளிச்செய்தருள, ஆழ்வானும் கண்ணழியாமல் வரதராஜஸ்தவத்தை அருளிச்செய்ய உபக்ரமித்து (க) "ஸ்வஸ்திஹஸ்திகிரிமஸ்தஸேகரஸ் ஸந்த நோதுமயிஸந்ததம்ஹரி: - நிஸ்ஸமாப்யதிகமப்யதத்தயந் தேவமௌபநிஷதீ ஸரஸ்வதீ", என்றுசொல்லி (உ) "நீலமேகநிபமஞ்ஜநபுஞ்ஜ ஸ்யாமகுந்தலமநந்த ஸயந்த்வாம் - அப்ஜபாணிபதமம்புஜநேத்ரம் நேத்ரஸாத்குருகரீஸஸதாமே" என்ற இஸ்லோகத்தாலே 'ஸதா தர்ஸநம்பண்ண யோக்யமான அப்ராக்ருத

(க) "స్వస్తిహస్తిగిరిమస్తశేఖర స్సన్తనోతుమయిసన్తతంహరిః। నిస్సమాభ్యధికమభ్యధత్తయం దేవమౌపనిషదీసరస్వతీ." (உ) "నీలమేఘనిభమఞ్జనపుఞ్జశ్యామకున్తలమనన్తశయం త్వామ్। అబ్జపాణిపదమమ్బుజనేత్రం నేత్రసాత్కురుకరీశసదామే."

திவ்யநேத்ரம் அடியேனுக்குத் தந்தருளவேணும்' என்று விஜ்ஞாபிக்க, அன்றிரவே ஆழ்வானுக்குப் பேரருளாளரும் 'தந்தோம்' என்று ஸ்வப்நமுகேந அருளிச்செய்ய, ஆழ்வானும் ப்ரத்யூஷகாலத்திலே பெரியப்ரீதியோடே எழுந்திருந்து அநுஷ்டாநத்தைச் செய்து வரதராஜஸ்தவத்தை நிறைவேற அருளிச்செய்து, உடையவர் ஸந்நிதிக்குச் சென்று தண்டனிட்டு 'தேவரீர் நியமநப்படியே வரதராஜஸ்தவத்தை விண்ணப்பஞ் செய்தேன்' என்று வரதராஜஸ்தவத்தை முற்றவிண்ணப்பஞ்செய்துகாட்ட, உடையவரும்கேட்டு உகந்தருளினவளவிலே, ஆழ்வானும்"*பிணியொழித்து அமரர்பெருவிசும்பருளும் பேரருளாளனுகையாலே அடியேன்கேட்டபடியே(க)"வைகுண்டேதுபரேலோகே நித்யத்வேநவ்யவஸ்திதம்-பஶ்யந்திசஸதாதேவம் நேத்ரைர்ஜ்ஞாநேநசாமரா:" என்று சொல்லப்படுகிற ஸ்ரீவைகுண்டநாதனை ஸதாதர்ஶநம் பண்ணுகிற அப்ராக்ருததிவ்யசக்ஷுஸ்ஸை ப்ரஸாதித்தருளினார்' என்ன, உடையவரும் 'அங்ஙனன்று: அங்கேறப்போவோம் வாரும்' என்று ஆழ்வானைக் கையைப் பிடித்துக்கொண்டு பெருமாள்கோயிலேற எழுந்தருளி, ஆழ்வான் அருளிச்செய்த வரதராஜஸ்தவத்தைப் பேரருளாளர்ஸந்நிதியிலேவிண்ணப்பஞ்செய்து தலைக்கட்டுகிறபோது உடையவர் கார்யாந்தரத்தில்தாழ்க்க, ஸ்தவம் திருச்செவிசாத்திப் பேரருளாளரும் ப்ரஸந்நராய் உடையவர் வருதற்குமுன்னே 'ஆழ்வான்! உமக்கு அபேக்ஷித மென்?' என்று கேட்டருள, ஆழ்வானும் உடையவர்திருவுள்ளம்பற்றினதை வேண்டிக்கொள்ளாதே 'நான்பெற்றபேறு நாலூரானும் பெறவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, 'அப்படியே பெறக்கடவன்' என்று பெருமாளும் திருவாய்மலர்ந்தருளினவளவிலே, உடையவர் கேட்டுப் பதறி ஓடிவந்து திருவுள்ளம் உளைந்து பெருமாளைக்குறித்து 'ஸர்வஜ்ஞரான தேவரீர் இப்போது என்னினைவைத் தலைக்கட்டிற்றிலீரே! ஆழ்வான்! நீ ஸ்வதந்த்ரனாய் என்னினைவைத் தலைக்கட்டாதே அதிலங்கித்து, நான் வருவதற்குமுன்னே இப்படி செய்தாயே!' என்று இருவரையும் வெறுத்து 'இனி யென்!' என்று திகைத்து நிற்க, பேரருளாளப்பெருமாளும் 'நம்மையும் உம்மையும் காணுமிடத்துக் கட்கண்ணாலே காணக்கடவர்' என்று வரப்ரதாநம்பண்ணியருள, ஆழ்வானும் பெருமாளைத் தம் கட்கண்ணாலே கண்டு ஸேவித்துச் சாத்தின திவ்யாபரண திவ்யவிக்ரஹாவயவாதிகளை இவையிவையென்று குறித்துக்காட்டியருளி உடையவர்விக்ரஹத்தையும் ஸேவித்துக்காட்டியருள, இவரும் க்ருதார்த்தராய் ஆழ்வானுடன் மீண்டு கோயிலேற வெழுந்தருளிப் பூர்வம்போலே வ்யாக்யாநித்துக்கொண்டிருக்கச்செய்தே;—

நாச்சியார்திருமொழிவ்யாக்யாநத்தில் "நாறுநறும்பொழில்" என்கிற பாட்டு ப்ரஸ்துதமாக, 'ஆண்டாள்ப்ரார்த்தனையை நாம் தலைக்கட்டவேணும்' என்று அப்போதே புறப்பட்டுத் திருமாலிருஞ்சோலைமலைக்கு எழுந்தருளி, கோதை ப்ரார்த்தித்தபடியே, நூறுதடாநிறைந்த வெண்ணெயும், நூறுதடா நிறைந்த அக்காரவடிசிலும் பரிவுடனே * மாலிருஞ்சோலைநம்பிக்கு அமுது

(க)" వైకుణ్ఠేతుపరేలోకే నిత్యత్వేనవ్యవస్థితమ్ । పశ్యన్తిచసదాదేవం నేత్రైర్జ్ఞానేనచామరాః."

செய்வித்தருளி ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரேற வெழுந்தருளி வடபெருங்கோயிலுடை யானையும் ஸேவித்து நாச்சியார்திருமாளிகைக்கு எழுந்தருளி * ஆழ்வார் திருமகளாரை அடிவணங்கிநிற்க, கோதையும் குலமுனிவனைக் குறித்துத் தம்ப்ரார்த்தனையைத் தலைக்கட்டினதற்கு மிகவும்உகந்து 'நம்கோயிலண்ணர்' என்று அர்ச்சகமுகேந திருநாமம்ப்ரஸாதித்துத் தீர்த்தப்ரஸாதங்களும் ப்ர ஸாதித்து விடைகொடுத்தருள, அங்கிலும் புறப்பட்டுத் திருநகரிக்கு எழுந் தருளி ஆழ்வாரையும் ஸேவித்துத் தீர்த்தப்ரஸாதமும்பெற்று, மீண்டு பயண கதியிலே கோயிலுக்கெழுந்தருளி ஸ்ரீபாதத்துமுதலிகளுக்குத் தர்ஸநார்த்தம் ப்ரஸாதித்துக்கொண்டு எழுந்தருளியிருந்தார்.

இப்படி எழுந்தருளியிருக்கிற ஸ்ரீபாஷ்யகாரருடைய ஸ்ரீபாதத்திலே ஆஸ்ரயித்த முதலிகளுடைய திருமுடியடைவு எங்ஙனே யென்னில்:—கூரத் தாழ்வான், மாடபூசியாழ்வான், சேட்டலூர்ச்சிறியாழ்வான், அநந்தாழ்வான், நடாதூராழ்வான், எங்களாழ்வான், அரணபுரத்தாழ்வான், அகளங்கநாட்டா ழ்வான், நெய்யுண்டாழ்வான், உக்கலாழ்வான், கோமடத்தாழ்வான், வேதா ந்தியாழ்வான், நடுவிலாழ்வான், பிள்ளையாழ்வான், மிளகாழ்வான், காராஞ்சி யாழ்வான், ஈயுண்ணியாழ்வான், கோயிலாழ்வான், திருக்கோவலூராழ்வான், திருமோகூராழ்வான்; முதலியாண்டான், பெரியாண்டான், சிறியாண்டான், அம்மங்கியாண்டான், மாருதிப்பெரியாண்டான், மாறொன்றில்லாமாருதிச் சிறியாண்டான், சோமாசியாண்டான், கந்தாடையாண்டான், ஈஸ்வராண்டான், ஈயுண்ணியாண்டான், பிள்ளையாண்டான், குறிஞ்சியூர்ச் சிறியாண்டான், ஆளவந்தாராண்டான், சீயாண்டான்; கிடாம்பியாச்சான், சிறியாச்சான், கணியனூர்ச்சிறியாச்சான், கொங்கிலாச்சான், ஈச்சம்பாடியாச்சான், என்னாச் சான், ஐயப்பிள்ளையாச்சான், தூயபிள்ளையாச்சான், ஆச்சியாச்சான்; அரு ளாளப்பெருமாளெம்பெருமானார்; தொண்டனூர்நம்பி, மருதூர்நம்பி, †மழு வூர்நம்பி, சொட்டைநம்பி, குரவைநம்பி, திருக்குறுங்குடிநம்பி, வங்கிப்புரத்து நம்பி, முடும்பைநம்பி, ஸ்ரீபராங்குசநம்பி, ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்நம்பி, வடுகநம்பி, திருக்குருகூர்நம்பி, கோமாண்டூர்ப்பிள்ளைநம்பி; ஸ்ரீபராசரபட்டர், ஸ்ரீபராங்குச பட்டர், வரந்தரும்பெரியபெருமாள்பட்டர், அழகியமணவாளபட்டர், ஸ்ரீ வேதவ்யாஸபட்டர், சிறுப்பள்ளிதேவராஜபட்டர், கோவிந்தபட்டர், திரு வரங்கபட்டர், நம்பியாரில் ஸ்ரீரங்கராஜபட்டர், உள்ளூரில் பெரியபெருமாள் பட்டர்; சட்டம்பள்ளிச்சீயர், ஈச்சம்பாடிசீயர், ஸ்ரீகுலஸேகரசீயர், திருவெள் ளறைச்சீயர், ஆட்கொண்டவில்லிசீயர், திருமழிசைச்சீயர், திருவாய்மொழிச் சீயர், திருநாராயணபுரச்சீயர், ஸ்ரீஸாளக்ராமச்சீயர், கோவிந்தசீயர், திருமா லிருஞ்சோலைச்சீயர், திருப்புட்குழிச்சீயர், திருக்குடந்தைச்சீயர், திருமுட்டஞ் சீயர், திருநின்றவூர்ச்சீயர்; திருநாராயணபுரத்தரையர், பெருமாள்கோயில்பெரு மாளரையர், ராஜநாராயணப்பெருமாளரையர், திருவரங்கமாளிகையரையர், திருவாய்மொழியரையர், பிள்ளைதிருநறையூரரையர், திருக்குறுங்குடியரையர், திருநகரியரையர், திருக்கண்ணபுரத்தரையர், திருமாலிருஞ்சோலையரையர், தி ருவநந்தபுரத்தரையர், ராஜமஹேந்த்ரப்பெருமாளரையர், பிள்ளைவிழுப்புத்து

---

* 'மழூர்' என்று பாடாந்தரம்.

ரரையர், திருவேங்கடத்தரையர்; ஆட்கொண்டவம்மாள், அம்மங்கியம்மாள், முடும்பையம்மாள், பருத்திக்கொல்லையம்மாள், உக்கலம்மாள், சொட்டையம்மாள்; ஆசூரிப்பெருமாள், கிடாம்பிப்பெருமாள், அம்மங்கிப்பெருமாள், முணிப்பெருமாள், பட்டினப்பெருமாள்; திருமலைநல்லான், எம்பார், காராஞ்சிஸோமயாஜியார், பெரியகோயில்வள்ளலார், அலங்காரவேங்கடவர்; திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான், ஆர்க்காட்டுப்பிள்ளான், இராமாநுசப்பிள்ளான், திருநகரிப்பிள்ளான்; கோமடத்தையன்; வைத்தமாநிதிச்சிறியப்பன், பெரியப்பன்; அணியரங்கத்தமுதனார், திருவரங்கத்தமுதனார்; கொமாண்டூரிளையவல்லி, கருந்தேவர், ஐம்பத்திருவர், எம்பெருமானார்செல்வப்பிள்ளை; சாற்றுதமுதலிகள்:—ஸ்ரீகுலசேகரப்பெருமாள், பட்டர்பிரான்தாஸர், பகைவில்விதாஸர், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்தாஸர், ஸ்ரீநாராயணதாஸர், ஸ்ரீகோவர்த்தநதாஸர், திருவழுதிவளநாடுதாஸர், ஸ்ரீராமாநுஜதாஸர், பிள்ளையுறங்காவில்லிதாஸர், வண்டர், சுண்டர், இராமாநுசவேளைக்காரர்; நத்தத்துமுதலிகள் மூவர்திருநாமம்-திருவரங்கதாஸர், திருமாலிருஞ்சோலைதாஸர், வானமாமலைதாஸர்; கொங்கில்முதலிகள் மூவர்திருநாமம் - அழகியமணவாளதாஸர், திருவேங்கடதாஸர், பேரருளாளதாஸர்; மழலைக்கூர்நத்தத்தில் முதலிகள்மூவர்திருநாமம் - யதிவரசூடாமணிதாஸர், யதிராஜதாஸர், இளையாழ்வார்தாஸர்; பாண்டியநாட்டுமுதலிகள் மூவர்திருநாமம் - மகிழலங்காரதாஸர், ஸ்ரீசடகோபதாஸர், பிள்ளைதிருவாய்மொழிதாஸர்; ஸ்தாநத்தாரில் - ஸேநாநாதப்ரஹ்மராயர், வீரஸுந்தரப்ரஹ்மராயர், ஜகந்நாதப்ரஹ்மராயர், வீரராகவப்ரஹ்மராயர், பிள்ளையுறங்தையுடையார், திருமஞ்சனமெடுக்கும் தூயமுனிவேழம், ஸ்ரீபண்டாரங்காவல் திருவரங்கத்துமாளிகையார், ஆண்டவர், அரியவர்; அம்மைமார்கள்:—திருவநந்தபுரத்தம்மை, திருவாட்டாற்றம்மை, திருவண்பரிசாரத்தம்மை, மன்னனார்கோவில்போரேற்றம்மை, திருநறையூரம்மை, திருக்கண்ணபுரத்தம்மை, திருப்பதிஸ்ரீகார்யஞ்செய்யுமம்மை, ஆண்டாளம்மை, நாயகத்தேவியார், துய்யபெருந்தேவியார், பெரியபெருந்தேவியார், சிறியபெருந்தேவியார், ஸ்ரீபெரும்பூதூர்திருவரங்கம், திருக்குடந்தைதுய்யவாயிரம், கொங்கில்பிராட்டியார், அத்துழாயம்மை, அம்மங்கியம்மை, கூரத்தாண்டாள், தேவகிப்பிராட்டியார், யதிராஜவல்லியார், பங்கயச்செல்வியார், பொன்னாச்சியார், இன்னிளவஞ்சியார், சூடிக்கொடுத்தாள், திருப்பாவைபாடினாள்.

எம்பெருமானார்திருவடிகளிலே ஆஸ்ரயித்த முதலிகளான எழுபத்துநாலாசார்யர்களாரென்னில்:—ஆளவந்தார்குமாரர் சொட்டைநம்பி, அவர்குமாரர் என்னாச்சான், அவர்குமாரர் பிள்ளையப்பன் (க), பெரியநம்பிகுமாரர் புண்டரீகர் (உ), திருக்கோட்டியூர்நம்பிகுமாரர் தெற்காழ்வான் (௩), திருமாலையாண்டான்குமாரர் சுந்தரத்தோளுடையார் (௪), பெரியதிருமலைநம்பிகுமாரர் ராமாநுஜனும் பிள்ளைதிருமலைநம்பியும் (௫), கூரத்தாழ்வான்குமாரர் பட்டரும் சீராமப்பிள்ளையும் (௬), முதலியாண்டான் அவர்குமாரர்கந்தாடையாண்டான் (எ), நடுவிலாழ்வான் (அ), கோமடத்தாழ்வான் (௯), திருக்கோவலூராழ்வான் (க௦), திருமோகூராழ்வான், பிள்ளைப்பிள்ளையாழ்வான், நடாதூராழ்

வான், எங்களாழ்வான், அநந்தாழ்வான் (௧௫), மிளகாழ்வான், நெய்யுண்டாழ்வான், சேட்டலூர்ச்சிறியாழ்வான், வேதாந்தியாழ்வான், கோயிலாழ்வான் (௨0), உக்கலாழ்வான், அரணபுரத்தாழ்வான், எம்பார், கிடாம்பியாச்சான், கணியனூர்ச்சிறியாச்சான் (௨௫), ஈச்சம்பாடியாச்சான், கொங்கிலாச்சான், ஈச்சம்பாடிசீயர், திருமலைநல்லான், சட்டம்பள்ளிச்சீயர் (௩0), திருவெள்ளறைச்சீயர், ஆட்கொண்டவில்லிசீயர், திருநகரிப்பிள்ளான், காராஞ்சிஸோமயாஜியார், அலங்காரவேங்கடவர் (௩௫), நம்பிகருந்தேவர், சிறுப்பள்ளிதேவராஜபட்டர், பிள்ளையுறந்தையுடையார், திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான், பெரியகோயில் வள்ளலார் (௪0), திருக்கண்ணபுரத்தரையர், ஆசூரிப்பெருமாள், முனிப்பெருமாள், அம்மங்கிப்பெருமாள், மாருதிப்பெரியாண்டான் (௪௫), மாறொன்றில்லாமாருதிச்சிறியாண்டான், ஸோமாசியாண்டான், சீயராண்டான், ஈச்வராண்டான், ஈயுண்ணிப்பிள்ளையாண்டான் (௫0), பெரியாண்டான், சிறியாண்டான், குறிஞ்சியூர்ச்சிறியாண்டான், அம்மங்கியாண்டான், ஆளவந்தாராண்டான் (௫௫), அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானார், தொண்டனூர்நம்பி, மருதூர்நம்பி, மழூவூர்நம்பி, திருக்குறுங்குடிநம்பி (௬0), குரவைநம்பி, முடும்பைநம்பி, வடுகநம்பி, வங்கிப்புரத்துநம்பி, ஸ்ரீபராங்குசநம்பி (௬௫), அம்மங்கியம்மாள், பருத்திக்கொல்லையம்மாள், உக்கலம்மாள், சொட்டையம்மாள், முடும்பையம்மாள் (௭0), கொமாண்டூர்ப்பிள்ளை, கொமாண்டூரிளையவல்லி, கிடாம்பிப்பெருமாள், ஆர்க்காட்டுப்பிள்ளான் (௭௪).

(௧) "ஸம்ஸேவிதஸ்ஸம்யமிஸப்தஶத்யா பீடைஶ்சதுஸ்ஸப்ததிபிஸ்ஸமேதை꞉ - அந்யைரநந்தைரபிவிஷ்ணுபக்தை ராஸ்தேऽத்ரரங்கம்யதிஸார்வபௌம꞉" என்கிறபடியே எழுநூறு உத்தமாஶ்ரமிகளாலும், எழுபத்துநாலு ஸிம்ஹாஸநஸ்தரான ஆசார்யபுருஷர்களாலும், அஸங்க்யாதரான சாற்றின சாற்றுத முதலிகளாலும், †('பன்னீராயிரம் ஏகாங்கிகளாலும்,) முந்நூறு கொற்றியம்மைமார்களாலும், எண்ணிறந்த ராஜாக்களாலும் இப்படி அகிலராலும் ஸேவ்யமாநராய் இவ்வைஶ்வர்யத்துடனே (௨) "ஸ்ரீரங்கநாதோஜயது ஸ்ரீரங்க ஸ்ரீஶ்சவர்த்ததாம்" என்று நம்பெருமாளை மங்களாஶாஸநம் பண்ணிக்கொண்டு ஸேவித்திருந்தார்.

இப்படியிருக்கிற உடையவர் திருவடிகளிலே நித்யகைங்கர்யம்பண்ணும் முதலிகள்:— கூரத்தாழ்வானும், முதலியாண்டானும், நடாதூராழ்வானும், பட்டவர்க்கமும் ஸ்ரீபாஷ்யத்திற்கு உசாத்துணையாயிருப்பர்கள்; அருளாளப் பெருமாளெம்பெருமானார் திருவாராதநம் செய்தருளுவர்; கிடாம்பிப்பெருமாளும், கிடாம்பியாச்சானும் திருமடைப்பள்ளிக்குக் கடவராயிருப்பர்கள்; வடுகநம்பி எண்ணெய்க்காப்புச்சாத்தியருளுவர்; கோமடத்துச்சிறியாழ்வான் கலசப்பானையையும், ஸ்ரீபாதரக்ஷையையும் எடுப்பர்; பிள்ளையுறங்காவில்லிதாஸர் கருவூலம்நோக்குவர்; அம்மங்கி பாலமுது காய்ச்சுவர்; உக்கலாழ்வான்

---

(௧) "సంసేవితస్సంయమిసప్తశత్యా పీఠైశ్చతుస్సప్తతిభిస్సమేతైః। అన్యైరనన్తైరపివిష్ణుభక్తై రాస్తేఽత్రరఙ్గంయతిసార్వభౌమః." (௨) "శ్రీరఙ్గనాథోజయతు శ్రీరఙ్గశ్రీశ్చవర్ధతామ్."

† குண்டலிதக்ரந்தம் சிலப்ரதிகளில் இல்லை.

ப்ரஸாதகல மெடுப்பர்; உக்கலம்மாள் திருவாலவட்டம்பரிமாறுவர்; மாருதிப் பெரியாண்டான் திருக்கைச்செம்புபிடிப்பர்; மாறொன்றில்லாமாருதிச்சிறியாண்டான் மடத்திற்கு அமுதுபடி, கறியமுது, பாலமுது, நெய்யமுது முதலானவை நடத்திப்போருவர்; தூயமுனிவேழம் திருமஞ்சனமெடுப்பர்; திருவரங்கமாளிகையார் ஸ்ரீபண்டாரம் நோக்குவர்; வண்டரும் சுண்டரும் கைக்காயிரம்பொன்னுக்கு ராஜஸேவைபண்ணி மடத்திற்குத் திருக்கைவழக்காக்கியருள்வர்கள்; இராமாநுசவேளைக்காரர் திருமேனிக்காவலாய்ப் போருவர்; அகளங்கநாட்டாழ்வான் ப்ரதிபக்ஷநிரஸநம் பண்ணிப்போருவர்.

வடுகநம்பி வைபவம்.

இவர்களில் வடுகநம்பி, 'எம்பெருமானார் திருவடிகளே உபாயோபேயம்' என்று விஸ்வஸித்து அவர்திருவடிநிலைகளையே திருவாராதநம்பண்ணிப் போருவர். இப்படியிருக்கிற வடுகநம்பி, ஒருபயணகதியிலே உடையவர்திருவாராதநத்தையும்,தம்முடைய திருவாராதநத்தையும் சேரவெழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டுவர,உடையவர் கண்டு 'வடுகா! இது என்செய்தாய்?' என்ன,இவரும்'உங்கள்தேவரில் எங்கள்தேவருக்கு வந்தகுறை என்?' என்று விண்ணப்பஞ்செய்தார். வடுகநம்பி உடையவருடன் பெருமாளை ஸேவிக்கப்போனாலும் உடையவர்விக்ரஹத்தையே ஸேவித்துக்கொண்டு போருவர். ஒருநாள் எம்பெருமானார் இத்தைக்கண்டு 'பெரியபெருமாளுடைய திருக்கண்ணழகைப் பாராய்' என்ன, இவரும் பெருமாள்திருக்கண்ணழகையும் உடையவர்திருக்கண்ணழகையும் பார்த்து '*என்னமுதினைக் கண்டகண்கள் மற்றொன்றினைக் காணாவே' என்ன, உடையவரும் 'இதொன்று இருந்தபடி என்!' என்று உகந்து, வடுகநம்பியைப் பூர்ணகடாக்ஷஞ் செய்தருளினார். வடுகநம்பி எம்பெருமானார் அமுதுசெய்தருளித் தளிகைப்ரஸாதம் ப்ரஸாதித்தால், இரண்டு திருக்கைகளாலும் ஏற்றுக்கொண்டு ப்ரஸாதஸ்வீகாரம்பண்ணித் தம் திருமுடியிலே திருக்கைகளைத் தடவிக்கொண்டு போருவர்; இத்தை ஒருநாள் உடையவர் கண்டு கனக்கக்கோபித்து 'வடுகா!கையைக்கழுவிக்கொள்' என்ன, கழுவிக்கொண்டு, மற்றைநாள் நம்பெருமாள் அமுதுசெய்தருளுகிற காலத்தில் உடையவருடன் சென்றவளவிலே, உடையவரும் தமக்குப்ரஸாதித்த பெருமாள்ப்ரஸாதத்தைத் தாமும் ஸ்வீகரித்தருளி 'வடுகா! இதோ' என்று இவருக்கும் ப்ரஸாதிக்க, இவரும் இரண்டுதிருக்கைகளாலும் ஏற்றுக்கொண்டு ப்ரஸாதப்பட்டு, ஸ்ரீவைஷ்ணவர் திருக்கைவிளக்கப்ரஸாதிக்கத் திருக்கை விளக்கிக்கொண்டார். உடையவர், இதுகண்டு 'இதென்செய்தாய்? வடுகா!' என்ன, 'நேற்று அருளிச்செய்தபடி செய்தேன்' என்றார். உடையவரும் இதுகேட்டு 'உமக்குத் தோற்றோம்' என்று அருளினார். வடுகநம்பி ஒருநாள் உடையவர்க்குப் பாங்காகப் பாலமுது காய்ச்சாநிற்க,பெருமாள் பெரிய திருநாளில் உடுத்து முடித்துப் பூண்டு புறப்பட்டருள, உடையவரும் பெருமாளை ஸேவிக்கப் புறப்பட்டு 'வடுகா! பெருமாளை ஸேவிக்க வா' என்ன,நம்பியும் 'உம்முடைய பெருமாளை ஸேவிக்கவந்தால், என்னுடையபெருமாளுக்குக் காயாநிற்கிற பாலமுது பொங்கிப்போம்;வரக்கூடாது'என்றுஅருளினார்.

வடுகநம்பியகத்தே பூர்வஸம்பந்திகளாயிருப்பார் சிலர் வந்து தங்கிப்போக, அகத்தையெல்லாம் சுற்றிஸோதித்துத் தத்ஸ்ப்ருஷ்டபாண்டங்களையு முடைத்துப்போகட்டுப் பூசி 'இதற்குப்ராயஸ்சித்தமென்?'என்று விசாரித்து, முதலியாண்டான்புழைக்கடையில் கழித்துக்கிடந்த பாண்டங்களைக் கொண்டுபோய் விநியோகங் கொண்டார். ஆகையால், ஆசார்யஸம்பந்தமுடையா ரெல்லைக் குட்பட்டதில் அபாவநத்வபுத்தியின்றியே ஸ்வபாவநத்வபுத்தி முற்றினபடி. வடுகநம்பி, உடையவர் ஸ்ரீபாததீர்த்த மல்லது மற்றொருவர் ஸ்ரீபாததீர்த்தங் கொள்ளார்; தீர்த்தநியதியும் இவர்க்கேயுள்ள தொன்றிறே. இப்படி தீர்த்த நியதியையுடையராய், அவர் ஸ்ரீபாததீர்த்தத்தை ஸ்ரீஸாளக்ராமத்திலே தாம் சேர்த்த நமாகச் சேமித்துவைத்துப் பேணிக்கொண்டு உடையவர் திருவடி நிலைகளையே திருவாராதநமாகவுடையராய் அவைதன்னையே அங்கே ப்ரதிஷ்டிப்பித்து நோக்கிக்கொண்டுபோந்து, தம்சரமதசையிலும் தமக்குஅந்தரங்கரான சரமாதிகாரிகளுக்கும் தஞ்சமாகக் காட்டிக்கொடுத்து 'சேர்த்த நமிது; வருந்தியும் பேணிக்கொண்டுபோருங்கோள்' என்று அடைக்கலங்காட்டிக் கொடுத்தருளினர்.

அநந்தாழ்வான் வைபவம்.

அநந்தரம் அநந்தாழ்வான் இராமாநுசப்புத்தேரி கட்டிவைக்கும்போது மண்சுமவாநிற்க, பிள்ளைகளிலே யொருவர் சென்று கூடையை வாங்கப்புக, 'நான் அத்தைவிடில் இளைப்பன்; நீ இத்தைத்தொடில் இளைப்புதி' என்று அருளிச்செய்ய,'இளைப்பாகாது'என்று பிள்ளை பின்னையுங் கூடையை வாங்கப்புக, 'ஆகில், நான் ஜீவிக்கிற ஜீவநத்தை வாங்கவேணுமோ? நீயும் வேணுமாகில் ஒருகூடையை வாங்கிக்கொண்டு சுமக்கமாட்டாயோ?'என்று அருளினர். பின்னையும் ஒருநாள் கர்ப்பவதியான தம்தேவிகள் மேலே மண்சுமத்தாநிற்க, இதுகண்டு திருவேங்கடமுடையான் ஒருபிள்ளையாய் எதிரேவந்து வாங்கிக் கொண்டுபோக, தேவிகள் கடுகவருமது கண்டு 'இதுவென்? கடுகவருகிறாய்' என்ன, அவளும் 'ஒருபிள்ளை எதிரேவந்து கூடையை வாங்கிக்கொண்டுபோகிறான்' என்று சொல்ல, கேட்டு, உடனே சென்று கண்டு, 'கைங்கர்யவிக்நகாரீ! நீ கூடையைத் தொடாதேகோள்' என்று கொட்டெடுத்து அடிக்கப்புக, திருவேங்கடச்செல்வன் ஓடிச்சென்று கோயிலிலே புகுந்தா னென்பர்கள். அநந்தாழ்வான், திருநந்தவநத்திலே திருப்படித்தாம மெடாநிற்க, திருக்கையிலே போழி ஸந்தஷ்டமாக,பின்னையும்போய்நீராடிக் கைங்கர்யத்திலேபோர, ஸ்ரீபாதத்துக்குப் பரிவராயிருப்பார் 'விஷந்தீர்க்கப்பார்க்கவேண்டாவோ?' என்ன, 'வேண்டா' என்று அத்தை நிவர்த்திப்பித்தருளினர். பின்பு கோயிலேற வெழுந்தருளினவாறே, திருவேங்கடமுடையான் திருவாய்மலர்ந்து 'விஷந்தீர்க்கவேண்டாவென்று என்னநினைத்துச் சொன்னீர்?' என்று கேட்டருள, இவரும் 'கடியுண்ட பாம்பு வலிதாகில் திருக்கோனேரியிலே தீர்த்தமாடித் திருவேங்கடமுடையானை ஸேவிக்கிறேன்; கடித்தபாம்பு வலிதாகில் விரஜையிலே தீர்த்தமாடி ஸ்ரீவைகுண்டநாதனை ஸேவிக்கிறேனென் றிருந்தேன்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்தார். அநந்தாழ்வான் கோஸலராஜ்யத்திற்கு

எழுந்தருளுகிறபோது,கட்டுத்திருப்போனகம்கட்டிக்கொண்டுபோய் அமுது செய்யப் புக்கவாறே, பட்டையடங்கலும் சிற்றெறும்பாய்க் கிடக்க, அத்தைக்கண்டு துணுக்கென்று தம்முதலிகளைப் பார்த்து"'எம்பெருமான் பொன்மலைமேலேதேனுமாவேனே" என்னுமவர்களிலே சிலராய்த்து இவர்கள்; இப்படியே கொண்டுபோய்த் திருமலையிலே வைத்து வாரும்கோள்' என்று அருளிச்செய்தார். அநந்தாழ்வான், யமுனைத்துறைவனிலே திருமாலைகட்டாநிற்க, திருவேங்கடமுடையான் அருள்பாடிடப் பேசாதேயிருந்து திருமாலை சேர்த்துக்கொண்டு உள்ளே புக்கவாறே, திருவேங்கடமுடையானும் 'நாம் அழைக்க, அநந்தாழ்வான்! நீர் வாராதிருந்தது என்?' என்று திருவுள்ளமாக, இவரும்'கருமுகைமொட்டு வெடியாநிற்க எனக்குத் தேவரீரைக்கொண்டு காரியமென்?'என்றார்; திருவேங்கடமுடையானும்'ஆகில்,நாம் உம்மை இங்குநின்றும் போகச்சொன்னோமாகில், நீர் செய்வதென்?'என்று திருவுள்ளமாக, இவரும் "'பரன்சென்று சேர் திருவேங்கடம்"என்கிறபடியே தேவரீரன்றோ வந்தேறிகள்; இவ்விடம் தேவரீரை ஆஸ்ரயித்தவர்களதன்றோ? தேவரீர் ஒருகிழமை முறபட்டீரித்தனை; இருவரும் திருமலையாழ்வாரை ஆஸ்ரயித்தோமித்தனையன்றோ?' என்று விண்ணப்பஞ்செய்தார்.

கூரத்தாழ்வான் வைபவம்.

இப்படிப்பட்ட ஶிஷ்யஸம்பத்துடனே உடையவர் வாழ்ந்தருளுங்காலத்திலே, ஆழ்வான் எம்பெருமானுருக்கு விண்ணப்பஞ்செய்யாதே நம்பெருமாள்ஸந்நிதியிலே சென்று ஸேவித்துநிற்க, பெருமாளும் 'ஆழ்வான்! நீ ஒன்று சொல்லுவான்போலேயிருந்தாய்!' என்று திருவுள்ளமாயருள, இவரும் ஒருஶ்லோகத்தை விண்ணப்பஞ்செய்து உபந்யஸிக்க, பெருமாளும் 'உமக்கு வேண்டினதெல்லாந் தருகிறோம்; வேண்டிக்கொள்ளும்' என்று உகப்பின்மிகுதியாலே திருவாய்மலர்ந்துஅருளிச்செய்ய, ஆழ்வானும் 'நாயன்தே! அடியேனுக்குப் பண்டே எல்லாந் தந்தருளிற்றே'என்ன, பெருமாளும் 'அப்படியன்று: இப்போதும் வேண்டிக்கொள்ளும்; நம்பெண்டுகளாணை! நம்மிராமாநுசனுணையே! தருகிறோம்' என்று திருவுள்ளமாக, ஆழ்வானும் 'த்வதநுபவவிரோதியான இஶ்ஶரீரத்தை விடுவித்து த்வதநுபவத்தைத் தந்தருளவேணும்'என்று அபேக்ஷிக்க,பெருமாளும் 'அத்தையொழியச் சொல்லும்' என்ன, இவரும் "'தாம்வேண்டுங் காமமே காட்டும் கடிது" என்கிறபடியே அடியேன் அபேக்ஷித்ததையே ப்ரஸாதிக்கவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, 'ஆகில்,உமக்கும் உம்முடையஸம்பந்தமுடையார்க்கும் பரமபதந் தந்தோம்'என்று அருளிச்செய்தருளி, திருப்பரியட்டமும் தளிகைப்ரஸாதமும் * பூந்தண்மாலைத்தண்டுழாயும் திருக்கைச்சிறப்பும் ப்ரஸாதித்து விடைகொடுத்தருளினர். ஆழ்வான் அர்ச்சிராதிமார்க்கத்திற்கு ப்ரதமாலங்காரம்போலேயிருக்கப் புறப்பட்டுத் தம்திருமாளிகையிலும் புகுராதே, ஆழ்வார்திருமாளிகையிலே புறவீடுவிட்டு எழுந்தருளியிருந்தார். உடையவரும் இத்தைக்கேட்டு, உடுத்த காஷாயத்தை வாங்கி ஆகாசத்தேற எறிந்து ஏற்றுக்கொள்ள, ஸ்ரீபாதத்துமுதலிகள்'இதுவென்?சியா!' என்றுகேட்க,உடையவரும் 'நமக்கு ஆழ்வான் ஸம்பந்த முண்டே: பரமபதம் பெறலாமன்றோ?'

என்று அருளிச்செய்தார். ஆகையாலே, ஸதாசார்யஸம்பந்தத்தோடு ஸச்சிஷ்ய ஸம்பந்தத்தோடு வாசியில்லையிறே. உடையவரும், ஸோகாவிஷ்டராய், ஸ்ரீபாதத்து முதலிகளெல்லாரையுங் கூட்டிக்கொண்டு ஆழ்வானிருந்தவிடத் தேறச்சென்று 'ஆழ்வான்! நீர் இப்படி செய்தருளலாமோ?' என்ன, ஆழ்வானும் பேசாதேயிருந்தார். உடையவரும் 'ஆழ்வான்! உமக்கு முற்பட வேண்டும் அபிப்ராயமென்? பேசாதிருக்கிறதென்?' என்றுகேட்டருள, ஆழ்வானும் 'பரமபதத்தில் நடக்கும் அடைவுகேட்டுக்கு அஞ்சி' என்ன, உடையவரும் 'அதுசொல்லிக் காணீர்' என்ன, ஆழ்வானும் '"முடியுடைவானவர் முறை முறை யெதிர்கொள்ள" என்று முற்பட்டவர்கள் நித்யஸூரிகளுடன் பிற்பட்டவர்களை எதிர்கொள்ள வருவர்கள்; அது, அடியேன் பிற்படில் அடைவு கேடாம்' என்ன, உடையவர் அதுகேட்டு '(க) "நஸாஸ்த்ரம்நைவசக்ரமஃ" என்று அடைவுகெட்டிருக்கும் போகவிபூதியிலே நீர் அடைவு தேடுவதே! இதொருஸேஷத்வம் இருந்தபடியே!' என்று போரவித்தராய்த் திருமுத்துதிர்த்து இவர்க்கு ஓடுகிற நினைவை யறிந்து இவர்செவியிலே த்வயத்தை அருளிச்செய்ய, முதலிகளும் 'இப்போதாக இது வென்?' என்ன, 'நீங்கள் அறியீர்களோ? ராஜகுமாரனுக்குக் கர்ப்பூரநிகர மில்லாதபோது நாக்கு வறளுமாபோலே, இவர்க்கு த்வயமில்லாதபோது நாக்கு வறளும்' என்று அருளிச்செய்து, ஆழ்வானை யணைத்துக்கொண்டு விம்மல்பொருமலாய்த் திருவுள்ளமுடைகுலைப்பட்டு 'ஆழ்வான்! என்னுயிர்நிலையான உம்மை யிழந்து எங்ஙனே தரிப்பேன்? என்னையும் உடன்கொண்டுபோகத் திருவுள்ளம்பெற்றிலீர்; நம்மைவிட்டுப்போக உமக்கு ருசிப்பதே! பரமபதநிலயன்பக்கல்ஸங்கம் பும்ஸாந்த்ருஷ்டிசித்தாபஹாரியான பெருமாள்பக்கல் ஸங்கத்தை யறுத்து உம்மை முந்துறப்பண்ணுவதே! பரமபதநாதனும் அங்குள்ள நித்யமுக்தரும் என்னபாக்யம் பண்ணினார்களோ? இங்கு உறங்குகிற பெருமாளும் இங்குள்ள நாங்களும் என்னபாபம் பண்ணினோமோ? உம்திருவுள்ளங் கலங்கச் சொல்லி என்ன ப்ரயோஜநமுண்டு? உம்பேற்றுக்கு நாம் விலக்கடியாகலாமோ? ஸுகமே நித்யவிபூதியேற எழுந்தருளீர்' என்று ஆழ்வான் திருமுதுகைத்தடவி அஞ்சலித்து விடைகொடுத்தருள, ஆழ்வானும் உடையவர்திருவடிகளிலே வேரற்றமரம்போலே விழுந்துகிடக்க, உடையவரும் இரண்டு திருக்கைகளாலும் வாரியெடுக்க, எழுந்திருந்து உடையவர்திருவடிகளைத் தம் திருக்கண்களிலும் திருமார்பிலும் ஒற்றிக்கொண்டு ஸ்வஸிரோபூஷணமாக்கிக் கொண்டு தீர்த்தங்கொள்ள, உடையவரும் திருக்கைகளாலே ப்ரஸாதிக்க, ப்ரஸாதப்பட்டு (உ) "யோநித்யமச்யுதபதாம்புஜயுக்மருக்ம வ்யாமோஹதஸ்ததிதராணித்ருணாயமேநே - அஸ்மத்குரோர்பகவதோऽஸ்யதயைகஸிந்தோ ராமாநுஜஸ்யசரணௌஸரணம்ப்ரபத்யே" என்று அநுஸந்தித்துக்கொண்டு க்ருதாஞ்ஜலிபுடராய் 'இனி மடமே யெழுந்தருளவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ் செய்து வடவாற்றங்கரையளவாக உடையவர்பின்னே செல்ல, 'ஆழ்வான்!

(க) "నశాస్త్రం నైవచక్రమః." (உ) "యోనిత్యమచ్యుతపదాంబుజయుగ్మరుక్మ వ్యామోహతస్తదితరాణితృణాయమేనే। అస్మద్గురోర్భగవతో஽స్యదయైకసింధో రామానుజస్యచరణౌశరణం ప్రపద్యే."

இனி நில்லும்’என்ன, தண்டன்ஸமர்ப்பித்து மீண்டு ஆழ்வார்திருமாளிகைக்கு அருகில் விட்ட திருக்காவணத்தின் நடுவே எழுந்தருளியிருந்து ஆண்டாளைப் பார்த்து ‘என்நினைத்திருக்கிறாய்?’ என்ன, ஆண்டாளும் ‘தேவரீர் திருவுள்ளத்தைப்பின்செல்லுகையொழிய அடியேனுக்குவேறொருநினைவுண்டோ?’என்று திருவடிகளிலேதண்டனிட்டு அஞ்சலித்துநிற்க,ஆழ்வானும் பட்டரையும் சீராமப்பிள்ளையையும் அழைத்தருளி ‘பெருமாளும் நாச்சியாரும் எழுந்தருளியிருக்க, உங்களுக்கு ஒருதாழ்வு இல்லை; நம்பெருமாள் பெற்றுவளர்த்தாரென்ற அதுவே தஞ்சமென்றிராதே,எம்பெருமானார் திருவடிகளே தஞ்சமென்றிருங்கோள்;ஆண்டாள்சொன்னபடியே வர்த்தியுங்கோள்;பாகவதவிஷயத்திலே த்ரிவித கரணங்களாலும் அபராதம்பண்ணாதே அவர்களை அநுவர்த்தித்துக்கொண்டு போருங்கோள்’என்றுஅருளிச்செய்து தம்திருவடிகளிலேவிழுந்துகிடக்கிற பட்டரையும் சீராமப்பிள்ளையையும் எடுத்துத் திருக்கையாலே கண்ணநீரைத் துடைத்து ‘நீங்கள் ப்ராக்ருதஸம்பந்தத்தை நினைத்து க்லேஶித்தீர்களாகில்,உடையவர்திருவடிகளில்ஸம்பந்தத்தைத் தூஷித்தவர்களாவுதிகோள்; ஆத்மஸம்பந்தத்தைநினைத்து க்லேஶித்தீர்களாகில் நம்முடைய* ஒழிக்கவொழியாதஉறவை அறிந்திலீர்களாவுதிகோள்’ என்று அவர்களைத்தேற்றி, கோயிலுக்குநேரே பிள்ளைப்பிள்ளையாழ்வான்மடியிலே திருமுடியையும், ஆண்டாள் மடியிலே திருவடிகளையும் வைத்துக்கொண்டு உடையவர்திருவடிகளை த்யானித்துக்கொண்டு அன்றே திருநாட்டுக்கு எழுந்தருளினார்.

உடையவரும் இதுகேட்டு அங்கேற எழுந்தருளி ஆழ்வான்குமாரரான பட்டரைப் பார்த்து ‘க்லேஶியாதே’ என்று அருளிச்செய்து ‘ஆழ்வானுக்குச் சரமகைங்கர்யத்தைச் செய்யும்’என்ன, பட்டரும் பெருமாள்பரிகரத்தையும், அங்குள்ள ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களையுங் கூட்டிக்கொண்டு (க)“ஸர்வகர்மணிஸூக்தேந காயத்ர்யாவைஷ்ணவேநச-நாராயணாநுவாகேந ஸ்நாபயேத்பிதரம்ஸுதஃ”என்கிறபடியே ஆழ்வானை நீராடப்பண்ணிக் கேஶவாதியான திருநாமங்களைச் சாத்தி அலங்கரித்து ஸ்ரீசூர்ணபரிபாலநம்பண்ணி எழுந்தருளுவித்துக் கொண்டுபோய்,(உ)“கேஶவார்ப்பிதஸர்வாங்கம்ஶரீரம்மங்களாவஹம்-நவ்ருதா தாஹயேத்விப்ரோப்ரஹ்மமேதவிதிம்விநா”என்றும்,(ங)“ப்ரஹ்மமேதவ்ரதம் ப்ரோக்தம் முநிபிர்ப்ரஹ்மதத்பரைஃ - மஹாபாகவதாநாம்ஹி கர்த்தவ்யமிதமுத்தமம்” என்றும் ‘*கேசவன்தமரான முமுக்ஷுக்கள் திருமேனிவிட்டால் அத்திருமேனியை ப்ரஹ்மமேதஸம்ஸ்காரமொழிய வேறொன்றால்ஸம்ஸ்கரிக்கவொண்ணாது’ என்கையாலே, மஹாபாகவதோத்தமரான கூரத்தாழ்வானைப் பட்டர் ப்ரஹ்மமேதவிதிப்படிஸம்ஸ்கரித்துப்பள்ளிபடுத்தருளிப் பன்னிரண்டு நாளும் செய்யுங் க்ருத்யங்களை ஶாஸ்த்ரோக்தப்ரகாரமாகச் செய்தருளி, உடையவரையும் முதலிகளையும் எழுந்தருளுவித்துக்கொண்டுபோய்

(க) “సర్వకర్మణి సూక్తేన గాయత్ర్యా వైష్ణవేన చ। నారాయణానువాకేన స్నాపయేత్పితరం సుతః.” (உ) “కేశవార్పితసర్వాఙ్గం శరీరం మఙ్గళావహం। నవృథా దాహయేద్విప్రో బ్రహ్మమేధవిధిం వినా.” (ங) “బ్రహ్మమేధవ్రతం ప్రోక్తం మునిభిర్బ్రహ్మతత్పరైః। మహాభాగవతానాం హి కర్తవ్యమిదముత్తమం.”

(க)"நாதஃபரதரந்தீர்த்தம் வைஷ்ணவாங்க்ரிஜலாச்சுபம் - தேஷாம்பாதோதகம் புண்யங்கங்காமபிபுநாதிஹி" என்னும் வைபவமுடைய பாகவதஸ்ரீபாததீர்த்தத்தையும் ஸ்வீகரித்தருளி,(உ)"ஸுபாதௌ த்விஜவர்யைஸ்ச ஸர்வஸம்பச்சுபாவஹம்-ஸஹஸ்ரஸாகாத்யயநம் காரயேத்வைதிகோத்தமஃ - அஸுபாந்தே விஸேஷேண த்ராமிடீப்ரஹ்மஸம்ஹிதா-அத்யேதவ்யாத்விஜவரை ராஸௌசாகவிநாஸிநீ" என்றும், (ந) "வ்ருத்தாவாதௌ க்ஷயேசாந்தே த்ராமிடீப்ரஹ்மஸம்ஹிதா - அத்யேதவ்யாத்விஜஸ்ரேஷ்டை ராத்யாகீதஸஹஸ்ரகீ" என்றும் ப்ரஹ்மாண்ட புராணத்திலே சொல்லுகிறபடியே திருவாய்மொழிப்ரபந்தத்தை அநுஸந்தித்து, அநந்தரம் புஷ்பாஞ்ஜலிபண்ணிச் சாத்தியருளி, (ச) "யதாதுஷ்யதிதேவேஸோ மஹாபாகவதார்ச்சநாத்-ததாநதுஷ்யதே விஷ்ணுர் விதிவத்ஸ்வார்ச்சநாதபி" என்று சொல்லுகையாலே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களையும் அமுதுசெய்யப்பண்ணி ஸத்கரித்தருளினார்.

கூரத்தாழ்வான் திருநக்ஷத்ரம், தையில் ஹஸ்தம்.

அவர் தனியன்-(ரு) "ஸ்ரீவத்ஸசிஹ்நமிஸ்ரேப்யோ நமஉக்திமதீமஹே - யதுக்தயஸ்த்ரயீகண்டே யாந்திமங்களஸூத்ரதாம்," "ஸ்ரீமத்கூரகுலாதீஸம் ஸ்ரீவத்ஸாங்கமுபாஸ்மஹே - அக்ர்யம்யதீந்த்ரஸிஷ்யாணும் ஆத்யம்வேதாந்தவேதிநாம்".

அதின்மற்றைநாள், உடையவர் பட்டரை அழைத்துக்கொண்டு நம்பெருமாளை ஸேவிக்கவெழுந்தருளி அழகியமணவாளன் திருமண்டபத்திலேதண்டன்ஸமர்ப்பித்துப் பட்டரைக் கையைப் பிடித்துக்கொண்டு போய்ப் பெரிய பெருமாள்திருவடிகளிலே காட்டிக்கொடுக்க, பெருமாளும் மீளவும் மஞ்சள்நீர்குடித்துப் பட்டரை விஸேஷித்துப் புத்ரஸ்வீகாரம்பண்ணியருளி அர்ச்சகமுகேந திருவாய்மலர்ந்து "ஆழ்வானை யிழந்தோமே!' என்று வ்யாகுலப்படாதே, நம்மை ஆழ்வானாக நினைத்திரும்' என்று அருளிச்செய்தருள, இத்தைக் கண்டு உடையவரும் ஸந்தோஷித்துப் பெருமாளைக்குறித்து 'தேவரீர் இவர்க்கு ஆயுஸ்ஸை ப்ரஸாதித்தருளும்; அடியேன் வித்யைகளை அப்யஸிப்பிக்கிறேன்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பெருமாளும், வாய்திறவாதே தீர்த்தப்ரஸாதமும் ப்ரஸாதித்து விடைகொடுத்தருள, உடையவரும் பட்டரை யழைத்துக்கொண்டு மீண்டு தம்மடமேயெழுந்தருளி, எம்பாரைப்பார்த்து 'இவரை

(க) "నాతఃపరతరంతీర్థం వైష్ణవాఙ్ఘ్రిజలాచ్ఛుభం । తేషాంపాదోదకంపుణ్యంగఙ్గామపిపునాతిహి." (உ) "శుభాదౌద్విజవర్యైశ్చ సర్వసంపచ్ఛుభావహం । సహస్రశాఖాధ్యయనం కారయేద్వైదికోత్తమః॥ అశుభాన్తేవిశేషేణ ద్రామిడీబ్రహ్మసంహితా । అధ్యేతవ్యాద్విజవరై రాశౌచాఘవినాశినీ." (ந) "వృద్ధావాదౌక్షయేచాన్తే ద్రామిడీబ్రహ్మసంహితా । అధ్యేతవ్యాద్విజశ్రేష్ఠై రాద్యాగీతసహస్రకీ." (ச) "యథాతుష్యతిదేవేశో మహాభాగవతార్చనాత్। తథానతుష్యతేవిష్ణు ర్విధివత్స్వార్చనాదపి." (ரு) "శ్రీవత్సచిహ్నమిశ్రేభ్యో నమఉక్తిమధీమహే । యదుక్తయస్త్రయీకణ్ఠే యాన్తిమఙ్గళసూత్రతాం" ॥ "శ్రీమత్కూరకులాధీశం శ్రీవత్సాఙ్కముపాస్మహే । అగ్ర్యంయతీన్ద్రశిష్యాణాం ఆద్యంవేదాన్తవేదినాం."

நம்தர்ஸநப்ரவர்த்தகராம்படி ஶாஸ்த்ராப்யாஸம் பண்ணுவியும்' என்று அவர் கையிலேகாட்டிக்கொடுத்து முதலிகளுக்கு பகவத்விஷயம் அருளிச்செய்யாநின்றுகொண்டு எழுந்தருளியிருந்தார்.

இப்படி யிருக்கிற உடையவர்ப்ரபாவத்தைப் பெரியபெருமாளும், திருவேங்கடமுடையானும், பேரருளாளரும், திருநாராயணப்பெருமாளும், அழகரும், திருக்குறுங்குடிநம்பியும், நம்மாழ்வாரும், ஸ்ரீமந்நாதமுநிகளும், ஆளவந்தாரும், பெரியநம்பியும், திருக்கோட்டியூர்நம்பியும், திருமலைநம்பியும், திருமாலையாண்டானும், ஆழ்வார்திருவரங்கப்பெருமாளரையரும், மற்றும் ஸ்ரீபாதத்து முதலிகளும், ப்ரஹ்மரக்ஷஸ்ஸும், ஊமையும் வெளியிட்டார்கள்.

பெரியபெருமாள் வெளியிட்டபடி எங்ஙனே என்னில்:— *திருப்பவளச்செவ்வாய்திறந்து 'உபயவிபூத்யைஶ்வர்யத்தையும் உமக்கும் உம்முடையார்க்குந் தந்தோம்' என்று அருளிச்செய்கையாலும்;

அப்பன் வெளியிட்டபடி எங்ஙனேயென்னில்:— 'உமக்கும் உம்முடையார்க்கும் உபயவிபூத்யைஶ்வர்யத்தையும் தந்தோ மென்று நம் தெற்கு வீட்டிலே சொன்னோமே' என்று திருப்பவளவாய்திறந்து அருளிச்செய்கையாலும்;உடையவர் திருமலைக்கு எழுந்தருளும்போது ததிவிக்ரயம்பண்ணுமவளான தும்பையூர்க்கொண்டியென்பாளொரு கோபாங்கனை வந்து க்ரயத்ரவ்யார்த்தமாக உடையவரையும் முதலிகளையும் ஸேவித்துநிற்க, உடையவர் அவளுக்குத் தளிகை ப்ரஸாதம் ப்ரஸாதிக்கச்சொல்லிக் கிடாம்பியாச்சானை நியமித்தருள, அவரும் அப்படியே செய்தருள, அவர் ப்ரஸாதித்த ஸ்ரீபாத தீர்த்த தளிகைப்ரஸாதங்களாலே ஸம்யக்ஜ்ஞாநோதயமுண்டாய்'அடியேனுக்குத் ததிமூல்யம் தரவேண்டா; மோக்ஷம் தரவேணும்' என்று ப்ரார்த்திக்க, உடையவர் 'அதற்குத் திருவேங்கடமுடையான்கடவர்' என்ன, அவளும் 'அதற்குத் தேவரீர் ஒருசிறுமுறி தரவேணும்' என்ன, உடையவரும் உகந்து தரப்பெற்றுத் திருமலையேறி த்வரித்துவரக்கண்டு திருவேங்கடவர் எதிரேசென்று அச்சிறுமுறியை வாங்கி வாசித்துக்கொண்டு திருநாடு தந்தருளுகையாலும்;

பேரருளாளர் வெளியிட்டபடி எங்ஙனேயென்னில்:— அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானுருடனே தர்க்கித்தபோது உத்தரஞ்சொல்லமாட்டாமல் பேரருளாளர்க்கு விண்ணப்பஞ்செய்ய, அப்போது 'இன்னபடி உத்தரஞ்சொல்லும்' என்று *செங்கனிவாய் முறுவல் தோன்ற அருளிச்செய்கையாலும்; யாதவப்ரகாசனுக்கு ஸ்வப்நமுகேந 'நம்இராமாநுசனை ஒருப்ரதக்ஷிணம் பண்ணி த்ரிதண்டி ஸந்யாஸியாவாய்' என்று அருளிச்செய்கையாலும்;

திருநாராயணப்பெருமாள் வெளியிட்டபடி எங்ஙனேயென்னில்:— தொண்டனூரிலே ஸ்வப்நங்காட்டியருளி அழைத்துக்கொண்டுபோய் அவருக்கு ப்ரஸந்நரா யருளுகையாலும், 'என்னுடைய செல்வப்பிள்ளையன்றோ!' என்று எடுத்தணைக்கும்படி யதிராஜகுமாரரான ஸௌஶீல்யத்தாலும்;

அழகர் வெளியிட்டபடி எங்ஙனேயென்னில்:—ஒருநாள் திருவோலக்கத்திலே 'நம்இராமாநுசனடியார்க்கு அருள்பாடு' என்று திருவுள்ளமா

யருள, 'நாயந்தே!' என்று ஆசார்யர்களெல்லாரும் எழுந்தருளித் திருவடிகளிலே ஸேவித்துநிற்க, பெரியநம்பிவழியிற் சிலர் வாராமலிருக்க, அழகரும் 'அதுவென்? நீங்கள் நாம் அழைக்க வாராதிருப்பானென்?' என்று கேட்டருள, அவர்களும் "இராமாநுசனடியார்க்கு அருள்பாடு' என்று தேவரீர் திருவுள்ளமாயருளுகையாலே, அவர் எங்களுக்கு ஶிஷ்யரென்று வாராதிருந்தோம்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, அழகரும் 'தஶரதவஸுதேவாதிகள் நம்மைப் புத்ரப்ரதிபத்திபண்ணினாப்போலே யிருந்தது, நீங்கள் இராமாநுசனை ஶிஷ்யப்ரதிபத்தி பண்ணினது' என்றும்: பின்பு ஒருநாள் கிடாம்பியாச்சானை அருளப்பாடிட்டு 'ஒன்றுசொல்லாய்' என்று திருவுள்ளமாயருள, 'அவரும் (க) "அபராதஸஹஸ்ரபாஜநம்" என்று தொடங்கி (உ) "அகதிம்" என்று சொல்ல, அழகரும் 'நம்இராமாநுசனை யுடையனாயிருந்து 'அகதிம்' என்று சொல்லப்பெறாய்' என்றும் திருவுள்ளமா யருளுகையாலும்;

திருக்குறுங்குடிநம்பி வெளியிட்டபடி எங்ஙனேயென்னில்:—உடையவரும் முதலிகளும் நம்பியை ஸேவிக்க எழுந்தருளினவளவிலே, திருக்குறுங்குடிநம்பியும் திருவோலக்கமாக எழுந்தருளியிருந்து உடையவரை அருளப்பாடிட்டு '(ங) "பஹூநிமேவ்யதீதாநி ஜந்மாநிதவசார்ஜுந"என்கிறபடியே இத்தனை ஜந்மம் பிறந்தோமென்று தெரியாது: அஜ்ஜந்மங்களிலே ஒருவரும்நமக்குஅகப்படாமல்,(ச)"ஆஸுரீம்யோநிமாபந்நா மூடாஜந்மநிஜந்மநி - மாமப்ராப்யைவ கௌந்தேய ததோயாந்த்யதமாங்கதிம்" என்கிறபடியே ஆஸுரப்ரக்ருதிகளாய்ப் பிறந்து பிறந்தஜந்மங்கள்தோறும் மூடராய் நம்மை வந்து கிட்டாதே அதமமான கதியை யடைந்தார்கள்; இவ்வாத்மாக்களெல்லாரும் உமக்கு அகப்பட்ட விரகை நமக்குச் சொல்லவேணும்' என்று திருவுள்ளமாக, உடையவரும் 'தேவரீர் கேட்கும் க்ரமத்திலே கேட்கில் சொல்லுகிறேன்' என்ன, நம்பியும் திவ்யஸிம்ஹாஸநத்தினின்றும் இறங்கியருளி நிலத்திலே ஒரு ரத்நகம்பளத்திலே எழுந்தருளியிருந்து இவருக்கு ஒருதிவ்யஸிம்ஹாஸநத்தை இட்டு 'இனிச் சொல்லும்' என்ன,உடையவரும் அவ்வாஸநத்திலே பெரியநம்பி ஆளவந்தார் எழுந்தருளி யிருக்கிறார்களாக பாவித்துக்கொண்டு அவர் திருச்செவியிலே ஹிதத்தை விண்ணப்பஞ்செய்ய, அன்றுதொடங்கி நம்பியும் 'நம்இராமாநுசனுடையோம்' என்று அருளிச்செய்கையாலும்;

நம்மாழ்வார் வெளியிட்டபடி எங்ஙனேயென்னில்:—லோகத்தைத் திருத்துவதாக எம்பெருமானோடே மார்தட்டி "நின்கண்வேட்கை யெழுவிப்பனே"என்றவர் தாமே "ஏபாவம் பரமே!" என்று க்லேஶித்து"அகலிடத்தை யாராய்ந்து அது திருத்தலாவதே!" என்று 'ஈஶ்வரன் அவதரித்துத் திருத்தவொண்ணாத லோகத்தை நாமோ திருத்தக்கடவோம்?' என்று கைவாங்கி, "யானுமென்னெஞ்சு மிசைந்தொழிந்தோம்" என்று தாமும் தம்திருவுள்ள

(க) "అపరాధసహస్రభాజనం." (உ) "అగతిం." (ங) "బహూనిమేవ్యతీతానిజన్మాని తవచార్జున." (ச) "ఆసురీంయోనిమాపన్నా మూఢాజన్మనిజన్మని।మామప్రాప్యైవకౌన్తేయ తతోయాన్త్యధమాఙ్గతిం."

முமேயாய், த்ரிகாலஜ்ஞராகையாலே "கலியுங்கெடும் கண்டுகொண்மின்" என்று உடையவர் திருவவதாரத்தைக்குறித்து அருளிச்செய்கையாலும்;

ஸ்ரீமந்நாதமுநிகள் வெளியிட்டபடி எங்ஙனேயென்னில்:—"குளப்படியிலே தேங்கினால் குருவி குடித்துப்போம்; வீரநாராயணபுரத்தேரியிலே தேங்கினால் நாடுவிளையும்' என்று அருளிச்செய்தது, உடையவர் திருவவதாரத்தைக் குறித்து' என்னுமிடம், எம்பார் 'பெரியபெருமாளாகிற பெருங்கடலிலே ஆழ்வாராகிறகாளமேகம் படிந்து, தத்கல்யாணகுணம்ருதெளகத்தைப்பருகிவந்து, நாதமுனிகளாகிற மஹாமேருவிலே வர்ஷித்து, உய்யக்கொண்டார் மணக்கால்நம்பியாகிற அருவிகளாலே யிறங்கி, ஆளவந்தாராகிற பேராற்றிலே கூடி, † (பெரியநம்பியாகிற வாய்க்காலாலே புறப்பட்டு), எம்பெருமானாராகிற பெரியஏரியிலே வந்து தேங்கி, நம்ஆசார்யர்களாகிற மதகுகளாலே புறப்பட்டு, இஸ்ஸம்ஸாரமாகிற கழனிக்கு ஏறிப்பாய்கிறது' என்று அருளிச்செய்தவிடத்தில் ஓத்திருக்கையாலும்;

ஆளவந்தார் வெளியிட்டபடி எங்ஙனேயென்னில்:—'இம்மஹாநுபாவன் இத்தர்ஶநத்திலே புகுந்தானாகிலோ!' என்றும், 'இவன்முதல்வன் ஆம்' என்றும் அருளிச்செய்கையாலும்; சரமதசையில் †(சரமவிக்ரஹஸேவையிலே குஞ்சிதஸ்வாங்குளித்ரயமோசநத்தாலும்;)

பெரியநம்பி வெளியிட்டபடி எங்ஙனேயென்னில்:—அத்துழாயும் தாமுமாக எழுந்தருளியிருக்கச்செய்தே, உடையவரும் முதலிகளுமாக எழுந்தருள, பெரியநம்பி எழுந்திருந்து தண்டனிட, 'இதுவென்! உடையவர் உமக்கு ஶிஷ்யரன்றோ? இப்படி செய்யலாமோ?' என்று அத்துழாய் விண்ணப்பஞ்செய்ய, நம்பியும் 'அத் தானுக்குத் தக்க தலைகாண் இது' என்றும்; ஒருநாள் உடையவரும் முதலிகளுமாக நீராடி எழுந்தருளும்போது பெரியநம்பி எதிரேகண்டு தானுந்தடக்கையுங்கூப்பித் தண்டனிட, உடையவரும் அஞ்சலித்துக்ருபைசெய்துஎழுந்தருள, இத்தை முதலிகள் கண்டு 'இதுவென்? ஜீயா!' என்ன, உடையவரும் 'இப்போது அவரிஷ்டம் அநுவர்த்திக்கையன்றோ நமக்குஉள்ளது?' என்ன, முதலிகளும் பெரியநம்பிஸந்நிதியில்சென்று 'உடையவரை நீர் ஸாஷ்டாங்கப்ரணாமம் பண்ணுகைக்கு அடியென்?' என்று கேட்க, நம்பியும் 'ஆளவந்தாரும் முதலிகளுமென்று இருந்தேன்' என்ன, அவர்களும் 'அதுக்கு நிதாநமென்?' என்ன, நம்பியும் 'ஆளவந்தாருக்குப்பின்பு அகிலார்த்தஸ்திதிபூர்த்தியுள்ளது இவர்க்கே யாகையாலே, ஸதாசார்யஸந்நிதியோடு ஸச்சிஷ்யஸந்நிதியோடு வாசியில்லாமையாலே ஸேவித்தேன்' என்று அருளிச்செய்து, தம்குமாரர் புண்டரீகாக்ஷரையும் உடையவர் திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயிப்பிக்கையாலும்;

திருக்கோட்டியூர்நம்பி வெளியிட்டபடி எங்ஙனே யென்னில்;—தாம் திருமந்த்ரார்த்தம் ப்ரஸாதிக்கும்போது 'ஆருக்கும் சொல்லாதேகொள்ளும்' என்று ஆஜ்ஞாபித்தருளிச்செய்ய, இவரும் அத்தைத் தெற்காழ்வார் திருவோலக்கத்திலே தூளிதாநமாக ஸர்வர்க்கும் அருளிச்செய்ய, நம்பி

---

† குண்டலிதக்ரந்தம் பலப்ரதிகளில் இல்லை.

யும் அத்தைக்கேட்டுக் குபிதராய் உடையவரையழைத்து 'ஆசார்யாஜ்ஞாதிலங்கநத்துக்கு பலம் எது?' என்ன, உடையவரும் 'நரகமே பலம்' என்ன, நம்பியும் 'ஆகில் அறிந்திருந்தும் செய்வானென்?' என்ன, இவரும் 'அடியேனொருவனுமன்றோ நரகம் புகுவது; தேவரீர்ஸம்பந்தத்தாலே இவ்வாத்மாக்களெல்லாம் உஜ்ஜீவிக்குமென்று சொன்னேன்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, நம்பியும் போர ப்ரீதராய் 'எம்பெருமானாரே! வாரும்'என்று எடுத்து அணைத்துக்கொண்டு 'இந்தப்பரஸம்ருத்தி நமக்கு இல்லையாய்விட்டதே! அவரோ நீர்!' என்று அருளிச்செய்து'இன்றுமுதல் எம்பெருமானார்தர்ஶநமென்னுங்கோள்' என்றுசொல்லி, தம்குமாரர்தெற்காழ்வாரையும் அவர்திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயிப்பிக்கையாலும்;

திருமலைநம்பி வெளியிட்டபடி எங்ஙனே யென்னில்:—உடையவர் திருமலைக்கு எழுந்தருளும்போது திருப்பரியட்டப்பாறையளவாக எதிரே சென்று தீர்த்தப்ரஸாதம் ப்ரஸாதிக்க, உடையவரும் ஸ்வீகரித்தருளி, நம்பியைப்பார்த்து 'தேவரீர் எழுந்தருளவேணுமோ? வேறே சிறியார்களில்லையோ?' என்ன, நம்பியும் 'நாலுதிருவீதியிலும் ஆராய்ந்தவிடத்தில் என்னிலும் சிறியாரைக் கண்டிலேன்' என்கையாலும்; எம்பாரை உடையவருக்கு உதகபூர்வகமாகக் கொடுக்கையாலும்; தம்குமாரர் இராமாநுசனையும், பிள்ளைதிருமலைநம்பியையும் அவர்திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயிப்பிக்கையாலும்;

திருமாலையாண்டான் வெளியிட்டபடி எங்ஙனேயென்னில்:—அவர் தம்பக்கல் திருவாய்மொழிக்கு அர்த்தங்கேளாநிற்க, "அறியாக்காலத்துள்ளே" என்கிற பாட்டுக்கு இவர் உபகாரஸ்ம்ருதிபரமாக விஶேஷார்த்தம்அருளிச்செய்ய, ஆண்டானும் 'இது விஶ்வாமித்ரஸ்ருஷ்டி'என்று அருளிச்செய்கை தவிர்ந்திருக்க, பின்பு திருக்கோட்டியூர்நம்பி எழுந்தருளி ஆண்டானையழைத்து 'ஸாந்தீபநிபக்கலிலே க்ருஷ்ணன் அத்யயநம் பண்ணினாப்போலே காணும், இவர் உம்முடையபக்கல் திருவாய்மொழி கேட்கிறது; இவ்விரண்டர்த்தமும் ஆளவந்தார் அருளிச்செய்தார்காணும்'என்ன,உடையவரும் பின்னையும் ஒருஅர்த்தப்ரஸ்தாவத்திலே 'ஆளவந்தார் இப்படி அருளிச்செய்யார்' என்ன, ஆண்டானும் 'நீர் ஆளவந்தாரைக் கண்ணாலும் காணாதிருக்க, இப்படி யருளிச்செய்யாரென்கைக்கு ஹேது வென்?' என்ன, இவரும் 'நான் ஆளவந்தாருக்கு ஏகலவ்யனன்றோ?'என்ன,ஆண்டான் தண்டனிட்டு'இதுவும் ஒருதிருவவதாரமோ?' என்று அருளிச்செய்து, தம்குமாரர் சுந்தரத்தோளுடையாரை உடையவர்திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயிப்பிக்கையாலும்;

திருவரங்கப்பெருமாளரையர் வெளியிட்டபடி எங்ஙனேயென்னில்:—தம்பக்கல் உடையவர் ஆறுமாஸம் ஸேவித்திருந்து பாங்காக மஞ்சட்காப்பு அரைத்துச் சாத்தி நீராடப் பண்ணுவித்தருள, திருவரங்கப்பெருமாளரையரும் ப்ரீதராய் 'என்னுடைய ஸர்வஸ்வத்தையும் கொள்ளைகொள்ளவோ நீர் இப்படி செய்தது?' என்று அருளிச்செய்து பஞ்சமோபாயநிஷ்டையை அருளிச்செய்து, தம்குமாரர் திருவாய்மொழியரையரையும் உடையவர்திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயிப்பிக்கையாலும்;

வடுகநம்பி, 'ஆசார்யபதமென்று தனியே ஒருபத முண்டு; அதுவுள்ளது எம்பெருமானார்க்கே யாகையாலே, எல்லார்க்கும் எம்பெருமானார்திருவடிக ளொழிய வேறு உபாயோபேய மில்லை; அவர்திருவடிகளே தஞ்சமென்றிருங்கோள்' என்று அருளிச்செய்தருளுவர்.

கணியனூர்ச்சிறியாச்சான்,ஸசேலஸ்நாநபூர்வகமாக ஆர்த்தியோடே உபஸந்நராய்த் திவ்யாஜ்ஞையிட்டு 'எம்பெருமானார்திருவடிகளொழிய வேறு தஞ்சமில்லை' என்றருளினார்; † (எங்ஙனேயென்னில்,—''ஸத்யம்ஸத்யம்புநஸ் ஸத்யம் யதிராஜோஜமத்குருः - ஸஏவஸர்வலோகாநா முத்தர்த்தாநாத்ர ஸம்ஸய:'' என்று இவர் தாமே பெரியபெருமாள்திருவோலக்கத்திலே ஸ்ரீஸடகோபனைத் தம்திருமுடியிலே நிறுத்திக்கொண்டு அருளிச்செய்தருளினார்.)

அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானார், தம்திருவடிகளிலே ஆச்ரயித்த எச்சான் அநந்தாழ்வான் தொண்டனூர்நம்பி மருதூர்நம்பி இவர்களுக்கு ஹிதோபதேஸஞ்செய்து 'உடையவர் குருவியின்கழுத்திலே ‡பனங்காயைக் கட்டினாப்போலே செய்தருளினார்:நீங்கள் எம்பெருமானார்திருவடிகளேதஞ்சமென் றிருங்கோள்' என்று அருளிச்செய்தருளினார்.

பிள்ளைப்பிள்ளையாழ்வான் ஆழ்வான்திருவடிகளிலே ஆஸ்ரயித்தவளவில், ஆழ்வான் 'ஆசார்யதக்ஷிணையாக த்ரிவிதகரணங்களையும் பரிஹரித்துக்கொண்டு பாகவதர்களிடத்தே ஆநுகூல்யைகரஸராய்ப் போரும்' என்று அருளிச்செய்ய, அவரும் 'இது பரிஹரித்து முடியாது' என்று பயப்பட்டு மூசித்துக்கிடக்க,ஆழ்வான் அவரை யழைத்து, 'எதிரியைக்குத்தினால் எதிரி கூடக்குத்தும்; ராஜதண்டமும் வரும்; ஆகையாலே, காயிகாபராதம் செய்யக்கூடாது; (க) ''யதீச்சஸிவஸீகர்த்தும் ஜகதேகேநகர்மணா-பராபவாதஸஸ்யேப்யோ மாஸ்சரந்தீர்நிவாரய'' என்கிறபடியே பராபவாதஞ் சொல்லுகிற வாக்கு ஒன்றையும் பரிஹரித்துக் கொள்ளும்' என்றுஅருளிச்செய்து, 'இனி மநஸ்ஸாலே நினைத்தீ ராகில் அநுதபித்து, இது எம்பெருமான்திருவுள்ளத்தே படாதபடி எம்பெருமானார்திருவடிகளே தஞ்சமென் றிரும்' என்று அருளிச்செய்தருளினார்.

மிளகாழ்வான், முதலியாண்டானை 'என்னோடு தர்க்கிக்க வாரும்' என்ன, முதலியாண்டானும் 'நீர் தோற்றீராகில் செய்வதென்?' என்ன, மிளகாழ்வானும் 'நான்தோற்றேனாகில் உம்மை என்தோளிலே சுமந்துகொண்டுபோகிறேன்' என்ன, அநந்தரம் உபயரும் தர்க்கிக்க, மிளகாழ்வான் தோற்று முதலியாண்டானை ஸ்ரீபாதந்தாங்கிக்கொண்டு சற்றிடம்போய் 'இனிஅடியேனை இரங்கியருளவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஆண்டானும் உடையவர்திருவடிகளிலே காட்டிக்கொடுத்து ஆஸ்ரயிப்பித்தருளி 'எம்பெருமானார் திருவடிகளே தஞ்சமென்றிரும்' என்று அருளிச்செய்தருளினார்.

(க) ''యదీచ్ఛసివశీకర్తుం జగదేకేనకర్మణా।పరాపవాదసస్యేభ్యో గాశ్చరన్తీర్నివారయ.''

† குண்டலிதக்ரந்தம் பலப்ரதிகளிற் காணப்படவில்லை.

‡ 'குண்டுக்கல்லை' என்று பலப்ரதிகளில் காண்கிறது.

எம்பார், பட்டரைப்பார்த்து 'நம்பெருமாள் நம்மைப் புத்ரஸ்வீகாரம் பண்ணியருளினார்; நாம் ஆழ்வானுடையபிள்ளை: அகிலஶாஸ்த்ரங்களையும் அதிகரித்தோம்'என்கிற மேன்மையை நினைத்து இறுமாந்திராதே,எம்பெருமானார் திருவடிகளே தஞ்சமென்றிரும்' என்றுஅருளிச்செய்தருளினார்.

பட்டர், நஞ்சீயரைப்பார்த்து "வேதாந்தியென்கிற பேரையுடையோம்; நம்முடையபக்கல்ஆஶ்ரயித்தோம்: நமக்கு பஹுத்ரவ்யத்தைஆசார்யதக்ஷிணையாகத் தந்தோம்' என்று இறுமாந்திராதே, எம்பெருமானார்திருவடிகளே தஞ்சமென்றிரும்' என்று அருளிச்செய்தருளினார்.

நஞ்சீயர், நம்பிள்ளையைப் பார்த்து "லோகாசார்ய ரென்கிற பேரையுடையோம்; திருவாய்மொழிக்குப் பொருள்சொல்ல வல்லோம்' என்று இறுமாந்திராதே 'எம்பெருமானார்திருவடிகளே தஞ்சமென்றிரும்' என்று அருளிச்செய்தருளினார்.

நம்பிள்ளை, †சிவக்கரைப்பிள்ளையைத் திருக்கையைப் பிடித்துக்கொண்டு எழுந்தருளாநிற்க, ஒருஸ்ரீவைஷ்ணவர் நம்பிள்ளை திருமாளிகைத்திருவிடைகழியிலே கண்வளராநிற்க, சிவக்கரைப்பிள்ளை அவரை 'காலை முடக்கும்' என்ன, நம்பிள்ளையும்'*மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்ற ஆழ்வார் "திருத்தாள்" என்றுஅருளிச்செய்ய,நீரோ காலென்பீர்?' என்று அவர்கையை விட்டருள, அவரும் சிவக்கரையிலே போயிருந்து, பின்பு ஶோகார்த்தராய் 'இரண்டாற்றுக்கு நடுவே நின்று கவணிலே கல்லைவைத்து வீசினாப்போலே தள்ளிவிட்டருளிற்றே! இனி அடியேனுக்குக் கதியென்?' என்று பிள்ளைக்குவிண்ணப்பஞ்செய்து வரக் காட்டியருள,நம்பிள்ளையும் 'உமக்கு ஒருகுறையுமில்லை; எம்பெருமானார்திருவடிகளே தஞ்சமென் றிருப்பது' என்று அருளிச்செய்து போகவிட்டு அழைத்து க்ருபைசெய்தருளினார்.

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான், சிறுப்புத்தூரிலே எழுந்தருளி யிருக்கச்செய்தே, சோமாசியாண்டான் பிள்ளான்ஸ்ரீபாதத்திலே மூன்றுஉரு ஸ்ரீபாஷ்யம் வாசித்தருளி மீண்டு எழுந்தருளும்போது, சோமாசியாண்டான் அநுவர்த்தித்து'அடியேனிருக்கிற தேஶம் இதுவாயிருந்தது; அடியேனுக்குத் தஞ்சமாயிருப்பதொன்று அருளிச்செய்யவேணும்' என்ன, பிள்ளானும் ஆண்டானைக்குறித்து'நீர் பாட்டப்ரபாகரமீமாம்ஸை இவை இத்தனைக்கும்பொருள் சொல்லவல்ல கர்த்தா; ஸ்ரீபாஷ்யத்துக்கு ப்ரவர்த்தகர்' என்று மேன்மை பாராட்டித்திரியாதே, எம்பெருமானார்திருவடிகளே சரணமென்றிரும்'என்று அருளினார்.

கோமடத்துப்பிள்ளான், தம் ஸ்ரீபாதத்தில் ‡ காக்கைப்பாடியாச்சான் பிள்ளைமூன்றுஉரு ஸ்ரீபாஷ்யம்வாசித்து அத்தால் மிகவும் மேன்மையையுடையரா யிருக்குமது கண்டு, இவர்க்கு இம்முகத்தாலே அபசாரம்வருமென்று அஞ்சி 'எம்பெருமானார் திருவடிகளே தஞ்சமென்றிரும்' என்று அருளிச்செய்தருளினார்.

† 'சிவிக்கரை' என்றும் சிலப்ரதிகளிற் காண்கிறது.

‡ 'காக்கையாடியாச்சான்பிள்ளை' என்று ப்ரதிபேதம்.

எங்களாழ்வான், காக்கைப்பாடியாச்சான்பிள்ளையைப் பார்த்து 'உம்மைப் பெருமாள் முனிந்தருளினபோது என்நினைத்திருந்தீர்?' என்று கேட்டருள, அவரும் 'எம்பெருமானார் திருவடிகளே தஞ்சமென்றிருந்தேன்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்தார்.

நடாதூரம்மாள்ஸ்ரீபாதத்திலே பத்துப் பன்னிரண்டு திருநாமம் ஸ்ரீபாஷ்யம் வாசிக்கிறபோது, அம்மாள், அவர்களுக்கு ஸ்ரீபாஷ்யத்தை உபந்யஸித்துக்காட்டியருள, அவர்களும்'பக்தி ஒருபாயமாக இருந்தது'என்ன, பின்பு அவரும் ப்ரபத்யுபாயத்தை அருளிச்செய்து காட்டியருள, 'பக்தியிலும் ப்ரபத்திதான் அரிதாயிருந்தது' என்று அவர்கள் விண்ணப்பஞ் செய்ய, 'ஆகில், எம்பெருமானார்திருவடிகளே தஞ்சமென்று விஸ்வஸித்து உஜ்ஜீவியுங்கோள்' என்றருளினார்.

நடுவிலாழ்வான், திருநாராயணபுரத்திலே யிருந்து ஸ்ரீபாஷ்யம் வாசிப்பிக்கிறகாலத்திலே, வங்கிப்புரத்தாய்ச்சி சொட்டையம்மாளுள்ளிட்டார் ஸ்ரீபாஷ்யத்தைக் கேட்டு 'இது அரிதாயிருந்தது' என்ன, 'ஆகில்,இது அருளிச்செய்தருளின எம்பெருமானார் திருவடிகளே தஞ்சமென்றிருங்கோள்' என்றருளினார்.

ஸ்ரீவேதவ்யாஸபட்டர், திருநாராயணபுரத்திலே எம்பெருமானார்திருமுன்பே கோஷ்டிபண்ணி ஸ்ரீபாஷ்யத்தை உபந்யஸிக்க, 'இது கங்காப்ரவாஹமா யிருந்தது; எங்களால் அவகாஹிக்கப் போகாது' என்று ஐம்பத்திருவர் விண்ணப்பஞ் செய்ய, பட்டரும் 'ஆகில், உங்கள் *குலதெய்வமான எம்பெருமானார்திருவடிகளே தஞ்சமென்று உஜ்ஜீவியுங்கோள்' என்றருளினார்.

நடுவில்திருவீதிப்பிள்ளை, வெள்ளைக்குளத்து ஆனைகாத்தசிங்கர்முன்பே கோஷ்டிபண்ணி ஸ்ரீபாஷ்யம் உபந்யஸிக்க, தம்ஶிஷ்யரான இளையவழகியார் எழுந்திருந்து 'இது கங்காப்ரவாஹமாயிருந்தது; என்னால் அவகாஹிக்கப் போகாது' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, 'ஆகில், எம்பெருமானார்திருவடிகளே ஶரணமென்றிரும்' என்று அருளிச்செய்தருளினார்.

வடுகநம்பி, 'எம்பெருமானார் திருவடிகளே ஶரணம், நம்பெருமாள் திருவடிகளே ஶரணம்' என்று இரண்டையும் சேர அநுஸந்திக்கும் ஆழ்வானையும், ஆண்டானையும் 'இருகரையர்' என்பர். வடுகநம்பி எம்பெருமானார்திருவடிகளே ஶரண மென்னுமாபோலேயும், பட்டர் அழகியமணவாளப்பெருமாள்திருவடிகளே ஶரண மென்னுமாபோலேயும், அநந்தாழ்வான் திருவேங்கடமுடையான்திருவடிகளே ஶரண மென்னுமாபோலேயும், திருக்கச்சிநம்பி பேரருளாளர்திருவடிகளே ஶரண மென்னுமா போலேயும், எம்பெருமானார் செல்வப்பிள்ளைதிருவடிகளே ஶரண மென்னுமா போலேயும் ஒருவர்க்கும் இசைந்திராது.

ப்ரஹ்மரக்ஷஸ்ஸு வெளியிட்டபடி எங்ஙனேயென்னில்:— யாதவப்ரகாசனுக்கு உடையவரைக்காட்டி, 'இவர் நித்யஸூரிகளில் தலைவர்' என்று சொல்லுகையாலே ;

ஊமை வெளியிட்டபடி எங்ஙனேயென்னில்:—“பெருமாள்கோயிலிலே பாகவதஜந்மத்தில் பிறந்தானொருபிள்ளை ஐந்தாறுவயஸ்ஸளவாக ஊமையாயிருந்து, பின்பு இரண்டுஸம்வத்ஸரம் காணாதிருந்து, பின்பு எல்லாருங்காண வந்து வார்த்தைசொல்ல வல்லனாக, இவ்வாஸ்சர்யத்தைக் கண்டு எல்லாரும் திரளாகவிருந்து ஊமையைப்பார்த்து ‘நீ இத்தனைநாளும் எங்கேறப்போனாய்?’ என்று கேட்க, அவனும் ‘நான் க்ஷீராப்திக்குப் போனேன்’ என்ன, இவர்களும்‘அங்கு விஸேஷமென்?’என்றுகேட்க,‘ஸ்ரீஸேநாபதியாழ்வான் உடையவராய் வந்து அவதரித்தருளினாரென்று ஒருவிஸேஷம்’ என்ற வநந்தரம் அவனைக் கண்டதில்லை” என்று ஸ்ரீபகவத்ஸேநாபதிஜீயர் அருளிச்செய்கையாலே; இப்படி இவர்ப்ரபாவத்தை எல்லாரும் ப்ரகாஸிப்பித்தார்கள்.

ஸ்ரீமந்நாதமுநிகள் தொடக்கமான ஆசார்யர்களிற்காட்டில் இவருக்கு ப்ராதாந்யங்கொள்ளும்படி எங்ஙனேயென்னில்:— பகவதவதாரங்களெல்லாம் ஒத்திருக்கச்செய்தே ஸ்ரீராமக்ருஷ்ணாத்யவதாரங்களுக்கு ப்ராதாந்ய முண்டானாப்போலேயும், திவ்யதேஸங்களெல்லாம் ஒத்திருக்கச்செய்தே கோயில்திருமலை பெருமாள்கோயில் திருநாராயணபுரங்களுக்கு ப்ராதாந்ய முண்டானாப் போலேயும், ரிஷிகளெல்லாரிலும் வைத்துக்கொண்டு வ்யாஸ பராஸர ஸுக ஸௌநக நாரதாதிகளுக்கு ப்ராதாந்ய முண்டானாப்போலேயும், ஆழ்வார்களெல்லாரும் ஒத்திருக்க நம்மாழ்வாருக்கு ப்ராதாந்யமுண்டானாப்போலேயும், ஆசார்யர்களெல்லாரிலும் வைத்துக்கொண்டு உடையவருக்கு ப்ராதாந்யங்கொள்ளத் தட்டில்லையிறே.

ஸ்ரீராமாவதாரத்திற்கு ப்ராதாந்யம் எத்தாலேயென்னில்:—பெருமாள் அபயப்ரதாநம் அருளிச்செய்தும், குஹப்பெருமாளுடன் * சீரணிந்த தோழமைகொண்டும், பெரியஉடையாரை ப்ரஹ்மமேதத்தாலே ஸம்ஸ்கரித்துப் பள்ளிபடுத்தும்,ஸ்ரீஸபரிகையாலே ஸம்யக்போஜநஞ் செய்தும்,திருவடியுடன் “உண்பன்நானென்ற ஒண்பொருள்” என்னும்படி ஸஹபோஜநம்பண்ணியும் போருகையாலே; ஸ்ரீக்ருஷ்ணாவதாரத்துக்கு ப்ராதாந்யம் எத்தாலேயென்னில்:— கீதோபநிஷத்தை வெளியிட்டுச் சரமஸ்லோகம் அருளிச்செய்கையாலும்,பீஷ்ம த்ரோணாதிகளுடைய க்ருஹங்களை விட்டு ஸ்ரீவிதுரர்திருமாளிகையிலே (க) “ஸுசிர்குணவந்திச” என்கிற பாவநத்வ போக்யத்வங்களையுடைத்தாயிருந்த தென்று அமுதுசெய்து (உ) “த்விஷதந்நம்நபோக்தவ்யம்” என்று முறைகூறுகிற சோற்றை நிராகரித்து இதுதன்னையே ஸத்ருகோஷ்டியிலும் ப்ரஸித்த மாக்குகையாலும்.

கோயிலுக்கு ப்ராதாந்யம் எத்தாலேயென்னில்:— திருப்பாணாழ்வாரோடு கலந்து பரிமாறுகையாலே ; திருமலைக்கு ப்ராதாந்யம் எத்தாலேயென்னில்:—குறும்பறுத்த நம்பிக்கும் தொண்டைமான்சக்ரவர்த்திக்கும் வார்த்தை யருளிச்செய்து கலந்து பரிமாறுகையாலே; பெருமாள்கோயிலுக்கு ப்ராதாந்யம் எத்தாலே யென்னில்:—திருக்கச்சிநம்பியோடு ஸ்மிதபூர்வகமாக ஸம்பாஷணம்பண்ணி மிகவுங் கலந்து பரிமாறுகையாலே; திருநாராயண

(க) “శుచిర్గుణవన్తిచ.” (உ) “ద్విషదన్నం నభోక్తవ్యం.”

புரத்திற்கு ப்ராதாந்யம் எத்தாலே யென்னில்:— ஸுசரிததநயன்பக்கல் ஆதராதிஶயத்தாலே தந்நிவேதிதாந்நத்தை ஸம்யக்போஜநம்பண்ணி அவனை வாழ்விக்கையாலும், யதிராஜபுத்ரரான ஸௌஶீல்யத்தாலும்.

வேதவ்யாஸபகவானுக்கு ப்ராதாந்யம்:—வேதங்களை விஸ்தரிப்பித்து, அதில் கர்மகாண்டத்தைவிட்டு ப்ரஹ்மபாகத்திலே புருஷஸூக்த சாந்தோக்ய வாஜஸநேய தைத்திரீயக ஶ்வேதாஶ்வதர மஹோபநிஷதாதிகளிலும், தது பப்ரும்ஹணங்களான புராணேதிஹாஸாதிகளிலும், (க) "ஸத்யம் ஸத்யம்" என்றுதொடங்கி (உ) "நதைவம்கேஶவாத்பரம்" என்று ஸத்யபுரஸ்ஸரமாகப் பரதத்வநிர்ணயம் பண்ணுகையாலே; ஸ்ரீபராஶரப்ரஹ்மரிஷிக்கு ப்ராதாந்யம்:–'(ந) "புராணேஷுசவைஷ்ணவம்" என்னும்படியான ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணத்திலேசித்சிதீஶ்வரதத்வங்களை விஶதமாகப்ரதிபாதித்த உதாரன்' என்று ஆளவந்தார் நமஸ்கரித்தருளுகையாலே; ஸ்ரீஶுகப்ரஹ்மரிஷிக்கு ப்ராதாந்யம்:— பரிக்ஷித்துராஜாவுக்கு ஸ்ரீபாகவதத்திலே தத்வநிர்ணயத்தைப் பண்ணி (ச) "ஶுகோமுக்தஃ" என்னும்படியான வைபவத்தை யுடையராகையாலே; ஸ்ரீஶௌநகபகவானுக்கு ப்ராதாந்யம்:—ஸ்ரீவிஷ்ணுதர்மத்திலே பலவிடங்களிலும் தத்வநிர்ணயம்பண்ணுகையாலே; ஸ்ரீநாரதபகவானுக்கு ப்ராதாந்யம்:— (ரு) "புஜயுகமபிசிஹ்நைரங்கிதம்யஸ்யவிஷ்ணோஃபரமபுருஷநாம்நாம்கீர்த்தநம் யஸ்யவாசி-ருஜுதரமபிபுண்ட்ரம்மஸ்தகேயஸ்யகண்டே ஸரஸிஜமணிமாலா யஸ்யதஸ்யாஸ்மிதாஸஃ" என்று இப்படிப்பட்ட ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்குத் தாஸனென்று சொல்லுகையாலும், பெரியாழ்வாரும் "சேமமுடைநாரதனார்" என்னும்படியான வைபவத்தாலும்.

ஆழ்வார்களில் நம்மாழ்வாருக்கு ப்ராதாந்யம் எத்தாலே யென்னில்:— ஸஹஸ்ரஶாகையான நாலுவேதத்தினுடைய பொருள்களையும் நாலுப்ரபந்தமுகத்தாலே ஸர்வாதிகாரமாக்குகையாலும், நாதமுநிகளுக்கு ப்ரஸந்நராய் அருளிச்செயல் நாலாயிரத்தையும் ப்ரஸாதித்து மற்றுமுண்டான தர்ஶநதாத்பர்யங்களையெல்லாம் அருளிச்செய்து தர்ஶநத்தை நிலைநிறுத்துகையாலும், † ("பயிலுஞ்சுடரொளி", நெடுமாற்கடிமை" முதலான இடங்களில் வர்ணோத்யுத்கர்ஷங்களை நிராகரித்து வேதப்ரமாணமுக்யதாத்பர்யமான ஸ்ரீவைஷ்ணவ லக்ஷணம் எல்லாருக்குந் தெரியும்படி அருளிச்செய்கையாலும்).

உடையவர், கீழ்ச்சொன்னவர்களைப்போலன்றிக்கே பெருமாள் அருளிச்செய்த அபயப்ரதாநத்தை விஶதமாக்குகையாலும், கீதாசார்யன் அருளிச்செய்த சரமஶ்லோகார்த்தத்தை ப்ரகாஶிப்பிக்கையாலும், ரிஷிப்ரோக்தமான ப்ரமாணங்களுக்கு அர்த்தமருளிச்செய்கையாலும், மற்றையாழ்வார்கள் அருளிச்செய்த திவ்யப்ரபந்தங்களை அங்கோபாங்கமாகவுடைய திருவாய்மொழி

(க) "సత్యంసత్యమ్." (உ) "నదైవం కేశవాత్పరమ్." (ந) "పురాణేషుచవైష్ణవం." (ச) "శుకోముక్తః." (ரு) "భుజయుగమపిచిహ్నైరఙ్కితం యస్యవిష్ణోః పరమపురుషనామ్నాం కీర్తనంయస్యవాచి। ఋజుతరమపిపుణ్డ్రంమస్తకేయస్యకణ్ఠే సరసిజమణిమాలాయస్యతస్యాస్మి దాసః."

† குண்டலிதக்ரந்தம் சில ஸ்ரீகோஶங்களிற் காணப்படுகிறது.

ப்ரபந்தத்தை அர்த்தவத்தாக விஶதமாக ப்ரகாஶிப்பிக்கையாலும், நாதமுனிகள் அருளிச்செய்த திவ்யப்ரபந்தங்களையும் ஆளவந்தார் அருளிச்செய்த திவ்ய ப்ரபந்தங்களையுங்கொண்டு ஸூத்ரவாக்யங்களை ஒருங்கவிட்டும், ஸ்ரீபாஷ்யம் கத்யத்ரயம் முதலான ப்ரபந்தங்களை அருளிச்செய்தும், நிகிலகுமதிஸமயங்களையும் நிராகரித்து, ஸ்வமதஸ்தாபநம்பண்ணி 'எம்பெருமானார்தர்ஶநம்' என்னும்படி பண்ணுகையாலும், இவர் எல்லாரிலும் ப்ரதாநரிறே. இனி, ஶிஷ்யர்களான கூரத்தாழ்வான் முதலியாண்டான் தொடக்கமானவர்களில் ப்ரதாநரென்னுமிடம் சொல்லவேண்டாவிறே. ஆக, ப்ராதாந்யம் சொல்லிற்றாய்த்து.

(க) "ஆசார்யவாந்புருஷோவேத" என்றும், (உ) "பாபிஷ்டஃக்ஷத்ரபந்துஶ்ச புண்டரீகஶ்சபுண்யக்ருத் - ஆசார்யவத்தயாமுக்தஃ தஸ்மாதாசார்யவாந்பவேத்" என்றும், (ந) "ஆசார்யஸ்ஸஹரிஸ்ஸாக்ஷாச் சரரூபீநஸம்ஶயஃ" என்றும், (ச) "ஆசிநோதிஹிஶாஸ்த்ரார்த்தாநாசாரேஸ்தாபயத்யபி-ஸ்வயமாசரதேயஸ்து ஆசார்யஸ்ஸோऽபிதீயதே" என்றும், (ரு) "குஶப்தஸ்த்வந்தகாரஸ்ஸ்யாத் ருஶப்தஸ்தந்நிரோதகஃ - அந்தகாரநிரோதித்வாத் குருரித்யபிதீயதே" என்றும், (சா) "குருரேவபரம்ப்ரஹ்ம குருரேவ பராகதிஃ - குருரேவபராவித்யா குருரேவபரந்தநம் - குருரேவபரஃகாமோ குருரேவபராயணம்-யஸ்மாத்ததுபதேஷ்டாऽஸௌதஸ்மாத்குருதரோகுருஃ" என்றும், "பிதகவாடைப்பிரானார் பிரமகுருவாகிவந்து" என்றும், "தேனார் கமலத்திருமாமகள்கொழுநன்-தானேகுருவாகி" என்றும் ஈஶ்வரன்தானாகச் சொல்லப்பட்ட ஆசார்யனே, ஶிஷ்யனுக்கு (எ) "தஸ்யவைகுண்டதுக்தாப்தி த்வாரகாஸ்ஸர்வஏவஸஃ" என்று திருநாடும் திருப்பாற்கடல்முதல் நூற்றெட்டுத்திருப்பதிகளும் "அன்னையாய் அத்தனாய்" என்னும்படியான ஸர்வவிதஉத்தாரக பந்துவும் மாடும் மனையும் தேடும்பொருளும் பூமியும் எல்லாம் ஆகக்கடவன்.

ஆழ்வான், ஆண்டான், அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானார், எம்பார், ஸ்ரீபராஶரபட்டர் முதலானோர் தந்தம்ஶிஷ்யர்களுக்கு 'எம்பெருமானார்திருவடிகளே தஞ்சமென் றிருங்கோள்' என்கைக்கு ஹேது என்னென்னில்:— ஸ்வாசார்யப்ரீதிநிபந்தநமாகவும், "மாறனடிபணிந்துய்ந்தவன்" என்று சொல்லுகையாலும்; ஆழ்வார்க்கும் உடையவர்க்கும் நடுவுள்ள ஆசார்யர்கள் நம்மாழ்வாருக்குக் கரணபூதராகையாலே இவர்க்கு நேரேஆசார்யர் திருக்குருகூர்நம்பியாகையாலும், அவர் "கலியுங்கெடும்" என்று இவரவதாரத்தைக் குறித்து அருளிச்செய்கையாலே ஆழ்வாராலே ப்ரவர்த்திதமான தர்ஶநத்தை

(க) "ఆచార్యవాన్ పురుషో వేద." (உ) "పాపిష్ఠః క్షత్రబన్ధుశ్చ పుణ్డరీకశ్చ పుణ్యకృత్। ఆచార్యవత్తయా ముక్తః తస్మాదాచార్యవాన్ భవేత్." (ந) "ఆచార్యస్స హరిస్సాక్షాచ్చర రూపీ న సంశయః." (ச) "ఆచినోతి హి శాస్త్రార్థానాచారే స్థాపయత్యపి। స్వయమాచరతే యస్తు ఆచార్యస్సోఽభిధీయతే." (ரு) "గుశబ్దస్త్వన్ధకారస్స్యాత్ రుశబ్దస్తన్నిరోధకః। అన్ధకారనిరోధిత్వాత్ గురురిత్యభిధీయతే." (சா) "గురురేవ పరం బ్రహ్మ గురురేవ పరాగతిః। గురురేవ పరా విద్యా గురురేవ పరం ధనం। గురురేవ పరః కామో గురురేవ పరాయణం। యస్మాత్తదుపదేష్టాఽసౌ తస్మాద్గురుతరో గురుః." (எ) "తస్య వైకుణ్ఠదుగ్ధాబ్ధిద్వారకాస్సర్వ ఏవ సః."

நிலைநிறுத்தி அவர் வைபவத்தை (க) "குரும்ப்ரகாஶயேத்தீமாந்" என்று ப்ரகாஶிப்பிக்கையாலும், ஆழ்வார்க்கு நேரே ஶிஷ்யர் உடையவராகக்கடவர். பெரியநம்பி முதலான பூர்வாசார்யர்கள் இவருக்குஆசார்யர்களாய் வீறுபெற்றார்கள்; ஆழ்வான்முதலானோர்கள் இவர்க்கு ஶிஷ்யராய்ப் பேறுபெற்றார்கள்; ஆகையாலே, ஸர்வாசார்யத்வபூர்த்தியுள்ளது உடையவர்க்கேயாகை பாலே, அருளிச்செய்தருளினார்களிறே.

ஆளவந்தாரும் இவ்வர்த்தத்தை அநுஷ்டித்துக் காட்டியருளினார்; எங்ஙனே யென்னில்:—மணக்கால்நம்பி உய்யக்கொண்டார் இவர்கள் உகப்பைப் பின்சென்று, (உ) "பிதாமஹம் நாதமுநிம் விலோக்ய ப்ரஸீத" என்றும், (ங) "நாதாயநாதமுநயேऽத்ரபரத்ரசாபி நித்யம்" என்றும், 'இங்கும் அங்கும் ஆசார்யன் திருவடிகளே ஶரணம், ஆசார்யவிஷயத்தில் க்ருதஜ்ஞதை யாவதாத்மஹாவி' என்று அருளினார். ஆகையாலே, ஸ்வரூபோஜ்ஜீவநத்திற்கு ஆசார்யனே தஞ்சமென்று பற்றுதலொழிய வேறே இவ்வாத்மாவுக்கு உஜ்ஜீவிக்க விரகில்லையிறே. இவ்வர்த்தத்தை அநுஷ்டித்தார் ஆரென்னில்:—ஸ்ரீமதுரகவிப்ரப்ருதி ஸஜ்ஜநங்களிறே.

உடையவர் புழுவன்வ்யாஜேந மேல்நாட்டுக்கு எழுந்தருளினபோது, உபந்யஸித்த கட்டளையைக் கேட்டு ஆசார்யர்களெல்லாரும் ஆஶ்சர்யப்பட, உடையவரும் 'என்பரமாசார்யரான ஆளவந்தார்வார்த்தைகொண்டு சொன்னேன் இது; ஆளவந்தார்கோஷ்டியிலே ஒருநாளாகிலும் ஸேவிக்கப்பெற்றேனாகில் பரமபதத்திற்கும் இங்குமசுருளும் படியும் கட்டிவிடேனோ?' என்று அருளிச்செய்தாரிறே.

உடையவர், அபயப்ரதாநம் அருளிச்செய்யாநிற்க, பிள்ளையுறங்காவில்லிதாஸர் கோஷ்டியினின்றும் எழுந்துநிற்க, 'இதுவென்? பிள்ளாய்!' என்று உடையவர் கேட்டருள, '(ச) "பரித்யக்தாமயாலங்கா மித்ராணிச தநாநிச - பவத்கதம்மேராஜ்யஞ்ச ஜீவிதஞ்சஸுகாநிச" என்றும், (ரு) "த்யக்த்வாபுத்ராம்ஶ்சதாராம்ஶ்ச ராகவம்ஶரணங்கத:" என்றும் பகவத்ஸமாஶ்ரயணத்திற்கு விலக்கடியானவைகளை யடையவிட்டு 'பெருமாள்திருவடிகளே தஞ்சம்' என்று வந்து (சு) "கஸ்தஏவவ்யதிஷ்டத" என்று, நிலத்திலே கால்பாவாதேககநஸ்தனாய் நிராலம்பநனாய்நின்ற ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வானையு மநப்பட (எ) "வத்யதாம்" என்று கல்லும் தடியுங் கொண்ட ராமகோஷ்டிக்குப் பஶுபத்ந்யாதிகளோடு கூடின அடியேன் ஆளாகப்புகுகிறேனோ?' என்றார். உடையவரும் 'கேளாய், பிள்ளாய்! அஞ்சாதேகொள்ளும்; நான்பெற்றேனாகில் நீர்பெறுகிறீர்; பெரியநம்பி பெற்றாராகில் அடியேன் பெறுகிறேன்; ஆளவந்தார் பெற்றாராகில் பெரியநம்பிபெறுகிறார்; மற்றும்மேலுள்ளார்பெற்றார்களாகில இவர்களும்பெறுகிறார்

(க) "గురుంప్రకాశయేద్ధీమాన్." (உ) "పితామహంనాథమునింవిలోక్య ప్రసీద." (ங) "నాథాయనాథమునయేఽత్రపరత్రచాపినిత్యం." (ச) "పరిత్యక్తామయాలంకామిత్రాణిచధనానిచ ! భవద్గతంమేరాజ్యంచ జీవితంచసుఖానిచ." (ரு) "త్యక్త్వాపుత్రాంశ్చదారాంశ్చరాఘవంశరణంగతః." (சு) "ఖస్థఏవవ్యతిష్ఠత." (எ) "వధ్యతాం."

கள்; நம்சடகோபர் "அவாவற்று வீடுபெற்ற" என்று தம்வாக்காலே அருளிச்செய்கையாலே அவர்பெற்றது ஸித்தம். ஆனபின்பு நமக்கும்ஸித்தமென்றிரும்; எல்லார்க்கும் நாச்சியார் புருஷகாரமுண்டாம்போது அச்சம் வேண்டா; ஆகையிறே நித்யயோகம்; ஆனபின்பு நித்யஸம்ஸாரிகளும் எம்பெருமானும் ஒருசங்கிலித்துவக்கிலேகாணு மிருப்பது; ஆகையால், நம்முடைய ஒழுக்குக்கூட்டம் நம்மைவிட்டகலா தென்றிரீர். கமுகு உண்ணில் வாழையும் உண்ணு மென்றிரும்: ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வாரோடு வந்த நால்வரையும் அருளப்பாடிட்டபோது தனித்து அருளப்பாடிட்டதில்லையே; தகையென்றபோதும் தனித்துத் தகை யென்ற தில்லையே; ஆனபின்பு நான் பெற்றேனாகில் நீர் பெறுகிறீர்; அஞ்சாதே ஸுகமேயிரும்' என்று அருளிச்செய்தருளினார். "ஏத்தியிருப்பாரை வெல்லுமே மற்றவரைச், சார்த்தியிருப்பார்தவம்"; ஏத்தியிருந்தார்-ஸ்ரீபராதாழ்வான், அவரைச் சார்த்தி யிருந்தார்-ஸ்ரீமத்ருக்நாழ்வான்; ஏத்தியிருந்தார் - நம்மாழ்வார், அவரைச் சார்த்தியிருந்தார்-ஸ்ரீமதுரகவிகள்; ஏத்தியிருந்தார் - பெரியாழ்வார், அவரைச் சார்த்தியிருந்தார் - நாச்சியார்.

'†இனி, எம்பெருமானாரைப் பற்றுமவ்வளவே ஸ்வரூபமாகில், திவ்யதேசங்களைக் கைவிட்டானாகானோ?' என்னில்,—கைவிட்டானாகான்; அது எங்ஙனேயென்னில்:—"இருப்பிடம் வைகுந்தம் வேங்கடம் மாலிருஞ்சோலை யென்னும், பொருப்பிடம் மாயனுக்கென்பர் நல்லோர் அவைதன்னொடும்வந், திருப்பிடம் மாய னிராமாநுசன்மனத்து" என்கையாலே எம்பெருமானார் திருவடிகளைத் தொழவே திவ்யதேஸங்களெல்லாம் திருவடிதொழுதானாகக்கடவன்; உடையவரை ஆராதித்து அமுதுசெய்யப்பண்ணவே, எல்லாத்திவ்யதேசங்களிலெம்பெருமான்களையும் ஆராதித்து அமுதுசெய்யப்பண்ணினானாகக்கடவன்.

"'நின்றவண்கீர்த்தியும்" என்கிற பாட்டிலும், "பேறொன்றுமற்றில்லை" என்கிற பாட்டிலும் 'கர்மமும் உபாயமன்று, ஜ்ஞாநமும் உபாயமன்று, பக்தியும் உபாயமன்று, ப்ரபத்தியும் உபாயமன்று, எம்பெருமானார்திருவடிகளே உபாயோபேயம்' என்கையாலே, எம்பெருமானாரைப் பற்றுகையே ப்ரபத்தி, ராமாநுஜனென்கிற சதுரக்ஷரியே திருமந்த்ரம், அவர்திருவடிகளிலே பண்ணுங் கைங்கர்யமே பரமபுருஷார்த்தம்; இதுவே நிஸ்சிதார்த்தமான என் ஸித்தாந்தம்' என்று நடாதூரம்மாள் அருளிச்செய்தருளுவர்.

கூரத்தாழ்வான் 'நாராயண ராமாநுஜ என்கிற திருமந்த்ரங்களுக்கு வாசி பந்தமோக்ஷங்க ளிரண்டுக்கும் பொதுவாகையும், மோக்ஷைகஹேதுவாகையும்' ஆகிற இது தோன்ற, (க)"ராமாநுஜேத்யேஷா சதுராசதுரக்ஷரீ" என்றாரிறே.

"கையிற்கனி" என்கிறபாட்டிலே 'ஈஸ்வரனைக் கரதலாமலகமாகக்காட்டித்தந்தாலும், உன்விக்ரஹஸௌந்தர்யாநுபவமே பரமப்ராப்யம்' என்றும், "இராமாநுசனைத்தொழும் பெரியோர், எழுந்திரைத்தாடுமிட மடியேனுக்கிருப்பிடம்" என்று 'இராமாநுசனைத் தொழும் பெரியோர் நித்யவாஸம் பண்ணு

(க) "రామానుజేత్యేషా చతురా చతురక్షరీ."

† 'இனி, ஸ்வாசார்யபரமாசார்யர்களைப்பற்றுமவ்வளவே' என்றும் பாடம்.

மிடமே அடியேனுக்கு ப்ராப்யபூமி' என்றும், "உன்தொண்டர்கட்கே, அன்புற்றிருக்கும்படி யென்னை யாக்கி யங்காட்படுத்தே" என்று 'இராமாநுசனே! உன்னடியார் திறத்தில் ஊற்றம்மாறாத பக்தியை யுண்டாக்கி அவர்களுக்கே என்னையாட்படுத்தாய்' என்றும் உடையவர் திருமுகமண்டலத்தைப் பார்த்து விண்ணப்பஞ்செய்ய, இசைந்து எழுந்தருளியிருந்தாரிறே. இதுவே இவ்வர்த்தநிர்ணயத்திற்கு த்ருடதர முக்யப்ரமாணமென்று நமக்கெல்லார்க்கும் புத்திபண்ணக் குறையில்லை; எங்ஙனேயென்னில்:—"அங்கயல்பாய் வயல்" என்கிற பாட்டிற்படியே ஸர்வஸ்மாத்பரனாய் ஸர்வநியந்தாவான எம்பெருமானையும் நாச்சியாரையும் புருஷகாரமாகக் கொண்டு, எம்பெருமானார் திருவடிகளைப் பெறவேணுமென்று ப்ரபந்தத்தைத் தலைக்கட்டியருளினாரிறே அமுதனாரும்.

† இங்ஙனன்றிக்கே, (க) "வேதாந்தாந்ஶங்கராத்யை:குமதிபிரஸதர்த்தாந் ஹிநீதாம்ஶ்சபூயஸ் ஸ்வார்த்தேதாத்பர்யயுக்தாந்கலயிதுமபிசஶ்ரீஶடாரியாத்ய பக்தை: - ப்ரோக்தாந்திவ்யப்ரபந்தாந்ஶரணவரணயோராத்மகாந்ப்ரஸ்புடார்த்தாந் க்ருத்வோத்தர்த்தும்பவாப்தேரகிலஜநமபூத்யோமஹாபூததாம்நி" என்றும், (உ) "வேதாந்தாநாமஸீம்நாங்குருதரகஹநார்த்தைகவாக்யத்வபூர்வம் வ்யாக்யாத்ருத்வாச்சஶேஷங்குருபரவஹநாதீஶிதுஸ்ஸைந்யநாதம் - ஸாது த்ராணாத்ததந்யப்ரமதநகரணாச்சாபிதத்பஞ்சஹேதீ நாசார்யத்வஸ்யபூர்த்யா யமுருதரக்ருபம்ஶ்ரீபதிஞ்சாஹுராரியா:" என்றும், (ங) "ஶ்ருத்யர்த்தாந்ப்ராப்யதத்வேநசவரதமுகாதாஜ்ஞயாதஸ்யஸர்வம் ஸங்கந்த்யக்த்வாத்ரிதண்டாஞ்சிதமஹிதகரோரங்கதாம்ந்யாஸ்தபஶ்சாத் - ஆர்யைஸ்ஸாகஞ்சலக்ஷ்மீரமணக்ருதபதாந்திவ்யதேஶாந்தராயாம் ஸேவம்ஸேவம்ப்ரகல்ப்யாதசமஹிதஸமாராதநம்தத்ரதத்ர" என்றும், (ச) "யாதோயஶ்ஶாரதாயாஸ்ஸவிதமததயாஸத்க்ருதஸ்வப்ரபந்தோ பாஷ்யாந்வேதாத்குத்ருஷ்டீநபிகபடபடூந்வாததோ நிர்ஜிகாய-ப்ராதக்ஷிண்யேநகச்சந்புவமகிலஜநம்வைஷ்ணவாக்ர்யஞ்சகுர்வந் ந்யாஸாக்யந்தேவகுஹ்யம்பரமஹிதமபித்ராக்ப்ரகாஶஞ்சக்ருத்வா" என்றும்,

---

(க) "వేదాన్తాన్నజ్ఞరాద్యైఃకుమతిభిరసదర్థానినీతాంశ్చ భూయస్స్వార్థే తాత్పర్యయుక్తాన్కలయితుమపి చ శ్రీశఠారాత్యభక్తైః। ప్రోక్తాన్దివ్యప్రబన్ధాన్శరణవరణయోరాత్మకాన్ప్రస్ఫుటార్థాన్ కృత్వోద్ధర్తుం భవాబ్ధేరఖిలజనమభూద్యో మహాభూతధామ్ని." (உ) "వేదాన్తానామసీమ్నాంగురుతరగహనార్థైకవాక్యత్వపూర్వం వ్యాఖ్యాతృత్వాచ్చ శేషంగురుభరవహనాదీశితుస్సైన్యనాథం। సాధుత్రాణాత్తదన్యప్రమథనకరణాచ్చాపి తత్పఞ్చహేతీ నాచార్యత్వస్య పూర్త్యాయమురుతరకృపం శ్రీపతిఞ్చాహురార్యాః." (ங) "శ్రుత్యర్థాన్ప్రాప్య తత్త్వేన చ వరదముఖాదాజ్ఞయా తస్య సర్వం సజ్జన్త్యక్త్వా త్రిదణ్డాఞ్చితమహితకరో రఙ్గధామ్న్యాస్త పశ్చాత్। ఆర్యైస్సాకఞ్చ లక్ష్మీరమణకృతపదాన్దివ్యదేశాన్తరాయాం సేవం సేవం ప్రకల్ప్యాథ చ మహితసమారాధనం తత్ర తత్ర." (ச) "యాతో యశ్శారదాయాస్సవిధమథ తయా సత్కృతస్స్వప్రబన్ధో భాష్యాన్వేదాత్ కుదృష్టీనపి కపటపటూన్వాదతో నిర్జిగాయ। ప్రాదక్షిణ్యేన గచ్ఛన్భువమఖిలజనం వైష్ణవాగ్ర్యఞ్చ కుర్వన్న్యాసాఖ్యం దేవగుహ్యం పరమహితమపి ద్రాక్ప్రకాశఞ్చ కృత్వా."

† இந்தப்பாரா அநேகம் ப்ரதிகளில் காண்கிறது.

(௧) "ரங்கே வேதாந்தபாஷ்யம் வ்யதநுத சத நக்ஷீடகண்டஸ்ய ஹேதோர் கத்வா யோ ஹோஸலாக்யம் ஜநபதமமலே யாதவாத்ரௌ நிவேஸ்ய - பஸ்சாதாகத்ய ரங்கங்குருவரமுகதோ வைதிகாக்ர்யம் விஸிஷ்டாத்வைதம் ஸித்தாந்தமஸ்மிந் ஜகதி பஹுமுகம் விஸ்த்ருதங்காரயித்வா" என்றும், (௨) "அத்யாப்யாஸ்தே யதுக்ஷ்மாப்ருதி மஹிததயஸ்சாக்ஷுஷீம் ஸ்வீயமூர்த்திங் குர்வாணஸ்தம் யதீந்த்ரங் குருகுலந்ருபதிம் நௌமி ராமாநுஜார்யம்" என்றும், (௩) "கீதாபாஷ்யம் பூஷ்யவேதாந்தபாஷ்யம் ஸாரந்தீபங்கிஞ்சகத்யத்ரயஞ்ச - வேதார்த்தாநாம் ஸங்க்ரஹம் நித்யயாகம் ப்ராஹைதாந்யஸ்தம் யதீந்த்ரம் பஜேஉஹம்" என்றும், (௪) "ஹஸ்த்யத்ரீஸப்ரஸாதாததிகதநிகமாந்தார்த்தகோ யோ ஹிஜித்வா பாஹ்யாந் வேதாத்குத்ருஷ்டீநபி நிகிலஜநம் வைஷ்ணவாக்ர்யஞ்சக்ருத்வா - ரங்கே வேதாந்தபாஷ்யம் வ்யததநுத மஹம் நௌமி ராமாநுஜார்யம் ஸ்ரீரங்காத்யாலயேஷு ப்ரகடகுணகணம் ஸ்ரீபதிம் ஸேவமாநம்" என்றும் இப்படி பெரியபெருமாள்முதலானோர் பஹுமுகமாகப் பேசி வெளியிட்டார்கள். இப்படி ஸத்துக்களாலே ப்ராக்உக்தவைபவம் ஸங்க்ரஹேண உக்தமாய்த்து.

ஏவம்விதவைபவயுக்தரான இந்த எம்பெருமானாரைத் தத்பாகிநேயஸூநுவாய்த் தந்நாமத்தையுடையராய்த் தந்நாமகுணஹர்ஷிதரான கந்தாடையாண்டான் கனக்க அநுவர்த்தித்து '(௫) "பரித்ராணாய" இத்யாதிப்படியே தேவரீர் (௬) "புண்யாம்போஜவிகாஸாய பாபத்வாந்தக்ஷயாயச - ஸ்ரீமாநாவிரபூத்பூமௌ ராமாநுஜதிவாகர:" என்னும்படி அவதரித்தருளின ஸ்ரீபெரும்பூதூரிலே ஸர்வகாலத்திலும் ஸர்வசேதநர்க்கும் ஸேவ்யமாம்படி தேவரீருடைய அர்ச்சாவிக்ரஹத்தை ஏறியருளப்பண்ணவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஸ்வாமியும் 'அப்படியேசெய்யும்' என்று அநுமதிபண்ணியருள, அப்போதே ஆண்டானும் அநுகூலனான சில்பியை அழைப்பித்து (௭) "புண்ட்ரைர்த்வாதஸபிர்யுதம் விலஸிதந் தண்டைஸ்த்ரிபிர்மண்டிதங் காஷாயேண ஸிகோபவீதருசிரந்தோர்மூலசக்ராம்புஜம் - ஆஸீநஞ்ஜலஜாஸநேச துளஸீ

---

(௧) "రంగే వేదాన్తభాష్యం వ్యతనుత చ తత నక్షీటకణ్ఠస్య హేతోర్గత్వా యో హొసలాఖ్యం జనపదమమలే యాదవాద్రౌ నివేశ్య । పశ్చాదాగత్య రంగం గురువరముఖతో వైదికాగ్ర్యం విశిష్టాద్వైతం సిద్ధాన్తమస్మిన్జగతి బహుముఖం విస్తృతం కారయిత్వా." (௨) "అద్యాప్యాస్తే యదుక్ష్మాభృతి మహితదయశ్చాక్షుషీం స్వీయమూర్తిం కుర్వాణస్తం యతీన్ద్రం గురుకులనృపతిం నౌమి రామానుజార్యం." (௩) "గీతాభాష్యం భూష్యవేదాన్తభాష్యం సారన్దీపం కిఞ్చ గద్యత్రయఞ్చ । వేదార్థానాం సంగ్రహం నిత్యయాగం ప్రాహైతాన్యస్తం యతీన్ద్రం భజేఽహం." (௪) "హస్త్యద్రీశప్రసాదాదధిగతనిగమాన్తార్థకో యో హి జిత్వా బాహ్యాన్వేదాత్కుదృష్టీనపి నిఖిలజనం వైష్ణవాగ్ర్యఞ్చ కృత్వా । రంగే వేదాన్తభాష్యం వ్యతనుత మహం నౌమి రామానుజార్యం శ్రీరఙ్గాద్యాలయేషు ప్రకటగుణగణం శ్రీపతిం సేవమానం." (௫) "పరిత్రాణాయ." (௬) "పుణ్యాంభోజవికాసాయ పాపధ్వాన్తక్షయాయ చ । శ్రీమానావిరభూద్భూమౌ రామానుజదివాకరః." (௭) "పుణ్డ్రైర్ద్వాదశభిర్యుతం విలసితం దణ్డైస్త్రిభిర్మణ్డితం కాషాయేణ శిఖోపవీతరుచిరం దోర్మూలచక్రాంబుజం । ఆసీనం జలజాసనే చ తులసీపద్మాక్షమాలాఞ్చితం యుక్తం చాఞ్జలిముద్రయారవినిభం శ్రీభాష్యకారం భజే."

பத்மாக்ஷமாலாஞ்சிதம்யுக்தஞ்சாஞ்ஜலிமுத்ரயா ரவிதிபம்ஸ்ரீபாஷ்யகாரம்பஜே" என்கிற ப்ரார்த்யமான வார்த்தகவிக்ரஹாகாரத்தை ஸேவிக்கப்பண்ண, அவனும் "ஆதியஞ்சோதியுருவையங்குவைத்திங்குப்பிறந்த" என்கிறபடியே அர்ச்சாவிக்ரஹமாக எழுந்தருளப்பண்ணி ஸந்நிதியிலே கொண்டுவந்து வைக்க, திருக்கண்சாத்தி யுகந்தருளி, அந்தவிக்ரஹத்திலே தம்முடைய ஸர்வ ஶக்தியும் ப்ரகாஶிக்கும்படி காடாலிங்கநம்பண்ணி 'இவ்விக்ரஹத்தைப் புஷ்ய மாஸத்தில் குருபுஷ்யத்திலே ப்ரதிஷ்டிப்பியும்' என்று திருமுகமெழுதித் திநங்குறித்து அனுப்பியருள, ஆண்டானும் அப்படியே திருவடிகளிலே ஸேவித்து அந்தவிக்ரஹத்தை எழுந்தருளுவித்துக்கொண்டுவந்து மூலவிக்ரஹத்தையும் ஏறியருளப்பண்ணுவித்துத் திருமுகப்படியே திருப்ரதிஷ்டையுஞ் செய்வித்தருளினார்.

இங்கே ப்ரதிஷ்டிப்பிக்கிற அற்றைத்திவஸத்திலே திருமேனியிலே மிகவுந் தளர்ச்சியாய்ப் பலஹாநியுண்டாக, இராமாநுசனும் இதேதென்று பராமர்சித்து 'ஆண்டானுக்கு எழுதிக்கொடுத்த திவஸம் ஏது?' என்று கேட்டருள, அந்தத்திவஸம் அன்றுதானாயிருக்கக் கண்டு விஸ்மயப்பட்டு 'ஶீக்ரம் வருவது' என்று ஆண்டானுக்குத் திருமுகம் போகவிட்டருள, அவரும் திருமுகத்தை ஶிரஸாவஹித்து அப்படியே மீண்டெழுந்தருளித் திருவடிகளை ஸேவித்துக்கொண்டிருந்தார்.

†அநந்தரம் அங்குத்தைக்கு அத்யந்தம் அந்தரங்கரான ஆண்டான் முதலான முதலிகளெல்லாரும் பழுத்திருக்கிற தேமாவைக் கிளித்திரள்கள் காத்துக்கொண்டிருக்குமாபோலே, தத்துல்யரானஇவர்களும் விமலசரமவிக்ரஹத்தை "கையிற்கனி" இத்யாதிப்படியே * மெய்யிற்பிறங்கியசீரைப் பழுக்க ஸேவித்துக்கொண்டு, "அடையார்கமலத்துஅலர்மகள்கேள்வன்கையாழியென்னும், படையோடு நாந்தகமும் படர்தண்டு மொண்சார்ங்கவில்லும், புடையார்புரிசங்கமும் இந்தப்பூதலங்காப்பதற்கென்று, இடையே யிராமாநுசமுனியாயின விந்நிலத்தே" என்றும், (க) "ஶேஷோவா ஸைந்யநாதோவா ஸ்ரீபதிர்வேதி ஸாத்விகை: - விதர்க்யாயமஹாப்ராஜ்ஞைர்யதிராஜாய" என்றும், (உ) "தத்ரோதஞ்சதிமண்டபேயதிவரஃகக்ஷ்யாந்தரஸ்தேவஸந் பூர்வம்ராவணகம்ஸமுக்யதநுஜாந்ராமாநுஜாப்யாம்ஹதாந் - மத்வா ஶங்கர யாதவாதிமுகதோபூயோ஽வதீர்ணஃபுவம் தத்பங்காயக்ருதோதயஸ்ததுசிதாம் ராமாநுஜாக்யாம்வஹந்" என்றும், (ங) "வ்யாஸோவாபகவாந்பராஶரமுநிஸ் ஸ்ரீஶௌநகோவாऽதவா ஸாக்ஷாந்நாரதஏவவாஶடாரிபூர்வாகிஸ்வரோவாஸ்வயம் - லோகேஶஃபுருஷோத்தமஃபணிபதிஶ்ஶேஷீஜகச்சேஷிணீத்யாக்யாதும் ஜநதாம்ஹிதாயஸமபூத் ராமாநுஜார்யோ முநி:" என்றும் சொல்லுகிறபடியே அநேக அவதாரவிஶேஷமென்று ஆதரித்துக்கொண்டிருந்தார்கள்.

(க) "శేషోవాసైన్యనాథోవా శ్రీపతిర్వేతిసాత్త్వికైః । వితర్క్యాయమహాప్రాజ్ఞైర్యతిరాజాయ." (உ) "తత్రోదఞ్చతిమణ్టపేయతివరఃకక్ష్యాన్తరస్థేవసన్ పూర్వంరావణకంసముఖ్యదనుజాన్రామానుజాభ్యాంహతాన్।మత్వాశఙ్కరయాదవాదిముఖతోభూయోఽవతీర్ణఃపువం తద్భఙ్గాయకృతోదయస్తదుచితాంరామానుజాఖ్యాంవహన్." (ங) "వ్యాసోవాభగవాన్పరాశరమునిశ్శ్రీశౌనకోవాఽథవాసాక్షాన్నారదఏవవాశఠరిపుర్వాగీశ్వరోవాస్వయం । లోకేశఃపురుషోత్తమఃఫణిపతిశ్శేషీజగచ్ఛేషిణీత్యాఖ్యాతుంజగతాంహితాయసమభూద్రామానుజార్యోమునిః."

† இந்தப்பாஶுர அநேகம் ப்ரதிகளில் காணப்படுகிறது.

இத்தால், ஏவம்விதமாஹாத்ம்ய யுக்தரான இவருடைய வைபவமும், (க) "சரிதம்ரகுநாதஸ்ய ஶதகோடிப்ரவிஸ்தரம்" என்கிற சக்ரவர்த்தித்திருமகன் வைபவம்போலே அவாங்மநஸகோசரமிறே. ஸாகரத்தைக் கைந்நீச்சாலே கடந்து அக்கரையேறினாலும், உததியைச் சிறுங்கித்தாலும் உடையவர் வைபவம் அடையச் சொல்லப்போகாதிறே. யதாமதி யதாஶ்ருதமாகச் சொன்னதித்தனை. பஹுஶ்ருதராய்ப்புத்திபாஹுள்யமுடையபெரியோர்கள் விஶதமாகக் கண்டுகொள்ளக்கடவரிறே.

† இப்படி அவதாரவிஶேஷமான இவருக்கு (உ) "ஶரச்சதம்வ்யதீயாய ஸவிம்ஶமதிகம்ப்ரபோ:" என்கிறபடியே நூற்றிருபத்தஞ்சிலே நூற்றிருபது திருநக்ஷத்ரம் பூர்ணமாய்த்து.

"வையமன்னிவீற்றிருந்து விண்ணுமாள்வர் மண்ணூடே" என்னும் படியான இவர், தம்முடைய அவதாரரஹஸ்யஜ்ஞாநத்தாலும், தம்முடைய விக்ரஹஸேவையாலும், தத்ப்ரதக்ஷிணநமஸ்காராதிகளாலும், சதுரக்ஷரியாய்ச் சதுரமான தம்முடைய திருநாமவைபவத்தாலும், ஸ்வதிவ்யமங்களவிக்ரஹத்யாநத்தாலும், ததேகநிஷ்டையாலும், தத்கைங்கர்யைகபரதையாலும், பாஷ்யாம்ருதப்ரதாநாதிகளாலும், மந்த்ரரத்ந ப்ரதாநாதிகளாலும், ததர்த்த ப்ரதிபாதநத்தாலும், ஸ்வபாதுகாப்ரதாநத்தாலும், ஸ்வபாததீர்த்தஸ்வீகாரத்தாலும், ஶேஷபாவநமான ப்ரஸாதஸ்வீகாரத்தாலும், பாதஸ்பர்ஶபவித்ரதையாலும், ஸஞ்சாரபூதமான பாதஸஞ்சரணத்தாலும், ஸ்வபாவநகரஸ்பர்ஶத்தாலும், அப்படியேயான கடாக்ஷவிஶேஷத்தாலும், பஞ்சஸம்ஸ்காராதிகளாலுண்டான ஸம்பந்தவிஶேஷத்தாலும், (ங) "புநந்திபுவநம்யஸ்ய பாதாஶ்ரிதபதாஶ்ரிதா: - கடாக்ஷாதிபிரேவாத்ர" என்ற ஸ்வகீயஸம்பந்தத்தாலும், (ச) "பாலமூகஜடாந்தாஶ்ச பங்கவோபதிராஸ்ததா - ஸதாசார்யேண ஸந்த்ருஷ்டா: ப்ராப்நுவந்திபராங்கதிம்" என்றும், (ரு) "ஸாக்ஷாந்நாராயணோ தேவ: க்ருத்வாமர்த்யமயீந்தநும் - மக்நாநுத்தரதேலோகாந் காருண்யாச்சாஸ்த்ரபாணிநா" என்றும், (சு) "அந்வயாதபிசைகஸ்ய ஸம்யங்ஸ்யஸ்தாத்மநோஹரௌ - ஸர்வஏவப்ரமுச்யேரந் நரா:பூர்வேபரேததா" என்றும், (எ) "பஶுர்மநுஷ்ய:பக்ஷீவா யேசவைஷ்ணவஸம்ஶ்ரயா: - தேநைவதேப்ரயாஸ்யந்திதத்விஷ்ணோ:பரமம்பதம்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஏதேனுமா

(க) "చరితంరఘునాథస్యశతకోటిప్రవిస్తరం." (உ) "శరచ్ఛతంవ్యతీయాయసవింశమధికంప్రభోః." (ங) "పునన్తిభువనంయస్యపాదాశ్రితపదాశ్రితాః।కటాక్షాదిభిరేవాత్ర." (ச) "బాలమూకజడాన్ధాశ్చ పఙ్గవోబధిరాస్తథా।సదాచార్యేణసన్దృష్టాః ప్రాప్నువన్తిపరాఙ్గతిం." (ரு) "సాక్షాన్నారాయణోదేవః కృత్వామర్త్యమయీన్తనుం। మగ్నానుద్ధరతేలోకాన్ కారుణ్యాచ్ఛాస్త్రపాణినా." (சு) "అన్వయాదపిచైకస్యసమ్యఙ్స్యస్తాత్మనోహరౌ। సర్వఏవప్రముచ్యేరన్నరాఃపూర్వేపరేతథా." (எ) "పశుర్మనుష్యఃపక్షీవా యేచవైష్ణవసంశ్రయాః। తేనైవతేప్రయాస్యన్తితద్విష్ణోఃపరమమ్పదం."

† இத்தப்பாரா தொடங்கி ககூஅ-ஆம் பக்கத்து முதலில் வருகிற 'உடையவரும்' என்பது வரையிலுமுள்ள க்ரந்தங்கட்குப் பதிலாக, சில ப்ரதிகளில் 'ஒருநாள் உடையவர் திருவுள்ளத்தில் ஆர்த்தியோடே விசாரித்தருளி நம்பெருமாளைத் திருவடிதொழுது விண்ணப்பஞ்செய்தபடி:' என்று பாடங் காண்கிறது.

யுள்ளதொரு ஸ்வஸம்பந்தவிஶேஷத்தாலும்,ஜ்ஞாத்ரஜ்ஞாத்ருவிபாகமற ஜகத்தையெல்லாம் உஜ்ஜீவிப்பித்தும், இனிமேலும் ஸ்வஸம்பந்திகளாயுள்ளவர்களை "ஆரியர்காள் கூறும்"என்று நியமித்தும் இப்படி அவதாரகார்யம் தலைக்கட்டினவாறே;

அங்கே *அயர்வறும் அமரர்களோடேகூடி அடிமைசெய்யத் திருவுள்ளமாய்,—*சேணுயர்வானத்திருக்குந்தேவபிரானாய், *அயர்வறுமமரர்களதிபதியாய், "பாம்பணைமேலாற்கு—பலபலவேயாபரணம்"என்னும்படி*பன்மணிப் பூணாரத்தையு முடையனாய், "உடையார்ந்தவாடையன்" இத்யாதிப்படியே *நடையாவுடைத்திருநாரணனாய்,*அரவினணையம்மானாய்,*எழில்மலர்மாதருந்தானும் இன்பம்பயக்க இனிதுடன்வீற்றிருந்து அமர்ந்து *கூந்தல்மலர்மங்கைக்கும் மண்மடந்தைக்குங் கேள்வனாய் *ஏழுலகுந்தனிக்கோல்செல்ல,இப்படி "ஒண்டொடியாள்திருமகளும் நீயும்" என்னும்படி ததேகபோகமாயுள்ள போகவிபூதியில் அம்மிதுநச்சேர்த்தியாயெழுந்தருளியிருக்கிற அவ்விருப்பிலே *தேவிமாராவார் திருமகள் பூமி ஏவ மற்றுஅமரர் ஆட்செய்ய, *கருளப்புட்கொடிச் சக்கரப்படை வானநாட வெங்கார்முகில்வண்ணனாய் * வைகுந்தங் கோயில்கொண் டெழுந்தருளியிருக்கிற ஸ்ரீவைகுண்டநாதனுக்கு, '*சென்றால்*ஊரும்நிவாஸதாஸபேதங்கொண்டு*வழுவிலாஅடிமைசெய்யவேண்டும்' என்று அபிவ்ருத்தமநோரதத்தை யுடையராய், அதுசெய்யுமிடத்து '*முகப்பேகூவிப்பணிகொள்ளவேணும்; *செம்மாபாதபற்பைத் தலைசேர்க்கவேணும்; *ஈறில் இன்பத்திருவெள்ளத்திலே முழுகவேணும்; *தாமரைக்கண்களாலே குளிரநோக்கவேணும்' என்றுப்போலே சிலபரிமாற்றங்களை ஆசைப்பட்டு, "வானோர் சோதி மணிவண்ணா! மதுசூதா! நீ அருளாய் உன், தேனேமலருந் திருப்பாதஞ் சேருமாறு வினையேனே" என்றும், "இமையோர்கள்குழாம் தொழுவதுஞ் சூழ்வதுஞ் செய் தொல்லைமாலைக் கண்ணாரக்கண்டு, கழிவதோர் காத லுற்றார்க்கு முண்டோ கண்கள்துஞ்சுதலே" என்றும் சொல்லுகிறபடியே கண்ணழிவற்ற ப்ராப்யத்வரையையுடையராய், அத்தை * ஆராதகாதலையுடைய ஆழ்வார் அர்த்தித்தபடியே இவரும் அத்தைஅடியொற்றிக்கொண்டு,—(க) "ஸ்ரீமதிவைகுண்டேதிவ்யலோகே" என்று தொடங்கி (உ) "ஆத்மாநுரூபயாஶ்ரியாஸஹாஸீநம்" என்றும்,(ந) "ப்ரத்யக்ரோந்மீலிதஸரஸிஜஸத்ருஶநயநயுகளம்" என்றுதொடங்கி (ச)"தத்க்ஷணோந்மீலிதபுண்டரீகஸத்ருஶ சரணயுகளம்" என்னுமளவும் * இணைப்பாதங்களின் இடையிலுண்டானவற்றின் வடிவழகுகளையும்,அநந்தரம் அதிமநோஹர கிரீடமகுட நூபுராந்தமாக*முடிச்சோதி தொடங்கி*அடிச்சோதியளவும் சாத்தின திருவணிகலங்களின்அழகையும்,(ரு) "ஸ்ரீமத்யாவைஜயந்த்யாவநமாலயா விராஜிதம்" என்று கீழில்திருவாபரணஶோபைக்குப் ப்ரபைபோலவும் அதின் காந்திபூரம் நிறம்பெற வெள்ளமிட்டாற்போலவும் இருக்கிற *மங்கலநல்வன

(க) "శ్రీమతి వైకుణ్ఠే దివ్యలోకే." (உ) "ఆత్మానురూపయా శ్రియా సహాసీనం." (ந) "ప్రత్యగ్రోన్మీలిత సరసిజ సదృశ నయనయుగళం." (ச) "తత్క్షణోన్మీలిత పుణ్డరీక సదృశ చరణయుగళం." (ரு) "శ్రీమత్యా వైజయన్త్యా వనమాలయా విరాజితం."

மாலையையும், கீழில் ஆபரணத்தோபாதியாயிருக்கிற "அணியாராழியுஞ்சங்கமும்" என்னும்படியான ஶங்க சக்ர கதா அஸி ஶார்ங்காதிகளாயுள்ள *அமர் கொள் ஆழி சங்கு வாள் வில் தண்டாதி பல்படைகளையும், (க) "ஶ்ரீமதிவிஷ்வக்ஸேநே" என்று தொடங்கி (உ) "பகவத்பரிசர்யைகபோகைர்நித்யஸித்தைரநந்தைஃ" என்னுமளவும் * அமரர்கோன் அர்ச்சிக்கின்ற அங்ககப்பணிசெய்வர் விண்ணோர்களையும், அதற்குமேலே (ங) "திவ்யாமலகோமலாவலோகநேந விஶ்வமாஹ்லாதயந்தம்" என்று தொடங்கி * வானுடமருங்குளிர்விழிகளாலே குளிரநோக்கும்படியையும், *பன்னிலாமுத்தந்தவழ்கதிர்முறுவல்செய்து * சோதிவாய் திறந்து திவ்யலீலாலாபாம்ருதங்களாலே அகிலஜநங்களையும் ஆநந்திப்பித்துத் தளிர்ப்பிக்கும்படியையும், (ச) "பகவந்தம் நாராயணம் த்யாநயோகேந த்ருஷ்ட்வா" என்று ப்ராப்ய பக்தியோகரீதியாலே * பகற்கண்டேன் நாரணனைக்கண்டே னென்று காணும்படியையும், (ரு) "நித்யதாஸ்யஞ்சயதாவத்ஸ்திதம் அநுஸந்தாய" என்று "அடியே னடைந்தேன் முதல் முன்னமே" என்கிற ஸ்வாபாவிக ஸம்பந்தத்தை அநுஸந்திக்கும்படியையும், (சு) "கதாஉஹம்பகவந்தம்நாராயணம் ......ஸாக்ஷாத்கரவாணிசக்ஷுஷா" என்று "மாண்குறள்கோலப்பிரான் மலர்த்தாமரைப்பாதங்கள் - காண்பது எஞ்ஞான்றுகொலோ" என்றும், "பைகொள்பாம்பேறியுறை பரனே! உன்னை, மெய்கொள்ளக் காணவிரும்பும் என்கண்களே" என்றும் சக்ஷுஸ்ஸுக்களாலே ப்ரத்யக்ஷஸாக்ஷாத்காரம் பண்ணும்படியையும், (எ) "கதாவா பகவத்பாதாம்புஜத்வயம்ஶிரஸாஸங்க்ரஹீஷ்யாமி" என்று "திருவல்லவாழ் நகருள் நின்றபிரா, னடிநீறு அடியோங் கொண்டு சூடுவது - என்று கொலோ" என்றும், "உலகுபடைத்துண்ட வெந்தை அறைகழற்சுடர்ப்பூந் தாமரைசூடுதற்கு அவா" என்றும் சொல்லுகிறபடியே பாதாரவிந்தங்களை ஶிரோபூஷணமாகத் தரிக்கும்படியையும், (அ) "கதாஉஹம்பகவத்பாதாம்புஜத்வயபரிசர்யாஶயா" என்று தொடங்கி (கூ) "தத்பாதாம்புஜத்வயம்ப்ரவேக்ஷ்யாமி" என்னுமளவாகப் * பாதமடைவதன்பாசத்தாலே மற்றவன்பாசங்கள் முற்ற விடும்படியையும், * திருவடிக்கீழ்க் குற்றேவல்செய்யும்படியையும், (க0) "கதாமாம்பகவாந் அதிஶீதலயாஸ்வகீயயாத்ருஶாஉவலோக்ய" என்று தொடங்கி மேல் எல்லாவற்றாலும் * பக்கம்நோக்கறியாதே * அமலங்களாக விழிக்கும்படியையும், * முகப்பேகூவிப் பணிகொளும்படியையும் அநு

(க) "శ్రీమతివిష్వక్సేనే." (உ) "భగవత్ పరిచర్యైకభోగై ర్నిత్యసిద్ధై రనన్తైః." (ங) "దివ్యామలకోమలావలోకనేనవిశ్వమాహ్లాదయన్తం." (ச) "భగవన్తంనారాయణం ధ్యానయోగేనదృష్ట్వా." (ரு) "నిత్యదాస్యంచయథావత్ స్థితమనుసన్ధాయ." (சு) "కదాఽహంభగవన్తం నారాయణం...సాక్షాత్కరవాణి చక్షుషా." (எ) "కదావాభగవత్పాదామ్బుజద్వయం శిరసాసఙ్గ్రహీష్యామి." (அ) "కదాఽహంభగవత్పాదామ్బుజద్వయపరిచర్యాశయా." (கூ) "తత్పాదామ్బుజద్వయం ప్రవేక్ష్యామి." (க0) "కదామాంభగవానతిశీతలయా స్వకీయయాదృశాఽవలోక్య."

ஸந்தித்துத் *திருவடிக்கீழ்க் குற்றேவல்செய்யப் பெரியகாதலை யுடையராய், அத்தாலே "அடியே னடைந்தேன்" என்னும்படி மாநஸமாகக்கிட்டி,— (க) "தூராதேவ" என்றுதொடங்கி அப்பேரோலக்கத்தைத் தூரக்கண்டு ஸேவிக்கும்படியையும், *அணைவதரவணைமேற் பூம்பாவை யாகம்புணருமவனை * இமையோர்கள் குழாம் தொழுவதுஞ் சூழ்வதுஞ் செய் தொல்லைமாலைக் கண்ணாலேகாணும்படியையும், "உற்றேன் உகந்து பணிசெய்து உனபாதம், பெற்றேன் ஈதே இன்னம்வேண்டுவது எந்தாய்" என்று மீளவும் பஹுமனோரதங்களைப் பண்ணுகின்றுகொண்டு *வாசலில் வானவர் அநுமதியுடனே உள்ளேபுகும்படியையும் மனோரதித்து, "அடைந்தேன் உன்திருவடியே" என்று அவனைக்கிட்டி, (உ) "நாராயணாயநமஃ" என்று * வழுவிலாவடிமையை அர்த்தித்துத் தத்ஸித்திக்கு "அடியேனுடையாவி யடைக்கலமே" என்று ஆத்மாவை நிவேதிக்க, அவனும் குளிர்விழிகளாலே கரையழியும்படி கடாக்ஷிக்க, '*எது எது என்பணி?' என்னாது எல்லாவடிமைகளுஞ் செய்ய ஒருப்பட்டு, "கைகளா லாரத்தொழுது தொழுது," "இரங்கிநீர்தொழுது" என்னும்படி ப்ரஹ்வாஞ்ஜலிபுடராய் அநுபவியாநின்றுகொண்டு,— அத்யந்தம் ப்ரீதியுக்தனாய் ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தாலே * கோவைவாய்துடிப்ப மழைக்கண்ணுடன் நிற்கும்படியையும், (ங) "ததோபகவதா" என்று தொடங்கி (ச) "அம்ருதஸாகராந்தர்நிமக்நஸர்வாவயவஸ்ஸுகமாஸீத" என்று மீளவும்*தாமரைக்கண்களாலே அவலோகநதாநம்பண்ணும்படியையும் அபேக்ஷித்து,'*சோதிச்செவ்வாய்முகிளம் அவலோகியா அலராதிருந்தது: இப்போது ஸவிலாஸஸ்மிதத்தாலே அலர்ந்து (ரு) "ஆநயைநம்" என்று ஆளிட்டழையாதே தானே வாவென்று அழைத்து, "துயரறுசுடரடி" என்றும் "பாதபங்கயமே தலைக்கணியாய்" என்றும்சொல்லும்படியான*கமலமன்னகுரைகழல்களை"தலைசேர்த்து", "தன்தாளிணைக்கீழ்ச் சேர்த்து"என்னும்படியே பாதோபதாநம்போலே சேர்த்தருளவேணும்; *மாயன்கோலமலரடிக்கீழ்ச் சுழிபட்டோடுஞ் சுடர்ச்சோதி வெள்ளமான அமுதவெள்ளத்து* இன்பத்திருவெள்ளத்திலே "சூழ்ந்ததனிற் பெரிய என்அவா" என்னும்படி அவகாஹித்து,இங்கே ஶோகாபிகர்ஶிதமான காத்ரங்களாலே தாபத்ரயங்கள்போலன்றிக்கே,அங்கே நிரதிஶயஸுகத்தை அநுபவிக்கவேணும்' என்று ஸ்ரீவைகுண்டகத்யத்திலே அர்த்தியாநின்றுகொண்டு; பரமபக்திதலையெடுத்துப் பெரியஅபிநிவேஶத்துடனேபெரியபெருமாள் ஸந்நிதியிலே எழுந்தருளிப் பெரியபிராட்டியாரைப் புருஷகாரமாக முன்னிட்டுக்கொண்டு பெரியகத்யமான ஶரணாகதிகத்யத்தைப் பெரிய ஆற்றாமையோடே திருவுள்ளத்திலே படும்படி விண்ணப்பஞ்செய்து ஶரணம்புக்கு; அநந்தரம் ஸ்ரீரங்ககத்யத்தையும் விண்ணப்பஞ்செய்து அத்தலையிலுண்டான ஸர்வஶக்தித்வாதி கல்யாணகுணங்களையும் தம்முடைய அஜ்ஞாநாஶக்தி முதலான அஸத்குணங்களையும் ஆவிஷ்கரித்து, ஆகிஞ்சந்யத்தையும் அறிவியாநின்றுகொண்டு ஶரணம்புக்கு அத்யார்த்தராய் நிற்க, பெரியபெருமாளும் இவரபிப்ராயமறிந்து 'உமக்கு வேண்டுவதென்?' என்று வினவியருள,

---

(க) "దూరాదేవ." (உ) "నారాయణాయనమః." (ங) "తతో భగవతా." (ச) "అమృతసాగరాన్తర్నిమగ్నసర్వావయవస్సుఖమాసీత." (ரு) "ఆనయైనం."

உடையவரும் 'ஸம்ஸாரத்தில் அருசிபிறந்து வயஃபரிணும் காலாதிக்ரமணம் பிறந்தது' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பெருமாளும் 'காலத்துக்கு நாமன்றோ கடவோம்? இன்னம் சிறிது காலம் உம்மைக்கொண்டு இவ்வுலகந் திருத்தப் பார்த்தோம்; அறப் பதறினீரே!' என்று திருவுள்ளம் உடைகுலைப்பட்டு 'இனி உமக்குச் செய்யவேண்டுவது என்?' என்று கேட்டருள, அதுக்கு உடையவரும் 'அடியேனைக் * காலக்கழிவுசெய்யாமல் * உன் பொன்னடிசேர்த்து ஒல்லை வேறேபோக எஞ்ஞான்றும் விடாதொழியவேணும்' என்ன, பெரியபெருமாளும் உகந்து (க) "சதுர்த்தஶேஉஹ்நிஸம்பூர்ணே" என்று * நாட்கடலாகத் தம்பிக்கு இட்டதாகாமல் (உ) "ஸப்தாஹம் ஜீவிதாவதி" என்கிறபடியே (ஙு) "கர்மபாஶப்ரக்ரதிதஃ" என்ற இவர்க்கு 'இற்றைக்கு ஏழாநாள் அப்படியே செய்கிறோம்' என்ன, உடையவரும் '*நம்முடைய வாழ்வு வாய்க்கின்றவா!' என்று ஹர்ஷப்ரகர்ஷத்துடன் 'என்னுடைய ஸம்பந்தஸம்பந்திகளெல்லாரும் நான்பெற்ற லோகம் பெறவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பெருமாளும் 'அப்படியே பெறக்கடவர்கள்' என்று திருவாய்மலர்ந்தருளி, உடையவர்க்குத் தீர்த்தம் திருமாலை திருப்பரியட்டம் *பூவார்கழல் ப்ரஸாதம் ப்ரஸாதித்தருளி விடைகொடுத்தருள, இவரும் 'மஹாப்ரஸாதம்!' என்று ஸார்வபௌமரான ராஜாக்கள் பக்கல்நின்றும் நாடுபெற்றவர்கள் பெரியப்ரீதியோடே ராஜபவநத்தில்நின்றும் புறப்படுமாபோலே * பொங்கோதஞ்சூழ்ந்த புவனியும் விண்ணுலகும் அங்காதுஞ்சோராமே ஆள்கின்ற எம்பெருமான் செங்கோலுடையதிருவரங்கச்செல்வனரான ஸ்ரீரங்கராஜர்பக்கல்நின்றும் திருநாடாகிற மஹாராஜ்யத்தைப் பெற்று அந்தராஜகுலமாஹாத்ம்யத்தாலேவந்த ப்ரீத்யுத்த்ருதி தோன்ற ஸ்ரீரங்கராஜதாமியிலும் புறப்பட்டு மடமேயெழுந்தருளி அனைத்துக்கொத்திலுண்டானவர்களையும் சித்தமகிழ்ச்சியுடன் அனுப்பியருளி, ஶிஷ்யவர்க்கங்களாயுள்ளவரெல்லார்க்கும் ஒருகாலும் அருளிச்செய்யாத அர்த்தவிஶேஷங்களையெல்லாம் மூன்றுநாளாக ப்ரஸாதித்தருளி 'இவ்வர்த்தங்களையெல்லாம் நீங்களும் விஶ்வஸித்து உங்களைப்பற்றினார்க்கும் பரம்பரையாய் உபதேஶித்துப் போருங்கோள்' என்று அருளிச்செய்ய, முதலிகளெல்லாரும் அதிஶங்கைபண்ணி 'இது என்?' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, 'இனி ஒளிக்கவொண்ணாது' என்று திருவுள்ளம்பற்றி 'இற்றைக்கு நாலாநாள் பெரியபெருமாள்திருவடிகள் ஏறப்போக நினையாநின்றோம்' என்று அருளிச்செய்தருள, இத்தைக்கேட்டு முதலிகளெல்லாரும் கடல்கலங்கினாப்போலே கலங்கி 'உடையவர்வியோகத்திலே ஆத்மத்யாகம் பண்ணக்கடவோம்' என்று தேறியிருந்தமையைத் திருவுள்ளம்பற்றியருளி, உடையவரும் 'வாரீர்கோள் முதலிகாள்! நம்முடைய வியோகத்தில் ஆத்மத்யாகம்பண்ணினருண்டாகில், பெரியநம்பி ஆளவந்தார் ஸ்ரீபாதமே!நம்மோடு அவர்களுக்கு ஸம்பந்தமில்லையாய் நித்யஸூரிகளோலக்கத்திலும் புகுரப்பெறாதே, நம்சடகோபர்திருவுள்ளத்தையும் மறுத்தவர்க

(க) "చతుర్దశేఽహ్ని సంపూర్ణే." (உ) "సప్తాహం జీవితావధిః." (ஙு) "కర్మపాశప్రగ్రథితః."

ளாய் அநுபதிக்கக்கடவீர்கள்' என்று †அருளிச்செய்து அவர்களைத்தேற்றித் தரிக்கப்பண்ணினார்.

அநந்தரம் (க) "அத்யைவாஹங்கமிஷ்யாமி லக்ஷ்மணேநகதாங்கதிம்" என்கிறபடி தாமும் ஆழ்வான்வழியே பின்சென்று (உ) "இத்தம்ப்ராப்தே ஸபதிபரமவ்யோமபிஷ்டாக்ரகண்யேகூராதீஶேநிகமஶிகரவ்யாக்ரியாலம்படத்வம்-ஶிஷ்யஸ்தோமாந்ஶ்ருதிகுருமுகேரங்கிகார்யேணஸாகம்விந்யஸ்யோச்சை பரமகமதாரோடுமைச்சத்யதீந்த்ர:", (ங) "காஸாராதிமதிவ்யஸூரிக்ருதிஸத்ஸோபாநபத்தாந்வய ஸ்ரீமந்த்ரோபயபார்ஶ்வதண்டகடிதாம் ஸ்ரீபாஷ்யகீல ஸ்திராம் - நிஶ்ரேணிம்நிகிலோஜநஶ்சபரமவ்யோமஸ்தலீப்ராபிகாம் ஸ்வஸ்வாசார்யநிரூபிதார்த்தவஶதப்ராப்யாதிரோஹேத்ஸதா",(ச) "இத்யாஶாஸ்யஸரஸ்ஸடாந்தகமுகஸ்ரீதிவ்யஸூர்யாக்ருதீ ராசார்யஸ்யசதத்ப்ரபந்தநிவஹைஸ்ஸார்த்தம்ப்ரதிஷ்டாப்யச-ஸ்ரீரங்காதிமதாமஸுஸ்வயமபூச்ச்ரீதிவ்யஸூரிவ்ரஜைஸ் ஸாகந்தத்பரமம்பதம்ஜிஹமிஷுஸ்ஸ்ரீமாந்ஸராமாநுஜ:" என்கிறபடியே இங்குச்செய்யவேண்டுங் கார்யங்களெல்லாஞ் செய்து தலைக்கட்டி க்ருதக்ருத்யராய் நாலாநாள் அங்கே திருநாடேறவெழுந்தருளத் திருவுள்ளமாயிருக்க,

அவ்வளவிலே பெரியபெருமாளைத் திருவாராதநம்பண்ணிப்போரும் ஸ்ரீரங்கராஜபட்டர் பெரியபெருமாள்பட்டர் முதலானார் பெரியபெருமாள் *உடுத்துக்களைந்த பீதகவாடை *சூடிக்களைந்த திவ்யமால்யப்படி சாத்துப்படிகள் அவர்ப்ரஸாதம் தொடக்கமான ப்ரஸாதவிஶேஷங்களையும் போரத் தளிகையிலே எடுப்பித்துக்கொண்டு ஸர்வவாத்யகோஷத்துடன் கொண்டுவந்து ப்ரஸாதித்தவற்றை பிரஸாதரித்துஸேவித்து ஸ்வீகரித்தஅநந்தரம் அவர்களுக்கு உகப்பான பாஞ்சராத்ரஸம்ஹிதைகளில் ஜ்ஞாநகாண்டங்களை அநுஸந்தித்து ஸேவித்துக்கொண்டிருந்து ஏவம்விதமானதூர்யகோஷத்தைக் கேட்டு ஹ்ருஷ்டராய் வைகுண்டநிர்யாணநிரதராய், அதுக்குப்ரயாணபாதேயமானத்வயத்தை ஆவ்ருத்திபண்ணுகிற்கிறவர் தடஸ்தரைக்கடாக்ஷித்தருளித் தாம்ரஸ்தமானகூடஸ்தஸ்ரீஸூக்தியையும் ஸ்ரீபாஷ்யத்தையும் க்ஷேமமானநிக்ஷேபமாக

(க) "అద్యైవాహఙ్గమిష్యామి లక్ష్మణేనగతాఙ్గతిం." (உ) "ఇత్థంప్రాప్తే సపది పరమవ్యోమ శిష్టాగ్రగణ్యే కూరాధీశే నిగమశిఖరవ్యాక్రియాలమ్పటత్వం । శిష్యస్తోమాన్శ్రుతిగురుముఖే రఙ్గికార్యేణ సాకం విన్యస్యోచ్చైః పరమఖమథారోఢుమైచ్ఛద్యతీన్ద్రః." (ங) "కాసారాదిమదివ్యసూరికృతిసత్సోపానబద్ధాన్వయ శ్రీమన్త్రోభయపార్శ్వదణ్డఘటితాం శ్రీభాష్యకీలస్థిరాం । నిశ్రేణింనిఖిలోజనశ్చ పరమవ్యోమస్థలీప్రాపికాం స్వస్వాచార్యనిరూపితార్థవశతః ప్రాప్యాధిరోహేత్సదా." (ச) "ఇత్యాశాస్యసరశ్శఠాన్తకముఖ శ్రీదివ్యసూర్యాకృతీ రాచార్యస్య చ తత్ప్రబన్ధనివహైస్సార్థం ప్రతిష్ఠాప్య చ। శ్రీరఙ్గాదిమధామసుస్వయమభూచ్ఛ్రీదివ్యసూరివ్రజైస్సాకం తత్పరమమ్పదఞ్జిగమిషుశ్శ్రీమాన్సరామానుజః".

† இவ்விடந்தொடங்கி 'அநந்தரம் ஸமூஹத்திலுண்டான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைப் பார்த்துப் பின்னையும்' என்று வருகிற வரையிலுமுள்ள க்ரந்தங்கட்குப் பதிலாக 'அருளிச்செய்ய, பின்னையும் அவர்கள் போரவிஷண்ணராய் 'இனி அடியோங்களுக்குச் செய்ய அடுப்பதென்?' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, உடையவரும் 'பட்டினி புகுதல், பட்டினிவிடுதல்செய்யு மத்தனையோ!' என்று சில ப்ரதிகளின் பாடம்.

ஸ்தாபிக்கும்படி ஆஜ்ஞாபித்து,ஸ்ரீபாஷ்யத்தை வர்த்தித்து நடத்திக்கொண்டு போரும்படி நடாதூராழ்வானைக் கடாக்ஷித்து, அவர்க்கு (க) "ஸத்குர்வதா ஸம்ஸதிஶிஷ்யவர்க்கா நநந்யலப்யைரதிகைஶ்சசிஹ்நை: - ஸ்ரீபாஷ்யஸிம்ஹா ஸநமாத்மகீயம் யஸ்மைசதத்தம்யதிஶேகரேண" என்னும்படி ஸ்ரீபாஷ்ய ஸிம்ஹாஸநத்தை ப்ரஸாதித்து, அநந்தரம் முந்தறப்ரஸாதித்த வேதாந்தா சார்யபதத்திற்குமேல் (உ) "கிந்துப்ரபத்திபலதாரிதவிஷ்ணுமாய மத்வம்ஶ்ய ராஜகுல" என்னும்படியான ராஜகுலமாஹாத்ம்யத்தை யுடையராகையாலே ப்ரபத்யர்த்தப்ரதிபாதகமாய் ப்ரமாணசரமமானஸ்ரீஸூக்திஸிம்ஹாஸநத்தை யும் அந்தப்பெரியபரிஷத்திலே பெரியபட்டர்க்கு இட்டருளி, கந்தாடை யாண்டானைக் கடாக்ஷித்து ப்ரமாத்ருசரமமான தம்முடைய சரமவிக்ரஹ கைங்கர்யத்தைக் கல்பித்தருளி, திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் முதலான முதலிகளைப் பார்த்து 'பட்டர்க்கு இஷ்டமாயிருங்கோள்' என்று அருளிச் செய்து, கோயிலனைத்துக்கொத்தையும் அழைப்பித்து அபராதக்ஷாபணம் பண்ணிக்கொண்டு வேண்டிக்கொள்ள,அவர்களும் 'தேவரீருக்கு ஒருஅபராத முண்டோ? * உலகங்கட்கெல்லாம் ஒருயிரான தேவரீரை இழந்து எங்ஙனே தரிப்போம்?' என்று * கண்பனிசோரநிற்க, உடையவரும் '* அன்பொடு தென்திசைநோக்கிப்பள்ளிகொள்ளும் அணியரங்கனிருக்க, உங்களுக்கு ஒரு தாழ்வில்லை ; பெரியபெருமாள் ஸ்ரீகார்யம் ஆராயுமிடத்துப் பட்டரை முன் னிட்டு ஆராய்ந்துபோருங்கோள்; நம்பெருமாள் கைங்கர்யத்தைக் குறைவற நடத்திக்கொண்டு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களையும் வரவணைத்துக்கொண்டு போருங் கோள்' என்று கல்பித்தருளி, அவாகளைப் பட்டர்திருக்கையிலே காட்டிக்கொ டுத்தருளி, பட்டரைப்பார்த்தருளி 'உமக்குத் * தந்தையும்தாயுமாவாராய் ப்ர மேயசரமமான பெரியபெருமாள் திருவாராதநத்தைப் பெருக்கநடத்திக்கொ ண்டு, நம்முடையதர்ஶநத்தையும் நன்றாய்ப்பராமர்ஶித்து நடத்திக்கொண்டு போரும்' என்று நியமித்தருளினார்.

அநந்தரம் ஸமூஹத்திலுண்டான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைப் பார்த்துப் பின்னையும் அவர்களுக்கு அருளிச்செய்தபடி:—'ஒருவன் ப்ரபந்நனானால் அவனுடைய ஆத்மயாத்ரை ஈஶ்வராதீந மாகையாலே அதுக்குக் கரைய வேண்டா; கரைந்தானாகில் ஆத்மஸமர்ப்பணம் பொய்யாமித்தனை. இனி இவ னுடைய தேஹயாத்ரை கர்மாதீநமாகையாலே அதுக்குக் கரையவேண்டா; கரைந்தானாகில், நாஸ்திகனாமித்தனை. ஆகையாலே, உபயயாத்ரையிலும் இவ னுக்கு அந்வயமில்லை' என்று அருளிச்செய்ய, முதலிகளும் 'ஆகில், எங்களு க்கு இருக்கும் நாளைக்குக் காலக்ஷேபமிருக்கும்படி எங்ஙனே?'என்ன,உடை யவரும் 'உபாயாம்ஶத்தில் அந்வயியாதே ப்ராப்யமான பகவத்பாகவதகைங் கர்யத்திலே அந்வயியுங்கோள். ப்ரபந்நாதிகாரிக்கு முன்னடிபார்த்து வர்த் திக்கவேண்டுவன-மூன்றுவிஷயமுண்டு; அவையாவன—அநுகூலரென்றும்,

(க) "సత్కుర్వతాం సంసది శిష్యవర్గా ననన్యలభ్యైరధికైశ్చ చిహ్నైః। శ్రీభాష్యసింహాసన మాత్మకీయం యస్మై చ దత్తం యతిశేఖరేణ." (உ) "కిన్తు ప్రపత్తిబలతారితవిష్ణుమాయమద్వంశ్య రాజకుల."

ப்ரதிகூலரென்றும், அநுபய ரென்றும்; அநுகூலராவார் - ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள்; ப்ரதிகூலராவார்-பகவத்த்வேஷிகள் ; அநுபயராவார் - ஸம்ஸாரிகள். இதில், அநுகூலரைக் கண்டால் சந்தந குஸுமம தாம்பூலாதிகளைக் கண்டாற் போலவும், நிலாத்தென்றல்களைக் கண்டாற்போலவும், அபிமதவிஷயத்தைக் கண்டாற்போலவும் உகந்துபோரக்கடவன்; ப்ரதிகூலரைக்கண்டால் ஸர்ப் பாக்நிகளைக் கண்டாற்போலே வெருவி வர்த்திக்கக் கடவன்; அநுபயரைக் கண்டால் காஷ்ட லோஷ்டாதிகளைக் கண்டாற்போலே த்ருணீகரித்து வர்த் திக்கக்கடவன். அவர்கள் அநுகூலித்தார்களாகில் ஆத்மஜ்ஞாநத்தை உபதே பிக்கவும்; அநுகூலியார்களாகில் ஐயோ! என்று க்ருபைபண்ணிப்போரவும். இப்படி செய்யவொட்டாதொழிகிறது, அர்த்தகாமப்ராவண்யம். அர்த்தகாம மடியாக ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை அநாதரிக்குமாகில், ஸார்வபௌமனுடைய ராஜ புத்ரனை ராஜஸந்நிதியிலே பரிபவித்தால் ராஜா வெறுத்திருக்குமாபோலே எம்பெருமான் திருவுள்ளம் வெறுக்கும். அர்த்தகாமமடியாக ப்ரதிகூலரை ஆதரிக்குமாகில், ஸார்வபௌமனுடைய ராஜாவின் மஹிஷீ க்ஷுத்ரஜந்துக்கள் பக்கல் மடிப்பிச்சைபுக்கால் ராஜாவுக்கு அவத்யமாகையாலே ராஜா வெறுக்கு மாபோலே எம்பெருமான் இவனை வெறுத்திருக்கும்; அர்த்தகாமமடியாக அநுபயரை ஆதரிக்குமாகில், ரத்நத்திற்கும் பலகறைக்கும் வாசியறியாதாப் போலே பிறந்தஜ்ஞாநம் கார்யகரமாய்த்தில்லையென்று எம்பெருமான் இவனை அநாதரிக்கும்' என்று அருளிச்செய்தருளினார்.

பின்பு எம்பெருமானார் நம்பெருமாள்ஸந்நிதிக்குப் பட்டரைக்கூட்டிக் கொண்டெழுந்தருளிப் பெருமாளை ஸேவித்து, பட்டருக்கு முன்னாகத் தீர்த்த ப்ரஸாதங்களை ப்ரஸாதிப்பித்து, பின்பு தாமும் தீர்த்தப்ரஸாதம் பெற்று, முதலிகளைக்குறித்து 'முன்னுக்குத் தர்ஶநப்ரவர்த்தகராவார் இவர்' என்று பட்டரைக் காட்டியருளி, 'வாரீர் பட்டரே!மேல்நாட்டிலே வேதாந்தி யென்று ஒரு பெரியவித்வான் இருக்கிறானென்று கேட்டோம்: நீர் அங்கேறப்போய் அவனை நம்தர்ஶநப்ரவர்த்தகனாம்படி திருத்தும்'என்றுஅருளிச்செய்து,பட்ட ரையுங் கூட்டிக்கொண்டு மடமேயெழுந்தருளி, ஸ்ரீபாதத்துமுதலிகளெல்லா ரையும்அழைத்து'நம்முடையவிஶ்லேஷத்தில் அவிவேகம்பண்ணினீர்களாகில் நம்மாணை'என்று ஆஜ்ஞாபித்து,எல்லார்கையாலும்தம்திருவடிகளைத்தொடுவித் துச்சூளுறவுகொண்டு,முதலிகளைத் தீர்த்தங்கொண்டுஅமுதுசெய்யப்பண்ணி, பிள்ளைப்பிள்ளையாழ்வான் உக்கலாழ்வான் கோமடத்தாழ்வான் சேட்டலூர்ச் சிறியாழ்வான் வேதாந்தியாழ்வான்முதலானவர்களைக் கந்தாடையாண்டான் திருக்கையிலேகாட்டிக்கொடுத்தருளியும்,எச்சான் அநந்தாழ்வான் தொண்ட னூர்நம்பி மருதூர்நம்பி முதலானவர்களை அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமா னார்திருக்கையிலே காட்டிக்கொடுத்தருளியும், பட்டர் கணியனூர்ச்சிறியாச் சான் சட்டம்பள்ளிச்சீயர் பெரியாண்டான் சிறியாண்டான் முதலானவர்களை எம்பார்திருக்கையிலே காட்டிக்கொடுத்தருளியும், கிடாம்பியாச்சான் கிடாம் பிப்பெருமாள் எங்களாழ்வான் நடாதூராழ்வான் முதலானவர்களைத் திருக் குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருக்கையிலே காட்டிக்கொடுத்தருளியும், மாரு திப்பெரியாண்டான் மாறொன்றில்லாமாருதிச்சிறியாண்டான் அரணபுரத்தாழ்

வான் ஆசூரிப்பெருமாள் முனிப்பெருமாள் அம்மங்கிப்பெருமாள் முதலான வர்களை நடுவிலாழ்வான்திருக்கையிலே காட்டிக்கொடுத்தருளியும், இன்னும் இருந்தவர்களை இருந்தவர்கள்கையிலே காட்டிக்கொடுத்தருளியும்;

பின்பு பட்டரைப் பார்த்தருளி 'கூரத்திலாழ்வானையும் கந்தாடை ஆண்டானையும்போலே, கூரகுலதிலகரான நீரும் வாதூலகுலதிலகரான கந்தாடையாண்டானும் நம்மடியாகவுண்டான ஸௌப்ராத்ரத்தையுடையராய், (க)"மச்சித்தாமத்கதப்ராணாஃ போதயந்தஃபரஸ்பரம்" என்னும்படியா யிருங்கோள்' என்று அருளிச்செய்து, ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைப்பார்த்து '(உ) "படித்வாபாஷ்யந் தத்ப்ரவசநமஸக்தௌஸடரிபோர்கிரிஸ்ரத்தாவாஸஃப்ரபுபரிசிதஸ்தாநநிவஹே-ப்ரபோஃகைங்கர்யம்வாப்ரபதநமனோரர்த்தமநநம் ப்ரபந்நாநாம்வா மேபவதுபரிசர்யாபரிசயஃ - குடீங்க்ருத்வா தஸ்மிந்யதுகிரிதடே நித்யவஸதிஷ் ஷடர்த்தாஸ்ஸ்ரீஸஸ்யப்ரபதநவிதௌஸாதகதமாஃ" என்று இருக்கும்நாள்பண்ணலாங்கைங்கர்யம் ஆறு உண்டு; அவையாவன - ஸ்ரீபாஷ்யத்தை வாசித்தும் வாசிப்பித்தும் போருகை; அதற்கு யோக்யதை யில்லாவிடில், அருளிச்செயலை ஓதியும் ஓதுவித்தும் போருகை; அதற்கும் யோக்யதை யில்லாவிடில், உகந்தருளின நிலங்களிலே அமுதுபடி சாத்துப்படி முதலானவற்றை யுண்டாக்கி நடத்திக்கொண்டுபோருகை; அதற்கும் யோக்யதையில்லையாகில், †திருநாராயணபுரத்திலே ஒருகுடில்கட்டிக்கொண்டிருக்கை; அதற்கும் யோக்யதையில்லையாகில், த்வயத்தைஅர்த்தாநுஸந்தாநம் பண்ணிப்போருகை; அதற்கும் யோக்யதை யில்லையாகில், என்னுடையவனென்று அபிமாநிப்பான் யாவ னொரு பரமபாகவதன், அவனுடையஅபிமாநத்திலே ஒதுங்கிப்போருகை' என்றும்; இவற்றின் ப்ரிய ப்ரியதர ப்ரியதமங்கள் இன்னதென்றும், 'ப்ராப்திப்ரதிபந்தகமான பகவத் பாகவத ஆசார்யவிஷயங்களில் அபசாரத்தை வருந்தியும் பரிஹரித்துப் போருங்கோள்' என்றும் இவை முதலானவைகளாயுள்ள அநேகஹிதங்களை ப்ரஸாதித்து அவற்றை உபஸம்ஹரித்தருளினார்.

‡ "அநந்தரம் ஸகலமங்களவாத்யங்களும் ஆரவாரிக்க, அநேகதிவ்ய ப்ரபந்தாநுஸந்தாநத்வநி எங்கும் பூரிதமாக, அலங்காரத்திருமஞ்ஜநங் கண்ட

(క) "మచ్చిత్తామద్గతప్రాణాః బోధయన్తః పరస్పరం." (౨) "పఠిత్వాభాష్యంతత్ ప్రవచనమశక్తౌశఠరిపోర్గిరిశ్రద్ధావాసఃప్రభుపరిచితస్థాననివహే । ప్రభోఃకైఙ్కర్యంవాప్రపదనమనోరర్థమననం ప్రపన్నానాంవామేభవతుపరిచర్యాపరిచయః॥ కుటీంకృత్వాతస్మిన్ యదుగిరితటేనిత్యవసతి షడర్థాశ్శ్రీశస్యప్రపదనవిధౌసాధకతమాః."

†'ஶ்லோகத்தில் ஆறுவதாகச் சொல்லியிருக்கிற விஷயத்தை இங்கே நான்காவதாகச்சொல்லியிருப்பது-"பாடக்ரமாபேக்ஷயா அர்த்தக்ரமஸ்ய பலீயஸ்த்வம்[-பதங்களிருக்கின்றமுறைமையைவிட அர்த்தங்கொள்ளும்முறை சிறந்தது]" என்ற நியாயம்பற்றி; திவ்யதேஶங்களில்கைங்கர்யஞ்செய்யவலிமையில்லாதவனுக்கு அதில்ஒரிடத்தில் நித்யவாஸஞ்செய்கையை விதிப்பதே முறைமையாமாதலால்' என்று பெரியோர் கூறுவர்.

‡ இந்தப்பாராவுள்ளஇடத்தில் சிலப்ரதிகளில் 'கோயிலுக்குநேரே எம்பார்மடியிலே திருமுடியும் வடுகநம்பிதிருமடியிலே திருவடிகளுமாகக் கண்வளர்ந்தருளி, ஸ்ரீபாதத்துமுதலிகள் ப்ருஹ்மவல்லி ப்ருகுவல்லி சூழ்விசும்பணிமுகில் முதலானவற்றை ஸேவித்தருள, ஸ்ரீகபாலம் பேதித்து ப்ருஹ்மரந்த்ரத்தாலே உடையவர் திருநாட்டுக்கு எழுந்தருள,' என்று பாடம்.

ருளித் திருவொற்றுடை சாத்தித் திருப்பரியட்டஞ்சாத்தி, ஸாத்தாசமநபூர்வகமாக நித்யாநுஷ்டாநங்கள் நடத்தியருளுகையில் அஸக்திபாராமல் அர்க்யத்தையும் உத்திஷ்டமாநராய்நின்றே செய்தருளித் தச்சேஷத்தையுந் தலைக் கட்டியருளி, திருத்வாதஸநாமங்களையுந் தரித்தருளி, திருமணிவடம் திருப்பவித்ரம் திருமாலைப்ரஸாதம் பரியட்டப்ரஸாதங்கள் முதலானவற்றையுஞ் சாத்தியருளி, தீர்த்தங்களும் ஸ்வீகரித்து, குருபரம்பராபூர்வகமாக ரஹஸ்யத்ரயத்தையும் ஸார்த்தமாகஅநுஸந்தித்து,பெரியபெருமாள்திருவடிகளை உத்தேஸித்துத் தண்டன்ஸமர்ப்பித்து, முதலிகளையும்அநுவர்த்தித்து அநுமதிகொண்டு ஆளவந்தார்திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தை த்யாநித்துக்கொண்டு பத்மாஸநஸ்தராய் எழுந்தருளியிருந்து பரவாஸுதேவரிடத்திலே பரமபக்திநடந்து செல்ல, அநந்தரம் யோகத்தில்பரமயோகியான தம்மைப் பரமயோகிகம்யவிஷயமான தத்விஷயத்திலே விநியோகித்து, பின்பு (க)"பத்மநேத்ரேந்யமீலயத்" என்கிறபடியே திருக்கண்களைச் செம்பிளித்தருளிப்பரவஸ்ராத்ரராய், எம்பார் திருமடியிலே திருமுடியும் வடுகநம்பிதிருமடியிலே திருவடிகளுமாகக் கண்வளர்ந்தருளி, (உ) "மாகஸுத்ததஸம்யாந்து மத்யாஹ்நேமந்தவாஸரே - யோகிராஜஸ்ஸ்வபோகீஸபாவம்ஸ்வேபேஸமப்யகாத்" என்னும்படியான திவஸத்திலே தம்முடைய பூர்வாவதாரமான * ஆயிரஞ்சுடர்வாய் அரவணையோடே நம்பிமூத்தபிரானைப்போலேஎம்பெருமானாரான இவரும் கூடியருளினார். இவ்வ்ருத்தாந்தத்தைப் பின்னும்:—"பின்பு மன்பருடன்களித்த சீர்பெரும்பூதூரெதிராசன், இன்ப முடனு மிசைந்தொருநூற் றிருப தாண்டிங் கிருந்ததற்பின், அன்பா ழ்வா ஞண்டானற் குமரர்க்கடியாமுடிபுனைந்து, மன்பதையைவாழ்வித்தாங் கமருமெனவாழ்வித்தருளா," "ஆராமஞ்சூழரங்கர்தமை யலர்மாமகளையடியிறைஞ்சித், தாரீர்சரணந்தனையென்னத் தந்தோமெனவுமெதிராசன், பாரோர்பரவும்பாகவதர் பிரிவால் பரிவில்படர்கூரச், சீரார்திருநாடடைந்திருந்த சீடனுடனேசேர்ந்தனனால்." இப்படிசொல்லப்படுமதான வைபவத்தையுடைய இவரும் (௩) "யதாபாதோதரஸ் த்வசா நிர்முக்த:" என்றும், (௪) "யாவஜ்ஜிஹ்மிகாத்ராணிஜீர்ணாந் த்வசமிவோரக:" என்றும் சொல்லுகிறபடியே (௫) "ஜீர்ணமிவவஸ்த்ரம்ஸுகேநேமாம்ப்ரக்ருதிம் ஸ்தூலஸூக்ஷ்மரூபாம் விஸ்ருஜ்ய" என்று ஸுகமாகவே திருமேனியை உபேக்ஷயோடே விட,

அநந்தரம் கந்தாடையாண்டான் அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானார் எம்பார் வடுகநம்பி முதலான முதலிகளெல்லாரும் கோஷித்துக்கொண்டு வேரற்றமரம்போலே விழுந்து கிடந்து துடித்து,திருமிடறுதழுதழுப்பத் திருமூக்குவெப்படிக்க அவஸராய்க் கிடந்து *இட்டகால் இட்டகைகளாய்ச்*சிந்தித்துத் திகைத்து, * இணைமலர்க்கண்ணீர் ததும்பத் தாராவர்ஷமாகத் திருமுத்துதிர்த்து ப்ரலாபித்து, 'இவர் அவதாரத்தில் "தீர் லப்தா" என்றும், இவர்

(க) "పద్మనేత్రేన్యమీలయత్." (உ) "మాఘశుద్ధదశమ్యాస్తుమధ్యాహ్నేమన్దవాసరే। యోగిరాజస్స్వభోగీశభావంస్వేభేసమభ్యగాత్." (௩) "యథాపాదోదరస్త్వచానిర్ముక్తః." (௪) "యావజ్జిహ్మిగాత్రాణి జీర్ణా స్త్వచమివోరగః." (௫) "జీర్ణమివవస్త్రం సుఖేనేమాం ప్రకృతిం స్థూలసూక్ష్మరూపాంవిసృజ్య."

அந்திமதசையில் 'தர்மோ நஷ்ட:' என்றும் இப்படி வருவதே!'என்று ஆஶ்சர்யப்பட்டு விஷண்ணராயிருக்க, அவ்வளவிலே பெருமாளும் 'நம்உடையவரை யிழந்தோமே!' என்று திருவுள்ளம்நொந்து 'நமக்குச்செவ்வாய்வக்ரமாய்த்து'என்று சுருளமுதும் அமுதுசெய்யாமல் நாச்சிமாருடனே புறப்பட்டருள, அவ்வளவில் பராங்குசன் பரகாலன் முதலான ஆழ்வார்கள்பதின்மர்களும் ஸேவித்துச்செல்ல, ஆயிரக்கால்திருமண்டபத்திலே எழுந்தருளியிருந்து, திருமுத்தின்பணி காளாஞ்சி திருவெண்சாமரம் திருவாலவட்டம் திருவெண்கொற்றக்குடை வெண்முத்தின்கலசம் திருமேற்கட்டு முத்துத்தாமம் தொடக்கமானவையும், * உடுத்துக்களைந்த பீதகவாடை, * சூடிக்களைந்த தொடுத்த துழாய்மலர், * எண்ணெய் சுண்ணம் எல்லாம் பொற்றளிகையிலே கொண்டுபோம்படி உத்தமநம்பிக்கு விடைகொடுத்தருள, நம்பியும் அப்படியே தரித்துக்கொண்டு பெருமாள்பரிகரம் அனைத்துக்கொத்தோடும் ஸகலவாத்யத்துடனே மடத்துவாசலிலே செல்ல, அதுகண்டு முதலிகளெல்லாரும் தேறிநின்று 'இனிச்செய்யவேண்டுங் க்ருத்யத்தைச் செய்யவேணும்' என்று எம்பெருமானாருடைய விமலசரமவிக்ரஹத்தைத் தூய்தாக நீராட்டப்பண்ணிவைத்து அலங்கரித்துக் கேஶவாதித்வாதஶோர்த்வபுண்ட்ரங்களையுஞ் சாத்தி, பெருமாள் சாத்திக்களைந்து வரவிட்டருளின * பெருமானரையிற் பீதகவண்ணவாடைகொண்டு திருமுடியிலே சாத்தி, அவன்மார்வணிந்த வனமாலையும் சாத்தி அலங்கரித்து, உடையவர்திருவடிகளைத் தங்கள்கண்ணிலும் மார்பிலும் நெஞ்சிலும் ஒற்றிக்கொண்டு, ஆசார்யவிஶ்லேஷாஸஹிஷ்ணுக்களாய், '*ஐயோ! கண்ணபிரான்! அறையோ!*முறையோ! அரவணைமேற் பள்ளிகொண்ட முகில்வண்ணனே!' என்று கையெடுத்துப் போரப்பெருமிடறு செய்து கூப்பிட்டு மூர்ச்சித்துக்கிடக்க, அருகிருந்த முதலிகள் வந்து எடுத்துத் தேற்ற, தேறிநின்று உடையவர்க்குச்சாத்திக் களைந்து தச்சேஷமாயிருந்துள்ள * எண்ணெய் சுண்ணம் திருமண் ஸ்ரீசூர்ணங்களை எல்லாரும் ப்ரஸாதப்பட்டுத் தீர்த்தங்கொண்டு, திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருக்கையாலே ஆளவந்தார்க்குப்போலேஉடையவர்க்கு ப்ரஹ்மமேதத்தாலே ஸம்ஸ்கரித்து, பீடயாநமான திவ்யவிமாநத்திலே ஏறியருளப்பண்ணி, ஸகலவாத்யங்களும் முழங்க, பெருமாள்பரிகரமடைய சத்ர சாமர தாலவ்ருந்தாதிகளைத்தரித்துஸேவிக்க, அவ்வளவிலே ஆட்கொண்டவில்லிசீயர் யதிவரசீயர் உள்ளிட்ட எழுநூறுசீயர்களும் ப்ரஹ்மவல்லி ப்ருகுவல்லி நாராயணநுவாகம் முதலான உபநிஷத்துக்களை ஓத, பட்டர் கந்தாடையாண்டான் நடாதூராழ்வானுள்ளிட்ட முதலிகளும் தத்தத்பரிசர்யாஸாதநங்களைத் தரித்துக்கொண்டு பரிவுடன் பரிவ்ருதராய் ஸேவித்துக்கொண்டு வர, மற்றுமுண்டான உபவீததாரிகளான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் ஒன்பதினாயிரம்பேரும் ஏகபாவரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள்பன்னீராயிரம்பேரும் அருளிச்செயல் மூவாயிரமும் முன்னடி பின்னடியாக ஸேவிக்க, திருவரங்கப்பெருமாளரையர்பரிகரமான திருவாய்மொழியரையர் ஆப்பான்திருவழுந்தூரரையர் திருநறையூரரையர் அழகிய மணவாளரரையர் முதலான எழுநூறுதிருவாய்மொழிவிண்ணப்பஞ்செய்யுந் தம்பிரான்மார் பண்ணிசைதாளத்துடன் திருவாய்மொழிபாட, திருவரங்கத்

தமுதனர் †பொய்யில்வள்ளலார் தொடக்கமானவர்கள் உடையவர் நூற்றந்தாதி ஸேவிக்க, எம்பார் பிள்ளான் உள்ளிட்டவர்கள் தததிகப்ரீதிஹேதுவான ஸ்தோத்ரகத்யங்களை ஸேவிக்க, வடுகநம்பியும் ராமாநுஜதாஸரான கோமடத்துச்சிறியாழ்வானும் உடையவர்ப்ரபத்தியை அநுஸந்தித்துக்கொண்டு வர, திருவீதியெங்குங் கோடித்துப் பொரியும் புஷ்பமும் சிதற, நடைபாவாடையிட்டு, கரும்பும் குடமும் ஏந்த, திருப்பதியில் ஸுமங்கலிகள் மங்கலதீபமேந்தி முன்னேசெல்ல, இருபக்கமும் சாமரமிரட்டிக்க, வெள்ளைவட்டமிட, 'தர்ஸநத்தில் எம்பெருமானர் திருநாட்டுக்கெழுந்தருளினர்'என்று ஒற்றைத்திருச்சின்னம் பணிமாற, திருவீதிகள்தோறும் எழுந்தருளுவித்துக்கொண்டுபோய், ‡(பெரியபெருமாளும் அந்தத்திருமேனியில் அபிமதவிஷயத்தில் அழுக்குஉகக்குமாபோலே அதிசபலராய் "மங்கவொட்டு" என்னும்படி இவர் விக்ரஹத்தை ஆதரித்துப் புறம்பே கொண்டுபோகவொட்டாமல், அந்தஃபுரமஹிஷிகளைத்தத்பரிஸரத்திலே ஆராமத்திலே அடக்கிவைக்குமாபோலேயும், நிதியை உள்ளேஇட்டுவைக்குமாபோலேயும் லக்ஷ்மீதுல்யராம்படியானலக்ஷணங்களையுடையராய் விலக்ஷணமான நிதிபோலே "இராமாநுசன் என்தன்மாநிதி," "இராமாநுசன் என்தன்சேமவைப்பு" என்னும்படியான இவர் திருமேனியையும் ஆழ்வார் திருமேனியை ஆவரணத்துக்குள்ளே பள்ளிபடுத்தாற்போலே ஆவரணத்துள்ளில் உட்கோப்பிலே அந்தரங்கமாக, கௌந்தேயனை அர்ஜுநனைப்போலே அந்தரங்கரான கந்தாடையாண்டான் திருமுடிகாத்து நோக்க,)ததநுகுணமாக யதிஸம்ஸ்காரவிதி யடங்கச் செய்து கதித்துப்பள்ளிபடுத்தருளினர்கள்.

‡(இப்படி நிதியை நிக்ஷேபித்தவநந்தரம் பெருமாளும் நாச்சிமாருடனே கூடத் திருமஞ்சனங்கண்டருளித் திருமுத்துதிர்த்துத் திருமுகங்கன்றிச் சுருளமுதும் அமுதுசெய்யாமல் அலப்புப்படவிடத் திருவுள்ளமாய், கந்தாடையாண்டான் பட்டர் முதலானரைப் பார்த்து 'நம்முடைய அவப்ருதோத்ஸவங்கொண்டாடுமாபோலே நம்உடையவர்க்கும் அவப்ருதோத்ஸவங்கொண்டாடுங்கோள்' என்று திருவுள்ளம்பற்றிச் சேர்த்தியிலேஏறியருளி உடையவர்க்கு அக்காரவடிசில்தளிகை அனுப்பியருளினர்.)

§ அநந்தரம் கந்தாடையாண்டான் தொடக்கமான அனைவரும் புத்ரஸிஷ்யர் செய்யுங் காரியங்களையெல்லாஞ் செய்துகொண்டு அவப்ருதஸ்நாநமாக எல்லாரும் நீராடியருளித் தத்விஸ்லேஷாஸஹராய்ப் பரிதபித்துக்கொண்டிருக்க, பின்பு ஆண்டான் நம்பெருமாளநுமதியுடனே எம்பெருமானரை எல்லாரும் ஸேவித்து உஜ்ஜீவிக்கும்படி மீளவும் அவ்விடத்திலே ஆவிர்ப்பவித்தாப்போலேயிருக்க அர்ச்சாவதாரமாக ஏறியருளப்பண்ணி ப்ரதிஷ்டிப்

---

† 'பெரியகோயில்வள்ளலார்' என்று அநேகப்ரதிகளிற் பாடம்.

‡ குண்டலித க்ரந்தங்கள் சிலப்ரதிகளில் இல்லை.

§ இந்தப்பாரா உள்ளவிடத்தில் 'அநந்தரம்பெருமாள்அவப்ருதங் கொண்டாடுமாபோலே தீர்த்தங்கொண்டாடிப் பத்துப்பன்னிரண்டுநாளும் செய்யவேண்டுங்க்ருத்யங்களெல்லாஞ்செய்து பெருக்கத்திருவத்யயநமும்நடத்தியருளினர்கள்'என்று காண்கிறது.

பித்தருளினார். (க) "ஸ்வாவதாரஸ்தலேஉர்ச்சாஉபூத்ஸ்ரீரங்கேசயதீஶ்வரஃ-யந் மூதேதங்குணவாஸம் ராமாநுஜகுரும்பஜே" என்றார்கள்.

†அநந்தரம் ஶாஸ்த்ரார்த்தமான கைங்கர்யங்களையும் ஆப்தரானதாங்கள் ஸமாப்தமாகநடத்தி, பட்டரும் கந்தாடையாண்டானும் மிகவும் ஸௌப்ராத்ரத்தையுடையராய், உடையவர்காலத்தில் அர்த்தவிஶேஷங்களையும் ஒருவர்க்கொருவர் உசாவிக்கொண்டு, ராமக்ருஷ்ணாதிகளுடையபுநர்வஸ்வாதிதிருநக்ஷத்ரங்களோபாதியும், ஆழ்வார்களுடைய ஶ்ரவணாதி திருநக்ஷத்ரங்களோபாதியும் இவருடைய சித்திரையில் திருவாதிரையையும் மற்றும் மாஸந்தோறும் வருவதான அந்தத்திருநக்ஷத்ரத்தையும் மஹோத்ஸவமாகநடத்திக்கொண்டு, வாசாமகோசரமானதத்வைபவங்களையும்ப்ரகாஶிப்பித்துக்கொண்டு,கிடாம்பியாச்சான் தொடக்கமானவரோடே பாடாற்றிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

அநந்தரம் திருவேங்கடநாட்டினின்றும் அநந்தாழ்வான், ஸ்ரீகுஹதாஸர் முதலான முதலிகளையுங் கூட்டிக்கொண்டு அநந்தாம்ஶமான இவர்அவதார ஸமாதியை ஆராய்ந்தறியும்படி எழுந்தருளி, திருக்காவேரியருகே பரந்திருக்கிற தத்ஸூசகங்களைக் கண்டு எழுந்தருளினபடியறிந்து ஶோகாவிஷ்டராய்,அநந்தரம் பட்டரையும் ஆண்டானையும் கண்டு ஆஶ்வஸித்து உடனே ஊரேற மீண்டு எழுந்தருளினார்.

அநந்தரம் அப்படியே கீழைத்திக்கில் சோழவளநாட்டுத் திருக்கண்ணபுரம் முதலான திருப்பதிகளில் எச்சான் முதலானவர்களும், தெற்குத்திக்கானபாண்டிநாட்டுத் திருக்கோட்டியூர்நம்பிகுமாரரான யாமுநாசார்யர் சொக்கத்தேவர் திருமாலையாண்டான்குமாரரானசுந்தரத்தோளுடையார் முதலானவர்களும், மேல்நாட்டிலும் சோமாசியாண்டான் மருதூர்நம்பி தொண்டனூர் நம்பிமுதலானோரும், மற்றும் அங்கே எம்பெருமானாராலேதிருத்தப்பட்ட திருநாராயணபுரம்முதலானஸ்தலங்களில்ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் மற்றுமுண்டான தேஶாந்தரஸ்தரெல்லாரும் திரண்டு பெருங்கூட்டமாகக் கோயிலிலே வந்து எம்பெருமானாருடைய விஶ்லேஷத்தாலே மிகவும் க்லேஶித்து, அநந்தரம் பட்டரை ஸேவித்துத் தங்கள்வ்யஸநமெல்லாம் தீர்ந்து பட்டரை இஷ்டதேவதையான எம்பெருமானாரைப்போலே கண்டு, தந்தாமுக்குவேண்டும் இஷ்டார்த்தங்களையுங்கேட்டுக்கொண்டு,தல்லாபத்தாலே (உ)"ஸ்ரீபராஶரபட்டார்யசரணௌஸம்ஶ்ரயேமஹி - யத்வக்த்ரரங்கேரங்கேஶகோஷ்ட்யாம்ப்ராஹ்மீ ப்ரந்ருத்யதி," (ந) "ப்ரமாணநகநிர்ப்பிண்ணவாதிமத்தேபமஸ்தகஃ-ராஜதேநிமமாங்கர்ஜந்ஸ்ரீபராஶரகேஸரீ", (ச)"ஸ்ரீபராஶரபட்டார்யம்பூயோபூயோநமாம்யஹம்-யதாத்மநாஸ்வயம்ரங்கி பேஜேகூரேஶபுத்ரதாம்" இத்யேவமாதிஸூக்தி

(க) "స్వావతారస్థలే ఽర్చాఽభూత్ శ్రీరఙ్గేశయతీశ్వరః। యస్తం దేశం గుణావాసం రామానుజగురుం భజే." (౨) "శ్రీపరాశరభట్టార్యచరణౌ సంశ్రయేమహి। యద్వక్త్రరఙ్గే రఙ్గేశగోష్ఠ్యాం బ్రాహ్మీ ప్రనృత్యతి." (౩) "ప్రమాణనఖనిర్భిణ్ణవాదిమత్తేభమస్తకః। రాజతేనిగమారణ్యే గర్జన్ శ్రీపరాశరకేసరీ." (౪) "శ్రీపరాశరభట్టార్యం భూయోభూయో నమామ్యహమ్। యదాత్మనా స్వయం రఙ్గీ భేజే కూరేశపుత్రతామ్."

† இதுமுதல் மூன்றுபாராக்கள் சிலப்ரதிகளில் இல்லை.

களையும் தத்விஷயத்திலே அநுஸந்தித்துக்கொண்டு ததநுஜ்ஞையோடே தந் தாமூர்களிலே சேர்ந்தார்கள்.

ஸம்ஸாரஸ்தித்யருசிநிர்வேதநமும், ததநுகுணமான பகவதுக்தார்த்திமதிந நிஶ்சயமும், சரமகாலத்தளவும் ஸ்வாபிமாநாந்தர்ப்பூதரானவர்களுக்கு உபகாராநுகுணமாக வ்ருத்திவிஶேஷோபதேஶமும், பரிஹரணீயவ்ருத்தி விஶேஷோபதேஶமும், சரமகாலத்தில் ஸ்வாபிமதசரமாதிகாரிஸ்பர்ஶ விஶேஷமும், திருமுடியைப்பற்றிப் பூர்வாசார்யர்கள்விளங்கத் திருவடிகளைப்பற்றி அபராசார்யர்கள் விளங்கப் பூர்வாபராசார்யரூப ஹார நாயகரத்நமான உடையவர்க்கே யுள்ள தொன்றிறே.

இத்தால் ஸ்ரீராமக்ருஷ்ணசரிதங்கள்போலே ஸ்ரீராமாநுஜார்யசரிதமும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு ஸதாநுஸந்தேய மென்றதாய்த்து.

எம்பெருமானார்திருநக்ஷத்ரம், சித்திரையில் திருவாதிரை.

இவர் தனியன் - ப்ரஸித்தமிறே, (க) "யோநித்யமச்யுத" இத்யாதி.

உடையவர் ஸ்ரீபாதத்து முதலிகளின் தனியன் முதலியன.

ப்ராப்யதேஶத்திலும் ஆசார்யஶேஷத்வம் முறைதவறவொண்ணாதென்னுந் த்வரையும், சரமதஶையிலும் ப்ராணப்ரயாண பாதேயமாக ஸ்வாசார்யன்தானே த்வயத்தை விடாய்கெட உபதேசிக்கப்பெற்ற தன்னேற்றமும், பாகவதாபிமாநஸ்தலத்திலும் ததீயாபிமாநஸ்தலமே சரமதேஶமாகப்பெற்ற தன்னேற்றமும், சரமாதிகாரபாகவிஶேஷமும், ஆழ்வான்பக்கலிலே அநுஷ்டாநஶேஷமாகக் கண்டதிறே.

முதலியாண்டான் திருநக்ஷத்ரம், சித்திரையில் புநர்வஸு.

அவர்தனியன் - (உ) "பாதுகே யதிராஜஸ்ய கதயந்தி யதாக்யயா - தஸ்ய தாஶரதே: பாதௌ ஶிரஸா தாரயாம்யஹம்", (௩) "அஜஹத்பாகிநேயத்வம் பாதுகாத்வந்த்ரிதண்டதாம்-ஸம்ப்ராப்தோ யதிராஜஸ்ய குணைஸ்தத்ப்ரீதிஹேதுபி: - ஸ்ரீவைஷ்ணவாநாந்தாஸத்வம் ஸ்வாமித்வம்ப்ரபுதாம்ஸ்வயம்-வாதூலகுலதௌரேயம் வந்தே தாஶரதிம் குரும்."

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் தனியன்- (௪) "யத்பர்யாப்தகலங்க்யாதோ யதிராஜாப்திசந்த்ரமா: - குஶலந்திஶதாம்மே ஸௌ குருகேஶ்வரதேஶிக:," (௫) "விக்யாதோ யதிஸார்வபௌமஜலதேஶ்சந்த்ரோபமத்வேநய: ஸ்ரீபாஷ்யேச

(க) "యోనిత్యమచ్యుత." (ఉ) "పాదుకే యతిరాజస్య కథయన్తియదాఖ్యయా। తస్యదాశరథేఃపాదౌ శిరసాధారయామ్యహం." (౩) "అజహద్భాగినేయత్వం పాదుకాత్వం త్రిదణ్డతాం। సంప్రాప్తోయతిరాజస్య గుణైస్తత్ప్రీతిహేతుభిః॥ శ్రీవైష్ణవానాందాసత్వంస్వామిత్వంప్రభుతాంస్వయం। వాధూలకులధౌరేయంవన్దే దాశరథింగురుమ్." (௪) "యత్పర్యాప్తకలఙ్ఖ్యాతో యతిరాజాబ్ధిచన్ద్రమాః। కుశలందిశతాంమే సౌకురుకేశ్వరదేశికః." (௫) "విఖ్యాతోయతిసార్వభౌమజలధేశ్చన్ద్రోపమత్వేనయః శ్రీభాష్యేచయదన్వయాన్నుపదితాశ్శ్రీవిష్ణుచిత్తాదయః। వ్యాఖ్యాంభాష్యకృదాజ్ఞయోపనిషదాం యోద్రామిడీనాంవ్యధాత్తంపూర్వంతం కురుకేశ్వరం గురువరం కారుణ్యపూర్ణంభజే."

யதந்வயாஸ்ஸமுதிதாஸ்ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்தாதயஃ - வ்யாக்யாம்பாஷ்யக்ருதாஜ்ஞயோபநிஷதாம்யோத்ராமிடநாம்வ்யதாத் பூர்வந்தம் குருகேஶ்வரம் குருவரம் காருண்யபூர்ணம்பஜே."

கிடாம்பியாச்சான்தனியன் - (க) "ராமாநுஜபதாம்போஜ யுகளீயஸ்ய தீமதஃ - ப்ராப்யஞ்சப்ராபகம்வந்தே ப்ரணதார்த்திஹரங்குரும்," (உ) "ஆஸ்திகாக்ரேஸரம்வந்தே பரிவ்ராட்குருபாசகம் - யாசிதங்குருகேஶேந ப்ரணதார்த்திஹரங்குரும்", (ங) "ஸ்ரீபாஷ்யந்தர்ஶயித்வாயதிபதிரசிதம்ஶாரதாயைநிவ்ருத்தோ நத்வாஸ்ரீவேங்கடேஶம்பதிபரமபதந்தத்தவாந்கோபிகாயை - ஆக்யாம்வேதோத்தமாங்கோதயநஇதிததத்பாஷ்யகாரேணதத்தா மாத்ரேயாசார்யவிஷ்ணோரநுஜமநுதிநம்ஸாதரந்தந்நமாமி."

எங்களாழ்வான்தனியன் - (ச) "ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்தபதபங்கஜஸம்ஶ்ரயாய சேதோமமஸ்ப்ருஹயதேகிமதஃபரேண - நோசேந்மமாபியதிஶேகரபாரதீநாம் பாவஃகதம்பவிதுமர்ஹதிவாக்விதேயஃ."

நடாதூராழ்வான் தனியன் - (ரு) "யஸ்மிந்பதம்யதிவரஸ்யமுகாத்ப்ரணேதும் நிஷ்க்ராமதேவநிததேநிகமாந்தபாஷ்யம்-தஸ்யைவதம்பகவதஃப்ரியபாகிநேயம் வந்தேகுரும்வரதவிஷ்ணுபதாபிதாநம்", (சா) "ஜ்ஞாநோத்தமோத்ததிநிராகரணப்ரதுஷ்யத் ராமாநுஜார்யகருணாபரிணாஹபாத்ரம் - வத்ஸாந்வவாயதிலகம்வஸதிங்குணாநாம் வந்தாமஹேவரதவிஷ்ணுகுரும்வரேண்யம்."

சோமாசியாண்டான்தனியன் - (எ) "ஸௌமிலக்ஷ்மணயோகீந்த்ர பாதஸேவைகதாரகம் - ஸ்ரீராமக்ரதுநாதார்யம் ஸ்ரீபாஷ்யாம்ருதஸாகரம்."

நடுவிலாழ்வான்தனியன் - (அ) "யேந†ப்ரோத்ஸ்கலதேநித்யங் கார்க்யவம்ஶமஹாம்புதிஃ - மந்மஹேதம்ஸதாசித்தே மத்யமார்யகலாநிதிம்."

அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானார்தனியன்-(கூ) "தயாபாலநதேவாய ஜ்ஞாநஸாரப்ரதாயச - ப்ரமேயஸாரந்ததே நமோ஽ஸ்துப்ரேமஶாலிநே",

---

(க) "రామానుజపదాంభోజయుగళీయస్య ధీమతః । ప్రాప్యఞ్చ ప్రాపకం వన్దే ప్రణతార్తిహరం గురుం." (உ) "ఆస్తికాగ్రేసరం వన్దే పరివ్రాడ్గురుపాచకం । యాచితం గురుకేశేన ప్రణతార్తిహరం గురుం." (ங) "శ్రీభాష్యం దర్శయిత్వా యతిపతిరచితం శారదాయై నివృత్తో నత్వా శ్రీవేంకటేశం పథి పరమపదం దత్తవాన్ గోపికాయై । ఆఖ్యాం వేదోత్తమాఙ్గోదయన ఇతి దధద్భాష్యకారేణ దత్తాం ఆత్రేయాచార్యవిష్ణోరనుజమనుదినం సాదరం తం నమామి." (ச) "శ్రీవిష్ణుచిత్తపదపఙ్కజసంశ్రయాయ చేతో మమ స్పృహయతే కిమతః పరేణ । నోచేన్మమాపి యతిశేఖరభారతీనాం భావః కథం భవితుమర్హతి వాగ్విధేయః." (ரு) "యస్మిన్పదం యతివరస్య ముఖాత్ప్రణేతుం నిష్క్రామదేవ నిదధే నిగమాన్తభాష్యం । తస్యైవ తం భగవతః ప్రియభాగినేయం వన్దే గురుం వరదవిష్ణుపదాభిధానం." (சா) "జ్ఞానోత్తమోద్ధతినిరాకరణప్రతుష్య ద్రామానుజార్యకరుణాపరిణాహపాత్రం । వత్సాన్వవాయతిలకం వసతిం గుణానాం వన్దామహే వరదవిష్ణుగురుం వరేణ్యం." (எ) "సౌమిలక్ష్మణయోగీన్ద్రపాదసేవైకధారకం । శ్రీరామక్రతునాథార్యం శ్రీభాష్యామృతసాగరం." (அ) "యేన ప్రోత్స్ఖలతే నిత్యం గార్గ్యవంశమహాంబుధిః । మన్మహే తం సదా చిత్తే మధ్యమార్యకలానిధిం." (கூ) "దయాపాలనదేవాయ జ్ఞానసారప్రదాయచ । ప్రమేయసారం దదతే నమోఽస్తు ప్రేమశాలినే."

† 'ப்ரோல்லஸதே' என்று பாடம் காண்கின்றது.

(க) "யதிராஜதயாபாத்ரம் யதிபங்க்திவிபூஷணம் - தயாபாலமுநிம்வந்தே தேஶிகாக்ரேஸரம்ஸதா."

அநந்தாழ்வான் திருநக்ஷத்ரம் - சித்திரையில் சித்திரை.

அவர் தனியன் -(உ)"அகிலாத்மகுணாவாஸம்அஜ்ஞாநதிமிராபஹம்-ஆஶ்ரிதாநாம்ஸுஶரணம் வந்தே'நந்தார்யதேஶிகம்",(ங)"ஸ்ரீமத்ராமாநுஜாசார்ய ஸ்ரீபாதாம்போருஹத்வயம்-ஸதுத்தமாங்கஸந்தார்யம்†அநந்தார்யகுரும்பஜே," (ச) "யதீந்த்ரபாதாம்புஜசஞ்சரீகம் ஸ்ரீமத்தயாபாலதயைகபாத்ரம் - ஸ்ரீவேங்கடேஶாங்க்ரியுகாந்தரங்கம் நமாம்யநந்தார்யமநந்தக்ருத்வ꞉."

எச்சான் தனியன் - (ரு) "யேநவைஷ்ணவஶேஷத்வ பர்யந்தம்பரமாத்மந꞉ - ஶேஷத்வமாத்மநோஜ்ஞேயம் யஜ்ஞேஶந்தமுபாஸ்மஹே."

வடுகநம்பிதனியன் - (சா) "ராமாநுஜார்யசரண ப்ரவணம்பரதேவவத் - வடுபூர்ணமஹம்வந்தே பரஜ்ஞாநபயோநிதிம்."

எழுபத்துநான்கு ஆசார்யர்களுக்கும் ஸமுதாயத்தனியன் - (எ)"ராமாநுஜார்யாச்ச்ருதிமௌளிபாஷ்யம் அர்த்தம்ரஹஸ்யந்த்ரமிடஶ்ருதீநாம் - ஸம்ப்ராப்யதேநைவகுரூக்ருதாம்ஸ்தாந் பஜேசதுஸ்ஸப்ததிபீடஸம்ஸ்தாந்."

மாருதிச்சிறியாண்டான், தம்முடைய அந்திமதசையிலே பணித்த வார்த்தை:—'திருவேங்கடமுடையான் தன்ஸ்வரூபத்தை மறந்து என்ஸ்வரூபத்தை நினைத்தானாகில், பழையநரகங்களொழிய வேறே எனக்கென்று சில நரகங்களை ஸ்ருஷ்டிக்கவேணுமிறே; அன்றிக்கே, என்ஸ்வரூபத்தை மறந்து தன்ஸ்வரூபத்தை உணர்ந்தானாகில், பழையதிருநாடு போராது; எனக்கென்று வேறே ஒருதிருநாடு ஸ்ருஷ்டிக்கவேணுமிறே': அதாவது - ஸ்வக்ருததோஷஸ்மரணம் அநந்தது꞉கப்ரதாநஹேது; ஈஶ்வரவாத்ஸல்யஸ்மரணம் அநந்தாஸ்சர்யஸுகப்ரதாநஹேது வென்றபடி.

இவர்தனியன் - (அ) "ஜ்ஞாதுங்கூரகுலாதிபங்க்ரிமிமளாத்ப்ராப்தாபதம் ப்ரேஷித꞉ ஸ்ரீராமாவரஜேநகோஸலபதிர்த்ருஷ்ட்வாததீயாம்ஸ்திதிம்-ஸம்ப்ராப்தஸ்த்வரயாபுராந்தகபுராத்கல்யாணவாபீதடே யோ'ஸௌமாருதிரித்யஶம்ஸதவயந்தஸ்மைநமஸ்குர்மஹே."

(க) "యతిరాజదయాపాత్రం యతిపఙ్క్తివిభూషణం। దయాపాలమునింవన్దే దేశికాగ్రేసరంసదా." (உ) "అఖిలాత్మగుణావాసమజ్ఞానతిమిరాపహం। ఆశ్రితానాంసుశరణం వన్దేఽనన్తార్యదేశికం." (ங) "శ్రీమద్రామానుజాచార్య శ్రీపాదామ్భోరుహద్వయం। సదుత్తమాఙ్గసన్ధార్యం అనన్తార్యగురుంభజే." (ச) "యతీన్ద్రపాదాంబుజచఞ్చరీకంశ్రీమద్దయాపాలదయైకపాత్రం। శ్రీవేఙ్కటేశాఙ్ఘ్రియుగాన్తరఙ్గం నమామ్యనన్తార్యమనన్తకృత్వః." (ரு) "యేనవైష్ణవశేషత్వ పర్యన్తంపరమాత్మనః। శేషత్వమాత్మనోజ్ఞేయం యజ్ఞేశంతముపాస్మహే." (சா) "రామానుజార్యచరణప్రవణంపరదేవవత్। వటుపూర్ణమహంవన్దేపరజ్ఞానపయోనిధిం."(எ) "రామానుజార్యాచ్ఛ్రుతిమౌళిభాష్యం అర్థంరహస్యంద్రమిడశ్రుతీనాం। సంప్రాప్యతేనైవగురూకృతాంస్తాన్ భజేచతుస్సప్తతిపీఠసంస్థాన్." (அ) "జ్ఞాతుంకూరకులాధిపంక్రిమిగళాత్ప్రాప్తాపదంప్రేషిత శ్రీరామావరజేనకోసలపతిర్దృష్ట్వాతదీయాంస్థితిం। సంప్రాప్తస్త్వరయాపురాన్తకపురాత్కల్యాణవాపీతటే యోఽసౌమారుతిరిత్యశంసతవయంతస్మైనమస్కుర్మహే."

† 'அநந்தாக்யமஹம்பஜே' என்றும் பாடம்.

யதந்வயாஸ்ஸ—ஷிதிதாஸ்ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்தாதய: - வ்யாக்யாம்பாஷ்யக்ருதாஜ்ஞயோபநிஷதாம்யோத்ராமிடாநாம்வ்யதாத் பூர்வந்தங் குருகேஶ்வரங் குருவரங் காருண்யபூர்ணம்பஜே."

கிடாம்பியாச்சான் தனியன் - (க) "ராமாநுஜபதாம்போஜ யுகளீயஸ்ய தீமத: - ப்ராப்யஞ்சப்ராபகம்வந்தே ப்ரணதார்த்திஹரங்குரும்,"(உ)"ஆஸ்திகாக்ரேஸரம்வந்தே பரிவ்ராட்குருபாசகம் - யாசிதங்குருகேஶேந ப்ரணதார்த்திஹரங்குரும்", (ங) "ஸ்ரீபாஷ்யந்தர்ஶயித்வாயதிபதிரசிதம்ஶாரதாயைநிவ்ருத்தோ நத்வாஸ்ரீவேங்கடேஶம்பதிபரமபதந்தத்தவாங்கோபிகாயை - ஆக்யாம்வேதோத்தமாங்கோதயநஇதிததத்பாஷ்யகாரேணதத்தா மாத்ரேயாசார்யவிஷ்ணோராநுஜமநுதிநம்ஸாதரந்தந்நமாமி."

எங்களாழ்வான் தனியன் - (ச) "ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்தபதபங்கஜஸம்ஶ்ரயாய சேதோமமஸ்ப்ருஹயதேகிமத:பரேண - நோசேந்மமாபியதிஶேகரபாரதீநாம் பாவ:கதம்பவிதுமர்ஹதிவாக்விதேய:."

நடாதூராழ்வான் தனியன் - (ரு) "யஸ்மிந்பதம்யதிவரஸ்யமுகாத்ப்ரணேதும் நிஷ்க்ராமதேவநிததேநிகமாந்தபாஷ்யம்-தஸ்யைவதம்பகவத:ப்ரியபாகிநேயம் வந்தேகுரும்வரதவிஷ்ணுபதாபிதாநம்", (சு) "ஜ்ஞாநோத்தமோத்ததிநிராகரணப்ரதுஷ்யத் ராமாநுஜார்யகருணாபரிணாஹபாத்ரம் - வத்ஸாந்வவாயதிலகம்வஸதிங்குணாநாம் வந்தாமஹேவரதவிஷ்ணுகுரும்வரேண்யம்."

சோமாசியாண்டான் தனியன் - (எ) "நௌமிலக்ஷ்மணயோகீந்த்ர பாதஸேவைகதாரகம் - ஸ்ரீராமக்ரதுநாதார்யம் ஸ்ரீபாஷ்யாம்ருதஸாகரம்."

நடுவிலாழ்வான் தனியன் - (அ) "யேந†ப்ரோத்ஸ்கலதேநித்யங் கார்க்யவம்ஶமஹாம்புதி: - மந்மஹேதம்ஸதாசித்தே மத்யமார்யகலாநிதிம்."

அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானார் தனியன்-(கூ)"தயாபாலநதேவாய ஜ்ஞாநஸாரப்ரதாயச - ப்ரமேயஸாரந்ததேத நமோஉஸ்துப்ரேமஶாலிநே",

(க) "రామానుజపదామ్భోజయుగళీయస్యధీమతః । ప్రాప్యఞ్చప్రాపకంవన్దేప్రణతార్తిహరంగురుం." (உ) "ఆస్తికాగ్రేసరంవన్దేపరివ్రాడ్గురుపాచకం। యాచితంగురుకేశేన ప్రణతార్తిహరంగురుం." (ங) "శ్రీభాష్యందర్శయిత్వాయతిపతిరచితంశారదాయైనివృత్తో నత్వాశ్రీవేంకటేశంపథిపరమపదందత్తవాన్గోపికాయై । ఆఖ్యాంవేదోత్తమాఙ్గోదయనఇతిదదద్భాష్యకారేణదత్తాం ఆత్రేయాచార్యవిష్ణోరనుజమనుదినంసాదరంతంనమామి." (ச) "శ్రీవిష్ణుచిత్తపదపఙ్కజసంశ్రయాయచేతోమమస్పృహయతేకిమతఃపరేణ। నోచేన్మమాపియతిశేఖరభారతీనాం భావఃకథంభవితుమర్హతివాగ్విధేయః." (ரு) "యస్మిన్పదంయతివరస్యముఖాత్ప్రణేతుం నిష్క్రామదేవనిదధేనిగమాన్తభాష్యం । తస్యైవతంభగవతఃప్రియభాగినేయంవన్దేగురుంవరదవిష్ణుపదాభిధానం." (சு) "జ్ఞానోత్తమోద్ధతినిరాకరణప్రతుష్యద్రామానుజార్యకరుణాపరిణాహపాత్రం । వత్సాన్వవాయతిలకంవసతింగుణానాం వన్దామహేవరదవిష్ణుగురుంవరేణ్యం." (எ) "నౌమిలక్ష్మణయోగీన్ద్రపాదసేవైకధారకం। శ్రీరామక్రతునాథార్యంశ్రీభాష్యామృతసాగరం."(அ) "యేనప్రోత్స్ఖలతేనిత్యం గార్గ్యవంశమహాంబుధిః। మన్మహేతంసదాచిత్తే మధ్యమార్యకలానిధిం." (கூ) "దయాపాలనదేవాయ జ్ఞానసారప్రదాయచ । ప్రమేయసారందదతేనమోఽస్తుప్రేమశాలినే."

† 'ப்ரோல்லஸதே' என்று பாடம் காண்கின்றது.

நம்பிதிருவழுதிவளநாடுதாஸர் திருநாட்டுக்குஎழுந்தருளுகிற ஸமயத்திலே தம்ஸ்ரீபாதத்திலே ஸேவித்திருந்த ஒருஸ்ரீவைஷ்ணவர் அழ, அதற்கு நம்பி 'கெடுவாய்! செத்துப்போகிற நான் போகாநின்றேன்; ஸ்ரீபராசரபட்டர் வாசிக்கக் கேட்கவிருக்கிற நீயோ அழுகிறாய்!' என்று அருளிச்செய்தாரிறே; அதாவது - ஸதாசார்யவ்யாக்யாநவசநஸ்வாரஸ்யாஸக்தி அபவர்க்க பலப்ராப்தியிலும் அருசிபிறப்பிக்கு மென்றபடி.

பிள்ளைதிருவழுதிவளநாட்டரையர் தம் அந்திமதசையிலே க்லேசிக்க, சுற்றிலுமிருந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் அந்யோந்யம் முகம்பார்த்திருக்க, அவரும் இவர்களுடைய அபிப்ராயத்தைத் தம்திருவுள்ளத்திலே கோலியருளி 'வாரீகோள் முதலிகாள்! ஸம்ஸாரிகளிழவுக்குப் போர நொந்தோங்காணுங்கோள்; அவர்களுக்கும் நமக்கும் அல்பமாய்த்து வாசியுள்ளது: எங்ஙனேயென்னில்:—நாம் இடுவது ஒருதண்டம், பண்ணுவது ஒருப்ரபத்தி, இழப்பது ஒரு ஹேயமான ஸம்ஸாரம், பெறுவது ஒருவிலக்ஷணமான பரமபதம்; இத்தையறியாதே அதஃபதிக்கிறார்களே! என்று க்லேசமாய்த்துக்காணுங்கோள்' என்ன, முதலிகளும் க்ருதார்த்தரானார்கள்; அதாவது - பரதுஃகாஸஹிஷ்ணுத்வமும், பரஸம்ருத்யேகப்ரயோஜநத்வமும் ஸ்ரீவைஷ்ணவனுக்கு உண்டாகவேணு மென்று கருத்து.

எம்பார் வைபவம்.

எம்பார், உடையவர் திருநாட்டுக்கு எழுந்தருளும்போது அவர்திருவடிகளைப் பிடித்துக்கொண்டு 'நாயன் தே! பெரியதிருமலைநம்பி, ஶங்க்திகையிலே ரஜதபுத்திபண்ணுவாரைப்போலே அபரமாத்மவிஷயே பரமாத்மபுத்தி பண்ணி விபரீதஜ்ஞாநநிஷ்டனாய்க் காளஹஸ்தியாகிறகடுங்காட்டிலேயிருந்த என்னைப்*போதரேயென்றுசொல்லிப் புந்தியில்புகுந்து தன்பாலாதரம்பெருகும்படி திருத்தி * மாயப்பற்றறுத்து, அடியேனுடைய துர்வாஸநாச்சேதநத்தைப் பண்ணியருளி, * பொருளல்லாத என்னைப் பொருளாக்கி அடிமைகொண்டருளி, "தாயாய்த் தந்தையாய் மக்களாய் மற்றுமாய் முற்றுமாய்" என்கிறபடியே ஸர்வவிதபந்துவும் த்ருஷ்டாத்ருஷ்டங்களிரண்டும் தேவரீர் திருவடிகளென்றுகாட்டிக்கொடுத்தருளினார்;தேவரீரும்அப்படியேஅடியேன் நம்பிதிருவடிகளை யகன்ற இழவெல்லாம் தீர ஸர்வவிதோத்தாரகபந்துவுமாய் நிற்க, தேவரீர்திருவடிகளே ப்ராப்யமும் ப்ராபகமு மென்று அத்யவஸித்திருந்த அடியேன் (க) "நசஸீதாத்வயாஹீநா நசாஹமபிராகவ - முஹூர்த்தமபி ஜீவாவோ ஜலாந்மத்ஸ்யாவிவோத்த்ருதௌ" என்கிறபடியே என்உயிர்நிலையான தேவரீர்திருவடிகளை அகன்று ஒருக்ஷணமாத்ரமும் தரிக்கமாட்டேன்; தேஹி விட்டுப்போனல் தேஹம் நிற்குமோ?"நிழலும் அடிதாறும் ஆனோம்" என்கிறபடியே ஸ்ரீபாதச்சாயாபந்நனை அடியேன் எங்ஙனே தரித்திருப்பேன்?'

(க) "నచసీతాత్వయాహీనా నచాహమపిరాఘవ । ముహూర్తమపిజీవావో జలాన్మత్స్యావివోద్ధృతౌ"

என்று திருவடிகளிலே போர ஆர்த்தியோடே விழுந்து எழுந்திராமல் கிடக்க, உடையவரும் எம்பாரைக் குளிரநோக்கியருளி 'நாம் நம்பிதிருக்கையாலே உம்மை உதகபூர்வகமாகப்பரிக்ரஹித்தபின்பு நமக்கும் உம்மைப் பிரியக் கூடுமோ? நம்முடைய வைகுண்டநாதனும் அப்படியே செய்தருளுகிறுன்; பதறுதேகொள்ளும்'என்று எம்பாரைவாரியெடுத்துஅணைத்துக்கொண்டு,தம் *பொன்னங்கழற்றாமரைப்பூக்களாலே அவர்திருமுடியை அலங்கரித்தருளித் திருநாட்டுக்கு எழுந்தருள,எம்பாரும் தாயைப்பிரிந்த ஸ்தநந்யப்ரஜையைப் போலே ஸ்திதிலாந்தஃகரணராய்ப் பெரியஆர்த்தியோடே உடையவர் ப்ரஸாதித்தருளின அர்த்தவிஶேஷங்களைப் பட்டர் முதலான முதலிகளுக்கு ப்ரஸாதித்துக்கொண்டு எழுந்தருளியிராநிற்க;

ஒருநாளாக உடையவர்திருவடிகளைத் திருவுள்ளத்தே*நினைந்து நைந்து உள்கரைந்துருகி, *தாய்நாடுகன்றேபோல் 'எப்போது காணப்பெறுவேன்?' என்று த்வரைவிஞ்சி, ஆசார்யவிஶ்லேஷம் பொறுக்கமாட்டாமல்"அவனைவிட்டகன்று உயிராற்றகில்லா"என்கிறபடியே உடையவரையகன்று இருக்கமாட்டாதஆற்றுமை கரைபுரண்டு மிகவும்விஞ்சி, பெரியபெருமாள்ஸந்நிதியிற்சென்று'நாயன்தே!அடியேன் உடையவர்திருவடிகளேறப்போக நினையாநின்றேன்; தேவரீர் விடைப்ரஸாதித்தருளவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பெருமாளும் 'அப்படியேசெய்யும்' என்று திருவுள்ளம்பற்றியருளி, எம்பாருக்குத் தீர்த்தப்ரஸாதமும் ஸ்ரீசடகோபனும் இரங்கிப்ரஸாதித்தருள, இவரும்"திருப்பொலிந்தசேவடி என்சென்னியின்மேற் பொறித்தாய்" என்று அங்கீகரித்தருளி, அமலனாதிபிரானிற்படியே பாதாதிகேஶாந்தமாக அநுபவித்தருளி, "என்னமுதினைக்,கண்ட கண்கள் மற்றொன்றினைக் காணாவே"என்றுகொண்டு * அணியார்பொழில்சூழரங்கநகரப்பனைத் தம்*கண்ணுள்ளும் நெஞ்சுள்ளும் நீங்காதபடியாக நிறைத்துக்கொண்டு புறப்பட்டருளி உடையவர்மடத்தேற எழுந்தருளி, (க) "யோநித்யம்" என்றுதொடங்கி (உ) "ராமாநுஜஸ்யசரணௌ ஶரணம்ப்ரபத்யே" என்று அநுஸந்தித்துக்கொண்டு தண்டன்ஸமர்ப்பித்து, மடமேயெழுந்தருளித் தம் திருவாராதநமான அரங்கநகரப்பனைத் திருவடிவிளக்கிப் பட்டரையழைத்தருளி 'வாரீர் பட்டரே! நாம் ஆழ்வான் குமாரர்; அகிலஶாஸ்த்ரங்களையும் அதிகரித்தோம்; நம்பெருமாள் நம்மைப் புத்ரஸ்வீகாரம்பண்ணியருளிறு ரென்னும் மேன்மைகளை நினைத்து இறுமாந்திராதே, நம்மாணை! 'எம்பெருமானார்திருவடிகளே உபாயோபேயம்' என்று அத்யவஸித்திரும்' என்று அருளிச்செய்து,'கணியனூர்ச்சிறியாச்சான் சட்டம்பள்ளிச்சீயர் ஈச்சம்பாடிச்சீயர்முதலானூர்க்கும் மற்றுமுள்ளமுதலிகளுக்கும் உடையவர் ப்ரஸாதித்தருளின அர்த்தவிஶேஷங்களையும் ப்ரஸாதித்துக்கொண்டு தர்ஶநம் நிர்வஹித்து வாழ்ந்தருளவேணும்' என்று மங்களாஶாஸநம் செய்தருளி, அவர்களைப் பட்டர்திருக்கையிலே காட்டிக்கொடுத்தருளி, 'ஸர்வாபராதங்களையும் பொறுத்தருளவேணும்'என்று தண்டன்ஸமர்ப்பித்து, பட்டர்முதலான முதலிகளைத் தீர்த்தங்கொண்டு அமுதுசெய்யப்பண்ணி,

(க) "యోనిత్యం." (உ) "రామానుజస్యచరణౌశరణంప్రపద్యే."

* அரங்கத்துறையும் இன்துணைவனே வழித்துணையாக நினைத்துக்கொண்டு உடையவர்திருவடிகளை த்யாகித்துக்கொண்டு திருநாட்டுக்கு எழுந்தருளினார்.

பட்டரும் ஆசார்யவிஶ்லேஷம் பொறுக்கமாட்டாமல் மிகவும்ஶோகார்த்தராய் க்லேஶிக்க, அருகிருந்த முதலிகளும் ‘வாரீர் பட்டரே! தேவரீர் இப்படி க்லேஶிக்கலாமோ?’ என்று தேற்றமிட, பட்டரும் தம்மிலேதெளிந்துகொண்டிருக்கிறவளவிலே, பெருமாள்சாத்திக்களைந்த திருமாலை திருப்பரியட்டம் முதலானவற்றையுங் கொண்டு அனைத்துக்கொத்திலவர்களும் வர, சிறிய கோவிந்தப்பெருமாள்திருக்கையாலே ப்ரஹ்மமேதவிதியடங்கச் செய்வித்து எம்பாருடைய விமலசரமவிக்ரஹத்தைப் பீடயானத்திலேஎழுந்தருளுவித்துக் கொண்டுபோய் யதிஸம்ஸ்காரவித்யுக்தப்ரகாரேண ஸம்ஸ்கரித்துக் கஙித்துப் பள்ளிபடுத்து அவப்ருதங்கொண்டாடிப் பெருக்கத் திருவத்யயநமும் நடத்தியருளினார்.

ஆசார்யகைங்கர்யமே பரமப்ரயோஜநமாய்த் தன்னைப் பேணாமையும், ஆசார்யவிஷயத்தில் க்ரயவிக்ரயார்ஹராய் ஸ்வவ்யாபாரமற்றிருந்தபடியும், ஆசார்யன்திறத்தில் சாயாவத் பாரதந்த்ர்யமும், ஆசார்யனையகன்று தரியாத அநுஷ்டாநமும் இவர்க்கே உள்ள தொன்றிறே.

எம்பார்திருநக்ஷத்ரம் - தையில் புநர்பூசம்.

இவர் தனியன் - (க) “ராமாநுஜபதச்சாயா கோவிந்தாஹ்வாऽநபாயிநீ - ததாயத்தஸ்வரூபா ஸா ஜீயாந்மத்விஶ்ரமஸ்தலீ;” “வம்பார்மலர்க்கணைகளைந் தாலுமேவுமாதர்விழி, அம்பாலிடரொன்றில ஞொருகாலு மரிவையர்க்குத், தம்பாலொருகாலுமேகாந்தமில்லென்று தாமுரைத்த, எம்பாரடிசரணென்பாரடிசரண மெங்களுக்கே”; (உ) “பட்டார்யாயப்ரபத்திம்வ்யபதிஶததுலம் த்ராவிடாம்நாயமௌலே ரர்த்தம்ஶ்ரீபாஷ்யமந்யாநபிசயதிவராதேஶதோऽந்யாந் ரஹஸ்யாந்-யஶ்சோக்தோ தேஶிகேந்த்ரோயதிபதிசரணச்சாயநாமார்யவர்யஸ் தங்கோவிந்தார்யமஸ்மத்குலகுருமமிதஜ்ஞாநவைராக்யமீடே,” (ங) “ஹ்ருதி நாராயணம்பஶ்யந் நாப்யகச்சத்ரஹஸ்ஸதா - யஸ்ஸ்வதாரரதௌசாபி கோவிந்தமுபாஸ்மஹே.”

ஆழ்வார்களுக்கும் உடையவருக்கும் தீர்த்ததிவஸம்† சொல்லாதொழிவானென்னென்னில்:—அத்யாபி அகிலாத்மோத்தாரணார்த்தமாக அர்ச்சாவிக்ரஹங்களை அங்கீகரித்து இங்கே எழுந்தருளியிருக்கிறார்களாகையாலே. அன்றிக்கே, அவர்கள் இங்கினும்கால்வாங்கிப்போகில் ஆத்மகோடிகளுக்கு ஈடேற

(க) “రామానుజపదచ్ఛాయా గోవిన్దాహ్వాఽనపాయినీ । తదాయత్తస్వరూపా సా జీయాన్మద్విశ్రమస్థలీ.” (உ) “భట్టార్యాయప్రపత్తింవ్యపదిశదతులం ద్రావిడామ్నాయమౌళేరర్థం శ్రీభాష్యమన్యానపిచ యతివరాదేశతోఽన్యాన్ రహస్యాన్ । యశ్చోక్తో దేశికేన్ద్రైర్యతిపతిచరణచ్ఛాయనామార్యవర్యస్తంగోవిన్దార్యమస్మత్కులగురుమమితజ్ఞానవైరాగ్యమీడే.” (ங) “హృది నారాయణంపశ్యన్నాప్యగచ్ఛద్రహస్సదా । యస్స్వదారరతౌచాపిగోవిన్దంతముపాస్మహే.”

†‘சொல்லாதொழிவான்’ என்பதற்கு - ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் பரிபாலித்து ப்ரஸித்தப்படுத்தாமலிருப்பது என்று பொருள்.

வழியில்லையிறே. இத்தை நினைத்திறே, நம்பூர்வாசார்யர்கள் தீர்த்தங்கொண்டாடித் திதிபரிபாலநம் பண்ணுதொழிகிறதும். (க) "ஆர்த்ராயாமுதிதோ மஹாபுரிஹதோ ஹஸ்த்யத்ரிமாத்தாஸ்ரமஸ் ஸ்ரீரங்கஸ்ரியமேத்யஸிஷ்யமஹிதோ வேதாந்தபாஷ்யம்வதந் - திப்ரோதிக்விஜயம்விதாயஸஹதைர்விப்ரைர்த்விபஞ்சாஸதைர் பாதி ஸ்ரீயதுபூதரே யதிவரஸ் ஸம்பத்குமாரம் பஜந்" என்று சித்திரையிற் செய்யதிருவாதிரையிலே ஸ்ரீபெரும்பூதூரிலே அகிலாத்மோத்தாரணார்த்தமாகவந்து அவதரித்து அகிலஸாஸ்த்ரங்களையும் அப்யஸித்து,பெருமாள்கோயிலிலே பேரருளாளர்நியமநத்தாலே பெரியநம்பியை ஆஸ்ரயித்துப் பஞ்சஸம்ஸ்காரங்களையும்பெற்று "மாற்பால்மனஞ்சுழிப்ப மங்கையர்தோள் கைவிட்டு" என்கிறபடியே ஸர்வஸங்கபரித்யாக பூர்வகமாகப் பேரருளாளர் ஸந்நிதியிலே ஆஸ்ரமப்ராப்திபண்ணியருளி, ஸ்ரீரங்கைஸ்வர்யத்தைப் பெற்று, ஸ்ரீபாஷ்யமருளிச்செய்து, திக்விஜயம்பண்ணித் திருவரங்கர்பரத்வத்தை நிலைநிறுத்தியருளி,புழுவன்வ்யாஜேந மேல்நாட்டுக்குளழுந்தருளித் திருநாராயணர்க்குஅனைத்தழகுங் கண்டருளப்பண்ணிச் செல்வப்பிள்ளையைப் பெற்றெடுத்து வந்து ப்ரதிஷ்டிப்பித்தருளி ஐம்பத்திருவர்க்காக அர்ச்சாவதாரரூபவிக்ரஹத்தை அங்கீகரித்து, அதிலே தம்ஸர்வஸக்தியையும் ப்ரதிஷ்டிப்பித்துக்கொண்டு அவர்களாலே ஸேவ்யமாநராய்ச் * செம்பொற்கழலடித் திருவுருச்செல்வப் பிள்ளையை மங்களாஸாஸநஞ்செய்துகொண்டு காலதத்வ முள்ளதனையும் இங்கே ஸுப்ரதிஷ்டிதராய் விளங்காநின்றுகொண்டு வாழ்ந்தருளுகிறுராய்த்து, உடையவர்.

பட்டர் வைபவம்.

அநந்தரம் பட்டர் ஸ்ரீபாதத்துமுதலிகளுடனே பெருங்கூட்டத்திருவோலக்கமாக எழுந்தருளியிருந்து தர்ஸநம் நிர்வஹித்தருளுகிறகாலத்திலே, ஒருதீர்த்தவாஸிப்ராஹ்மணன் வந்து பட்டரைஸேவித்து அவருடையவேதாந்தோபந்யாஸ சாதுர்யத்தையும் கோஷ்டியின்வைபவத்தையுங் கண்டு நின்று 'பட்டரே! மேல்நாட்டிலே வேதாந்தியென்று ஒருபெரியவித்வா னிருக்கிறுன்; அவனுடைய வித்யையும் கோஷ்டியும்போலே உமக்கு மிருந்தது'என்ன, பட்டரும் ப்ராஹ்மணன் சொன்ன வார்த்தையைக் கேட்டருளி 'ஆமோ! அப்படியும் ஒருவித்வா னுண்டோ?' என்ன, 'உண்டு' என்றுசொல்லி அந்தப்ராஹ்மணன்இங்குநின்றும்புறப்பட்டு மேல்நாட்டுக்குப்போய் வேதாந்திகோஷ்டியிலேசென்று'வேதாந்திகளே! உம்முடையவித்யைக்கும்கோஷ்டிக்கும்ஸத்ருஸராய்ப் பட்டரென்பா ரொருவர் இரண்டாற்றுக்கும்நடுவே எழுந்தருளியிருக்கிறுர்' என்ன, வேதாந்திகளும் ப்ராஹ்மணனைப்பார்த்து 'ஆமோ! பட்டர் நமக்கு ஒத்த வித்வானே?' என்ன, அவனும் 'பட்டர் உம்மிலும் அதிகர்' என்ன, அவனும் 'அவருக்கு எந்தஸாஸ்த்ரம் போரும்?' என்ன, ப்ராஹ்மண

(க) "ఆర్ద్రాయాముదితో మహాపురిహతో హస్త్యద్రిమాత్తాశ్రమ శ్రీరఙ్గశ్రియమేత్యశిష్యమహితో వేదాన్తభాష్యంవదన్ । దిప్రోదిగ్విజయంవిధాయసహతైర్విప్రైర్ద్విపఞ్చాశతైర్ భాతి శ్రీయదుభూధరేయతివరస్సమ్పత్కుమారంభజన్."

னும் 'ஸப்த தர்க்க பூர்வோத்தரமீமாம்ஸை தொடக்கமான ஸகலஶாஸ்த்ரங்களும் பட்டருக்குப் போரும்' என்ன, வேதாந்தியும் இவன் சொன்னதைக் கேட்டு 'இவ்விபூதியிலே நமக்கு ஒருவரும் எதிரில்லை யென்று ஷட்தர்ஶநத்திற்கும் ஆஶ்ரஸநமிட்டு அதன்மேலே உயரவிருந்தோம்; பட்டர் நம்மிலும் அதிகரென்று ப்ராஹ்மணன் சொன்னானே!' என்று அன்றுதொடங்கித் திடுக்கிட்டிருந்தான்.

அவ்வளவிலே அந்தப்ராஹ்மணன் அங்குநின்றும் புறப்பட்டுக் கோயிலுக்குவந்து பட்டர்ஸந்நிதியிலே வந்து 'பட்டரே! உம்முடையவைபவமெல்லாம் வேதாந்திக்குச் சொன்னேன்' என்ன, பட்டரும் ப்ராஹ்மணனைக்குறித்து 'அவன் அதுக்கு என்னசொன்னான்?' என்ன, அவனும் 'பட்டருக்கு எந்தஶாஸ்த்ரம் போரு மென்று கேட்டான்' என்ன, பட்டரும் 'ப்ராஹ்மணா! அதுக்கு நீ வேதாந்திகளுக்கு என்னசொன்னாய்?' என்ன, அவனும் 'பட்டருக்கு ஸப்ததர்க்கங்களும் பூர்வோத்தரமீமாம்ஸைகளும் நன்றாகப்போருமென்று வேதாந்தியுடனே சொன்னேன்' என்ன,பட்டரும் அந்தப்ராஹ்மணனைக்குறித்து 'தீர்த்தவாஸியாய்த் தேஶங்களெங்கும் நடையாடி எல்லாருடைய வித்யாமாஹாத்ம்யங்களெல்லாம் அறிந்து நாகரிகனாயிருக்கிற நீ, நமக்குப்போருமதெல்லாம்அறிந்து வேதாந்திக்குச் சொல்லாமல் கேவலம் வேதாந்தஶாஸ்த்ரங்களே போரு மென்று தப்பச்சொன்னாயே!' என்ன, ப்ராஹ்மணனும் பட்டரைக்குறித்து 'இந்தலோகத்திலே நடையாடுகிற ஶாஸ்த்ரமொழிய உமக்கு மற்ற எதுபோரு மென்று வேதாந்திக்குச் சொல்லுவது?' என்ன, 'திருநெடுந்தாண்டகம் போருமென்று வேதாந்திக்குச் சொல்லாதிருந்தாயே!' என்று வெறுத்து அருளிச்செய்துவிட, அவனும் பின்னையும் மேல்நாட்டுக்குப்போய் வேதாந்தியுடனே இச்செய்தியைச் சொல்ல, வேதாந்தியும் 'திருநெடுந்தாண்டக மென்கிற ஸப்தத்திற்குத்தானே அர்த்தமாகிறதில்லை; அவர் எப்படிப்பட்ட வித்வானோ!' என்று விஸ்மயப்பட்டிருக்கச்செய்தே, பட்டரும் 'வேதாந்தியை நம்முடைய தர்ஶநத்திலே அந்தர்ப்பூதராம்படி திருத்துமென்று உடையவர்நியமித்தருளினது அவஶ்யம் கர்த்தவ்யம்' என்று தம் திருவுள்ளத்திலே கொண்டு,பெருமாள்ஸந்நிதியிலே சென்றுஸேவித்துநின்று 'நாயன்தே!மேல்நாட்டிலே வேதாந்தியென்றுஒருபெரியவித்வா னிருக்கிறான்; அவனைத் திருத்தி நம்தர்ஶநப்ரவர்த்தகனாம்படி பண்ணவேண்டு மென்று அங்கேறவிடைகொள்வதாக இராநின்றேன்; தேவரீர் அவனை நன்றாகத்திருத்தி ஸ்ரீராமாநுஜஸித்தாந்தத்திற்கு நிர்வாஹகனாம்படி திருவுள்ளம்பற்றியருளவேணும்' என்று பெருமாளுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்ய, பெருமாளும் 'அப்படியே யாகக்கடவன்; த்வரித்துப் போய்வாரும்' என்று திருவுள்ளமுகந்து தீர்த்தம் திருமாலை திருப்பரியட்டத்துடனே தம் குமாரரான வாசிதோன்ற அநேகம் திருவாபரணம் திருப்பரியட்டம் ந்ருத்தகீதவாத்யங்களையும் தமக்குஉண்டான ஸகல பரிஜநபரிச்சதங்களையும் கூட்டி, 'போம்' என்று விடைகொடுத்தருள,

பட்டரும் புறப்பட்டு மேல்நாட்டிலே யெழுந்தருளிக் காவேரிக்கரையிலே சிறுப்புத்தூரண்டையிலே நின்றருள, அநந்தாழ்வான் 'ஆழ்வான்குமா

ரர் பட்டர் எழுந்தருளினார்' என்றுகேட்டுச் சடக்கெனப் புறப்பட்டு எழுந்தருளித் திருக்காவேரிக்கரையிலே பட்டரைக் கண்டு ஸேவித்து 'ஐயோ! ஸுகுமாரரான நீர், காடும் மலையுங் கடந்து இத்தனைதூரம் எழுந்தருளலாமோ?' என்ன, பட்டரும் திருவடிகளிலே விழுந்து அநந்தாழ்வானை ஸேவித்து 'உடையவர் மேல்நாட்டிலேபோய் வேதாந்தியைத்திருத்தி நம்தர்மநப்ரவர்த்தகராம்படிபண்ணென்று நியமித்தருளினாரே; அப்படியே நம்பெருமாளும் விடைஸாதித்து அனுப்பியருளினார்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, அநந்தாழ்வானும் '*எங்கள் குடிக்கரசே! வாரும்' என்று பட்டரை எடுத்து அணைத்துக்கொண்டுபோய், (௧) "யாதவாத்ரேர்ஜிமமிஷா யேஷாங்கேஷாஞ்சவித்யதே - தேஷாந்தேஶே யமபடா: நமச்சந்தி கதாசந" என்று யதுஶைலயியாஸை யாவர் சிலர்க்கு உண்டாயிருக்கும், அவர்கள் வஸிக்குந் தேசத்தில் யமபடர் மறந்தும் புகுரார்களென்றும், (௨) "ஸஹஸ்ரஶிகரஸ்ஸோயம் ஸாக்ஷாச்சேஷாத்மகோகிரி: - வைகுண்டாதபியத்ராஹம் ரமயாஸஹிதோரமே" என்று ஸஹஸ்ரபணாமண்டலமுடைய திருவநந்தாழ்வானவதாரமான யதுகிரிஶிகரத்திலே ஸமஸ்த கல்யாண குணங்களும் குன்றிலிட்டவிளக்காய் ப்ரகாஶிக்கும்படி பரமபதத்தையும் திருப்பாற்கடலையும் உபேக்ஷித்து *அரவிந்தப்பாவையுந் தானுமாய் *அல்லிமலர்மகள் போகமயக்குக்களாய் நிற்க (௩) "வைகுண்டவாஸிநஸ்ஸர்வே ஶேஷஶேஷாஶநாதய:- திர்யக்ஸ்தாவரஜந்மாநி ஶ்ரயந்தேயதுபூதரே" என்று*வைகுந்தநாட்டில் வாழும் ஸேனைமுதலியார் திருவநந்தாழ்வான் முதலான நித்யமுக்தரெல்லாரும்திருநாடு*புல்லெழுந்து போம்படி குடிவாங்கிவந்து இஸ்ஸௌஶீல்யஸௌலப்யாநுபவார்த்தமாகத் திர்யக்ஸ்தாவரஜந்மங்களைப் பரிக்ரஹித்து ஸுப்ரதிஷ்டிதராய் இங்கே வர்த்திக்கிறார்களென்றும் சொல்லும்படியானவைபவத்தையுடைய யாதவாத்ரியைக்கிட்டி, சேதநன் பாதபீடத்திலேவறும் பாவனைகொண்டு செம்பொன்யதுகிரியேறித் திருக்கல்யாணஸரஸ்ஸைக்கிட்டி,(௪) "காலேகாலேசஸேவந்தாம் கல்யாணீதீர்த்தமத்புதம்-யத்ரதீர்த்தேநிமஜ்ஜந்தோ யதயஸ்ஸம்ஶிதவ்ரதா:-உந்மஜ்ஜந்திபவாம்போதி கல்லோலகலஹாந்தராத்-புஷ்கரேநததாப்ரீதிர் நகங்காயாம்

(௧) "యాదవాద్రేర్జిగమిషా యేషాం కేషాఞ్చవిద్యతే। తేషాం దేశే యమభటాః నగచ్ఛన్తి కదాచన."(௨) "సహస్రశిఖరస్సోయం సాక్షాచ్ఛేషాత్మకోగిరిః। వైకుణ్ఠాదపియత్రాహం రమయాసహితోరమే."(௩) "వైకుణ్ఠవాసినస్సర్వే శేషశేషాశనాదయః। తిర్యక్స్థావరజన్మాని శ్రయన్తేయదుభూధరే."(௪) "కాలేకాలేచసేవన్తాం కల్యాణీ తీర్థమద్భుతం। యత్రతీర్థే నిమజ్జన్తో యతయస్సంశితవ్రతాః। ఉన్మజ్జన్తి భవాంభోధి కల్లోలకలహాన్తరాత్ ॥ పుష్కరేన తథా ప్రీతి ర్నగఙ్గాయాం నయామునే। యథాకల్యాణతీర్థస్య తీర్థే కల్యాణచేతసాం॥ తీర్థేత త్రాపులేస్నాత్వా ముచ్యన్తే సర్వకిల్బిషైః। నాస్తికశ్చ కృతఘ్నశ్చ పరివాద పరోపిచ। పరప్రశంసానిష్ఠశ్చ స్వప్రశంసాపరాయణః॥ యజ్ఞవిఘ్నకరశ్చైవ వేదాధ్యయనదూషకః। పరదారానురక్తశ్చ పాకభేదకరోపిచ॥ పరద్రవ్యాపహారీచ పాషణ్డాగమతత్పరః। శూద్రాన్నభక్షకశ్చైవ శ్వాదీనాముపలాళకః॥ ధర్మవిక్రయశీలశ్చ శ్రాద్ధభుగ్గ్రామయాజకః। దేవతాద్రవ్యహారీచ దర్పదమ్భసమన్వితః॥ గవాంక్లేశకరశ్చాపి బ్రాహ్మణానాఞ్చనిన్దకః। విష్ణుభక్తివిహీనీచ వృషలీపతిరేవచ."

நயாமுநே-யதாகல்யாணதீர்த்தஸ்ய தீர்த்தேகல்யாணசேதஸாம் - தீர்த்தேதத்ராமலேஸ்நாத்வா முச்யந்தேஸர்வகில்பிஷை꞉ - நாஸ்திகஶ்சக்ருதக்நஶ்ச பரீவாதபரோபிச - பரப்ரஶம்ஸாகிஷ்டஶ்ச ஸ்வப்ரஶம்ஸாபராயண꞉ - யஜ்ஞவிக்நகரஶ்சைவ வேதாத்யயநதூஷக꞉ - பரதாராநுரக்தஶ்ச பாகபேதகரோபிச - பரத்ரவ்யாபஹாரீச பாஷண்டாஶ்ரமதத்பர꞉ - ஶூத்ராந்நபக்ஷகஶ்சைவ ஶ்வாநாமுபலாளக꞉-தர்மவிக்ரயஶீலஶ்ச ஶ்ராத்தபுக்க்ராமயாஜக꞉-தேவதாத்ரவ்யஹாரீச தர்ப்படம்பஸமந்வித꞉ - ஶவாங்க்லேஶகரஶ்சாபி ப்ராஹ்மணாநாஞ்சநிந்தக꞉ - விஷ்ணுபக்திவிகாதீச வ்ருஷலீபதிரேவச" என்று இப்படிப் பட்டிருக்கிறவர்களுடைய பாபங்களைப் போக்கவல்ல திருக்கல்யாணியிலே நீராடிக் கேஶவாதியான பன்னிரண்டுதிருநாமஞ் சாத்தியருளி எழுந்தருள, அங்கிருந்த ஐம்பத்திருவர் முதலான அனைவரும் சடகோபன்முன்னிலையாக வந்து எதிர்கொள்ள, பட்டரும் ஸாஷ்டாங்கமாக ஸேவித்துத் திவ்யநகரிக்குள்ளேயெழுந்தருளிச் சதுராநநகோபுரத்தைஅஞ்சலித்து உள்ளேபுகுந்து, ஸ்ரீபலிபீடத்தருகே * தாளுந் தடக்கையுங் கூப்பித் தண்டன்ஸமர்ப்பித்து, உடையவர்ஸந்நிதிக்கு எழுந்தருளி (க) "யோநித்யம்" என்று தொடங்கி (உ)"ராமாநுஜஸ்யசரணௌஶரணம்ப்ரபத்யே" என்று ஸேவித்து ராமாநுஜ திவாகரரையுந் திருவடிதொழுது வாழ்த்தித் தீர்த்தப்ரஸாதங்களும் பெற்று அவர்புருஷகாரமாக ப்ரதக்ஷிணமாக எழுந்தருளி (ங) "பஶ்சாதபிவிமாநஸ்ய ப்ராகாராந்தரமத்யத꞉ - ஸுதர்ஶநஞ்சலக்ஷ்மீஶ்ச வர்த்தேதேஸர்வகாமதே" என்று சொல்லப்பட்ட திருவாழியாழ்வானையும் யதுகிரிநாச்சியாரையும் ஸேவித்து, ஆநந்தமயமான திவ்யவிமாநத்தையுந் தொழுது, உள்ளேயெழுந்தருளி ஸாஷ்டாங்கமாக ஸேவித்து, நம்மாழ்வாரையும் திருமங்கையாழ்வாரையும் ஸேவித்து, செல்வப்பிள்ளையையுந் திருவடிதொழுது அவ்விக்ரஹஸௌந்தர்யத்திலே ஆழங்கால்பட்டுநிற்க, செல்வப்பிள்ளையும் உகந்து தீர்த்தம் திருமாலை சடகோபன் ப்ரஸாதித்தருளப் பெற்றுப் புறப்பட்டு, ஸேனைமுதலியாரையுந் திருவடிதொழுது, சண்டப்ரசண்டர்களான த்வாரபாலகர்களநுமதி கொண்டு உள்ளேசென்று திருப்பல்லாண்டை அநுஸந்தித்துத் திருநாராயணப்பெருமாளைப் பாதாதிகேஶாந்தமாக ஸேவித்து அஞ்சலித்துநிற்க, திருநாராயணரும் மிகவும்உகப்போடே பட்டருக்குத் திருமாலை திருப்பரியட்டம் தீர்த்தம் சடகோபனும் ப்ரஸாதித்து விடைகொடுத்தருள, பட்டரும் அநந்தாழ்வானுடனே புறப்பட்டு எழுந்தருளி, வேதாந்திகளிருக்கிற ஊர் ஆஸந்நமானவாறே 'ஆழ்வான்குமாரர் பட்டர் வந்தார், அணியரங்கன்குமாரர் பட்டர் வந்தார், வேதாந்தாசார்யபட்டர் வந்தார், வேதியர்கள்தனித்தலைவர் வந்தார், ஸ்ரீபராஶரபட்டர் வந்தார், பரவாதிமதஹஸ்தி பஞ்சாநநர் வந்தார்'என்று பல திருச்சின்னம் பணிமாறுகை முதலான தூர்யகோஷத்துடனே பெருந்திரளாக மஹாஸம்ப்ரமத்துடனே ஸர்வாபரணபூஷிதராய், சத்ர சாமர தாலவ்ருந்தாதிகள் ஸேவிக்க மணிப்பல்லக்கிலே எழுந்தருளாநிற்க, அவ்வளவிலே

(க) "యోనిత్యం." (உ) "రామానుజస్య చరణౌ శరణం ప్రపద్యే." (ங) "పశ్చాదపి విమానస్య ప్రాకారాన్తరమధ్యతః। సుదర్శనం చ లక్ష్మీశ్చ వర్తతే సర్వకామదే."

இரண்டு ப்ராஹ்மணர்கள் எதிரேவந்து பட்டரைப் பார்த்து 'நீர் ஆர்? அநேகம் ஸம்ப்ரமத்துடனே வந்தீர்; எங்கேற எழுந்தருளுகிறீர்?' என்றுகேட்க, பட்டரும் 'நாம் ஸ்ரீரங்கராஜபட்டர்; வேதாந்திகளுடனே தர்க்கிக்கப் போகிறோம்' என்ன, அந்தப்ராஹ்மணர்கள் சொன்னபடி:—'நீர் இப்படி ஸம்ப்ரமத்துடனே எழுந்தருளினால், வேதாந்திகளை உமக்குக் காணப்போகாது காணும்; அவர் க்ருஹத்துக்குள்ளே இருந்துவிடுவர்; அவருடைய ஶிஷ்யப்ரஶிஷ்யர்கள் தலைவாசலிலே யிருந்து வந்தவித்வான்களுடனே நாலாறுமாஸம் தர்க்கித்து அவர்களை உள்ளே புகுரவொட்டாதே புறம்பே தள்ளிவிடுவர்கள்' என்ன, பட்டரும் அந்தப்ராஹ்மணரைப் பார்த்து 'ஆகில், நாம் நேரே சென்று அவர்க்ருஹத்திலே புகுந்து வேதாந்திகளைக் காணும் விரகு என்?' என்று கேட்டருள, அவர்கள் சொன்னபடி:— 'வேதாந்திகள் தநவானாகையாலே † அவாரியாக ப்ராஹ்மணருக்கு ஸத்ரபோஜநமிடுவர்; அந்த ஸத்ரபுக்ப்ராஹ்மணரோடே கலசி அவர்கள்வேஷத்தையுந் தரித்துக்கொண்டு உள்ளேசென்றால், புஜிக்கவருகிற ப்ராஹ்மணரை நிரீக்ஷித்திருப்பர்; அங்கே வேதாந்திகளைக் காணலாம்; ஆகையாலே, உம்முடைய ஸம்ப்ரமங்களையெல்லாம் இங்கே நிறுத்தி நீரொருவருமே ஸத்ராஶிகளுடனே உள்ளே எழுந்தருளும்' என்று சொல்லிப் போனார்கள்.

அநந்தரம் பட்டரும் 'இவர்கள்சொன்னது கார்யமாம்' என்று திருவுள்ளம்பற்றி, தம்முடைய அனைத்துப்பரிகரத்தையும் ஊருக்குத் தூரத்திலே நிறுத்தி, தாம் சாத்தியிருந்த ஸர்வாபரணங்களையும் களைந்துவைத்து ஒரு அரசிலைக் ‡ கல்லையைக் குத்தி யிடுக்கிக்கொண்டு, காவிவேஷ்டியும் தரித்து ஒருகமண்டலமும் கையில்தூக்கிக்கொண்டு அநந்தாழ்வானும் தாமுமாய் ஸத்ராஶிகளுடனேகூடிக் கார்ப்பண்யவேஷத்துடனே உள்ளேஎழுந்தருள, வேதாந்திகளும் ப்ராஹ்மணர் புஜிக்கையைப் பார்த்துக்கொண்டு ஒருமண்டபத்திலே ஆறுஆஸநமிட்டு அதன்மேலே பெரியமதிப்புடனே இராநிற்க, ப்ராஹ்மணரெல்லாரும் ஸத்ரஶாலையிலே புகுர, பட்டர் அங்கே எழுந்தருளாமல் வேதாந்திகளைநோக்கி யெழுந்தருள, வேதாந்திகளும் 'பிள்ளாய்! இங்கு என் வருகிறீர்?' என்ன, பட்டரும் 'பிக்ஷைக்கு வருகிறேன்' என்ன, 'எல்லாரும் புஜிக்கிறவிடத்திலே போகீர், பிக்ஷைக்கு' என்ன, பட்டரும் 'எனக்குச் சோற்றுப்பிக்ஷையன்று' என்ன, வேதாந்திகளும் 'இவர் ஸத்ராஶியானாலும் கிஞ்சித் வித்வானாகக்கூடும்' என்று விசாரித்து "கா பிக்ஷா?" என்ன, பட்டரும் "தர்க்கபிக்ஷா" என்ன, வேதாந்திகள் இத்தைக்கேட்டுத் திடுக்கிட்டு 'முனமே தீர்த்தவாஸிப்ராஹ்மணன் வந்து நமக்குச்சொன்ன பட்டரல்லது நம்முன்னே வந்து கூசாமல் நின்று தர்க்கபிக்ஷை யென்று கேட்கவல்லவர் இந்தலோகத்தி லொருவரு மில்லை; வேஷம் கார்ப்பண்யமாயிருந்ததேயாகிலும் இவர் பட்டராகவேணும்' என்று நிஶ்சயித்து, 'நம்மைத் தர்க்கபிக்ஷை கேட்டீர்; நீர் பட்டரோ?' என்ன, இவரும் 'ஆம்'என்று கமண்டலம் கல்லை காவிவேஷ்டி இவற்றையெல்லாம் சுருட்டியெறிந்து எழுந்தருளி

---

† அவாரியாக - தடையில்லாமல்: தேசவழக்குச்சொல்.

‡ கல்லையைக்குத்தியிடுக்கிக்கொண்டு-தொன்னையைத் தைத்துஎடுத்துக்கொண்டு.

யிருந்து மஹாவேகமாக உபந்யஸிக்க, அவ்வளவிலே வேதாந்திகளும் பட்டர்வைபவங் கேட்டிருந்தும் 'இவர் வித்யாமாஹாத்ம்யங் காணவேணும்' என்று இவருடனே தர்க்கிக்க,இப்படி ஒருவர்க்கொருவர் மத்தவாரணம்பிணங்குமாபோலே தர்க்கிக்க, இங்ஙனே ஒன்பதுநாள் சென்றபின்பு பத்தாம்நாள் பட்டர் தர்க்கிக்கச்செய்தே மாயிஸித்தாந்தத்தை ஶததாவாகக்கண்டித்து விஶிஷ்டாத்வைதபரமாக உபந்யஸிக்க, இத்தைக்கண்ட வேதாந்திகள் எழுந்திருந்துநின்று நடுங்கி வேறொன்றுஞ்சொல்லாதே 'மநுஷ்யமாத்ரமேயென்றிருந்தேன்; நம்பெருமாளென்ன நீரென்ன பேதமில்லை; உறங்கும்பெருமாள் அவர்,உலாவும்பெருமாள் நீர்; ஆனபின்பு வாய்திறந்தொருவார்த்தைசொல்லக்கூடாது'என்று அரைகுலையத் தலைகுலையவந்து பட்டர்திருவடிகளிலே அடைவுகெடவிழுந்து ஸேவித்து 'அடியேனை இரங்கியருளவேணும்'என்று மிகவும் அநுவர்த்திக்க,பட்டரும்,தாம்எழுந்தருளின கார்யம் அதிஶீக்ரமாகப் பலித்தவாறே, மிகவுந் திருவுள்ளமுகந்தருளி வேதாந்திகளை அங்கீகரித்தருளி, அவருக்கு (க) "அர்த்தபஞ்சகதத்வஜ்ஞா: பஞ்சஸம்ஸ்காரஸம்ஸ்க்ருதா:-ஆகாரத்ரயஸம்பந்நா மஹாபாகவதாஸ்ஸ்ம்ருதா:" என்று சொல்லப்பட்ட தாபபுண்ட்ராதி பஞ்சஸம்ஸ்காரங்களையும் ப்ரஸாதித்து அர்த்தபஞ்சகஜ்ஞாநத்தையு முண்டாக்கி, ஆகாரத்ரயஸம்பந்நரான மஹாபாகவதோத்தமராக்கி விஶேஷகடாக்ஷஞ்செய்தருளி, 'வேதாந்திகளே! நீர் ஸர்வஜ்ஞரா யிருந்தீர்; ஆகையாலே, நாம் உமக்குப் பரக்கச்சொல்லலாவதொன்று மில்லை; விஶிஷ்டாத்வைதமே பொருள்; நீர் மாயாவாதரீதியை ஸவாஸநமாக த்யஜித்து, ஶ்ரிய:பதியைப்பற்றி ஸ்ரீராமாநுஜஸித்தாந்தத்தையே நிர்வஹித்துப்போரும்' என்று அருளிச்செய்து ஆழ்வார்கள் அருளிச்செயல் நாலாயிரமும் ஓதும்படி நியமித்தருளி, 'இனி நாம் நம்பெருமாளைஸேவிக்கப்போகிறோம்' என்று உத்யோகித்துப் புறப்பட்டவளவிலே, ஊருக்குப் புறம்பே நிறுத்தின அனைத்துப் பரிகரமும் ஊரிலே வந்து அவர்கள் மஹாஸம்ப்ரமத்துடனே பட்டரைச் சூழ்ந்துஸேவித்துப் பூர்வம்போலே ஸர்வாபரணங்களாலும்பூஷித்துஒப்பித்து மணிப்பல்லக்கிலே யேற்றி உபய சாமர தாலவ்ருந்தாதிகள் பரிமாற, ஸகல வாத்யங்களும் முழங்க,திருச்சின்னம்பணிமாறிப் புறப்படக்கண்டு,வேதாந்திகள் பட்டருடைய பெருமையையும் ஸம்பத்தையும் நன்றாகக் கண்குளிர நோக்கி 'இந்தஸ்ரீமாந் இத்தனைதூரம் காடும் மலையும் கஷ்டமுங் கடந்து எழுந்தருளி, நித்யஸம்ஸாரிகளிலுங் கடைகெட்டு ம்ருஷாவாதியா யிருந்த அடியேனுடைய துர்க்கதியே பற்றாசாக அங்கீகரித்தருளுவதே!' என்று மிகவும் வித்தராய்க் கண்ணும் கண்ணீருமாய்க்கொண்டு பட்டர்திருவடிகளிலே விழுந்து க்லேஶித்து, 'பெரியபெருமாள்தாமானதன்மையாய் ஸௌந்தர்ய ஸௌகுமார்யாதிகளையுடையராய் எழுந்தருளின தேவரீர், 'அநாதிகாலம் தப்பித்திரிந்து * அலம்புரிந்த நெடுந்தடக்கைக்கும் எட்டாதபடி கைகழிந்துபோன இவ்வாத்மா இன்னும் தப்பிப்போம்' என்று திருவுள்ளம்பற்றியருளி, இப்படி அதிகார்ப்பண்யமாயிருப்பதொரு வேஷத்தையும் தரித்துக்கொண்டு

(க) "అర్థపఞ్చకతత్వజ్ఞాః పఞ్చసంస్కారసంస్కృతాః । ఆకారత్రయసంపన్నా మహాభాగవతాస్స్మృతాః"

ஸத்ராப்திகளுடனே கூட எழுந்தருளி, அதிதுர்மாநியான அடியேனை அங்கீ கரித்தருளின அந்தவேஷத்தை நினைத்தால்,அடியேனுக்குப் பொறுக்கப்போ கிறதில்லை' என்றுசொல்லி வாய்விட்டழுதுகொண்டு திருவடிகளிலேவிழுந்து கிடக்க, பட்டரும் வேதாந்திகளை முடிபிடித்தெடுத்து நிறுத்தித் தேற்றி 'நீர் இங்கே ததீயாராதனைகபரராய் ஸுகமேயிரும்' என்று அருளிச்செய்து கோ யிலைநோக்கிப்புறப்பட்டு எழுந்தருளாநிற்க, "மின்னுமாமுகில்மேவுதண்டிரு வேங்கடம்" என்கிறபடியே அம்புதரசும்பியதுபூதரஸ்ருங்கநிலயனுன நரஸி ம்ஹதிவ்யவிமாநம் தூரத்திலே தோன்றக் கண்டு அஞ்ஜலித்துப் பின்னையும் திருநாராயணபுரம் வழியாக எழுந்தருளி, அநந்தாழ்வான்முன்னிலையாக நயநம் நாரஸிம்ஹம் †கிரிபரிப்ருடஸ்தாநம் ஸீதாரண்யம் ஜ்ஞாநாஸ்வத்த மாகிற பஞ்சபாகவதஸ்தலம் ஸ்வேதம்ருத் பரிதாநசிலை ஆகிற ஸப்தக்ஷேத்ரங் களையும், வேதபுஷ்கரிணி தர்ப்பதீர்த்தம் பலாஸதீர்த்தம் பத்மதீர்த்தம் யாதவமஹாநதி வைகுண்டகங்காதீர்த்தம் நாராயணதீர்த்தம் மைத்ரேய குண்ட தீர்த்தங்களையும் ஸேவித்து அவமாஹித்து,இவற்றின் மத்யகதமான திருக்கல்யாணியிலே நீராடி, கேஸவாதித்வாதஸோர்த்வபுண்ட்ரதரராய், முன்புபோலே ஸேவாக்ரமந் தப்பாமல் ஸேவித்துத் தீர்த்தப்ரஸாதங்களும் பெற்றுப் புறப்பட்டுத் திருமலையிறங்கி எழுந்தருளி, சிறுப்புத்தூரிலே அநந்தாழ்வானை நிறுத்தி,பயணகதியிலேத்வரித்துக் கோயிலுக்குளெழுந்தருளி, திருக்காவேரியிலே நீராடியருளி த்வாதஸோர்த்வபுண்ட்ரதரராய்,ஸகலபரிஜந பரிச்சதங்களோடே 'வேதாந்தாசார்யபட்டர்வந்தார், வேதாந்திகளைவென்ற வீரகர் வந்தார்' என்று திருச்சின்னம் பணிமாற,*அணியரங்கன்திருமுற்றத் தடியார் எதிர்கொள்ள எழுந்தருளி, ஸேவாக்ரமந் தப்பாமல் ஸேவித்துக் கொண்டு உள்ளேபுகுந்து, * மாயோனை மணத்தூணேபற்றிநின்று வாயார வாழ்த்திநிற்க, பெருமாளும் பெரியபிராட்டியோடே திருமாலை திருப்பரியட்டம் தீர்த்தம் சடகோபனும் ப்ரஸாதித்துத் திருமாளிகையிலே போகவிட்டருள, பட்டரும் தம்திருமாளிகையிலே எழுந்தருளி, அங்கே ஆண்டானை ஸேவி த்து ஸ்ரீபாதத்துமுதலிகளுக்குத் தர்ஸநார்த்தம்நிர்வஹித்துக்கொண்டு எழுந் தருளியிருந்தார்.

அநந்தரம், அங்கே கங்கோஸ்ரியிலே வேதாந்திகள் * திருமாலடியார்க ளைப் பூசித்துக்கொண்டிருக்கும் நாளிலே, இரண்டு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் இளை த்து வேதாந்திகள்திருமாளிகைக்கு எழுந்தருளி 'க்ஷுத்து நலியாநின்றது' என்று அமுதுசெய்யத் தேட, வேதாந்திகள்தேவிக ளிருவரும் பார்த்து 'உங் கள்வேதாந்திகள் தீர்த்தமாடப் போனார்; இங்கு ஒன்று மில்லை; நீங்கள் அங் கேறப் போங்கோள்' என்றுசொல்லி உதாஸீநம்பண்ணிவிட, அந்தஸ்ரீவைஷ் ணவர்களும் வேதாந்திகள்பக்கல்சென்று இத்தை அறிவிக்க, அவரும் அது கேட்டுஅநுதபித்துத் தம்திருமாளிகையிலே எழுந்தருளித் தேவிகளிருவரை யுஞ் சீறி அப்போதே புறப்பட்டுக் கோயிலுக்கு எழுந்தருளத் தேட, அங் குள்ளவர்கள் வேதாந்திகளைப் போகவொண்ணாதென்று தகைய, இவரும் தம க்கு நிரவதிகதநமுண்டாகையாலே அத்தை மூன்றுஅம்ஸமாகப் பிரித்து இர

† 'ஹரிப்ரஹ்மமஹாஸ்தாநம்' என்று ப்ரதிபேதம்.

ண்டுதேவிகளுக்கும் இரண்டுஅம்ஶங்கொடுத்து மற்றையம்ஶத்தை ஸ்வாசார்ய ருக்காக எடுப்பித்துக்கொண்டுஅத்தேசத்தையும் ஸவாஸநமாக விட்டு, "இல் லறமல்லேல் துறவறம்" என்று அதிதிஸத்காரயோக்யையல்லாத பார்யை யை த்யஜித்து ஸந்ந்யஸிக்கக்கடவன்' என்று ஶாஸ்த்ரம் சொல்லுகையாலே ஸர்வஸங்கபரித்யாகபூர்வகமாக அங்கே ஸந்யஸித்தருளிக் கோயிலைநோக்கி எழுந்தருளாநிற்கச்செய்தே திருக்காவேரிக்கரையி லுள்ள சிறுப்புத்தூரி லே அநந்தாழ்வானைக் கண்டு ஸேவித்துநிற்க, அநந்தாழ்வானும் 'வாரீர் வே தாந்திகளே! ஸுகுமாரரான நீர் இங்ஙனே செய்யலாமோ? வேர்த்தபோது நீராடிப் பசித்தபோது அமுதுசெய்து பட்டர்திருவடிகளே ஶரணமென் றிரு ருந்தால், உம்மைப் பரமபதத்தினின்றும் தள்ளிவிடுவாருண்டோ? இனியென்! திருமந்த்ரத்திலே பிறந்து த்வயத்திலே வளர்ந்து த்வயைகநிஷ்ட ராவீர்' என்று ஆஶீர்வதித்து, 'போம்' என்று விட்டார்; அதாவது - திருமந்த்ரம் ஆத்மஸ்வரூபபரமாகையாலே ஶேஷத்வ ஜ்ஞாநோத்பத்தியாகிற ஆபிஜாத்ய முண்டாய், த்வயத்திலும் ஸ்ரீமச்சப்தோக்தமான பெரியபிராட்டியார் புருஷ காரத்தாலே வர்த்தமாநார்த்தத்திலே வர்த்தித்து, உத்தரவாக்யோக்தங்களைப் பற்றக் கைங்கர்யைகநிஷ்டராவீ ரென்று சொன்னபடி.

வேதாந்திகளும் பயணகதியிலேபோய்க் கோயிலிலே யெழுந்தருளிப் பட்டர்திருவடிகளிலே ஸேவித்து, தாம்கொண்டுவந்த தநத்தைத் தம்மதென் கிற அபிமாநத்தை விட்டுப் பட்டருக்கு இஷ்டவிநியோகார்ஹமாம்படி அவர் திருவடிகளிலே ஸமர்ப்பித்து நிர்மமராய் நிற்க, அவ்வளவிலே பட்டரும் மிக வும் உகந்தருளி 'நம்முடைய சீயர் வந்தார்' என்று வாரியெடுத்துக் கட்டிக் கொண்டருளி ஒருக்ஷணமும் பிரியாமல் தம்முடையஸந்நிதியிலே வைத்துக் கொண்டு ஸகலார்த்தங்களையும் ப்ரஸாதித்தருள, சீயரும் பட்டரையல்லது மற்றொரு தெய்வம் அறியாதிருந்தார்.

பட்டரும் நம்முடைய சீயரென்றுசொல்லி அணைத்துக்கொண்ட அன்று தொடங்கி வேதாந்திகளுக்கு 'நஞ்சீயர்' என்று திருநாம முண்டாய்த்து.

நஞ்சீயர் பட்டரைப் பார்த்து 'பெருமாள் சந்த்ரபுஷ்கரிணிக்கரையிலே கண்வளர்ந்தருளுகிறதற்குத் திருவுள்ளக்கருத்து என்?' என்று விண்ணப் பஞ்செய்ய, பட்டரும், '*நாராயணாவோ! மணிவண்ணா! நாகணையாய்!' என்று கூப்பிட்டபின்பிறே அந்தமடுவின்கரையிலே எழுந்தருளினது; இங்குக் கண் வளர்ந்தருளுகிறது நான் கூப்பிடுவதற்குமுன்னே என்னை எடுக்கைக்காக, நான் அகப்பட்ட பொய்கைக்கரையிலே ஏற்கவேவந்து கண்வளர்ந்தருளுகிறு ணித்தனை; நீர் இவ்வர்த்தம்கேட்டது, உம்முடைய வசத்தாலே யன்றுகாணும்; உம்மைக்கொண்டு நம்பெருமாள் என்னினைவை வெளியிட்டருளினார்' என்று அருளிச்செய்தார்; அதாவது - பகவதவதாரங்களடங்க ஸ்வார்த்தமாக என்றிறே ஜ்ஞாநாதிகர் அநுஸந்திப்ப ரென்றபடி.

நஞ்சீயர் பட்டரை ஸ்ரீபாதந்தாங்குவதாகத் தோளிலே தண்டை வைக் கப்புக, பட்டரும் 'உம்முடை யவேஷத்திற்கு இது விருத்தங்காணும்' என்று அருளிச்செய்ய, சீயரும் 'அங்குத்தையடிமைக்கு ஏகாந்தமென்று இவ்வேஷ த்தைப் பரிக்ரஹம்பண்ணினேன்; அதுதானேஇதற்குவிரோதமாகில், பழைய

வெள்ளையை யுடுக்கிறேன்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்தார்; அதாவது-ஆசார்ய கைங்கர்யத்திற்கு அநுரூப மாகாத வர்ணாஶ்ரம தர்மமும் பரித்யாஜ்ய மென்றபடி.

பட்டர் குடும்பஸஹிதமாகக் கூரகுலோத்தமனிலே எழுந்தருளியிருக்கிறவளவிலே திருநந்தவநத்தில் அல்பம் உபஹதியுண்டாக, திருநந்தவநஞ் செய்கிற ஏகாங்கிகள் சிலவார்த்தைகள் சொன்னார்களென்று நஞ்சீயர் கேட்டருளி, ஏகாங்கிகளை யழைத்து 'நம்பெருமாள்திருக்குழற்கற்றை சிக்கு நாறுகிறதென்றோ நான் திருநந்தவநஞ் செய்கிறது? பட்டருடைய குடும்பத்திற்கு இஷ்டவிநியோகார்ஹ மாகவேணு மென்று திருநந்தவநவ்யாஜேந கோலினே னித்தனையன்றோ!' என்று அவர்களைச் சீறி விட்டருளினார்; இத்தால், ஆசார்யபரதந்த்ரன் பகவத்கைங்கர்யம்பண்ணக் கோலுவதும் ஆசார்ய கைங்கர்யார்த்தமாக வித்தனை யென்று கருத்து.

அநந்தரம் பட்டர் திருவணையாட எழுந்தருளுகிறபோது, பகலெல்லாம் வழிநடந்தருளின ஆயாஸத்தாலே விட்டதொரு தூற்றடியிலே நஞ்சீயர்மடியிலே திருமுடியைவைத்துக் கண்வளர்ந்தருள, ஓரிரவெல்லாம்துடைமாறுதல் அசைத்தல் செய்யாதே இருந்தருளினார்; ஆகையாலே, ஆசார்யவிஷயத்திலே சைதந்யம் மூச்சற்றுப் படுக்கையாய் அடிமைசெய்கை ஶிஷ்யஸ்வரூபஸித்தி யென்கிறது.

திருவணையாடி மீண்டு எழுந்தருளுகிறபோது ஸாயங்காலமானவாறே பாதிரியென்கிற க்ராமத்திலே போய் ஒருவேடனகத்தே எழுந்தருளப்புக்கவாறே, அவனும் தானிருந்த ஆஸநத்தையும் வாங்கிப்போகட்டு இவர்க்கு ஒருகட்டிலே அமைத்துக்கொடுக்க, அதின்மேலே எழுந்தருளியிருந்து 'இவன் நம்முடைய வைபவ மறிந்து செய்தா னல்லன்; க்யாதிபரனாய்ச் செய்தா னல்லன்; நம்மால் உபக்ருதனாய்ச் செய்தா னல்லன்; தன்னுடைய க்ருஹத்திலே புகுந்தோமென்னும் அபிமாநமிறே இவன் இவ்வளவுசெய்யவேண்டிற்று. ஈஶ்வரன் தன்அபிமாநத்திலே ஒதுங்கினாரை என்னநினைத்திருக்கிறானோ?' என்று அநுஸந்தித்தருளி, பின்பு அந்தக்ருஹமுடையவனைக்குறித்து 'இங்கு விஶேஷம் ஏது?' என்று கேட்டருள, அவனும் 'நாயன் தே! நான் காட்டிலே வேட்டைக்குப் போனேன்; அங்கே ஒருமுசல்குட்டியைப் பிடித்தேன்; அதனுடைய தாயானது எம்முன்னேவந்து வழியிலே எதிரே கும்பிட்டுக்கொண்டு கிடந்தது; அத்தைக்கண்டு எனக்குத் தயைபிறந்து அதின்குட்டியை விட்டுப்போந்தேன்' என்றான். அத்தைக்கேட்டு இவரும் 'ஒருசேதநனுக்கு இல்லாததொன்று, பரமசேதநனுக்கு உள்ளதொன்று! (க) "மாமேகம்ஶரணம் வ்ரஜ" என்று அம்முசலுக்கு உபதேஶித்தாருமில்லை; (உ) "அரி:ப்ராணாந் பரித்யஜ்ய ரக்ஷிதவ்ய:க்ருதாத்மநா" என்று இவ்வேடனுக்கு உபதேஶித்தாருமில்லை; அவ்வ்யவதாநேந ஶரணாகதி பலிப்பதே! இதொரு ப்ரமாணஸித்தி இருந்தபடியே!' என்று நஞ்சீயர்க்கு அருளிச்செய்து, கோயிலுக்குளெழுந்தருளிப் பூர்வம்போலே வ்யாக்யாநித்துக்கொண்டு எழுந்தருளியிருந்தார்.

(க) "మామేకం శరణం వ్రజ." (உ) "అరిః ప్రాణాన్ పరిత్యజ్య రక్షితవ్యః కృతాత్మనా."

அக்காலத்திலே வீரஸுந்தரப்ரஹ்மராயன் பெருமாளுக்குத் திருமதிள் கட்டுவிக்கிற நேரிலே பிள்ளைப்பிள்ளையாழ்வான் திருமாளிகை யகப்பட, 'அவர் திருமாளிகையை யிடித்துத் திருமதிள்கட்டவேணும்' என்று வீரஸுந்தரன் சொல்ல, பட்டரும் 'உம்திருமதிளோ பெருமாளுக்கு ரக்ஷகம்? அவர்மங்களாஶாஸநமிறே ரக்ஷகம்; ஆகையாலே, முன்பு திருமங்கையாழ்வார் தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் திருமாலைகட்டுகிற ஸ்தாநத்தைத் தப்ப ஒதுங்கத் திருமதிள் கட்டவில்லையோ? நீரும் இப்போதும் அப்படியே அவர் திருமாளிகையை விட்டு ஒதுங்கத் திருமதிள்கட்டிவையும்' என்றுசொல்ல, வீரஸுந்தரனும்ஆசார்யபுத்ரரென்று அஞ்சாதே அவர்வார்த்தையை அதிக்ரமித்து ஆழ்வான்திருமாளிகையை யிடித்துத் திருமதிள் கட்டிவைத்துப் பட்டரைத் தந்மூலமாகக் கோயிலிலேயிருக்கவு மொட்டாதே மிகவும் உபத்ரவிக்க, பட்டர் கோயிலினின்றும் புறப்பட்டுத் திருக்கோட்டியூருக்கு எழுந்தருளும்போது வழியிலே இளைத்தருளி 'நஞ்சீயர் இப்போது வருவதுங் காணேன்' என்ன, நஞ்சீயரும் 'சீயா! சீயா!' என்று அழைத்துக்கொண்டு கட்டுத்திருப்போனகமும் தண்ணீரமுதும் கொண்டு ஓடிவந்து சடக்கென அமுதுசெய்யப்பண்ணிவைத்து இளைப்பாற்றிவைக்க, பட்டரும் நஞ்சீயருக்கு அப்போதும் ஒருவிஶேஷகடாக்ஷஞ் செய்தருளினார்; ஆகையாலே, அநுவர்த்தநவிஶேஷங்களாலே ஆசார்யாநுக்ரஹத்திற்குப் பாத்ரமாகவேணுமிறே.

அநந்தரம் திருக்கோட்டியூரிலே எழுந்தருளியிருந்து (க) "பூகீகண்டத்வயஸஸரஸஸ்நிக்தநீரோபகண்டா மாவிர்மோதஸ்திமிதஶகுநாநூதிதப்ரஹ்மகோஷாம் - மார்க்கேமார்க்கேபதிகநிவஹை ருஞ்ச்யமாநாபவர்க்காம் பஶ்யேயந்தாம்புநரபிபுரீம்ஸ்ரீமதீம்ரங்கதாம்நஃ" என்று சொல்லிக்கொண்டு, கோயிலையும் பெருமாளையும் விட்டுப் பிரிந்திருக்கையாலே மிகவும் க்லேஶப்பட்டு, '* என்றுகொலோ கண்குளிரக் காணுநாளே!' என்றுகொண்டு எழுந்தருளியிருக்கிற காலத்திலே: ஒருஸ்ரீவைஷ்ணவர் பட்டரைஸேவித்து 'அடியேனுக்குத் திருவிருத்தத்திற்கு அர்த்தம் ஒருரு ப்ரஸாதித்தருளவேணும்' என்று மிகவும் அநுவர்த்திக்க, பட்டரும் நஞ்சீயரைப் பார்த்து 'சீயா! எனக்குக் கோயிலையும் பெருமாளையும் விட்டுப்பிரிந்த க்லேஶாதிஶயேந செவிகள் சீப்பாயாநின்றது; ஆகையாலே, எனக்கு வாய்திறந்து வார்த்தைசொல்லப்போகிறதில்லை; நீர் திருவிருத்தத்திற்கு அர்த்தம் ஒருரு இந்தஸ்ரீவைஷ்ணவருக்குச் சொல்லும்'என்று அவரைச் சீயர்ஸ்ரீபாதத்திலே காட்டிக்கொடுத்து இங்ஙனே நடந்துசெல்லுகிற நாளிலே, கடலைக் கலக்கினாற்போலே பட்டர்திருவுள்ளத்தைக் கலக்கி விரோதித்த வீரஸுந்தரன் மரித்துப்போக,

அவ்வளவிலே கோயிலிலே பட்டர்திருத்தாயார்ஆண்டாளை ஸேவித்திருந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் 'பட்டருடைய விரோதி போனான்'என்று தங்கள் திருப்பரியட்டங்களை முடிந்து ஆகாஶத்திலே யெறிந்து நின்றார் நின்ற

(க) "పూగీకణ్ఠద్వయసరసస్నిగ్ధనీరోపకణ్ఠా మావిర్మోదస్తిమితశకునానూదిత బ్రహ్మఘోషామ్ । మార్గేమార్గేపథిక నివహైరుఞ్ఛ్యమానాపవర్గాం పశ్యేయంతాంపునరపిపురీం శ్రీమతీంరఙ్గధామ్నః"

திக்கிலே ஸந்தோஷித்துக் கூத்தாடி ஆண்டாளுக்கு அறிவிக்க, அதுகேட்டு ஆண்டாள் செய்தபடி:— திருமாளிகைக்குள்ளே புகுந்து திருக்காப்புச்சாத்திச் சிக்கெனத் தாளிட்டுக்கொண்டு வயிறுபிடித்து மிகவுங்க்லேஶித்து வாய்விட்டு உச்சைஸ்ஸ்வரமாக அழத்தொடங்கினாள்; அதுகேட்டு ஸந்தோஷாதிஶயேந * தடுகுட்டமாய்க் கும்பிடுநட்டமிட்டுக் * கூத்தாடுகிற முதலிகள் ஆண்டாளைக்குறித்து 'பட்டரை இங்கு இருக்கவுங்கூட வொட்டாமல் விரோதித்த பாபிஷ்டன் போனானென்று ஸந்தோஷியாதே க்லேஶிப்பானேன்? பட்டருடைய விரோதி போகவும், பட்டரும் முதலிகளும் இங்கே எழுந்தருளவும், நாமெல்லோரும் கூடிவாழவும், உமக்கு அஸஹ்யமாயிருந்ததோ?' என்ன, ஆண்டாளும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைக்குறித்து அருளிச்செய்தபடி:—'பிள்ளைகாள்! நீங்க ளொன்றும் அறிகிறிகோளில்லை; வீரஸுந்தரன் நேரே ஆழ்வானுடையஶிஷ்யனா யிருந்து ஆசார்யபுத்ரரான பட்டரைத் திண்டாட்டங்கண்டு அவர்திறத்திலே மஹாபராதத்தைத் தீரக்கழியப்பண்ணி 'அறியாமல்செய்தேன்; இத்தைப் பொறுத்தருளவேணும்'என்று பட்டர்திருவடிகளிலே தலைசாய்ப்பதுஞ்செய்யாதே, 'இப்படிசெய்தோமே!' என்கிற அநுதாபமுமின்றியே செத்துப்போனான்; ஆகையாலே, அவன் ஶரீரம்விட்டபோதே யமபடர் கையிலே யகப்பட்டுக் கலங்கஅடியுண்டு மலங்க விழிக்குமாகையாலே அத்ருஷ்டத்தை யிழந்தான்: சிலநாளைக்கு இருந்தாகிலும் த்ருஷ்டஸுகத்தை யநுபவிக்கிறா னென்றிருந்தேன்; அதுவுங்கூட இழந்தானாகாதே? ஆழ்வான்திருவடிகளில் ஸம்பந்தமுடையது ஒருஆத்மா இப்படி தட்டுப்பட்டுப்போவதே! என்று இத்தை நினைத்து என்வயிறு எரிகிறபடி உங்களொருவர்க்கும் தெரிகிறதில்லை' என்று ஆண்டாள் அருளிச்செய்தாள்; குற்றஞ்செய்தவர்கள்பக்கலிலுமகப்பட ஹிதபரராய்த் தயார்த்ரசித்தராய்ப் போருவது, ஆழ்வான்ஸம்பந்தமுடையவர்களுக்கே உள்ளதொன்றிறே.

பிள்ளைப்பிள்ளையாழ்வான் இவ்விஶேஷங்கேட்டுக் கோயிலிலும் திருக்கோட்டியூருக்கு எழுந்தருளி இத்தை அருளிச்செய்ய, பட்டரும் கேட்டு ஸந்துஷ்டராய் "நுங்கால்க ளென்தலைமேற் கெழுமீரோ நுமரோடே" என்கிறபடியே அவர்கழல்களை அடிக்கடி வணங்கி,அவருடனேகூடத் தத்க்ஷணமே கோஷ்டீபுரத்திலும் புறப்பட்டுக் கோயிலேற எழுந்தருளி, பண்டுபோலே தர்ஶநார்த்தம் நிர்வஹித்துக்கொண்டிருந்தார்.

அம்மணியாழ்வான் இருநூறுகாதவழிநடந்து வந்து, பட்டர்ஸ்ரீபாதத்திலே தண்டன்ஸமர்ப்பித்து'அடியேனுக்குத் தஞ்சமாயிருப்பதொரு அர்த்தம் ப்ரஸாதித்தருளவேணும்' என்று ப்ரார்த்திக்க, பட்டரும் நெடுமாற்கடிமைக்கு அர்த்தம் ப்ரஸாதித்தருளி, 'எம்பெருமானை அறிகையாவது - அவனை அரைவயிறுபட்டறிகை; ததீயரை அறிகையாவது - அவனை முழுக்க அறிகை' என்று அருளிச்செய்தருள, அவரும் 'பலபடிசொல்லி யென்? மறப்பன்; இவ்வளவே யமையும்' என்று அதுதன்னையே தாரகமாகப்பண்ணிக்கொண்டு எழுந்தருளினார்; (க) "ந்யக்ரோதபீஜவடவத் ப்ரணவேஶப்தஜாலவத் - ஸித்

(க) "న్యగ్రోధబీజవటవ త్ప్రణవే శబ్దజాలవత్ । సిద్ధే తదీయ శేషత్వే సర్వార్థాస్సఙ్గ్రహః."

தேததீயமோக்ஷத்வே ஸர்வார்த்தாஸ்ஸம்பவந்திஹி'' என்கையாலே, ஸச்சிஷ்யன் ஸதாசார்யன் அருளிச்செய்ததொரு சரமார்த்தத்தையே தஞ்சமென்று விஸ்வஸிக்கவேணு மென்றபடி.

வீரஸிகாமணிப் பல்லவராயன், பட்டரைக்குறித்து 'பட்டரே! ராஜகார்யஞ்செய்கையாலே அடியேனுக்குப் பகவத்விஷயவைபவங் கேட்க விரகில்லை; எனக்குத் தஞ்சமாயிருப்பதொரு அர்த்தம் ப்ரஸாதித்தருளவேணும்' என்று அபேக்ஷிக்க, பட்டரும் 'கடற்கரைவெளியை நினைத்திரும்' என்று அருளிச்செய்தருள, அது தெரியாமையாலே அவன் கையைப்பிசைந்துநிற்க, இவரும் 'கடற்கரையிலே ஒருஅம்ருதக்கடல்போலே பெருமாள் பெரியவாநரஸேனையோடே விட்டிருக்க, அக்கரையிலே பிணந்தின்னிப்பையல் ராவணன் இருக்க, எழுபதுகோடி மஹாகபிஸேனை உணர்ந்து பெருமாளைக்குறிக் கொண்டு நோக்கிக்கொண்டுபோர, அவர்கள் ப்ரக்ருதிமாந்க ளாகையாலே கண்ணுறங்கிக் காலோய்ந்து கைசோர்ந்தவளவிலே, தாமும் தம்திருத்தம்பியாருமாகத் திருவரையிற்கட்டிய கச்சும் சுருக்கியசீராவும் நாணியும் முதுகிலே அம்பறுத்தூணிகட்டிக் கையிலே தெறித்துப் பிடித்துப் பெருக்கின திருச்சரமும் தரித்த திருவில்லும் தாமுமாய், சிலஅண்டஜங்கள் முட்டையிட்டுத் தம் சிறகின்கீழே நோக்கியிட்டுவைக்குமாபோலே எழுபதுவெள்ளம் ப்லவங்க குலபதிமஹாஸேனையையும் நடையாடும்மதிள்கள்போலே ரக்ஷித்துக்கொண்டு ஓரிரவெல்லாம் சாரிகையாய்வந்த சக்ரவர்த்தித்திருமகனுடைய கையும் வில்லுமே தஞ்சமென்று ஸுகமாயிரும்' என்று அருளினார்; தர்மரஹஸ்யமாவது - உறங்குகிறபோது நம்மை ரக்ஷிக்குமவன் உணர்ந்தால் நம்மை நோக்கு மென்றிருக்கச் சொல்லவேண்டாவிறே யென்றபடி.

ஒருநாள் த்ரிபுவநவீரதேவராயன், பட்டருடைய வைபவங் கண்டு 'பட்டரே! நீர் நம்பக்கல் ஒருநாள் வந்துபோகீர்' என்ன, பட்டரும் 'பெருமாள் அஞ்சலென்ற கை மறுத்தாலும், அவ்வாசலொழிய வேறொருபோக்கு உண்டோ?' என்றுஅருளினார்; அதாவது-(க) "ஏதத்வ்ரதம்மம"என்று ஸ்வாஸ்ரித ரக்ஷணைகதீக்ஷிதனான எம்பெருமா னிருக்க, கதிபயக்ராமேஸ கஞ்சித் புருஷாதமன்வாசலிலே துவளக்கடவோமல்லோ மென்றபடி.

ஒருநாள் பட்டர், பெருமாளைத் திருக்கைத்தலத்திலேஎழுந்தருளியிருக்கச்செய்தே திருவடிதொழப்புக, திருமுன் அடிக்கிற வேத்ரபாணிகள் பட்டரைப்பாராமல் சிலபருஷோக்திகளைச் சொல்ல, ஸ்ரீபாதத்தில்ஸ்ரீவைஷ்ணவர் அவரோடே எதிருத்தரஞ்சொல்லப்புக, பட்டரும் 'வாரீர் பிள்ளாய்! கேளும்: பெருமாளுக்கு ஏகாந்தத்திலே என்குற்றம் விண்ணப்பஞ்செய்ய ஒருகாலம் பற்றுதாய்,பெருமாளும் திருச்செவிசாத்தாமல்போந்த இத்தைப் பெருமாளுக்குஅந்தரங்கபரிகரமாயிருப்பாரொருவர் நம்தோஷத்தை ஏகாந்தத்திலேவிண்ணப்பஞ்செய்ய,பெருமாளும் திருச்செவிசாத்தினது கண்டால்,நம்மைப்பார்க்கில்அத்தைவிலக்குகிறஇத்தால்நீர்பெற்றபேறுஎன்?"என்றுஅருளினார்;இத்தால், பகவத் ஸந்நிதியில் ஏகாந்தத்தில் பரக்ருதஸ்வதோஷக்யாபநம் தத்வாத்ஸல்யகார்யமாய்த் ததங்கீகாரஹேதுவுமாமென்று நினைக்கக்கடவ னென்றபடி.

(க) "ஏதத்வ்ரதம்மம."

பட்டர்ஸ்ரீபாதத்தில் ஸம்பந்தமுடையராய் ஸோமயாஜியாயிருப்பாரொரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர், பட்டரை 'அடியேனுக்குத் திருவாராதநக்ரமம் ப்ரஸாதித்தருளவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பட்டரும் உடையவர் நித்யத்தை = ஒருயாமப்போது திருவாராதநம்பண்ணவேண்டுங் க்ரமத்தை ப்ரஸாதித்தருள, அவரும் அதுகொண்டு நெடுநாள் திருவாராதநம்பண்ணிப் போரச்செய்தே, ஒன்றிரண்டுநாள் பட்டர்திருவாராதநத்தை ஸேவித்திருக்க, அங்குத் தமக்குஅருளிச்செய்த க்ரமம் ஒன்றும் கண்டிலர். பட்டர் திருவாராதநஞ்செய்தபடி:—பட்டர் நீராடித் தூயதிருப்பரியட்டஞ் சாத்தியருளித் திருமண்காப்புச் சாத்தியருளி, உள்ளேஅமுதுசெய்யத் தளிகையை அமர்த்தினவளவிலே தளிகைமுன்னே எழுந்தருளியிருந்து 'தெற்காழ்வாரை எழுந்தருளுவித்துக்கொண்டு வாருங்கோள்' என்ன, அவர்களும் அப்படியே எழுந்தருளுவித்துக்கொண்டுவந்து கைத்தலத்திலே பிடித்தவளவிலே, தமக்குப் படைத்த திருப்போனகத்தையும் சேர்த்த தண்ணீரமுதையும் அமுதுசெய்வித்தருளி ப்ரஸாதப்பட்டருளினர். அத்தைக்கண்டு ஸ்ரீவைஷ்ணவரும் பட்டரைத் தண்டனிட்டு ஸவிநயராய் 'ஒருவிண்ணப்பமுண்டு: சொல்லப் பயமாயிருக்கிறது' என்று சொல்ல, பட்டரும் 'அஞ்சாதே சொல்லும்' என்ன, அந்தஸ்ரீவைஷ்ணவரும் 'திருவாராதநப்படியை அடியேனுக்கு இப்படி அருளிச்செய்தருளிற்று; தேவரீர் இப்படி செய்தருளுகிறது; இதற்குஅடி யென்?' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பட்டரும் 'ஸகலஶாஸ்த்ரங்களையும் ஆராய்ந்து பார்த்தவிடத்து உமக்கு அப்படியொழியச் சொல்லுகைக்கு ஒருவார்த்தை கண்டிலேன்; என்னை நிரூபித்தவிடத்தில் இப்படியொழியச் செய்கைக்கு ஒரு சொல் கண்டிலேன்' என்று அருளிச்செய்தருளினர்; இத்தால், ஹிதைஷியான ஆசார்யன் ஶிஷ்யனுக்கு ஜ்ஞாநபரிபாகாநுகுணமாகத் தொண்டிப்பசுவுக்குத் தடிகட்டிவிடுவாரைப்போலே ஶப்தாதிவிஷயங்களிலேமண்டித்திரிகிற கரணங்களைப் பகவத்விஷயப்ரவணமாம்படி திருத்துமென்னுமதுவும், ஆசார்யனுடையதர்மமாய்ப் பகவத்விஷயைகபரமான அநுஷ்டாநவிஶேஷத்திற்குக் கருத்துஅவிஶேஷஜ்ஞர்க்குத்தோற்றாதென்னுமதுவும் தோன்றுநின்றதிறே.

பட்டரை ஒருவன் 'தேவதாந்தரங்களை ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் அநுவர்த்தியாதொழிவானென்?' என்ன, 'ப்ரமாணவிரோத முண்டாகிலன்றோ ஸந்தேஹமுள்ளது; இங்கே ஸந்தேஹ மில்லை' என்று அருளிச்செய்தார். அது எங்ஙனேயென்னில்:—'ஸத்வப்ரசுரரை ரஜஸ்தமஃப்ரசுரர் அநுவர்த்திக்குமது போக்கி ஸத்வப்ரசுரர் ரஜஸ்தமஃப்ரசுரரைஅநுவர்த்திக்கக்கடவதோ?' என்று அருளிச்செய்தார்; ஆகையாலே, தேவதாந்தரங்கள் குண தோஷங்களிரண்டாலும் ஒருகாலும் அநுவர்த்தநீயரன்றென்றபடி.

'பட்டர் அறியில் ஸம்மதியார்' என்று, பட்டர்ஸ்ரீபாதத்தை வேறொரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்திருக்கையாலே விளக்குவித்து, ஆண்டாள் ஸ்வீகரிப்பள். இத்தை ஒருஸ்ரீவைஷ்ணவர் கண்டு 'நீர் தாயாராயிருந்து இப்படி செய்தருளலாமோ?' என்ன, ஆண்டாளும் 'அது என்? பிறர்திருவாராதநத்தின் தீர்த்தமே ஸ்வீகார்யமாய், தான் எழுந்தருளப்பண்ணின விக்ரஹத்தின் தீர்த்தம் ஸ்வீகார்ய மாகாதோ?' என்ன, அவரும் 'அதற்குஅடி யென்?' என்று

கேட்க, ஆண்டாளும் ‘*கணபுரம்கைதொழும்பிள்ளையைப் பிள்ளையென்றெண்ணப் பெறுவரே?’ என்று அருளிச்செய்தாள்: இத்தால், ஶிஷ்யபுத்ரர்களேயாகிலும், ஜ்ஞாநாதிகர் ததீயத்வேந அநுவர்த்தநீய ரென்றபடி.

பட்டர், தம்ஸ்ரீபாதத்திலே ஸேவித்திருப்பார் ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவரைப் பார்த்து ‘நீர் அநந்தாழ்வான்ஸ்ரீபாதத்திலே சென்று ஸ்ரீவைஷ்ணவலக்ஷணமிருக்கும்படி எங்ஙனே யென்று கேட்டுவாரும்’ என்று அருளிச்செய்ய, அவரும் அநந்தாழ்வான்ஸந்நிதிக்கு எழுந்தருள, அன்று அங்கே பலஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் அமுதுசெய்தருள, இவரும் இடம்போதாமையாலே அவர்கள் அமுதுசெய்துஎழுந்திருக்குமளவும் பேசாதிருக்க, பின்பு அநந்தாழ்வானும் இவரைக் கண்டு ‘நெடும்போதுண்டே! அமுதுசெய்தருளப்பெற்றதில்லையே! இளைப்போடே யிருக்கிறதே!’ என்று போர நொந்து சடக்கென அமுதுசெய்தருளப்பண்ணி, தாமும் தேவிகளுமாக ஶேஷித்திருந்த திருப்போனகத்தை அமுதுசெய்தருளி எழுந்தருளியிருந்து, ஸ்ரீவைஷ்ணவரைக்குறித்து ‘எங்குநின்றும் எழுந்தருளிற்று?’ என்று கேட்டருள, அவரும் ‘பட்டர், தேவரீர் ஸ்ரீபாதத்திலேசென்று ஸ்ரீவைஷ்ணவலக்ஷணமிருக்கும்படிஎங்ஙனே யென்று கேட்டுவரச்சொல்லி வரவிட்டருளினார்’ என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, அநந்தாழ்வானும் ‘ஆகில், † (கொக்குப்போலேயிருக்கும், கோழிபோலேயிருக்கும், உப்புப்போலேயிருக்கும்,) உம்மைப்போலே யிருக்கும்’ என்று அருளினார்; இத்தால், தன் ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநாபிமாநாதிநிமித்தமாக ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள்திரளிலே முற்பாட்டுக்கு ஆசைப்படாதே, பிற்பாட்டுக்கே ஆசைப்பட்டுத் ததீயஶேஷத்வத்தைப்பேணுகை ஸ்ரீவைஷ்ணவலக்ஷண மென்று உத்தரமருளிச்செய்து விட்டாராய்த்து.

ஒருநாள் பட்டர் ஸ்ரீபாதத்திலே ஸேவித்திருப்பார் ஒருஸ்ரீவைஷ்ணவர் ஸஹவாஸ தோஷத்தாலே கலங்கி விஷயப்ராவண்யந் தலையெடுத்து, பட்டர்ஸந்நிதியிற் சென்று ‘பட்டரே! உமக்கும் நமக்கும் பணியில்லை’ என்று சொல்ல, பட்டரும் ‘வாராய் பிள்ளாய்! அது உன் நினைவாலேயன்றோ; நீ விட்டாலும் நாம் விடுவோமோ?’ என்று அருளிச்செய்தருள, அவனும் அகன்றுபோகத் தேட, இவரும் அவனைப் பலாத்கரித்துப்பிடித்து உபாயேந ஜ்ஞாநோபதேஶமுகத்தாலே வருந்தித் திருத்தி ஸ்ரீபாதத்திற்கு அந்தரங்கராக்கிக்கொண்டருள, அவரும் மஹாவிரக்தராய் நிலையிலே நின்றருளினார். ஆகையாலே, அஜ்ஞாநந்தலையெடுத்து அகன்றுபோவாரையுமுட்பட விடாதே யத்நேந திருத்திச்சேர்த்துக்கொள்ளுகையே ஸதாசார்யலக்ஷண மென்கிறது.

ஒருநாள், பட்டரும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுமாகப் பெருங்கூட்டத் திருவோலக்கமாக எழுந்தருளியிருந்து பகவத்கல்யாணகுணாநுஸந்தாநம் நடவாநிற்க, ஒருஸ்ரீவைஷ்ணவர் ‘நாம் பண்ணின ஸுக்ருதமன்றோ இப்படியிருக்கப்பெற்றது!’ என்ன, அவ்வளவிலே சிறியாச்சான் எழுந்திருந்துநின்று ‘நெடுங்காலம் பெருமாள் ரக்ஷகரென்று ப்ரதீக்ஷித்துவைத்து, இப்போதாக ஒரு ஸுக்ருதமேதேவருண்டாவதே!’ என்றுஅருளினார்; இத்தால், உஜ்ஜிஜீவயிஷுவான ஈஶ்வரனிருக்க, ஆநுகூல்யங்களுக்கு ஸுக்ருதம்அடியென்கை ஸ்வரூபநாஶ மென்றபடி.

† குண்டலிதக்ரந்தம் அநேகப்ரதிகளில் இல்லை.

பட்டரோடே அமுதனார் வெறுத்தருளி 'தாம் ஆழ்வானுடைய வெற்றிலைச்செருக்கிலே பிறந்தவர், நான் ஆழ்வானுடைய ஜ்ஞானச்செருக்கிலே பிறந்தவ னன்றோ?' என்று சொல்லிவிட, அத்தைப் பட்டர் கேட்டருளி 'பாசுரம் அழகிது: ஆகிலும், இத்தைத் தாமே சொன்னாரே!' என்று அருளிச் செய்தார்; ஆகையாலே, ஆசார்யாபிமாநஜநித ஸ்வோத்கர்ஷரூப † ஶ்லாகா வசநம் ஸ்வரூபாநுசித மென்றபடி.

ஒருநாள் பெருமாள் புறப்பட்டருளி ஒரு திருமண்டபத்திலே எழுந்தருளியிருக்கச்செய்தே பட்டர் திருவாலவட்டம் ஸேவித்திராநிற்க, ஸ்ரீபாதத்துமுதலிகள் 'ஸந்த்யாவந்தநத்திற்குக் காலம் தப்புகிறது' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பட்டரும் 'பகவத்கைங்கர்யநிரதருக்கு ஸந்த்யாவந்தநவைகல்ய தோஷம் வாராது' என்று அருளிச்செய்தருளினார்; இதற்குக் கருத்து:— (க) "மத்கர்மகுர்வதாம்பும்ஸாம் கர்மலோபோபவேத்யதி - தத்கர்மதேப்ர குர்வந்திதிஸ்ரஃகோட்யோமஹர்ஷயஃ" என்றுதிருமுகப்பாசுரமிருக்கையாலே, பகவத்கைங்கர்யத்தை யிழந்து நித்யகர்மாநுஷ்டாநார்த்தமாகப் போகை ஸ்வரூபவிருத்த மென்றபடி.

ஒருகால் பட்டருடனே அநேக வித்வான்கள் திரண்டு வந்து தர்க்கிக்க, பட்டர் அவர்களெல்லாரையும் வாய்மூடுவித்து ஜயித்தருள, பின்னையும் அவர்கள் 'இவருடைய ஸர்வஜ்ஞதையைப் பரீக்ஷிப்போம்' என்று ஒருகுடத்திலே ஒருபாம்பை யடக்கிக்கட்டி 'இக்குடத்திலேயிருக்கும் வஸ்து என்?' என்று கேட்க, பட்டரும் 'திருவெண்கொற்றக்குடை இருக்கிறது' என்ன, அவர்களும் சிரித்துக் குடத்துக்கட்டைஅவிழ்த்து விட்டவளவிலே போகி புறப்பட, அவர்களும்'இதுகொற்றக்குடையோ?' என்ன,பட்டரும்'அன்றோ?"சென்றாற் குடையாம்" என்றன்றோ ஆழ்வார் அருளிச்செய்தது' என்ன, அவர்களும் இவருடைய ஸர்வஜ்ஞதைக்கு விஸ்மயப்பட்டு க்ருதார்த்தராய்ப்போனார்கள்.

முன்பு உடையவர்காலத்திலே ஆசார்யர்களெல்லாரும், உடையவருக்கு மாநஸபுத்ரரான திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளானை அநுவர்த்தித்து'ஆழ்வார்களருளிச்செயல்களின் அரும்பொருள் தெரியும்படிக்குத் தேவரீர் வ்யாக்யாநஞ் செய்தருளும்படி உடையவரை வேண்டிக்கொள்ளவேணும்' என்று பிள்ளானுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்ய, பிள்ளானும் உடையவர் பெருங்கூட்டத் திருவோலக்கமாக எழுந்தருளியிருக்கச்செய்தே ஸாஷ்டாங்கப்ரணாமம் பண்ணி ஸவிநயராய் இரப்புடனே 'ஒருவிண்ணப்ப முண்டு' என்றுசொல்ல, உடையவரும் 'என்?' என்று கேட்டருள, பிள்ளானும் 'தேவரீர் ஸ்ரீபாஷ்யமருளிச்செய்து திக்விஜயம்பண்ணித் தர்ஶநத்தை நிலைநிறுத்தியருளிற்று; இனி, திருவாய்மொழி முதலான ஆழ்வார்கள்திவ்யப்ரபந்தங்களுக்கும் வ்யாக்யாநம் செய்து ரக்ஷித்தருளவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, உடையவரும் திருவுள்ளத்திலே விசாரித்தருளி 'அப்படியாம்; நாம் அருளிச்செயல்க

(க) "మత్కర్మకుర్వతాంపుంసాం కర్మలోపోభవేద్యది । తత్కర్మతేప్రకుర్వన్తి త్రిస్రఃకోట్యోమహర్షయః."

† 'ஸ்வவாக்ய்யவஹ்ருதவசநம்' என்று ப்ரதிபேதம்.

ளுக்கு வ்யாக்யாநம்பண்ணினால், மந்தமதிகளுக்கு இதற்கு இவ்வளவே அர்த்த முள்ளதென்று தோற்றும்; ஆகில், அபசாரமாம்; ஆழ்வார்கள்பாசுரங்களுக்கு அவ்வவருடையபுத்திக்கு ஈடாகப் பஹுவாகச் சுரக்கும்; ஆகையாலே, நாம் அருளிச்செயல்களுக்கு வரம்புகட்டினாப்போலேயாம்; நீர் ஒருபடி திருவாய்மொழிக்கு வ்யாக்யாநஞ்செய்யும்' என்று நியமித்தருளினார். திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளானும் யதிராஜருமதிகொண்டு ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராண ப்ரக்ரியையாலே திருவாய்மொழிக்கு முந்துற முன்னம் இனிதாக ஆறாயிரப்படி உரைத்தருளினார். பட்டரும் நஞ்சீயருக்குப் பிள்ளான்படிஆறாயிரமும் நன்றாக ப்ரஸாதித்தருளினார்.

நஞ்சீயரும் அத்தை நன்றாக அதிகரித்து, பட்டரை அநேகமாக அநுவர்த்தித்து அவருடையஅநுமதிகொண்டு திருவாய்மொழிக்கு ஒன்பதினாயிரப்படியாக ஒருவ்யாக்யாநம்பண்ணியிருக்கச்செய்தே, பட்டருக்கு இருபத்தெட்டாந்திருநக்ஷத்ரத்திலே ஒருகைசிகத்வாதசியினன்று பெருமாள்ஸந்நிதியிலே நின்று கைசிகபுராணம்வாசித்தருளாநிற்க, என்னையும்போலன்றியே ஒரு பதத்திலே நின்று பஹுமுகமாக ஸாவார்த்தங்களை அருளிச்செய்கிறபடிகளைக் கண்டு, பெருமாள் திருவுள்ளம்பற்றி யுகந்து இவருக்குத் தாம் சாத்தியிருந்த திருமாலை திருப்பரியட்டம் திருவாபரணம்முதலானவற்றையும் தாம் எழுந்தருளியிருக்குந் திவ்யஸிம்ஹாஸநத்தையும் பின்னையும் சிலவற்றையும் பரிசிலாக இரங்கியருளி, மார்புந் தோளும் பூரித்துத் திருமேனிதெரியாமல் த்வரைவிஞ்சி மாறி 'இவர்க்கு மற்று எது கொடுப்போம்?' என்று, ஸந்தோஷாதிஶயத்தாலே 'பட்டரே! உமக்குமேலைவீடுதந்தோம்' என்று திருவுள்ளமாக, இவரும் 'மஹாப்ரஸாதம்' என்று அங்கீகரித்தருள, திருவோலக்கமடையக் கடல்குழம்பினாப்போலே 'இப்படி திருவுள்ள மாவா னென்?' என்று கலங்கி வயிறுபிடிக்க, பட்டரும் ஹர்ஷப்ரகர்ஷத்துடனே பெருமாள்திருவடிகளிலே தண்டன்ஸமர்ப்பித்து க்ருதாஞ்ஜலிபுடராய் நின்றுகொண்டு 'நாயந்தே! தேவரீர் அர்ஜுநனைக்குறித்து (க)"மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்று அருளிச்செய்தருளிற்றென்று கேட்பார்வார்த்தைகேட்டிருக்கையன்றிக்கே, தேவரீர்தாமே இப்படி திருவாய்மலர்ந்தருளப்பெற்ற இப்பேற்றுக்கு அடி - உடையவர் தேவரீர் திருவடிகளிலே காட்டிக்கொடுத்த உறவும், ஆழ்வானோடுஉண்டான குடல்துடக்கும், எம்பாரருளுமிறே' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, திருவோலக்கத்திலிருந்த ஸ்ரீரங்கமறையோர் பட்டரைப்பார்த்து 'பெருமாள் உகப்புத் தலைமண்டையிட்டு விசாரியாமல் ஒருவார்த்தை அருளிச்செய்தருளினார்; நீர் இங்ஙனே உகந்து அங்கீகரிக்கிறதென்? உம்மைக்கொண்டு இவ்விபூதியைத் திருத்தவேணுமென்றன்றோ பெருமாள் திருவுள்ளம்பற்றியிருக்கிறது' என்ன, பட்டரும் 'ஆனால் = இவ்விபூதியும் இவ்விபூதியிலுள்ளாரும் பாக்யஹீநரானால், அடியேன் செய்வதென்? நாய்க்குடலுக்கு நறுநெய் தொங்குமோ? என்னை இவ்விபூதி பொறுக்குமோ? இன்னம் சிறிதுநாள் இங்கே அடிமைகொண்டருளில், பரமபதத்திற்கும் இதுக்கும் சுருளும்படியுங் கட்டேனோ?' என்று பெருமாள் தம்மைவிஶேஷகடாக்ஷஞ்செய்தருளின ராஜகுல

(க) "మోక్షయిష్యామి."

மாஹாத்ம்யத்தா லுண்டான செருக்குத் தலைமண்டையிட்டு ஹ்ருஷ்டோக்தியைப் பண்ணி, 'நாயன்தே! ஆஸநபத்மத்திலே அழுத்தியிட்ட திருவடித் தாமரைகளும் அஞ்சலென்ற கையும் கவித்த முடியும் முறுவல்பூத்த சிவந்த திருமுகமண்டலமும் திருநுதலில் கஸ்தூரித்திருநாமமும் பரமபதத்தில் கண்டிலேனாகில், ஒருமூலையடியே முறித்துக்கொண்டு குதித்து மீண்டு வருவேன்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்து, நம்பெருமாளையும் பெரியபெருமாளையும் ஆபாதசூடம் அநுபவித்து, கோயிலாழ்வாரையும் ஆழ்வாரையும் கண்ணாரஸேவித்து நிற்க, பெருமாள் தம்வரிசைகளெல்லாவற்றுடன் ப்ரஹ்மரதம் பண்ணுவித்து, கோயில்அனைத்துக்கொத்தும் அகிலஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் எல்லாஆசார்யர்களும் மற்றுமுள்ள விப்ரவர்க்கமும் சூழ்ந்து ஸேவித்துவர, அவர்திருமாளிகையிலே யெழுந்தருளி ஆண்டாளை ஸேவித்துநிற்க, அவரும் '*நலமந்தமில்லதோர்நாடு புகுவீர்' என்று ஆஶீர்வதிக்க, பட்டரும் '*அம்மா! அடியேன் வேண்டுவ தீதே' என்று உகந்தருளி,

திருப்பதியிலுள்ளவர்க ளடங்கத் திருமாளிகையிலே அமுதுசெய்தருளினபின்பு பெருங்கூட்டமாக எழுந்தருளியிருந்து, என்றையும்போலே திருநெடுந்தாண்டகத்திற்கு அர்த்தம்அருளிச்செய்யாநிற்கச்செய்தே "அலம்புரிந்த நெடுந்தடக்கை" என்கிற பாட்டுக்கு அர்த்தமருளிச்செய்கிறபோது, "அஞ்சிறைப்புள்தனிப்பாகன்" என்கிறவிடத்திலே "பறவையேறுபரம்புருடா நீ யென்னைக் கைக்கொண்டபின், பிறவியென்னுங் கடலும் வற்றிப் பெரும்பத மாகின்றதால்" என்று இத்தை இரட்டித்து அநுஸந்தித்தருளித் திருக்கண்களை மலரவிழித்துத் திருமேனியைச் சிலிர்ப்பித்துப் புன்முறுவல் செய்து திருமுடியிலேஅஞ்சலிசெய்துகொண்டு அணையிலேசாய்ந்துநிற்கச் செய்தே ப்ரஹ்மகபாலம்வெடித்துத் திருநாட்டுக்கெழுந்தருள, முதலிகளும் உள்ளேசென்று'பட்டர் இளைத்து எழுந்தருளியிருக்கிறார்' என்று ஆண்டாளுக்கு அறிவிக்க, ஆண்டாளும் சடக்கென எழுந்தருளிப் பட்டரை வாரியெடுத்து மார்பிலே அணைத்துக்கொண்டு, திருநாட்டுக்குளெழுந்தருளின விஸ்மயத்தைக் கண்டு, திருவுள்ளங்கலங்குதல் திருமுகங்கன்றுதல்*கண்ணீர்மல்குதல் செய்யாதே 'வண்டுகள் பூவின்பரிமளமறிந்து ஆக்ராணித்து க்ரஹிக்குமாபோலே, பட்டருடைய ஸௌகுமார்யமறிந்து நலக்காமல் இவர்ஹ்ருத்கமலத்தை அலர்த்தித் தான் * தெய்வவண்டான தன்மை தோன்ற ஸ்ரீவைகுண்டநாதன் இவரைக் கைக்கொண்டருளுவதே! பெருமாளுக்கும் நாச்சிமாருக்கும் பேரிழவும் பெருங்க்லேஶமும் பெருவயிற்றெரிச்சலுமாய்ச் செல்லாநிற்க, பரமபதநிலயனுக்கும் அங்குள்ள நாச்சிமாருக்கும் பெருவாழ்வும் பெருஞ்செல்வமும், பெருங்களிப்புமாய்ச் செல்லுகிறதே!' என்று புத்ர ஶோகலேஶஸ்பர்ஶமுமற்று, 'உடையவன் உடைமையைக் கைக்கொண்டால், நாம் வெறுக்கலாமோ?' என்று ஆண்டாள் இருக்க, கடல்கலங்கினாப்போலே கோயிலுள்ளா ரடங்க ஶோகார்த்தராய்க் கிடந்து துடிக்க, வேதாந்திகளும் வேரற்றமரம்போலே கோஷித்துக்கொண்டு விழுந்து ஶோகார்த்தராய்ப் பஹுவாய் ப்ரலாபித்து *மழைக்கண்ணீர்மல்கி நிற்க, பெருமாளும் நாச்சிமாரும் திருமுத்தின்பணி காளாஞ்சி திருவெண்சாமரம் திருவாலவட்டம்

திருவெண்கொற்றக்குடை வெண்முத்தின்கலசம் மேற்கட்டு முத்துத்தாமம் தொடக்கமான தம்முடைய ஸர்வபரிஜநபரிச்சதங்களடங்கக்கொடுத்துவிட்டு, 'நம்முடையஅவப்ருதோத்ஸவம் கொண்டாடுமாபோலே பட்டருக்கும் அவப்ருதோத்ஸவங்கொண்டாடுங்கோள்'என்று திருவுள்ளமாய், திருமுகங்கன்றித் திருமுத்துதிர்த்துப் பெருமாளும் நாச்சிமாரும்கூடத் திருமஞ்சனமாடியருளி, 'இப்போது நமக்குச் செவ்வாய் வக்ரமாய்த்து' என்று திருவுள்ளம் நொந்து, 'நாம் புத்ரனை யிழந்தோமே!' என்று சுருளமுதும் அமுதுசெய்யாமல் முசித்து எழுந்தருளியிருக்க,

வேதாந்தி முதலான முதலிகள் சீராமப்பிள்ளையைக்கொண்டு பட்டரை ப்ரஹ்மமேதத்தாலே ஸம்ஸ்கரித்துப் பள்ளிபடுத்து, அவப்ருதங்கொண்டாடி மீண்டுவரும்போது, நஞ்சீயர் முட்டாக்கிட்டு மூடிக்கொண்டு புழைக்கடை வழியாலே தம்மடமே யெழுந்தருள, ஸ்ரீபாதத்து முதலிகள் 'இதுக்கு அடியென்?' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, நஞ்சீயரும் 'புதுக்க அறுத்த விதவை தெருவிலே வெளிப்பட வருமோ?' என்று அருளிச்செய்தருளினார்; அதாவது - ஸச்சிஷ்யன் ஸதாசார்யன்திறத்துப் பார்யாஸமனாயிருக்கை ஸ்வரூப ஸித்தி யென்று கருத்து.

பின்பு ஆண்டாளும் முதலிகளும் திருமாளிகையிலே புக்கவளவிலே வெறிச்சான திருமாளிகையைக் கண்டு, பட்டர்திருத்தம்பியாரான சீராமப் பிள்ளை '*நல்லதோர்தாமரைப்பொய்கை நாண்மலர்மேற்பனிசோர, அல்லியும் தாதுமுதிர்ந்திட்டழகழிந்தா லொத்ததாலோ, இல்லம் வெறியோடிற்றாலோ!' என்று பாடிக்கொண்டு விழுந்து பெருமிடறுசெய்து ஆர்த்தராய்க்கூப்பிட்டு சோகிக்க, ஆண்டாளும் அவ்வார்த்தியைக் கண்டு 'இவர் ஆழ்வான்திரு வயிற்றிலே பிறக்கத்தக்கவரல்லர்'என்று முசித்து முதலிகளைப்பார்த்து அருளிச்செய்து, 'பிள்ளாய்! பட்டர் பெற்ற பேற்றுக்குப் பொறாமல் ஜ்ஞாதித்வங் கொண்டாடுகிறீரோ? நீர் இப்படி செய்கையில் நான் ஒருகைப்புடையிலே யிருக்கிறேன்' என்ன, சீராமப்பிள்ளையும் சோகத்தைவிட்டுத் துணுக்கென எழுந்திருந்து ஆண்டாள்திருவடிகளிலே தண்டன்ஸமர்ப்பித்து, 'அபசாரப் பட்டேன்; பொறுத்தருளவேணும்' என்று க்ஷமைகொண்டு, பட்டருக்குத் தீர்த்த திருவத்யயநஞ் செய்தருளி நிறைவேற்றினபின்பு, பெருமாளைத் திருவடிதொழச் சென்றவளவிலே,

பெருமாள் சீராமப்பிள்ளையை அருளப்பாடிட்டருளி 'பட்டரை யிழந்தோம் நாம்; உமக்கு நாம் இருக்கிறோம்; முசியாதே கொள்ளும்'என்று பட்டருடைய வரிசைகளடங்கக் கொடுத்தருளிப் ப்ரஹ்மரதம் பண்ணுவித்துத் திருமாளிகையிலே போகவிட, சீராமப்பிள்ளையும் முசிப்பற்று ஹ்ருஷ்டராயிருந்து தர்ஶநம் நிர்வஹித்துக்கொண்டு எழுந்தருளியிருந்தார்.

இத்தால், மஞ்சள்நீர் குடிப்பித்துப் பெற்றுவளர்த்தவரே தம்பெருவீடு கொடுக்கும்படியான தன்னேற்றமும், அர்த்தாநுஸந்தாந வேளையிலே ஹாரீதன் ஸாக்ஷாத்கரித்து வழிநடத்தும்படியான தன்னேற்றமும், பேறுஇழவு இரண்டுக்கும் பெருமாள் தாமாய் அதில்கலக்கமற்ற தன்னேற்றமும், ஆழ்வான்குடல்துடக்குடைய பட்டர்க்கே யுள்ளதொன்றிறே.

பட்டர்வைபவம் முற்றச்சொல்லி முடியாதிறே. யதாமதி யதாஸ்ருதமாகச் சொன்னதித்தனை.

பட்டர்திருநக்ஷத்ரம் - வைகாசியில் அநுராதம்.

அவர் தனியன் - (க) "ஸ்ரீபராஶரபட்டார்யஶ் ஸ்ரீரங்கேஶபுரோஹித: - ஸ்ரீவத்ஸாங்கஸுதஶ்ஸ்ரீமாந் ஶ்ரேயஸேமே஽ஸ்துபூயஸே."

நஞ்சீயர் நம்பிள்ளை வைபவங்கள்.

அநந்தரம் வேதாந்திகளான நஞ்சீயர் பட்டர்நல்லருள்கொண்டு திருவாய்மொழிக்கு ஒன்பதினாயிரமாக ஸ்ரீபாஷ்யப்ரக்ரியையாலே ஒருவ்யாக்யாநம் அருளிச்செய்து முற்றப் பட்டோலைகொண்டு 'இத்தை ஒருஸம்புடத்திலே நன்றாக எழுதித் தரவல்லாருண்டோ?' என்று தம் ஸ்ரீபாதத்துமுதலிகளைக் கேட்க, அவர்களும் 'தென்கரையினின்றும் நம்பூர் வரதராஜரென்பாரொருவர் பலகாலும் இங்கே வருவர்; அவர் நன்றாக எழுதுவர்' என்று நஞ்சீயருக்கு விண்ணப்பஞ்செய்ய, சீயரும் வரதராஜரை யழைப்பித்து 'ஒருக்ரந்தமெழுதிக்காட்டிக் காணீர்' என்ன, வரதராஜரும் எழுதிக்காட்ட, சீயரும் அத்தைத் திருக்கண்சாத்தியருளி 'எழுத்து முத்துப்போலே நன்றாயிருந்தது; ஆகிலும், இது திருவாய்மொழிவ்யாக்யாநமாகையாலே, ஒருவிலக்ஷணரைக் கொண்டு எழுதுவிக்கவேண்டுகையாலே, திருவிலச்சினை திருநாமமாத்ரமுண்டான இவரைக்கொண்டு எங்ஙனே எழுதுவிப்பது? விஶேஷஜ்ஞரைக்கொண்டே எழுதுவிக்கவேணுமிறே' என்று ஸந்தேஹிக்க, வரதராஜரும் சீயர்திருவுள்ளத்தையறிந்து 'அடியேனையும் தேவரீர்திருவுள்ளத்துக்கு வரும்படியே *திருத்திப் பணிகொள்ளலாகாதோ?' என்ன, அவ்வளவிலே சீயரும் மிகவுந் திருவுள்ளமுகந்து அப்போதே வரதராஜரை அங்கீகரித்தருளி, (௨) "பஞ்சாஸ்த்ராங்கா:பஞ்சஸம்ஸ்காரயுக்தா:பஞ்சார்த்தஜ்ஞா:பஞ்சமோபாயநிஷ்டா:- தேவர்ணாநாம்பஞ்சமாஶ்சாஶ்ரமாணாம் விஷ்ணோர்பக்தா: பஞ்சகாலப்ரபந்நா:" என்ற ஶ்லோகத்திற்சொன்ன ப்ரபந்நநிஷ்டையெல்லாம் பூர்ணமாம்படி விஶேஷகடாக்ஷஞ் செய்தருளி, பட்டோலையில் எழுதின ஒன்பதினாயிரத்தையும் முற்ற ஒருருு வரதராஜருக்கு அருளிச்செய்து காட்டியருளி, 'இப்படியே தப்பாமல் எழுதித் தாரும்' என்று பட்டோலையை வரதராஜர்கையிலே கொடுத்தருள, அவரும் அத்தைவாங்கிக்கொண்டு 'அடியேன் ஊரிலே போய் எழுதிக்கொண்டுவருகிறேன்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, சீயரும் 'அப்படியேசெய்யும்' என்று விட, அநந்தரம் வரதராஜர் திருக்காவேரியிலே எழுந்தருளினவளவிலே சிற்றிடம் நீஞ்சிப்போகவேண்டுகையாலே பட்டோலையைத் திருமுடியிலே கட்டிக்கொண்டு நீஞ்சிப்போகச்செய்தே ஓரலை வந்து அடித்து க்ரந்தம்ஆற்றுக்குள்ளே விழுந்துபோக, வரதராஜரும் அக்கரையிலேயேறி 'பட்டோலை போய்விட்டதே! இனி நாம் என்செய்யக்கடவோம்?' என்று விசாரித்து, ஒரு அலேகத்தை யுண்டாக்கிக்கொண்டு நஞ்சீயர்ப்ரஸாதித்தருளின அர்த்த

(க) "శ్రీపరాశరభట్టార్యశ్శ్రీరఙ్గేశపురోహితః। శ్రీవత్సాఙ్కసుతశ్శ్రీమాన్ శ్రేయసే మేఽస్తు భూయసే." (௨) "పఞ్చాస్త్రాఙ్గాః పఞ్చసంస్కారయుక్తాః పఞ్చార్థజ్ఞాః పఞ్చమోపాయనిష్ఠాః। తే వర్ణానాం పఞ్చమాశ్చాశ్రమాణాం విష్ణోర్భక్తాః పఞ్చకాలప్రపన్నాః."

மொன்றுந்தப்பாமல் ஒன்பதினாயிரமும் நன்றாகஎழுதியருளித் தாம் தமிழு க்கு மிகவும் உத்தமவிரக ராகையாலே ஒரொருபாட்டுக்களிலே (௧) "உக்தார்த்தவிஶதீகார யுக்தார்த்தாந்தரபோதநம் - மதம்விவரணந்தத்ர மஹிதாநாம்மநீஷிணாம்" என்கிறபடியே உசிதமான ஸ்தலங்களுக்கு ப்ரஸந்நகம்பீரபதங்களாலே அர்த்தவிஶேஷங்களும் எழுதிக்கொண்டுபோய்ச் சீயர்திருக்கையிலேகொடுக்க,சீயரும் ஸ்ரீகோஶத்தை அவிழ்த்துப் பார்த்தவளவில், தாம் அருளிச்செய்த கட்டளையா யிருக்கச்செய்தேயும் ஶப்தங்களுக்கு மிகவும் அநுகுணமாகப் பலவிடங்களிலும் அநேகவிஶேஷார்த்தங்கள் எழுதியிருக்கையாலே அத்தைக் கண்டு மிகவுந்திருவுள்ளமுகந்தருளி வரதராஜரைப்பார்த்து 'இது மிகவும் நன்றா யிராநின்றது; இதென்?' என்று கேட்க, அவரும் பயப்பட்டு ஒன்றும் விண்ணப்பஞ்செய்யாதிருக்க, சீயரும் 'நீர் பயப்பட வேண்டா; உண்மையைச் சொல்லும்' என்ன,வரதராஜரும் 'சீயா! திருக்காவேரி நீச்சாகையாலே பட்டோலையை அடியேன் தலையிலேகட்டிக்கொண்டு நீஞ்சப்புக்கவாறே, ஒரு அலை வந்து அடிக்கையாலே அது ஆற்றிலே விழுந்து அமிழ்ந்துபோயிற்று; இது தேவரீர் ஒருரு முற்ற ப்ரஸாதித்தருளின கட்டளையிலே எழுதினேன்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, நஞ்சீயரும் 'இவருடைய புத்திவிஶேஷ மிருந்தபடி என்தான்! இவர் மஹாஸமர்த்தராயிருந்தார்; நன்றாக எழுதினார்!' என்று மிகவுந் திருவுள்ளமுகந்தருளி, வரதராஜரை வாரியெடுத்து அணைத்துக்கொண்டு 'இவர் நம்முடையபிள்ளை; திருக்கலிகன்றிதாஸர்' என்று திருநாமஞ்சாத்தி, தம்முடைய ஸந்நிதியிலே அரைக்ஷணமும் பிரியாமல் வைத்துக்கொண்டு,பிள்ளைக்கு ஸகலார்த்தங்களையும் கரதலாமலகமாம்படி ப்ரஸாதித்தருளினார். அவரும் 'சீயரையல்லது * தேவுமற்றறியேன்' என்று எழுந்தருளியிருந்தார். ஆகையாலே, சீயர் நம்முடையபிள்ளை யென்று அருளிச்செய்த அன்றுதொடங்கி வரதராஜருக்கு 'நம்பிள்ளை' என்று திருநாம முண்டாயிற்று.

நம்பிள்ளை, நஞ்சீயரை 'இதரோபாயங்களுக்கு ப்ரமாணமும் பஹுளமாய் அநுஷ்டாதாக்களும் பலரா யிருக்க, இதுக்கு ப்ரமாணமும் சுருங்கி அநுஷ்டாதாக்களும் சுருங்கி ருஷிச்சந்தோதிதைவதாதிகளும் அநுஸந்தேயங்களன்றியே யிருப்பா னென்?' என்றுகேட்க, சீயர் அருளிச்செய்தபடி:-'இருவர் கூடி ஓராற்றிலே இறங்கிப்போகாநின்றால், ஆற்றிலமிழ்ந்தவனை அமிழாதவன் கையைப்பிடித்துக் கரையேற்றுகைக்கு ஒரு ப்ரமாணாபேக்ஷை வேணுமோ? ப்ரமாணாபேக்ஷை யுண்டென்று நினைத்தீராகிலும் (௨) "முமுக்ஷுர்வைஶரணமஹம்ப்ரபத்யே", (௩) "தஸ்மாந்ந்யாஸ மேஷாந்தபஸா மதிரிக்தமாஹுஃ", (௪) "ந்யாஸஇத்யாஹுர்மநீஷிணோப்ரஹ்மாணம்", (௫) "நிக்ஷேபாபரபர்யாயோ ந்யாஸஃபஞ்சாங்கஸம்யுதஃ - ஸந்ந்யாஸஸ்த்யாகஇத்யுக்தஶ்ஶரணாகதிரித்யபி" என்று ஏவமாதி ப்ரமாணங்கள் பலவற்றையும் அருளிச்

(௧) "ఉక్తార్థవిశదీకారయుక్తార్థాన్తరబోధనం । మతంవివరణన్తత్రమహితానాంమనీషిణామ్." (௨) "ముముక్షుర్వైశరణమహంప్రపద్యే." (௩) "తస్మాన్న్యాసమేషాన్తపసామతిరిక్తమాహుః." (௪) "న్యాసఇత్యాహుర్మనీషిణోబ్రహ్మాణం." (௫) "నిక్షేపాపరపర్యాయో న్యాసఃపఞ్చాఙ్గసంయుతః । సన్న్యాసస్త్యాగఇత్యుక్తశ్శరణాగతిరిత్యపి."

செய்து, ப்ரமாணங்களில் குறையில்லை; † (நான் இவ்வர்த்தத்தில் ப்ரமாணந் தான் வேண்டுவதில்லை யென்றிருப்பன்; அதற்குஅடி:—ஒருகுள்ளனும் ஒரு நெடியனுமாக ஆற்றிலே யிழிந்தால் குள்ளன் அமிழாநின்றால் நெடியவன் கையைப்பிடிக்கும்போது கரையிலே யிருந்து ஒருவன் சொல்லவேண்டுவதில் லையிறே; இவனுடைய தர்மிக்ராஹகப்ரமாணந்தானே அமையுமிறே. அவன் கையை அவன்பிடிக்கைக்கு ஒருவிதிவேணுமோ?' என்று அருளிச்செய்து) ‡ இனி அதிகாரி சுருக்கம் பார்க்கில், லோகத்தில் இருந்ததேகுடியாக ஸர் வரும் ஸம்ஸாரிகளாயிருக்க, அதில் நாலிரண்டுபேர் உத்தமாஶ்ரமிகளானால், ஸம்ஸாரிகளுக்கு ஒருஉத்கர்ஷமும்,ஸந்யாஸிகளுக்கு ஒருஅபகர்ஷமு முண் டோ? இனி (க) "ஜ்யோதிஷ்டோமேநஸ்வர்ககாமோயஜேத" என்று ஸ்வர் காநுபவத்துக்கு ஸாதநத்தை ஶாஸ்த்ரம் விதியாநின்றால், ஒருஊரிலே ஒருவ னன்றோ யஜித்தானென்று கேட்கிறது; இதுக்கோ உமக்கு ஆள்பற்றப் போகிறது? (உ) "ருஷ்யாதீம்ஶ்சகரந்யாஸம் அங்கந்யாஸஞ்சவர்ஜயேத்" என் கையாலே,இதுக்கு ருஷ்யாத்யபேக்ஷையில்லை; இதில் அர்த்தத்துக்குக் கூட்டு வேண்டிலிறே, இதற்குங் கூட்டு வேண்டுவது; இதுவே எனக்குக் கருத்து' என்று திருவுள்ளமாக, பிள்ளையும் க்ருதார்த்தரா யருளினார்.

நம்பிள்ளை,நஞ்சீயரைக்குறித்து'ஒருவன் தனக்குஶ்ரீவைஷ்ணவத்வமுண் டென்று அறியலாவது எவ்வவஸ்தை பிறந்தால்?' என்ன,சீயரும் 'அர்ச்சாவ தாரத்துக்குப் பரத்வமுண்டென்று அறிந்தவளவிலும், ஒருஶ்ரீவைஷ்ணவன் பக்கல் புத்ரதாராதிகள்பக்கலுள்ள ஸ்நேஹத்தளவாகிலும் ஸ்நேஹம்பிறந்த வளவிலும், ஒருஶ்ரீவைஷ்ணவர் கடுத்து வார்த்தையருளிச்செய்தால் தன் நெஞ்சில் சிவிட்குத்தட்டாதே போகரூபமாயிருந்தவளவிலும் ஶ்ரீவைஷ்ண வத்வ முண்டென்று அறியலாம்; ஆகையால், அர்ச்சாவதாரே பரத்வபுத்தி யும், பாகவதப்ரேமமும், தத்கடுநோக்தி போக்யதாபுத்தியு முண்டானபோது ஶ்ரீவைஷ்ணவத்வம் ஸித்த மென்கிறது.

நம்பிள்ளை நஞ்சீயர்ஶ்ரீபாதத்திலே ஶ்ரீபாஷ்யம் வாசித்தருளாநிற்கச் செய்தே 'திருப்போனகம் சமைந்தது' என்றவாறே, 'சொக்கத்தேவரைத் திருவாராதநம்பண்ணும்'என்று அருளிச்செய்ய,நம்பிள்ளையும்'அடியேன் திரு வாராதநக்ரமத்தை யறிந்தேனோ?'என்றுவிண்ணப்பஞ்செய்ய,சீயரும்'நானோ சால க்ரமம் அறிந்திருக்கிறேன்? த்வயத்தில் உத்தரவாக்யத்தை அநுஸந்தித் துத் திருவடிவிளக்கி அமுதுசெய்யப்பண்ணமாட்டீரோ?' என்று அருளிச் செய்தார்.'உகந்தருளின இடங்கள் பலவிடமாய்த் திருப்போனகம்படைப்பது ஒன்றிலேயாகில்,அமுதுசெய்தருளப்பண்ணும்படி எங்ஙனே?'என்று பிள்ளை

(க) "జ్యోతిష్టోమేన స్వర్గకామో యజేత." (உ) "ఋష్యాదీంశ్చ కరన్యాసమఙ్గన్యాస ఞ్చ వర్జయేత్."

† குண்டலிதக்ரந்தம் சிலப்ரதிகளில் இல்லை.

‡'இனி,......போகிறது?'என்றவிடத்து'பின்பு"ப்ராஹ்மணோயஜேத"என்று ஜா திநிபந்தநமாக ஶாஸ்த்ரங்கள் சொன்னாலும்,க்வசித்கோணேயஜிப்பார்அல்பமாயிறே யிருக்கிறது; ஆகையாலே, அதிகாரிகள்சுருங்கியிருக்குங்காணும்' என்றும் பாடம்.

நஞ்சீயரைக் கேட்க,சீயரும் 'த்வயத்தில் பூர்வோத்தரகண்டங்களிரண்டுக்கும் நடுவே "ஸர்வமங்கள விக்ரஹாய" என்கிற விஶேஷணஸஹிதமாக உச்சரித்து அமுதுசெய்யப்பண்ணுவது' என்று அருளிச்செய்தார்;இத்தால்,உபய கண்டமத்யே இத்தை உச்சரிக்க அருளிச்செய்தது-கைங்கர்யவாசகசதுர்த்தியுடன் இச்சதுர்த்திசேர்ந்திருக்கைக்காகவும்,உஹயநாராயணபதஸித்தவிக்ரஹ ஸமர்ப்பகமாகைக்காகவும்,அநந்யப்ரயோஜநத்வ த்யோதநார்த்தமாகவுமிறே; இத்தால், நம் பூர்வாசார்யர்கள் த்வயமொழிந்த மந்த்ரங்கொண்டு திருவடி விளக்கார்க ளென்று கருத்து.

நஞ்சீயரை நம்பிள்ளை 'அவதாரங்கள் ஏதுக்காக?' என்று கேட்க, சீயரும் 'ஓரோரவதாரங்களால் பண்ணின ஆனைத்தொழில்களெல்லாம் பாகவதாபசாரம் பண்ணினவனை அந்தப்பலத்தை அநுபவிப்பிக்கைக்காக' என்று அருளிச்செய்தார். பிள்ளையும் 'பாகவதாபசாரந்தான் எது?' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, சீயரும் 'ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைக் கண்டக்கால் தங்களோபாதி ப்ரக்ருதிமான்களாகநினைத்திருக்கும் புல்லிமை;எங்ஙனேயென்னில்:—ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் "திருவுடைமன்னர்," "செழுமாமணிகள்,""நிலத்தேவர்," "பெருமக்கள்," "தெள்ளியார்," "பெருந்தவத்தர்," "உருவுடையார் இளையார்கள் நல்லார்," "வேதம்வல்லார்," "செய்தவேள்வியர்," "தக்கார் மிக்கார்,""வேதவிமலர்," "சிறுமாமனிசர்", "எம்பிரான்தனசின்னங்கள்," "பேராளன் பேரோதும்பெரியோர்"என்று இப்படி பலபடியாக மிகவும் விரும்பி,நம்குலநாதராய் * மயர்வற மதிநலமருளப்பெற்ற ஆழ்வார்கள் பஹுமதிபண்ணித் திருநாமங்கள்சாத்தி வாய்புலத்தி யருளிச்செய்கையாலே, ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைத் தங்களோடொத்த ப்ரக்ருதிமான்களென்று நினைத்திருக்கை நேரே பாகவதாபசாரமென்று அருளிச்செய்தார். ஆகையால்; ஆழ்வார்களுமுட்பட "கடல்மல்லைத்தலசயனத்துறைவாரைக்,கொண்டாடும் நெஞ்சுடையாரவரெங்கள்குலதெய்வமே" என்று பஹுமதிபண்ணி விரும்பும் ஸ்ரீவைஷ்ணவவிஷயத்தில் ஸ்வஸாம்யபுத்தியே அநர்த்தஹேதுவிறே.

நஞ்சீயர் நம்பிள்ளையைக்குறித்து, 'பகவதநுபவம் பண்ணுமவனுக்கு விஷயாநுபவத்தில் அந்வய மில்லை; இவ்வர்த்தத்தை ஆழ்வார்கள் பலவிடங்களிலும் அருளிச்செய்தார்களிறே: எங்ஙனேயென்னில்:— * வாசுதேவன் வலையு ளகப்படுதல்-*மாதரார்கயற்கணென்னும் வலையுட்படுதல்; *மதுரக்கொழுஞ்சாறுகொண்ட சுந்தரத்தோளிலே யகப்படுதல் - * சாந்தேந்து மென்முலையார் தடந்தோளிலே யகப்படுதல்; *வானவர்க்கு வன்துணையான அரங்கத்துறையும் இன்துணைவனைத் துணையென்றிருத்தல்-*ஆவியே யமுதே யென நினைந்துருகி யவரவர்பணைமுலை துணையென் றிருத்தல்; * அப்பொழுதைக் கப்பொழுது என்னாராவமுதத்தைப் பாநம்பண்ணுதல் - * பாவையர்வாயமுதத்தைப் பாநம்பண்ணுதல்; * நான்குவேதப்பயனைப்பேணுதல் - * மாதரார் வன்முலைப்பயனே பேணுதல்;ஒன்றில் இதுவாதல்,ஒன்றில்அதுவாதலென்று ஏவமாதிகளாலே பஹுமுகமாக அருளிச்செய்தார்களிறே. ஆகையாலே, "அன்னமென்னடையினார்கலவியை யருவருத்தஞ்சினையேல்" என்றும், "முந்துறவுரைக்கேன் விரைக்குழல்மடவார்கலவியைவிடு"என்றும் ஸ்ரீபரகாலரான

திருமங்கையாழ்வார் ப்ரதமம் விஷயருசியைக் காறியுமிழ்ந்தே பகவத்ஸமாஸ்ரயணம் பண்ணவேணு மென்று நிஷ்கர்ஷித்து அருளிச்செய்தருளுகையாலே, க்ஷுத்ரவிஷயத்தைதஸ்வாஸநமாகப்பரித்யஜித்தேப்ராப்தவிஷயத்தைப் பற்ற வேணும்' என்று அருளிச்செய்தார். பிள்ளையும் க்ருதார்த்தராய் நஞ்சீயரை அரைக்ஷணமும்*பிரியாவடிமைசெய்துகொண்டு வாழ்ந்தருளுங் காலத்திலே, நஞ்சீயர் நூறுரு திருவாய்மொழிக்கு அர்த்தம் நிர்வஹித்தருளுகையாலே, பிள்ளை சீயருக்கு ஶதாபிஷேகம்பண்ணியருளினா ரென்று ப்ரஸித்தமிறே.

நஞ்சீயர்பக்கலிலும் நம்பிள்ளைபக்கலிலே ஸர்வார்த்தங்களும் வந்து குடிபுகுருகையாலே பிள்ளையும் தீபா துத்பந்ந ப்ரதீபம்போலே தர்ஶநம் நிர்வஹிக்க, கண்டு சீயரும் க்ருதக்ருத்யராயிருக்குங் காலத்திலே, நம்பிள்ளை ஸ்ரீபாதத்திலே பெரியவாச்சான்பிள்ளை, வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை, பின்பழகிய பெருமாள்சீயர்,ஈயுண்ணிமாதவப்பெருமாள் முதலான அநேக ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் ஆஸ்ரயித்து க்ருதார்த்தரா யிருந்தார்கள்.

இவர்களிலே பின்பழகியபெருமாள்சீயர் ஊணுமுறக்கமுமின்றியே பிள்ளைதிருவடிகளிலே * வழுவிலாவடிமைசெய்துகொண்டு வாழ்ந்தருளுங்காலத்திலே, ஒருகால் திருமேனிபாங்கின்றியே கண்வளர்ந்தருளுகிறபோது, தமக்கு அந்தரங்கரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை அழைத்து 'அடியேன் இப்போது திருவடிசாராமல் இங்கே இன்னம் சிறிதுநாளிருக்கும்படி பெருமாள்ஸந்நிதியிலே சென்று ஏழையேதலனும் ஆழியெழச்சங்கும் விண்ணப்பஞ்செய்து ப்ரபத்திபண்ணி வேண்டிக்கொள்ளுங்கோள்' என்ன, அவர்களும் அப்படியே செய்துநிற்க, சீயருக்குத் திருமேனி பண்டுபோலே பாங்காயிற்று.

இத்தைக் கேட்ட ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள், நம்பிள்ளைஸந்நிதியிலே சென்று தண்டன்ஸமர்ப்பித்து, 'ஜ்ஞாநவ்ருத்தருமாய் வயோவ்ருத்தருமாயிருக்கும் பின்பழகியபெருமாள்சீயர் இப்படிச்செய்தார்; இது இவர்ஸ்வரூபத்துக்குச் சேருமோ?' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பிள்ளையும் 'அவருடைய அபிப்ராய மறிகிலோம்; ஸகலஶாஸ்த்ரங்களும் போருவது பிள்ளையெங்களாழ்வானுக் காய்த்து; அவர்பக்கல் சென்று கேளுங்கோள்' என்ன, ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் எங்களாழ்வானைக் கேட்க, அவரும் 'ஸ்ரீரங்கைஸ்வர்யத்தில் ஸங்கம்போலே காணும்' என்ன, பிள்ளையும் இத்தைக்கேட்டு 'அழகிது! திருநாராயணபுரத் தரையரைச் சென்று கேளுங்கோள்' என்ன, அவர்களும் அவரைக் கிட்டிக் கேட்டவிடத்தில், அவரும் 'இங்குத் துவக்கின கைங்கர்யம் தலைக்கட்டாமையாலே காணும்'என்ன, பிள்ளை இத்தையுங்கேட்டு 'ஆகிறது: அம்மங்கியம்மாளைக்கேளுங்கோள்'என்ன, அவரும்'பிள்ளைகோஷ்டியி லிருந்து பகவத்விஷயங் கேட்கிறவர்களுக்கும் ஒருதேஶவிஶேஷம் ருசிக்குமோ?' என்ன, இத்தையும் பிள்ளை கேட்டு 'நல்லது!' என்று விட்டு 'அம்மங்கிப் பெரியமுதலியாரைக் கேளுங்கோள்' என்ன, அவரும் 'நம்பெருமாள் சிவந்ததிருமுகமண்டலமும் கஸ்தூரித்திருநாமமும் பரமபதத்திலே கண்டிலேனாகில் ஒருமூலையடியே முறித்துக்கொண்டு மீண்டுவருவே னென்றன்றோ பட்டர் அருளிச்செய்தது; அப்படியே இவரும் நம்பெருமாள் சிவந்ததிருமுகமண்டலத்தையும் திருநுதலில்கஸ்தூரித்திருநாமத்தையும் விட்டுப்போகமாட்டாராகவேணும்' என்றார்;

பிள்ளை, இவற்றையெல்லாம் திருவுள்ளம்பற்றியருளி, சீயர்திருமுகமண்டலத்தைப்பார்த்துச் சிரித்து 'இவை உம்முடையநினைவுக்கு ஒக்குமோ?' என்ன, 'இவை இத்தனையுமன்று' என்றுவிண்ணப்பஞ்செய்ய, 'ஆகில், உம்முடைய அபிப்ராயத்தை நாம் அறிந்தோம்' என்று பிள்ளை அருளிச்செய்ய, சீயர் 'தேவரீர் ஸர்வஜ்ஞராகையாலே, அறிந்தருளாததில்லை; அடியேனைக்கொண்டு வெளியிடத்திருவுள்ளமாகில் விண்ணப்பஞ்செய்கிறேன்: திருமஞ்சனச்சாலைக்கு எழுந்தருளித் தேவரீர் திருமஞ்சனமுறைகளிலே திருமஞ்சனங்கொண்டருளித் தூயவுடையாடை திருவுத்தரீயஞ் சாத்தியருளி உலாவியருளும்போது குறுவேர்ப்போடே கூடின திருமுகமண்டலச்செவ்வியையும், அடியேன் சுற்றிச் சுழற்றிப்பரிமாறுகிற கைங்கர்யத்தையும் விட்டு அடியேனுக்குப் பரமபதத்துக்குப்போக இச்சையா யிருந்ததில்லை; பெருமுகோல்லாஸமும் இன்னம் சிறிதுகாலம் இங்கேயிருந்து பெறவேணு மென்று நினைத்துச் செய்தேன்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்தார். இத்தைக்கேட்டருளிப் பிள்ளையும் முதலிகளும் 'இவ்வுடம்போடே இவ்வைஶ்வர்யம் கூடுவதே!' என்று மிகவுந் திருவுள்ள முகந்தருளினார்கள்.

ஒருநாள் நம்பிள்ளை பகவத்விஷயம் அருளிச்செய்து கோஷ்டிகலைந்தவளவிலே, பின்பழகியபெருமாள்சீயர் பிள்ளைதிருவடிகளிலே தண்டன்ஸமர்ப்பித்து 'இவ்வாத்மாவுக்கு ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்தங்களிவை யென்று அருளிச்செய்யவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பிள்ளையும் 'இச்சை ஸ்வரூபம்; இரக்கமே உபாயம்; இனிமை உபேயம்' என்று அருளிச்செய்ய, 'அப்படியன்று அடியேன் நினைத்திருப்பது' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பிள்ளையும் 'ஆகில், உமக்கென்று சிலபிள்ளைக்கிணறுகளுண்டோ? நீர் எங்ஙனே நினைத்திருப்பது? அத்தைச் சொல்லிக்காணீர்' என்ன, 'தேவரீர்திருவடிகளே தஞ்சமென்றுநினைத்திருக்கும்ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்குஅடிமையாயிருக்கையே அடியேனுக்கு ஸ்வரூபம்; அவர்களுடைய அபிமானமே அடியேனுக்கு உபாயம்; அவர்களுடைய முகமலர்த்தியே அடியேனுக்கு உபேய மென்று நினைத்திருப்பன்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, சீயரையும் பிள்ளை போரப்ரியப்பட்டருளினர்.

ஒருகால் பிள்ளை பகவத்விஷயம் அருளிச்செய்து கோஷ்டிகலைந்து போகாநிற்கச்செய்தே, ஸ்ரீவைஷ்ணவனாயிருப்பானொருராஜா, வருகிற பெருந்திரளைக் கண்டு 'நம்பெருமாள் திருவோலக்கம் கலைந்ததோ? நம்பிள்ளை கோஷ்டி கலைந்ததோ?' என்று கேட்டானென்பர்கள். இப்படி மஹாஸம்ருத்தமான ஸ்ரீவைஷ்ணவஸ்ரீயோடே நம்பிள்ளை வாழ்ந்தருளுங்காலத்திலே, முதலியாண்டான்திருப்பேரனாராய், கந்தாடையாண்டான்குமாரரான கந்தாடைத் தோழப்பர், நம்பிள்ளையுடைய பெருமதிப்பையும் வைபவத்தையுங் கண்டு அஸூயாளுவாய்ப் பொறுக்கமாட்டாம லிருக்குமவர், ஒருநாள் பெருமாள்ஸந்நிதியிலே பெருமாளை ஸேவித்துக்கொண்டிருக்கிறவளவிலே, பிள்ளையும் முதலிகளும் பெருந்திரளாகப் பெருமாளைஸேவிக்கவென்று கோயிலுக்குள்ளே யெழுந்தருள, தோழப்பர் பிள்ளையுடைய பெருமையைக் கண்டு பொறுக்கமாட்டாமற் சீறிப் பகவத்ஸந்நிதியிலே நம்பிள்ளையைப் பஹுவாகப் பருஷோக்தி

களைச்சொல்லி அநேகமாக நிந்திக்க, பிள்ளையும் அத்தைக்கேட்டு நடுங்கிக்கொண்டு பெருமாளைஸேவித்துப் புறப்பட்டெழுந்தருள,இச்செய்தியை ஜ்ஞாநாதிகையாயிருக்கிறதோழப்பர்தேவிகள் கேட்டுப் பெருக்கவ்யாகுலப்பட்டுத் திருமாளிகைக்குள் செய்கிற கைங்கர்யங்களையும் செய்யாமல் விட்டு வெறுத்து எழுந்தருளியிருக்க, அவ்வளவிலே தோழப்பரும் பெருமாளைஸேவித்துமீண்டு தம்திருமாளிகையிலே எழுந்தருள, தேவிகளும் முன்புபோலே எதிரேபுறப்பட்டுவந்து ப்ரீதியுடனே த்மக்கு ஒருகைங்கர்யமும் பண்ணாமையாலே, தோழப்பர் தம்தேவியாரைப்பார்த்து 'உன்னை நாம் அங்கீகரித்த அன்று தொடங்கி இன்றளவாக நம்மைக் கண்டால் ஆசார்யப்ரதிபத்தி பண்ணிக்கொண்டுபோந்தாய்; இன்று உதாஸீநம்பண்ணியிருந்தாய்; இதற்கு அடியென்?' என்று கேட்டருள, தேவிகளும், தோழப்பரைக்குறித்து 'வாரீர்! ஆழ்வார்தம்முடையதிருவவதாரமென்னலாம்படி ஒருஅவதாரவிஶேஷமாய்ப் பெருமாளுக்குப்ராணபூதருமாயிருந்துள்ளநம்பிள்ளையைப் பெருமாள்ஸந்நிதியிலே கூசாமல் அநேகமாகப் பருஷோக்திகளைப்பண்ணித் தூஷித்து 'இப்படி செய்தோமே!' என்கிற அநுதாபமு மற்று உஜ்ஜீவிக்கவிருக்கிற உம்மோடு எனக்கு என்னஸம்பந்த முண்டு? நீர் என்னை வெறுத்தீராகில், என்னுடைய மாதாபிதாக்கள் பெற்றுவளர்த்து உம்முடையகையிலே காட்டித்தந்த இந்த ஶரீரத்தை உமக்குவேண்டினபடி செய்துகொள்ளும்; எங்களாசார்யர் என் ஆத்மாவை அடியிலேஅங்கீகரித்தருளினவன்றே நான் உஜ்ஜீவித்தேன்; ஆனபின்பு (க) "பத்மகோடிஶதேநாபி நக்ஷமாமிகதாசந"என்று பாகவதநிந்தனை பண்ணினவர்களை ஒருகாலும் க்ஷமிப்பதில்லையென்றுபெருமாள் தாமே அருளிச்செய்த திருமுகப்பாசுர மறிந்தும் அறியாதவர்போலே யிருக்கிற உம்மோடு எனக்குஸஹவாஸங்கூடாது;ஆகையாலே, நிலம்பிளந்தால் இழையிடவொண்ணாதாப்போலவும், கடலுடைந்தால் கட்டவொண்ணாதாப்போலவும், மலைமுறிந்தால் தாங்கவொண்ணாதாப்போலவும் அநுதாபம் பிறவாத பாமவதாபசாரம் தீர்த்துக்கொள்ளக்கூடாதிறே;ஆனபின்பு நானென்னிஷ்டத்திலேயிருந்து ஈடேறிப் போகிறேன்' என்ன, தோழப்பரும் தேவிகள்சொன்ன வார்த்தைகளைக் கேட்டுச் சற்றுப்போது திகைத்து எழுந்தருளியிருந்து,பெரியவித்வானுகையாலும் திருவம்ஶப்ரஹாவத்தாலும் அஸூயையால்வந்ததிருவுள்ளத்தின்கலக்கந்தீர்ந்து தெளிந்துவந்து தேவிகளைப்பார்த்து 'நீ சொன்னதெல்லாம் ஒக்கும்;நாம் தப்புச்செய்தோம்;இனிமேல்செய்யவடுக்குமதெது?' என்ன, தேவிகளும் 'ஆற்றிலே கெடுத்துக் குளத்திலே தேடாதே, கெடுத்தவிடத்தே தேடிக்கொள்ளீர்' என்ன, தோழப்பரும் 'அவ தென்?' என்ன, தேவிகளும் 'பரமதயாளுவான நம்பிள்ளைதிருவடிகளிலே சென்று ஸேவித்து அபராதக்ஷாமணம் பண்ணிக்கொண்டு அவர் க்ருபை பண்ணியருள ஈடேறீர்' என்ன, தோழப்பரும் 'அவரைப் பெருமாளுடைய பெருந்திருவோலக்கத்திலே பரிபவித்து, இப்போது அவர்ஸந்நிதியிலே போய்நிற்க வென்றால் எனக்கு லஜ்ஜாபயங்கள் அநுவர்த்தியாநின்றது; நீ கூடவந்து க்ஷமிப்பிக்க வேணும்' என்ன, தேவிகளும் தோழப்பர்சொல்லும்வார்த்தையைக் கேட்டு

(க) "పద్మకోటిశతేనాపి నక్షమామికదాచన."

'அப்படியே செய்கிறேன்' என்று கடுகவெழுந்திருந்து அவரையுங்கூட்டிக்கொண்டு நம்பிள்ளை திருமாளிகைக்கு எழுந்தருளுவதாகப் புறப்பட்டவளவிலே,

நம்பிள்ளைசெய்தபடி:—கோயிலிலும் எழுந்தருளினபின்பு முதலிகளெல்லாரையும் அனுப்பியருளி, பகலெல்லாம் அமுதுசெய்தருளாமல் தம்திருமாளிகைக்குள்ளேயெழுந்தருளியிருந்து ஸாயங்காலமானவாறே ஆவஶ்யககர்மத்தைச்செய்தருளி ஒற்றைத்திருப்பரியட்டத்துடனேமுட்டாக்கிட்டுக்கொண்டு தாம்ஒருவருமேஎழுந்தருளிக் கந்தாடைத்தோழப்பர் திருமாளிகைவாசலிலே கைப்புடையிலேவந்து கண்வளர்ந்தருள, தோழப்பரும் தேவிகளுமாகத் திருவிளக்கையேற்றிக்கொண்டு பிள்ளைதிருமாளிகைக்குளெழுந்தருளுவதாகத் திருமாளிகைவாசலிலே புறப்பட்டவளவிலே, திருவிளக்கொளியாலேகைப்புடையிலே ஒருவெள்ளைகிடக்கிறதைக் கண்டு, தோழப்பர் 'இங்குஆர் கிடக்கிறார்?' என்றுகேட்க, பிள்ளையும் 'அடியேன் திருக்கலிகன்றிதாஸன்' என்ன, அவ்வளவிலே, தோழப்பர் 'இதென்!' என்று திகைத்து, பிள்ளையைப் பார்த்து 'நாம் மஹாதேஜஸ்வீ; நம்மை நம்பெருமாள்திருவோலக்கத்திலே பரிபவிக்கலாவதென்? என்கிற கோபாதிஶயத்தாலே நம்முடைய வாசலிலே வந்து மௌர்க்யம்செய்வதாகக் கிடக்கிறீரோ?' என்ன, நம்பிள்ளையும் தோழப்பரைக் குறித்து 'அடியேன் அப்படிசெய்ய வரவில்லை' என்ன, 'ஆகில், இங்கு வந்து கிடப்பானென்?' என்று தோழப்பர்கேட்க, பிள்ளை அருளிச்செய்தபடி:—'பெரியபெருமாள் ஸந்நிதியிலே முதலியாண்டான்திருப்பேரனான தேவரீர் திருவுள்ளங்கலங்கும்படி வர்த்தித்த மஹாபாபியான அடியேனுக்குத் தேவரீர் திருமாளிகைவாசலல்லது புகுவாசல் மாண்டு வந்து கிடக்கிறேன்' என்ன,

இவரைஅநுவர்த்திப்பதாகப்புறப்பட்டுவந்துநிற்கிற தோழப்பர் பிள்ளை கண்வளர்ந்தருளுகிற நைந்யத்தைக் கண்டு, அவருடைய நைச்ய வார்த்தைகளையும் கேட்டு 'இதொரு அதிகார மிருந்தபடியென்!' என்று போரவித்தராய்ப் பிள்ளையை வாரியெடுத்து அணைத்துக்கொண்டு 'இத்தனைநாளும் சிறிதுபேருக்கு ஆசார்யரென்றிருந்தேன்; இப்போது லோகத்துக்கெல்லாம் நீரே ஆசார்யராகைக்கு ப்ராப்தரென்று அறிந்தேன்' என்று தோழப்பர் உகந்து 'லோகாசார்யர்' என்று பிள்ளைக்குத் திருநாமஞ்சாத்தியருளித் தம்முடைய திருமாளிகையிற்கொண்டு புக்குத் தாமும் தேவிகளுமாகப் பிள்ளையை அநேகமாக அநுவர்த்தித்து அவர்திருவுள்ளத்தை மிகவும்உகப்பித்து, தமக்கு வேண்டும் அர்த்தவிஶேஷங்களெல்லாங் கேட்டுக்கொண்டு பிள்ளைதிருவடிகளிலே ப்ரவணராய் க்ருதார்த்தராயருளினார்.

இப்படி நம்பிள்ளை மஹாவைபவமுடையராய் வாழ்ந்தருளுமதுகண்டு நஞ்சீயர்செய்தது:—அவர்தாம் ஸ்ரீமானாய் நூறுதிருநக்ஷத்ரம் எழுந்தருளியிருந்து அந்திமதஶையிலே திருமேனியிலே நோவுசாத்திக் கண்வளர்ந்தருள, சீயர் ஶிஷ்யரான குட்டிக்குறியினையாழ்வார் சீயரைப்பார்த்து 'த்வயத்தை அநுஸந்தித்தா லாகாதோ?' என்ன, நஞ்சீயரான பெரியசீயர் அவரைக்குறித்து 'அதுஎன்? உனக்குவேண்டாதே எனக்கு இப்போதாக வேண்டுகிற தென்? நடையாடித்திரிவார்க்கு வேண்டாதே கிடக்கைப்பட்டார்க்கு வேண்டியோ

த்வய மிருப்பது?'என்ன, அவரும் நிருத்தரராய் லஜ்ஜிதராளுரிறே; இத்தால், ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு த்வயம் ஸதாநுஸந்தேய மென்றபடி.

இத்தைக் கேட்டுத் தெற்காழ்வார்பட்டர், சீயர்ஸ்ரீபாதத்திலே சென்று ஸேவித்து 'உமக்குச் செய்யவேண்டுவ தென்?' என்று கேட்டருள, சீயரும் 'பெரியபெருமாள் ஸர்வஸ்வதாநம்பண்ண அநுபவிக்கவேண்டியிராநின்றது' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, தெற்காழ்வார்பட்டரும் இத்தைத் திருமாலை தந்தபெருமாளுக்கு அறிவிக்க, அவரும் இத்தைப் பெருமாளுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்ய, பெருமாளும் புறப்பட்டருளி மடத்துவாசலிலே சென்று சேலையைக்களைந்து சீயரை அநுபவிப்பித்தருள, சீயரும் அநுபவித்து ஹ்ருஷ்டராய்ப் பிள்ளைதொடக்கமான முதலிகளைக்குறித்து 'பெருமாள் எனக்கு ஸர்வஸ்வதாநம் பண்ணியருளினூர்; நாம் உங்களுக்கு ஸர்வஸ்வதாநம் பண்ணுவதாக ஒருப்பட்டோம்; அபேக்ஷையுடையார் உடையபடியே அபேக்ஷித்துக்கொள்ளுங்கோள்' என்று அருளிச்செய்ய, பிள்ளையும் 'அடியேனுக்குத் தஞ்சமாயிருப்பதொரு வார்த்தை அருளிச்செய்யவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, சீயரும் 'மணக்கோலத்திலே முள்ளைத்தெளிப்பாரைப்போலே இப்போது தஞ்சமாகக் கேட்பது ஒருவார்த்தை யுண்டோ?' என்று பிள்ளைக்கு அருளிச்செய்த வார்த்தை;—'ஆத்மவிநியோகம் ஈஸ்வர னென்றிராதே, ஈஸ்வரவிநியோகம் ஆத்மா என்றிரும்' என்று அருளிச்செய்ய, அதில் பிள்ளைதிருவுள்ளம் ப்ரஸந்நமாகாமையாலே பேசாதே நிற்க, சீயரும் 'உம்முடைய நினைவு எது? சொல்லிக்காணீர்' என்ன, பிள்ளையும் 'ஒருஸ்ரீவைஷ்ணவர் பரமபதத்திற்கு எழுந்தருளினல் இங்குஇருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் என்ன நினைத்திருக்கக்கடவர்?'என்ன, சீயரும் 'அது அதிகாராநுகுணமாகவன்றோ இருப்பது? த்ருப்தனுகில் ஆர்த்த ஞகிறுன்; ஆர்த்தனுகில் த்ருப்த ஞகிறுன்'என்று அருளிச்செய்தருளி, பின்னையும் பிள்ளையைக்குறித்து 'ஜ்ஞாநகார்யத்தில் உமக்குக் கர்த்தவ்யமில்லை; பெருமாளுக்கு உகப்பாக முதலிகளையுங் கூட்டிக்கொண்டு தர்ஶநார்த்தம் நிர்வஹித்துப் போரீர்' என்று அருளிச்செய்து, 'வாரீர் பிள்ளாய்! பட்டர் அடியேனுக்கு ஹிதோபதேஶஞ் செய்து 'வேதாந்தி யென்கிற பேரையுடையோம், நம்பக்கல் ஆஶ்ரயித்தோம், பஹுத்ரவ்யத்தை ஆசார்யதக்ஷிணையாகக் கொடுத்தோம்' என்று இறுமாந்திராதே எம்பெருமானூர் திருவடிகளே தஞ்ச மென்றிரும்' என்று அருளிச்செய்தார்; நீரும் அப்படியே 'லோகாசார்யரென்கிற பேரை யுடையோம், அருளிச்செயல்நாலாயிரத்திற்கும் பொருள்சொல்லவல்லோம், ஸ்ரீபாஷ்யத்திற்கும் ப்ரவர்த்தகர்' என்று மேன்மையை நினைந்திராதே எம்பெருமானூர்திருவடிகளே தஞ்சமென்றிரும்'என்று அருளிச்செய்து, பிள்ளைமுதலான முதலிகளை க்ஷமைகொண்டு தீர்த்தங்கொண்டு அமுதுசெய்தருளப்பண்ணி, கோயிலுக்குநேரே பகவத்ஸேநாபதிசீயர்மடியிலே திருமுடியும், பின்பழகியபெருமாள்சீயர்மடியிலே திருவடிகளுமாகக்கண்வளர்ந்தருளிப் பட்டர்திருவடிகளை த்யாநித்துக்கொண்டுதிருநாட்டுக்கு எழுந்தருளினூர். பிள்ளையும், ஆசார்யவிஶ்லேஷத்தைஸஹிக்கமாட்டாதே *மல்குநீர்க்கண்ணொடுமையலுற்றுக்லேஶித்தருள முதலிகளும் 'தேவரீர் இங்ஙனே ஶோகிக்கக்கூடுமோ?' என்ன, பிள்ளையும் தம்மிலே

தேறிநின்று, பெருமாள்சாத்திக்களைந்துவரவிட்டருளின திருமாலையையும் திருப்பரியட்டங்களேயும் கொண்டு கோயிலனைத்துக்கொத்தும் வந்து ஸேவிக்க, யதிஸம்ஸ்காரவிதியால் ப்ரஹ்மமேதவிதியடங்கச்செய்து சீயரை அதிஸம்ப்ரமத்துடனே ஸம்ஸ்கரித்துக்கிைத்துப் பள்ளிபடுத்தருளி,பின்புண்டான க்ருத்யங்களையெல்லாஞ் செய்து சீயருக்குச் சீர்மையுடன் திருவத்யயநமும் நடத்தியருளினர்கள்.

அந்திமதசையில் ஈஶ்வரன்தானே விஷயீகரித்தெழுந்தருளி ஸர்வஸ்வதாநம்பண்ணப்பெற்ற தன்னேற்றமும்,நூறுஉரு திருவாய்மொழிக்கு அர்த்தமருளிச்செய்து நிர்வஹித்தருளி ஶதாபிஷேகம்பண்ணப்பெற்ற தன்னேற்றமும், ஆசார்யாநுவர்த்தநப்ரதிபந்தகங்களான களத்ர புத்ர க்ஷேத்ர மித்ர தநதேஶ வாஸங்களை நேராகநிவர்த்தித்து ஆசார்யன் எழுந்தருளியிருந்த தேஶமே பரமப்ராப்யமென்று எழுந்தருளிவந்து தம்ஸர்வஸ்வத்தையும் அத்தலைக்கே ஶேஷமாக்கித் தத்கைங்கர்யமே யாத்ரையாய் அதுவே ஸத்தாதாரகமாகப்பெற்ற தன்னேற்றமும் இவரொருவர்க்குமே யுள்ள தொன்றிறே.

நஞ்சீயர்திருநக்ஷத்ரம், பங்குனியில் உத்திரம்.

அவர் தனியன் - (க) "நமோவேதாந்தவேத்யாய ஜகந்மங்களஹேதவே - யஸ்யவாகம்ருதாஸார பூரிதம்புவநத்ரயம்," "யத்வசஸ்ஸகலம்ஶாஸ்த்ரம் யத்க்ரியாவைதிகோவிதி: - யத்கடாக்ஷாஜகத்ரக்ஷா தம்வந்தேமாதவம்முநிம்."

இதில் பெருமாள் இரங்கின ஸர்வஸ்வதாநம் - மறைவுஅறத் திருமேனி காட்டுகை; நஞ்சீயர்பண்ணின ஸர்வஸ்வதாநம்-மறைவுஅறச் சரமார்த்த விஶேஷங்களை வெளியிடுகை. ஆத்மவிநியோகம் ஈஶ்வரனென்றிராமைக்கு அடி, பலித்வாபிமாநித்வமில்லாமை; ஈஶ்வரவிநியோகம் ஆத்மாவென்றிருக்கைக்கு அடி, பலியுமாய் அபிமாநியுமான ஶேஷிக்கு இஷ்டவிநியோகார்ஹனாகை. ஆர்த்தனாகில் த்ருப்தனாகையாவது - ததீயவிஶ்லேஷத்தில் ஶரீரவிஶ்லேஷம் பிறக்கும்படியான பரமார்த்தி வினையில் இப்போதே ஸம்ஶ்லேஷிக்கவன்றோ போகிறோமென்று த்ருப்தி பிறக்கை; த்ருப்தனாகில் ஆர்த்தனாகையாவது - ததீயரை விஶ்லேஷித்தும் ஶரீரவிஶ்லேஷம்பிறக்கும்படி அதிஶயித்த ஆர்த்தியின்றியே ஸ்வஶரீரவிஶ்லேஷத்தளவும் பொறுக்கும்படியான ஆர்த்தி அநுவர்த்திக்க த்ருப்தியுண்டாய் 'இப்போது உசாத்துணை இழந்தோம்' என்னுமளவேயாகை யென்றபடி.

பிள்ளையும், இவ்வர்த்தத்தைக்கேட்டு அநுஷ்டாநபர்யந்தமாகக் கண்டருளினர்; எங்ஙனே யென்னில்:— அம்மங்கியம்மாள் பரமபதத்திற்கு எழுந்தருளும்போது பிள்ளை அவர்திருமாளிகையேற எழுந்தருள,அம்மாள்தேவிகள் ப்ரஸந்நையாயிருக்கக் கண்டு,ஸ்ரீபாதத்துமுதலிகள்'இதற்குஅடிஎன்?'என்று பிள்ளையைக் கேட்க,பிள்ளையும் 'தேவிகள்விஷயத்தில் இதற்குமுன்பு அம்மாள் பண்ணின விரோதமுண்டாகிலிறே அவர்பேற்றுக்கு இவர்வெறுப்பது' என்று

(க) "నమోవేదాన్తవేద్యాయ జగన్మఙ్గళహేతవే। యస్యవాగమృతాసార పూరితం భువనత్రయం॥ యద్వచస్సకలంశాస్త్రం యత్క్రియావైదికోవిధిః। యత్కటాక్షోజగద్రక్షా తంవన్దేమాధవంమునిం॥"

அருளினார். தம்முடைய ஸ்ரீபாதத்து முதலிகளில் ஒருவர் திருநாட்டுக்கு எழுந்தருள, தத்பார்யாபுத்ராதிகள் வந்து தம் ஸ்ரீபாதத்திலே விழுந்து அழ, 'இதற்கு அடி என்?' என்று முதலிகள் கேட்க, பிள்ளையும் 'பெறுகிற தேசம் கொந்தளிக்கிறபடி கண்டால் இழக்கும் தேசம் எப்பாடுபடக்கடவதோ?' என்று அருளினார்; ஆகையால், ஸத்வஸ்துவை இழந்த தேசம் கையெடுத்துக் கூப்பிடச் சொல்லவேண்டாவிறே யென்று கருத்து.

நம்பிள்ளையும், ஸ்ரீபாதத்து முதலிகளும் திருவெள்ளறை நாச்சியாரை ஸேவித்து மீண்டு கோயிலுக்கு எழுந்தருளாநிற்கச்செய்தே, திருக்காவேரி இருகரையும் ஒத்து அதிஸம்ப்ரமாய் நாநாவர்த்தஸங்க்ஷாகுலமாய்த் * தடவரை யதிரத் தரணிவிண்டிடியத் தலைப்பற்றிக் கரைமரஞ்சாடிக் கடலினைக்கலங்கக் கடுத்திழி கங்கைபோலே புங்காநுபுங்கமாக ப்ரவஹியாநிற்க, ஓடம்கிடையாதபடியாலே ஒருதாழியிலே எழுந்தருள, நட்டாற்றிலே சென்றவாறே, போதும் அஸ்தமித்து மழையுமிருட்டுமாய் அக்கரை இக்கரை முன்னடி தெரியாமே திக்விப்ரமம்பிறந்து தாழி அமிழத் தேட, இந்த அவஸ்தையில் 'நாலிரண்டுபேர் தாழியை விட்டால் கரையிலே யேறலாம்; ஒருவரும் விடாதிருக்கில் நம்பிள்ளைமுதலாக எல்லாரும் அமிழ்ந்து தட்டுப்பட்டுப்போகிறது' என்று தாழிக்காரன் கூப்பிட அவ்வளவிலும் நட்டாறாகையாலும், பயாதிஸயத்தாலும் ஒருவரும் அதற்குஇசைந்து விட்டார்களில்லை; அவ்வளவிலே, ஒருஸாத்விகையான அம்மையார் தாழிவிடுகிறவனைப்பார்த்து 'நூறுபிராயம் புகுவாய்;*உலகங்கட்கெல்லாம்ஒருயிரான நம்பிள்ளையைப் பேணிக்கொண்டு கரையிலே விடு' என்று அவனை ஆஸீர்வதித்து அந்தகாரத்தையும் பாராமல் ஆற்றிலேவிழுந்தாள்; அவ்வளவுகொண்டு தாழி கரையிலேபோக, பிள்ளையும் அக்கரையேறி 'ஓர் ஆத்மா தட்டுப்பட்டுப்போச்சுதே!' என்று பலகாலும் அருளிச்செய்து வ்யாகுலசித்தராயிருக்கிறவளவிலே, அப்போது அம்மையார் நாலடிவிட்டுப்போனவளவிலே ஒருதிடர் ஸந்திக்க அதிலே தரித்து நின்று, இராக்குரலாகையாலும் கரை ஆஸந்நமாகையாலும் ஸ்வாசார்யரான நம்பிள்ளை வ்யாகுலப்பட்டுஅருளிச்செய்கிற வார்த்தையைக் கேட்டு 'ஸ்வாமீ! தேவரீர் வ்யாகுலப்பட்டருளவேண்டா; அடியேன் இங்கே இருக்கிறேன்' என்று குரல்காட்ட, பிள்ளையும் 'திடர்கள் மரங்கள் ஸந்தித்ததாகக்கூடும்' என்று திருவுள்ளம்பற்றித் தாழிக்காரனையிட்டு அவளையும் அக்கரையிலே அழைப்பித்துக்கொள்ள, அவளும் வந்து பிள்ளைதிருவடிகளிலே ஸேவித்து, ஆசார்யனையல்லது ரக்ஷகாந்தரம் அறியாதவளாகையாலே 'அடியாள் ஆற்றிலே ஒழுகிப்போகிறபோதும் தேவரீர் அங்கே ஒருகோரைமேடாய் வந்து ரக்ஷித்தருளிற்றே!' என்று கேட்க, பிள்ளையும் 'உம்முடைய விஸ்வாஸமிதுவானபின்பு அதுவும் அப்படியாகாதோ?' என்றுஅருளினார்; இத்தால், ஸ்வஸரீரஅர்த்தப்ராணன்களை அழியமாறியாகிலும் ஆசார்யனைப் பேணவேணுமென்னும் நிஷ்டை யுண்டாகவே, ஈஸ்வரன் அவனைப் பேணி ரக்ஷிக்குமென்னுமது சொல்லவேண்டாவிறே.

அநந்தரம் பிள்ளையும் முதலிகளுமாகக் கோயிலிலே எழுந்தருளியிருந்து தர்ஸநம்நிர்வஹித்துக்கொண்டு வாழ்ந்தருளுகிறகாலத்திலே, நம்பிள்ளை ஸ்ரீபாத

த்திலே ஆஶ்ரயித்திருப்பாளொரு அம்மையாருக்குத் திருமாளிகைக்கு அருகே ஒருகோல்துறைநிலமுண்டாய் அதிலேகுடியாயிருக்கும்; அவளுக்கு ஸப்ரஹ்மசாரியாயிருப்பாரொரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர் 'பிள்ளைதிருமாளிகை நெருக்கமாயிருக்கிறது; இந்த ஒருகோல்துறையை ஆசார்யருக்கு ஸமர்ப்பியும்' என்று அம்மையாருக்குப் பலகாலும் அருளிச்செய்ய, அவளும்'கோயிலிலே ஒருகோல்துறை ஆருக்குக் கிடைக்கும்? நான் திருவடிசாருந்தனையும் கொடேன்' என்ன, ஸ்ரீவைஷ்ணவரும் இந்தவிஶேஷத்தைப் பிள்ளைக்கு விண்ணப்பஞ்செய்ய, பிள்ளையும் அம்மையாரை அழைத்தருளி 'உனக்கு ஒருஶரீரத்திற்குச் சற்றிடமன்றோ வேண்டுவது? முதலிகள் எழுந்தருளியிருக்க நெருக்கமாயிருக்கிறது; உன் ஒருகோல்துறையையும் நமக்குத் தரவேணும்' என்ன, அம்மையாரும் 'அப்படியே செய்கிறேன்; தேவரீர் பரமபதத்திலே அடியேனுக்கு ஒருகோல்துறை தந்தருளவேணும்' என்ன, 'அதற்கு ஸ்ரீவைகுண்டநாதனன்றோ கடவன்! அவனுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்துகொண்டு தருகிறோம்' என்று அருளிச்செய்ய, அவளும் 'அடியேன் ஸாது; அதிலே பெண்பெண்டாட்டி; தருகிறோமென்ற வார்த்தையால் போராது; எழுதி எழுத்திட்டுத் தரவேணும்' என்ன, பிள்ளையும் 'இப்படியுங் கேட்பதே!' என்று திருவுள்ளம் உகந்து 'இன்னவருஷம் இன்னமாஸம் இத்தனையாந்தேதி இந்தஅம்மையாருக்குத் திருக்கலிகன்றிதாஸன் பரமபதத்திலே ஒருகோல்துறை எழுதிக்கொடுத்தேன்; அகிலலோகஸ்வாமியும் அஸ்மத்ஸ்வாமியுமான ஸ்ரீவைகுண்டநாதன் க்ரயஞ் செலுத்திக் கொடுத்தருளவேணும்' என்று ஶாஸநமெழுதித் தம்முடைய திருவெழுத்துச்சாத்திக் கொடுத்தருளினார். அம்மையாரும் திருமுகத்தை ப்ரஸாதஹித்து ப்ரீதியுடனே வாங்கிக்கொண்டு தீர்த்தப்ரஸாதங்களும் ஸ்வீகரித்து, அன்றும் மற்றைநாளும் பிள்ளையை ஸேவித்துக்கொண்டிருந்து, மூன்றாம்நாள் பரமபதத்திலே சென்றாள்; இத்தால், 'ஆசார்யன் இரங்கி ப்ரஸாதித்ததொன்றையே தஞ்சமென்று இருக்கவேணும், உபயவிபூதியும் ஆசார்யனிட்ட வழக்காயிருக்கும்' என்று தோன்றாநின்றதிறே.

மஹாபாஷ்யபட்டர் பிள்ளையை 'சைதந்யவஸ்துவாயிருக்கிறஆத்மாவுக்கு ஶரீரவிஶ்லேஷம் பிறந்தால் பரமபதம் ஸித்தமென்று அறுதியிட்டிருக்கலாவது எவ்வர்த்தத்தாலே?' என்றுகேட்க,'ஸ்ரியஃபதியை உபாயோபேயமென்று அறுதியிட்டிருப்பது, நெடுங்காலம் இழந்துகிடந்த வஸ்துவைக் காட்டித்தந்த ஆசார்யன்பக்கலிலே கநக்க விஶ்வாஸமுண்டாயிருப்பது, அருளிச்செய்த ஸ்ரீபாஷ்யத்தின்படியே எம்பெருமானார்தர்ஶநமே ஸித்தாந்தமென்றிருப்பது, ஸ்ரீராமாயணத்தாலே பகவத்குணாநுஸந்தாநம்பண்ணுவது, ஆழ்வார்களருளிச்செயல்களாலே போதுபோக்குவது: ஶரீரவிஶ்லேஷம் பிறந்தால் ஸந்தேஹிக்கவேண்டா; * மீட்சியின்றி வைகுந்தமாநகர் மற்றது கையதுவே' என்று அருளினார்; ஆகையாலே, உபாயோபேயநிர்ணயமும், ஆசார்யவிஶ்வாஸமும், தர்ஶநவிஶ்வாஸமும், பகவத்கல்யாணகுணாநுபவபாரவஶ்யமும் உண்டாகவே ப்ராப்யஸித்தி யுண்டாமென்று உத்தர மருளிச்செய்தாராய்த்து.

நம்பிள்ளை ஸ்ரீபாதத்திலே பாண்டியநாட்டினின்றும் சில ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் வந்து கண்டு 'எங்களுக்குத் தஞ்சமாயிருப்பதொரு வார்த்தை அருளிச்

செய்யவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பிள்ளையும் 'கடற்கரைவெளி யை நினைத்திருங்கோள்' என்று அருளினார். அவர்களும் 'மணற்குன்றையும், நாவல்காட்டையும் நினைத்திருக்கவோ?' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பிள்ளை யும்*புன்முறுவல்செய்து அருளிச்செய்தபடி:—'சக்ரவர்த்தித்திருமகன் கடற் கரையிலே விட்டிருக்கச்செய்தே ஸ்ரீவாநரவீரர்கள் ராகவார்த்தே பராக்ராந்த ராய்த் தங்களையுபேக்ஷித்துப் பெருமாளையேநோக்கிக்கொண்டு கிடக்க, இவர் கள் கண்ணுறங்குந்தனையும் தான் உறங்கி, இவர்கள்கண்ணுறங்கினவாறே அம்பறுத்தூணியை முதுகிலேகட்டித் திருக்கையிலே பிடித்த ஶார்ங்கமும் திருச்சரமுமாய் இராமுற்றும் நோக்கின சக்ரவர்த்தித்திருமகனுடைய திரு வடிகளை தஞ்சமென் றிருங்கோள்'என்றருளினார்; ஆகையாலே,ஸ்வரக்ஷண சிந்தையற்று நியதனாகவே ஸர்வரக்ஷகன் கைக்கொண்டுரக்ஷிக்கு மென்கிறது.

பிள்ளையை ஒருவன் 'எம்பெருமானையொழிந்த தேவதாந்தரங்களை பஜிக்க லாகா தென்கிற நீங்கள் நித்யநைமித்திகாதிகளிலே அக்நீந்த்ராதி தேவதை களைப் பஜிப்பானென்? ஆலயங்களைப் பஜியாதொழிவா னென்?'என்ன,பிள்ளை யும் 'வாராய், அக்நிஹோத்ராக்நியை உபாஸித்தும் ஶ்மஶாநாக்நியை நிவர்த் தித்தும் போருகிறாப்போலே,இரண்டுக்கும் வாசி; எங்ஙனேயென்னில்:—நித் யாதிகளில் பகவத்ப்ரகாரபுத்யா பண்ணுகிற உபாஸநம் பகவதுபாஸநமே யாகவிஶேஷஶாஸ்த்ரம் விதிக்கையாலும்,ஆலயப்ரதிஷ்டைகளில் பராவரதத்வ வ்யத்யயம் பண்ணியிருக்கும் தாமஸபுருஷர்களாலே விருத்தாமமமந்த்ரதந் த்ரப்ரக்ரியையாலே ஸ்வதந்த்ரபுத்யாதேவதாந்தரங்கள் க்ருதப்ரதிஷ்டாகாரங் களாகையாலும்,இவ்விடத்திற்குப் பகவத்ப்ரகாரபுத்யாஉபாஸிக்க விதியில்லா மையாலும்; அதுவுமன்றியே, தேவதாந்தரவர்க்கந்தன்னில்தூரதோவர்ஜநீய த்வம் ருத்ரனுக்குமிகவும்உண்டிறே:எங்ஙனேயென்னில்;—ஸத்வகுணாத்யந்த விரோதியான தமோகுணப்ரசுரனாகையாலே, நித்யாதிகளைப்போலே ஆலயங் களிலும் பகவத்ப்ரகாரபுத்யா உபாஸிக்க லாகாது; த்யாஜ்யதயா ஜ்ஞாதவ்யங் களான பகவத்வ்யதிரிக்தவிஷயங்கள் ஸ்வீகாரத்திற்கு உடலாகவும், உபா தேயதயா ஜ்ஞாதவ்யமான பகவத்விஷயம் த்யாகத்திற்கு உடலாகவும் கடவ தோ?' என்று அருளிச்செய்தார்; ஆகையாலே, வேதாந்தவிஹித பகவத்ப்ர காரபூத ஆலயஸ்த அந்யதேவதா பஜநமும் அநர்த்தகர மென்கிறது.

நம்பிள்ளையை ஒருஸ்ரீவைஷ்ணவர் வந்து ஸேவித்து 'திருமேனி அற இளைத்திருந்தது' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பிள்ளையும் 'ஒன்று தேய்தல், ஒன்று வளருதலன்றோ?' என்று அருளினார்; இத்தால், ஜ்ஞாநபக்திவைரா க்யங்கள் வளர *நினைந்து நைந்துஉள்கரைந்துருகி ஶரீரம் தேயு மென்றபடி.

பிள்ளையை ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர் வந்து கண்டு 'ஆரோக்யமொன்று மில் லையோ?' என்று கேட்க, பிள்ளையும் 'யுத்தம்பண்ணப்போகிறோமோ? பெரு மாளை ஸேவித்திருக்கைக்குவேண்டும் ஆரோக்ய முண்டு; ஒருகுறையு மில்லை' என்றுஅருளினார்; ஆகையாலே, ஸ்ரீவைஷ்ணவனுக்கு ஆரோக்யாபேக்ஷை வேண்டா வென்கிறது.

நம்பிள்ளை திருமேனிநோவுசாத்தியிருந்தமை கேட்டு,ஒருஸ்ரீவைஷ்ணவர் சென்று ஸ்ரீபாதத்திலேஸேவித்துநோயைக்கண்டுவெறுக்க,பிள்ளையும்அவரை

க்குறித்து 'இஶ்ஶரீரத்தில் வந்த வ்யாதியை நல்விருந்து வந்ததாகக்காணும் நான் நினைத்திருப்பது' என்று அருளினார்; இத்தால், (க) "க்ருதக்ருத்யா×ப்ர தீக்ஷந்தே ம்ருத்யும்ப்ரியமிவாதிதிம்"என்கிற இதுவிறே திருவுள்ளக்கருத்து.

நம்பிள்ளை திருமேனியிலேநோவுசாத்தியெழுந்தருளியிருக்கச்செய்தே, பிள்ளையெங்களாழ்வாரும் அம்மங்கியம்மாளும் அறிவதாக எழுந்தருளி, எங்களாழ்வான்நியமநத்தாலே அம்மங்கியம்மாள் பிள்ளைபக்கல் பரிவாலே ஒருயந்த்ரத்தைத் திருக்கையிலேயிட்டுத் தொடப்புக, பிள்ளை திருமேனியை இருய்த்தருள, அவர்களும் விஷண்ணராய் 'உம்முடைய விஷயமாக நீர் ப்ர வர்த்திக்கிலன்றோ ஸ்வரூபஹாநி? உம்முடையவிஷயமாக நாங்கள் ப்ரவர்த் தித்தால் உமக்கு ஸ்வரூபஹாநி யில்லைகாணும்' என்று சிலவசநங்களைப் படிக்க, 'எனக்கும் போம்: சிலவசநங்களையன்றோ நீங்கள் விஶ்வஸித்திருக் கிறது? நானும் ஒருவசநத்தைத் தஞ்சமென்றிருப்பன் காணுங்கோள்'என்ன, அவர்களும், 'அதுவென்? சொல்லிக்காணீர்' என்ன, பிள்ளையும் 'சீயர் தம் சாமதஶையிலே த்வயமொழிந்த மந்த்ரங்களோடு ஶிவபஞ்சாக்ஷரம்முதலான க்ஷுத்ரமந்த்ரங்களோடு ஒருவாசியில்லை யென் றருளினர்' என்ன, அவர்க ளும் 'பிள்ளை! திருமந்த்ரம் செய்வதென்?' என்ன, பிள்ளையும் 'அதுதான் செய்வதென்? விவரண விவரணீயாவேந த்வயார்த்தமதம்' என்ன,அவர்களும் 'ஆகில், த்வயத்தைக்கொண்டு செய்யக் குறை என்?' என்ன, இவரும் 'விடா ய்த்தவன் *விலவறத் தண்ணீர்குடிக்குமாபோலே யிருப்பதொன்றிறே யிது; ஆகையாலே, ஸ்வவ்யாதிஶாந்த்யர்த்தமான ப்ரபதநமும் ஸ்வரூபஹாநி: பர விஷயவ்யாதிஶாந்த்யர்த்த ப்ரபதநமும் ஸ்வரூபஹாநி; எங்ஙனே யென்னில்:- ஸ்வவிஷயமாக ப்ரவர்த்திக்கில் ஸ்வஸ்வரூபபாரதந்த்ர்ய தூஷணமாயித்தனை; பரவிஷயமாக ப்ரவர்த்திக்கில் பரஜ்ஞாநபரஶக்திகளுக்குத் தூஷணமாம்' என்று அருளினர்; ஆகையால், தொடக்குழையும் பூப்போலே மந்த்ராந்தர ஸ்பர்ஶம் பொறாத த்வயைகநிஷ்டாதிஶயமும், த்வயத்தை மற்றொன்றுக்கும் ஸாதநமாக்கிப் பிசக்கி முசிக்கப் பெறாமையும், ஸ்வபரவிஷயவ்யாதிஶாந்த்யர் த்தப்ரபதநதோஷவிஶேஷமும் சொல்லப்பட்டதிறே.

அநந்தரம் பிள்ளைக்குத் திருமேனிவாட்டந் தீர்ந்து பண்டுபோலே ஆரோக்யமுண்டாய் ஸ்ரீபாதத்தில் முதலிகளுக்குத் தர்ஶநதாத்பர்யங்களை ப்ரஸாதித்துக்கொண்டு ஸுகமேஎழுந்தருளியிருக்கும் நாளிலே, கூரத்தாழ் வானுடைய திருப்பேரனரான நடுவில்திருவீதிப்பிள்ளைபட்டர், நம்பிள்ளை யுடைய ஜ்ஞாநபக்திவைராக்யங்களையும், பாகவதஸம்ருத்தியையும், லோக பரிக்ரஹத்தையும், ஶிஷ்யஸம்பத்தையும் கண்டு பொறுக்கமாட்டாமல் கடி கடி யென்றுகொண்டு போருவாராயிருப்பர். அக்காலத்தில் அந்தப் பட்டர் ராஜாஸ்தாநத்திற்கு எழுந்தருளாநிற்க, வழியிலே பின்பழகியபெருமாள்சீய ரைக் கண்டு'சீயா! நாம் ராஜகோஷ்டிக்குப் போகிறோம்; கூடவாரும்' என்று அழைக்க, இவரும் 'நம் பரமாசார்ய வம்ஶ்யரன்றோ?' என்று பட்டருடனே ராஜாஸ்தாநத்தேற எழுந்தருள, ராஜாவும் பட்டரை எதிர்கொண்டு பஹு மாநம்பண்ணி ஆஸநத்திலே எழுந்தருளுவித்து ஸேவித்துக்கொண்டு பெரிய

(க) "க்ருதக்ருத்யா:ப்ரதீக்ஷந்தே ம்ருத்யும் ப்ரியமிவாதிதிம்."

திருவோலக்கமாகவிருந்து, தான் பஹுச்ருதனுகையாலும் வ்யுத்பந்நனுகையாலும் பட்டருடையவைதுஷ்யமோதநார்த்தமாக 'பட்டரே! (க) "ஆத்மாநம் மாநுஷம்மந்யே ராமந்தஸரதாத்மஜம்" என்று பரத்வந்தோன்ருமல் வர்த்திக்கிற பெருமாள் ஜடாயுவைக்குறித்து (உ) "மச்சலோகாநநுத்தமாந்" என்று மோக்ஷங்கொடுத்தபடி எங்ஙனே?' என்றுகேட்க, பட்டரும் அதற்கு உத்தரமருளிச்செய்யச் சிறிதுவிசாரிக்கவேண்டியிருக்க, அவ்வளவிலே ராஜாவுக்கு வேறே பராக்காக, பட்டரும் சீயரைப்பார்த்து 'சீயா! பிள்ளை பெரியவுடையாருக்குப் பெருமாள்மோக்ஷங்கொடுத்தருளினதை எப்படி நிர்வஹிப்பர்?' என்ன, சீயரும் (ங) "ஸத்யேநலோகாந்ஜயதி" என்ற ஶ்லோகங்கொண்டு நிர்வஹித்தருளுவர்' என்ன, பட்டரும் 'ஆமோ!' என்று அத்தைத் திருவுள்ளத்திலே யோஜித்து 'ஒக்கும்' என்று எழுந்தருளியிருக்க, ராஜாவும் அபிமுகமாகத் திரும்பி 'பட்டரே! நாம்கேட்டதற்கு உத்தரம் அருளிச்செய்தீரில்லையே!' என்ன, பட்டரும் 'நீர் பராக்கடித்திருக்க, நான்சொல்லலாவதொரு அர்த்தமுண்டோ? ஸமாஹிதமநாவாய்க் கேளீர்' என்று '(ச) "ஸத்யேநலோகாந்ஜயதி தீநாந்தாநேநராகவஃ - குரூந்ஶுஶ்ரூஷயாவீரோ தநுஷாயுதிஶாத்ரவாந்" என்கிற ஶ்லோகத்தைப் பட்டர் அருளிச்செய்ய, ராஜா கேட்டு ஸுதராம் ப்ரீதனாய் 'தேவரீர் அருளிச்செய்தது ஒக்கும்' என்று ஶிரஃகம்பம்பண்ணி வணங்கி அடிக்கடி கொண்டாடி, அநர்க்கங்களான அநேகஆபரணங்களும் அநேகவஸ்த்ரங்களும் பஹுதநங்களும் எல்லாவற்றையும் கொடுத்துப் பஹுமதித்து, தான் நிருத்தரனாய்ப் பட்டர்திருவடிகளிலேவிழுந்துஸேவித்து 'கோயிலேற எழுந்தருளும்' என்று ஸத்கரித்து விட, பட்டரும், ராஜாகொடுத்த வஸ்த்ர பூஷணங்களையும் தநங்களையும் அங்கீகரித்து, அங்கிலும் புறப்பட்டுச் சீயர் திருக்கையைப்பிடித்துக்கொண்டு 'சீயரே! என்னையும் இந்தத்தநத்தையும் பிள்ளைதிருவடிகளிலே கொண்டுபோய்க் காட்டிக்கொடும்' என்று போரஆர்த்தியோடே அநுவர்த்தித்துச் சொல்ல, சீயரும் பட்டர் அருளிச்செய்தபடியே பிள்ளைகோஷ்டியிலே கொண்டுபோய்க் காட்டிக்கொடுக்க, பிள்ளையும் தம்பரமாசார்யவம்ஶ்யரான நடுவில்திருவீதிப்பிள்ளையை ஸேவித்து மிகவும் ஆதரித்து 'இது ஏது ஐயா?' என்று கேட்டருள, பட்டரும் பிள்ளை திருமுகமண்டலத்தைப் பார்த்து 'தேவரீருடைய திவ்யஸூக்தியில் பதினுயிரங்கோடியிலே ஒன்றுக்குப்பெற்ற தநம் இது; ஆகையாலே, அடியேனையும் இந்தத்ரவ்யங்களையும் அங்கீகரித்தருளவேணும்' என்ன, பிள்ளையும் 'ஆகிறது என்? கூரத்தாழ்வான்திருப்பேரனுரான நீர் இப்படிசெய்ய ப்ராப்தமன்றுகாணும்' என்ன, பட்டரும் 'நித்யஸம்ஸாரியான ராஜா தேவரீருடையதிவ்யஸூக்தியிலே சிந்தின சொல்லுக்குத் தோற்றுக் கொடுத்த கொடை இது; ஆனபின்பு, கூரத்தாழ்வான்குடல்துடக்கிற் பிறந்த அடியேன் அந்தப்ரஸாவத்திற்குத் தகுதியாகத் தேவரீருக்கு ஸமர்ப்பிக்கலாவது ஒன்றுமில்லையேயாகிலும், அசலகத்தேயிருந்தும் இத்தனைநாள் தேவரீர் திருவடிகளை இழந்துகிடந்தமாத்ர மன்றிக்கே

(க) "ఆత్మానం మానుషం మన్యే రామం దశరథాత్మజం." (உ) "గచ్ఛ లోకాననుత్తమాన్." (ங) "సత్యేన లోకాన్ జయతి." (ச) "సత్యేన లోకాన్ జయతి దీనాన్ దానేన రాఘవః । గురూన్ శుశ్రూషయా వీరో ధనుషా యుధి శాత్రవాన్."

தேவரீர்வைபவத்தைக் கண்டு (க) "அஸூயாப்ரஸவபூ:" என்கிறபடியே அஸூயையபண்ணித் திரிந்த இவ்வாத்மாவைத் தேவரீருக்கு ஸமர்ப்பிக்கையல்லது வேறே எனக்கு ஒருகைம்முதலில்லை; ஆகையாலே,அடியேனை அவஶ்யம் அங்கீகரித்தருளவேணும்' என்று கண்ணுங்கண்ணீருமாய்க்கொண்டு பிள்ளைதிருவடிகளிலேஸேவித்துக்கிடக்க, பிள்ளையும் பட்டரைவாரியெடுத்து அணைத்துக்கொண்டு விஶேஷகடாக்ஷஞ் செய்தருளி, தம்திருவுள்ளத்திலே தேங்கிக்கிடக்கிற அர்த்தவிஶேஷங்களெல்லாவற்றையும் ஒன்றுந்தப்பாமல் இவர்க்கு ப்ரஸாதித்தருள,பட்டரும் க்ருதார்த்தராய்ஒருக்ஷணமும்பிரியாமல் பிள்ளைஸந்நிதியிலே ஸதாநுபவம்பண்ணிக்கொண்டு ஸேவித்துக்கொண்டு ஸந்துஷ்டராய் எழுந்தருளியிருந்தார்.

அக்காலத்திலே பட்டருக்கு ஒருரு திருவாய்மொழிக்கு அர்த்தம் ப்ரஸாதித்தருள, பட்டரும் பிள்ளை அருளிச்செய்தது ஒன்றுந் தப்பாமல் பதருமல்கேட்டுத்தரித்து இராமுற்ற எழுதித் தலைக்கட்டினவாறே, பட்டர் தாம் எழுதின க்ரந்தங்களைப் பிள்ளைஸந்நிதியிலேகொண்டுபோய் வைக்க, பிள்ளையும்'இதுஎன்?' என்றுகேட்க, பட்டரும்'தேவரீர் இந்தஉரு திருவாய்மொழிக்கு நிர்வஹித்த கட்டளை' என்ன, பிள்ளையும் 'ஆமோ!' என்று க்ரந்தங்களை அவிழ்த்துப் பார்த்தவளவில் ஸபாதலக்ஷம்க்ரந்தமாய்மஹாபாரதஸங்க்யையாயிருக்க, அத்தைக்கண்டு பிள்ளை பெருக்கவ்யாகுலப்பட்டுப் பட்டரைப்பார்த்து'நம்முடைய அநுமதியின்றிக்கே நாட்டுக்குப் பாட்டுரையாம்படி நீர்நினைத்தபடியே திருவாய்மொழியை வெளியிடுவானென்?'என்ன, பட்டரும்'தேவரீர்அருளிச்செய்த திவ்யஸூக்தியை எழுதினேன்;அதொழியக் கால் கொம்பு சுழிவற எழுதினதுஉண்டாகில் பார்த்தருளவேணும்' என்ன, பிள்ளை பட்டரைப்பார்த்து 'வாரீர்! திருவாய்மொழிநிமித்தமாக நாம் வாக்காலே சொன்னத்தைஎழுதினீராகில், நம்முடைய சித்தஸ்தமானபொருளை எழுதப்பெற்றீரோ?' என்று வெறுத்து அருளிச்செய்து, 'உடையவர்காலத்திலே திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவாய்மொழிக்கு ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணப்ரக்ரியையாலே ஆறாயிரமாகஇடுகைக்கு உடையவரை அநுமதிகொள்ளப் பட்ட யத்நத்திற்கு மட்டுமுடிவில்லை; ஆனபின்பு, நம்முடைய காலத்திலே நம்மையுங்கேளாமல் லக்ஷத்திருபத்தையாயிரங் க்ரந்தமாக இப்படி பரக்கஎழுதினால், ஒரு ஶிஷ்யாசார்யக்ரமத்துக்கு அஸம்ப்ரதாயமாய்ப் போங்காணும்' என்று அருளிச்செய்து, அவர்கையிலும் க்ரந்தங்களை வாங்கிக்கொண்டு நீரைச்சொரிந்து கறையானுக்குக் கொடுக்க, அவை அன்றே மருத்தாய்ப்போய்த்து.

அநந்தரம்,பிள்ளை தமக்குப்ரியஶிஷ்யராய்த் தம்பக்கலிலே அகிலார்த்தங்களையும் அலகலகாகக் கற்றிருக்கும் பெரியவாச்சான்பிள்ளையை 'திருவாய்மொழிக்கு ஒருவ்யாக்யாநம்பண்ணும்' என்று நியமித்தருள,பெரியவாச்சான்பிள்ளையும் ஸ்ரீராமாயணஸங்க்யையிலே ஒருவ்யாக்யாநஞ் செய்தருளினார்.

பின்னையும் நம்பிள்ளை ஒருரு திருவாய்மொழிக்கு அர்த்தம் நிர்வஹிக்கிற கட்டளையை, அந்தரங்கஶிஷ்யரான வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை பகலெல்லாங் கேட்டுத் தரித்து ராத்ரியிலே எழுதித் தலைக்கட்டினவாறே, அத்தைப் பிள்ளை

(க) "అసూయాప్రసవభూః."

ஸந்நிதியிலே கொண்டுபோய் வைக்க, பிள்ளையும் 'இது என்?' என்று கேட்டருள, அவரும் 'தேவரீர் இந்தவுரு திருவாய்மொழி நிர்வஹித்த கட்டளை' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பிள்ளையும் ஸ்ரீகோஶத்தை அவிழ்த்துப்பார்த்தருள, அதிஸங்க்ஷேபமுமன்றிக்கே அதிவிஸ்தரமுமன்றிக்கே ஆனை கோலஞ்செய்து புறப்பட்டாப்போலே மிகவும் அழகாய் ஶ்ருதப்ரகாஶிகைகட்டளையிலே முப்பத்தாறாயிரமா யிருக்கையாலே, பிள்ளையும் அத்தைக்கண்டு போர ப்ரீதராயருளி, வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளையைப் பார்த்து 'நன்றாக எழுதினீர்; ஆகிலும், நம்முடையஅநுமதியின்றிக்கே எழுதினீர்; ஆகையாலே,க்ரந்தங்களைத் தாரும்' என்று அவர் திருக்கையிலும்வாங்கிக்கட்டி உள்ளேவைத்தருளினார். இத்தைக்கண்டு ஈயுண்ணி மாதவப்பெருமாள், நெடுநாள் நம்பெருமாளை ப்ரதக்ஷிணநமஸ்காரஞ்செய்து வேண்டிக்கொள்ள,ஒருநாள் பெருமாள் அர்ச்சகமுகேந ஈயுண்ணிச்சிறியாழ்வானப்பிள்ளையை அருளப்பாடிட்டருளி 'ஏன் காணும் நம்மைப் பஹுவாகஉபாஸியாநின்றீர்?'என்றுகேட்டருள,ஈயுண்ணி மாதவப்பெருமாளும் 'ஸ்வாமீ! நம்பிள்ளைதிருக்கையிலே திருவாய்மொழிக்கு ஈடு முப்பத்தாறாயிர மென்று ஒருவ்யாக்யாந க்ரந்தம் இருக்கிறது; அத்தை அடியேனுக்கு அவர் இரங்கி ப்ரஸாதிக்கும்படி நியமித்தருளவேணும்' என்று ப்ரார்த்திக்க, பெருமாளும் 'அப்படியே செய்கிறோம்' என்று திருவுள்ளம் பற்றியிருக்கச்செய்தே, நம்பிள்ளையும் முதலிகளுமாகப் பெருமாளைத் திருவடிதொழச் சென்றவாறே, பெருமாள் பிள்ளையைக் குறித்து, தீர்த்தம் திருமாலை திருப்பரியட்டம் சடகோபனும் ப்ரஸாதித்தருளி, அர்ச்சகமுகேந 'பிள்ளை! ஈடு முப்பத்தாறாயிரத்தை ஈயுண்ணிச் சிறியாழ்வானப்பிள்ளைக்கு ப்ரஸாதியும்' என்று திருவுள்ளமாக, பிள்ளையும் மஹாப்ரஸாத மென்று பெருமாள்அருளப்பாட்டை ஶிரஸாவஹித்துக்கொண்டு புறப்பட்டுத் தம்திருமாளிகையிலே எழுந்தருளி, தமக்கு அபிமதஶிஷ்யரான ஈயுண்ணிமாதவப் பெருமா ளென்கிற சிறியாழ்வானப்பிள்ளைக்கு ஈடு முப்பத்தாறாயிரமுங் கொடுத்து வாழ்வித்தருளினார்.

பிள்ளைவைபவத்தை,

"இந்திரன்வார்த்தையும் நான்முகன்வார்த்தையு மீசனுடன்
கந்தன்சொல்வார்த்தையுங் கற்பவரா ரிந்தக்காசினிக்கே
நந்தினமுத்தெறிநம்பூர்வரதர்தம்மாளிகையிற்
சிந்தினவார்த்தைகொண்டேசிலநாடுதிறைக்கொள்வரே"

என்று ஸ்ரீபாதத்துமுதலிகள் அநுஸந்தித்தார்களிறே.

குருபரம்பராப்ரபாவம்
ஸம்பூர்ணம்.

"வாழி பதின்மருட னாண்டாள் மதுரகவி
வாழிய நாதன்முதலா மாமறையோர்—வாழி
யொருக்கோலரை நெருக்கி யோட்டு மெதிராசன்
திருத்தாள் வணங்கினார் சீர்."

ஸ்ரீ

குருபரம்பராவிவரணம்.

ஸ்ரீயஃபதியாய் ஸ்ரீவைகுண்டநிகேதநனாய் நித்யமுக்தாநுபாவ்யனாய் நிரதிஶயாநந்தயுக்தனாயிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரன், அந்தநித்யஸூரிகளோபாதி தன்னைஅநுபவித்துநித்யகைங்கர்யரஸராய்வாழுகைக்குப்ராப்தியுண்டாயிருக்கச்செய்தேயும்அத்தையிழந்து(க)"அஸந்நேவஸஹவதி" என்கிறபடியே அஸத்கல்பராய்ஹேயமமோக்ஷஶூந்யராய்(உ)"ஸம்யுக்தமேகம்க்ஷரமக்ஷரஞ்ச" என்கிறபடியேதிலதைலவத்தாருவஹ்நிவத்துர்விவேசத்ரிகுணத்ரவ்யயாநாத்யசித்ஸம்பந்ததிரோஹிதஸ்வப்ரகாஶராய்க்கிடக்கிற ஸம்ஸாரிசேதநருடைய இழவை அநுஸந்தித்து, (௩)"ஸஏகாகீநரமேத" என்றும், (௪) "ப்ருஶம்பவதிது:கித:" என்றும்சொல்லுகிறபடியே அத்யந்தவ்யாகுலசித்தனாய்,இவர்கள்கரணகளேபரங்களையிழந்து (௫)"லூநபக்ஷஇவாண்டஜ:" என்கிறபடியேஇறகொடிந்தபக்ஷிபோலேகிடக்கிறதஶையிலே (௬)"நாமரூபேவ்யாகரவாணி" என்றும், "அந்நாள்நீதந்த ஆக்கையின்வழி" என்றும்சொல்லுகிறபடியே இவர்களுக்குக் கரணகளேபரங்களைக்கொடுத்து,அவற்றைக்கொண்டுவ்யாபரிக்கைக்குஈடான ஶக்திவிஶேஷங்களையுங்கொடுத்து, தேஹாத்மாபிமாநமும்அந்யஶேஷத்வமும் ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யமுமானபடுகுழியிலேவிழுந்துஅநர்த்தப்படாதேதன்னைஆஶ்ரயித்துஉஜ்ஜீவிக்கைக்கு உடலாக(௭)"அபதோஷமபும்பவம்" என்கிறபடியே அபௌருஷேயமாய் அதஏவ புருஷஶேமுஷீதோஷமாலிந்யவிநிர்முக்தமாய் (௮)"வேதஶாஸ்த்ராத்பரம்நாஸ்தி" என்கிறபடியே தனக்குமேற்பட்டதொரு ஶாஸ்த்ரமின்றிக்கே யிருப்பதாய் ஸ்வதஃப்ரமாணமான வேதத்தை (௯)"யோவைவேதாம்ஶ்சப்ரஹிணோதி" என்றும் "அருமறையை வெளிப்படுத்த வம்மான்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே நாராயணத்வப்ரயுக்தமான தன்உதாரத்தெறிப்பாலே தானேப்ரவர்த்திப்பித்தவிடத்திலும் தத்தர்த்தநிர்ணயந்தான் ஸர்வஶாகாப்ரத்யயந்யாயாதி ஸாபேக்ஷமாயிருக்கையாலே,'அல்பமதிகளுக்கு அர்த்தநிர்ணயம்பண்ணுகை அரிது'என்றும்,'இம்முகத்தாலே இவர்கள்திருந்திக் கரைமரஞ்சேருகைஅரிது'என்றும்,'உபதேஶபரம்பரையாலே இவர்களைத்திருத்தி உஜ்ஜீவிப்பிக்கை எளிது'என்றும் திருவுள்ளம்பற்றி,(க௦) "ஆசார்யாணாமஸாவஸாவித்யாபகவத்த:" என்று உபதேஶந்தான் பகவான்தான் அடியாக வந்ததாயிருக்குமதாகையாலேஅதுக்காக"முன்னைவண்ணம்பாலின்வண்ணம்" என்றும், (கக)"ஶஶிவர்ணம்" என்றும்,"வல்லனெம்பிரான்விட்டுவே" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஒருமந்த்ரத்தை உபதேஶிக்குமிடத்தில் ததுபதேஷ்டா

(க) "అసన్నేవసభవతి." (உ) "సంయుక్తమేకంక్షరమక్షరఞ్చ." (௩) "సఏకాకీ నరమేత." (௪) "భృశంభవతిదుఃఖితః." (௫) "లూనపక్షఇవాణ్డజః." (௬) "నామరూపేవ్యాకరవాణి." (௭) "అపదోషమపుంభవం." (௮) "వేదశాస్త్రాత్పరంనాస్తి." (௯) "యోవై వేదాంశ్చప్రహిణోతి." (க௦) "ఆచార్యాణామసావసావిత్యాభగవత్తః." (கக) "శశివర్ణం."

வுக்குவடிவாயிருந்துள்ளஸமஸ்தகல்யாணகுணங்களையுடையனும், (௧) "பஹுதாவிஜாயதே" என்றும் "செய்ம்மம்பலபலசெய்து" என்றும் சொல்லுகிறபடியே பலவகைப்பட்டிருந்துள்ள விபவங்களில் வைத்துக்கொண்டு (௨) "மத்யேவிரிஞ்சிகிரிஶம் ப்ரதமாவதார:" என்னும்படி ப்ரதமாவதாரமானமஹாவிஷ்ணுவாய்க்கொண்டு,இவ்வண்டாந்தர்வர்த்தியான ஸர்வலோகத்துக்கும்அவ்வருகாயிருந்துள்ளஸ்ரீவிஷ்ணுலோகத்திலே(௩)'ஜகதுபக்ருதயேஸோயமிச்சாவதார:" என்கிறபடியே இந்தஜகத்தை வாழ்விப்பதாக (ச) "ஶ்ரோணநக்ஷத்ரம் விஷ்ணுர்தேவதா" என்னும்படி விஷ்ணுதேவதாகமான திருவோணமென்கிற திருநக்ஷத்ரத்திலே ஸ்வேச்சையாலே ஸ்வயமேவ திருவவதரித்தருளி, உடனே "இறையு மகலகில்லேன்" என்றிருக்கும் பெரியபிராட்டியாரையும் அந்தஸ்ரீவிஷ்ணுலோகத்திலேதானே (ரு) "பத்மேஸ்திதாம்"என்றும்,"தேனமரும் பூமேல்திரு" என்றும், (சு) "விஷ்ணுபத்நீ" என்றும் சொல்லுகிறபடியே அப்போதுஅலர்ந்த தாமரைப்பூவிலே மஹாலக்ஷ்மியென்கிற திருநாமத்தையுடையளான ஸ்வமஹிஷியாகத் தானே திருவவதரிப்பித்தருளி,(எ)"தாப:புண்ட்ரஸ்ததாநாம மந்த்ரோயாகஶ்சபஞ்சம:" என்றுரஹஸ்யத்ரயோபதேஶந்தான் தாபோர்த்வபுண்ட்ரதாஸ்யநாமபூர்வகமாயிருக்கிற வோபாதி (அ)"பரம்பராமுபதிஶேத் குரூணாம்ப்ரதமோகுரு:-ஆத்மவித்யாவிஶுத்த்யர்த்தம் ஸ்வாசார்யாத்யாம்த்விஜோத்தம:"என்றும், (௯)"ஸஹஸ்ரபுருஷம்வாபி ஶதபூருஷமேவவா - த்ரிஸப்தபுருஷம்வாபி த்விஸப்ததஶபூருஷம்" என்றும், (௧0)"ஆதாவுபதிஶேத்வேதேகிலருக்வாகஸம்ஜ்ஞகம்-அஸ்மத்குருப்ய இத்யாதி வாக்யத்ரயமரிந்தம" என்றும் இத்யாதிகளில் குருபரம்பராஸங்க்ரஹமாயிருந்துள்ள"அஸ்மத்குருப்யோநம:"இத்யாதிவாக்யத்ரயோபதேஶபூர்வகமாயிருக்கு மாகையாலே (௧௧) "ஸ்ரீவிஷ்ணுலோகேபகவாந் விஷ்ணுர்நாராயணஸ்ஸ்வயம்-ப்ரோக்தவாந்மந்த்ரராஜாதீந்லக்ஷ்ம்யாஸ்தாபாதிபூர்வகம்"என்றும்(௧௨)"விஷ்ணுமாதிகுரும்லக்ஷ்ம்யா:மந்த்ரரத்நப்ரதம்பஜே" என்றும்சொல்லுகிறபடியே அவளுக்குத் தாபோர்த்த்வபுண்ட்ரதாஸ்யநாமப்ரதாந புரஸ்ஸரமான இந்தவாக்யத்ரயோபதேஶபூர்வகமாக ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்தயாதாத்ம்யப்ரதிபாதகமான ரஹஸ்யத்ரயத்தைத் தானே நேராக உபதேஶித்தருளி,அப்படியே(௧௩)"ஸோபதிஷ்டவதீப்ரீத்யாதாபபுண்ட்ராதி

---

(௧) "బహుధావిజాయతే." (௨) "మధ్యేవిరిఞ్చిగిరిశం ప్రథమావతారః." (௩) "జగదుపకృతయేసోయమిచ్ఛావతారః." (ச) "శ్రోణానక్షత్రంవిష్ణుర్దేవతా." (ரு) "పద్మేస్థితాం." (சு) "విష్ణుపత్నీ". (எ) "తాపఃపుణ్డ్రస్తథానామమన్త్రోయాగశ్చపఞ్చమః." (அ) "పరమ్పరాముపదిశేద్గురూణాంప్రథమోగురుః। ఆత్మవిద్యావిశుద్ధ్యర్థంస్వాచార్యాద్యాంద్విజోత్తమః." (௯) "సహస్రపురుషంవాపిశతపూరుషమేవవా। త్రిసప్తపురుషంవాపిద్విసప్తదశపూరుషం." (௧0) "ఆదావుపదిశేద్వేదేఖిలఋగ్వాకసంజ్ఞకం। అస్మద్గురుభ్యఇత్యాదివాక్యత్రయమరిన్దమ." (௧௧) "శ్రీవిష్ణులోకేభగవాన్విష్ణుర్నారాయణస్స్వయం। ప్రోక్తవాన్మన్త్రరాజాదీన్లక్ష్మ్యాస్తాపాదిపూర్వకం." (௧௨) "విష్ణుమాదిగురుంలక్ష్మ్యాఃమన్త్రరత్నప్రదంభజే." (௧௩) "సోపదిష్టవతీప్రీత్యాతాపపుణ్డ్రాదిపూర్వకం। విష్ణులోకేఽవతీర్ణాయప్రియాయసతతంహరేః। సేనేశాయప్రియావిష్ణోర్మూలమన్త్రద్వయాదికం."

பூர்வகம்-விஷ்ணுலோகேऽவதீர்ணாய ப்ரியாய ஸததம் ஹரே:-ஸேநேஶாய ப்ரியா விஷ்ணோர் மூலமந்த்ரத்வயாதிகம்” என்கிறபடியே அவனைக்கொண்டு அந்த விஷ்ணுலோகத்திலேதானே அவதீர்ணரான ஸேனைமுதலியாருக்கு இந்த க்ரமத்திலே இந்த ரஹஸ்யத்ரயோபதேஶத்தைப் பண்ணுவித்து, பின்னையும் அப்படியே (௧) “ஸேநேஶஸ்ஸ்வயமாகத்ய ப்ரீத்யா ஸ்ரீநகரீம் ஶுபாம் - ஶடகோபாய முநயே திந்த்ருணீமூலவாஸிநே - தாபாதிபூர்வகம் மந்த்ர த்வயம் ஶ்லோகாந் பராந் க்ரமாத் - விஷ்ணுபத்ந்யா மஹாலக்ஷ்ம்யா: நியோகாதுபதிஷ்டவாந்” என்கிறபடியே இந்தக்ரமத்திலேதானே ஸேனைமுதலியாரைக்கொண்டு திருநகரியிலே திருப்புளியாழ்வாரடியிலே எழுந்தருளியிருக்கிற ஆழ்வாருக்கு ரஹஸ்யத்ரயோபதேஶத்தைப் பண்ணுவித்து, உடனே அவர்க்கு மயர்வறமதிநலமருளி, (௨) “புநஶ்ச நாதமுநயே பஞ்சஸம்ஸ்காரபூர்வகம்-பட்டநாதப்ரப்ருதிபிர் நிர்மிதைர் திவ்யயோகிபி: - திவ்யைர் விம்ஶதிஸங்க்யாகை: ப்ரபந்தைஸ்ஸஹ தேஶிக: - ஸ்வோக்தத்ராவிடவேதாநாம் சதுர்ணாமுபதேஶக்ருத்” என்கிறபடியே ஆழ்வாரைக்கொண்டு அத்திருநகரியில் திருப்புளியாழ்வாரடியிலேதானே நாதமுநிகளுக்கு இந்தக்ரமத்திலே ரஹஸ்யத்ரயோபதேஶத்தைத் திவ்யப்ரபந்தோபதேஶஶிரஸ்கமாகப் பண்ணுவித்து, பின்னையும் அப்படியே அந்நாதமுநிகளைக்கொண்டு உய்யக்கொண்டார் தொடக்கமானோர்க்கும், உய்யக்கொண்டாரைக்கொண்டு மணக்கால்நம்பி தொடக்கமானோர்க்கும், மணக்கால்நம்பியைக்கொண்டு ஆளவந்தார் தொடக்கமானோர்க்கும், ஆளவந்தாரைக்கொண்டு பெரியநம்பி தொடக்கமானோர்க்கும், பெரியநம்பியைக்கொண்டு உடையவர்க்கும் இந்தக்ரமத்திலே ரஹஸ்யத்ரயோபதேஶத்தைப் பண்ணுவித்து, பின்னையும் அப்படியே உடையவரைக்கொண்டு ஆழ்வான் ஆண்டான் முதலான எழுபத்துநாலுமுதலிகளுக்கும் எம்பார் அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானார் தொடக்கமான எழுநூறுசீயர்களுக்கும் மற்றும் அநேக ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கும் இந்தக்ரமந்தப்பாமே ரஹஸ்யத்ரயோபதேஶத்தைப் பண்ணுவித்து, பின்னையும் அப்படியே உடையவர் தாம் தர்ஶநத்தை நிர்வஹித்துக்கொண்டு போராநிற்கிறகாலத்திலே ‘(௩) “ப்ரீத்யா ப்ருதக்ப்ருதக் ஶிஷ்யா: ப்ரணமேதீஶ்வராவதி - ஸ்வாசார்யாத்யாந்யாவதாஜ்ஞாதும் ஶக்யந்தாவ தநுஸ்மரேத்” என்றும், (௪) “ப்ரத்யஹம் ப்ரணதைஶ்ஶிஷ்யை: ப்ரபாதே பத்மஸம்பவ - தத்யதாவிதிவந்நித்யம் ப்ரவக்தவ்யங்குரோ: குலம்” என்கிறபடியே இம்மூன்றுவாக்யத்துடனே “ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:” என்கிற வாக்யந்தொடங்கி “ஸ்ரீதராய நம:” என்கிற வாக்யத்தளவான பத்துவாக்யத்தையுஞ்சேர்த்

---

(௧) “సేనేశస్స్వయమాగత్య ప్రీత్యా శ్రీనగరీం శుభాం। శఠకోపాయ మునయే తింత్రిణీమూలవాసినే ॥ తాపాదిపూర్వకం మన్త్రద్వయం శ్లోకాన్పరాన్ క్రమాత్ । విష్ణుపత్న్యా మహాలక్ష్మ్యాః నియోగాదుపదిష్టవాన్.” (௨) “పునశ్చ నాథమునయే పఞ్చసంస్కారపూర్వకం। భట్టనాథప్రభృతిభి ర్నిర్మితై ర్దివ్యయోగిభిః॥ దివ్యై ర్వింశతిసఙ్ఖ్యాకైః ప్రబన్ధైస్సహ దేశికః। స్వోక్తద్రావిడవేదానాం చతుర్ణాముపదేశకృత్.” (௩) “ప్రీత్యా పృథక్పృథక్ శిష్యాః ప్రణమేదీశ్వరావధి। స్వాచార్యాద్యా యావతా జ్ఞాతుం శక్యం తావదనుస్మరేత్.” (௪) “ప్రత్యహం ప్రణతైశ్శిష్యైః ప్రభాతే పద్మసమ్భవ। తద్యథావిధివన్నిత్యం ప్రవక్తవ్యం గురోః కులం.”

துப்†பதின்மூன்றுவாக்யமாக்கி இத்தைமேலோரான நம்ஆசார்யர்கள் தந்தாமுக்கும் தஞ்சமாக அநுஸந்திப்பதும் தந்தாமை ஆஶ்ரயித்தார்க்கும் உபதேஶிப்பதும் செய்யக்கடவர்கள்' என்று தாமே ஆழ்வானைக்கொண்டு நியமித்தருளி, இப்புடைகளிலே சேதநஸ்வரூபத்தைப் பல்லவிதமாக்கியும் புஷ்பிதமாக்கியும் பலபர்யந்தமாக்கியும் செய்ததுவாய்த்த செல்வனாய், * துளக்கற்றமுதமாய், (க) "விஜ்வரப்ரமுமோதஹா" என்கிறபடியே உள்வெதுப்புத்தீர்ந்து நிர்வ்ருதனாயிருந்தான்.

(உ) "அந்வயாதபிசைகஸ்ய ஸம்யங்ந்யஸ்தாத்மனோஹரௌ-ஸர்வஏவப்ரமுச்யேரந் நராꣷபூர்வேபரேததா" என்றும், (ங) "அர்வாஞ்சோயத்பதஸரஸிஜத்வந்த்வமாஶ்ரித்யபூர்வே மூர்த்நாயஸ்யாந்வயமுபகதா தேஶிகாமுக்திமாபுஃ" என்றும் சொல்லுகிறபடியே முன்புள்ள முதலிகளுக்கும் பின்புள்ளமுதலிகளுக்கும் ஒக்க உத்தாரகரான உடையவர், ஸர்வஜ்ஞராயிருக்கச்செய்தேயும் (ச) "ததாபிஸமயாசாரம் ஸ்தாபயந்ஸாம்ப்ரதாயிகம்" என்கிறபடியே தமக்கு ஸத்ஸம்ப்ரதாயபரிஶுத்தி உண்டென்னுமிடந் தோற்ற அஸ்மத்குருப்ய இத்யாதி வாக்யத்ரயத்தையும் தாம் அநுஸந்திக்கும்போது, முந்தினவாக்யத்தில் குருபதப்ரதிபாத்யர்-பெரியநம்பி யென்றும், அதில் பஹுவசநப்ரதிபாத்யர்-திருக்கச்சிநம்பியும் பேருளாளப்பெருமாளு மென்றும், இரண்டாம்வாக்யத்தில் பரமகுருபதப்ரதிபாத்யர்-ஆளவந்தா ரென்றும், அதில் பஹுவசநப்ரதிபாத்யர் - தத்ஸப்ரஹ்மசாரிகளான பெரியோர்களென்றும், மூன்றாம்வாக்யத்தில் குருபதஸர்வஶப்தபஹுவசந ப்ரதிபாத்யர் - மணக்கால்நம்பிதொடக்கமான மேலோரெல்லாரு மென்றும் கண்டுகொள்வது.

அப்படியே உடையவர்க்குமுன்புள்ள முதலிகளில் வைத்துக்கொண்டு பெரியநம்பி இவ்வாக்யத்ரயத்தை அநுஸந்திக்கும்போது, முந்தினவாக்யத்தில் குருபதப்ரதிபாத்யர்-ஆளவந்தா ரென்றும், இரண்டாம்வாக்யத்தில் பரமகுருபதப்ரதிபாத்யர் - மணக்கால்நம்பி யென்றும், இரண்டிலும் பஹுவசநப்ரதிபாத்யர்-இவர்களுக்குக் குருபஸத்தியிலே ருசியை ஜநிப்பித்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் அவர்களோடு ஸங்கதியையுண்டாக்கின ஈஶ்வரனு மென்றும், மூன்றாம்வாக்யத்தில் குருபதஸர்வஶப்தபஹுவசநப்ரதிபாத்யர்-உய்யக்கொண்டார்தொடங்கிஸ்ரியꣷபதியளவாயுள்ளஅனைவரு மென்றும்கண்டுகொள்வது.

(க) "విజ్వరꣷప్రముమోదహ." (உ) "అన్వయాదపిచైకస్యసమ్యఙ్న్యస్తాత్మనోహరౌ। సర్వఏవప్రముచ్యేరన్ నరాꣷపూర్వేపరేతథా." (ங) "అర్వాఞ్చోయత్పదసరసిజద్వన్ద్వమాశ్రిత్యపూర్వే మూర్ధ్నాయస్యాన్వయముపగతా దేశికాముక్తిమాపుః." (ச) "తథాపిసమయాచారంస్థాపయన్సామ్ప్రదాయికం."

† பதின்மூன்று வாக்யங்களாவன:— (க) அஸ்மத்குருப்யோநமஃ, (உ) அஸ்மத்பரமகுருப்யோநமஃ, (ங) அஸ்மத்ஸர்வகுருப்யோநமஃ, (ச) ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநமஃ, (ரு) ஸ்ரீபராங்குஶதாஸாயநமஃ, (சு) ஸ்ரீமத்யாமுநமுநயேநமஃ, (எ) ஸ்ரீராமமிஶ்ராயநமஃ, (அ) ஸ்ரீபுண்டரீகாக்ஷாயநமஃ, (கூ) ஸ்ரீமந்நாதமுநயேநமஃ, (க0) ஸ்ரீமதேஶடகோபாயநமஃ, (கக) ஸ்ரீமதேவிஷ்வக்ஸேநாயநமஃ, (கஉ) ஸ்ரியைநமஃ, (கங) ஸ்ரீதராயநமஃ,

அப்படியே ஆளவந்தார் இவ்வாக்யத்ரயத்தை அநுஸந்திக்கும்போது, குருபதப்ரதிபாத்யர் - மணக்கால்நம்பி யென்றும், த்விதீயவாக்யத்தில் பரமகுருபதப்ரதிபாத்யர்-உய்யக்கொண்டாரென்றும், இரண்டிலும் பஹுவசநப்ரதிபாத்யர்-யதாஸம்பவம் இதில் ருசியைப் பிறப்பித்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் ஈஶ்வரனு மென்றும், மூன்றும்வாக்யத்தில் குருபதஸர்வஶப்தபஹுவசநப்ரதிபாத்யர் - ஸ்ரீமந்நாதமுநிகள் தொடங்கி ஸ்ரீதரனளவாயுள்ள அனைவரு மென்றும் கண்டுகொள்வது.

அப்படியே மணக்கால்நம்பி இவ்வாக்யத்ரயத்தை அநுஸந்திக்கும்போது,ப்ரதமத்விதீயவாக்யஸ்த குருபரமகுருபதப்ரதிபாத்யர் - உய்யக்கொண்டாரும் நாதமுநிகளுமென்றும், இரண்டிலும் பஹுவசநப்ரதிபாத்யர்-யதாஸம்பவம் இத்தை இசைவித்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் ஈஶ்வரனுமென்றும்,த்ருதீயவாக்யஸ்தகுருபதஸர்வஶப்தபஹுவசநப்ரதிபாத்யர் - ஆழ்வார்தொடக்கமானாரெல்லாரு மென்றும் கண்டுகொள்வது.

அப்படியே உய்யக்கொண்டார் இவ்வாக்யத்ரயத்தை அநுஸந்திக்கும்போது, ஆதிமத்யவாக்யகத குருபரமகுருபதப்ரதிபாத்யர் - நாதமுநிகளும் ஆழ்வாரு மென்றும், இரண்டிலும் பஹுவசநப்ரதிபாத்யர் - யதாஸம்பவம் இதில் ப்ரேமத்தை ஜநிப்பித்த பெரியோர்களும் எம்பெருமானு மென்றும், த்ருதீயவாக்யகத குருபதஸர்வஶப்தபஹுவசநப்ரதிபாத்யர் - ஸேனைமுதலியார் தொடக்கமான மேலோரனைவரு மென்றும் கண்டுகொள்வது.

அப்படியே நாதமுநிகள் இவ்வாக்யத்ரயத்தை அநுஸந்திக்கும்போது, ப்ரதமத்விதீயவாக்யகத குருபரமகுருபதப்ரதிபாத்யர் - ஆழ்வாரும் ஸேனைமுதலியாரு மென்றும், இரண்டிலும் பஹுவசநப்ரதிபாத்யர் - தத்ஸம்பந்தகடகரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் எம்பெருமானு மென்றும்,த்ருதீய வாக்யகத குருபதஸர்வஶப்தபஹுவசநப்ரதிபாத்யர்-பிராட்டியும் எம்பெருமானும் மற்றும் அங்குள்ளாரனைவரு மென்றும் கண்டுகொள்வது.

இப்படியே ஆழ்வார் இவ்வாக்யத்ரயத்தை அநுஸந்திக்கும்போது, குருபரமகுருபதப்ரதிபாத்யர்-ஸேனைமுதலியாரும் பிராட்டியு மென்றும், இரண்டிலும் பஹுவசநப்ரதிபாத்யர் - இவ்விருவர்க்கும் உயிர்நிலையாயிருப்பாரில ரென்றும், த்ருதீயவாக்யகதகுருபதஸர்வஶப்தபஹுவசநப்ரதிபாத்யர்-ஸர்வேஶ்வரனும் வ்யூஹமும் விபவமும் நித்யஸூரிகளு மென்றும் கண்டுகொள்வது.

இப்படியே ஸேனைமுதலியார் இவ்வாக்யத்ரயத்தை அநுஸந்திக்கும்போது, ப்ரதமத்விதீயவாக்யகத குருபரமகுருபதப்ரதிபாத்யர் - பிராட்டியும் விஷ்ண்வவதாரமான எம்பெருமானு மென்றும், இரண்டிலும் பஹுவசநப்ரதிபாத்யர்- அவளுக்குஸ்தநபாஹுத்ருஷ்டிஸ்தாநீயரான மற்றைப்பிராட்டிமாரும் அவன் அடிமைகொள்ளுகிற மற்றையவர்கள்தாங்களு மென்றும்,த்ருதீயவாக்யகதகுருபதஸர்வஶப்தபஹுவசநப்ரதிபாத்யர்-இவ் வவதாரத்துக்கு நாற்றங்காலான க்ஷீரார்ணவநிகேதநனும் மற்றும் வ்யூஹாவதாரங்களும் ஶ்வேதத்வீபவாஸிகளு மென்றும் இப்புடைகளிலே இவற்றுக்குப் பொருள் சொல்லக்கடவது.

அப்படியே பிராட்டி இவ்வாக்யத்ரயத்தை அநுஸந்திக்கும்போது,ஆதி மத்யவாக்யகதகுருபரமகுருபதப்ரதிபாத்யர்-விஷ்ண்வவதாரமான எம்பெரு மான்தானும் அவ்வவதாரகந்தமானவ்யூஹவாஸுதேவனுமென்றும்,இரண்டி லும் பஹுவசநப்ரதிபாத்யர்-பெரியதிருவடிதொடக்கமானரும் ஸங்கர்ஷண ப்ரத்யும்ந அநிருத்தர்களுமென்றும், த்ருதீயவாக்யகதகுருபதஸர்வஶப்த பஹுவசநப்ரதிபாத்யர் - *வானிளவரசுவைகுந்தக்குட்டனும் ஓடும்புள்ளே றிப்படியே இச்சேதநனுக்காக அவ்விபூதியிலே அவன்பரிக்ரஹிக்குஞ் சில அவதாரங்களும் நித்யஸித்தரும் என்றும் யதாஸம்பவம் இப்புடைகளிலே இவற்றுக்குப் பொருள் சொல்லக்கடவது.

ப்ரதமாவதாரமான விஷ்ண்வவதாரமும்,அவ்வவதாரகந்தமான * பாற் கடலுள்பையத்துயின்ற பரமனும்,நிதாநமான வைகுந்தநாட்டிலிருக்கும் பர வாஸுதேவனும் தர்மைக்யத்தாலே பேதமின்றிக்கே ஏகதத்வமாயிருந்தார் களேயாகிலும், பெரியபெருமாளுக்கும் பெருமாளுக்கும் தர்மைக்யமிருக் கச்செய்தே (க) "ஸஹபத்ந்யாவிஶாலாக்ஷ்யா நாராயணமுபாகமத்" என்று விக்ரஹபேதத்தாலே உபகந்தவ்யஉபகந்த்ருத்வங்களைச் சொன்னவோபாதி, இவ்விடத்திலும் விக்ரஹபேதத்தையிட்டு இம்மூவர்க்கும் இங்ஙன் குருத்வ பரமகுருத்வ ஸர்வகுருத்வங்களைச் சொல்லக் குறையில்லை.

உடையவருக்குப்பின்புள்ள முதலிகளில் வைத்துக்கொண்டு (உ) "ராமா நுஜபதச்சாயா" என்னும்படி அவர் திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயித்து அவருக்கு*நிழ லும்அடிதாறுமாய்க்கொண்டு குருபரம்பராநுப்ரவிஷ்டரான எம்பார் இவ் வாக்யத்ரயத்தை அநுஸந்திக்கும்போது, குருபரமகுருஸர்வகுருபதபஹுவ சந ப்ரதிபாத்யர்-கோபலீவர்தந்யாயத்தாலே பிள்ளானும் ஆழ்வானும் ஆண் டானும் அநந்தாழ்வானும் அவர்களுக்குஅபிமதராயிருந்துள்ள ஸ்ரீவைஷ்ண வர்களும் என்று இங்ஙனே விபஜித்துப் பொருள்சொல்லக்கடவது.

அப்படியே எம்பார்திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயித்த பட்டர் இவ்வாக்யத்ர யத்தை அநுஸந்திக்கும்போது, குருபரமகுருஸர்வகுருபதபஹுவசநப்ரதி பாத்யர் - அடைவே எம்பாரும் பிள்ளானும் ஆழ்வானும் ஆண்டானும்அவர் களுக்குஅந்தரங்கராயிருந்துள்ள ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் என்று பூர்வம்போலே இங்ஙனே விபஜித்துப் பொருள்சொல்லக்கடவது.

பின்னையும் அப்படியே பட்டர்திருவடிகளிலேஆஶ்ரயித்த நஞ்சீயர் இவ் வாக்யத்ரயத்தை அநுஸந்திக்கும்போது, குருபரமகுருஸர்வகுருபதபஹு வசநப்ரதிபாத்யர் - பட்டரும் எம்பாரும் பிள்ளானும் ஆழ்வான் ஆண்டான் தொடக்கமானரு மென்று பூர்வம்போலே யதாஸம்பவம் இங்ஙனே விபஜித் துப் பொருள்சொல்லக்கடவது.

பின்னையும் அப்படியே நஞ்சீயர்திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயித்த நம்பிள்ளை இவ்வாக்யத்ரயத்தை அநுஸந்திக்கும்போது, குருபரமகுருஸர்வகுருபத பஹுவசநப்ரதிபாத்யர்-நஞ்சீயரும் பட்டரும் எம்பாரும் பிள்ளானும் அவர்

(க) "సహపత్న్యావిశాలాక్ష్యా నారాయణముపాగమత్." (உ) "రామానుజపదచ్ఛా యా."

களுக்கு ஸப்ரஹ்மசாரிகளாய்ப் பஹுமந்தவ்யராயிருந்துள்ள * இராமாநுசனைத் தொழும் பெரியோர்களுமென்று இங்ஙனே விபஜித்துப் பொருள் சொல்லக்கடவது.

இக்குருபரம்பரைதான் ஆரோஹக்ரமத்திலே (க) "ஆபகவத்த:" என்று பகவானளவுஞ்சென்று அவர்களுக்குச் செல்லக்கடவதொன்று: இங்ஙனேயிருந்தாலும் அவரோஹக்ரமத்திலே வந்தால் "இராமாநுசன்தாள்பிடித்தார் பிடித்தாரைப் பற்றி" இத்யாதிப்படியே மேன்மேலே*கொழுந்துவிட்டுப்படர்ந்துசெல்லக்கடவதொன்றுகையாலே, நம்பிள்ளைதிருவடிகளிலே ஆஶ்ரயித்த வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளையும் அவர்திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயித்த பிள்ளைலோகாசார்யர் தொடக்கமானாரும் இவ்வாக்யத்ரயத்தை அநுஸந்திக்கும்போது, இவ்வாக்யத்ரயகத குரு பரமகுரு ஸர்வகுருபதப்ரதிபாத்யர் - இன்னாரின்னாரென்னுமிடம் ஆசார்யர்களுடைய திருநாமங்களிலே கண்டுகொள்வது. அப்படியே பஹுவசநப்ரதிபாத்யர் - அவர்களுக்கு உயிர்நிலையாய்த் தந்தாமுக்குப் பஹுமந்தவ்யராய்க்கொண்டு,கொடியைக் கொள்கொம்பிலே துவக்கும் சுள்ளிக்கால்போலே தந்தாமை அவரவர்கள் திருவடிகளிலே சேர்க்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களென்று கண்டுகொள்வது.

இனி, "ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:" இத்யாதி வாக்யதஶகத்திலும் வைத்துக்கொண்டு"ஶ்ரியைநம:","ஸ்ரீதராயநம:"என்கிற வாக்யத்வயத்தில் (உ)"ஸ்ரீரிதி ப்ரதமம் நாம லக்ஷ்ம்யா:" என்றும், (ங) "ஶ்ரீரித்யேவசநாமதே" என்றும் சொல்லுகையாலே ஸ்ரீஶப்தம் பெரியபிராட்டியாருக்கு வாசகமாயிருக்கும்; மற்றை எட்டுவாக்யத்திலும் ஸ்ரீஶப்தம், (ச) "நஜ்ஞாநதுல்யம் தநமஸ்திகிஞ்சித்" என்றும், (ரு) "பகவத்பக்திரேவாத்ர ப்ரபந்நாநாம்மஹாதநம்"என்றும் சொல்லுகையாலே ஜ்ஞாநபக்திகளாகிற மஹாஸம்பத்துக்கு வாசகமாயிருக்கும்.

இதில் சிலவாக்யங்களில் ஸ்ரீஶப்தம் ஸவிபக்திகமதுப்ப்ரத்யயோபேதமாயும், சிலவாக்யங்களில் லுப்தவிபக்திகமதுப்ப்ரத்யயோபேதமாயும்,சிலவாக்யங்களில் மதுப்ப்ரத்யயரஹிதமாயும் இங்ஙன் வைரூப்யேண நிர்த்தேஶிக்கைக்கு நிபந்தநம் - சிலருடைய ஜ்ஞாநபக்திகள் விஶததமங்களாய், சிலருடைய ஜ்ஞாநபக்திகள் விஶததரங்களாய்,சிலருடைய ஜ்ஞாநபக்திகள் விஶதங்களாயிருக்கையாலே; அது எங்ஙனேயென்னில்:—பங்கயத்தாள்திருவடியைப் பற்றின ஸேனைமுதலியாருடையவும், அவ*ரடிக்கண்ணிசூடிய ஆழ்வாருடையவும், அவ*ரடிபணிந்துய்ந்த உடையவருடையவும் ஜ்ஞாநபக்திகள் விஶததமங்களாயிருக்கும். திருக்குருகூர்நம்பிக்கு அன்பரான நாதமுனிகளுடையவும், தத்விஷயீகாரபாத்ரபூதரான யமுனைத்துறைவருடையவும் ஜ்ஞாநபக்திகள்விஶததரங்களாயிருக்கும். சீலமிகுநாதமுனிசீருரைக்கும்ப்ரியஶிஷ்யரான உய்யக்கொண்டாருடையவும், தச்சிஷ்யரான மணக்கால்நம்பியுடையவும், தத்ப்ரியஶிஷ்யரான பெரியநம்பியுடையவும் ஜ்ஞாநபக்திகள் விஶதங்களாயிருக்கும்.

(க) ఆభగవత్తః." (உ) "శ్రీరితిప్రథమన్నామలక్ష్మ్యాః" (ங) "శ్రీరిత్యేవచనామతే."
(ச) "నజ్ఞానతుల్యం ధనమస్తికిఞ్చిత్." (ரு) "భగవద్భక్తిరేవాత్ర ప్రపన్నానాంమహాధనం."

இவர்களுடைய ஜ்ஞாநபக்திகள் ஏகரூபமாயிராதே இங்ஙன் தரதமபா வோ இருக்கைக்கு ஹேது என்னென்னில்:—ஸேநைமுதலியாருடையவும் நம்மாழ்வாருடையவும் ஜ்ஞாநபக்திகள்தாம் - ப்ரபத்திமார்க்கத்தை விஷ்வக்ஸேநஸம்ஹிதையிலே பரக்கத் தர்ஶிப்பிக்கைக்கும், ப்ரபத்தவ்யனான எம்பெருமான்படிகளை உள்ளபடி அனைவர்க்கும் அறிவிக்கைக்கும், அப்படியே (க) "ப்ரியேண ஸேநாபதிநாந்யவேதிதத் ததாநுஜாநந்தமுதாரவீக்ஷணை:" என்று மதிப்புடையார் சொல்லும்படிக்கும் அவனடியாகப் பிறந்தவையாயிருக்கையாலும்; திருவாய்மொழிமுகத்தாலே "தந்தனன் தனதாள் நிழலே," "கழல்களன்றி மற்றோர்களைகணிலங் காண்மின்களே", "அடிக்கீழமர்ந்து புகுந்தேனே" என்று ப்ரபத்திமார்க்கத்தைப் பலபடியாலும் தம்முடைய உக்த்யநுஷ்டாநங்களாலே ஸ்பஷ்டமாக்குகைக்கும், "உயர்வறவுயர் நலமுடையவன்," "மயர்வறமதிநலமருளினன்", "தேவர்க்குந்தேவாவோ" என்று ப்ரபத்தவ்யனுடையபடிகளைப் பத்தும்பத்தாக ஏற்றியெடுக்கைக்கும், "உம்முயிர்வீடுடையான்", "யானேநீ யென்னுடைமையும் நீயே", "தொண்டர்தொண்டர்தொண்டர்தொண்டன்" என்று ப்ரபத்தாவின்படிகளைப் பலவகையாகத் தர்ஶிப்பிக்கைக்கும், "பேரமர்காதல்கடல்புரையவிளைவித்த", "கொண்டஎன்காதலுரைக்கிற்றோழி, மண்திணிஞாலமு மேழ்கடலும் நீள் விசும்புங் கழியப்பெரிதால்", "சூழ்ந்ததனிற்பெரிய என்னவா" என்று பிராட்டிமார் பேச்சாலும் தம்பேச்சாலும் தம்முடைய ஆற்றாமையை அறிவிக்கைக்கும் உறுப்பாயிருக்கையாலும் விஶததமங்களாயிருக்கும். உடையவருடைய ஜ்ஞாநபக்திகள் - (உ) "பவது மம பரஸ்மிந் ஶேமுஷீ பக்திரூபா" என்று தாமும் (ங) "அச்யுத பதாம்புஜ யுக்ம ருக்ம வ்யாமோஹத:" என்று ஆழ்வானும் அருளிச்செய்யலாம்படி அவனடியாகப்பிறந்தவையாய் மத்யத்ரய ஸ்ரீபாஷ்யாதிமுகத்தாலே ஶரணாகதிபக்திஶாஸ்த்ரங்களை அடைவே வெளியிடுகைக்கும், "அவ்வெழில்மறையிற்சேராதவரைச்சிதைப்பது அப்போதொரு சிந்தைசெய்தே" என்கிறபடியே தம்முடைய தாதாத்விகப்ரதிபையாலே ப்ரதிவாதிவாரணப்ரகடாடோபவிபாடநத்துக்கும், *நூறுதடாவில் வெண்ணெயையும்*நூறுதடாநிறைந்த அக்காரவடிசிலையும் நாச்சியார்மனோரதித்தபடியே பரமஸ்வாமியான அழகர்க்குத் தாம் அமுதுசெய்தருளப்பண்ணுகைக்கும், துருஷ்கன்படைவீட்டிலேசென்று அவன்மகள்மாளிகையிலேயிருந்த ராமப்ரியரை "வருக வருக வருக விங்கே" இத்யாதிப்படியே தாமே அழைத்தருளி அவர்தம்அருகேஓடியோடிவந்தவாறே '*என்செல்வப்பிள்ளாய் வாராய்' என்று அவர்க்குத் திருநாமஞ்சாத்தித் தம்மார்பிலே அணைத்துக் கொள்ளுகைக்கும், புழுவன்பட்டவ்ருத்தாந்தத்தைத் திருக்கல்யாணிக்கரையிலே தம்ஸந்நிதியிலே சென்று மாறொன்றில்லாமாருதியாண்டான் விண்ணப்பஞ்செய்யக் கேட்டுப் பெரியப்ரீதியோடே *செங்கோலுடைய திருவரங்கச் செல்வனாரான பெரியபெருமாளை மங்களாஶாஸநம்பண்ணுவதாகக் கோலிக் கோயிலுக்குளெழுந்தருளும்போது தாமேஐம்பத்திருவரைச்*செயல்நன்றாகத்

(க) "ప్రియేణ సేనాపతినాన్యవేదిత త్తథానుజానన్తముదారవీక్షణైః." (உ) "భవతుమమపర స్మిన్ శేముషీభ క్తిరూపా." (ங) "అచ్యుతపదామ్బుజయుగ్మరుక్మవ్యామోహతః."

திருத்தித் தத்விஷயத்திலே பரிவராயிருக்கும்படி நியமிக்கைக்கும், கரை கட்டாக் காவிரிபோலே கரைபுரண்டு ஆஸ்ரயத்தளவன்றிக்கே யிருக்கைக்கும் உடலாயிருக்கையாலே விஸததமங்களாயிருக்கும். ஸ்ரீமந்நாதமுநிகளுடையவும் ஆளவந்தாருடையவும் ஜ்ஞாநபக்திகள் - இந்நன் விஸ்ருங்கலமாய்க் கரைபுரண்டிராதே அளவுபட்டு அரையாறுபட்டுத் தந்தாமை ஆஸ்ரயித்தவரளவிலே தானே அடங்கி ஒன்றிரண்டு ப்ரபந்தங்களை இட்டருளுகைக்கு உடலாயிருக்கையாலே, விஸததரங்களாயிருக்கும். உய்யக்கொண்டாருடையவும் மணக்கால்நம்பியுடையவும் பெரியநம்பியுடையவும் ஜ்ஞாநபக்திகள் - கீழ்ச்சொன்னபடியிராதே சிறியாறுபட்டுப் பரிமிதங்களா யிருக்கையாலே, விஸதங்களாயிருக்கும்.

இப்பதின்மூன்றுவாக்யங்களிலும் முந்தினவாக்யங்கள்மூன்றும், வேதமாகிற ஸாஸ்த்ருருசிபரிக்ருஹீதங்களா யிருக்கும்; மற்றைவாக்யங்கள்பத்தும், ஆசார்யருசிபரிக்ருஹீதங்களா யிருக்கும்.

அபௌருஷேயமாயும் பௌருஷேயமாயு மிருக்கிற ரஹஸ்யத்ரயத்துக்கு ஏகாவ்யவித்வஞ் சொன்னவோபாதி, இப்படி அபௌருஷேயமாயும்பௌருஷேயமாயு மிருந்துள்ள இப்பதின்மூன்றுவாக்யத்துக்கும் ஏகாவயவித்வம் சொல்லத் தட்டில்லை. அப்படியே (க)"நமருஷிப்ய:" என்று அபௌருஷேயமானுப்போலே நமஸ்ஸப்தம் முன்னாக இவ்வாக்யத்ரயத்தையும் நிர்த்தேஸியாதே அஸ்மத்ஸப்தம்முன்னாக நிர்த்தேஸித்தது, (உ)"அகிலபுவந" என்கிற இடத்தில் மாங்களிகமான அகாரத்தைப்போலே மாங்களிகமான அகார உபக்ரமஸித்யர்த்தமாக. அப்படி முந்தினவாக்யத்தை அகாரோபக்ரமஸித்யர்த்தமாக அஸ்மத்ஸப்தத்தை முன்னிட்டு நிர்த்தேஸித்தவோபாதி, மற்றையிரண்டுவாக்யங்களையும் அஸ்மத்ஸப்தத்தைத்தானே முன்னிட்டுநிர்த்தேஸித்தது, (ங)"ஸந்நோமித்ரஸ்ஸம்வருண:, ஸந்நோஹவத்வர்யமா" என்னுமாபோலே.

த்ரயோதஸவாக்யாத்மகமான இக்குருபரம்பராரூபமந்த்ரந்தான், ஸ்ரீஸஹஸ்ரநாமமாலாமந்த்ரம்போலே அநேகநமஸ்ஸப்தஸரீரகமாய், த்வாரஸேஷிகளுக்கும் ப்ரதாநஸேஷிகளுக்கும்அடைவே ப்ரதிபாதகமாய், ப்ரதமமத்யமசரமாவதிரூபமான பர்வத்ரயப்ரகாஸகமாய், உபதேஷ்ட்ரு உபதேஸ உபதேஸ்ய ரூப மூன்றுவர்க்கத்துக்கும் ஸாம்ப்ரதாயிகத்வ ஸாத்குண்ய போக்யதைகளுக்கும் ஸம்பாதகமாய், 'வக்தவ்யம் குருபரம்பரையும் த்வயமும்' என்கையாலே த்வயத்தோபாதி ஸதாநுஸந்தேயமாய், தன்னைமுன்னிட்டு ரஹஸ்யத்ரயத்தை அநுஸந்திப்பாரை "நாவகாரியஞ்சொல்லிலாதவர்" என்று * மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்றவர் கொண்டாடும்படி பண்ணக்கடவதாய், "அஸ்மத்" என்று அகாராதியாக உபக்ராந்தமாய், அப்படியே ஸ்ரீநமஸ்ஸப்தங்களைப் பலவிடங்களிலும்இடையிலேயுடைத்தாய், "ஸ்ரீதராயநம:" என்றுமாங்களிகமான நமஸ்ஸப்தத்தோடே நிகமிக்கப்பட்டதா யிருக்கையாலே, கார்த்ஸ்ந்யேந மங்களாத்மகமா யிருக்கும்.

குருபரம்பராவிவரணம் ஸம்பூர்ணம்.

(க)"నమఋషిభ్యః" (உ)"అఖిలభువన." (ங)"శన్నో మిత్రశ్శం వరుణః, శన్నో భవత్వర్యమా."

பிரகடன பத்திரம்.

பின்பழகியபெருமாள்சீயர் அருளிச்செய்த ஆருயிரப்படி குருபரம்பராப்ரபாவம் (திருத்தமான புதிய பதிப்பு: உயர்ந்த கடிதத்தில் அச்சிட்டது.) குருபரம்பராவிவரணமென்கிற அருமையான கிரந்தத்துடன் விலை ரூபா - உ.

பிள்ளைலோகார்யசீயர் அருளிச்செய்த யதீந்த்ரப்ரவணப்ரபாவம் (திருத்தமான புதிய பதிப்பு:) சீக்கிரத்தில் வெளியாகும்.

இவைவேண்டியவர்கள், திருவல்லிக்கேணி தெளிசிங்கப்பெருமாள்கோவில்வீதி எஅ - ஆவது கிருகத்தில் (சென்னை ராயபேட்டை வெஸ்லிகாலெஜ் தமிழ்ப் பிரதமபண்டிதர்) சே. கிருஷ்ணமாசாரியாரிடத்திலும், ஷை வீதி கஎ - ஆவது கிருகத்தில் (சென்னை ஸி. யஸ். யம். காலெஜ் தமிழ்ப்பண்டிதர்) வை. மு. கோபாலகிருஷ்ணமாசாரியாரிடத்திலும், கும்பகோணம்காலெஜ் தமிழ்ப்பண்டிதர் வை. மு. சடகோபராமானுஜாசாரியாரிடத்திலும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

